

AKTA GRODZKIE I ZIEMSKIE

Z CZASÓW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z Archiwum tak zwanego bernardyńskiego we Lwowie

W SKUTEK FUNDACYI

śp. ALEKSANDRA hr. STADNICKIEGO

WYDANE STARANIEM

GALICYJSKIEGO WYDZIAŁU KRAJOWEGO.

T O M IV.

WE LWOWIE.

GŁÓWNY SKŁAD W KSIĘGARNI SEYFARTHA I CZAJKOWSKIEGO.

Z DRUKARNI NARODOWEJ W. MANIECKIEGO.

1 8 7 3.

AKTA

GRODZKIE I ZIEMSKIE.

AKTA GRODZKIE I ZIEMSKIE

Z CZASÓW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z Archiwum tak zwanego bernardyńskiego we Lwowie

W SKUTEK FUNDACYI

śp. ALEKSANDRA hr. STADNICKIEGO

WYDANE STARANIEM

GALICYJSKIEGO WYDZIAŁU KRAJOWEGO.

TOM IV.

WE LWOWIE.

GŁÓWNY SKŁAD W KSIĘGARNI SEYFARTHA I CZAJKOWSKIEGO.

Z DRUKARNI NARODOWEJ W. MANIECKIEGO.

1 8 7 3.

39404/4

MH 46

28138 1953

PRZEDMOWA.

Czwarty z rzędu tom Aktów oddajemy w ręce światowej publiczności, w nadzieję, że i on dozna tak przyjelnego przyjęcia, jakiego doznał tom poprzedni.

Dodać do niego możemy tylko nie wiele, jest on bowiem bezpośrednio dalszym ciągiem poprzedniego a materiały w nim zawarte odnoszą się prawie wyłącznie do historyi miejscowości wymienionych w przedmowie do tomu trzeciego. Zresztą i w sposobie traktowania rzeczy, w całym postępowaniu wydawnictwa nic się nie zmieniło, trzymano się tych samych reguł i względów, tej samej drogi co przy tomach poprzednich.

Jedynie w indexie skutkiem nabyciego doświadczenia starano się o jeszcze większą dokładność i wprowadzono drobną zmianę, która prawdopodobnie wyjdzie na jego korzyść. Wszystkich urzędników bowiem umieszczono w systematycznych spisach pod nazwami miejscowości, do których urząd ich należał, a prócz tego w formie odsyłacza pod ich filialnym i pod ich chrzestnym imieniem, podczas gdy w poprzednim indexie nie podawano odsyłacza pod imieniem chrzestnym. Tak więc n. p. *Johannes de Tarnow palatinus cracoviensis* znajdzie się umieszczony pod Krakowem w spisie wojewodów, w rubryce *de Tarnow* zaś i w rubryce *Johannes* znajdzie się odsyłacz wskazujący, gdzie go szukać. Jeżeli zaś osobistość jaka nie miała publicznego urzędu, umieszczono ją pod imieniem filialnym, a pod chrzestnym podano tylko odsyłacz.

Co do dokumentów wreszcie odnoszących się do historyi miasta Lwowa, których oryginały znajdują się w tutejszym miejskim archiwum, to pomieszczone w tomie tym wszystkie z lat 1401 do 1425. I one tak jak poprzednie były już

VI

przepisane przez ś. p. Wagilewicza, lecz jeszcze wcale nie przygotowane do druku i widocznie nie kollacyonowane, bo znalazły się w nich bardzo liczne opuszczenia i dość częste inne omyłki. Zbywało im także na nagłówkach, ścistem rozwiązaniu dat i objaśnieniach. W każdym razie jednak ułatwili kopie Wagilewiczowskie o tyle pracę wydawcy, że nie było ich potrzeba na nowo przepisywać, lecz że było się można ograniczyć na starannem ich porównaniu z oryginalnymi textami.

We Lwowie w Czerwcu 1873 r.

W IMIENIU WYDAWNICTWA:

Oktaw Pietruski.

Dr. Xawery Liske.

Diplomatariusz.

I.

W Starym Sączu 28. Kwietnia 1357 r.

Konstancya, była księżniczka głogowska, obecnie przełożona klasztoru Klarysek w Starym Sączu, nadaje mieszkańom starosądeckim różne przywileje, a przytem określa ciężary, jakie mieszkańcy ponosić winni dla klasztoru.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Quia hebes memoria est humane condicionis et in actibus suis sepe robatur fore instabile, ideo expedit, ut facta nobilium, que in tempore ritte aguntur, apice literarum futurorum noticie deducantur et proinde roborentur, Igitur notum fore cupimus presentibus et futuris: Quod nos dei gracia domina Constancia, illustris principis domini Regis Kazimiri tocius Polonie neptis, olim ducissa Glogoviensis nunc vero humilis Christi ancilla sub habitu et professione clementissimi patris Francisci sanctissimi confessoris et sub ordine alme virginis Clare, unacum conventu et assensu ac pari voluntate et maturo consilio omnium Sororum nostrarum Cenoby Sandecensis, videntes paupertatem et inspectis gravaminibus civium nostrorum Civitatis nostre Antique Sandecz, volumus eis omnia gravamina intuitu dei gracie alleviare, ut ipsi possint considerare nostram bonam voluntatem, damus et per presentes conferimus nostris civibus iam prefatis predicte civitatis nostre et eorum legitimis heredibus, natis ac nascendis successoribus plenariam ac omnimodam libertatem cum omnibus metis et iuribus sicuti ab antiquo habuerunt et pronunc cives Nove Civitatis Iure Maideburgensi utuntur, tali condicione interposita: Quod advocacia unacum macellis carnium, scampnis sutorum ac pistorum cum cameris pannorum ac balneo ad nos et nostras conventuales perpetue dinoscuntur pertinere. Addimus eciam et condonamus prefatis nostris civibus in aquis Poprod et Dunayecz libere piscari et in metis sepedicte civitatis venari. Si autem aliquo tempore

contingente ligna in aquis prefatis, scilicet Poprod vel Dunayecz affluent, quivis in metis agrorum suorum pro se libere obtinebit. Damus eciam sepefatis civibus nostris absolucionem Theolonei nostri, quod spectat ad claustrum nostrum, liberam facultatem. Conferrimus eciam eis montem prope piscinam iacentem, cum omnibus utilitatibus, que nunc sunt et in posterum fieri possunt, tali pacto, ut nobis quindecim scotos singulis annis de utilitate predicte montis in festo pasche solvere tenebuntur, pro porco vero sedecim scotos, pro perna sedecim scotos, pro agnelli sex grossos, pro aratura agrorum nostrorum alteram dimidiam marcam in prefato festo persolventur et quinquaginta emplastra lignorum, sicut in foro solent venumdari, nobis ante festum nativitatis Christi omni occasione semota annuatim solvere tenebuntur. Ne autem quis in posterum tactus stimulis avaricie aut fervens flammis invidie hanc ordinacionem et opus nostre gracie frivolam movens questionem queat perturbare, nos hanc paginam impressione nostri Sigilli ac eciam munimine Sigilli Venerabilium dominarum nostrarum charissimarum sororum dignum duximus roborari. Acta sunt hec manifeste presentibus his testibus, Comite Gregorio, procuratore nostro, herede de Nigro rivulo, Fratre Laurencio Confessore nostro, Domino Sobeslao plebano, domino Ioanne dicto Gladisch Viceprocuratore domini Regis in Nova Sandecz, domino Vneslao de Brzezno, fratre Iacobo dicto Bobolactanc lectore in Corczin, fratre Nicolao capellano nostro, per cuius manus hoc instrumentum transivit et alys quam pluribus fide dignis. Sub Anno incarnationis domini M^oCCC^oLVII in Curia nostra quarto kalendas May feria sexta.

Dokument ten zostało potwierdzony w r. 1559. Potwierdzenie to brzmi:

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ne gesta hominum sub tempore versania oblio secura rapiat, regum et principum tam eciam spiritualium providencia constituit ea litterarum apicibus annotacioneque testium et appensione sigillorum perhennare. Ad perpetuam igitur memoriam. Proinde nos frater Stanislaus de Opoczno Sacre theologie professor, provinciarum Polonie, Bohemie Minister provincialis et commissarius generalis Ordinis fratrum minorum Conventualium sancti Francisci et Monialium sancte Clare; Significamus tenore presencium, quibus expedit, aut in futurum interesse videbitur: Quomodo providi proconsul et consules Clemens Oraczouycz, Ioannes Sabla, Iacobus Zwonik, Ioannes Burnak Civitatis Antique Sandecz ex parte tocius communitatis per Venerabilem dominum Foelicem in eadem Antiqua Sandecz plebanum et in villa Syedlcze et Babycza, ad nostrum conventum sancti Francisci cum humili expostulacione ad nostram presenciam sese offerentes et litteras in pergamo scriptas sigillisque venerabilium dominarum ac dedicatarum, Dei gratia Constancie, Illustris principis domini Regis Kazimiri tocius Polonie Neptis, olim Ducus Glogoviensis nunc vero humilis Christi ancille sub hahitu et professione

clementissimi patris Francisci sanetissimi confessoris et sub ordine alme virginis Clare, unacum toto conventu et assensu ac pari voluntate et maturo consilio omnium sororum in conventu Antiquo Sandecz, sanas, salvas et non viciatas prefatis civibus ex mera gratia concessas, prefatas litteras seu privilegia coram nobis exhibuerunt, supplicantes nobis, ut nos tanquam Superior Conventuum omnium ordinis minorum Sancti Francisci et Monialium Sancte Clare Minister provincialis et Commissarius generalis, easdem litteras approbare, ratiocinare et confirmare ad petita illorum dignaremur. Quarum litterarum tenor de verbo ad verbum sequitur et est talis.

Tutaj następuje powyżej wydrukowany przywilej z r. 1357. Potem brzmi potwierdzenie:

Nos ITAQUE prefatus frater Stanislaus de Opoczno sacre Theologie professor, provinciarum Polonie, Bohemie etc. Minister provincialis et Commissarius generalis Ordinis fratrum minorum conventionalium sancti Francisci et monialium sancte Clare supplicationibus nobis per prefatos proconsulem et consules a tota communitate dicte antiquae Sandecz per venerabilem dominum Foelicem in eadem Antiqua Sandecz etc. plebanum et nativum oblatis, annuentes, prefatas litteras Dei gracie domine Constancie Illustris principis Serenissimi Regis Kazimiri tocius Polonie neptis, olim Ducisse Glogoviensis, humilis Christi ancille sub habitu et professione regule Sancti Francisci et ordine alme virginis Clare, unacum conventu et assensu ac pari voluntate et maturo consilio omnium sororum Cenoby Antiquae Sandecz, rattas atque gratas habentes, Ne autem in posterum Abbatisse et Conventus aut Bonorum Conventionalium omnium Procuratores, factores vel eorum vicesgerentes sive tenutary aut arendatores spiritu invidie vel avaricie aut privatorum commodorum utilitate ducti, prefatam donationem libertatis audeant immutare, aliquid addere aut variare, cum eciam certo didicimus, quoniam et omnes exactiones Regales, necnon pro decima ex pacto et federe Episcopatui Cracoviensi annis singulis per sexaginta marcas et non plus pariter cum incolis ville Czignowycze, qui sunt locati sub iure civili, habent omnia communia cum opidanis secundum antiquam consuetudinem (*sic*) et census de area solvunt, Nos considerantes, quod iusta potentibus non sunt deneganda, prefatum privilegium seu litteras a predecessoribus graciouse concessas et usque modo secundum hanc donacionem factam nichil est innovatum, ideo et nos ex officio nostro, quo fungimur, auctoritate nostra presentes litteras iam superius descriptas approbamus, ratificamus et presentis scripti patrocinio confirmamus, decernentes ipsas in omnibus ipsarum punctis, articulis, conditionibus, clausulis, sentencys obtinere robur perpetue firmitatis. In maiorem fidem et testimonium superius descriptorum Sigillum officij nostri presentibus est subappensum manuque nostra propria subscriptum. Datum Cracouie in Conventu nostro Sancti Francisci in domo solite residencie nostre, die decima octava mensis Ianuary Anno domini Millesimo Quingentesimo

Quinquagesimo nono, Presentibus circa premissa Reverendo patre Magistro Iulio Marezio Belunensi, notario provincie et Venerabilibus patribus Ioanne Soldra Custode Cracoviensi et Stanislao Kwyathkowsky Gwardiano Conventus Cracoviensis et Ioanne Crawiss familiari Reverendi patris Commissary et alys multis ad premissa vocatis.

Frater Stanislaus(de) Opoczno Minister provincialis et Commissarius generalis, qui supra, approbat et confirmat manu sua.

S. N.

Et quod ego Felix Mathie de Antiqua Sandecz diocesis Cracoviensis clericus, sacra auctoritate apostolica quo ad creandos notarios publicos necnon legitimandos spuraros (*sic*) etc. Vicecomespalatinus, pronunc in eadem antiqua Sandecz plebanus, presencium confirmacioni, sigilli appensioni et prefati Reverendi patris Stanislai de Opoczno Ministri superius descripti proprie manus subscripcioni cum prenomi-natis testibus presens interfui. Ideo feci presens privilegium confirmacionem perpetuam in se continentem, manu mea propria fideliter scripsi, signumque et nomen meum imposui in fidem premissorum omnium et singulorum superius de-scriptorum, vocatus et requisitus.

Oryginał tego potwierdzenia na wielkim arkuszu pergaminowym w bibl. hr. Włodz. Dzieduszyckiego. Zawieszone były trzy pieczęci, po dwóch pozostały jeszcze paski pergaminowe, trzecia wraz z paskiem zagięła. Na odwrotnej stronie wzdłuż pergaminu obok siebie umieszczone następujące napisy. Po lewej stronie:

Die 3. Iulii 1581 in monasterio sandecensi in refectorio coram domina abba-tissa Dorothea Stronzka ceterisque monialibus assentientibus et consentientibus hoc idem privilegium confirmavi presentibus etiam priore Gabriele calisiensi confessore et fratre Iacobo de Lublin concionatore.

Ego Frater Camillus ¹⁾ de Verona sacre theologie doctor, minister provincialis et generalis commissarius in regno Polonie manu propria.

Ego frater Bernardus Sarisinus Bononiensis sacra (*sic*) theologie doctor, mi-nister provincialis et generalis commissarius in regno Polonie de consensu matris abbatissae et totius monasterii die decima mensis Aprilis 1587 hoc privilegium (*sic*) confirmavi sicut antecessores mei manu propria.

W środku:

Die 25. Octobris MDLXXVIII in monasterio Sandecensi presentibus venerabi-libus patribus fratre Sebastiano ²⁾ custode Cracoviensi et fratre Gabriele

¹⁾ Jeden wyraz nieczytelny.

²⁾ Jeden wyraz nieczytelny.

de Calis confessore, venerande moniales dicti monasterii in refectorio congregate fuerunt contente, ut apostolicus commissarius infrascriptus hanc scripturam et privilegium subscriberet et confirmaret. Et ita ego frater Bonifacius Martini in Polonia generalis commissarius et visitator apostolicus scripturam hanc et privilegium manu mea subscribo, approbo et confirmo de earum consensu, die et anno ut supra.

Po prawej stronie:

Actum in curia claustralii Antiquae Ssądecz feria quarta in vigilia sancte Barbare virginis et martyris (3. *Grudnia*) anno domini 1533. Generosus dominus Nicolaus Tassyczki de Luczwicze, iudex et exactor terre cracoviensis generalis et supremus procurator Antiquae Ssądecz, bene considerans nullumque gravamen imponens incolis conuentualibus de villa Cziganowicze, animadvertisens ipsorum subditorum paupertatem ad preces eorum hummilimas contractum eum eisdem incolis foccit (*sic*) et constituit in hunc, qui sequitur modum, temporibus eviternis duraturum, quod quattuordecim dies quolibet anno laborare in predio subclaustralii alias na wzorze tenebuntur et erunt astricti, videlicet octo dies peccoribus seu equis et sex dies pedester quemcumque labore illis laborare mandaverint ex pascuis et hoc iam cum consensu venerabilis Hedwigis Trzecieska abbatisse monasterii Antiquae Ssądecz et totius conventus, nec non famatorum Tome dicti Schur et Nicolai Michno consulum Antiquae Ssądecz.

Frater Stanislaus a Olesko minister provincialis Polonie, Lithuaniae, Russie ordinis sancti Francisci et commissarius approbat et confirmat manu propria.

Extractum ex actis curie Antiquae Ssądecz feria tertia ante festum sancti Tome (16. *Grudnia*) et concordat cum originali.

II.

W Sączu 7. Czerwca 1358 r.

Kazmierz W. potwierdza nadanie prawa niemieckiego miastu Staremu Sączowi przez siostrzenicę swą Konstancyą, niegdyś ks. głogowską, obecnie ksienię Klaryssek w Starym Sączu, i nadaje mieszkańom pewne przywileje co do soli.

In Nomine Domini Amen. Quod magnifica regum fieri decrevit auctoritas, ratum atque stabile perpetuo debet permanere, proinde nos Kazimirus dei gratia Rex Polonie, necnon terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyauie, Pomeranie Russieque dominus

et heres, noticie universorum tam presencium quam futurorum presentibus declaramus. Quia Serenissima Princeps, neptis nostra carissima, domina Constancia olim ducissa Glogouensis pronunc cenoby Sandecensis, nostre Regie Celsitudini humiliter supplicavit, ne homines ipsarum, videlicet cives de Antiqua Sandecz ad iudicia Castellanorum traherentur ad iudicandum et ut suo iure teutunico, super quo sunt per ipsam ac per totum conventum fundati et firmiter radicati, ipso iure in pace frui permitterentur. Nos itaque petitioni eius in hac parte acquiescentes, supradictos cives ab omnibus iurisdictionibus Palatinorum, Castellanorum, Iudicum, Subiudicum, Officialium, Ministerialium, Iusticiariorum nostri Regni et a quibusvis angarys et preangarys polonicalibus, quocumque nomine censeantur, ipsos omnino facimus absolutos fore liberos, immunes et exemptos, ita ut coram eis aut aliquo eorum minime debeant respondere. In causis autem tam magnis quam parvis capitalibus, criminalibus, puta furti, sangwinis, homicide, incendi, sacrilegy ac alys quibuscumque, sed tantummodo unusquisque eorum suo Advocato omnibus de se queralantibus suo iure teutunico respondebit, et ibi unusquisque reus, prout demeruerit audacter puniatur. Insuper, quia corpus matris nostre diligende requiescit, unde ut animam eius eo diligencius in memoria habeant, nos de nostra regia benignitate in recompensam huius civitati ipsarum grataanter volumus subvenire tali sub favore: Quia quicumque ex civibus prefate civitatis ad terram Cipsensem saluare voluerit, illis omnibus et cuilibet ipsorum in suppis nostris, videlicet in Wyeliczka et in Bochna, unumquemlibet centenarium salis per quatuor grossos monete usualis dari assignamus, supparys nostris, qui pro nunc sunt aut qui pro tempore fuerint, firmiter iniungentes, hoc perpetuo inviolabiliter observari; et in robur perpetue firmitatis huius nostre donationis presentes sigilli nostri appensione duximus roborari. Actum in Sandecz feria quinta in Octava Corporis Christi, Anno domini Millesimo Trecentesimo Quinquagesimo Octavo, Presentibus hys testibus Petro Tribuno Cracoviensi, Vidzga Capitaneo Sandomiriensi, Virzbianta de Maloschow, Mroczkone de Sandzischouicze, Iaschkone de Rudou heredibus et Iohanne dicto Gladisch nostro Viceprocuratore Sandecensi. Datum per manus domini Iohannis Cancellary nostri.

Według potwierdzenia Władysława Jagiełły z 26. Listopada r. 1415. opisanego i umieszczonego poniżej pod r. 1415.

III.

W Drohobycz 16. Grudnia 1392 r.

Władysław Jagiełło uposaża kościół Najśw. Panny Maryi w Drohobycz.

In Nomine Domini Amen. Wladislaus Dei gratia Rex Poloniae Lithuaniaeque princeps supremus et haeres Russiae etc. Significamus universis quibus expedit praesentibus et futuris, praesentium noticiam habituris: quod accensi zelo singularis devotionis et tacti divino spiramine, quibus Ecclesiam et fabricam Sanctae Mariae Virginis in Drohobycz prosequimur et continuo prosequi volumus in futurum, cupientes etiam offensam Dei stricti iudicis, cuius benignam clementiam nostris malis frequenter offendimus, operibus misericordiae praevenire, praedictam ecclesiam seu fabricam Sanctae Mariæ de bonis temporalibus supernae promissionis opulenta benignitas liberaliter et multipliciter ampleavit, dotamus reditibus infrascriptis. Damus igitur, adicimus, incorporamus, appropriamus, conferimus et donamus donatione perpetua et irrevocabili perpetuis temporibus affuturis eidem ecclesie sex sexagenas numeri consueti polonicalis, sexaginta latos grossos in sexagena qualibet computando, per rectorem ipsius ecclesiae, quicumque pro tempore fuerit, de theloneo nostro drohobycensi singulis annis quibuslibet quatuor temporibus anni medianam alteram sexagenam recipiendas, tollendas et omnino sublevandas ac in usus ipsius ecclesiae necnon suos beneplacitos et voluntarios convertendas. Caeterum ut rector eiusdem ecclesiae nostris suffultus munificenciis divino cultui valeat operosius inhaerere, sibi plenam conferimus et omnimodam facultatem piscinam in loco iuxta piscinam Doroshonis inferius situatam propter flumen Pobuk faciendi, construendi et de novo instaurandi pro suaene beneplacito voluntatis, decernentes ipsam piscinam ad praedictam ecclesiam perpetuo pertinere. Porro cum divinis laudibus incidentibus pacis securitas necessaria sit plurimum opportuna, praefato rectori damus liberaliter et donamus pro quieta mansione curiam nostram Niedzwiedziane Dworzyszcze vulgariter dictam cum omnibus et singulis eiusdem curiae pertinentiis, obventionibus et appendiis universis ad ipsam curiam quomodolibet spectantibus, quibuscumque vocabulis *vocatis*¹⁾, ita tamen quod dum succedente tempore pro locatione civitatis in Drohobycz laneos sive mansos enumerare et dimensurare contigerit, eo tunc curiam praedictam in numerum et computum transire volumus et omnimodo computari. Interim autem rector saepedictae ecclesiae curiam praedictam cum suis pertinentiis tenendi liberam habeat et omnimodam potestatem. In quorum omnium testimonium et evi-

¹⁾ W przesłanej nam kopii stoi *potiatis*, co poprawiliśmy na: *vocatis*.

dentiam clariorem praesentes litteras nostras scribi fecimus nostrique pendentis sigilli munimine iussimus roborari. Actum in Drohobycz feria secunda post diem Sanctae Luciae Virginis anno domini millesimo trecentesimo nonagesimo secundo, praesentibus Ioanne de Tharnow Palatino Sandomiriensi, Ioanne Glowacz de Novacuria, Czwano ¹⁾ de Kleczko, Ieskone Masowita de Iaryczow, Nicolao Drogossy de Chroberz et Benkone de Zabokruki ac aliis multis nostris fidelibus, fide dignis.

Wydrukowano podług odpisu przesłanego wydawnictwu i sporzązonego przez p. Józefa Promińskiego według potwierdzenia króla Zygmunta wystawionego w Piotrkowie w Piątek przed kwietnią niedziela r. 1509 a znajdującego się w posiadaniu probostwa drohobyskiego.

IV.

We Lwowie 3. Października 1402.

Władysław Jagiełło pozwala Ormianom lwowskim kupczyć w całej Rusi,
Litwie i Koronie.

Wladislaus Dei gracia Rex Polonie, Lithuanie Princeps supremus et heres Russie etc. significamus tenore presencium quibus expedit universis: Quomodo pio compassionis affectu perpendentes et in animo revolventes defectus et dispendia Armenorum nostram civitatem Lamburgensem inhabitancium, que ipsis eveniunt ex eo, quod partes Thartariacas visitare non poterint et mercancias ipsorum exercere, quos specialis gracie prerogativa prevenire cupientes, et eos a dispendys huiusmodi et defectibus relevare, ipsis plenam et omnimodam tenore presencium concedimus facultatem: Quod terras nostras tam Russie quam Lithuaniae et ceteras terras nostras, quas regni nostri complectitur amplitudo, cum eorum mercibus possint visitare et eorum mercancias exercere, prout ceteri mercatores in regno nostro degentes ipsas faciunt et exercent. Vobis igitur universis et singulis Capitaneis, Procuratoribus, Woiewodis, Viceprocuratoribus, Consulibus civitatum et Rectoribus earundem, necnon ceteris regni nostri officialibus, qui presentibus fuerint requisiti, damus nostris firmis regalibus in mandatis, quatinus eosdem Armenos nostros de civitate Lamburgensi cum ipsorum mercibus cuiuscumque generis vel speciei fuerint, sine omni impedimento ire permittatis et eorum mercancias et negociaciones iuxta ipsorum voluntatem

¹⁾ Czy nie Iwano?

beneplacitam exercere presentibus autem ad nostrae voluntatis beneplacitum solummodo valituris. Datum in Lamburga feria tercia proxima ante festum sancti Francisci confessoris. Anno Domini Millesimo Quadringentesimo secundo.

Podług kopii z wieku XVII. znajdującej się w arch. miasta Lwowa w fascykułce 396.

V.

We Lwowie 20. Listopada 1402 r.

Jakób, arcybiskup halicki, nadaje odpusty kościółowi parafialnemu we Lwowie.

In Nomine Domini Amen. Quamquam sanctis ob merita ipsorum insignia congruis orthodoxe asstringuntur obsequi honoribus, quantomagis sanctorum sanctissimam intemeratam Dei genitricem, que omni laude dignissima fervencioribus, quibus possent, extollere teneantur preconsys, que sola mater ac regina misericordie, a filiis Ewe in lacrimarum valle lugubria clamantes suspiria, tamquam advocata legitima misericordes oculos non avertet, sed et Christum prolem sui ventris sanctissimam, velut clemens, pya dulcisque Maria, post huius carnis exilia indubie credentibus ostentabit, Nos igitur Iacobus Dei gracia Archiepiscopus Haliciensis, ad perpetuam rei memoriam devenire cupientes, universis ac singulis, presentibus ac futuris, quibus expedit, notum facimus per presentes: quomodo sagaces ac honesti viri, videlicet Parvus Peterlinus, Petrus Rosenlechcher, Clug Anders, Neco Reuse, Iohannes Drohiczin, Longus Nicolaus, Michael faber, Bartko sartor et Tempel, cives ac scabini civitatis Lemburgensis, filii nobis in Christo dilecti, ex sincere devocationis affectibus, quos pys ad benedictam Dei genitricem Virginem Mariam gestant animis, nostram accedentes presenciam sanis mentibus, prehabito consensu et voluntate honesti viri domini Iohannis Iohannis Ruteni, plebani Lemburgensis, necnon circumspectorum virorum videlicet Petri Folmar, Petri Stechcher, Iohannis Worst, Franczkonis Rymar, Michaelis de Briga et Georgy Crebel, protunc consulum civitatis Lemburgensis, ex certa ipsorum sciencia, ac omnium, quorum interesse videbatur, spontanea et indiscrepanti voluntate previa, hanc infrascriptam ordinacionem, dignam ac laudandam dispositionem, perpetuo ratam, gratam, firmam ac irrevocabilem, tenendam, faciendam et, sicut expedit, exsequendam per ipsos ac ipsorum posteros, irretractabiliter observandam, coram nobis ac nostre metropolis clero legitime in hunc modum celebrarunt, videlicet, quod singulis diebus tam festivis, quam feriatis, annis et temporibus perpetuis, observato

aliquo intervallo post horam vesperarum, videlicet citra horam horelogy vicesimam terciam, Salve Regina cum Recordare Virgo mater, seu cum una Anthiphona de Canticis Cantorum, et demum Da pacem domine, per Rectorem scolarum sive eius succentorem ac scolares, qui pro tempore fuerint, ad gloriam omnipotentis Dei, ac sue beatissime genitricis laudem et honorem, in parochiali ecclesia civitatis Lemburgensis, ad incitandas devotas mentes fidelium solempni melodia decantetur, presertim solempnibus diebus et festivis cum modulatione intermixta organorum, tali eciam ordine observato, ut vicarius vel ebdomadarius eiusdem ecclesie, qui pro tempore fuerit, competentem collectam de domina, et interdum tempore quadragesimali de passione domini dum eiusdem recensetur memoria congruam collectam, et pro pace unam de collectis superpiliciatus tenebitur devote ac supliciter adimplere; campanatores vero, qui pro tempore fuerint, singulis diebus, ut prefertur, hora et tempore prehabitisi, campanam competentem, pro ipso Salve Regina semel, et deum pro pace de sero ac mane quolibet ter pulsare seu signare tenebuntur. Sanctum cum hos, qui altario obsecuntur solicite, de altario vivere sit necesse, prenominati scabini, ac eorum sequaces, qui fuerint pro tempore, supratactis officiatis ut puta, vicarys, rectoribus scolarum et campanatoribus sepefate parochialis ecclesie tres marcas polonicales numeri consuete monete videlicet vicario unam, rectori scolarum secundam, campanatoribus vero terciam singulis annis, die dominico, quo Reminiscere decantatur, dare ac assignare sunt et sint asstricti. Nos vero, prout tenemur ex cura pastorali, cultum divinum pabulaque salutis intentare, prescriptam ipsorum scabinorum ordinacionem laudandamque dispositionem per ipsos scabinos, necnon vicarium, rectorem scolarum, campanatores, ac per ipsorum alterutrum succedaneos tenendam, faciendam et, sicut expedit, utrolibet attemptandam, ut prefertur, in prescriptis et quolibet prescriptorum, presentis patrocinio approbamus, ratificamus, confirmamus ac perpetuo gracie approbando confirmamus. Volentes igitur, (ut¹⁾) mentes Christi fidelium, in dicta parochiali ecclesia ad fervenciores eiusdem benedictae Virginis laudes incitare, ut exinde divini munera apcoires dinoscantur, omnibus et singulis, utriusque sexus contritis et confessis, qui sepefata parochiale ecclesiam ad cantandum vel audiendum ipsum Salve Regina, cum ceteris cantibus, ut prescribitur, quociescumque devote accesserint, de omnipotentis dei misericordia, quadraginta dies indulgenciarum benigniter in domino elargimur. Eciam quicunque contritus ac confessus circa pulsum campane de mane pro pace orando Pater Noster cum Ave Maria semel dixerit, flexis genibus ac devote, similiter quadraginta dies indulgenciarum in domino impartimur. Ut autem huius prescripte ordinacionis perpetuo iugiter habeatur memoria, presentes volumus literas nostri sigilli munimine roborari. Actum Lemburge in do-

¹⁾ ut stoi w oryginalu, ale zbyteczne, dla tego umieściłem je w nawiasie.

mo nostre mansionis XX die Mensis Novembris, anno domini millesimo quadringentesimo secundo, presentibus religiosis ac discretis viris Iohanne Haze et Nicolao fratribus Conventus Lemburgensis fratrum minorum, Iohanne predicatore ac Mathia Vicario, Nicolao rectore scolarum, Nicolao Boefel ac Michaele campanatoribus eiusdem parochialis ecclesie, ceterisque quam pluribus fide aptis, ad premissa petitis et rogatis. Datum per manus Petri Wolfram protunc notary Civitatis.

Pergaminowy oryginał w arch. miasta Lwowa nr. 4. Na pasku pergaminowym zawieszona znacznie uszkodzona na czerwonym wosku wyciągnięta ovalna pieczęć, z napisem w otoku: S. Iacobi Archiepiscopi reszta zupełnie zniszczona.

VI.

We Lwowie 15. Lutego 1403 r.

Jakób, arcybiskup halicki, potwierdza testament Piotra Eisenhuttel i żony jego Małgorzaty, w którym małżonkowie zapisali jeden i trzy czwierci łanów szpitalowi lwowskiemu, a zarazem waruje, że executorowie i opiekunowie testamentu z łanów tych i nadal winni jemu opłacać dziesięciny.

In nomine domini Amen. Nos Iacobus, Dei gracia Archiepiscopus Haliciensis, ad perpetuam rei memoriam devenire volentes universis ac singulis, quibus presencia legere vel audire contigerit, denotamus per hec scripta. Inter cetera, que de fonte caritatis procedunt, elemosina crebrius comendatur, sollempnioribusque preconys comendata precellere dinoscitur agmina pietatis, hec est enim prenabilis suffragatrix, que nos a peccatis abluit graciamque nobis restituit salvatoris; hinc est, quod providus vir Petrus Eyzenhuttil, comburgensis Lemburgensis, una cum consorte sua legitima, domina Margaretha, nobis in Christo dilecti, coram nobis incolumes, sanis ac deliberatis mentibus prehabitatis, personaliter constituti, sincere devacionis zelo accensi volentes diem extremi iudicy misericordie operibus prevenire, divine retribucionis intuitu, pro sustentacione, nutrimentis ac victualibus, alimentis, ceteris quibuscumque defectibus supplendis pauperum hominum ut poterit infirmorum, claudorum, cecorum et aliarum, qualiumcumque miserabilium personarum, in infirmeria hospitalis ad Sanctum Spiritum, in civitate Lemburgensi egrotancium, necnon ad instauracionem et reparacionem eiusdem infirmarie domus, dum necessitas id ipsum exigit, duos mansos seu laneos, m(in)us uno quartali sitos inter agros Clug Andris ex

una et Georgy Crebel, civium Lemburgensium, parte ex altera, cum omnibus et singulis fructibus, utilitatibus, censibus, proventibus, ut puta, predys, domibus ac quibuscumque pertinencys ac appendys universis ad predictos laneos spectantibus ac spectaturis prout predicti mansi sive lanei, in suis gadibus sive metis in longum atque latum sunt distincti ac quomodolibet limitati, per modum veri ac legitimi testamenti legarunt liberaliterque errogarunt, omnimodeque resignarunt, post mortem eorumdem Petri Eyzenhuttil et Margarethe sue conthoralis, habendos, tenendos, ac perpetue possidendos, ac in usus tales, ut prefertur, miserabilium personarum penitus convertendos, nullam omnino heredibus et propinquioribus, affinibus ipsorum, Petri et Margarethe iurisdiccionem vel participium¹⁾) perpetue observando, constituentes ac legittime ordinantes veros debitos ac legittimos huiusmodi testamenti tutores, executores, gubernatores ac dispensatores, ydoneos, sagaces ac honestos viros Petrum Folmar, Petrum Stechcher, Iohannem Worst, Franczkonem Rymer, Michaelm de Brega et Georgium Crebel, protunc consules civitatis Lemburgensis, ac defuturo eorum succesores eciam consules. Quiquidem prenominati consules nomine consulatus ad prescripta exsequenda fideliter, ut prescribitur, spontanee obtulerunt, predictos agros cum eorum utilitatibus ac pertinencys disponere ac omnimode, sicut expedit, preesse fructusque quoslibet ac proventus procurare et de predictis fructibus ac proventibus sepetacte infirmarie personis debita vite necessaria, secundum valorem eorumdem agrorum, certosque defectus iuxta posse supplendo, quanto comodius poterint, ministrare. Insuper sepetacti fundatores Petrus et Margaretha specialiter derogaverunt omnibus et singulis prefati hospitalis hospitalarys, rectoribus ac eorum vicesgerentibus, sed et quibuscumque alys personis tam spiritualibus, quam secularibus, cuiuscumque status et dignitatis fuerint, quibus et nos presentibus perpetuo derogamus, excepto duntaxat Consulatu prescripto Lemburgensi ullam penitus administracionem, regimen, seu quamvis alias iurisdiccionem in laneis sepetactis habere, seu modo aliquo usurpare, hoc tamen non obmisso, ut prenarrati executores seu tutores agrorum prehabitorum nobis ac nostris succedaneis, decimas consuetas annales, plebano vero iura parochialia, sicuti alias consueverant, dare et assignare teneantur. Quare super huiusmodi execucione ac dispensacione testamenti prelibati, conscientias prenarrati consulatus Lemburgensis, non allibi (*sic*) convertenda, nisi ut prefertur, oneramus. Peticionibus autem iustis ac dignis maximeque edificatis ad salutem non inmerito annuentes prefati Petri ac Margarethe, prehabitam legacionem, ritum ac racionabile perpetuumque testamentum auctoritate nostra confirmavimus, approbavimus, presentisque nostri sigilli appensi patrocinio perpetue confirmamus. Actum

¹⁾ Jeden wyraz nieczytelny.

Lemburge XV. die mensis February anno domini millesimo quadringentesimo tercio, in domo nostre mansionis, presentibus prescriptis consulibus Lemburgensibus, Petro Wolfram notario civitatis presentisque scriba, Mathia et Stanislao nostris familiaribus, ceterisque quampluribus ad prescripta vocatis et rogatis fide dignis.

Pergaminowy oryginał nr. 53 w arch. miasta Lwowa. Na pasku pergaminowym zawieszona zupełnie pokruszona pieczęć w woreczku złotym jedwabnym.

VII.

We Lwowie 15. Lutego 1403 r.

Jakób, arcybiskup halicki, zamienia dom w rynku miasta Lwowa leżący na inny przy cmentarzu kościoła św. Krzyża.

Iacobus Dei gracia Archiepiscopus Halicensis Ecclesie universis et singulis dominis ac amicis . . . ¹⁾ presens intuentibus salutem in Domino sempiternam. Tanto solidiores atque firmiores rerum permutaciones et commutaciones permanebunt inviolabiliter, quanto arcus forciusque roborabunt litteris atque sigillis; cupientes igitur ecclesie archiepiscopatus nostri profectum firmiter confirmare, ne succedanei in posterum infringerent et disrumperent, que de honorabilium ac discretorum virorum, plebanorum, nostrorum subditorum presbyterorumque consilio, sano, maturo et bene deliberato animo effecimus et ordinavimus, prout efficacius nobis expediebatur et ecclesie nostre; nam domum ²⁾ nostram fundamentaliter sitam in superiori parte circuli inter domos providorum virorum Bartholomei et Petri Stigeri civium Lemburgensium commutavimus, permutavimus et cambivimus honestis viris consulibus Lemburgensibus pro domo aciali secus cimiterium sita ecclesie Sancte Crucis Lemburgensis, quam tenemus, habemus et possidebimus (*sic*) temporibus perpetuis solutam ab omnibus ac singulis exaccionibus et iuribus civilibusque liberam predictam domum commutatam, ut dictum est, resignavimus, per presentes resignamus et porrigimus prefatis consulibus liberam pacifice possidendam, tenendam, vendendam et in usus proprios eam convertendam, prout ipsis apparebit melius expedire, non obstante

¹⁾ Jeden wyraz nieczytelny.

²⁾ Porównaj nr. LVIII. tomu III., dokument tegoż Jakóba arcybiskupa halickiego z r. 1395 tej samej sprawy dotyczącej, — jako i dokument tutaj bezpośrednio następujący także z 15. Lutego 1403 r.

condicione aliqua per nos vel successores interponenda nostros, quam quod semel placuit ammodo non debeat displicere. Actum et datum Lemburge XV. die mensis February anno domini M^oCCCC^o tercio. Ad perpetuam memoriam harum premissarum sigillum nostrum est appensum, presentibus discretis et honestis viris Iohanni (*sic*) Hase fratri (*sic*) ordinis minorum, Nicolao rectori ecclesie de Trebowla, Petro Fulmer, Petro Stecheri, Michaeli (*sic*) de Briga Consulibus, Petro notario civitatis Lemburgensis, Stanislao, Mathie nostris familiaribus et quam pluribus fidedignis testibus ad premissa specialiter vocatis et rogatis.

Pergaminowy oryginał nr. 51 w arch. miasta Lwowa. Na pasku pergaminowym zawieszona na czerwonym wosku wyciągnięta już opisywana pieczęć arcybiskupa Jakóba.

VIII.

We Lwowie 15. Lutego 1403 r.

Jakób, arcybiskup halicki, zamienia dom w rynku we Lwowie położony za dom obok cmentarza franciszkańskiego.

Frater Iacobus Dei gracia sancte Ecclesie Halicensis Archiepiscopus Metropolice Sedis universis et singulis Christi fidelibus, quorum interest aut interesse poterit, salutem cum sincera in domino caritate. Publice denotamus et expresse, qualiter sanis merisque cleri nostre metropole sedis consilys prehabitis, licet canonicis et capitulo protunc caruimus, verumptamen ex nostraque certa sciencia, deliberato animo, honestis discretisque nostrorum clericorum concilys et assensu, quandam domum ¹⁾ in circulo civitatis Lemburgensis, inter domos providorum virorum Petri Steyger ac Bertului civium Lemburgensium sitam, ad nos et sedem nostram metropolitanam iure devolutam, pro domo et area contigue cimiterio ecclesie sancte Crucis fratrum minorum Lemburgensium locatis, cum circumspectis viris consulibus civitatis prehabite Lemburge rite ac rationabiliter per modum sollempnis camby irrevocabiliter commutavimus, resignavimus presentibusque perpetuo resignamus eisdem consulibus civitati Lemburgensis habendam, tenendam, pacifice possidentam ac in usus quoslibet videlicet vendendi, donandi, commutandi, resignandi ac quovismodo aliter alienandi, penitus convertendam; abrenunciantes perpetuo tempore et in

¹⁾ Porównaj dokument poprzedni z tego samego dnia i tej samej zamiany dotyczący, a jednak zupełnie inaczej zredagowany, jako i dokument z r. 1395 nr. LVII., tom III.

ewum nobis ac nostris universis et singulis successoribus in dicta domo seu hereditate, ipsi civitati per nos resignata, quidquam iuris vel dominy penitus habituri, ut nec umquam dicto facto vel scripto seu aliquo ingenio nobis et nostris succedaneis contra commutacionem huiusmodi liceat contraire. Harum quibus sigillum nostrum maius presentibus est appensum testimonio literarum. Actum et datum Lemburge XV. die mensis February anno domini millesimo quadringentesimo tercio, presentibus discretis et honestis viris Nicolao rectore ecclesie de Trebolaw, fratri (*sic*) Iohanni (*sic*) Haze ordinis fratrum minorum, Petro Folmer, Petro Stecher, Michaele de Brega protunc consulibus Lemburgensibus, ac Petro Wolfram eiusdem civitatis notario ceterisque quam pluribus fide aptis testibus ad premissa specialiter rogatis et vocatis.

Oryginał pergaminowy nr. 52 w arch. miasta Lwowa. Na pasku pergaminowym zawieszona na czerwonym wosku wycięta podłużna pieczęć arcybiskupa Jakóba już po kilkakroć opisywana.

IX.

W Gródku 18. Października 1405 r.

Czterej publiczni notaryusze poświadczają, iż wybrani przez Jana Rusina proboszcza u N. Maryi P. we Lwowie i przez rajców lwowskich dla załatwienia sporów między nimi sędziowie polubowni, wyrok swój wydany 7. Października 1404 r. przed królem Władysławem Jagiełłą zeznali, oraz iż rzeczony proboszcz przed tymże królem wyrok ten uznał, a Mikołaj, kustosz sandomirski, kanonik i oficjał krakowski, wydaje transsumpt tegoż poświadczania, w Krakowie 6. maja 1406 r.

In nomine domini amen. Notum sit universis et singulis presens transumptum seu presents publicum instrumentum inspecturis, quod nos Nicolaus decretorum Doctor, Custos Sandomiriensis, Canonicus et Officialis Cracoviensis, vidimus et diligenter inspeximus quandam publici instrumenti literam patentem, tenoris et continencie infrascripti, non rasam, non cancellatam, non viciatam, nec in aliqua sui parte suspectam, sed prorsus omni vicio et suspicione carentem, nobis per providos et honestos viros dominos Petrum Stecher, Nicolaum Smedfelt, Neconem Rewsze, consules et cives opidanos Lamburgenses, Haliciensis diocesis, suo et honestorum virorum Czienhutel, Iohannis Zomersten, civium et agricultorum ac aliorum omnium et singulorum agricolarum predicti opidi Lamburgensis nominibus, habentes plenum et speciale mandatum, manu Martini Laurenty de Lanczberg, clericu Wratislauensis diocesis, publici auctoritate imperiali notary, sub eius vero solito signo debite conscriptum, de quo nobis bene constabat et existit facta plena fides, in carta pergameni coram notario publico et testibus infrascriptis presentatam. Que quidem litera seu publicum instrumentum fuit subscripta et existit manibus quatuor notariorum auctoritate impe-

irali publicorum: primo Floriani Floriani de Znancz, plocensis, secundo Mathie Pauli condam de Tharnow presbiteri Cracouiensis, tercio Benedicti Nicolai de Malicze eiusdem Cracouiensis, quarto Nicolai olim Michaelis Wrawendinst de Ladislauia Wratislauiensis diocesis; circa quorum subscriptiones notariorum apperabant(?) solita signa et consueta, quibus circa talia utuntur. Cuius quidem litere seu publici instrumenti tenor sequitur in hec verba.

In nomine domini Amen. Sub anno nativitatis eiusdem Millesimo Quadragesimo quinto, Indicione XIII, XVIII vero die mensis Octobris, die Solis, hora vesperorum, vel citra Pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini domini nostri Innocency digna dei providencia Pape septimi et moderni, annoque eius primo, in magno estuario seu Stuba in Suburbio Grodek Haliciensis diocesis, in nostri publicorum (Notariorum)¹⁾ et testium subscriptorum presencia ad hoc vocatorum specialiter et rogatorum constituti personaliter providi viri: Cunradus Ryppin, Nicolaus Smedefelt, Nicolaus Göbil, Gregorius Scheler, Nicolaus Lange cives, Petrusque Wolwrami, notarius, Lamburgenses, nominibus suis et tocius comunitatis ac eciam fraternalis sancte Marie ecclesie parochialis ibidem in Lamburga, coram Serenissimo Principe domino Wladislao, Rege Polonie, Lithuanieque Principe supremo et herede Russie etc., Reverendum in Christo patrem dominum Iacobum Haliciensem Archiepiscopum, Wenerabilem virum Magistrum Stephanum licenciatum in decretis, ac Validum Iohannem de Tharnow Palatinum Cracouiensem, arbitros, compositores, laudatoresque licium, dissensionum, controversiarum, displicenciarum et quarumlibet discordiarum complanatores inter ipsos cives ex una, et Iohannem Ruteni, rectorem ecclesie in ibidem parte ex altera, de et super collacione et iure patronatus altaris per ipsos cives in dicta ecclesia Lamburgensi noviter fundati et erecti, ac de ipsorum pecunys salariati proventibus et dotati, dudum ventillatarum, presentes tunc et sedentes, instantissime rogaverunt propter Deum et iusticiam, quatinus omnem ordinem et seriem articulorum compositionis et concordie inter ipsos et rectorem ecclesie predictum de anno domini Millesimo Quadragesimo quarto, Indicione XII, VII die mensis Octobris, in minori castro Lamburgensi per ipsos dominos arbitros facte et firmate, dignati essent recognoscere, dicere, exponere et narrare. Qui quidem domini arbitratores seu predictarum parciūm compositores, habita bona, matura et circumspecta deliberacione, dictorum civium iustis acclinati petitionibus, non compulsi, non coacti, sed solum Deum et iusticiam habentes pre oculis, per Magistrum Stephanum licenciatum in decretis, cui in hac parte recognitionis veridice contulerunt vices suas, publice recognoverunt inquirentes: quod predicte partes, videlicet Iohannes Rutheni et cives Lamburgenses Reverendo in Christo patri

¹⁾ Notariorum opuszczono przez wyraźną pomyłkę.

domino Iacobo Haliciensi Archiepiscopo, Wenerabilibusque et Nobilibus viris dominis Io-
hanni de Lubyen doctori in decretis, Iohanni de Tharnow Palatino Cracouensi, Byenconi
de Zabocruk, Iaschoni Mazouite de Malouicze, ipsarum parcium, ut prefertur, arbitris
omnes et singulas clausulas, condiciones et quoslibet licium et displicenciarum articulos,
inter ipsas partes vertentes de alto et basso, in manus predictorum dominorum arbitro-
rum compromiserent, (*sic*) dolo, fraude et figura quibuslibet procul motis; ipsi autem do-
mini arbitratores, recepta ab utraque parcium compromissione firmissima, vadium seu pe-
nam centum marcarum Ruthenicalis monete inter ipsos vallaverunt, decernentes, ut si que
pars dictarum parcium eorundem dominorum arbitrorum decretum, arbitrium et compo-
sitionem, amicabilem infingeret, hec prefatam penam se deberet nosci incursum; cuius
quidem pene seu vady medietatem, videlicet quinquaginta marcas pro fabrica ecclesie
sancte Marie in Lemburga predicte, et quinquaginta dictis dominis arbitris pars ipsorum
arbitrorum non tenens pronucciacionem dandum, exsolvendum debet esse astricta; in quam
eciam pene sive vady vallacionem tam prefatus Iohannes Rutheni quam eciam cives Lam-
burgenses libere et spontanee consenserunt, ipsaque omnia et singula decreta, statuta,
pronunciaciones et qualescumque composiciones amicabiles, per eosdem dominos arbitros
facta, stipulando manus arbitrorum inviolabiliter rata, grata, firmaque tenere et servare
promiserunt; Quorum promissione habita et recepta, pronunciacionem fecerunt infrascrip-
tam, ipsam sub pena et vadio predictis inconvulse ab utraque premissarum debere teneri
concludentes; talem videlicet: quod collacio et ius patronatus altaris predicti, per ipsos
cives, ut premittitur, noviter fundati, pro quibus inter ipsos controversia habebatur, ad
ipsos cives debet pertinere ex eo, quod proventus pro ipso coemerunt; et due partes
oblagy sive offertory cedentes de eodem altari pro fabrica eiusdem ecclesie debent con-
verti, quas ipsi cives in eorum recipere debent gubernacionem, ex quo eiusdem ecclesie
instauratores sunt et reformatores; tercia vero pars oblagy ad ipsum rectorem vel qui
pro tempore fuerit rector ecclesie sepedicte pertinere debet et spectare. Subiungens idem
Magister Stephanus, per ipsum et ipsius coarbitros predictos cum hoc fuisse arbitratum
ita quod altarista dicti altaris quicunque pro tempore fuerit singulis dominicis et festivis
diebus in superpilicio debet in ecclesia incedere, ipsumque rectorem in divinis officijs per-
agendis iuvare et cum honoribus debitIs revereri. Hys itaque taliter ordinatis, in debiti-
tamque formam unionis et concordie redactis et conclusis, pro tuciori horum firmitate
concordiam et unionem, tam rite et rationabiliter factas, eodem tempore ad noticiam
Serenissimi Principis et domini domini Wladislai Regis Polonie etc., ad ipsius venientes
presenciam, adduxerunt, ipsam per Iohannem de Lubyen, decretorum doctorem, ipsorum
omnium nominibus declarantes. Porro dominus Rex predictus, auditis et bene in animo
revolutis declaracionibus per eundem dominum Iohannem decretorum doctorem, nomine

suo et ipsius arbitrorum sibi factis, ab eodem rectore ecclesie miti et mansueto modo requisivit inquirens: Vis tu tenere arbitrium per istos dominos arbitratum et decretum? Ad quod ipse respondit: Volo Princeps Serenissime. Cuius voluntate audita et concepta, ipse dominus Rex in signum irrefragabilis federis, concordie, pacificationis et amicabilis unionis, fecit in sui presencia dictas partes manus alterutrorum stipulari. Ubi, nulla querela per ipsos cives exposita, nec aliqua appellacione per ipsum Iohannem Rutheni, rectorem predictum interposita, ea omnia, que in concordia et rati habicione predictarum facta fuerunt et conclusa, ipse dominus Rex per thabelliones in publicum unum vel plura reddegi et conscribere fecit instrumentum. Acta sunt hec anno, indiccione, mense, die, hora, Pontificatus, loco, quibus supra. Presentibus hys Honorabilibus et Nobilibus viris dominis Nicolao Preposito sancti Floriani ante Cracouiam, Regni Polonie vicecancellario, Iohanne de Tharnow decano Cracoviensi, Magistro Blisborio Gneznensi et Kalisiensi ecclesiasticum Canonico, Przeczslao de Oltarzowo Plocensis diocesis Clerico, Spithkone de Tharnow et Paschone de Bogumylowicze, laycis Cracouiensis diocesis, testibus ad premissa rogatis et vocatis in fidei omnium.

Sequuntur subscripciones notariorum.

Et ego Florianus Floriani olim de Znancz, clericus Plocensis diocesis, publicus imperiali auctoritate notarius, huiusmodi rogacioni, requisicioni, recognicioni ac alys omnibus, dum sic ut (pre)mittitur agerentur et fierent, una cum prenominatis testibus presens interfui, eaque omnia et singula sic fieri vidi et audivi, et in hanc publicam formam redegi, manuque propria conscripsi, Signo et nomine meis solitis et consuetis consiguavi in fidem et testimonium omnium premissorum rogatus specialiter et requisitus.

Deinde sequitur subscriptio alterius secundi notary.

Et ego Mathias Pauli quondam de Tharnow, presbiter diocesis Cracouiensis, publicus imperiali auctoritate notarius, predicte instantissime peticioni, requisicioni, recognicioni, omnibusque alys, dum sic ut premittitur agerentur et fierentur, (*sic*) una cum suprascriptis testibus presens interfui, eaque omnia et singula sic fieri vidi et audivi et per prenominatum Notarium socium meum ea in formam scribere ordinavi, Signo et nomine meis solitis et usitatis consignavi, petitus et requisitus in fidem et testimonium omnium premissorum.

Tercy vero notary subscriptio sequitur.

Et ego Benedictus Nicolai de Malicze, Clericus Cracouiensis diocesis, publicus imperiali auctoritate notarius huiusmodi recognicioni, rogacioni, requisicioni et alys omnibus,

dum sic ut premittitur agerentur et fierent, una cum prenominatis testibus presens interfui, eaque omnia et singula sic fieri vidi et audivi et per prenominatum notarium socium meum ea in formam scribere ordinavi, Signo et nomine meis solitis et consuetis consignavi, petitus et requisitus in fidem et testimonium omnium premissorum.

Quarti vero notary subscripcio sequitur.

Et ego Nicolaus olim Michaelis Vrawendinst de Ladislauia, clericus Wratislauensis diocesis, publicus imperiali auctoritate notarius, huiusmodi rogacioni, requisicioni, recognicioni, omnibusque alys, dum sic ut premittitur agerentur et fierent, una cum superscriptis testibus presens interfui, eaque omnia et singula sic fieri vidi et audivi et per prenominatum Notarium socium meum ea in formam scribere ordinavi, signo et nomine meis solitis et consuetis consignavi, rogatus et requisitus in fidem et testimonium omnium premissorum.

Quaquidem litera publici instrumenti tale visa et inspecta, inventaque iusta et sincera in omnibus, ipsamque literam ad instantem predictorum dominorum civium consulum requisicionem et petitionem exinde per Laurencium Zukonis de Roszprza, Clericum Gneznensis diocesis, publicum auctoritate imperiali notarium, nostrumque et facti huiusmodi coram nobis scribam, transsummi st subscribi ac publicari mandamus, volentes et decernentes, ut huic presenti transsumpto seu publico instrumento deinceps plena fides adhibetur ubique locorum tam in iudicys quam extra, ipsumque transsumptum seu presens publicum instrumentum fidem faciat in agendo, ac si ipsa originalis litera appareret; quibus omnibus et singulis auctoritatem nostram ordinariam super predictis interponimus et decretis, et ad maiorem huic evidenciam nostrum Sigillum duximus presentibus appendendum. Actum et datum Cracouie, anno domini M^oCCCC^m sexto, indiccione XIII, die sexta mensis May, hora vesperorum, vel quasi in Sala murata domus habitacionis nostre in Cracouia, Pontificatus Sanctissimi in Christo patris et domini domini nostri Innocency pape septimi anno secundo, Presentibus discretis viris dominis Andrea Vicario ecclesie Omnim sanctorum in Cracouia, Ianussio Nicolai de Mlodawin Gneznensi, Alberto Iaschonis de Plechow, testibus ad premissa vocatis.

S. N.

Et Ego Laurencius Zukonis de Roszprza, Clericus Gneznensis diocesis, publicus auctoritate imperiali notarius necnon Wenerabilis et circumspecti viri domini Nicolai Decretorum Doctoris, Custodis Sandomiriensis, Canonici et Officialis Cracouiensis, causarum et facti huiusmodi coram eo Scriba, quia premissorum literarum pronunciacioni et instrumenti publici exhibicioni, inspeccioni, in formam documenti publici elici et redigi petitioni, requisicioni ac decreto, ac alys omnibus et singulis premissis, dum sic ut premittitur agerentur et fierent, unacum prenominatis testibus presens interfui, eaque omnia taliter fieri vidi et audivi ideoque alys preoccupatus negotiis per alium scribi peti(vi) et ordinavi meque huic manu propria sub-

scribens in hanc publicam formam redegì, Signoque et nomine meis solitis et consuetis, unacum appensione Sigilli prenominati domini Nicolai Officialis et de mandato ipsius, consignando rogatus et requisitus in fidem et testimonium omnium premissorum.

Oryginał pergaminowy w archiwum miasta Lwowa nr. 56. Na pasku pergaminowym zawieszona pieczęć, wyciągnięta na czerwonym wosku, przedstawiająca popiersie człowieka w stroju duchownym, poniżej tarcza z herbem pokazującym, jakoby cztery śmigi od wiatraka w ukośnym krzyżu, między niemi zaś (oprócz u dołu) znajdują się gałki z napisem w otoku: *S. nicolai officialis cracovien.*

X.

We Lwowie 21. Listopada 1405 r.

Jan Nos, wojewoda lwowski, poświadczają, że Jan z Petrecz, syn Jana Mazowity z Miłocic, zastawił wieś swoją Białę za 13 kóp Janowi z Biłki.

Nos Iohannes Nos Woyewoda Lemburgiensis, Significamus tenore presencium quibus expedit universis: Quomodo Nobilis Iohannes heres de Petrecz, ¹⁾ natus Nobilis Iohannis Mazowithe de Myloczieze, veniens ad nostri nostrorumque assessorum presenciam, publice recognovit et fassus est, obligasse villam dictam Bele, ²⁾ in districtu Lemburgensi sitam, Nobili Iohanni heredi de Belka ³⁾ in tredecem sexagenis numeri et ponderis Ruthenicalium, videlicet in decem sexagenis parvorum grossorum et in tribus sexagenis latorum grossorum, a proximo festo Nativitatis Christi usque ad aliud festum eciā Nativitatis Christi. Et super hoc prenominatus Iohannes de Petrecz prenotato Iohanni de Belka in eandem villam dedit intromissionem dictam Bele ita, quod predictus Iohannes de Belka eandem villam Bele debet tenere, habere et possidere cum omni iure et utilitatibus ad eandem villam pertinentibus, prout idem Iohannes de Petrecz solus tenuit, habuit et possedit, nichil pro se reservando; ista tamen condicione interiecta: si prescriptus Iohannes de Petrecz predictam villam Bele termino adveniente, videlicet festo

¹⁾ Pewno Pietrzyce w powiecie złoczowskim. Tej samej nazwy wieś jest także w pow. stanisławowskim.

²⁾ Biała, wieś w powiecie przemyślańskim.

³⁾ Biłka szlachecka, wieś w powiecie lwowskim.

Nativitatis Christi in prenominatis tredecim Sexagenis, ab eodem Iohanne de Belka non liberaverit, ex tunc premissus Iohannes de Belka eandem villam Bele a festo Nativitatis Christi advenientis ad aliud festum iterum Nativitatis Christi, eciam cum omni iure et utilitatibus tenebit, prout premissum est, tamdiu, donec ab eo plenarie in tredecim Sexagenis redimetur eadem villa puta Bele. In cuius rei testimonium nostrum sigillum duximus fore appensum. Actum datumque in Lemburga die sabatto in die beati Clementis, ¹⁾ Anno domini millesimo quadringentesimo quinto. Presentibus Nobilibus testibus Oleskone Iudice, Sbroskone Burgravio Lemburgiensibus, Rewtho Tywno de Sczirzicz, Radkone de Soroki, Ywankone de Conuchy, Gregorio de Hownowo, ac alys quam pluribus fidedignis ad premissa.

Oryginał na pergaminie w archiwum miasta Lwowa Nr. 54. Na pasku pergaminowym zawieszony odłamek pieczęci z herbem Habdank.

XI.

W Wrocławiu 23. Lutego 1406 r.

Mikołaj Świdnickz, adwokat konsistorza wrocławskiego, wnosi imieniem gminy lwowskiej appellację w sprawie o dziesięciny przeciw Janowi Rusinowi, plebanowi lwowskiemu, a arcybiskup halicki Jakób przystępuje we Lwowie na dniu 9. Kwietnia 1406 r. do tej appellacyi.

In Nomine Domini Amen. Sub Anno Nativitatis eiusdem Millesimo Quadringentesimo Sexto, Indicione quarta decima, IX die mensis Aprilis, hora Completorum vel quasi in stuba maiori domus Reverendi in Christo patris et domini domini Iacobi dei gracia Archiepiscopi Haliciensis in Lemburga, Haliciensis diocesis, Pontificatus Sanctissimi in Christo patris et domini nostri domini Innocency pape septimi anno secundo in mei notary publici subscripti et testium infrascriptorum ad hoc specialiter vocatorum et rogatorum presencia constituti personaliter sagaces et honesti viri Nicolaus Berner protunc magister civium, Iohannes Worst, Petrus Eyzenhutyl, Nyco Rews, Petrus pellifex consules Lemburgenses, Iohaunes Zomersteyn, Petrus Stecher, Nicolaus Smedfeld, Georgius Scheler, Nicolaus Gebel, Georgius Crebel nominibus ipsorum neconon tocius universitatis et communitatis dicti oppidi Lamburgensis, Haliciensis dyocesis, coram Reverendo in Christo patre et domino domino Iacobo, ut prefertur, Haliciensi Archiepiscopo prescripto prescriptus Nicolaus Berner tenens manibus suis duplices literas in parchmento scriptas non

¹⁾ S. Klemensa papieża przypada wprawdzie na 23. listopada, który atoli w r. 1405, był poniedziałkiem w sobotę zaś 21. listopada przypada Klemensa i Celsa.

rasas, non viciatas, non cancellatas nec in aliqua parte sui suspectas: unam videlicet tenorem appellacionis in se continentem et aliam tenorem adhesionis in se continentem per manus cuiusdam Strzeslai quondam Floriani de Cosiski, Clerici Gneznensis dyocesis, publici auctoritate imperiali notary, scriptas, confectas, publicatas eiusque signo consuetu consignatas, prenominatus namque Nicolaus Berner volens, ut eisdem literis seu publicis instrumentis tanquam originalibus ubilibet fides sit adhibenda per me notarium publicum subscriptum easdem literas sive publica instrumenta petivit de verbo ad verbum transsumi et in publicam formam redigi. Nichilominus pretactus N(icolaus) B(erner) de voluntate et consensu tocius communitatis et quorumlibet incolarum quesivit et requisitum habuit prenarratum dominum Archiepiscopum voce non depressa, an et utrum hys adhereret, prout alys adhesit appellacionibus per ipsorum procuratorem ubicunque factis et fiendis contra et adversus quendam Iohannem Rews, gerentem se pro plebano Lamburgensi, ipsorum adversarium. Quiquidem sepenominatus dominus Archiepiscopus respondit et dixit: Prius adhesi et istis appellacionibus adhereo et in futurum adherebo, unde in maius robur firmatatis vobiscum stare, prout incepit. usque ad finem litis volo et intendo et has appellaciones meo maior i consueto sigillo muniri fideliter precepi et ratificavi. Cuius quidem tenor appellacionis sequitur de verbo ad verbum et est talis ¹⁾.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Sub Anno Nativitatis eiusdem M^oCCCC^o sexto, Indicione XIV, Pontificatus Sanctissimi in Christo patris et domini nostri domini Innocency divina providencia pape septimi anno ipsius secundo, die ultima mensis Ma(r)ey hora terciarum vel quasi in scola beate virginis in Cracovia, in mei notary publici subscripti testiumque infrascriptorum ad hoc specialiter vocatorum et rogatorum presencia constitutus personaliter discretus vir Dominus Petrus Fabiani de Wolfram Cracoviensis dyocesis procurator et nomine procuratorio providorum virorum dominorum Petri Eyzenhutyl, Petri Sthecher, Iohannis Somersteyn et Nicolai Smedfeld necnon colonorum agricultorum et decimatorum ac tocius communitatis in parochiali ecclesia iu Lamburga, Haliciensis dyocesis, suis tenens in manibus duplices literas in parchmento scriptas non rasas, non viciatas nec in aliqua sui parte suspectas: unam videlicet tenorem appellacionis in se continentem et aliam tenorem adhesionis in se continentem et de mandato cuiusdam Symonis quondam Iohannis de Wertenberg, clericu Wratislauiensis dyocesis, publici auctoritate imperiali notary scriptas, confectas et publicatas eiusque Signo consuetu consignatas, predictus namque dominus Petrus procurator volens ut eisdem literis seu publicis instrumentis tamquam originalibus ubilibet sit fides adhibenda per me notarium publicum subscriptum easdem literas seu publica instrumenta pecyt de verbo ad verbum transsumpmi (*sic*) et in publicam (*formam*) redigi. Cuius quidem litere scilicet appellacionis seu publici instrumenti tenor de verbo ad verbum est talis:

IN NOMINE DOMINI AMEM. Sub Anno Nativitatis eiusdem M^oCCCC^o sexto Indicione XIV, Pontificatus Sanctissimi in Christo patris et domini nostri domini Innocency pape septimi anno secundo, die XX tercia mensis February, hora vesperorum vel quasi in civitate Wratislauensi ac in domo scientifici viri magistri Nicolai Swidnicz advocati consistory Wratislauensis in mei notary

¹⁾ Dokument ten mimo to, że składa się z kilku zgóła różnych od siebie części, jednak w oryginale jest cały pisany zupełnie bez ustępu. Wprowadziłem więc dla przejrzystości podział taki, jaki z treścią wypada.

publici infrascripti testiumque subscriptorum ad hoc vocatorum specialiter et rogatorum presencia constitutus personaliter idem scientificus vir magister Nicolaus Swidnicz procurator et sindicus procuratorio et sindicatus nominibus Petri Eyzenhutyl, Petri Stecher, Iohannis Zomersteyn et Nicolai Smedfeld necnon colonorum, agricultorum et decimatorum et tocius communitatis in parochiali ecclesia in Lamburga, Haliciensis dyocesis, existencium ac omnium et singulorum oppidanorum communitatis oppidi Lamburga predicti, prout de sue procuracionis et sindicatus mandatis michi notario per nonnulla publica instrumenta coram me exhibita extitit facta plena fides, quiquidem magister Nicolaus nominibus quibus supra quandam cartham papiream formam appellacionis in se continentem suis tenebat in manibus eandemque voce sonora, intelligibili et expressa interponendo et insinuando de verbo ad verbum legit. Cuius appellacionis tenor sic interpose atque lecte sequitur per omnia et est talis:

In Christi nomine Amen. Cum appellacionis remedia in oppressorum et opprimi se timencium relevamen subsidiumque canonice fuerint adinventa, ex hinc ego Nicolaus Swidenicz, advocatus consistory Wratislauiensis, procurator et sindicus procuratorio et sindicatus nominibus Petri Eyzenhutyl, Petri Stecher, Iohannis Somersteyn, Nicolai Smedfeld colonorum, agricultorum et decimatorum necnon tocius communitatis et cuiuslibet eiusdem communitatis in parochiali ecclesia in Lamburga, Haliciensis dyocesis, existencium coram te notario publico et autentica persona et fideli et testibus hic astantibus presentibus animo, intencione ac proposito evoca(n)di, provocandi et appellandi, dico, allego et prepono: Quod licet prenominati Petrus Eyzenhutil, Petrus Stecher, Iohannes Somersteyn, Nicolaus Smedfeld coloni, agricultores et decimatores necnon tota communitas in Lamburga dictę Haliciensis diocesis semper fuerunt et hodie sunt obedientes filii in omnibus et singulis iuribus, in quibus ipsi et quilibet ipsorum sancte nostre ecclesie et specialiter dicte parochiali ecclesie in Lamburga et eiusdem ecclesie plebanis ibidem obnoxii seu obligati reddebantur et redunduntur; attamen dominus Iohannes Rutheni, ibidem in Lamburga plebanum se pretendens, coram Sanctissimo in Christo patre et domino domino Bonifacio nono sancte memorie alias proposuit ac proponi procuravit iniuriose, valde perperam et inique, quod ipsi et quilibet ipsorum ipsum in decimis pretensis per eum contra eos et quemlibet ipsorum et in alys iuribus, que contra eos et quemlibet eorum pretendit, defraudassent et hodie defraudarent et causam et causas super prefatis contra ipsos et quemlibet ipsorum auctoritate apostolica, obrepticie et subrepticie committi obtinuit uni de wenerabilibus viris dominis et auditoribus causarum sacri pallacy apostolici (obrepticie et subrepticie committi obtinuit) ¹⁾ et ad instanciam dicti domini Iohannis Rutheni prefati et quilibet ipsorum de dicta communitate per eundem dominum auditorem,

¹⁾ Wyrazy w nawiasie widocznie przez omyłkę powtórzone.

in dictis causa et causis datum in iudicem, sub certis et magnis penis ad Romanam Curiam et sub certo termino citabantur legittime et processus, in quo totus tenor dicte emanate citacionis erat insertus et inseritur, in ecclesia Wratislauensi tempore divinorum ianuis ibidem affigebatur, et per hanc affixionem pretendens eos fore debite citatos, allegans metum et perhomestanciam (*sic*) quo ad totum regnum Polonie, licet false et iniuste, qui dictus locus Wratislauicnsis ad nonaginta miliaria citra vel ultra a Lemburga oppido dictorum citatorum distare reputatur per multum malas meticulosas et insecuras vias, presertim quo ad tantam multitudinem citatorum; postquam vero dictus processus citacione ad noticiam dictorum citatorum et cuiuslibet eorum et ex fama solum deducebatur et pervenerit ad statim nondum decem diebus elapsis a noticia supradicte affixionis computando, contra dictum Iohannem Ruteni et contra dictum processum, citacionem et contra omnia et singula exinde sequuta et secutura et contra omnes alios et singulos sua interesse credentes, idem citati et quilibet ipsorum et aly plures cum eis ad sedem apostolicam appellarunt. Postmodum celerius ut potuerit suos certos nuncios, procuratores et sindicos contra dictum dominum Iohannem Ruteni pro eis et quolibet ipsorum constitutis Wratislauie ad locum affixionis dicti processus citacionis cum dicta interiecta appellacione transmittentes, qui missi nuncy, procuratores et sindici alias novas appellaciones a dicta prima appellacione non recedentes contra dictum dominum Iohannem Ruteni et contra alios et alia supradictos et supradicta de novo pro dictis citatis et quilibet ipsorum et eciam pro alys citatis in dicto processu citatorio nominatis et expressis interposuerunt, quas dictas appellaciones nominibus quibus supra una cum alys nominatis dicto domino Iohanni Ruteni, extunc Wratislauie personaliter comperto, coram testibus et notario insinuabant et ab eodem notario insinuationum instrumenta efficaciter (*obtinuerunt*¹⁾), qui dictus dominus Iohannes in eodem insinuationis tempore et post dictarum copiam appellacionum et minutorum postulabat similiter, et easdem copias post obtinuit cum effectu. Preterea dicti nuncy, procuratores et sindici nominibus quibus supra prefatas appellaciones cum alys minutis constitutionum procuratorum in Curia Romana et extra per certum nuncium et cursorem et eciam pecunias ad dictas causam et causas transmiserunt tempore legitimo, quas dictas appellaciones et alia minuta supradicta coram notario et testibus dicto nuncio cursori, extunc iter ad Curiam Romanum arripienti, publice et expresse presentabant; de qua presentacione et arrepcione itineris protestabant sollempniter; eciam sic dictus nuncius dictas appellaciones, minuta et pecunias, tempestive ad Romanam Curiam veniens, presentavit, ut hoc habuit in commisso. Que omnia et singula supradicta per dictos processus

¹⁾ Wyrazu *obtinuerunt* nie ma w oryginale. Dodałem go, bo bez niego sens niezrozumiały.

citationum, appellacionum et alia minuta plurima et alias patent liquide, que ego dictus Nicolaus Swednicz nominibus quibus supra hic insero et pro insertis habere volo in quantum pro dictis citatis et pro quolibet ipsorum censemur facere non alias neque alio modo taliter per dictos citatos et quemlibet ipsorum prefatis sub efficaci diligencia dispositis et ordinatis, ut prefertur, credentes se revera per suos procuratores in Curia Romana constitutos contra dictum dominum Iohannem Ruteni debere defendi, sed tempore medio, qualiter hoc accidit, exnunc ignoratur, sed presumitur dolose et false, quod per totum pro parte dicti domini Iohannis Ruteni contra dictos citatos et quemlibet ipsorum in contumaciam processum erat in Curia Romana usque ad diffinitive sentencie calculum inclusive; per quam diffinitivam sentenciam excommunicati pronunciantur, demandantur ad quingentos Florenos per eos Apostolice Camere dandos, alias sunt condempnati contra omnem diligenciam ipsorum supradictam, quod iura abhorrent, ut quisque indefensus multipliciter Iesu contra omnem diligenciam suam per eum factam taliter aggravari debet, dum quod per quem non stat, mihi imputari non beat. Quare digne et sancte dicti citati sic gravide lesi et aggravati, ut supradicuntur, per iura ordinaria et extraordinaria videlicet per beneficium restitucionis in integrum seu per alia aminicula contra dictum dominum Iohannem Ruteni et contra dictam diffinitivam et condempnatoriam sentenciam sustentari debeant. Qui inique dictus Iohannes Ruteni dictis iniuriosis aggravaminibus et lesionibus non contentus, sed magis iniurias et aggravamina accumulans, quendam pretestum processum, in quo tenor totus dicte diffinitive et condempnatorie sentencie comprehenditur, extraxit et extrahi procuravit et eundem processum, iniurias scandala plurimum et ad grandes lesiones dictorum citatorum et cuiuslibet ipsorum iterum tempore diuinorum, in quo maior populi multitudo ibidem solet convenire, ad ianuas ecclesie Wratislauiensis pluribus vicibus affixit et affigi disposuit. Quas dictas infamias, iniurias et lesiones, revera grandes et multiplices, ego Nicolaus procurator et sindicus supradictis nominibus, quibus supra, pro dictis citatis et inique condempnatis et quolibet ipsorum contra dictum dominum Iohannem Ruteni ad . . .¹⁾ revocavi et revoco, estimans eas ad septingentos Florenos ungaricales in auro et legalis ponderis, salva estimacione maiori per predictos citatos et licet iniuste et minus legitime condempnatos in posterum facienda. Ex premissis igitur et quolibet premissorum sencio dictos citatos indebite condempnatos, aggravatos, lesos, iniuriatos et infamatos, unde et grande timens, quod eos et quemlibet ipsorum fieri durius per futurum. Quapropter ad Sanctissimum in Christo patrem et dominum dominum Innocencium divina providencia papam septimum et ad sacrosanctam Ro-

¹⁾ Wyraz nieczytelny.

manam ecclesiam, que gracie et pie est solita et solet tam iniuriose aggravatis relevari, dispensari, precipue contra dictum dominum Iohannem Ruteni et contra omnes et singulos sua esse credentes et contra dictam pretensam diffinitivam et condemnatoriam sentenciam et contra dictum processum eandem sentenciam continentem et contra supradictam affixionem eiusdem processus et contra omnia et singula exinde sequuta et secutura, in hys scriptis in nomine domini provoco, evoco et appello et apostolos primo instanter, secundo instancius, tercio instantissime et sub unico oracionis contextu peto a quolibet qui michi eos dare poterit, vel saltem a te notario publico desuper literas testimoniales et autenticas, subiciens dictos citatos et iniuste condemnatos et quemlibet ipsorum universa et singula bona eorum et cuiuslibet ipsorum tam mobilia quam immobilia necnon omnes et singulos ipsis et cuilibet ipsorum adherentes et in posterum adherere volentes, proteccioni tuicionique, defensioni, sacrosancte sedis apostolice audiencie; protestor eciam de insinuando appellacionem presentem et de copia danda eiusdem, sed sub expensis et sumptibus postulatis; demum protestor, quod presentem appellacionem possum corrigere, addere, minuere, mutare, interpretare et resolvere ac novam appellacionem interponere et eam insinuare, tociens quoctiens fuerit opportunum, ceterum iuris remedys et defensionum loco et temporibus opportunis obiciendys et deducendys pro dictis citatis et minus legitime condemnatis et quolibet ipsorum semper salvis. Super quibus premissis omnibus et singulis peto mihi a te notario publico, ut persona autentica et fideli, fieri ac confici unum vel plura instrumentum vel instrumenta. De quibus quidem interposicione, leccione appellacionis supradicte dictus magister Nicolaus a me notario publico infrascripto sibi presens confici pecyt publicum instrumentum. Acta sunt hec anno, indiccione, Pontificatus, die, mense, hora et loco predictis, presentibus dominis scientificis viris et dominis magistro Michaelie Resenkirch procuratore consistory Wratislauiensis, Martino Iordansmole notario publico, Stephano de Luczna vicario ecclesie Wratislauiensis, Iohanne Nemna et Paulo Hoczenplacz clericis Wratislauiensis diocesis, notarys publicis et Stephano Ewys layco Wratislauiensis dyocesis, testibus ad premissa specialiter rogatis.

Sequitur subscriptio Notary.

Et ego Symon quondam (*Iohannis*) de Wartinberg Clericus Wratislauiensis dyocesis, publicus auctoritate imperiali notarius, dicte appellacionis lectioni et interposicioni omnibusque et singulis premissis, dum sic, ut premittitur, per magistrum Nicolaum Swednicz procuratorem supradictum agerentur et fierent, unacum prenominatis testibus presens interfui eaque omnia sic fieri vidi et audivi, in notam recepi et in hanc publicam formam manu mea propria redegii signoque et nomine meis solitis et consuetis consignavi, rogatus et requisitus, in fidem et testimonium omnium et singulorum premissorum. Constat mihi

Notario de diccionibus in XVIII linea deorsum computando positis et cancellatis non tam vici (sic) sed errore commissis, quas tollo et omnino stare nolo ibidem per presentes.

Alterius vero litero seu publici instrumenti tenor de verbo ad verbum est talis:

IN NOMINE DOMINI AMEN. Sub Anno Nativitatis eiusdem M^o CCCC^o sexto Indicione XIV, Pontificatus Sanctissimi in Christo patris ac domini nostri domini Innocency divina providencia pape septimi anno secundo, die IX mensis Marcy, hora terciarum vel quasi in seminario Wratislauensi ante minus hostium ecclesie Wratislauensis in mei notary publici infrascripti testiumque subscriptorum ad hoc vocatorum specialiter et rogatorum presencia constitutus scientificus vir magister Nicolaus Swidnicz advocatus Consistory Wratislauensis, procurator et sindicus, procuratorio et Sindicatus nominibus Petri Eyzenhutyl, Petri Stecher, Iohannis Somersteyn, Nicolai Smedfeld necnon colonorum, agricultorum, decimatorum et tocius communitatis et omnium et singulorum oppidanorum communitatis civitatis Lamburga in ecclesia parochiali ibidem Haliciensis dyocesis existencium, prout de sue procuracionis iurato michi notario infrascripto per nonnulla instrumenta publica coram me exhibita et producta extitit facta plena fides; cuius quidem procuracionis et mandati vigore idem magister Nicolaus nominibus quibus supra ac omnium et singulorum predictorum quoddam instrumentum publicum manu mea publica scriptum et consignatum forma appellacionis a quibusdam pretensis processibus et sentencys condemnatorys contra partes suas et pro parte dicti domini Iohannis Ruteni plebani ibide in Lemburga in Curia Romana fulminatis in se continentem ac alias per ipsum XXIII mensis February Wratislauie ac in domo ipsius coram me notario infrascripto et testibus fide dignis interpositas et interiectas suis tenebat in manibus michique Notario pre et subscripto eandem appellacionem ad publicandum et insinuandum Magistro Iohanni Swidenicz procuratori dicti domini Iohannis Ruteni presentavit. Quod quidem instrumentum appellacionis recepi illudque memorato magistro Iohanni Swidnicz procuratori dicti Iohannis Ruteni ibide personaliter constituto alta et intelligibili voce voce que sonora et expressa de verbo ad verbum ultra medietatem perlegi sibique eandem appellacionem insinuavi, publicavi et intimavi et ad ipsius noticiam deduxi per presentes. Cuius quidem appellacionis tenorem hic inserere obmisi propter ipsius prolixitatem. Moxque magister Iohannes Swidenicz procuratorio nomine dicti domini Iohannis Ruteni dictam appellacionem habuit pro publica et sibi pro sufficienter intimata ipsamque appellacionem approbavit, quo ad devolucionem appellacionis et non causas, petens consimile instrumentum appellacionis sub manu publica, sed sub expensis partis appellantis et non sue. Statim ex adverso magister Nicolaus Swidnicz procuratorio et Sindicatus nominibus, quibus

supra, protestatus fuit expresse, quod paratus esset, dare copias huiusmodi appellacionis sive (*re*)¹⁾ sub manu publica sive privata, sed sub expensis postulantis, non autem sub expensis parcium suarum, nisi de iure tenentur; de quibus publice hinc inde protestabantur et sibi pecierunt fieri unum vel plura publica instrumenta. Acta sunt hec anno, indiccione, pontificatus, die, mense, hora et loco, quibus supra, presentibus ibidem discretis viris dominis Petro Falkenberg, Mathia Olauia, Nicolao Dulna et Paulo de Hoczenplocz clericis et notarys publicis, testibus ad premissa vocatis specialiter et rogatis.

Sequitur subscripcio Notary.

Et ego Symon quondam Iohannis de Wartinberg Clericus Wratislauiensis dyocesis, publicus auctoritate imperiali notarius, dicte appellacionis insinuacioni, intimacioni et publicacioni omnibusque et singulis premissis, dum sic, ut premittitur, agerentur et fierent, una cum prenominatis testibus presens interfui eaque omnia sic fieri vidi et audivi rogatus et requisitus, in hanc publicam formam redegi signoque et nomine meis solitis et consuetis consignavi in fidem et testimonium omnium et singulorum.

Super quibus omnibus et singulis premissis et quolibet premissorum prelibatus dominus Petrus procurator et procuratorio nomine quibus supra a me natario publico subscripto pecyt sibi fieri et confici hoc presens publicum instrumentum. Acta sunt hec anno, indiccione, die, mense, pontificatus, hora et loco, quibus supra, presentibus ibidem discretis viris Iohanne Nicolai de antiquo Grothko Wratislauiensis, Iohanne Martini de Sator Cracouiensis, Mathia Clementis de Gnewcow Wladislauiensis dyocesis, publicis notarys, testibus ad premissa vocatis specialiter et rogatis.

Sequitur subscripcio notary.

Et ego Strzeslaus de Cosiski Floriani, Clericus Gneznensis dyocesis, publicus auctoritate imperiali notarius dictarum literarum seu publicorum instrumentorum transsumpcioni omnibusque singulis premissis, dum sic, ut premittitur, agerentur et fierent, una cum prenominatis testibus presens interfui eaque omnia et singula premissa sic fieri vidi et audivi et fideliter conscribens in hanc publicam formam redegi, me quoque huic manu propria subscripti signoque et nomine meis solitis et consuetis consignavi rogatus et requisitus, in fidem et testimonium omnium et singulorum premissorum.

Super quibus omaibus et singulis premissis et quolibet premissorum prelibatus Nicolaus Berner nomine consulatus ac tocis comunitatis dicti oppidi Lemburgensis pecyt a me natario publico infrascripto sibi fieri hoc presens publicum instrumentum. Acta sunt hec anno, indiccione, pontificatus, die, mense, hora et loco, quibus supra, presentibus ibidem discretis viris et dominis Thoma presbitero de Grabow Gneznensis, Stanislaw de Gora Cracouiensis, Nicolao de Lanczberg

¹⁾ re umieszczone w nawiasie, bo zdaje się tylko przez omyłkę je tutaj napisano.

Wratislauiensis diocesum, Iohanne Mathie de Testhy notarys dicti domini Archiepiscopi, Alberto Buchholcz et Abrehardo Malman laicis de Turon, testibus ad premissa vocatis specialiter et rogatis.

S. N.

Et ego Martinus olim Laurency de Lanczberg publicus imperiali auctoritate notarius huic transsumpcioni dictarum literarum seu publicorum instrumentoruui necon adhesioni appellacionum dicti domini Iacobi Archiepiscopi Haliciensis omnibusque alys et singulis premissis, dum sic, ut premittitur, agerentur et fierent, una cum prenominatis testibus presens interfui eaque omnia et singula premissa sic fieri vidi et audivi, sed magis alys prepeditus negocys et legitimis causis per alium fideliter scribi feci meque huic manu propria subscribens, in hanc publicam formam redegi signoque et nomine meis solitis et consuetis consignavi rogatus et requisitus, in fidem et testimonium omnium et singulorum premissorum.

Oryginał na wielkim arkuszu pergaminowym w archiwum miasta Lwowa. N. 55. Na pasku pergaminowym zawieszona ovalna pieczęć arcybiskupa wycięta na czerwonym wosku a przedstawiająca N. Maryą P. z dzieciątkiem Jezus błogosławiącą klęczącego przed nią biskupa z napisem w otoku: *S. iacobi archiepiscopi haliciensis*.

XII.

W Przemyślu 7. Maja 1406.

Maciej biskup przemyski poświadczaj, w jaki sposób mieszkańców Rusi zwykli duchowieństwu opłacać daniny.

Mathias, Dei gracia Episcopus Premisiensis, universis et singulis presencium notiam habituris significamus recognoscentes et publice profitentes hanc in nostra et Haliciensi diocesibus, in partibus Russie consistentibus, nunc esse et ab eo tempore fuisse, ex quo dicte partes Russie ad obedientiam sancte Romane Ecclesie sunt reducte, in decimis recipiendis et tollendis consuetudinem inconcusse, laudabiliter et pacifice observatam, quod in eisdem partibus Russie, in quibus disponente domino licet inmeriti plebem et Dei ecclesiam gubernamus, locorum ordinary pro decimis de agris civitatum, opidorum et villarum provenientibus certam summam pecunie et non manipularem decimam recipient et recipere consueverunt, ut ad easdem partes Russie populus katholicus liberius conflueret Ruthenosque et alios Scismaticos easdem partes inhabitantes potencius extirparet. Sacerdotes autem curati sive ecclesiarum parochialium rectores pro eorum obsequys annonas, que missales nuncupantur, aut loco annonarum certam pecuniam, de qua auctoritate ordinary interveniente, cum ipsorum parochiauis convenire poterint, recipere consueverunt. Decimas

vero prediales, vel minutas eisdem curatis sacerdotibus seu ecclesiarum parochialium recto-ribus tollendi et recipiendi neque ex privilegio, neque ex aliqua consuetudine locorum predictorum facultas atributa est aut potestas. Et ut hys litteris nostris testimonialibus in iudicys vel extra iudicia fides plenius adhibetur ipsas sigilli nostri appensione sive munimine ad premissorum evidenciam fecimus roborari. Datum im Premislia die septima mensis May Anno Domini Millesimo Quadragesimo Sexto.

Oryginał na pergaminie w archiwum miasta Lwowa N. 57. Na pasku pergaminowym zawieszona pieczęć biskupa wyciągnięta na czerwonym wosku mocno uszkodzona, a przedstawiająca N. Maryę Pannę z dziecięciem, poniżej zaś tarczę herbową z zatartemi znamionami; napisu w otoku pozostała tylko połowa: *S. mathie episcopi...*

XIII.

W Rzymie 4. Marca 1407.

Angelus kardynał wydaje inhibicyą w sprawie zleconej mu przez Grzegorza XII papieża między Jánem Rusinem, rektorem kościoła Najśw. P. Maryi we Lwowie, a miastem Lwowem i oficjałem halickim.

ANGELUS miseracione divina toto titulo sancte Potenciane Sacrosancte Romane Ecclesie presbyter Cardinalis, cause ac partibus infrascriptis a domino nostro Papa iudex et commissarius specialiter deputatus, Reverendis in Christo patribus dominis Archiepiscopis et Episcopis Haliciensi, Wratislaviensi, Cracoviensi, Olomucensi, Premisliensi et Wladimiensi, eorumque in spiritualibus vicarys et officialibus, ac universis et singulis dominis abbatibus, prioribus, prepositis, decanis, archipresbyteris, archidiaconis, cantoribus, scolasticis, thesaurarys et canonicis, tam cathedralium quam collegiarum, parochialium— que rectoribus ecclesiarum ac vicerectoribus earundem et locatenentibus, presbiteris, curatis et non curatis, vicarys perpetuis, clericis natarys et thabellionibus quibuscumque, per civitates et dyceses Wratislaviensem, Cracoviensem, Olomucensem, Premisliensem et Wladimiensem ac alias ubiiibet constitutis ac omnibus executoribus et subexecutoribus tam auctoritate apostolica quam ordinaria in dictis civitatibus et dycesibus existentibus, et presertim in civitate et opidis Wratislaviensi, Oppul, Nysa, Brega, Otmachaw, Falkenberg, dicte Wratislaviensis dyocesis, ac in Boytom et Auswiczen Cracoviensis dyocesis, in Lamburga Haliciensis diocesis, in Luczcha Wladimiensis dyocesis, omnibusque alys et singulis, ad quem vel ad quos presentes nostre pervenerint et tibi Iohanni Rutheni

Rectori parochialis ecclesie Sancte Marie in Lamburga dicte Haliciensis dyocesis in huiusmodi causa principali, salutem in domino et mandatis nostris, ymo verius apostolicis, firmiter obedire. Nuper ex parte felicis recordacionis domini Innocenty pape VII quandam commissionem sive supplicationis cedulam nobis per certum suum cursorem presentatam nos cum ea, qua decuit, reverencia recepisse noveritis, tenorem qui sequitur continentem.

Beatissime pater! Quedam commissio talis tenoris:

Sanctissime pater, exponitur Sanctitati vestre pro parte humilis et devoti Sanctitatis vestre oratoris Iohannis Rutheni, rectoris parochialis ecclesie sancte Marie in Lamburga Haliciensis dyocesis: Quod licet lege divina sit statutum, quod quilibet Christi fidelis ex precepto domini tenetur solvere et dare decimas omnium fructuum et bladorum cum integritate ministris ecclesiarum, iure quoque comuni parochiani de predys in et infra fines et limites parochianorum constitutis, tenentur solvere et dare decimas rectoribus parochialium ecclesiarum, infra quarum limites predia huiusmodi sunt constituta, non solum frumentorum, verum eciam piscinarum, molendinorum et aliorum in iure expressorum; tamen, pater Sanctissime, quidam parochiani dicte ecclesie, videlicet Petrus Isenhutel, Petrus Schecer, Iohannes Somerstein, Iohannes Smedefelt et nonnulli aly, quorum nomina dignemini habere pro expressis, pretendentes, se munitos per privilegia certorum regum et principum contra predicta in dicto Opido Lamburga dicto exponenti, ipsorum rectori, qui eisdem parochianis ministrat ecclesiastica sacramenta, contra dictum Apostoli, qui dicit: dignum est, ut per eum metantur temporalia, per quem seminantur spiritualia, de predys, agris, ortis, molendinis, piscinis decimas omnino dare recusant, dictique parochiani in dictis ipsorum privilegys asserunt contineri, quod pro decima solummodo sex grossi Boemicales loci ordinario duntaxat solvere teneantur, cum tamen decima pro quolibet manso extendit se ad minus ad centum grossos Boemicales secundum comunem cursum annorum; eosdem quoque sex grossos percipit loci ordinarius pro sua parte decimatarum. Verum, pater Sanctissime, in partibus Russie predictis talis corruptela excrevit seu inolevit, quod ubi locate sunt civitates, opida, vel ville sub iure magdeburgensi, quod ibi pro decima solvitur certa minuta pecunia loci ordinario seu episcopo pro sua parte decimatarum, que vix tricesima esse potest; rectori vero parochialis ecclesie de quolibet manso sive lanio per parochianos sive parochianum pro censu una mensura, que dicitur truncus siliginis et alia avene singulis annis communiter solvitur et pagatur. Cumque prefatus exponens dictis suis parochianis super predictis mensuris et truncis siliginis et avene questionem et causam ratione servitorum et ministeriorum suorum, videlicet porreccionem sacramentorum, in foro ecclesiastico movere voluisse, Serenissimus princeps dominus Wladislaus Rex Polonie ad instanciam dictorum parochianorum se pro eisdem interposuit, et quandam dispositionem

pro solucione dictorum frumentorum fecit, deputando duos grossos Boemicales pro dictis frumentis de quolibet lanio sive manso ecclesie rectori predicto vel qui pro tempore fuerit dumtaxat esse solvendum,¹⁾) cum tamen dicta frumenta de quolibet lanio sive manso secundum comunem cursum annorum ad valorem XII grossorum Boemicalium se extendunt; ita quod ubi rectores parochialis ecclesie predicte secundum predictam corruptelam pro frumentis predictis et pro oneribus et servicys dicto rectori venirent viginti quinque marche, vix veniunt tres cum dimidia; ita quod propter huiusmodi deposicionem ad instantiam consulum et comunitatis ac agricolarum in parochia dicte ecclesie parochialis existentium et propter recusacionem solutionis decimarum agricolarum fratrum Minorum et Predicatorum, qui villas, possessiones, lanios et agros, predia et alias hereditates infra fines et limites parochie dicti Rectoris exponentis dicuntur habere et possidere, de quibus eciam secundum sacrorum canonum instituta predictas decimas eidem rectori exponenti solvi deberent, dicto rectori de eisdem decimas solvi recusant et dictarum villarum incolis, villanis, colonis et agricolis, ne dicto rectori exponenti decimas solvant, inhibuerunt et inhibitent. Quidam eciam Iacobus, presbyter Haliciensis dyocesis, gerens se pro Officiali Haliciensi in dicta Lamburga, dictum rectorem exponentem et ipsius ecclesiam hospitali sancti Spiritus nuncupato ad dictam parochialem ecclesiam et eius rectorem pro tempore existentem spectanti et dicte Ecclesie parochiali annexo spoliavit. Et ex hys omnibus predictis ecclesia rectoris exponentis ita graviter extitit offensa, quod propter huiusmodi non solutionem decimarum et spoliacionem dicti hospitalis per predictum Iacobum factam, cultus divinus non modicum decrescit in ecclesia predicta et minuitur, quin ymo ipse rector sustentationem habere, iura episcopalia solvere, hospitalitatem tenere et alia onera, ratione dicte sue ecclesie sibi incumbencia, supportare vix potest. Nuper eciam, pater beatissime, inter prefatum exponentem ex una, et consules dicti Opidi, nomine totius comunitatis et fraternitatis sancte Marie in dicta Lamburga, Haliciensis dyocesis, super iure patronatus altaris beate gloriose Virginis, siti in dicta ecclesia parochiali, orta fuit materia questionis. Tandem ipse partes in arbitros arbitratores videlicet Reverendissimum patrem dominum Iacobum Archiepiscopum Haliciensem, Iohannem de Luben asserentem se decretorum doctorem, Magistrum Stephanum asserentem se licenciatum in decretis et Iure Canonico et rectorem parochialis ecclesie in Korczin Cracoviensis diocesis, Iohannem de Ternow (*sic*) palatinum Cracoviensem, Iesseconem Masowitam, Benkonem de Zabokruck armigeros Haliciensis dyocesis, et alios, quorum nomina et co-

¹⁾ W miejscu, w którym dzisiaj stoją wyrazy od *ecclesie rectori* do *solvendum* stało pierwotnie co innego; pierwotne wyrazy wydrapał sam notaryusz, wpisał te, które wydrukowano w texcie i wskazał na to wyraźnie w swoim podpisie.

gnomina Sanctitas vestra dignetur hic habere pro sufficienter expressis, super predicto iure patronatus et alys causis, que tunc inter partes ipsas vertebantur, compromiserunt, prout in dicto compromisso, cuius tenorem Sanctitas vestra eciam dignetur habere pro sufficienter expresso, continetur. Tandem ipse Iohannes de Luben et Magister Stephanus, de voluntate et consensu predicti Archiepiscopi Haliciensis et aliorum coarbitrorum presentorum, immemores ipsorum salute, super re in eosdem arbitros non compromisso pronunciare non verebantur, dictis consulibns et fraternitati laicis duas partes, et rectori parochialis ecclesie predicte, videlicet exponenti, terciam partem oblacionum in dicto fraternitatis altari adiudicarunt, proveniencium singulis diebus dominicis et festivis pro fabrica ecclesie ipsius exponentis convertendum contra formam iuris et fundacionem et erectionem dicti altaris adiudicarunt. Cum autem dictus exponens omnes oblaciones predictas in ecclesia predicta et altari, presertim ex dicto fraternitatis altari provenientes a tempore erectionis et fundacionis dicti altaris percepit et in pacifica possessione dictarum oblacionum per multos annos fuit secundum privilegia fundacionis et erectionis dicti altaris, cupientes dicti arbitri arbitratores Iohannes de Luben et Stephanus licenciatus perversi cum suis arbitris de predictis oblacionibus, ad ipsum exponentem, ut premittitur, spectantibus, domum dei edificare minime attendentes, perversi arbitri predicti, quod eciam dicti exponentis in iuribus suis et bonis ante alienacionem dictarum oblacionum item exterminata fuit et est per querelas et iniusticias dictorum consulum et communitatis, quod rector dicte ecclesie congruam sustentacionem habere, iura episcopalia solvere, hospitalitatem tenere, aliaque onera dicto rectori exponenti ratione ecclesie et populi sui incumbencia, ut superius expressum est, vix potuit seu potest supportare. Cumque per prefatum exponentem ad sanctam sedem apostolicam et felicis recordacionis dominum Bonifacium papam IX, Sanctitatis vestre predecessorem, viva voce fuisse et esset appellatum seu reclamatam pro eo, quod perversi arbitri predicti pronunciaverunt, duas partes oblacionum in dicto fraternitatis altari proveniencium pro fabrica ecclesie per laicos esse percipiendas, ipseque exponens se tuicioni et proteccioni predice sedis et domini Bonifacy predicti subiecisset et submisisset; mox tamen hincinde consules ad huiusmodi appellacionem responderunt, dicentes expresse: Et nos volumus ad Regem Polonie et coram illo volumus querulari, quod non vultis servare compromissum et laudum inter nos et vos per predictos arbitros pronunciatum. Ad quod prefatus exponens alta et intelligibili voce et expresse dixit, protestando, quod si iurisdiccione apostolica et querela dictorum consulum in persecuzione huiusmodi appellacionis impediretnr per quemquam, et ipsum exponentem aliqua dampna vel pericula post huiusmodi appellacionem et submissionem directe vel indirecte, publice vel occulte, incurrire contingeret; et protestatus fuit dictus exponens, quod huiusmodi dampna et pericula et interesse ab

ipsis consulibus vellet iudicialiter postulare. Demum, pater beatissime, consules prefati unacum quodam Petro Wolfram, asserente se ipsorum notarium, nomine ipsorum et nomine totius communitatis ac eciam nomine fraternitatis sancte Marie predicte, hoc minime advertente, ipso exponente astante et presente coram Serenissimo domino Wladislao Rege Polonie predicto contra exponentem querulose proposuerunt, quod ipse exponens arbitrium et pronunciacionem per Reverendissimum patrem dominum Iacobum Archiepiscopum haliciensem, Iohannem de Luben et Stephanum perversos arbitros cum alys suis coarbitris factam servare non curaret, et quod ab eadem sentencia et pronunciacione dictorum arbitrorum dictus rector exponens ad sedem apostolicam appellasset, postulantes et petentes dicti consules cum Petro notario predicto coram prefato domino Rege penam, ut dicebant, inter ipsum exponentem et consules vallatam; quorum eciam compromissi, pene et pronunciacionis tenorem sanctitas vestra dignetur habere pro sufficienter expressis. Tandem exponens prefatus coram domino Rege predicto reclamans dixit, quod si aliquam penam dictis consulibus, communitati aut fraternitati teneretur, quod eandem a dicto exponente iudicialiter in foro ecclesiastico postularent. Ad hoc ipsi consules replicando dixerunt coram prefato domino Rege, quod nollent ad curiam Romanam nec ad dominum papam, sed ad dominum Regem habere recursum in factis nostris, sic pervidentes (?) sanctam Romanam Ecclesiam et Sanctitatem vestram. Hys itaque peractis, Serenissimus Rex Polonie, predictis nobilibus suis quam pluribus vocatis, coram multitudine plebis publice arbitros predictos requisivit, quomodo sentenciam arbitry inter ipsum exponentem et consules predictos pronunciassent. Extunc Iohannes de Luben doctor, Stephanus licenciatus predicti, de consensu Archiepiscopi Halicensis predicti et aliorum coarbitrorum, coram domino Rege predicto dictam sentenciam arbitry declaraverunt inter cetera, quod ipsi consules nomine dicte fraternitatis laicorum deberent et debeant percipere duas partes et rector ecclesie predicte predictus terciam partem oblacionum provenientium in altari fraternitatis supradicto singulis diebus dominicis et festivis; statimque dictus exponens respondit dictis arbitris, quod nunquam compromisisset in eos super oblacionibus predictis nec de isto articulo fuisse aliqua mencio facta in compromisso, et quod se submisisset proteccioni et tuicioni sedis apostolice et domini Bonifacy, petens, se in presencia dicti domini Regis ad forum ecclesiasticum remitti, ex quo esset ecclesiastica spiritualis persona. Prefati vero dominus Iacobus Archiepiscopus, Iohannes de Luben doctor, Stephanus licenciatus perversi, qui debebant ipsum dominum Regem informare, quod se de causis ad forum ecclesiasticum de iure et consuetudine spectantibus nullo modo intromitteret, propter penas contra tales in iure expressas tanquam canes latrare ne valentes, ut pronunciacio ipsorum arbitrorum non retrocederet, sed quod incitando ipsum dominum Regem contra personam dicti exponentis altis vocibus coram dicto domino dixerunt, sic

secum et super omnibus est compromissum; sic quod ad instanciam dictorum consulum et ad verba Iohannis de Luben doctoris et Stephani licenciati, de consensu Archiepiscopi Haliciensis et Iohannis de Tornow (*sic*) prolata, ipse exponens ad forum ecclesiasticum nec non ad sedem apostolicam dominumque Bonifacium predictum, cuius se tuicioni appellando submisit, non fuit nec est remissus, sed ipsum remittere recusarunt; dominus quoque Rex predictus ad verba dictorum Iohannis de Luben doctoris et magistri Stephani licenciati predictorum immediate dixit: Nonne est arbitris istis credendum. Et extunc prefatus dominus Rex predictum exponentem seriose requisivit, primo si vellet tenere arbitrium et pronunciacionem per prefatos arbitros factam; ad quod prefatus rector exponens respondit replicando, se in iure ecclesiastico conservare petendo. Secundum et iterum prefatus dominus Rex requisivit dictum exponentem, utrum dictum arbitrium tenere vellet et servare; ad quod prefatus exponens, considerans indignacionem Regis, timore et metu ductus, qui cadere potest in constantem virum, respondit: domine Rex, fiat voluntas vestra. Et deinceps tertio instantissime predictus Rex iterum dictum exponentem requisivit, utrum dictum arbitrium et pronunciacionem tenere vellet et inviolabiliter observare, ad quod prefatus rector et exponens iterum respondit: Serenissime Rex, volo tenere. Et contra dominus Rex subiunxit: quod si non fecisses, dedissem te ad manus Archiepiscopi, recordaris, quod alias tenueramus te; dicatis, domine Iohannes de Tornow, (*sic*) quare alias tenuerimus eum in vinculis. Qui quidem Iohannes de Tornow (*sic*) Palatinus Cracoviensis enarravit dicens eciam: domine Rex ipse rector recursum habuit ad papam et impetravit ecclesiam de collacione vestra, et pro eo ipsum captivastis et captivari fecistis et adhuc cessare non vult neque curat. Propter huiusmodi verba opprobriosa minas et terrores dicti domini Regis ad instanciam consulum et Petri notary predictorum, et ex favore Archiepiscopi Haliciensis, Iohannis de Luben doctoris, Stephani licenciati et Iohannis de Tornow predictorum, qui debebant ipsum dominum Regem informare, ne taliter iurisdiccione apostolica impediretur ac persona ecclesiastica diffamaretur, et quod predictus rector exponens per dictum dominum Regem alias captus et detentus extitit et competitibus fereis ligatus, submittere se opportuit, propter minas predictas et penas per ipsum Regem vallatas, ad levandas duas partes oblacionum per consules et laicos memoratos. Cum tamen ecclesia dicti exponentis in decimis, primicys et oblacionibus in tantum extenuata existit, quod ipse exponens cum onere suo vix habet seu habere congruam sustencionem potest; et quod, pater beatissime, prefatus exponens tociens se petivit ad forum ecclesiasticum in causis predictis et ad forum ecclesiasticum spectantibus remitti, sed propter instanciam oportunam dictorum consulum et verba ac pronunciacionem dicti Archiepiscopi, Iohannis de Luben doctoris et Stephani licenciati et Iohannis de Tornow palatini Cracoviensis predictorum, qui ipsum Regem informare debebant, ut doctores, ut

se de causis ad forum ecclesiasticum spectantibus non intromitteret et iurisdictionem apostolicam non impediret, propter penas et censuras in iure canonico expressas, quod tamen non fecerunt, propter quod non solum ipse exponens est offensus, sed et sponsa Sanctitatis vestre sancta mater ecclesia pro eo, quod ipse exponens ad forum ecclesiasticum et ad sedem apostolicam in huiusmodi causa non est remissus; cum igitur, pater beatissime, de iure scripto sit prohibitum, ne fratres mendicantes habeant propria, et ideo non sit rationi consonum, eciam si haberent tales posessiones infra limites parochie dicti exponentis, quod ipsi fratres aut eciam quicunque rectores dicte ecclesie parochialis pro tempore decimas solvi consuetas de iure ipsi exponenti non persolvant, aut quod solvere debentibus id inhibere debeant; eciam, pater sanctissime, cum ipse rector exponens et aly rectores, qui erunt pro tempore eiusdem ecclesie, per perversam ordinacionem dicti domini Regis Polonie nimium sunt dampnificati et dampnificantur in dies, qui vult in effectu, quod pro quolibet manso racione decimarum solvant annis singulis eidem pro tempore duntaxat duo grossi Boemicales, ubi de iure predicti solvere debent pro huiusmodi quolibet manso singulis annis XII grossos; quia eciam, pater sanctissime, spoliatum primo et ante omnia est restituendum et sic non licuit neque liceat dicto Iacobo Officiali Haliciensi predictum hospitale sancti Spiritus, quod dicte Ecclesie est annexum et quod ad dictum exponentem racione dicte ecclesie parochialis pertinet, diutius occupatum detinere in ipsius exponentis et ecclesie sue predicte preiudicium et iacturam; item, pater sanctissime, quod per dictum perversum compromissum et pronuncciacionem arbitrorum perversorum predictam et approbacionem, ut premittitur, per eundem exponentem coram dicto domino Rege per metum, qui cadere in constantem (*potest*¹), factam, ipse exponens et rector eiusdem ecclesie, qui erit pro tempore, essent nimium dampnificati et gravati, si predicta sic servarentur: ideo recurrit ad pedes Sanctitatis vestre idem dominus Iohannes Rector et exponens et humiliter supplicat, quatenus alicui ex venerabilibus et circumspectis viris dominis vestri sacri palacy causarum auditoribus committere dignemini et mandare, quatenus de premissis sumarie, simpliciter et de plano et sine strepitu et figura iudicy, sola facti veritate inspecta, informet et super informacionem huiusmodi predicta repereat veritate fulciri, quod auctoritate apostolica dictam perversam ordinacionem dicti domini Regis Polonie super pretensa soluzione duorum grossorum de quolibet manso, ut pretenditur, factam, revocet, casset et annulet et dictum exponentem ac ecclesiam seu rectorem pro tempore eiusdem in pristinum statum reponat et restituat, dictisque fratribus mendicantibus mandet, ut a predictis inhibicionibus de non solvendo decimas exponenti predicto desistant et inhibiciones iam factas revocent seu revocari fa-

¹) *potest* nie ma w oryginalce.

ciant plenarie et cum effectu, eisque et singulis colonis, agricultoribus et decimatoribus in et sub parochia ipsius exponentis existentibus, sub excommunicationis et alys formidabilis penis pecuniarys mandet et moneat eosdem, quatenus omnes et singulas decimas, tam de iure quam de consuetudine rectori pro tempore dictae ecclesie parochiali persolvi de iure debitas, locis et temporibus solitis et consuetis integraliter et cum effectu dicto exponenti persolvant; predictoque Iacobo Officiali certum terminum peremptorium competentem prefigat, iu quem sub penis predictis dictum hospitale, quod dictae ecclesie parochiali ipsius exponentis est annexum, liberum, vacuum et expeditum ac omnino dimittat, et de fructibus ex ipso a tempore huiusmodi spoliacionis citra perceptis satisfaciat integraliter et cum effectu, et eciam infra eundem terminum ipsis et cuilibet teorum ad hoc per ipsum dominum auditorem statuendis eundem dominum auditorem de huiusmodi petizione certificant, alioquin lapso huiusmodi termino compareant legitime coram eo ad videndum et audiendum, se predictas penas et sentencias ac censuras declarare incidisse cum potestate aggravandi et reaggravandi predictos et invocandi, si opus fuerit, auxili brachy secularis et exequendi predicta per edictum in Romana Curia et extra, in partibus in locis circumiectis, videlicet in Wratislauensi et Oppoliensi, Wratislauensis diocesis ecclesys affigendum, cum ad eos in viciniori loco non pateat tutus accessus, et cum potestate denunciandi excommunicatos eos, qui studiose cum brachio laicali impedierunt dictum Iohannem in foro ecclesiastico suam consequi iusticiam in premissis. Et nihilominus, pater beatissime, ne ecclesia predicta et ipse exponens ac rector, qui erit pro tempore ciudem Ecclesie, propter compromissum et laudum predictum gravaretur iniuste, eidem domino auditori committere dignemini et mandare, quatenus prefatum exponentem in integrum adversus compromissum et laudum ac ipsorum approbacionem predictam in eo statu, in quo fuit ante, restituat, vel saltem predictam sentenciam dictorum arbitrorum, predictorum adarbitrorum, ad arbitrium boni viri reducat et reduci faciat, causasque reduccionis huiusmodi et negocy principalis nec non nullitatis dicti perversi laudi audiat et fine debito terminet et decidet, cum omnibus et singulis emergentibus, incidentibus, dependentibus et connexis, et cum potestate citandi eosdem Petrum Wolfram altaristam dicti altaris, Nicolaum Gubel, Iohannem Smedefelt, Conradum Ryppin et Barthonem sartorem, Iohannem Sumerstein laycos, consules et opidanos nec non universitatem opidi ac eciam fraternitatem predictos tam coniunctim quam divisim, eciam per edictum in Romana Curia et extra in partibus in locis predictis affigendum, cum ad eos in ulteriori loco non pateat tutus accessus, tociens quoziens opus fuerit, non obstante, quod causa seu cause huiusmodi non sint ad Romanam Curiam legitime devolute nec in ea de sui natura tractande seu eciam finiende, compromisso sententie statutis et ordinacionibus et omnibus supradictis apostolicis imperialibus constitucionibus, stilo palacy et alys in contrarium faciendis non obstantibus quibuscumque.

que sic signata reperitur:

De mandato domini nostri pape audiat Nicolaus Episcopus Ferentinus et informet se de expositis summarie etc., ut petitur, et si ea reperiatur esse vera, dictam ordinacionem revocet et casset et dictum rectorem restituat et reponat, ac mandet et moneat et prefigat terminum, declareret et aggravet et invocet etiam per edictum et citet, ut petitur, et exponentem in integrum restituat et reducat, ut petitur, et iusticiam faciat.

fuit presentata Reverendo patri dicto domino Nicolao Episcopo Ferentino, qui in vim ipsius certas literas monitorias et citatorias per edictum exequendas decrevit, contientes excommunicacionis sentenciam et diversas alias penas et censuras. Quibus taliter qualiter executis, Reverendus pater dominus Iacobus Episcopus Aquilanus et dicti palacy auditor, qui loco dicti domini Nicolai Episcopi Ferentini successit quo ad premissa propter ipsius domini Nicolai absenciam a Romana Curia, declaravit, nonnullos ex prenominatis in dicta tali quali commissione excommunicacionis sentenciam et nonnullas alias penas et censuras incidisse, licet, ut creditur, nulliter. Super oblacionibus autem dictus Iohannes Rutheni quendam obtulit libellum contra Petrum Fabiani et aliquos alios ac consules et universitatem et fraternitatem sancte Marie dicti opidi et contra dominum Iacobum officialem quendam alium super dicto hospitali. Super quibus contestatis litibus processum est ad observationem omnium terminorum substancialium vel quarumcumque.

Beatissime pater! Quantum ad decimas, Archiepiscopus Haliciensis pretendit et asserit, decimas et ius decimandi dicti opidi et in eo ad se spectari, aut se fore in possessione percipiendi eas. Quo autem ad oblaciones, dicti consules et confratres non querunt eas convertere in proprios usus; si dictus Iohannes Rutheni artatus est vigore dictorum arbitrorum sic, quod due partes ex ipsis oblacionibus converti debeant iuxta arbitria in utilitatem et ornamentum ecclesie, bene quidem; sin autem habeat eas ipse Iohannes aut quisvis alius. qui debet, ipsi consules, confratres et opidani non curant. Supplicatur itaque Sanctitati vestre pro parte Reverendi patris domini Iacobi Archiepiscopi Haliciensis, consulum, universitatis, confratrum et aliorum, pro quibus hic sunt procuratores, quos premissa seu aliquid eorum tangunt tam coniunctim quam divisim, quatenus omnes et singulas causas predictas et omnia ipsa negocia ad vos advolare dignemini, et alicui de Reverendissimis patribus dominis sancte Romane Ecclesie Cardinalibus committere dignemini, quod se informet de iuribus dicti arbitry seu arbitramenti quantum ad oblaciones, et, si eidem videbitur honestum, quod in eo dispositum fuit, illud faciat observare. Sin autem mandet liberam dispositionem oblacionum eidem Iohanni dimitti, quia nullum sibi fiet in hoc impedimentum. In quantum autem tangit materiam decimandi et decimas percipiendi aut solvendi, dignemini eidem Cardinali committere et mandare, quod causam inter Archiepiscopum et ipsum Iohannem Rectorem super decimis et iure decimandi audiat et fine

*

debito terminet cum incidentibus, emergentibus, dependentibus et connexis, et quod interim habitatores et incolas non permittat molestari super solucione fienda de eis ultra solitum, cum eciam non sit conveniens, quod solvant duobus. Dignemini eciam eidem Cardinali committere causam et causas nullitatis et nullitatum dictorum monitory et declaracionis et aliorum factorum per dictos Nicolaum et Iacobum Episcopos et Auditores et secutores ex eis ac eciam dictam causam hospitalis audiendi et fine debito terminandi cum incidentibus, emergentibus et connexis tam coniunctim quam divisim, cum potestate et quatenus expediens fuerit absolvendi omnes et singulos prenominatos a dictis excommunicationis sentencys ac alys penis et censuris simpliciter et ad cautelam statu et tenoris dictarum licium omnium et singulorum et ceterorum, de quibus supra facta est mencio, que omnia hic dignemini habere pro sufficienter expressis, et alys in contrarium editis non obstantibus.

In fine vero dicte commissionis sive supplicacionis cedule scripta erant de alterius manus litera, superioris litere ipsius cedula penitus et omnino dissimili et diversa, hec verba.

De mandato domini nostri pape, qui dictas causas advocavit, audiat Reverendissimus pater dominus Cardinalis Laudensis, informet se de iuribus arbitramenti etc. ac faciat illud observare, si fuerit iustum, et non permittat molestari incolas etc., ac absolvat simpliciter et ad cautelam, si et prout de iure, et alias procedat, prout petitur, et iusticiam faciat.

Cuiusquidem commissionis vigore inter partes predictas ad nonnullos actus in huiusmodi causa coram nobis processo et prefato domino Innocencio papa VII. de medio sublato, ac Sanctissimo in Christo patre et domino nostro domino Gregorio divina providencia papa XII. ad summi apostolatus apicem assumpto, causaque et causis huiusmodi per nos de dicti domini nostri pape mandato debite resumptis, subsequentes idem dominus noster papa quandam aliam commissionem sive supplicacionis cedulam nobis per certum suum cursorem presentare fecit, quam cum simili reverencia recepimus, tenorem qui sequitur continentem :

Dignetur Sanctitas vestra committere, si placet, Reverendissimo patri domino Cardinali Laudensi causam et causas nullitatis et nullitatum quorundam perversi monitory, per Reverendum patrem dominum Nicolaum Episcopum Ferentinum, apostolici palacy causarum, ut pretenditur, decreti, et cuiusdam perverse declaracionis sentencie, inde, ut pretenditur, secute, late per Reverendum patrem diminum Iacobum Episcopum Aquilanum, eiusdem palacy causarum Auditorem, occasione nonnullarum decimarum et rerum aliarum, contra Iohannem Somerstein ad instanciam cuiusdam Iohannis Rutheni pretensi rectoris parochialis ecclesie sancte Marie in Lamburga Haliciensis dyocesis, ac eciam causam negocy et negotiorum

principalium, tam coniunctim quam divisim audiendam, decidendam et fine debito terminandam cum omnibus incidentibus, emergentibus, dependentibus et connexis, ne earum continencia dividatur, cum eidem Reverendissimo patri domino Cardinali commisso fuerint et coram eo pendeant indecise cause nullatum eiusdem monitory et eiusdem sentencie contra alios eodem contextu decreti et late ad instanciam eiusdem perversi rectoris super eadem materia.

In fine vero dicte commissionis sive supplicacionis cedula scripta erant de alterius manus litera, superioris litere ipsius cedula penitus et omnino dissimili et diversa, hec verba:

Audiat idem Reverendissimus pater dominus Cardinalis Laudensis et iusticiam faciat.

Quarumquidem commissionum vigore nos Angelus Cardinalis, Iudex et Commissarius prefatus, fuimus per discretum virum Magistrum Iacobum de Submago in Romana Curia ac predictorum Petri Eyzenhuttil, Petri Stechcher, Nicolai Smedefeld, Iohannis Somerstein laicorum, consulum et opidanorum nec non universitatis opidi in Lamburga dicte Haliciensis dyocesis ac fraternitatis predicte et aliorum predictorum procuratorem, prout de sue procuracionis mandato nobis ex actis cause huiusmodi coram nobis habite plene constabat et constat documentis, cum instancia debita requisiti, quatenus in causa et causis huiusmodi ipsi Iohanni Rutheni principali, omnibusque alys et singulis supradictis intimare et inhibere ac literas intimatorias et inhibitorias in forma solita et consueta decernere et concedere dignaremur. Nos igitur Angelus Cardinalis, iudex et commissarius predictus, attentes requisicionem huiusmodi fore iustum et consonam rationi, et quod iusta potentibus non est denegandus assensus, nolentes cuiquam in iusticia deficere, prout eciam non debemus, in causa seu causis huiusmodi auctoritate apostolica, nobis in hac parte commissa, duximus inhibendum, et tenore presencium inhibemus, ne vos domini archiepiscopi, episcopi, vicary, abbates, priores, prepositi, decani, archipresbyteri, archidiaconi, cantores, scolastici, thesaurary et canonici, ecclesiarum rectores, presbyteri, clerici, notary et tabelliones publici, executores et subexecutores, ac omnes aly supradicti, et presertim tu Iohannes Rutheni, principalis in causa et causis huiusmodi coram nobis indecise pendentibus, quovismodo publice vel occulte, directe vel indirecte, per vos vel submissas personas, in vilipendium et contemptum iurisdictionis nostre et predictarum commissionum ac preiudicium et detrimentum prefatorum Petri Eyzenhuttil, Petri Stechcher, Nicolai Smedefeld, Iohannis Somersten consulum et opidanorum nec non universitatis ac omnium aliorum predictorum principalium, in predictis commissionibus principaliter nominatorum, in causa seu causis huiusmodi quidquam attemptare seu innovare presumatis. Quod si secus factum fuerit, id totum revocare et ad pristinum statum reducere curabimus Deo et iusticia mediante. Que omnia et singula su-

pradicta vobis omnibus et singulis supradictis tenore presencium intimamus, insinuamus et notificamus ac ad vestram et cuiuslibet vestrum noticiam deducimus et deduci volumus per presentes, ne de premissis aliquam ignoranciam pretendere valeatis seu eciam allegare. In quorum omnium et singulorum premissorum fidem et testimonium presentes nostras inhibitorias literas, seu presens publicum instrumentum, huiusmodi nostras literas inhibitorias in se continens, exinde fieri et per Iohannem notarium publicum, nostrumque et huiusmodi cause coram nobis scribam, infrascriptum, subscribi et publicari mandavimus, nostrique maioris sigilli appensione iussimus communiri. Datum et actum Rome in domo residencie nostre in Regione Parionensi sub anno a nativitate domini millesimo CCCCVII, Indicacione XV, die Veneris, IIII^{ta} mensis Marcy, Pontificatus Sanctissimi in Christo patris et domini nostri domini Gregory pape XII predicti anno primo. Presentibus ibidem Reverendo in Christo patre domino Marino Electo Aprutinensi et discreto viro Magistro Iohanne de Sceruany in Romana Curia procuratoribus, testibus ad premissa vocatis specialiter et rogatis. ¹⁾)

S. N.

Et ego Iohannes Stalberch, clericus Halberstadiensis diocesis, publicus apostolica et imperiali auctoritate notarius, dictique Reverendissimi in Christo patris et domini domini Angeli Cardinalis, iudicis et commissary et huiusmodi cause coram eo scriba, quia predice inhibicionis petitioni, eiusque decreto, ac alys omnibus et singulis premissis, dum sic, ut premittitur, fierent et agerentur, unacum prenominatis testibus interfui, eaque sic fieri vidi et audivi, ideo de mandato et voluntate dicti domini Cardinalis, iudicis et commissary, hoc presens publicum instrumen-

¹⁾ Ogomny ten dokument w oryginale pisany jest od początku do końca bez wszelkiego ustępu i podziału. Starałem się podzielić go w druku na te części, z których się składa. Ponieważ zaś mimo to treść jego mogłaby być jeszcze nie zupełnie jasną, będę się starał opisać ją tutaj dokładnie.

A więc kardynał Angelus oznajmia, iż otrzymał od ś. p. papieża Innocentego VII. komisję, w której zawierała się:

- 1) Komisja dla biskupa Mikołaja, zawierająca znów w sobie (*quedam commissio talis tenoris*):
 - a) skargę Jana Rusina str. 31—37 (*que sic signata reperitur*)
 - b) komisję papieża str. 38.

To wszystko *quedam commissio.... sic signata... fuit presentata* biskupowi Mikołajowi (str. 38), zaczem następuje:
- 2) opis, co zrobił biskup Mikołaj a po nim Jakób (str. 38).
- 3) Ta skarga str. 38—39; na mocy której dał papież Innocenty VII.:
- 4) swoją komisję str. 39.

Tymczasem umarł Innocenty VII., a Grzegorz XII. dał kardynałowi Angelowi nową komisję, zawierającą:

- I.) Skargę przeciwników str. 39—40,
- II.) samą komisję Grzegorza XII. str. 40.

Zaczem w końcu następuje inhibicya kardynała Angela str. 40—42.

tum per alium fidelem, me alys legittime occupato negocys, fideliter scriptum et me subscriptum inde confeci, et in hanc publicam formam redegii, quam signo et nomine meis solitis et consuetis unacum dicti domini Cardinalis, iudicis et commissary, maioris sigilli appensione consignavi rogatus et requisitus in fidem et testimonium omnium et singulorum premissorum. Constat michi notario de rasura diccionum: „ecclesie rectori predicto vel qui pro tempore fuerit duntaxat esse solvendum“, ¹⁾ non vicio sed errore facta unde eam presentibus approbo et affirmo.

Oryginał na ogromnym arkuszu pergaminowym w arch. miasta Lwowa nr. LVIII. na sznurku z jedwabiu czerwonego zawieszona bardzo znacznie uszkodzona, na czerwonym wosku wyciągnięta owalna pieczęć kardynała, przedstawiająca trzech świętych, nad nimi Najśw. Maryję Pannę. Dół znacznie uszkodzony, tak samo napis w otoku.

XIV.

W Krakowie 6. Września 1407 r.

Piotr, biskup krakowski, w moc komisyi apostolskiej z 24. Maja 1407 r.
zapozysza Jana Rusina, rektora kościoła N. Maryi P. we Lwowie.

Petrus, Dei gracia Episcopus Cracoviensis, executor unicus ad infrascripta a Sede Apostolica specialiter deputatus, discretis viris ad Sanctam Mariam, ad Sanctum Stephanium, ad omnes Sanctos Ecclesiarum parochialium rectoribus in Cracovia seu ipsorum vicarys, ac alys presbiteris, thabellionibus et notarys publicis, ceterisque personis ecclesiasticis per nostram diocesim et alias ubilibet constitutis, salutem in domino. Literas commissionis Sanctissimi in Christo patris et domini nostri domini Gregory pape duodecimi moderni, eius vera bulla plumbea in cordula canapea more Romane Curie impendente bullatas, sanas, salvas et integras, non rasas, non viciatas, non cancellatas, sed omni prorsus vicio et suspicione carentes, nobis per discretum virum Petrum Wolfram, rectorem ecclesie parochialis in Prandoczin, procuratorem legitimum Reverendi in Christo patris domini Iacobi, Archiepiscopi Haliciensis, necnon providorum virorum consulum Lamburgensium et aliorum infrascriptorum, ad hoc specialiter deputatorum, coram notario

¹⁾ Patrz notę na str. 32.

publico et testibus infrascriptis, presentatas, nos cum ea, qua decuit, reverencia novriteris recepisse. Quarum tenorem de verbo ad verbum, cum sit communis dictarum parcium commissio, describere obmittentes, earum principium hic intersetimus et finem ut sequitur: ¹⁾

Gregorius Episcopus servus servorum Dei Wenerabili fratri Petro Episcopo Cracoviensi salutem et apostolicam benedictionem. Ad sedanda litigia et questionum materias summovendas, que plerumque inter Christifideles hostis antiqui nequicia superseminat, opem libenter impetimur et operam, necnon apostolice sedis partes, prout expedire conspicimus, paterna sollicitudine adhibemus. Sane peticio nobis nuper pro parte carissimi in Christo filii nostri Wladislai Regis Polonie Illustris et Wenerabilis fratris nostri Iacobi Archiepiscopi ac dilectorum filiorum Iacobi officialis Haliciensis, Iohannis Rutheni parochialis ecclesie sancte Marie et Petri Fabiani de Wolfram altaris decem Milium Martirum, siti in eadem ecclesia rectorum, necnon vicariorum et fratrum dominorum Predicatorum et Minorum ordinum, ac Nicolai Berner, Petri Issenhutel, Niconis Rous, Petri Korsmer, Clug Andris, Petri Seether ²⁾, Bertkonis Sartoris, Nicolai Smedfelt, Nicolai Gobel, Conradi Ripyn et Nicolai Russze, opidanorum ac consulum et universitatis opidi Lamburgensis, Haliciensis diocesis, exhibita continebat, quod olim pro parte dicti Iohannis rectoris etc.

Finis vero est talis:

Cum autem, sicut eadem peticio subiungebat, partes ipse desiderent a predictis litibus recedere, necnon ad amicabilem concordiam super omnibus huiusmodi negocys seu litibus devenire, ac de ipsarum meritis, presertim propter longam distanciam earundem parcium a predicta curia, melius et comodius constare posset in partibus, quam in curia memorata, pro parte Regis et litigantium predictorum nobis fuit humiliter supplicatum Petro Issenhutel, Petro Schetcher, Iohanni Somersten et Iohanni Smedefelt, necnon alys ex eisdem parochianis ecclesie sancte Marie predicte, qui dicantur etiam sentenciam excommunicacionis, pecuniariam penam huiusmodi, aut earum alteram forsitan incurrisse, absolucionis beneficium simpliciter vel ad cautelam ab eadem excommunicacionis sentencia impendi, et dictam pecuniariam penam eis relaxari mandare, ac etiam alys litigantibus ipsis in premissis opportuno providere, de speciali gracia dignaremur. Nos itaque, status omnium premissorum habentes presentibus pro expressis, ac huiusmodi supplicationibus

¹⁾ I ten dokument w oryginale żadnych ustępów nie ma: Dla przejrzystości wprowadziłem podział taki, jaki z treści wynika.

²⁾ *Seether* napisano zamiast *Stecher*.

inclinati, lites et causas predictas omnes et singulas, cum eorum emergencys, incidencys, dependency ac connexis, ad nos auctoritate predicta tenore presencium advocantes, fraternitati tue, de qua in hys et in alys specialem in domino fiduciam obtinemus, per apostolica scripta committimus et mandamus, quatenus eisdem litigantibus vocatis et alys, qui fuerint evocandi, prefatis Petro Issenhutel, Petro Schecher, Iohanne Somerstin et Iohanne Smedefelt, necnon alys parochianis huiusmodi, qui forsan, ut premittitur, dicta excommunicacionis sentencia censentur esse ligati, si hoc humiliter pecierint, recepta ab eis prius caucione ydonea super eo, quo excommunicati habentur, quod si eadem sentencia excommunicacionis in eos lata tibi constiterit fore iustum, tuis et ecclesie mandatis parebunt, huiusmodi beneficium absolucionis simpliciter vel ad cautelam auctoritate nostra et prout de iure fuerit impendas, ipsosque litigantes in premissis omnibus auctoritate prefata studias amicabiliter concordare; et si, quod absit, huiusmodi concordia te mediante fieri non posset, extunc predictas causas in eo statu, in quo coram eodem Oddone Cardinali ultimo remanserant, auctoritate predicta resumens, et auditis hincinde propositis, quod iustum fuerit, appellacione remota, decernas, faciens, quod decreveris, per censuram ecclesiasticam firmiter observari; testes autem, qui nominati fuerint, si se gracia, odio vel timore subtraxerint, censura simili, appellacione cessante, compellas veritati testimonium perhibere; et nichilominus, si huiusmodi concordiam feceris, eciam predictas literas dicti Iacobi Episcopi, per quas Petrus Isenhutel, Petrus Schecher, Iohannes Somersten et Iohannes Sinedefelt predicti excommunicati, ut premittitur, denunciati fuerunt, eadem auctoritate nostra casses et irrites, ac eciam ipsam pecuniariam penam auctoritate predicta relaxes: non obstantibus, tam pye memorie Bonifacy pape VIII eciam predecessoris nostri, qua cavetur, ut cum actor et reus civitatum vel diocesum fuerint earundem, extra illas causa auctoritate literarum apostolicarum non committatur, nec conveniatur aliquis eorundem, necnon de una et de duabus dictis in concilio generali, quam alys constitutionibus apostolicis contrarys quibuscunque, seu si aliquibus communiter vel divisim, a sede predicta indultum existat, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mencionem. Datum Rome apud Sanctum Petrum VIII Kalendas Iuny (24. Maja 1407) Pontificatus nostri Anno Primo.

Post quarum quidem literarum apostolicarum commissionis presentacionem et receptionem fuimus per prefatum Petrum procuratorem predictum cum instancia debita requisiti, ut ad execucionem earum procedere dignaremur iuxta traditam a predicto domino nostro papa nobis formam. Nos vero, alys pluribus et arduis nostris et nostre ecclesie occupati negocys, et presertim vocacione, qua per prefatum dominum nostrum papam ad hanc sanctam unionem celebrandam sumus vocati et ad quam nos deo duce ire proponi-

mus, nobis obsidente, ad execucionem earundem literarum procedere pro hac vice non valentes, ipsarum tenorem exequendum nostra, ymo verius auctoritate Apostolica predicta, aliquibus probis viris, quos ipse partes duxerint eligendos, decrevimus subdelegandum, prout hoc ipsum prefatus Petrus procurator nomine quo supra instantissime petivit. Quapropter vobis omnibus et singulis predictis, qui vigore presentis fueritis requisiti seu aliquis vestrum fuerit requisitus, sancte obediencie in virtute et sub excommunicacionis pena, quam vos et vestrum quemlibet incurtere volumus ipso facto, nisi feceritis quod mandamus, quatenus personaliter accedentes Iohannem Rutheni rectorem dicte ecclesie in Lamburga predictum ipsum citetis uno pro tribus edicto, quem et nos citamus per presentes, ut feria quarta proxima futura coram nobis Cracovie in nostra curia peremptorie compareat hora terciarum, ad videndum et audiendum causam et causas subdelegari predictam et predictas, et alias ad nominandum pro parte sua iudicem seu iudices ad huiusmodi causam seu causas subdelegandam seu subdelegandas et ad concordandum et convenientium super eisdem cum predicta parte adversa; certificantes eum, quod sive in dicto citationis termino comparuerit sive non, nos, ipsius contumacia non obstante, ad huiusmodi subdelegacionem et ad alia, que iuris ordine fuerint facienda, iusticia mediante procedemus. In quorum omnium testimonium et evidenciam plenioram has nostras citationis literas per notarium publicum infrascriptum scribi et publicari, ac nostri sigilli appensionis munimine fecimus roborari. Actum et datum Cracovie in curia Honorabilis viri Nicolai nostri Officialis Cracoviensis, sexta die mensis Septembris, anno domini millesimo quadringentesimo septimo, indicione quintadecima, Pontificatus Sanctissimi in Christo patris et domini nostri domini Gregory divina providencia pape duodecimi anno primo. Presentibus ibidem Reverendo in Christo patre domino Stephano Episcopo Czeretensi ac Wenerabili et Honorabilibus Viris dominis Msczslao Abbe Tinciensi, Nemerza et Nicolao Pernansconis Canonicis ecclesie Cracoviensis, testibus ad premissa vocatis specialiter et rogatis.

Et ego Paulus Andree de Byczky, clericus Gneznensis diocesis, publicus imperiali auctoritate notarius, quia predictarum literarum apostolicarum presentacioni, recepcioni, citacioni, peticioni, ipsiusque decreto ac etiam termini prefixioni, omnibusque alys et singulis premissis, dum sic, ut premittitur, coram prefato Reverendissimo in Christo patre et domino, domino Petro Episcopo et executore predicto agerentur et fierent, unacum testibus prenominatis presens interfui, eaque omnia et singula sic fieri vidi et audivi, ideo hoc presens citationis publicum instrumentum manu propria scriptum et subscriptum exinde

S. N.

Paulus de B.

confeci, et in hanc formam publicam redegli, signo et nomine meis solitis, una cum appensione sigilli dicti domini Episcopi consignavi rogatus et requisitus in fidem et testimonium omnium et singulorum premissorum.

Oryginał na pergaminie w archiwum miasta Lwowa nr. 59; na pasku pergaminowym zawieszona pieczęć biskupa na czerwonym wosku ze znamiionami zatartemi i napisem w otoku: *sigillum petri ep. cracoviensis.*

XV.

W Przemyślu 26. Września 1407.

Mikołaj, dziekan przemyski, pozywa przed siebie Jana Rusina, proboszcza przy kościele N. Maryi P. we Lwowie i rajców miasta Lwowa, dla osądzenia sprawy między nimi, na podstawie komissy papieskiej z 24. Maja 1407 r. Piotrowi biskupowi krakowskiemu danej i subdelegacyi przez tegoż biskupa 10. Września 1407 r. jemu, dziekanowi, udzielonej.

Nicolaus Doctor Decretorum, Decanus Ecclesie Premisiensis, iudex ad infrascripta per Reverendnm in Christo patrem et dominum dominum Petrum Episcopum Cracoviensem iudicem commissarium cause ac partibus infrascriptis a sede apostolica specialiter delegatum subdelegatus, universis et singulis abbatibus, prioribus, prepositis, decanis, scolasticis, cantoribus, archidiaconis, thezaurarys, canonicis tam cathedralium quam collegiarum, parochialiumque ecclesiarum rectoribus et eorum locatenentibus, plebanis, wiceplebanis, curatis et non curatis, vicarys perpetuis, notarys et thabellionibus publicis et clericis quibuscumque per provincias, civitates, et dioceses Cracoviensem et Haliciensem et alias ubilibet constitutis, ad quem vel ad quos presentes litere nostre pervenerint, salutem in domino, et mandatis nostris, ymmo verius apostolicis et prefati domini Episcopi Cracoviensis, firmiter obedire. Literas subdelegacionis eiusdem patris Reverendi Episcopi Cracoviensis nobis per discretum virum Petrum Wolwrami, rectorem parochialis ecclesie in Prandoczin diocesis Cracoviensis predicte, procuratorem legittimum Reverendi in Christo patris domini Iacobi Archiepiscopi Haliciensis necnon providorum virorum Consulum Lamburgensium et aliorum infrascriptorum, *eius vero sigillo sigillatas non rasas non viciatas, sed omni prorsus suspicionis vicio carentes*¹⁾ coram notario publico et testibus infrascriptis

¹⁾ Catego ustępu od *eius vero do carentes* w oryginalu nie ma. Umieściłem go według uwagi zamieszczonej w podpisie notaryusza, który po wyrazie *infrascriptorum* zrobił krzyżyk, na znak że opuszczony ustęp tataj powinien być wsunięty.

nobis presentatas nos cum ea, qua decuit, reverencia noveritis recepisse. Quarum tenor sequitur et est talis:

Petrus dei gratia Episcopus Cracoviensis, executor unicus ad infrascripta a sede Apostolica specialiter deputatus, Honorabili viro Nicolao Decretorum Doctori, Decano Ecclesie Premisliensis, salutem in domino. Literas commissionis Sanctissimi in Christo patris et domini nostri domini Gregory Pape duodecimi moderni eius vera bulla plumbea in cordula canapea more Romane Curie impendenti bullatas, sanas, salvas et integras, non rasas, non viciatas, non cancellatas, sed omni prorsus vicio et suspicione carentes, nobis per discretum virum Petrum Wlrami (*sic*) rectorem ecclesie parochialis in Prandoczin, procuratorem legittimum providorum virorum Consulum Lamburgensium et aliorum infrascriptorum ad hoc specialiter deputatum, coram notario publico et testibus infrascriptis presentatas nos cum ea qua decuit reverencia recepisse noveritis; quarum tenor de verbo ad verbum sequitur in hec verba: ¹⁾

Gregorius Episcopus servus servorum Dei, Wenerabili fratri Episcopo Cracoviensi Salutem et Apostolicam benedictionem. Ad sedanda litigia et querimonium materias summvendas, que plerisque inter Christifideles hostis antiqui nequicia superseminat, opem libenter impartimur et operam, necnon Apostolice Sedis partes, prout expedire conspicimus, paterna sollicitudine adhibemus. Sane peticio nobis nuper pro parte Klarissimi in Christo filii nostri Wladislai Regis Polonie Illustris ac Wenerabilis fratris nostri Iacobi Archiepiscopi ac dilectorum filiorum Iacobi Officialis Haliciensium, Iohannis Rutheni parochialis ecclesie rectoris sancte Marie, et Petri Fabiani de Wolwaram Altaris decem milium martirum sitti in eadem ecclesia, necnon vicariorum et fratrum domorum Predicatorum et Minorum Ordinum ac Nicolai Berner, Petri Heysinitel, Niconis Raus, Petri Korsnar, Clugandris, Petri Stecher, Berthconis sartoris, Nicolai Smedfelt, Nicolai Gebel, Conradi Rypin, Nicolai Russze, opidanorum ac consulum et universitatis opidi Lamburgensis, Haliciensis diocesis, exhibita continebat: quod olim pro parte dicti domini Iohannis rectoris felicis recordacionis Innocencio Pape septimo predecessori nostro exposito: quod predicti opidani ceterique parochiani ecclesie predicte de predys, agris et ortis, necnon eciam molendinis et piscinis eorum, infra limites ecclesie parochialis prefate consistentibus, sibi decimas solvere recusarent, asserentes quilibet videlicet eorum super hoc, quod dictas desimas solvere non tenerentur, quibusdam Regalibus privilegys se fore communitos, quodque quilibet eorum pro huiusmodi decima solummodo sex grossos Bohemicales Archiepiscopo Haliciensi existenti pro tempore dumtaxat solvere teneretur; cum tamen decima pro quolibet manso infra eosdem limites consistente ad centum tales grossos secundum communem cursum annorum ad mi-

¹⁾ I ten ogromny dokument w oryginale pisany jest bez wszelkiego ustępu, choć składa się z kilka różnych części. Zrobilem zatem podział wynikający z treści.

nus ascenderet, eosdemque Sex grossos predictus Archiepiscopus ab eisdem opidanis sive parochianis pro sua parte decimarum predictarum perciperet annuatim, et quod in partibus Russie, in quibus dictum opidum consistit, talis corruptela inoleverat, quod in locis, in quibus de novo civitates, opida et ville Christianorum facta fuerint, statuta municipalia civitatis Mayedburgensia, iuxta que pro decima solveretur certa minuta pecunie dyocezanis locorum pro sua parte decimarum, que vix tricesima esse poterat, presbiteris vero suis parochialibus de quolibet manso sive laneo una, que dicitur truncus siliginis, et alia avene mensure annis singulis communiter solverentur; cumque postea prefatus Iohannes prefatis opidanis super huiusmodi mensuris et truncis siliginis et avene questionem in foro ecclesiastico movere proponeret, Rex ipse ad instanciam dictorum opidanorum parochianorum seu pro ipsis se interposuerat, et quandam ordinacionem pro solucione huiusmodi frumentorum sive decimarum fecerat, videlicet quod quilibet huiusmodi parochianorum solveret duos grossos Bohemicales pro dictis frumentis de quilibet manso sive laneo rectori eiusdem ecclesie sancte Marie, qui esset pro tempore annuatim; cum tamen dicta frumenta de quilibet laneo sive manso secundum eundem communem cursum annorum ad valorem duodecim huiusmodi grossorum Bohemicalium se extenderent; ex quo sequitur, quod ubi dicto rectori eiusdem ecclesie sancte Marie existenti pro tempore pro frumentis predictis et pro oneribus ac servicys supportandis per ipsum viginti quinque marce monete currentis in eisdem partibus cedere deberent, vix tres marce cum dimidia marca dicte monete obvenirent, et quod dicti parochiani eiusdem ecclesie sancte Marie, propter eandem ordinacionem et eciam inhibitionem eorundem vicariorum et fratrum degencium in domibus antedictis parochianis eisdem factam, predicti opidani et ceteri parochiani eiusdem ecclesie decimas ipsas prefato Iohanni solvere non curarent; ipseque Officialis eandem ecclesiam sancte Marie hospitali pauperum predicti opidi Lamburgensis ad ecclesiam et rectorem existentem pro tempore antedictos spectante et eidem ecclesie annexo de facto spoliaverat, neconon propter nonolucionem decimarum et spoliacionem hospitalis huiusmodi per eundem Officialem factas, ut prefertur, cultus divinus ne dum in ipsa ecclesia decreverat, quin ymo ipse Iohannes sustencionem pro se habere, iura episcopalia solvere, hospitalitem tenere et alia ratione dicte ecclesie incumbencia sibi onera suppor-tare vix poterat; et quod consules et universitas predicti nec non dilecti filii Confratres Confratrum sancte Marie in eodem opido super iure patronatus Altaris sancte Marie siti in dicta ecclesia, quodque quidem ius eciam ipse Iohannes ad se ratione predice ecclesie spectare asserebat, contra iusticiam molestavit, quodque Iohannes ac Consules et universitas neconon Confratres predicti tandem in quosdam arbitros arbitratores et amicabiles compositores tunc expressos super eodem iure patronatus sub certa pena tunc expressa compromiserant; qui quidem arbitri, huiusmodi compromisso in se sponte suscepto et eius

forma non servata, iniquum tulerunt arbitrium inter partes, cui fuerat per eundem Iohannem protinus contradictum: tamen ipse postea propter iustum metum coram prefato Rege dicebat, quod contra dictum arbitrum venire aut facere nolle; quodque ipsi Iohannes et eius ecclesia propter ordinacionem et per huiusmodi metum factam aprobacionem predictas forent enormiter dampnificati et dampnificantur in dies: idem predecessor ad supplicacionem predicti Iohannis Wencribili fratri nostro Nicolao Episcopo Ferentinatensi, qui tunc locum unius ex auditoribus causarum Pallacy apostolici de ipsius predecessoris tenebat, prout eciam de nostro tenet, mandato commisit, ut ¹⁾ causas, quas ipse Iohannes contra vicarios et fratres, necnon Officiale, consules et universitatem ac opidanos predictos occasione premissorum communiter vel divisim movere intendebat, audiret et fine debito terminaret; non obstante, quod cause ipse de sui natura ad Romanam Curiam legitime devolute et apud eam tractande et finiende non essent; quodque de premissis summarie, simpliciter et de plano, ac sine strepitu et figura iudicy, sola facti veritate inspecta, se informaret; et si per informacionem huiusmodi predicta reperiret fore vera, dictam ordinacionem Regis prefati revocaret, ac ecclesiam sancte Marie et Iohannem prefatos in pristinum statum, in quo erant ante ordinacionem necnon arbitrium antedicta, reponeret et restitueret, dictisque fratribus predicatorum et Minorum mandaret, ut ipsis parrochianis deinceps inhiberent, quod decimas ipsas eidem Iohanni non solverent; et eciam predictam inhibitionem super hoc per eosdem fratres prius, ut premittitur, factam efficaciter revocaret, necnon sub excommunicacionis et alys formidahibus pecuniarys penis dictos opidanos et parrochianos moneret et mandaret eisdem, quod omnes et singulas decimas huiusmodi, tam de iure quam de consuetudine dicto rectori ecclesie sancte Marie pro tempore existenti debitas, per ipsos integraliter et cum effectu persolverent; et eciam Officiali predicto certum terminum peremptorium competentem prefigeret, infra quem sub penis predictis hospitale predictum omnino dimitteret, ac de fructibus ex ipso a tempore huiusmodi spoliacionis perceptis satisfacerent Iohanni predicto, et eciam infra eundem terminum predictum (*Archijepiscopum* ²⁾), quod eidem monitioni reverenter paruissent, certificare curarent: alioquin lapso huiusmodi termino compareant legitime coram eodem (*Archijepiscopo* ³⁾) ad audiendum declarari, se in predictas penas et sentencias incurrisse, et cum potestate aggravandi predictam excommunicacionis sentenciam quotiens expedierit, invocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachy secularis; quodque si eidem Episcopo per similem informacionem constaret, vicarios, fratres, officiale, consules, universitatem et

¹⁾ Przez omyłkę widoczną napisano w oryginalu zamiast „ut“ „et“.

²⁾ *Archiepiscopum*, widocznie napisano zamiast: *Episcopum*.

³⁾ patrz note poprzednia.

opidanos predictos ac confratres de premissis fore publice diffamatos, quodque in partibus illis tute moneri seu citari non possent, huiusmodi citacionem seu monitionem in premissis habendam per edictum publicum portis dicti Pallacy et alys locis publicis partibus illis vicinis, de quibus esset verisimilis conjectura, quod ad noticiam vicariorum, fratrum, officialis, consulum, universitatis, opidanorum et confratrum predictorum perveniret, affigendum citaret tocens quo ciens opus esset. Et voluit, quod huiusmodi citacio sive monicio perinde artaret eosdem vicarios, fratres, officiale, consules, universitatem, opidianos atque confratres ac si eis presencialiter et personaliter intimate fuissent: prefatusque Episcopus ad instanciam predicti Iohannis coram eo in iudicio comparentis per edictum publicum in eisdem portis et eciam quibusdam alys publicis locis extra eandem Curiam affixum citari seu moneri fecit vicarios videlicet et fratres, ut easdem factas inhibiciones revocarent et a similibus inhibicionibus de cetero abstinerent, necnon opidanos huiusmodi dumtaxat, ut decimas ipsas, per eos de iure solvi consuetas, de ipsorum bonis decimalibus eidem Iohanni integraliter et cum effectu persolverent sub excommunicationis et eciam quingentorum florenorum auri de camera penis, quas ipsos et quemlibet eorum, si secus agerent, incurrire voluit ipso facto, et quorum quidem quingentorum florenorum unam dicto Iohanni et aliam medietates camere Apostolice voluit aplicari; alioquin coram eo vel alio auditore causarum dicti Pallacy, loco sui in causis huiusmodi surrogando, certo peremptorio termino tunc expresso cum omnibus actis, iuribus et munimentis suis causam huiusmodi tangentibus in dicto Pallacio comparerent in causis ipsis ad singulos actus necessarios usque ad diffinitivam sentenciam inclusive, prout existeret responsuri. Postea vero, cum prefatus Episcopus ab eadem Curia se absentasset, idem predecessor causas huiusmodi Venerabili fratri nostro Iacobo Episcopo Aquilano, qui tunc eciam unius locum ex auditoribus causarum dicti Pallacy de ipsis predecessoris mandato tenebat, audiendas commisit et fine debito terminandas. Coram quo dilectus filius Magister Rotherus, procurator dicti Iohannis in predicto termino in iudicio comparens, necnon de citacione seu monitione predictis eidem Iacobo Episcopo fidem faciens per legitima documenta, predictorum citatorum non comparencium contumaciam accusavit. Et successive predictus Iacobus Episcopus reputans, eosdem Petrum Isenhutel, Petrum Sthecher et Iohannem Somersten et Iohannem¹⁾ Smedfelt predictos, quamvis non essent pro sue voluntatis libitu, contumaces, prout ipsi propter huiusmodi contumaciam, ut dicebat,²⁾ per suam sentenciam declaravit, ipsos Petrum Isenhutel, Petrum Stecher, Iohannem Somersten et Iohannem Smedfelt, licet de facto ipsi asserunt, excommunicacionis et quingentorum flo-

¹⁾ W oryginale brakuje: *et Iohannem*, które dodałem.

²⁾ Od prout do dicebat nie zrozumiałe.

renorum penas antedictas incidisse et excommunicatos denunciando fore, necnon per suas literas in diversis postea locis excommunicatos publice denunciavit. Ac subsequenter pro parte dicti Iacobi Archiepiscopi ¹⁾ necnon Consulum, universitatis, opidanorum et confratrum predictorum prefato predecessori exposito, quod percepcio huiusmodi decimarum in dicta parrochia Ecclesie sancte Marie spectabat ad eundem Archiepiscopum Haliciensem existentem pro tempore; quodque Iacobus Archiepiscopus erat in possessione percepcionis, et opidani et parrochiani predicti parati erant solvere dictas decimas, prout alias facere consueverant sive Iacobo Archiepiscopo predicto seu alteri, cui de iure deberentur seu adiudicarentur; quodque predicti consules, universitas, opidani et confratres non curabant, si iuxta predictum arbitrium, per quod arbitratum fuerat, quod due partes oblacionum predictarum, que fierent pro tempore super eodem Altari sancte Marie, deputarentur pro melioracione et conservacione paramentorum et ornamentorum pro divino cultu in ipsa ecclesia deputatorum, taliter observari deberet; et quod ipsi consules, universitas, opidani et confratres illas pro se habere non vellent: prefatus predecessor ad supplicacionem eorundem Iacobi Archiepiscopi, consulum, universitatis, opidanorum et confratrum omnes huiusmodi causas ad se auctoritate Apostolica advocavit et illas, necnon eciam causam, que inter eosdem Iacobum Archiepiscopum et Iohannem super iure percipiendi decimas huiusmodi in predicta parrochia sancte Marie vertebatur, dilecto filio nostro Angelo toto titulo sancte Potenciane presbitero Cardinali audiendas commisit et fine debito terminandas cum omnibus incidentibus et connexis et cum potestate absolvendi simpliciter vel ad cautelam Petrum Isenhutel, Petrum Stacher, Iohannem Somersten et Iohannam Smedfelt predictos et eciam quoslibet et alios ex eisdem parrochianis ab huiusmodi excommunicacionis necnon alys censuris et pecuniarys penis, quibus pretenderentur in hac parte fore ligati. Et successive postquam idem Cardinalis inter partes ipsas ad nonnullos actus in causis huiusmodi processerat, prefato predecessor, sicut altissimo placuit, vita functo, Nos divina favente clemencia ad apicem summi Apostolatus assumpti, ad supplicacionem predicti Iohannis asserentis, se a quodam sufficienti gravamine sibi per eundem Cardinalem, ut dicebat, illato ad eandem Sedem appellasse, dicto Cardinali appellationis huiusmodi dilectum filium nostrum Oddonem Sancti Georgy ad Vallum aureum dyaconum Cardinalem duximus adiungendum. Cum autem, sicut eadem peticio subiungebat, partes ipse desiderent a predictis litibus recedere necnon ad amicabilem concordiam super omnibus huiusmodi negocys seu litibus devenire, ac de ipsarum meritis, presertim propter longam distanciam earumdem parcium a predicta Curia, melius et comodius constare

¹⁾ Tu przez wyraźną omyłkę stoi: *Episcopi* zamiast *Archiepiscopi*, jak poprawiłem.

posset in partibus, quam in Curia memorata: pro parte Regis et litigancium predictorum nobis fuit humiliter supplicatum, Petro Isenhtil, Petro Sthecher, Iohanni Somersten et Iohanni Smedfelt et quibuslibet alys ex eisdem parrochianis ecclesie sancte Marie predicte, qui dicuntur eciam sentenciam excomunicacionis, pecuniariam penam huiusmodi aut earum alteram forsitan incurrisse absolucionis beneficium simpliciter vel ad cautelam ab eadem excomunicacionis sentencia impendi et dictam pecuniariam penam eis relaxari mandare ac eciam alias litigantibus ipsis in premissis oportune providere de speciali gratia dignaremur. Nos itaque status omnium premissorum habentes presentibus pro expressis ac huiusmodi supplicacionibus inclinati, lites et causas predictas omnes et singulas cum eorum emergentibus, incidentibus, dependentibus et connexis ad Nos auctoritate predicta tenore presencium advocantes, Fraternitati tue, de qua in hys et alys speciale in domino fiduciam obtinemus, per Apostolica scripta committimus et mandamus, quatinus vocatis eis litigantibus et alys, qui fuerint evocandi, prefatis Petro Isenhtel, Petro Stecher, Iohanne Somersten et Iohanne Smedfelt, necnon alys parrochianis huiusmodi, qui forsan, ut premittitur, dicta excomunicacionis sentencia censemur esse ligati, si hoc humiliter pecierint, recepta ab eis prius cauzione ydonea super eo, quo excommunicati habentur, quod si eadem sentencia excomunicacionis in eos lata tibi constiterit fore iustum, tuis et ecclesie mandatis parebunt, huiusmodi beneficium absolucionis simpliciter vel ad cautelam auctoritate nostra et prout de iure fuerit impendas, ipsosque litigantes in premissis omnibus auctoritate predicta studeas amicabiliter concordare; et si, quod absit, huiusmodi concordia te mediante fieri non posset, extunc causas predictas in eo statu, in quo coram eodem Oddone Cardinali ultimo remanserunt, auctoritate predicta resumens, et auditis hincinde propositis, quod iustum fuerit appellacione remota decernas, per censuram ecclesiasticam firmiter observari; testes autem, qui fuerint nominati, si se gracia, odio vel timore subtraxerint, censura simili appellacione cessante, compellas veritati testimonium perhibere; et nichilominus, si huiusmodi concordiam ¹⁾ eciam predictas literas dicti Iacobi Episcopi, per quas Petrus Isenhtel, Petrus Stecher, Iohannes Somersten et Iohannes Smedfelt predicti excommunicati, ut premittitur, denunciati fuerunt, eadem auctoritate nostra casses et irrites, ac eciam ipsam pecuniariam penam auctoritate predicta relaxes. Non obstantibus tam pie memorie Bonifacy Pape VIII eciam predecessoris nostri, qua cavetur, ut cum actor et reus civitatum et diocesum fuerint earundem, extra illas causa auctoritate literarum Apostolicarum non comittatur, aliquis eorundem, necnon de una vel de duabus dictis in Concilio generali, quam alys constitutionibus Apostolicis contrarys quibuscumque, seu si aliquibus

¹⁾ Tu widocznie opuszczono rządzące słowo.

comuniter vel divisim a Sede Apostolica indultum existat, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mencionem. Datum Rome apud Sanctum Petrum VIII Kalendas Iuny Pontificatus nostri Anno Primo.

Post quarum quidem literarum Apostolicarum commissionis presentacionem et receptionem, fuimus per prefatum Petrum procuratorem predictum cum debita instancia requisi, ut ad execucionem earum procedere dignaremur iuxta traditam a prefato domino nostro Papa nobis formam. Nos vero alys pluribus et ardnis nostris et nostre ecclesie occupati negocys, et presertim vocacione, qua per predictum dominum nostrum Papam ad hanc sanctam unionem celebrandam suimus vocati et ad quam nos Deo duce ire propo-nimus, nobis obstante, ad execucionem earumdem literarum ad presens procedere non valentes, ipsarum execucionem alicui probo viro subdelegare voluimus. Propter quod prefatum Iohannem dicte ecclesie rectorem ex adverso principalem et in eadem commissione Apostolica principaliter nominatum ad certam diem peremptorie citari decrevimus ad nominandum et eligendum sibi iudicem seu iudices competentem seu competentes, ad huiusmodi subdelegacionem faciendam, alias ad videndum et audiendum per nos subdelegari causam et causas easdem. Quo quidem termino adveniente comparuit coram nobis Petrus procurator predictus nomine quo supra, dicto Iohanne eciam coram nobis per se et in eius persona comparente, supplicavitque nobis idem Petrus, ut propter causas nostre ab-sencie predictas causam et causas prefatas subdelegare dignaremur, Reverendum in Christo patrem dominum Mathiam Episcopum Premisiensem aut vestram Wenerabilitatem pro parte sua nominando; predictus vero Iohannes citra aprobacionem nostre iurisdiccionis certas excepciones inter cetera proponendo, qualiter obmissa citacione ad dicendum contra commissionem ad predictam citacionem processimus, ntpote iuris ordine non servato. Nos igitur, volentes satisfacere sue voluntati, quamvis ad id minime astricti eramus, sibi ad dicendum contra eandem commissionem terminum peremptorium prefiximus. Tandem certa die adveniente et dictis partibus coram nobis comparentibus, memoratus Iohannes alias certas excepciones coram nobis in iudicium produxit, et nec nostram iurisdiccionem nec eciam subdelegacionem predictam consentire voluit; Petrus vero prefatus nostram iurisdiccionem approbavit et easdem causas instantissime subdelegari petivit, que omnia in actis cause co-ram nobis inscriptis et que vobis cum presentibus dirigimus, plenius continentur. Nos vero, ut premisimus prefatis occupati negocys et dictis altricacionibus non obstantibus, de legalitate vestra plurimum in domino confidentes, causam et causas predictas in eo punto, in quo coram nobis, ut dictum est, sunt dimisse, dicteque comissionis execucionem iuxta ipsius tenorem vobis duximus subdelegandas, ipsasque presencium tenore subdelegamus, nostra ymo verius auctoritate Apostolica predicta mandantes, quatinus dictas partes ad

se vocantes eas amicabiliter concordetis, vel in huiusmodi negocio iuris ordine servatis-que servandis usque ad diffinitivam sentenciam exclusive, iuxta vim et tenorem dicte com-missionis, procedatis. Cuius quidem sentencie prolacionem ac dicte concordie aprobacionem et roboracionem, si que inter partes predictas sortita fuerit effectum, nobis omnimode reservamus. In quorum omnium testimonium et evidenciam pleniorum presentes nostras subdelegacionis literas per notarium publicum infrascriptum scribi et publicari ac nostri sigilli appensionis munimine iussimus roborari. Datum et actum Cracouie Sabbato, decima die mensis Septembris Anno domini Millesimo Quadringentesimo Septimo, Indicione de-cima quinta, hora terciarum, Pontificatus Sanctissimi in Christo patris et domini nostri domini Gregory divina providencia pape duodecimi Anno Primo. Presentibus Honorabilibus et discretis viris dominis Swanhopelkone Cantore, Iohanne de Falcow Canonico, Stanislao Iolda vicaryo Cracouiensibus, Petro Stanislai de Coritho Rectore Ecclesie parochialis in Wszeswanthe dicte Cracouiensis diocesis et alys pluribus fide dignis testibus ad pre-missa vocatis specialiter et rogatis.

Post finem vero subdelegacionis predicte signum notary erat descriptum, post quod sub-scripicio in hec verba sequebatur:

Et ego Paulus Andree de Byczky clericus Gneznensis diocesis publicus imperiali auctoritate notarius, predictarum literarum Apostolicarum presentacioni, recepcioni, termi-norum observacioni, subdelegacioni, alysque omnibus et singulis premissis, dum sic, ut premittitur, coram prefato Reverendissimo in Christo patre domino Petro Episcopo et exe-cutore predicto et per eum agerentur et fierent, unacum testibus prenominatis presens interfui, easque sic fieri vidi et audivi; occupatus vero alys arduis negocys per alium scribi procuravi et in hanc formam publicam redegi, me quoque hic manu propria sub-scribens signo et nomiue meis solitis, prefati domini Episcopi et executoris sigillo sub-appenso consignavi rogatus et requisitus, in fidem et testimonium omnium et singulo-rum premissorum.

Post quarum quidem literarum subdelegacionis presentacionem et recepcionem, fui-mus per prefatum Petrum procuratorem predictum cum instancia debita requisiti, ut ad execucionem earum procedere dignaremur iuxta a predicto domino Petro Episcopo Craco-viensi traditam nobis formam. Nos itaque Nicolaus iudex prefatus, attendentes requisi-cionem huiusmodi fore iustum et racioni consonam, volentesque in causa et causis huius-modi rite et legitime procedere, et partibus ipsis, dante domino, iusticiam ministrare, ut tenemur: vos omnes et singulos supradictos et vestrum quemlibet comuniter et divisim auctoritate apostolica predicta, nobis in hac parte per prefatum dominum Episcopum Cra-coviensem subdelegata, primo, secundo, tertio et peremptorie requirimus et monemus vobisque nichilominus et vestrum cuilibet, sancte obediencie in virtute et sub excomuni-

cacionis pena, quam in vos et vestrum quemlibet canonica monitione premissa ferimus in hys scriptis nisi feceritis quod mandamus, districte precipiendo, mandamus, quatinus, prouti requiremini seu alter vestrum fuerit requisitus, presentibus ex parte nostra ymo verius Apostolica et dicti domini Episcopi Cracoviensis, personaliter accedentes, Iohannem Rutheni rectorem parochialis ecclesie sancte Marie in Lamburga predictum principalem ex adverso, necnon Reverendum in Christo patrem dominum Iacobum Archiepiscopum Haliciensem, Iacobum Officialem Haliciensem, fratres vicarios Monasteriorum et Conventuum Predicatorum et Minorum ordinum in Lamburga, Nicolaum Berner, Petrum Isenhutel, Niconem Reus, Petrum Korsner, Clugandris, Stacher, Barthconem, Nicolaum Smedfelt, Nicolaum Gebel, Conradum Rypin, Consules et opidanos lamburgenses et alios quorum interest, aut qui sua interesse putaverint, eciam ex adverso principales in prescripta commissione Apostolica nominatos, si ipsorum presenciam comode habere poteritis, alioquin in curys habitationum suarum, si ad eas tutus pateat accessus, et in Metropolitana Haliciensi ac Cathedrali Cracoviensi alysque ecclesys, sub quibus degunt seu morantur, dum ibidem multitudo populi convenerit ad divina, publice alta et intelligibili voce peremptorie citare curetis ita, quod verisimile sit, citationem huiusmodi ad eorum noticiam pervenire: ne de premissis et infrascriptis aliquam ignoraciam pretendere valeant seu eciam allegare. Quos nos eciam tenore presencium citamus, quatinus coram nobis in Cracouia feria quarta, in crastino Omnia sanctorum ventura proxime, hora consistory per se vel procuratorem seu procuratores suos ydoneos ad causam et causas huiusmodi nobis subdelegatas sufficienter instructos, cum omnibus et singulis actis actitatis, allegacionis literis, instrumentis et munimentis, privilegys et processibus ad causam et causas huiusmodi facientibus et eam seu eas quomodolibet tangentibus et concernentibus, compareant in iudicio legitime, ad vindendum, si et in quantum causa et cause ipsorum predicte per amicabilem possint terminari concordiam; alias, si huiusmodi amicabilis composicio fieri inter ipsas partes non posset, ad audiendum causas predictas per nos, auctoritate Apostolica nobis in hac parte commissa, resumi in eo statu, in quo coram Reverendissimo in Christo patre domino Oddone Cardinali ultimo predicto remanserunt, et ad procedendum in huiusmodi negocio iuris ordine servatisque servandis usque ad diffinitivam sentenciam exclusive, iuxta vim et tenorem commissionis et subdelegacionis prescriptarum; cuius quidem sentencie prolacionem ac dicte concordie aprobacionem et roboracionem, si que inter partes predictas sortita fuerit effectum, memoratus dominus Episcopus Cracoviensis pro se reservavit, prout premittitur, et reservat. Certificantes nichilominus eosdem citatos, quod sive in dicto termino comparere curaverint sive non, nos in causis huiusmodi ad partis coram nobis comparentis et causas huiusmodi prosequi curantis instanciam ad premissa omnia et singula, prout uistum fuerit, ulterius procedemus, dictorum citatorum absencia seu contumacia non ob-

S.N.

In nomine Domini Amen. Sub anno nativitatis eiusdem Millennium Quadragesimo septembris, die quod quiescit in domo habitacionis Reverendi in Christo patris domini Leopoldi Archiepiscopi Gregorii divinae providentiae Papae duodecimi anno primo, quarta decima die mensis Octobris, hora tunc, indicione quinta decima, Pontificatus sanctissimi in Christo patris ac dominici nostri domini temporum, vel quasi in domo habitacionis Reverendi in Christo patris domini Leopoldi Archiepiscopi Gregorii divinae providentiae Papae duodecimi anno primo, quarta decima die mensis Octobris, hora tunc, indicione quinta decima, Pontificatus sanctissimi in Christo patris ac dominici nostri domini tempore, nisi invenimus, ut possimus.

Nam adnotemus strophe pergaminiu zapisaño nastypujsce poswidzczia notaryalne o dopyt-

Quae obmissio non causa vici sed errore commissa, quam tollit per presentes. istas dictiones: "Inscriptorum", "coram". Ubique talis ponitur, est signum. debent habere in quinta linea a prima linea deorsum computando, inter duas, non vicinas, sed omni proorsus suspicitionis vicino carentes", que locum constat michi notario de his dictiōibus: "eius vero sigillo sigillatas, non rati-

misorum. Aberrides.

rogatus et reguistus, in fidem et testimoniū omnium et singulorum pre-
appensione sigilli prefati domini decani et executors memorati consignavi
et in hanc formam publicam redagi, signoque et nomine meis solitis unacum
cessum in se continentis de mandato prefati domini executors exinde confecto
missus ac in notam recepi; id eo hoc publicum instrumentum huiusmodi pro-
prenominalis testibus presens interfui, eaque fere vidit et audi vi modo pre-
Decanum et executorem eundem et coram eo ferebant et agerentur, unacum
gulis premissis, dum sic prout permittitur per prefatum dominum Nicolau-
m recessione, reguisti, decrevis, termini preficationi, alijsque omnibus et si-
bicus notariorum auctoritate impetrati: Quia predictis litterarum presentacioni,
Et ego Leopoldus Abberd de Grossowycze, Presbiter Cracoviensis diocesis, pu-

Iacobus Canonicus Premistellenbus.
Presentibus hominibus et discipulis viris dominis Ioanne Folmar, Iohanne Wolczkoni,
habitationis Reverendi in Christo patris domini Matthei Episcopi Premistellenis in Premonstrata,
anno Primo, vice sexta die mensis Septembri, hora nona, vel quasi in curia
dictissimi in Christo patris et domini nostri domini Gregorii divinae providentiae Papae duode-
cimi Millennium Quadragesimo Septimo, indicione quinta decima, Pontificatus sancti
domini mandavimus, nosciturque sigilli iussimus appensione muniri. Actum et datum anno
bileari mandatis seu continentis, per Leopoldum notarium publicum infra scriptum subscripti et pu-
blicatis litteras seu presentes publicum instrumentum huiusmodi notarium citationem in se
contingentes seu continentis, per appensionem presentibus, remissis diligenter imitare cure-
mus. In quorum omnium et singulorum fidem et testimoniū premisserum presentes nostre
alias sigillorum vestrorum per appensionem presentibus, remissis diligenter imitare cure-
mus, harum litterarum servem et designationem in se continentem (sic) seu continentis,
tis seu alterum vestrum fecerit, nobis per vestras patentes litteras, aut instrumentum publi-
cum, statibus. Die vero citacionis huiusmodi atque formam, et quidquid in premissis fecerit

copi Haliciensis in Lamburga, discretus vir Adam Stanislai de Suchawola, presbiter Cracoviensis diocesis, Vicarius Ecclesie Sancti spiritus ibidem in Lamburga, in mei notary publici et testium infrascriptorum presencia constitutus personaliter, ad requisicionem Honorabilis viri domini Petri Wolfram rectoris ecclesie de Prandoczin Cracoviensis diocesis, procuratoris predicti domini Archiepiscopi Haliciensis, Iacobi Officialis ipsius, consulumque et opidanorum Lamburgensium, publice voce intelligibili citavit prefatos dominos Iacobum Archiepiscopum, Iacobum Officiale, Weynkonem Magistrum civium, Iohannem Worst, Neconem Russe, Clugandris, Iohannem de Stinaua, Petrum Korsner, Petrum Eyzenhutel, Petrum Stecher, Nicolaum Gobel, Iohannem Smetfeld, Petrum Folmar, Iohannem Somersten, Petrum Czurwosal, Iohannem Bronner, Alberke Swarcz, consules et scabinos opidi predicti Lamburgensis, terminum ipsis in Cracovia coram Wenerabili viro Magistro Nicolao Wigandi Doctore Decretorum Decano Premisliensi, iudice per Reverendum in Christo patrem dominum Petrum Episcopum Cracoviensem, a Sede Apostolica partibus et causis in hac retroscripta citacione nominatis et expressis iudicem delegatum unicum, subdelegato, hora consistory in domo habitacionis sue statuit et prefixit, iuxta vim, tenorem et formam presentis retroscripte citacionis seu instrumenti publici huiusmodi citacionem in se continentis. Acta sunt hec anno, indiccione, Pontificatus, die, mense, hora et loco quibus supra. Super quibus omnibus et singulis premissis prefatus dominus Petrus Wolfran a me notario publico subscripto presens sibi pecyt fieri loco specialis publici instrumenti scriptum. Presentibus Honorabili et discretis viris dominis Thoma Nicolai Kwnossze de superiori Glogouia, Wratislauensi, Prebendario Capelle sancte Katherine in Minori Castro in Lamburga, Martiuo Laurency de Lanzberg Clerico Wratislauensi notario publico, Nicolao Michaelis de Ladislauia notario eciam publico, et alys quam plurimis fide dignis testibus ad premissa.

Item anno, indiccione, Pontificatus, quinta decima die mensis prescripti, loco et hora quibus supra, Discretus Vir Iohannes Nicolai de Crossno presbiter Premisliensis diocesis, predictor verbi dei ad Ecclesiam parochialem Sancte Marie in Lamburga, michi notario coram testibus infrascriptis talem fecit relacionem, videlicet quod ad requisicionem predicti domini Petri Wolfram procuratoris, Iohannem Rutheni rectorem Ecclesie parochialis Sancte Marie in Lamburga publice in ecclesia predicta in ambone coram populi multitudine citavit iuxta tenorem citacionis presentis retroscripte, terminum sibi in crastino Omnim sanctorum venturo proxime coram predicto domino subdelegato in Cracovia in domo habitacionis sue assignando. Presentibus Nicolao Michaelis de Ladislauia publico notario et alys prescriptis testibus ad premissa, vocatis et rogatis.

Et ego Iacobus Alberti de Prosszowyce, presbiter Cracouiensis diocesis, publicus imperiali auctoritate notarius, predictis requisitioni procuratoris, citationi predictorum citatorum, relacioni, prefixioni termini ac alys omnibus et singulis premissis, dum sic prout premittitur fierent et agerentur, unacum prenominatis testibus presens interfui, eaque omnia et singula sic fieri vidi et audivi, manu propria conscripsi et in hanc formam redegi publicam, signoque et nomine meis solitis consignavi, quibus circa talia utor, ii. fidem et testimonium omnium et singulorum premissorum rogatus pariter et requisitus.

S. N.
Albertides.

In nomine domini - amen. Anno domini Millesimo Quadragesimo Septimo, indicione quintadecima, Pontificatus Sanctissimi in Christo patris ac domini nostri domini Gregory divina providencia Pape duodecimi anno primo, vicesima octava die mensis Octobris, hora wesperorum, vel quasi in domo habitacionis providi viri Nicolai Craczmar, Civis Cracoviensis, discretus vir Petrus de Lubaczow, vicarius Ecclesie sancte Marie in Cracovia in mei notary publici et testium infrascriptorum presencia constitutus personaliter, ad requisicionem honorabilis viri domini Petri Wolwram, rectoris ecclesie de Prandocin, Cracoviensis diocesis, procuratoris predictorum consulum, publice voceque intelligibili citavit Iohannem Rutheni rectorem ecclesie parochialis in Lamburga sancte Marie, terminum ei Cracovie coram Wenerabili viro Magistro Nicolao Wigandi decretorum doctore Decano Premisiensi iudice, per Reverendum in Christo patrem dominum Petrum Episcopum Cracoviensem, a Sede Apostolica partibus et causis in hac retroscripta citacione nominatis et expressis iudicem delegatum unicum, subdelegato hora consistory in domo habitacionis sue statuit et prefixit, iuxta vim, thenorem et formam retroscripte citacionis seu instrumenti publici. Acta sunt hec anno, indicione, Pontificatus, die, mense, hora et loco quibus supra. Super quibus omnibus et singulis premissis prefatus dominus Petrus Wolwrami a me notario publico subscripto presens sibi pecyt fieri loco specialis publici instrumenti scriptum. Presentibus hys testibus: Nicolao Craczmar Cive Cracoviensi, Iacobo Vuruge Mercatore, Maxencio et Iacobo familiaribus prenominati Nicolai Craczmar, et alys quam plurimis fide dignis ad premissa vocatis et rogatis.

S. N.

Et ego Stephanus Petri de Lathorzewo, clericus Poznaniensis diocesis, publicus imperiali auctoritate notarius, predicte requisicioni procuratoris, citacioni predictorum citatorum, relacioni, prefixioni termini ac alys omnibus et singulis premissis, dum sic prout premittitur fierent et agerentur, una cum prenominatis testibus presens interfui, eaque omnia et singula sic fieri vidi et audivi, manu propria conscripsi et in hanc formam redegi publicam, signoque et nomine meis solitis consignavi, in quibus circa talia fungor, in fidem et testimonium omnium et singulorum premissorum rogatus pariter et requisitus.

Oryginał na wielkim arkuszu pergaminowym w archiwum miasta Lwowa nr. 60. Na paskach pergaminowych zawieszone trzy pieczęci (po czwartej pozostały tylko wcięcia), z których pierwsza na czerwonym wosku wyciągnięta znacznie uszkodzona, druga na ciemno-zielonym przedstawia w środku kielich, a na okrągły napis nieczytelny, trzecia na zwyczajnym wosku wyciągnięta, przedstawia N. Maryę P. z dzieciątem z napisem także nieczytelnym.

XVI.

W Medyce 27. Października 1407 r.

Władysław Jagiełło darowywa wieś Zubrzę Janowi z Bierawy.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ad perpetuam rei memoriam. Cum inter humane nature comoda nichil dignius memoria habeatur, opportunum existit, ut actus hominum literarum apicibus et testium annotacione perhennentur, ne lapsu temporis evanescant. Proinde Nos Wladislaus dei gracia Rex Polonie, necnon terrarum Cracowie, Sandomirie, Syradie, Lancicie, Cuyawie, Lythwanieque Princeps Supremus, Pomeranie, Russie dominus et heres. Significamus tenore presencium quibus expedit presentibus et futuris presencium noticiam habituris universis: Quod attente mentis intuitu perpendentes grate fidelitatis studiosa obsequia et multiplicium meritorum constanciam, quibus Iohannes de Byerawa, noster fidelis, nostre Maiestati complacere meruit, et in posterum aucto fidelitatis studio poterit prestancius complacere, horum intuitu, cupientes ipsum specialis nostre gracie prerogativa prevenire et ad obsequia nostra reddere prompциorem, sibi suisque liberis et successoribus legittimis villam nostram Zubrz¹⁾, in districtu et in terra nostra Lamburgensi sitam, prout in suis metis, grennicens et gadibus ab antiquo circumferencialiter, longe lateque est limitata et distincta, cum omnibus redditibus, censibus, fructibus, proventibus, necnon agris, agriculturis, pratis, campis, pascuis, silvis, borris, gays, mericis, nemoribus, quercetis, rubetis, virgultis, venacionibus, aucupacionibus, mellificens, piscinis, piscaturis, lacubus, paludibus, aquis et earum decursibus, molendinis et emolumentis, ac eiam coherencencies, pertinencies et appendies universis ad eandem villam Zubrz quomodolibet spectantibus, damus, conferimus donacione perpetua et irrevocabili et donamus; ita tamen quod in terra nostra Russie propter defectum hominum residenciam faciet personalem, et ad singulas expediciones idem Iohannes cum suis liberis et successoribus cum una lancea et duobus sagitarys nobis et nostris successoribus obsequi tenebitur et servire. Cuius eiam ville incole et willani nostras soluciones, daciones, contribuciones et alia nostra iura singula, nobis nostrisque successoribus tenentur solvere, quemadmodum per homines et villa nos aliorum terrigenarum eiusdem terre Lamburgensis nobis dari sunt solite et consuete. Quam quidem villam Zubrz idem Iohannes cum suis liberis et successoribus legittimis tenebit, habebit, utifruetur, perpetue ac pacifice possidebit, necnon vendet, comutabit, obli-

¹⁾ Zubrza, wieś w pobliżu Lwowa.

gabit, alienabit et in usus suos beneplacitos convertet, nostro tamen de consensu et voluntate speciali. Harum quibus sigillum nostre Maiestatis appensum est testimonio literarum. Actum in Medica, feria quinta in vigilia beatorum Simonis et Jude apostolorum, anno domini millesimo CCCC^{mo} septimoo. Presentibus hys Validis Strennusque viris: Iohanne Liganza Palatino Lancicieusi, Floriano de Korythnicza Subpincerna Sandomiriensi et Capitaneo Lamburgensi, Petro de Charbinowice Subdapifero Sandomiriensi, Byenkone de Szabokruk, Iohanne Mazosschanin de Milotycz et Iohanne Klus de Wyznany, terre Lamburgensis nobilibus, multisque alys nostris fidelibus fide dignis. Datum per manus Wenerabilis Nicolai prepositi sancti Floriani ante Cracowiam, Regni nostri Vicecancellarii, nobis sincere dilecti.

Relacio eiusdem domini Nicolai Vicecancellary.

Oryginał na pergaminie w arch. m. Lwowa nr. 61. Na jedwabnym sznurze czerwonym i czarnym zawieszona pieczęć majestatyczna Władysława Jagiełły. Na zagiętce napis: lectum per Albertum de Zichlin Regni Polonie Vicecancellarium.

XVII.

W Krakowie 8. Listopada 1407 r.

Mikołaj, syn Wiganda, dziekan przemyski i Mikołaj Peisar, archidiakon sandomirski, jako sędziowie polubowni wydają wyrok w sprawie międy Janem Rusinem, plebanem lwowskim, a miastem Lwowem.

In nomine Domini Amen. Nos Nicolaus Vigandi, decretorum doctor, decanus Premisiensis et canonicus Sancti Egidii in civitate Cracoviensi ecclesiarum, judex causarum et partibus infrascriptis per Reverendissimum in Christo patrem et dominum Petrum Dei gratia Episcopum Cracoviensem a sede Apostolica delegatum Unicum deputatum, subdelegatus, Nosque Nicolaus Peisar, sacrae theologiae professor, archidiaconus Sandomiriensis, arbitri arbitratores et amicabiles compositores infrascriptorum recepti et electi, universis et singulis quorum interest aut in futurum interessse poterit publice presentibus significamus declarando: Quomodo inter discretnm virum Joannem Rutheni rectorem parochialis ecclesiae sanctae Mariae in Lemburga Haliciensis diocesis actorem ex una, et providos consules, videlicet Petrum Eyzenhuttel, Petrum Stecher, Joannem Zomersthen, Nicolaum Smedfeldt caeterosque cives et opidanos ac agricultores nomine totius universitatis, necnon confratrum seu fraternitatis Sanctae Mariae in eadem parochiali ecclesia ibidem in Lemburga partibus ex altera, diversae fuissent in curia Romana quaestiones diutius ventillatae

occasione quarundam decimorum de agris, hortis, piscinis, molendinis ac caeteris, in iure communi contentarum, et etiam respectu quorundam truncorum seu mensurarum siliginis et avenae, ratione annonarum missalium ex predictis agris praefati oppidi Lemburgen-sis, obvenientium, necnon super quibusdam oblationibus de altari decem millia martirum in eadem parochiali ecclesia provenientibus, aliisque diversis rebus, ut puta processibus, sumptibus et expensis, inter partes praefatas hinc inde exortae, demum etiam inter Reverendissimum in Christo patrem dominum Jacobum Dei gracia Archiepiscopum Haliciensem pro suo interesse venientem in causa decimorum, in quarum possessione se fuisse et esse asserebat. Quomodo etiam praefatae partes coram nonnullis Sacri pallacy Apostolici certis Reverendissimis in Christo patribus et dominis dominis sanctae Romanae ecclesiae Cardinalibus ac aliis causarum auditoribus predictas lites et controversias satis diu agitant, prout haec in commissione seu rescripto Apostolico, praefato domino Petro Episcopo judice delegato facto, plenius et clarius deducta continentur. Ultimo tandem praefatae partes, volentes quaestiones et anfractus hujusmodi propter fatigas et sumptus inutiles per viam et modum amicabilis concordiae in toto rescindere ac super omnibus et singulis causis praemissis, videlicet decimis, annonis missalibus, oblationibus, processibus, impensis et expensis per modum arbitrii ad amicabilem compositionem devenire, in Nos Nicolaum Vigandi et in Venerabilem Magistrum Nicolaum Peisar, predictos arbitros et compromissarios legitimos, recedendo ab omnibus praefatis strepitibus, tam principalibus quam aliis quibuscunque processibus, appellacionibus inde secutis, de alto et basso rite ac rationabiliter, ipsarum spontanea voluntate uniformiter compromiserunt, sub poena perjurii cum parte infringente arbitrium nullatenus dispensanda, prout haec in speciali instrumento hic inserto plenius deducitur in hac forma:

In nomine Domini Amen. Sub anno nativitatis ejusdem millesimo quadragesimo septimo, indicione decima quinta, die vero sexta mensis Novembris, hora tertiarum, vel quasi pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini domini Gregorii divina providencia Papae duodecimi moderni anno primo, in stuba lignea domus habitationis Venerabilis viri domini Nicolai Vigandi, decretorum doctoris, decani Premisiensis et canonici Sancti Egidii in civitate Cracoviensi sitae, in mei notarii publici testiumque subscriptorum ad hoc specialiter vocatorum constituti personaliter discreti ac providi viri, domini Joannes Rutheni, rector ecclesiae Sanctae Mariae in Lemburga parte ab una, et Petrus Stecher, Weinko Beidenbrusz et Georgius Scheler, cives et consules, habentes plenum et speciale mandatum pro parte totius universitatis necnon fraternitatis seu confratiae sanctae Mariae ibidem de Lemburga, Haliciensis diocesis, necnon Joannes Breest, procurator legitimus Reverendissimi in Christo patris domini Jacobi Archiepiscopi Haliciensis parte ex altera, de quorum sufficienti mandato mihi notario infrascripto per instrumenta

publica fuit et est facta plena fides, volentes per modum et viam amicabilis concordiae, parcendo sumptibus superfluis et fatigis ¹⁾, a litibus et controversiis, quas diutius in curia Romana super quibusdam decimis, annonis missalibus de agris seu laneis praefati oppidi provenientibus, necnon super certis oblationibus de altari decem millia martyrum in eadem parochiali ecclesia provenientibus, ac super omnibus et singulis praedicatorum causarum emergentibus, dependentibus et annexiis, utputa processibus, poenis pecuniariis, appellationibus et aliis inde securis causis coram certis sacri pallatii Apostolici causarum auditoribus agitaverunt, et ultimo coram Reverendo in Christo patre domino Petro Episcopo Cracoviensi, judice ordinario partium a sede Apostolica deputato in Cracovia in parte resumpserunt praefatae partes, recedendo ab omnibus et singulis predictis litibus, causis et eorum occasionibus quibuslibet, super omnibus et singulis premissis et quolibet premissorum spontanea et libera voluntate in Venerabiles viros dominos Nicolaum Vigandi decretorum doctorem prefatum et Nicolaum Peisar magistrum Sacre theologie, archidiaconum Sandomiriensem, tanquam in veros et legitimos arbitratores et amicabiles compositores per se conjunctim electos et concorditer nominatos, compromiserunt et exnunc compromittunt, et compromissum fecerunt et faciunt de alto et basso, dando et concedendo dictis suis arbitraris arbitratoribus dictae partes plenam et omnimodam potestatem, de et super premissis omnibus et singulis capitulis et articulis, hujusmodi negotium quomodolibet tangentibus, et quodlibet premissorum occasione ²⁾ quomodounque et qualiterunque uti possent et in futurum summarie et de plano audiendi, examinandi, cognoscendi, determinandi, sententiandi, pronuntiandi et declarandi, in loco, hora juridicis vel non juridicis in scriptis vel sine scriptis, stando vel sedendo, die feriata vel non feriata, juris ordine servato vel non servato indictarum partium presencia vel in unius presentia, partesque praedictas ad audiendum easdem sententias arbitratorias seu sentenciam arbitratoriam, preceptum vel precepta, arbitrium seu laudum, vel ad alia, quaecunque expedire videbitur ipsis arbitraris seu amicabilibus compositoribus partium praedictarum, evocandi, citandi et diem ad pronuntiandum vel ad alia terminum praeфиксum prorogandi, definiendi, laudandi, arbitrandi, praecipiendi et mandandi alte et basse, sub poena perjurii et juramenti praestiti tunc per ambas partes coram me notario ad Sacrosancta Dei Evangelia corporali in haec verba: Ego Joannes Rutheni, rector parochialis Ecclesiae in Lemburga Sanctae Mariae, juro in causis expressis in compromisso stare sententiae, laudo ac pronuntiationi Venerabilium virorum magistri Nicolai Vigandi et magistri Nicolai Peisar; et super

¹⁾ Tu cos brakuje: *recedere*, lub cos podobnego.

²⁾ Tutaj cos zepsutego, tak iż nie ma sensu.

eisdem causis, motis contra discretos viros cives ibidem et alias personas in compromisso expressas, et a dictis sententia, laudo ad nullum iudicem appellare nec petere ab aliquo relaxationem, dispensationem ac absolutionem; sic me Deus adjuvet et haec sancta Dei Evangelia. Sub qua forma discretus vir Petrus Stecher, civis Lemburgensis specialiter ad concordiam cum alys civibus et consulibus ejusdem civitatis Lemburgensis missus, pro se et de ejusdem litis consortibus praestitit ad Sancta Dei Evangelia corporale juramentum. Et quod ipsi arbitri possent et debebunt ac valeant, semel et pluries et quantumcumque eis videbitur expedire, sententiam seu sententias, preceptum seu precepta, laudum, arbitrium seu pronuntiationem interpretari, declarare, emendare et reformare, sicut ipsis videbitur expedire; promittentes et convenientes partes praedictae per pactum expresse appositum et solemni stipulatione vallatum sibi invicem, alternatim se ipsis et quemlibet ipsorum omni tempore per fidem in perpetuum ratam, gratam, incorruptam tenere et obserbare omnia et singula, quae per praedictos arbitros arbitratores et amicabiles compositores et super praedictis omnibus et circa praedicta et quodlibet praemissorum cognitum, declaratum, ordinatum, definitum, pronuntiatum, laudatum, sentenciatum fuerint, rata habere et approbare et contra ea per se vel interpositam personam verbo vel scripto, de jure vel de facto, non facere vel contravenire et non appellare, retractare vel querelam movere ab aliqua sententia declarationis, ordinationis, compositionis, pronuntiationis arbitrii seu laudi per praenominatos dominos ferenda super praemissa et quodlibet praemissorum. Super quibus omnibus et singulis praemissis praefatae partes a me notario publico infrascripto petierunt confici prasens publicum seu publica instrumentum seu instrumenta. Acta sunt haec anno, inductione, mense, die, hora, loco, pontificatus, quibus supra. Praesentibus discretis ac providis viris dominis Christiano ad sanctum Stephanum in Cracovia, Joanne Lindetoldi in Lyski rectoribus ecclesiarum, Stephano Hoppher rectore scholarum Sanctae Mariae Cracoviensium, Nicolao Bochner, Gasparo Crugiel, Petro Menihard, Nicolao Bolcz, Joanne Falkemberge, civibus Cracoviensibus, pluribusque aliis ad praemissa rogatis etc.

Et ego Gregorius Stephani de Lelovia, clericus Cracoviensis diocesis, publicus imperiali auctoritate notarius, praedictis compromisso, juramento, aliisque omnibus et singulis dum, sic ut praemittitur agerentur et fierent, unacum praenominatis testibus praesens interfui, eaque omnia et singula sic fieri vidi audivi, praepeditus aliis arduis negotiis per alium notarium fidelem scribi effeci, hic me manu propria subscribens, in hanc publicam formam redigi, signo quoque et nomine meis solitis et consuetis consignavi rogatus et requisitus in fidem et testimonium omnium et singulorum praemissorum.

Quare Nos Nicolaus Vigandi et Nicolaus Peisar, praescripti arbitri arbitratores, causas et negotia praefata debito rationis pensantes libramine, volentes secundum Deum

et justitiam uni cuique quod suum est reddere ut tenemur, habitis hinc inde variis tractatibus et solitis consiliis, visisque et auditis praefatarum partium juribus, allegationibus, propositionibus et contradictionibus, praemissisque omnibus, ad perfectum examinatum ipsum solum piae oculis habentes, in cujus vultu justitia et pax osculatae (*sic*) sunt, sententia vimus, pronuntiavimus et praesertim Nos Nicolaus Peisar, sacrae theologiae professor de mandato et voluntate memorati domini Nicolai Vigandi subdelegati, nominibus quibus supra, pronuntiamus et sententiamus in haec verba:

In nomine domini amen. Nos Nicolaus Peisar, magister Sacrae theologiae, archidiaconus Sandomiriensis, nomine nostro ac nomine magistri Nicolai Vigandi, decretorum doctoris, arbitri in causa et causis decimarum, quae vertitur et vertuntur inter Honorablem virum dominum Joannem Rutheni, rectorem ecclesiae Sanctae Mariae in Lemburga, dictae Haliciensis diocesis, et providos viros Petrum Eyzenhuttil, Petrum Stecher, Joannem Zomersten, Nicolaum Smedtfeldt, cives Lemburgenses ac colonos, agricultores et decimatores agrorum spectantium ad dictam civitatem et omnes et singulos cives, quos praesens tangit negotium vel quomodolibet tangere poterit in futurum, necnon super quibusdam oblationibus in dicta ecclesia Sanctae Mariae et singulariter de altari decem millia martyrum in dicta ecclesia parochiali obvenientibus, quarum quidem oblationum due partes fabricae dictae ecclesiae, tertia vero domino Joanni plebano et suis successoribus per quoddam arbitrium quorundam discretorum virorum erant deputatae, ac omnes et singulos fratres dicti altaris vel quorum interest vel interesse poterit quoquomodo, insuper super quibusdam missalibus annonis seu duobus truncis siliginis et avenae, quae dictae parochiali ecclesiae ex consuetudine vicinarum ecclesiarum et diocesum solvendae referuntur, Christi nomine invocato, dicimus, pronuntiamus, laudamus, arbitramur, sententiamus et definimus in hunc modum: Primo quo ad articulum decimarum, quod sic ut Reverendus in Christo pater et dominus Jacobus Archiepiscopus Haliciensis decimas possedit, hucusque et nunc possidet sic possideat, vel sumمام pecuniae, quam percepit pro decima et percipit, contradictione rectoris ecclesiae dictae, videlicet domini Joannis Rutheni non obstante. Super articulo secundo oblationum pronuntiamus, dicimus, arbitramur: quod non obstante pronuntiatio arbitrio, laudo Venerabilium virorum, domini Joannis de Luben, doctoris decretorum, ac Stephani, licenciati in decretis, dictus dominus Joannes Rutheni omnes oblaciones in dicta sua ecclesia de quibuscumque altaribus obvenientes, praesertim de altari decem millia martyrum integre percipiat, et quantum sibi videtur pro reparatione tectorum sartorum et aliarum necessitatum dictae ecclesiae juxta sacrorum canonum dispositionem, tam diu det, impendat et quidquid fuerit in perceptis a tempore motae litis, dicto domino Joanni plebano sine diminutione qualibet restituatur. Postremo super annonis missalibus seu dictis duobus truncis, uno siliginis et altero avene de quolibet manso seu laneo

dictae civitatis in Lemburga, sic pronuntiamus, dicimus, arbitramur, praedictos agricultores dictorum agrorum obligari ratione dictarum annonarum missalium perpetuis temporibus de quolibet laneo ¹⁾ praedicto domino Joanni et suis successoribus medium truncum siliginis et medium avene singulis annis in Festo sancti Martini sine qualibet diminutione, cessantibus pecuniis, quae prius pro praedictis annonis missalibus de agris solvebantur; sic quod agricultores dictas annonas solventes a qualibet solutione pecuniae sint soluti, duntaxat soluto grosso uno, in festo praedicto sancti Martini confessoris annis singulis de mensa nomine missalium a non habentibus agros predicto plebano persolvendo; aliis iuribus ecclesiae dictae debitibus de jure vel consuetudine laudabili in omnibus semper salvis, sublatis expensis hinc inde factis et ipsas mutuis laboribus compensantes. Quorum omnium declarationem, interpretationem, moderationem, si dubium aliquod circa praemissa vel aliquod praemissorum evenerit, nobis in posterum reservamus. Post quam quidem pronuntiationem seu sententiae prolationem, praedictae partes omnia et singula praemissa, rata, grata ac irrevocabilia approbantes, cum gratiarum actionibus suscepserunt, volentes praedicta arbitrata et per nos laudata perpetuo et inconcusse sub poenis prius expressis observare. Insuper volentes, ne propter innovationem seu alterationem truncorum siliginis et avenae de laneis praedictis ratione annonarum missalium, respectu quorum certa pecunia videlicet duo grossi ex quadam ordinatione praefati domini Regis in ipsius patentibus litteris ante tempora deputata fuerit, alii articuli in eadem litera descripti irritari videantur, utputa de scholae aedificiis et de institutione rectoris seu magistri earumdem, de sacristiano, de dispositione testamentorum et de quibusdam duabus domibus et molendino Sanctae Mariae ibidem in eadem litera latius descriptis; quibus omnibus articulis descriptis, primo videlicet de annonis missalibus duntaxat excepto, per praesens arbitrium seu laudum in nullo penitus derogamus. In quorum omnium testimonium et evidentiam pleniorem praesentem nostram sententiam laudi exinde per infrascriptum notarium nostrum et facti hujusmodi coram nobis scribam scribi et publicari mandavimus, nostrisque sigillis jussimus et fecimus communiri. Actum et datum Cracoviae in domo habitationis nostraræ, videlicet Nicolai Vigandi, in platea fratum, anno domini Millesimo quadragesimo septimo, inductione quintadecima, die mensis Novembris octava, hora vesperorum, vel quasi pontificatus Sanctissimi in Christo patris et domini nostri domini Gregorii divina providencia Papae duodecimi anno primo. Praesentibus ibidem discretis viris dominis Joanne Lindetoldi de Liski, Hewilto de Igolomnia, Joanne Frassonis de Siedliszcze, rectoribus ecclesiarum parochialium, Cracoviensis diocesis, Magistro Stephano rectore scholae Sanctae

¹⁾ Widocznie opuszczono coś, zapewne dare.

Mariae et altaristae Sanctae Barbarae capellae, Joanne Falkenberg cive in Cracovia ac aliis quam plurimis testibus ad praemissa rogatis et vocatis.

Et ego Gregorius Stephani de Lelovia, clericus Cracoviensis diocesis, publicus imperiali auctoritate notarius, necnon dominorum arbitrorum praedictorum et facti hujusmodi coram eis scriba, quia praemissorum omnium et singulorum, dum sic ut praemittitur agerentur et fierent, unacum praenominatis testibus praesens interfui, eaque omnia et singula sic fieri vidi et audivi, praepeditus alis arduis negotiis per alium notarium fidelem scribi procuravi, huic me subscribens in hanc publicam formam redegi, signoquoque et nomine meis solitis ac consuetis una cum appensione sigillorum praedictorum dominorum consignavi, rogatus et requisitus in fidem et testimonium omnium et singulorum praemissorum.

Drukowano według kopii urzędowej wystawionej przez Fabiana Jastrzębskiego notaryusa publicznego w pierwszej połowie 17. wieku, znajdującej się dzisiaj w archiwum miasta Lwowa.

XVIII.

W Krakowie 10. Listopada 1407 r.

Mikołaj, syn Wiganda, dziekan przemyski i kanonik krakowski, jako subdelegowany Piotra, biskupa krakowskiego, zwalnia mieszkańców lwowskich z opłaty wyznaczonéj na nich kary 500 dukatów.

Nicolaus Wigandi, Decretorum Doctor, Decanus Premisiensis ac Canonicus Sancti Egidy in Civitate Cracoviensi Ecclesiarum, iudex cause et partibus infrascriptis per Reverendum in Christo patrem et dominum Petrum Dei gracia Episcopum Cracoviensem, iudicem delegatum unicum a Sede Apostolica specialiter deputatum subdelegatus, universis et singulis Abbatibus, Prioribus, Prepositis, Decanis, Archidiaconis, Scolasticis, Thezaurarys, Cantoribus, Sacristianis, tam cathedralium quam collegiarum ecclesiarum Canonici parochialiumque ecclesiarum Rectoribus et eorum locatenentibus, curatis et non curatis, Altaristis, Clericis, Notarys Publicis et Tabellionibus quibuscumque per civitates et dioceses Gneznensem, Haliciensem, Cracoviensem, Wratislauensem, Premisiensem ac alias ubilibet constitutis, ad quem seu ad quos presentes nostre littere devenerint, salutem in domino et presentibus fidem indubiam adhibere, ac nostris ymo verius Apostolicis ac ipsius domini Petri Episcopi Cracouiensis, iudicis delegati unici, mandatis firmiter

obedire. Dudum lites et controversias in Curia Romana inter discretum virum Iohannem Rutheni, rectorem ecclesie parochialis sancte Marie Lamburgensis, Haliciensis diocesis, principalem ab una et providos Cousules universitatem presertim: Petrum Eyzenhuttil, Petrum Stechcher, Iohannem Zommersten, Nicolaum Smedfeld, cives, opidanos et agricultores parte ab altera, ibidem de Lamburga, hincinde agitatas, vos et vestrum quemlibet credimus non latere, super quibusdam decimis et alys articulis in quodam reali ac expresso rescripto Apostolico seu comissione ipsi domino Petro Episcopo et demum nobis facto, clarius deductas, quarum tenorem ad presens hic inserere propter eiusdem negocy ac aliorum factorum diffusam narrationem obmisimus, que tamen omnia voluntate divino (*sic*) inter ipsas partes per viam amicabilis concordie sunt sopita, inter cetera tamen, quod dicte partes cum diucius super nullitate quorundam pretensorum processuum a Reverendo in Christo patre domino Iacobo Episcopo Aquilano, protunc sacri Pallacy Apostolici causarum auditore, taliter qualiter emanatorum, occasione quarundam decimarum, que ad mensam Reverendi in Christo patris domini Iacobi Archiepiscopi Haliciensis ipso iure pertinebant et pertinent, in curia memorata disputarent; tandem quod Sanctissimus in Christo pater et dominus dominus noster Gregorius divina providencia Papa duodecimus et modernus ad supplicationem pro parte Serenissimi Principis et domini domini Wladislai Regis Polonie ac parcium predictarum factam et exhibitam predictas causas omnes et singulas ad se advocavit ipsasque cum ipsarum emergencys, dependencys et connexis memorato domino Petro Episcopo Cracouiensi per viam concordie, si posset, vel saltem mediante iusticia terminandas comisit, per expressum cum potestate: prefatos pretensos processus ac penas pecuniarias, videlicet quingentorum ducatorum de camera dicto domino Iohanni Rutheni et alia medietate pro predicta camera condemnatos, cassandi, irritandi ac relaxandi post factam huiusmodi concordiam, prenominatosque Petrum Eyzenhuttil, Petrum Stechcher, Iohannem Zomersten, Nicolaum Smedfeld principales ex adverso, si opus esset, absolvendi simpliciter et ad cautelam, prout hec omnia clarius in memorato rescripto Apostolico continentur; ultimo tandem cum iam secundum vim et tenorem comissionis sepedicte a predicto domino Petro, Episcopo Cracouiensi, nobis facte, prenominatos litigantes ad videndum concordari vel alias in causis huiusmodi procedi (*sic*), ad certum terminum ipsis legittime prefixum vocare mandavimus, prelibate partes in termino huiusmodi coram nobis comparentes, volentes a litibus huiusmodi totaliter recedere, et ad amicabilem concordiam super premissis devenire, pro quo nobis humiliter utrobique supplicarunt, et tunc in Nos Nicolaum Wigandi subdelegatum prescriptum necnon in wenerabilem virum magistrum Nicolaum Peser, Sacre Theologie professorem, Archidiaconum Sandomiriensem, tamquam in veros et legittimos arbitratores super omnibus et singulis litibus et controversys ac prefatis pretensis processibus de alto et basso compromiserunt,

hincinde sub penis certis in speciali instrumento concordie huiusmodi descriptis et expressis: Nos vero Nicolaus Wigandi facta provocacione ¹⁾ laudi et concordie prefate, ut credimus, deo dante, decenti et iusta ipsisque partibus in toto concordatis, per discretum virum dominum Petrum Wolbrami, rectorem ecclesie in Prandoczin, Cracoviensis diocesis, verum et legittimum procuratorem prenominatorum Petri Eyzenhuttil, Petri Stechcher, Iohannis Sommersten, Nicolai Smedfeld, civium et opidanorum Lamburgensium, de cuius procuracionis mandato sufficienti nobis per instrumenta publica fuit et est facta plena fides, nobis tunc fuit humiliter supplicatum, ac cum debita instancia fueramus per eundem procuratorem requisiti: prefatos pretensos processus domini Iacobi Aquilani cassari et annullari seu irritari ac predictas penas pecuniarias quingentorum ducatorum de camera, ut premittitur, relaxari iuxta vim et tenorem comissionis seu requisiti a sede Apostolica emanati; et specialiter si et in quantum sepedicti processus eiusdem domini Iacobi Aquilay (*sic*) prefatos Petrum et Petrum, Iohannem et Nicolaum, cives et incolas in aliquo ligassent, quod ipse procurator se credere nullatenus asseruit, extunc in personam prenarratorum principalium Petri Eyzenhuttil, Petri Stechcher, Iohannis Sommersten, Nicolai Smedfeld pecty se absolvi ad cautelam. Nos vero attendentes petitiones huiusmodi fore iustas et racioni consonas, presertim de mandato Appostolico ac ipsius domini Petri, quibus obedire debemus, emanatas sepedictos Petrum Eyzenhuttil, Petrum Stechcher, Iohannem Sommersten, Nicolaum Smedfeld, in persona predicti domini Petri procuratoris ipsorum, Christi nomine invocato, duximus absolvendos ac presentibus absolvimus, ut premittitur, prefatas eciam penas quingentorum ducatorum simpliciter relaxamus, quas prefati denunciati generaliter videbantur incurrisse. Que omnia et singula vobis omnibus et singulis supradictis, quorum interest aut interesse poterit, in futurum notificamus, insinuamus ac presentibus denotamus. In quorum omnium fidem et testimonium presentes nostras litteras seu publicum instrumentum, huiusmodiolucionem, ut prefertur, necnon relaxacionem penarum pecunialium predictarum exinde fieri fecimus per notarium publicum scribamque coram nobis subscriptum publicari et subscribi mandavimus ac sigilli nostri appensione iussimus communiri. Datum et Actum Cracouie in domo nostre habitacionis in platea fratrum minorum sub anno domini M^oCCCC^oVII, Indicione XV, die vero X Novembris, hora vesperorum vel quasi Pontificatus Sanctissimi in Christo patris et domini nostri domini Gregory divina providencia Pape XII anno primo, presentibus ibidem discretis viris dominis Iohanne de Lyssky, Henrico de Icolomia, Iohanne Thassz de Sedliska

¹⁾ *Facta provocacione*, tak odczytał Wagilewicz, dziś wyrazów tych odcyfrować nie można, bo skutkiem tynktury przez Wagilewicza używanej, całe to miejsce nabralo koloru brunatnego.

rectoribus ecclesiarum parochialium Cracouiensis diocesis, magistro Stephano rectori (*sic*) scole Sancte Marie et altariste (*sic*) capelle Sancte Barbare, Iohanne Folkemberg cive Cracouiensi ac alys quam pluribus testibus ad premissa.

S. N.
Gregorius Stephani.

Et ego Gregorius Stephani de Lelouia clericus Cracoviensis diocesis, publicus imperiali auctoritate notarius, memorati Wenerabilis viri domini Nicolai Wigandi iudicis et facti huiusmodi scriba coram eo, quia premissorum petitioni, absolucioni, alys omnibus et singulis premissis, dum sic, ut premittitur, agerentur et fierent unacum prenominatis testibus presens interfui eaque omnia et singula sic fieri vidi et audivi, impeditus alys arduis negocys per alium notarium scribi procuravi, huic me subscribens, in hanc publicam formam reddegì, signo quoque et nomine meis solitis et consuetis unacum appensione sigilli prefati domini Nicolai Wigandi iudicis consignavi, rogatus et requisitus in fidem et testimonium omnium et singulorum premissorum.

Oryginał na pergaminie wilgocią uszkodzony, a później smarowany ingredyencją, która mu nadała kolor brunatny, w archiwum miasta Lwowa Nr. 62; pieczęć oderwana, pozostała pasek pergaminowy.

XIX.

We Lwowie między 14. a 20. Grudnia 1407 r.

Florian z Korytnicy, starosta lwowski, poświadczca, że Stanisław z Zubrzy sprzedał część swą téj wsi Janowi z Zubrza za 80 kóp groszy.

Nos Florianus de Corinthicza Capitaneus Lamburgensis significamus tenore presencium, quibus expedit, universis: quomodo veniens ad nostram nostrorumque (assessorum¹⁾ presenciam Nobilis Stanislaus, priwignus Lamberti, heres de Zubrza, sanus mente et corpore, non compulsus nec coactus, sed amicorum suorum cum salubri consilio, fassus est, vendidisse perpetue partem suam hereditatis in predicta Zubrza pro octuaginta sexagenis grossorum nobili Iohanni de Zubrza et pueris suis legittimis et in posterum proximioribus, si contigerint, cum omnibus utilitatibus, proventibus, censibus, agris,

¹⁾ Wyrazu *assessorum* w oryginalu nie ma.

pratis, silvis, mericis, memoribus, pascuis, piscinis, molendinis, rivis, recursibus aquarum et graniciebus, sicut solus possidebat, nichil pro se vel suis pueris legittimis reservando. Hoc coram nobis et tanquam in parvo castro Lamburgensi resignavit et donavit perpetue Iohanni predicto de Zubrza cum pueris suis possidere, tenere, habere, donare, commutare, vendere et ad usus meliores convertere secundum eorum meliorem voluntatem. Sed eciam quod ad expedicionem nostri Serenissimi Regis Polonie idem Iohannes vel pueri sui tenebuntur de predicta empacione servire cum uno sagittario excepto servicio, quod presens tenetur idem Iohannes vel pueri sui de predicta Zubrz servire; ad¹⁾ eciam, quod absit, si aliquis predictum Iohannem vel pueros ipsius de predicta empacione impediret et si idem Iohannes vel pueri sui aliqua dampna perciperent propter eandem empacionem, illa dampna Iohannes vel pueri sui attemptabunt in bonis Stanislai. Datum et actum in Lamburga post festum Lucie²⁾ nostro sigillo subappenso, presentibus strenuo Clussone de Wisnani, Wolczone Przeszliczicz, Nicolao Culicowszki, Iohanne Mazouita, Vascone Mossenczicz, Olescone Hrudcowicz, Michaele Hvlewicz et alys quam pluribus fidedignis sub anno domini millesimo CCCC^oVII^o.

Pergaminowy oryginał nr. 64 w arch. miasta Lwowa. Na sznurku jedwabnym czerwonym i zielonym zawieszona na ciemno-zielonym wosku wyciągnięta pieczęć, przedstawiająca herb Jelita z napisem w otoku: *s. florani* de Korithn**.

XX.

W Przemyślu 29. Października 1408 r.

Władysław Jagiełło nadaje wsi Zubrzy prawo niemieckie.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ad perpetuam rei memoriam. Dum vivit litera, vivit et accio commissa litere, cuius assercio nutrit memoriam et labiles semper perpetuat acciones. Proinde nos Wladislaus dei gracia Rex Polonie, nec non terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyaue, Litwanieque Princeps Supremus, Pomeranie dominus et heres Russie etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis presentibus et futuris presencium noticiam habituris: Quomodo ad instantes petitiones Iohannis de Zubrze, fidelis nostri dilecti villam ipsius Zubrze predictam, in terra Russie et districtu Lamburgensi sitam, prout in suis

¹⁾ Jeden wyraz nieczytelny.

²⁾ Ponieważ opuszczono tutaj ferię, nie można daty téj bliżej rozwiązać, jak między 14. a 20. Grudnia.

metis et graniciebus longe lateque et circumferencialiter est distincta, de iure polonico in ius theutunicum, quod Maydeburgense dicitur, transferimus perpetue duraturum; removentes ibidem omnia iura polonica, modos et consuetudines universas, que ipsum ius theutunicum plerumque perturbare consverunt. Eximimus insuper, absolvimus et perpetuo liberamus omnes et singulos kmethones catholicos ¹⁾ et incolas ville predice ab omni iurisdictio et potestate omnium Regni nostri palatinorum, castellanorum, capitaneorum, iudicium, subiudicum et quorumlibet officialium et ministerialium eorundem, ut coram ipsis aut ipsorum aliquo pro causis tam magnis quam parvis, puta furti, homicide, sangwinis, incendi, membrorum mutillacionis, ceterisque enormibus excessibus citati minime respondebunt, nec alias penas solvere tenebuntur, sed tantum kmethones et incole ville predicte coram scolteto suo, qui pro tempore fuerit, scoltetus vero coram domino suo aut coram nobis vel nostro iudicio generali, dum per nostram literam nostro sigillo sigillatam fuerit evocatus, si in reddenda iusticia negligens fuerit et remissus, tunc non aliter quam iure suo Maydeburgense predicto de se querulantibus respondere sit astrictus, in causis vero criminalibus superius expressatis scolteto ville predice iudicandi, sententiandi, corrigendi, puniendi et condemnandi plenam damus et omnimodam concedimus potestatem, prout hoc ipsum ius theutunicum Maydeburgense predictum in omnibus suis punctis, sententiis, condicionibus et clausulis postulat et requirit; iuribus tamen Regalibus nostris in omnibus semper salvis. Harum quibus sigillum nostrum appensum est testimonio literarum. Actum in Premislia feria secunda in crastino beatorum Simonis et Iude Apostolorum, anno domini millesimo quadringentesimo octavo. Presentibus ibidem Reverendo in Christo patre domino Mathia Episcopo Premisliensi, nec non Validis Strenuisque viris Petro Kmythe Palatino Cracouiensi, Floriano de Corinthicza Capitaneo Lamburgensi, Stanislaw de Ogrodzenecz, Paulo Slodzey de Kosteletz et Klussone de Wysnany, alysque quam plurimis fidedignis nostris fidelibus dilectis. Datum per manus Venerabilis Nicolai prepositi Sancti Floriani ante Cracouiam, Regni Polonie Vicecancellary, nobis sincere dilecti.

Ad relacionem eiusdem Nicolai prepositi sancti
Floriani, Regni Polonie Vicecancellary.

Oryginał na pergaminie w archiwum miasta Lwowa nr. 65. Na sznurku jedwabnym białym i zielonym zawieszona pieczęć mniejsza królewska, jak w statucie Działyńskiego Tab. IV, N. 3.

¹⁾ Wyraz *catholicos* napisany tą samą ręką, wprawdzie tuż za *kmethones*, ale już na marginesie.

XXI.

W Krakowie 12. Marca 1409 r.

Władysław Jagiełło nadaje Wiślicy prawo magdeburskie.

In nomine domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Cum inter humanae naturae commoda nichil dignius memoria habeatur, opportunum existit, ut actus hominum literarum apicibus et testium annotatione perhenentur, ne lapsu temporis evanescant. Proinde Nos Wladislaus dei gratia Rex Poloniae necnon terrarum Cracouiae, Sandomiriae, Siradiae, Lanciciae, Cuiaviae Litwaniaeque princeps supremus Pomeraniaeque dominus et haeres Russiae etc. significamus tenore praesentium, quibus expedit, universis praesentibus et futuris praesentium notitiam habituris: quomodo cupientes civitatis nostrae Wislicia condicionem faceré meliorem ad instantes peticiones civium civitatis eiusdem, qui sufficienti testimonio coram nobis docuerunt, qualiter iura et privilegia ipsorum ignis voragine cremata sunt totaliter et combusta, ipsis ius civile, quo aliae civitates nostrae, puta Cracovia, Sandomiria utuntur et fruuntur, damus et attribuimus, praedictamque civitatem wisliensem cum omnibus pertinenciis, prout in ipsius metis, graniciebus et limitibus longe, late ac circumferencialiter ab antiquo est limitata et distincta, de iure Polonico et quovis alio in ius teutunicum Maidburgense transferimus, perpetuo duraturum; removentes ibidem omnia iura Polonicalia, modos et consuetudines universas, que ipsum ius Teutunicum plerumque perturbare consueverunt; eximimus insuper, absolvimus et perpetuo liberamus advocatum, cives et quosvis incolas predice civitatis ab omni iurisdicione et potestate omnium nostri regni castellanorum, palatinorum, capitaneorum, iudicum, subiudicium et ministerialium eorundem, ut coram ipsis aut ipsorum aliquo pro causis tam magnis quam parvis, puta furti, sanguinis, homicidii, incendii, membrorum mutilacionis et quibuscumque alys citati, minime respondebunt. nec alias penas solvere tenebuntur, sed cives et incole civitatis antedictae coram suo advocate, advocate vero coram nobis vel nostro iudicio generali, dum tamen per literam nostro sigillo sigillatam evocati fuerint, si predice civitatis advocate in reddenda iusticia negligens fuerit et remissus, tunc non aliter quam suo iure Teutunico predicto cuilibet ad obiecta respondebunt. In causis autem criminalibus et capitalibus superius expressatis advocate civitatis predice iudicandi, sentenciandi, corrigendi, puniendi et plectendi damus et concedimus plenam et omnimodam potestatem, prout hoc ius Teutunicum predictum in suis omnibus articulis, punctis, clausulis et conditionibus postulat et requirit, iuribus tamen nostris regalibus in omnibus semper

salvis. Harum quibus Maiestatis nostre sigillum appensum est testimonio litterarum. Actum Cracoviae feria tercia post dominicam Oculi, anno domini millesimo quadragesimo nono, presentibus hiis reverendis in Christo patribus dominis Nicolao Sancte Gneznensis Ecclesie Archiepiscopo, Alberto Poznaniensi Episcopo, validisque et nobilibus Iohanne de Tarnow Castellano, Petro Kmitha de Wisznicze Palatino Cracoviensibus, Cristino de Ostrow Palatino Sandomiriensi et Nicolao de Michalow Woyniciensi Castellano aliisque quam pluribus nostris fidelibus fidedignis. Datum per manus honorabilis Nicolai Praepositi Sancti Floriani ante Cracouiam Regni Poloniae Vicecancellarii, nobis sincere dilecti.

Podług kopii z r. 1470 znajdującej się w arch. m. Lwowa V, tom I, str. 189.

XXII.

W Nowem Mieście Korczynie 20. Sierpnia 1409 r.

Władysław Jagiełło darowywa Stanisławowi Korytce wsie Poczajowice i Gaje niższe i wyższe na własność z prawem dziedzicznem.

In Nomine Domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Ne error oblivionis gestis sub tempore versantibus in posterum pariat detrimentum, alta regum et principum consilia decreverunt, ut literarum et testium annotatione debeant perennari. Proinde Nos Vladislaus Dei gratia Rex Poloniae, necnon terrarum Cracoviae, Sandomiriae, Siradiac, Lanciae, Cujaviae Litvaniaeque princeps supremus, Pomeraniae Russiaeque dominus et haeres etc. Significamus tenore praesentium quibus expedit universis praesentibus et futuris praesentium notitiam habituris: Quomodo cupientes nobilium generum propagines in terris Russiae dilatare, et praesertim attendentes purae fidei constantiam et fidelitatis studiosa obsequia Nobilis Stanislai Korytko, fidelis nostri dilecti, quibus Nobis complacuit et auctoritate studio praestantius Nobis et nostris posteris complacere in futurum (*poterit*) harum intuitu volentes ipsum specialis gratiae prosequi favoribus et ad nostra obsequia continuo reddere promptiorem, villas nostras Poczajowicze et binos Gaje ¹⁾ in terra Russiae et districtu Drohobycensi sitas, cum omnibus illarum villarum utilitatibus, fructibus, proventibus, redditibus, obventionibus, emolumentis, agris, pratis, campis planis, montibus, collibus, vallibus et convallibus, borris, mericis, pinetis, quergetis, gais, dumetis, virgultis,

¹⁾ Poczajowice i Gaje niższe i wyższe, wsie w powiecie drohobyskim.

rubetis, mellificiis, venationibus et aucupationibus, fluminibus, lacubus, paludibus, fluviiis,
 riviis, aquis, stagnis, aquarum et fluviorum decursibus, piscinis, piscatnris, molendinis,
 emolumentis, necnon attinentiis, pertinentiis, coherentiis et appendiis universis, nihil pro
 Nobis et nostris successoribus legitimis juris, proprietatis vel dominii in eisdem penitus
 reservando, prout etiam eaedem villa Poczajowicze et Gaje praedictae in earum metis
 graniciis et gadibus longe lateque et circumferencialiter sunt distinctae et limitatae, cum
 quibus graniciebus praedictis et limitibus ipsas villas soli tenuimus et possedimus, praedicto Stanislao Korytkoni suisque haeredibus et successoribus legitimis, posterisque ipso-
 rum, jure haereditario damus, conferimus et donamus donatione perpetua et irrevocabili
 perpetuis temporibus duratura, per ipsum Stanislaum ac ejusdem haeredes atque legitimos
 successores tenendas, habendas, possidendas, vendendas, commutandas, donandas, obli-
 gandas, utifruendas, pro suo suorumque haeredum et successorum beneplacito voluntatis,
 prout etiam eidem Stanislao suisque haeredibus ac successoribus legitimis melius, utilius
 aut convenientius videbitur expedire, convertendas; constituentes praefatum Stanislaum Ko-
 rytkonem ejusque haeredes et legitimos successores praedictarum villarum Poczajowicze
 et Gaje hacredes et dominos ac legitimos possessores, cum limitibus, signis et granicie-
 bus infrascriptis propter insignia videlicet ista, ab oppido Drohobycz, ab agris quos ha-
 bet, usque ad Słonny Brod inferius Tysmienica rippas ambas usque ad fluvium Słonica,
 ubi cadit in fluvium Thuszenica, via qua vadit usque ad insignia dicta Baranie rogi et
 ex parte alia fluvii Słonica inter villas Bolochowcze et Raniewicze superius fluvii Słonica,
 usque ad Potok, ubi cadit Calisceza in fluvium Słonica, usque ubi cadit fluvius Kropilnik
 in fluvium Słonica, et superius fluvio Słonica rippae superiori usque circumferencialiter
 oraculo alias Monasterza usque ad montem dictum Chramota et ab eodem monte usque
 ad montem Jałowecz et usque ad insignia dicta chosdz, via qua ubi vadit usque ad flu-
 vium Stupnica et inferius Stupnicze fluvio usque ad campum dictum Polany et ultra ad
 fluvium, quod (*sic*) ibi evenit Lethnia usque ad Długi Potok, et ab eodem potok usque
 ad silvam Kamienica per viam dictam Tynoszy, et pertranseundo fluvium usque ad Brod
 Czernolin et usque ad signum dictum Thatowy Czertezy. Volumus etiam, quod praetextu
 hujusmodi nostrae donationis Stanislaus praedictus ejusque haeredes ac legitimi succe-
 sores Nobis et successoribus nostris cum una hasta et quinque sagitariis in armis bene
 competentibus ad omnem expeditionem generalem temporibus perpetuis sint astricti; ha-
 rnm quibus sigillum nostrum est appensum testimonio literarum. Actum in Nova Civitate
 Korczyn feria tertia infra octavas assumptionis Sanctae Mariae anno domini millesimo
 quadringentesimo nono, praesentibus ibidem Magnificis ac Strenuis viris, Nicolao de Mi-
 chałow Sandomiriensi, Joanne Liganza de Niemirow Lanciciensi Palatinis, Michaele de

Bogumiłowicze Sandomiriensi, Joanne de Toluskow¹⁾ Calissensi Castellanis, Bartosio de Charbinowicze Succamerario Sandomiriensi et Zbigneo de Brzeze Mareschalco Regni nostri Poloniae et aliis multis fidelibus nostris fidei dignis. Datum per manus Reverendi in Christo patris Domini Alberti Dei gratia Episcopi Cracoviensis et Regni Poloniae Cancellarii et Venerabilis Domini Donin Decani et praepositi Cracoviensis ejusdem Regni Vicecancellarii, sincere dilectorum.

Dokument ten potwierdzony został przez Kazimierza Jagiellończyka w r. 1462 (patrz pod tym rokiem) a wraz z tem potwierdzeniem znów potwierdzony był przez Zygmunta III w r. 1605, to zaś ostatnie potwierdzenie oblatowano w aktach Ziemszych przemyskich 22. października 1616 roku. Drukowano to według wypisu z oblaty, znajdującego się w posiadaniu miasta Drohobycza, porównanego z samą oblatą w Acta Terrestr. Premisl. ks. 84, fol 757—764. W obacie, a jeszcze bardziej w wypisie zachodzą niektóre błędy, które tu sprostowano.

XXIII.

We Lwowie 2. Września 1409 r.

Florian z Korytnicy, starosta ruski, poświadczca, że Jan Sichowski sprzedał wieś swą Sichów Piotrowi z Charbinowic za 50 kóp groszy.

Nos Florianus de Coritnicza Capitaneus Terre Russie palam recognoscimus harum per presentes, quibus expedit, universis et singulis, presentem literam inspecturis: quod veniens coram nos nostrorumque assessorum (*sic, sic*) honestus Iohannes Szchowsky una cum vxore sua Osanna Katarina sano corpore, bona mente, compos racionis, non compulsus nec coactus nec aliquo errore seductus, sed de bona animi sui voluntate et amicorum suorum maturo consilio villam suam videlicet Szchow,²⁾ in districtu Lamburgensi sitam et habitam, strenuo domino Petro heredi de Charbinowicze et suis legitimis successoribus pro quinquaginta sexagenis vendidit et coram nobis nostrorumque assessorum (*sic, sic*) iuste et vere vendicionis titulo libere resignavit cum omnibus iuribus, proventibus agris, pratis, silvis, nemoribus, borris, gais, pascuis, piscinis, aquis, aquarum decursibus et prout solus tenuit et habuit, nullum ius sive dominium pro se et suis legitimis successoribus penitus reservando; deditque predictus Iohannes pretacto domino Petro ante-

¹⁾ Jan z Tuliszkowa, herbu Zaręba, kasztelan kaliski. Niesiecki, herbarz Polski (wyd. Bobrowicza) I, 241.

²⁾ Sichów wieś w powiecie lwowskim.

dicte ville habende, tenende, commutande, vendende, alienande, utifruende et in usus suos beneplacitos convertende potestatem. In cuius rei testimonio (*sic*) sigillum nostrum presentibus est appensum. Actum et datum Lemburge proxima feria secunda post festum sancti Egidy anno domini millesimo quadricentesimo (*sic*) nono, presentibus hys testibus Weszkone Teptukowicz, Dobkone Sprowsky de Szyrawicze, Iohanni (*sic*) Beleczky, Folmaro de Myclaszow concivi Lemburgensi, Budkoni (*sic*) de Czarnowicze, Zawisza palatino ¹⁾ Lemburgensi et alys quam pluribus fidedignis.

Pergaminowy oryginał nr. 67 w arch. miasta Lwowa. Na pasku pergaminowym zawieszona na ciemno-zielonym wosku wycięnięta pieczęć Floryana, już opisywana poprzednio.

XXIV.

We Lwowie 3. Stycznia 1411 r.

Florian z Korytnicy, kasztelan wiślicki i starosta lwowski, poświadczca, że Piotr Włodkowicz z Charbinowic, podstoli sandomirski i starosta trembowelski, sprzedał wieś swą Oświecę wraz z Kreblowem dworzy- szczem za 120 kóp ruskich Janowi z Zubrzy.

Nos Florianus heres de Corinthnicza, Castellanus Wisliciensis et Capitaneus Lemburgensis, significamus, quibus expedit, universis, tam presentibus quam futuris, presencium noticiam habituris: quod ad nostram aliorumque nobilium tunc nobiscum sedencium veniens presenciam strenuus miles dominus Petrus Włodconis heres de Charbynovicze, Subdapifer Sandomiriensis et Capitaneus Trebowliensis, non coactus nec compulsus nec aliquo dolo seductus sed benivole, sanus mente et corpore existens, saeque suorum amicorum usus consilio, totam suam hereditatem seu villam dictam Oschwicza ²⁾ cum curia Georgy alias Iurconis dicta Creblowo dworzischcze, in districtu Lemburgensi sitas, cum toto iure et dominio, prout solus tenuit, nichil pro se aut pro suis proximioribus in ibidem penitus reservando, cum omnibus proventibus et utilitatibus, que nunc ibi sunt et in posterum fieri poterunt, ad eandem hereditatem seu villam et curiam quomodolibet spectantibus, quibusucunque nominentur nominibus, prout eadem hereditas seu villa in suis

¹⁾ Wojewoda, (na Rusi podrzędny urzędnik sądowy) tutaj przetłumaczono na *palatinus*. Urząd ten już po kilka razy zachodził w tym i poprzednich tomach.

²⁾ Oświca, wieś koło Zubrzy, w powiecie lwowskim, dziś las pod tą nazwą. Zobacz tom III, nr. LVI.

greniciebus longe lateque, ab antiquo, circumferencialiter est distincta et limitata nobili viro Iohanni heredi de Zubrza pro centum et viginti sexagenis Ruthenicis pecuniarum communis pecunie terrestris vendidit, sibique Iohanni predicto et suis posteris legittimis habendum, tenendum, possidendum, vendendum, commutandum, dandum, donandum, alienandum et in usus beneplacitos convertendum, prout sibi et ipsius posteris legittimis melius et utilius videbitur expedire, perpetuo resignavit. Prefatum quoque Iohannem et ipsius posteros legittimos pro omni dampno iuxta ius terrestre effectualiter intercessit, si eum aut eos aliquis impediret. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Actum et datum in Lemburga Sabbato post festum circumcisionis domini proximo sub anno domini millesimo quadragesimo undecimo, presentibus strenuis et nobilibus viris Wolczone alias Przeczsluzzicz (*sic*) Capitaneo Haliciensi, Iohanne dicto Clus de Wyznyany, Hleeb (*sic*) de Romanow, Cristino de Martynow, Hriczcone de Bybel, Iohanne dicto Mazoszany de Iaryczow heredibus, ac alys quam plurimis nobilibus fide dignis.

Pergaminowy oryginał nr. 71 w arch. miasta Lwowa. Na sznurze-czarnym i czerwonym pieczęć na wosku ciemno-zielonym wyciągnięta, przedstawiająca herb Jelita z napisem w otoku: *s. florani* de Korithn**.

XXV.

We Lwowie 3. Stycznia 1411 r.

Florian z Korytnicy, kasztelan wiślicki i starosta lwowski, poświadczają, że Piotr Włodkowicz z Charbinowic, starosta trembowelski, sprzedał wieś swą Sichów Janowi z Zubrzy za 60 kóp groszy i konia wartości czterech kóp groszy.

Nos Florianus heres de Corinthnicza, Castellanus Wislicensis et Capitaneus Lemburgensis, significamus, quibus expedit, universis, tam presentibus, quam futuris, presencium noticiam habituris: quod ad nostram aliorumque nobilium, tunc nobiscum sedentium, veniens presenciam strenuus miles dominus Petrus alias Włodcowicz heres de Charbinowicze, capitaneus Trebowliensis, non coactus nec compulsus, nec aliquo dolo seductus, sed benivole, sanus mente et corpore existens, sanoque suorum amicorum usus consilio, totam suam hereditatem seu villam dictam Sychow in districtu Lemburgensi sitam, cum toto iure et dominio, prout solus tenuit, nichil pro se aut pro suis proximiioribus in ibidem penitus reservando, cum omnibus proventibus et utilitatibus, que nunc

ibi sunt, et imposterum fieri poterunt, ad eandem hereditatem seu villam quomodolibet spectantibus, quibusunque nominentur nominibus, prout eciam eadem hereditas seu villa in suis greciebus longe lateque, ab antiquo circumferencialiter est distincta et limitata, nobili viro Iohanni heredi de Zubrza ¹⁾ pro sexaginta sexagenis Ruthenicis, et equo quatuor sexagenas Ruthenicas valente vendidit, sibique et suis posteris legitimis habendum, tenendum, possidendum, vendendum, comutandum, dandum, donandum, alienandum et in usus beneplacitos convertendum, prout sibi et eius posteris legitimis melius et utilius videbitur expedire. Ita perpetuo reformavit, iuxta quod a nobili viro Iaschcone dicto Fortuna et filio suo solus emit et habet, tamdiu, quoisque sibi eciam idem dominus Iaschco Fortuna predictus cum filio suo perpetualiter reformarent. Predicto quoque Iohanni et suis posteris legitimis pro omni dampno iuxta ius terrestre spopondit et promisit, sic quod ipsum et ipsius posteros legitimos debet intercedere, si eum aut eos aliquis impediret. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Actum et datum in Lemburga Sabbato post festum circumcisionis domini proximo sub anno domini millesimo quadringentesimo undecimo, presentibus strenuis et nobilibus viris dominis Wolczcone alias Przesluzzicz capitaneo Haliciensi, Iohanne Clussone de Wyznani, Hleeb de Romanow, Cristino de Martynow, Hriczcone de Bybel, Iohanne dicto Mazoszany de Jaryczow heredibus ac alys quam pluribus nobilibus fidedignis.

Pergaminowy oryginał nr. 70 w arch. miasta Lwowa. Pieczęć oderwana, pozostał sznur jedwabny koloru czerwonego i czarnego.

XXVI.

We Lwowie 14. Marca 1411 r.

Florian z Korytnicy, kasztelan wiślicki i starosta lwowski, poświadczają, że Stanisław Lambertowicz, dziedzic Oświcy, sprzedał wieś tę za 120 kóp Piotrowi Włodkowiczowi z Charbinowic, podstolemu sandomirskiemu i starostie trembowelskiemu.

Nos Florianus heres de Corinthicza, Castellanus Wisliciensis et Capitaneus Lemburgensis, significamus tenore presencium quibus expedit universis tam presentibus quam futuris presencium noticiam habituris: Quod ad nostram aliorumque Nobilium protunc

¹⁾ Sichów i Zubrza wsie w pobliżu Lwowa.

nobiscum sedencium veniens presenciam Nobilis vir Stanislaus alias Lembyeerthowicz heres de Oschwiecza, non compulsus, nec coactus, neque aliquo dolo seductus, sed benivole sanus mente et corpore existens, sanoque suorum amicorum usus consilio, eandem totam suam villam seu hereditatem Oschwiecza ¹⁾ dictam, in districtu Lemburgensi sitam, cum curia dicta Crebowlowo Dworzyschcze, cum omnibus fructibus, proventibus, utilitatibus et pertinencys, agris, pratis, campis, rubetis, quercretis, virgultis, dumetis, aucupacionibus, mericis, borris, mellifycys, gays, silvis, nemoribus, venacionibus, venabulis, molendinis, piscinis, stangnis, lacubus, paludibus, aquis, aquarum decursibus, ac alys proventibus et utilitatibus; que nunc ibi sunt et imposterum fieri poterunt, ac appendys universis ad eandem villam seu hereditatem predictam et curiam quomodolibet spectantibus, quibusunque nominentur nominibus, cum toto iure et dominio, prout solus hucusque tenuit, nichil prose aut pro suis posteris vel proximioribus legittimis in ibidem penitus reservando, prout eciam eadem villa seu hereditas et curia predicta in suis greciebns longe lateque ab antiquo circumferencialiter sunt distincta et limitata, Strennuo militi domino Petro Włodkonis heredi de Charbynovicze, Subdapifero Sandomiriensi et Capitaneo Trebowliensi, pro centum et viginti sexagenis Ruthenicalibus grossorum communis pecunie terrestris, denarys parwis exceptis, rationabiliter vendidit, sibique et suis posteris legitimis habenda, tenenda, possidenda, utifruenda, vendenda, comutanda, danda, donanda, alienanda, et in usus beneplacitos convertenda, prout sibi et suis posteris legitimis melius et utilius videbitur expedire, perpetuo resignavit. Insuper prefatus Stanislaus ipsi domino Petro memorato et suis posteris legitimis pro omni dampno iuxta ius terrestre promisit et spopondit, itaque debet eum vel eos pro omnibus impedimentis suorum propinquorum aut aliorum quorumcunque hominum racione ville seu hereditatis et curie predice intercedere cum effectu. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Actum et datum in Lemburga Sabbato in Vigilia dominice Oculi mei, sub anno domini millesimo quadragesimo undecimo. Presentibus Strenuis et Nobilibus viris dominis Iohanne Clussone de Wyznani, Marcissio dicto Corczak de Brvmoow (*sic*), Michaele de Buczaacz, (*sic*) Iohanne dicto Mazoszany de Iaryczow, Dobkone de Sprowaa, (*sic*) Iohanne de Byelca, heredibus ac alys quam pluribus Nobilibus fidedignis.

Oryginał na pergaminie w arch. miasta Lwowa nr. 72. Pieczęć oderwana, pozostał czerwony jedwabny sznur.

¹⁾ Tę samą wieś Oświecę sprzedał 3. Stycznia 1411 r. Piotr Włodkowicz z Charbinowic Janowi z Zubrzy. Zobacz tomu tego nr. XXIV.

XXVII.

We Lwowie 28. Października 1411 r.

Iwan z Obychowa, kasztelan szremski i starosta lwowski, poświadczaja, iż Jaszek Fortuna z synem Janem sprzedali swe dziedzictwo Sichów, Piotrowi, synowi Włodka, staroście trembowelskiemu za 120 kóp szerokich groszy.

Nos Iwanus heres in Obychow, Castellanus Szremensis Capitaneusque Lamburgen-sis, universis et singulis tam presentibus quam futuris presencium noticiam habituris tenore presencium significamus quibus expedit universis: Quia venientes ad nostram ceterorumque dominorum presenciam Nobiles domini Iassek Fortuna cum suo filio Iohanne, non compulsi, non coacti, sed de bona ipsorum voluntate, hereditatem ipsorum ipsos concernentem dictam Szychow, ¹⁾ sitam in districtu Lamburgensi, strenuo militi domino Petro olim Włodconis, capitaneo Trebowlensi, pro centum XX sexagenis latorum grossorum numeri terrestris vendiderunt cum omnibus proventibus, censibus, utilitatibus, fructibus, pensionibus, agris cultis et incultis, aquis et aquarum decursibus, curiis, silvis, pinetis, mellificiis, granicys, ceterisque attinencys et appendys universis quocumque nomine vocentur, cum omni iure, dominio ac universalı potestate et proprietate, prout soli tenuerunt, habuerunt diuturno tempore gubernantes, sibique coram nobis et ipsius posteris legittimis, nichil amplius ipsis in eadem hereditate dicta Szychow reservantes, quidquam iuris vel dominy in perpetuum resignaverunt eviternis temporibus duraturum. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Datum in Lamburga ipso die sanctorum Simonis et Iude, anno domini Millesimo CCCC^{mo} undecimo. Presentibus Dominis Hriczcone Gerdeewicz, Cluszone de Wysznany, Oleschcho Szeczsky, Iohanne Mazouitha de Iaryczow, Iwan Czarnoszewycz, Andrea advocate de Scyrecz, testibus quam plurimis fide dignis in testimonium premissorum gestorum.

Oryginał na pergaminie w archiwum miasta Lwowa nr. 73. Na jedwabnym sznurku koloru czerwonego i czarnego zawieszona pieczęć na czarnym wosku wyciągnięta, przedstawiająca herb Wieniawa z napisem w otoku: *s* iwani* def carnow**.

¹⁾ Porównaj o tej wsi toma tego nr. XXV.

XXVIII.

We Lwowie 13. Stycznia 1412 r.

Ławnicy lwowscy poświadczają, że Jakób Faber, mieszczanin lwowski, sprzedał część placu do niego należącego Janowi Brennerowi za 14 kóp groszy.

Nos Scabini civitatis Lemburgensis infrascripti videlicet Tyczewirt, Michael Faber, Clemens Czedlicz, Aberko Smedthaws, Gunterus, Franczko pellifex, Nicolaus Steyner, Martinus Synnenreych, Albertus Buchholez, Georgius Stober, Hanuschko Czerler universis et singulis, quibus nosse fuerit opportunum, significamus tenore presencium publice declarantes: qualiter coram nostri banniti iudicy presencia, cui Georgius Göbel noster advo-catus prefuit, presencialiter constitutus circumspectus Iacussius sive Iacobus Faber, noster concivis, unam partem sive porcionem aree in postico ipsius in intermedio curie Iohannis Brenner situatam, in longitudinem decem et octo et in latitudinem undecim ulnerarum plenarie mensuratam, idem Iacobus Faber cum consensu et voluntate consortis sue prescripto Iohanni Brenner, eciam nostro concivi, pro quatuordecim sexagenis irrevocabiliter et libere vendidit, ac iuridice resignavit cum omni facultate iuris, videlicet habendi, tenendi, utili-friendi, vendendi, commutandi et in usus ipsius ac suorum omnimode convertandi, prout sibi suisque melius videbitur expedire, perpetue et pacifice eandem partem sive porcionem aree possidendi iuxta ipsius bene placitam voluntatem promisitque idem Iacobus Faber pro omni allocuzione et arrestacione vendicionis iuxta decreta et ius civitatis. Constat eciam nobis scabinis suprascriptis, quomodo idem Iohannes Brenner pecuriam videlicet quatuordecim sexagenas prefato Iacobo Fabro pro eadem porcione aree in toto persolvit et cum effectu integre depagavit. In cuius rei pleniorem evidenciam sigillum nostrum sca-binale presentibus est appensum. Actum et datum ipsa die iuridica feria quarta in octava Epyphanie domini anno eiusdem millesimo quadringentesimo XII°.

Pergaminowy oryginał nr. 74 w arch. miasta Lwowa. Na pasku pergaminowym zawieszona wytarta pieczęć ławników opisana przy dokumencie nr. XLVI.

XXIX.

We Lwowie 14. Września 1412 r.

Iwan z Obychowa, kasztelan szremski, jeneralny starosta ruski, poświadczca, jako Piotr z Charbinowic, podstoli sandomirski, sprzedał wieś swą Sichów Janowi z Zubrzy za 130 kóp groszy.

Nos Iwan heres in Obichow, Castellanus Szremensis, Capitaneus Russie generalis, universis et singulis tam presentibus quam futuris presencium noticiam habituris tenore presencium significamus quibus expedit universis: Quia veniens ad nostram ceterorumque dominorum presenciam Strenuus dominus Petrus olim Włodconis heres de Scarbinowicze (*sic*) Subdapifer Sandomiriensis, non compulsus, non coactus, nec aliqua ratione seductus, in bona sua voluntate, fretusque consilio suorum amicorum, villam suam vulgariter nuncupatam Sychow ¹⁾, sitam in districtu Lemburgensi, Nobili domino Iohanni de Zubraza (*sic*) pro Centum XXX sexagenis grossorum alborum vendidit, sibique et suis posteris legittimis coram nobis in perpetuum resignavit perpetuis temporibus duraturum, cum omnibus et singulis proventibus, utilitatibus, fructibus, censibus, pensionibus, agris, pratis enltis et incultis, silvis, mericis, aquis, runetis, piscinis, molendinis, stagnis, paludibus, ceterisque attinencys, que ibidem in eadem hereditate nunc sunt, vel in futuro possunt esse vel per humanos possent excogitari, cum omnibus granicys, prout dicta villa Sychow in suis metis est circumferencialiter distincta, ac cum omni iure et dominio, prout aly tenuerunt, habuerunt; quibus venditis per presentes annuimus. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est subappensem. Datum in Lamburga, feria quarta proxima post festum beate Marie nativitatis Virginis gloriose, anno domini M^{mo}CCCC^{mo}XII°. Presentibus dominis Michaele de Budczacz, Iohanne de Iaryczow, Iwano Czarnisseuicz, Oleschone Soczsky, Clemente Corowa, Dymytro dicto Weczersza, testibus in premissis etc.

Oryginał na pergaminie w arch. miasta Lwowa nr. 75. Na jedwabnym sznurze koloru czarnego i czerwonego zawieszona pieczęć, taka sama jak przy dokumencie z r. 1411, Nr. XXVII.

¹⁾ Porównaj o tej wsi nry XXVII i XXV.

XXX.

We Lwowie 24. Maja 1413 r.

Ławnicy lwowscy poświadczają, że Hanko, wójt z Lubomli, na podstawie upoważnienia królewskiego rozgraniczył większy zamek lwowski od winnicy ławnika Jana Trautfrauelein.

Nos Scabini civitatis Lamburgensis infrascripti videlicet Tyczewirt, Clemens Czeldicz, Andreas pistor, Guntherus institor, Franciscus pellifex, Georgius Stober, Martinus Zynnenreych, Iohannes Krypendorff, Iohannes Tolmacz, Hanuschko Czerler, Aberto Smetthaws necnon Nicolaus Steyner significamus tenore presencium coram singulis nec non, quibus expedit, universis, publice contestantes atque clare: qualiter ex mandato et licencia Serenissimi Principis et domini domini Wladislai Dei gracia Regis Polonie etc., domini nostri graciosissimi, providus vir Hanko, advocatus de Lubomla, habens certas literas regales, ut in civitatibus, locis, campis, silvis, mericis, memoribus etc. et alias, ubique sibi consonum videretur, certas grenicies nomine regio limitaret, et mansos dimetiret; quasquidem literas idem Hanko in medium nostri banniti iudicy, cui Michael Faber, noster advocatus, protunc presidebat, produxit, salwas et integras, sigillo regio sigillatas, quas suscepimus gratanter cum reverenciali honore, sicut decet. Unde vigore earundem literarum cum consensu et voluntate validi domini Iwonis, protunc capitanei Lamburgensis, in presencia ipsius woyewode Wlodkonis et dominorum nostrorum consulum Lamburgesium assensu, predictus Hanko grenicies et metas inter maius castrum Lamburgense et vinetum Iohannis Trawtfraweleyn, nostri scabinalis officii college, quod vinetum prima fronte ad libertatem nec non ad laneos civitatis pertinet et principaliter debuit emensurari, tali modo limitavit: videlicet incipiendo a lapide limitali, qui lapis distingwit metas maioris castri et laneorum civitatis, praefatus Hanko ponens mensuram in fronte eiusdem lapidis per directum, sursum per montem, in longitudinem usque per silvam, deorsum hoc ipsum vinetum emensuravit et limitavit, ponens ibidem signa grenicerum, per ipsum facta pro vera mensuracione, taliter quod predictum vinetum circa huiusmodi emensuracionem et grenicies, per ipsum Hankonem mandato regio factas, perpetuo debet inviolabiliter permanere iuxta longitudinem et mensuram laneorum civitatis prenarrate. Actum et datum quarta feria in vigilia sancti Urbani pape. Harum quibus sigillum nostri sca-

binatns officy presentibus est subappensum. Presentibus Nobili Włodkone protunc Woyewoda Lamburgensi, neconon providis viris Petro pellifice, Conrado Ryppen, Iohanne de Styna, Alberto Buchholez, Iohanne Serkys et Michael Fabro protunc consulatui presidentibus, sub anno domini millesimo quadringentesimo tercio decimo etc.

Pergaminowy oryginał nr. 76 w arch. miasta Lwowa. Pieczęć oderwana.

XXXI.

We Lwowie 30. Sierpnia 1413 r.

Ławnicy lwowscy poświadczają, że przed sądem ich cedowała Katarzyna z Zimmermanów, żona Januszka tłumacza, mężowi swemu folwerk Hołowsko, dziedziczną swą własność.

Nos Scabini civitatis Leopoliensis videlicet Ioannes Trautfrewwleyn, Thicewirt, Clemens Czedlicz, Andreas pistor, Guntherus, Georgius Scober, Martinus Zinrich, Ioannes Kripendorff, Ianuszko Czerler, Nicolaus Steiner et Franciscus pellifex recognoscimus tenore presencium, quibus expedit, universis, presentibus et futuris presentium noticiam habituris: quomodo coram nostra et nostri banniti iudicy presentia honesta Catherina filia legitima quandam famosi Nicolai Czimerman, nostri concivis, consors vero legitima famosi Ianuszkonis interpretis, protunc notary et college civitatis nostre Leopoliensis, personaliter constituta, mature pubertatis et discretionis existens, non compulsa nec coacta seu quovis errore vel fraude seducta, sed sana mente et corpore et deliberacione matura prehabita, suorumque amicorum usa consilio speciali, omnia et singula bona sua paterna et materna quovis modo ipsam concernencia, hereditaria tamen, neconon mobilia et immobilia in civitate et extra civitatem consistencia, et signanter allodium seu predium Holowsko¹⁾ nuncupatum, cum omni iure, dominio et proprietate cmetonibus, incolis, curys, piscinis, molendino ac alys omnibus et singulis utilitatibus, fructibus, censibus, redditibus, proventibus, agris, pratis, campis, pascuis, sylvis, mericis, memoribns, gays, rubetis, virgultis, venacionibus, aucupacionibus, mellificys, piscinis, piscaturis, rivis, torrentibus, molendinibus et ipsorum emolumentis, attinencys, pertinencys, coherencys, appendys et obvencionibus ac usibus universis, qui modo ibidem sunt, et fieri in posterum possunt, et quacunque

¹⁾ Hołosko małe i wielkie, wsie w powiecie lwowskim.

industria per ipsum Ianuszkonem, suos liberos et successores legitimos disponi in ibidem et procurari, memorato Ioanni interpreti, consorti suo legitimo, dedit, donavit, riteque et rationabiliter perpetuis temporibus cessit et resignavit, constituens ipsum Ianuszkonem predicta Catherina consors sua eiusque liberos et successores legitimos, nullumque alium, ut puta consanguineorum et amicorum suorum, dictorum bonorum mobilium et immobilium, et presertim predicti allody seu predy Holowsko, cmetonum, incolarum, curiarum, molendinorum, piscinarum et aliarum utilitatum superius expressarum, prout in suis metis granicys et limitibus, longe, late et circumferencialiter sunt distincta ab antiquo et limitata, verum dominum, heredem et perpetuum pessesorem. Que quidem bona omnia et singula superius descripta et predictum allodium seu premium Holowsko, cum pertinencys suis ipse Ianuszko vel sui heredes et legitimi successores tenebunt, habebunt, utifruentur et pacifice possidebunt, perpetuis temporibus et in evum necnon vendent, commutabunt, donabunt, obligabunt et, prout eis melius et utilius videbitur, convertent, nulla contradiccione et impedimento dictorum consanguineorum et amicorum Catherine memorate obstante. Presentibus famosis Ioanne Czerkisz protunc Magistro civium, Conrado Rippen, Ioanne de Sthyna, Alberto Bucholcz, Petro pellifice et Michaele Fabro, protunc dicte civitatis nostre Consulibus. Harum quibus sigillum nostrum scabinatus officy de certa nostra sciencia presentibus est appensum. Actum et datum feria quarta ipsa die iuridica sanctorum Felicis et Aucti Martirum anno domini millesimo quadragesimo tredecimo ¹⁾.

Pergaminowa kopia z początku wieku XVI. w archiwum miasta Lwowa nr. 113.

XXXII.

We Lwowie 3. Kwietnia 1415 r.

Władysław Jagiełło przenosi mieszkańców należących do kościoła św.
Jana na przedmieściu lwowskim na prawo ormiańskie.

In nomine domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Quia tunc errorum et dubiorum prudenter occurrimus incomdis, dum gesta etatis nostre literarum apicibus et fidedignorum testimonio perhennamus, proinde Nos Wladislaus Dei gracia Rex Polonie

¹⁾ Cessya ta jest w niektórych miejscach zmieniona, niż była w zatraconym oryginalu: itak, Lwów nazywał się wówczas *Lemburga*, nie *Leopolis*, też z umysłu opuszczony został stosunek właściciela folwarku Hołowska do miasta Lwowa.

J. Wagilewicz.

necnon terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyaue, Lithuanieque princeps supremus, Pomoranie Russieque dominus et heres etc. Significamus tenore presencium, quibus expedit, universis presentibus et futuris, presencium noticiam habituris: quomodo ad instantes petitiones honorabilis Sigismundi, canonici et prebendary Sancti Iohannis extra muros civitatis nostre leopoliensis, devoti nostri dilecti, Armenos et ortulanos ac incolas ad ecclesiam predictam sancti Iohannis ab antiquo pertinentes, qui in ortis et locis ecclesie predicte Sancti Iohannis propinquo circumquaque demorantur, de iure Rutenico in Armenicum, quo aly Armeni in civitate nostra leopoliensi existentes perfruuntur, transferimus perpetuo duraturum; removentes ibidem omnia iura rutenicalia, modos et consuetudines universas, que ipsum ius Armenicum plerumque perturbare consueverunt. Eximimus insuper et perpetuo liberamus omnes et singulos Armenos, ortulanos et incolas predictorum locorum ab omni iurisdictione et potestate omnium et singulorum Regni nostri palatinarum, castellanorum, capitaneorum, iudicium et subiudicium et quorumvis officialium et ministerialium eorumdem, ut coram ipsis aut aliquo ipsorum pro causis tam magnis quam parvis, puta furti, incendi, sanguinis, homicide, membrorum mutillacionis et quibusvis enoribus excessibus citati, minime respondere teneantur nec aliquas penas solvere sint astricti. Sed tantum Armeni ortulani et incole de suburbio et loco ad prebendam Ecclesie sancti Iohannis predicte quomodolibet spectantes coram advoco suo ibidem pro tempore existenti, advocatus vero coram Sigismundo canonico et prebendario eiusdem ecclesie sancti Iohannis predicta vel coram suo successore aut coram nobis aut iudicio nostro generali, dum tamen per nostram literam, sigillo nostro sigillatam, fuerit evocatus et hac si in reddenda iusticia fuerit negligens et remissus, tunc non aliter quam suo iure Armenico predicto de se querulantibus respondere sit astrictus. In causis vero criminalibus et capitalibus superius expressis advoco predicti suburbi ortorum et locorum pretactorum, pro tempore existenti, in metis et granicys iudicandi, sentenciandi, corrigendi, plectendi et condemnandi plenam damus et omnimodam tenore presencium concedimus facultatem, prout hoc ipsum ius Armenicum, quod Armeni civitatis nostre leopoliensis, ut prefertur, (*habent*¹⁾, in omnibus suis punctis, articulis, condicionibus, sentencys et clausulis postulat et requirit, iuribus tamen nostris regalibus in omnibus semper salvis. Harum quibus sigillum nostrum maiestatis appensum est testimonio literarum. Actum in Leopoli feria quarta proxima post festum Pasche, anno domini millesimo CCCC^o quindecimo, presentibus in Christo patribus dominis Iohanne Sancte Leopoliensis ecclesie Archiepiscopo, Mathia Premisiensi Episcopo, strenuisque et nobilibus Mosticio de Stanschow Poznaniensi, Iwone

¹⁾ *habent* nie ma w oryginalie.

de Obychow Szremensi Castellanis, Iohanne de Rzeschow, Spitkone de Tarnow et alys quam pluribus fidedignis. Datum per manus Reverendi in Christo patris domini Alberti Episcopi Cracouiensis, Regni Polonie Cancellary et Venerabilis Donyn sedis apostolice Prothonotary, decani Cracouiensis, prepositi sancti Floriani, Gneznensis, Cracouiensis et Cruszwiensis ecclesiarum Canonici, sincere nobis dilectorum.

Ad relacionem scilicet prefati domini Archiepiscopi Leopoliensis.

Podług kopii współczesnej, kopiariusz arch. m. Lwowa oddz. III, A, 223, str. 64.

XXXIII.

W Sanoku 18. Kwietnia 1415 r.

Władysław Jagiełło pozwala Lwowianom założyć w mieście swem wagę.

Wladislaus Dei gracia Rex Polonie Litwanieque princeps supremus et heres Russie significamus tenore presencium, quibus expedit, universis: quomodo cupientes civitatis nostre leopoliensis condicionem facere meliorem ipsiusque utilitates, commoda et proventus feliciter adaugere, inspectis eciam et in animo revolutis fidelibus obsequys et meritis, quibus cives predicte civitatis leopoliensis multipliciter et grate nostre placere meruerint maiestati et in futurum aucto fidelitatis studio prestancius poterint complacere, horum intuitu volentes ipsos specialium nostrorum prerogativarum gracys uberius reddere consolates, ut nostris suffulti munificencys sub nostro felici regimine melius respirare valeant et Creatoris nostri clemenciam pro nobis iùgiter exorare, eisdem civibus et eorum civitati predicte de regys (*sic*) liberalitatis nostre clemencia, hanc tenore presencium concedimus facultatem, quod pensatorium seu domum, in qua omnes res venales, que ad libram pertinere consueverunt, in loco, quem ad hoc elegerint apciorem, erigere, construere poterint et fundare, in qua omnes res mensurabiles iusto et equali pondere et mensura ponderabunt. Vobis igitur capitaneis, woywodis, procuratoribus, tenutarys et alys quibuslibet nostris prficialibus pro presenti et in futuro in terris nostris Russie existentibus, fidelibus dilectis, foecipimus et mandamus seriose, quatinus eosdem cives circa hanc, quam ipsis concessimus libertatem, inconcusse conservare debeatis, Regalis nostre gracie sub obtentu aliud

non facturi. Datum in Sanog feria quinta post dominicam Misericordie anno domini M^o quadringentesimo quintodecimo, presentibus ad nostre voluntatis beneplacitum tuncmodo valituris.

Podług kopii współczesnej w kopiariuszu arch. m. Lwowa III, A, 223, str. 31; na boku ta samą ręką u dołu napisano: *Sub minori*.

XXXIV.

W Dobrostanach 18. Września 1415 r.

Władysław Jagiełło nadaje Lwowianom grunta.

IN NOMINE DOMINI AMEN. AD PERPETUAM REI MEMORIAM. Ne error oblivionis gestis sub tempore versantibus pariat imposterum detrimenta alta regum et principum consilia decreverunt ea literarum apicibus et testium annotacione perhennari, ne lapsu temporis evanescant ¹⁾, proinde nos Wladislaus Dei gratia Rex Polonie nec non terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyawie Litwanieque Princeps Supremus, Pomeranie Russieque dominus et heres etc. significamus tenore presencium, quibus expedit, universis presentibus et futuris, presencium noticiam habituris: quomodo cupientes civitatem nostram Leopoliensem alias ²⁾ Lamburgensem uberioribus commodis et populi multitudine habundari murorumque structuris et edificys decorare ac condicionem ipsius facere meliorem, ut sub felici nostro regimine utilia se senciat ³⁾ recepisse incrementa et nobis inde facultates augeantur et proventus, ad instantes peticiones providorum ⁴⁾ consulum, incolarum et tocius ⁵⁾ communitatis eiusdem civitatis Leopoliensis, ipsis et civitati ipsorum omnes extremitates sive ⁶⁾ residuitates alias Obschari dictas ⁷⁾ omnium laneorum pro civitate predicta ⁸⁾ ab antiquo dimensuratorum et deputatorum ultra dimensuracionem ipsorum in longum et latum usque ad terminos et metas omnium et singularum villarum tam nostrarum quam spiritualium ac eciam secularium eidem civitati circumferencialiter adiacen-

¹⁾ Ten sam dokument, tutaj podług oryginału oddrukowany, znajduje się także we współczesnej kopii, w kopiariuszu arch. m. Lwowa III, A. 223, str. 23 i 24, odmianki są znaczne, podajemy je tutaj. Zamiast całego ustępu od *ne error do evanescant*, stoi w kopiariuszu: *Quia tunc multis errorum et debitorum prudenter occurrimus dispendys, dum gesta etatis nostre literarum apicibus et fidelegionum testimonio perhennamus.* ²⁾ W kopiariuszu: *sive.* ³⁾ W kop. *senciant.* ⁴⁾ W kop. nie *ma providorum.* ⁵⁾ W kop. nie *ma tocius.* ⁶⁾ W kop. nie *ma extremitates sive* ⁷⁾ *alias Obschari dictas* nie ma w kop. ⁸⁾ W kop. nie *ma predicta.*

cium, protensas, excrescentes et restantes, et cum hoc omnes vastitates inter granicies predictarum villarum eciā circumquoque predicte civitati consistencium ⁹⁾, cum omnibus ipsarum pertinencys, utilitatibus, fructibus, censibus, redditibus, proventibus, agris ¹⁰⁾, campis, pratis, pascuis, silvis, nemoribus, gais ¹¹⁾, mericis, virgultis, borris, quercetis, paludibus, lacubus, torrentibus, rivis, aquis ipsarumque ¹²⁾ decursibus, piscinis, piscaturis ¹³⁾, molendinis et ipsorum emolumentis omnibusque et singulis usibus, quibuscumque nominibus vocitentur, qui nunc sunt et in futurum arte vel humano ingenio, in prescriptis extrematibus sive residuitatibus laneorum predictorum necnon vastitatibus et presertim silva dicta Krzywilyasz ¹⁴⁾ reperiri vel fieri aut augmentari ¹⁵⁾ possunt, damus donamus, attribuimus, adiungimus, addimus, appropriamus tenoreque presencium conferimus perpetuo et in evum de nostre liberalitate munificencie et gracia speciali, per predictos consules, cives et communitatem dicte civitatis Leopoliensis ¹⁶⁾, ipsorum successores et posteros predictas residuitates laneorum, vastitates et silvam Krzywilyass predictam ¹⁷⁾ tenendas, habendas, utifruendas, collocandas et pacifice temporibus perpetuis possidendas ¹⁸⁾ et ad ipsorum usus beneplacitos convertendas, prout ipsis et eorum civitati predicte utilius et commodosius videbitur expedire. Illo tamen addito specialiter et expresso, quod cives predicti civitatem Leopoliensem predictam structuris murorum et edificys tenebuntur instaurare et commoda reipublicae continue adaugere ¹⁹⁾. Harum quibus sigillum nostrum appensum est testimonio literarum. Actum in Dobrestany quatuortemporum feria quarta proxima post festum Exaltacionis Sancte Crucis anno domini millesimo quadringentesimo quintodecimo, presentibus ²⁰⁾ strenuis et nobilibus Mosticio de Stanschow Poznaniensi, Domarath de Kobiliani Biecensi Castellanis, Nicolao de Thluchow Subcamerario, Iohanne de Kretkow Pincerna, Nicolao de Radomino Venatore, Petro Bloch de Buczkow Iudice Dobrinensibus et alys quam pluribus fidedignis. Datum per manus reverendi in Christo patris domini Alberti Episcopi Cracouiensis, Regni Polonie Cancellary et venerabilis Donya sedis apostolice Prothonotary, Decani Cracouiensis, eiusdem Regni Polonie Vicecancellary, sincere nobis dilectorum.

Ad relacionem predicti domini Donya Prothonotary Decani Cracoviensis, Regni Polonie Vicecancellrary.

⁹⁾ Zamiast całego ustępu od *ei metas aż do consistencium* stoi w kopiariuszu: *omnium granicierum circumferentialiter incencium protensa, excrescentes et restantes vulgariter Abschari sive Sbytly dicas.* ¹⁰⁾ *agris* nie ma w kop.
¹¹⁾ *gays* nie ma w kop. ¹²⁾ Zamiast *ipsarumque* w kop. *ipsarum.* ¹³⁾ *piscaturis* nie ma w kop. ¹⁴⁾ Cały ustęp od *in prescriptis* aż do *Krzywilyasz* w kop. opuszczono. ¹⁵⁾ *aut augmentari* opuszczono w kop. ¹⁶⁾ Zamiast ustępu od *consules* do *Leopoliensis* napisano w kop. *cives Leopolienses.* ¹⁷⁾ Cały ustęp od *predictas residuitates* do *predictam* w kop. opuszczono. ¹⁸⁾ Ustęp od *et pacifice* do *possidendas* opuszczono w kop. ¹⁹⁾ Po *adaugere* dodano w kop.: *iuribus tamen nostris regalibus in omnibus semper salvis.* ²⁰⁾ Po *presentibus* dodano w kop. *ibidem.*

Oryginał pergaminowy nr. 81 w archiwum miasta Lwowa. Na sznurze jedwabnym kolorów czarnego, czerwonego i białego zawieszona pieczęć majestatyczna króla Władysława Jagiełły.

Dokument ten potwierdził król Zygmunt August Warssouiae in conventione Regni nostri generali feria quinta ante festum Sancti Thomae apostoli proxima anno domini millesimo quingentesimo quinquagesimo sexto.

XXXV.

W Nowem Mieście Korczynie 26. Listopada 1415 r.

Władysław Jagiełło potwierdza miastu Staremu Sączowi przywilej na prawo niemieckie.

In nomine domini Amen. Ad rei memoriam sempiternam. Quamvis Regie dignitatis sublimitas ex assumpto officio quodam debito singulari teneatur suorum intendere commodis subditorum, illorum tamen magis fatetur se debitricem, quos mundi cernit deserere delicias et ad laudes salvatoris mentes digne contemplacionis studys elevare, proinde Nos Wladislaus dei gratia Rex Polonie, necnon terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lan-
cicie, Cuyaue, Litwanieque princeps supremus, Pomeranie Russieque dominus et heres, significamus tenore presencium, quibus expedit, universis presentibus et futuris, noticiam presencium habituris: quomodo providi fideles nostri dilecti, consules civitatis Antiquesandecz ad nostre celsitudinis venientes presenciam, nobis litteras dive memorie domini Kazimiri Regis Polonie, predecessoris nostri, in pargameno scriptas sigilloque ipsius Maiestatis dependenti consignatas et pro parte Religiosarum Sororum Sanctimonialium, Abbatisse et Conventus Monastery in Antiquasandecz devotarum nostrarum super quadam prerogativa iuris Teutunici et libertatem per ipsum dominum Kazimirum Regem ipsis facta et concessa exhibuerunt et de(mon)strarunt coram nobis, supplicantes culmini nostro regio humiliter et attente, ut easdem litteras approbare, ratificare et confirmare de innate nobis benignitatis clemencia dignaremur; quarum tenor de verbo ad verbum sequitur in hec verba:

Tu następuje dyplomat z r. 1358, oddrukowany powyżej pod nr. II, poczem idzie dalej:

Nos itaque Wladislaus Rex prefatus, supplicacionibus nobis per prefatos consules ex parte earundem Sororum Abbatisse et Sanctimonialium Conventus Monastery in Antiquasandecz oblatis annuentes, prefatas litteras domini Kazimiri Regis predecessoris nostri ratas habentes atque gratas, ipsas approbamus, ratificamus et presentis scripti patrocinio confirmamus, decernentes ipsas in omnibus ipsarum punctis, articulis, condicionibus, clau-

sulis, sentencys obtinere robur perpetue firmitatis. Harum quibus sigillum nostrum appensum est testimonio litterarum. Actum in Nouacuitate Corczin feria tercia in crastino Beate Katerine virginis anno domini millesimo quadringentesimo quintodecimo, presentibus Nobilibus Strennusque viris Cristino de Ostrow Castellano et Capitaneo, Iohanne de Tarnow Palatino Cracouiensibus, Michaele de Bogumilowicze Castellano Sandomiriensi, Paschcone de Bogumilowicze Cracoviensi et Nicolao Czstan Sandomiriensi Iudicibus, militibus nostris fidelibus, fide dignis. Datum per manus Reverendi in Christo patris domini Alberti Episcopi Cracoviensis, Cancellary et Venerabilis domini Donyn Decani Cracoviensis, Vicecancellary Regni nostri Polonie nobis sincere dilectorum.

Relacio eiusdem domini Alberti Episcopi Cracoviensis, Regni Polonie Cancellary.

Oryginał na pergaminie w posiadaniu miasta Starego Sącza: dyplomat nieco uszkodzony i w kilku miejscach poplamiony; pieczęci brakuje, jakoteż i sznurów, na których wisiała, a po których tylko dziury w pergaminie pozostały.

XXXVI.

We Lwowie 18. Sierpnia 1417 r.

Jan, arcybiskup lwowski, poświadczca, że od trzech lat pobierał daniny należące właściwie do plebana lwowskiego, że zatem bronić będzie mieszkańców lwowskich, gdyby ztąd dla nich wyniknąć miały jakieś niegodności.

Nos Iohannes, Dei gracia Archiepiscopus Sancte Leopoliensis Metropolitane Ecclesie, recognoscimus universis et singulis, quibus expedit, presencium noticiam habituris: quomodo annonas, missales et columbacionum (*sic*) ad plebanum Leopoliensem spectancia (*sic*) iam a trium annorum proxime elapsorum spacio levavimus et percepimus cum effectu pro qua quidem recepcione premissorum consules ac aly agricole seu agros tenentes, qui plebano predicto singulis annis memorata fuerant solvere obligati, timent ipsis pericula seu lites moveri plebanum per eundem, quarum litibus ac impedimentis huiusmodi, si que insurgent vel surgere possunt, pia sollicitudine intendentes obviare, domino suffragante, promittimus bona fide omnes et singulos homines pretactos cuiuscunque condicionis extiterint ab omnibus impedimentis dicti plebani seu litibus pacificos et quietos conservare

nostrisque proprys sumptibus et expensis, si oportunum fuerit, pro ipsis intercedere volumus irrecuse. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum testimonio literarum. Datum in Lamburga proxima feria quarta post Assumptionis Marie Virginis gloriose sub anno domini millesimo quadringentesimo decimo septimo.

Oryginał na pergaminie w archiwum miasta Lwowa nr. 83. Na pasku pergaminowym zawieszona pieczęć wycięta na czerwonym wosku a przedstawiająca herb Półkozic, a nad tem N. Maryę P. z dzieciątkiem; w otoku napis: *s. iohannis archiepi leopolien.*

XXXVII.

We Lwowie 25. sierpnia 1417 r.

Iwan z Obychowa, kasztelan szremski, starosta jeneralny ruski, Spytek z Tarnowa, Piotr Włodkowicz z Charbinowic, podstoli sandomirski i Jan Klus z Wyżnian, rozgraniczają z polecenia królewskiego posiadłości miasta Lwowa od wsi Zubrzy.

Nos Iwo alias Iwan, Castellanus Szremensis Capitaneus Russie generalis, Spitko de Tarnow, Petrus Włodcouicz de Charbinouicze, subdapifer Sandomiriensis, Iohannes Clusz de Wisnany, limitatores grenicierum per Illustrissimum principem dominum ac dominum Wladislaum Dei gracia Regem Polonie, dominum nostrum graciosissimum, specialiter depu-tati inter civitatem Leopoliensem et villas Regie Maiestatis ac nobilium circumquaque civitatem Leopolicensem iacencium, tenore presencium significamus, quibus expedit universis tam presentibus quam futuris, presencium noticiam habituris: Quia grenicies inter civitatem Leopoliensem et villam Szubraza limitavimus, fecimus, servato ordine iuris, perpetuis temporibus duraturas, faciendo signa, que vulgariter nuncupantur *kopcze*, raticando premissa iuxta mandatum nobis universaliter commissum, quod pro inclusis presentibus volumus habere insertum. In cuius rei testimonium sigilla nostra presentibus sunt subappensa. Datum in Leopoli feria quarta proxima post festum sancti Bartholomey apostoli, anno domini M^oCCCC^o decimo septimo. Presentibus Dominis validis quibus supra, Waszkone Bogdanouicz de Woytycze, Iohanne Goluchowsky, aliisque quam plurimis fide dignis pro tunc presentibus etc. etc. etc.

Oryginał na pergaminie w archiwum miasta Lwowa nr. 84. Na paskach pergaminowych zawieszone 4 pieczęci, na czarnym wosku wycięte, z których pierwsza taka jak opisana pod nr. XXVII; druga przedstawia herb Leliwa z napisem: *s. spitkonis de tarnow*; trzecia herb Sulima z napisem: *S. PETRINI DE (C)HARBINOWICZ*; czwarta herb Szreniawa z napisem zatartym.

XXXVIII.

We Lwowie 27. Sierpnia 1417 r.

Iwan z Obychowa, kasztelan szremski, starosta jeneralny ruski, poświadczają rozgraniczenie Zubrzy od Sokolnik.

Nos Iwo alias Iwan de Obychowo Castellanus Szremensis, Capitaneus Russie generalis, universis et singulis tam presentibus quam futuris, presencium noticiam habituris, tenore presencium significamus, quibus expedit universis: quia propter bonum pacis tempore nostri regiminis Capitaneatus Russie, presertim amputantes discordias, que fuerunt inter villam Socolniky ¹⁾ Regie Maiestatis et villam Zubrza nobilis domini Iohannis de Szubraza, (*sic*) racione limitacionis nondum facte, limitacionem fecimus inter ipsas villas Socolniky et Szubraza (*sic*) eviternis temporibus duraturam, faciendo signa, que vulgariter nuncupantur kopcze, que ibidem sunt facte roboribus eviternis. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est subappensum. Datum in Leopoli feria sexta proxima post festum beati Bartholomey apostoli anno domini millesimo CCCC^o decimo septimo, presentibus dominis valido domino Spikone de Tarnow, domino Petro Wlodcouicz, domino Iohanne Glusz, Iohanne Muszurowsky, Iohanne Goluchowsky, Waszkone Bogdanouicz aliisque quam plurimis fide diguis etc. etc.

Oryginał pergaminowy nr. 85 w arch. miasta Lwowa. Na pasku pergaminowym zawieszona pieczęć woskowa taka sama, jak opisana przy dokumencie z r. 1411 nr. XXVII.

XXXIX.

We Lwowie 2. Stycznia 1418 r.

Iwan z Obychowa, kasztelan szremski, starosta jeneralny ruski, rozstrzyga spór o Winniki między Waśkiem Mosenczyczem i Janem Berneczym na korzyść ostatniego.

Nos Iwo alias Iwan Castellanus Szremensis, Capitaneus Russie generalis, tenore presencium significamus, quibus expedit universis: quia cum iudicio unacum dominis infrascriptis, iura reddendo cuilibet poscenti, presidebamus, tunc nostra in presencia et

¹⁾ Sokolniki, wieś w powiecie lwowskim.

dominorum infra dictorum presencia nobilis Waszko Mosenczicz ¹⁾ egit contra nobilem Iohannem Berneczy de Winiky pro quibusdam curys et areys ibidem in Winiky ²⁾; qui Iohannes ratione dictarum curiarum literam in iudicium produxit olim strenui domini Io-hannis de Tarnow, protunc Capitanei Russie, quam pro insertis hic volumus habere. Tandem nos cum ipsis dominis, visa ipsa litera, solum Deum pre oculis habentes, cui nota sunt omnia, nostra sentencia diffinitiva mediante prefatas curias ibidem in Winiky prefato Iohanni adiudicamus, pronunciamus, sentenciamus fuisse et esse perpetuis temporibus duraturuni dictoque Waskoni Mosenczicz ratione dictarum curiarum perpetuum silencium inponimus. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est subappensum. Datum in Leopoli dominico die proximo post circumcisio[n]em domini anno domini M^oCCCC^o decimo octavo, presentibus strenuis ac nobilibus dominis Petro Wlodcouicz de Charbinouicze, Iohanne Clusz, Heleb (*sic*) Czadconicz, Iwano Czarnusz, Olescone iudice Leopoliensi, Dimitrone Weczarsza, Gunatho de Tuliglowi, Gregorio Armeno, Iwano de Corneleuicze etc.

Oryginał pergaminowy nr. 86 w arch. miasta Lwowa. Na pasku pergaminowym pieczęć taka sama, jak opisana przy dokumencie z r. 1411 nr. XXVII.

XL.

W Konstancyi 4. Kwietnia 1418 r.

Papież Marcin V poleca biskupowi przemyskiemu potwierdzić mocą apostolską fundację szpitala S. Elżbiety we Lwowie.

Martinus episcopus servus servorum Dei Venerabili fratri episcopo Premisliensi salutem et apostolicam benedictionem. Sacrosancte Romane ecclesie, quam Dei filius Ihesus Christus auctor ipse pietatis instituit, regimini presidentes pia et salubria vota fidelium, ex quibus divini cultus augmentum salusque animarum provenire speratur, py patris affectione prosequimur et plenis favoribus confovemus et ut optatum sorciantur effectum eis opem et operam, quantum cum Deo possumus, libenter impertimur. Sane pro parte dilectorum filiorum consulum et civium Leopoliensium nobis nuper exhibita petitio conti-

¹⁾ Ten Waszko Mosenczicz zdaje się być tym samym, którego nazwano Waśkiem Moszenką, w dokumencie króla Władysława Jagiełły z 29. Października 1407 r. (nr. LXXXI, tomu III).

²⁾ Winniki w powiecie lwowskim.

nebat, quod olim ipsi hospitale pauperum sancte Elizabeth Leopoliensis pro peregrinis, pauperibus infirmis et miserabilibus personis, ad id pro tempore confluentibus, fundarunt et dotarunt ac ad id laicum in rectorēm, provisorem nuncupatum deputarunt, qui huiusmodi confluentes pie tractare et necessaria eis iuxta ipsius hospitalis facultates ministrare, ac de per eum gestis, factis et administratis rationem consulibus et civibus predictis duntaxat reddere teneretur; ac in dicto hospitali altaria erigi et consecrari ac cimiterium ei circumiacens benedici nec non campanile et campanas ad hospitale, atque unum magistrum nuncupatum et quosdam alios in perpetuos capellanos ad altaria institui predicta, et quod idem magister capellanus dictis infirmis ecclesiastica sacramenta ministrare, ac ipse et capellani aly huiusmodi de ministrationibus sacramentorum et divinorum officiorum duntaxat se intromittere, ac bona et redditus capellanorum a bonis et redditibus rectoris predictorum separata et distincta esse deberent, procurarunt canonice; et hec a fundatione predicta a tempore, cuius contrary memoria non existit, laudabiliter et inviolabiliter observata existunt. Quare pro parte ipsorum consulum et civium nobis fuit humiliter supplacatum, ut premissis robur apostolice confirmationis adycere, ac omnem defectum, si quis forsan intervenissent (*sic*) in eisdem, supplere ac eis predictam rationem a dicto rectore recipiendi ac ipsum rectorem ad nutum eorum amovendi et alium ponendi quoziens expeditier facultatem concedere, ac alias eis oportune providere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur, qui de premissis certam noticiam non habentes (*sic*), huiusmodi supplicationibus inclinati, fraternitati tue per apostolica scripta mandamus, quatinus, si est ita, huiusmodi fundationem, dotationem, deputationem, erectionem, ac alia circa hec facta, auctoritate nostra confirmes, supplendo omnes defectus, si qui intervenerint in eisdem, et nichilominus prefatis consulibus et civibus recipiendi prefatam rationem a dicto rectore et ipsum rectorem pro nutu predicto amovendi et alium ponendi quoziens expeditier facultatem huiusmodi eadem auctoritate concedas. Datum Constancie II nonas Aprilis, Pontificatus nostri Auno Primo.

Oryginał na pergaminie w archiwum miasta Lwowa Nr. 87. Poniżej textu na zagiętce pergaminu napisano tą samą ręką *Ia. de Bononia*; na sznurku konopnym zawieszona ołówiana bulla z napisem po jednej stronie: *MARTINUS PP V.*, na odwrotnej z odciskiem dwóch twarzy z napisem: *S. PA. S. PE.* — Na odwrotnej stronie pergaminu napis: *Hospitalis Elizabethe nunc vero Sancti Spiritus*. Drugi: *Anno domini 1626 die vero Veneris 10 mensis Iuly oblatum et actis consistory Premisiensis connotatum*.

XLI.

We Lwowie 25. Stycznia 1419 r.

Ławnicy lwowscy poświadczają, iż Mikołaj Zomersteyn, jako opiekun Pawła Zomersteina, oddał dom we Lwowie w posiadanie Mikołaja Schultesa.

Wir Scheppin der Stat Lemburg hy benant Gunter Cromer, Nicolaus Scheler, Franczko Kurner, Merten Zinreich, Niclos gutler, Tylman, Cloze schultis, Hannos becke, Niclos Fredrich, Thun czu wissiu allin vnd iczlichin den is notdorfft ist: Wi daz vor vnsirs gehegeteu Dinges keigenwurtikeit, das do Conrados rippen vnser voyt vorwezete komen ist der Erbare Nicolaus Zumerstein, vnd hat in vormundeschafft namen Petri Zumersteins zeyn haus, daz do gelegen ist czwischin jurge czepnerynne haus an eyne teile und Morgensterns haus an dem andern teile, dem Erbaren Nicolaa Schultis, vnsirm mitburger, uffgegeben und ym das genezlicz abgetreten Czu haldin, czu besiczen vnd yn seynen besten nocz czu wenden, zo is den egenanten Nicolaum Schultis vnd zeyne Erben allerbequemste behagen wirt, als lang vnd breit, als von alders ist gehalden, mit allem rechte noch der stat willkor vnd des rechten ausweisunge. Gegeben vnd gescheen an der mitwoche des heiligen zinte Pauli Conuersionis, mit vnsirs Scheppenamtis Ingesigel czu eynem vorhaftigen geczeugnysse der obenschreybin sachiu an desen briff gehangen, noch Cristi gebort virczenhundert Jor vnd in dem newczendem Jore etc.

Oryginał na pergaminie w arch. miasta Lwowa nr. 89. Na pasku pergaminowym zawieszona pieczęć ławników mocno uszkodzona, taka sama jak przy nr. XLVI.

XLII.

We Lwowie 2. Maja 1419 r.

Spytek, dziedzic Tarnowa, pan na Jarosławiu, przekazuje dziesięć kóp groszy rocznie na utrzymanie ołtarza w kościele metropolitalnym lwowskim, odebrawszy poprzednio od radnych miasta Lwowa 140 kóp groszy pragskich, zapisanych na rzecz tegoż kościoła przez zmarłego Leonarda, mieszkańców lwowskiego.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ad perpetuam rei memoriam. Cum quanto nobilior quantoque prestancior anima sit corpore, tanto acuracius, tantoque amplius ea, que ad animarum

vergunt salutem, et domus Dei decorem, debent scriptis autenticis et fide dignorum testimonio ad memoriam dduci posterorum, proinde Nos Spythko, heres de Tharnow dominusque in Iaroslaw, notum facimus tenore presencium, quibus expedit, universis, praesentibus et futuris noticiam presencium habituris, quomodo ad nostri venientes presenciam consules civitatis Leopoliensis, exequutores testamenti per providum Leonardum pie recordacionis olim concivem ipsorum Leopoliensem conditi, recognoverunt se ab ipso in agone mortis recumbente super fundatione et erectione altaris in ecclesia metropolitana sancte Marie Leopoliensi, centum quadraginta sexagenas grossorum Pragensium recepisse, pro quibus submiserunt se altari predicto, in honorem Beatorum Nicolai, Stanislai, Christophori et Georgy Confessorum et Martirum fundato et erecto, censum congruum comparare reservatis itaque per spacium temporis huiusmodi pecuniis salarium seu censum altari prenotato minime poterant ordinare, propter quod nobis supplicaverunt, ut pecunys pretactis ab ipsis receptis salarium altariste altaris prefati pro tempore existenti ordinaremus perpetuum, collacionem et ius patronatus nobis in manus perpetuo resignantes; nos quoque ipsorum petitionibus annuentes, et extremi temporis diem nunc volentes operibus misericordie prevenire, de consensu et voluntate Magnifici domini Ioannis de Tharnow, Palatini Cracoviensis, germani fratris nostri charissimi, prefatum altare cum collacione eiusdem et pecunys sepedictis ab eisdem recipientes de nostrisque partem adycentes pro refrigerio animarum Leonardi predicti nostrorumque predecessorum charissimorum, nostra successorumque nostrorum salute, decem sexagenas peccunie communis in regno currentis, videlicet super quodlibet quatuor tempus duas sexagenas cum media, in theloniis nostris Iaroslawiensibus tollendas et levandas annis singulis perpetuis temporibus anneximus, assignamus et donamus. Si vero contigerit de consensu domini archiepiscopi et altarista pro tempore existentis tam bonum proventum, prout prescriptus census se extendit, absque altaris prejudicio in alio loco bonorum nostrorum per nos vel legittimos successores nostros assignari, in eo altarista debet contentari. Decernimus nichilominus, ut racione omnium premissorum altaris sepius fati altarista et gubernator pro salutari refocillamine animarum predictarum duas missas in septimana, videlicet feria secunda pro defunctis et quarta pro peccatis et si festivitas occurrerit, tunc alys diebus predicta legere et explere vigiliasque semel in ebdomada dicere, festivitatibus quoque solennibus processioni circa ecclesiam prenotatam et divinis officiis pro posse suo temporibus perpetuis interesse. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Datum in Leopoli ipso die Sancti Sigismundi anno domini millesimo quadringentesimo decimo nono, presentibus ibidem honorabilibus et discretis dominis nobilibusque Sigismundo Scholastico et Jacobo Presbitero Leopoliensibus, Ioanne de Mzurow et Cunatho de Tulyglowy, alysque quampluribus fidelibus fide dignis.

Dokument ten znachodzi się w archiwum miasta Lwowa fasc. 11 w współczesnej kopia transsumptu arcybiskupa lwowskiego Bernarda Wilczka z 20. Kwietnia r. 1519.

XLIII.

We Lwowie 9. Sierpnia 1419 r.

Ławnicy lwowscy poświadczają, iż Mikołaj Schulderbeyn zeznał jeden dług 50 kóp dzieciom Jerzego Czepnera, a drugi 50 kóp Mikołajowi Schultesowi, i takowe na swych własnościach ubezpieczył.

Wir Scheppen der Stadt Lemburg Thun czu wissen allen vnd iczlichen den is notdorft ist: daz vor vns in geheget ding, das Iohannes Tholmacz vnser foit vorwesete, steende der vorsichtige Niclas schulderbeyn hat offeuberlich bekant, daz her schuldig wer rechter vnd redlicher schulde den kindern Ieorgy czepners: Nickeln, Barbare, Iurgen vnd aber Iurgen fvmfczig schog lemberger; vnd vor Dyselbēn fvmfczig schog steet denselben kindern des egenanten schulderbeynes Erbe vnd czwu fleyschbenke czvm eyn der folget pfant, das do derfordert ist mit allem rechten; Item vor vns der egenante schulderbeyn hat bekant, daz her schuldig wer fvmfczig schog gemeyner mvncze vnd auch gemeyner czal dem Erbaren Nicolao Schultis vnsirm mitburger, do vor sten auch seyne fleyschbenke alz eyn der folget pfant mit allem rechten; czu eynem geczeugnis habe wir vnsers Scheppenamptis yngesegel an desen brief lassen hengen. Gegeben an der mitwoch in vigilia sancti laurency anno domini millesimo quadringentesimo decimo nono.

Oryginał na pergaminie w arch. m. Lwowa N. 91. Na pasku pergaminowym zawieszona pieczęć ławników znacznie uszkodzona, której opis pod N. XLVI.

XLIV.

We Lwowie 6. Września 1419 r.

Ławnicy lwowscy poświadczają, iż Michał Smed, jako opiekun Czepnerówny, oddał Andrzejowi Clopperowi $6\frac{3}{4}$ łanów w posiadanie.

Wir Scheppen der Stat Lamburg Thun czu wissin allin uud iczlichin den is fugen mag vnd geboren offembar czewgende, daz vor vnsers gehegeten dinges keigenwurtikeit, daz Iohannes Tholmacz vnsir foit zas, Steende der vorsichtige Michel Smed, vnsir stat burger vnd eldester des alden Rathis, hat in vormundeschafft nicze czepnerynne, vnsir

mitburgerynn, uffgegeben, vorreicheit vnd gerichtlich vorlanget dem Erbaren Andris cloppern, vnsirm burger, zeben huben erbis mynner eyns firtels, gelegen czu neste fredrich kursners etwenne, vnsirs mitburgers, hubin dy vormols seyn würden, dy auch stossen vnd wenden an dy hube, dy der vrawen Anne Crawsphanuschkynn ist gewest, mit allem rechten, wezen, wezewachs, teichen, gesprinken vnd mit allin fruchten, genissen, alz lang, weit, breit, alz dy selben hubin in yrem greczen, enden vnd reyen, alz se von alders seynt gelegen, durch den selbin Andream Clopper czu haben, czu halden, czu besiczen vnd in seynen besten nocz czu wenden, zo is ym vnd seyne nochkomelinge allirbequemste wirt behagen, noch der stat zitten und rechte. Gegeben an der mitwoche neste vor unser libin vrawen tage natuitatis, Noch Cristi gebort thausent firhundert und in dem Newnczenden Jare.

Oryginał na pergaminie w arch. m. Lwowa N. 92. Na pasku pergaminowym zawieszona pieczęć ławników nieco uszkodzona, taka sama jak przy N. XLVI.

XLV.

W Wiślicy 15. Września 1419 r.

Władysław Jagiełło nadaje mieszkańom Tarnowa wolność od wszelkich
ceł w Koronie i przepisuje im pewną drogę, którą się do Wrocławia
z towarami udawać mają.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ut humanarum (*sic*) actuum condicio pro futuris illesa permaneat, racio prudentum prospicaci ingenio decrevit eam scriptis et literarum apicibus perhennare, idcirco Nos Wladislaus Dei gracia Rex Polonie, necnon terrarum Cracovie Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuiacie Lithwanieque princeps supremus, Pomoranie Russieque dominus et heres ad universorum et singulorum presencium et futurorum uoticiam volumus devenire: quomodo oblata nobis pro parte Strenui et Magnifici viri Iohannis de Tar-
now, Palatini Cracoviensis, peticio continebat, quatinus opidum eius Tharnow gracia nostra speciali provideremus et incolas eius, qui cum mercaucys suis per regnum nostrum ac confinia regni ire sepissime solebant, et sic a quibusdam thelonatoribus (*sic*) nostris non modica damna ac inquietaciones pati sepissime asweverunt, ideo nos, attentis assiduis ser-
vicys ac supplicationibus dicti Strenui ac Magnifici viri Iohannis de Tharnow, Palatini Cracoviensis, volentes petitioni ipsius annuere, eumque gracia nostra regali amplecti, et precipue opidum eius Tharnow et eius incolas presentes et futuros, qui cum mercancys

suis ac rebus institorys sepiissime aswescunt per regnum nostrum atque confinia regni transire, ab omnibus et singulis solucionibus theloneorum nostrorum tam spiritualium quam secularium per nos et nostros successores liberos habere volumus, ut eo securius absque ulla vexacione omnium theloneorum ire possint; viam eundi et redeundi Wratislauiam eis ostendere ac assignare volumus, ut non aliunde nisi per opida nostra scilicet Oppatowyecz, Dalosycze et Lelow et Krzepicze usque ad ipsam Wratislauiam ire debebunt. Et ab omnibus solucionibus theloneorum nostrorum tam spiritualium quam secularium, et a quibuslibet contribucionibus ac dacionibus universis, quibuscunque nominibus vocitentur, per nos nostrosque consiliarios institutis seu laudatis vel laudandis liberos esse volumus. Nos igitur prefati Strenui et Magnifici Iohannis de Tharnow, Palatini Cracoviensis, petitionibus graciiosis annuentes, literam dicte donacionis nostre in omnibus eius punctis per Magestatem nostram eisdem datam et concessam, articulis, sentencys, clausulis ratam et gratam atque firmam habentes, ratificamus, gratificamus, approbamus et virtute presencium confirmamus, volentes et decernentes dictam literam in ipsius sentencys vim et robur perpetue obtinere firmitatis. Datum Vislicie feria tercia in octava Nativitatis Sancte Marie virginis anno domini millesimo quadringentesimo decimo nono. Presentibus ibidem Reverendissimis in Christo patribus et dominis Nicolao Archiepiscopo Gneznensi, Alberto Cracoviensi, Andrea Posnaniensi, Iacobo Plocensi Episcopis, Magnificisque viris Iohanne de Tharnow, Palatino Cracoviensi, Nicolao de Michalow Sandomiriensi Palatino, Sbigneo Marschalko Regni Polonie, Petro Marschalko Curie nostre et alys quamplurimis testibus ad premissa fidedignis. Datum per manus Reverendissimi in Christo patris domini Alberti Episcopi Cracoviensis prefati ac Venerabilis Iohannis Decani Ecclesie Cathedralis Cracoviensis, Vicecancellary Curie nostre, nobis sincere dilectorum.

Relacio Reverendissimi in Christo patris domini Alberti Episcopi Cracoviensis predicti,
Regni Polonie Cancellary.

Oryginał na pergaminie w posiadaniu miasta Tarnowa; z zawieszoną na jedwabnym sznurze koloru czerwonego pieczęci pozostały tylko szczątki.

XLVI.

We Lwowie 27. Września 1419 r.

Ławnicy lwowscy poświadczają, iż Piotr Güssel, jako opiekun córki swej Anny wdowy po Januszu Czerlerze, oddał w posiadanie Andrzeja Clopera jeden łan dziedzictwa.

Wir Scheppen der stat Lamburg Gynter Cromer, Franczko Kursner, Niclos Scheler, Merten Zinreich, Hannos Becke, Cloze Schultis, Tilman, Niclas Fredrich, Niklos Schultis, Erasmus Augustinus Gemelich, Allin und itzlichen den is notdorft wirt seyn, bekenne wir offembar czewgende: daz vor vns In geheget ding, In vnsirs foitis keigen-wurtikeit, Stende der Erbare Peter Güssel, vnd hat In vormundeschaft namen Anne Seyner tachter vnd Ianuschken Czerlers, etwenne vnsirs mitburgers, witwe uffgegeben, vorlangit vnd gerichticlich vorreicheit dem vorsichtigen andree cloppern, burgern czu vns in der stat, eyne hube erbis gelegen bey desselbin andris hubin, dy do Nicze czepnerynne sint gewest, mit allin iren fruchten wezen vnd wezewachs, mit allim rechten, als lang, breit vnd weit, alz dy benompte hube in yren enden, reyen vnd greniczen von alders ist gelegen, durch den egenanten Andream clopper dy vorgeschrebene hube czu haben, czu halden, czu besiczen und in seynen besten nocz czu wenden, zo is ym vnd seyne noch-komelinge allirbequemste wirt behagen, noch der stat rechtis awsweisunge. Gegeben an der mitwoch neste noch zinte Methei des heligen Czwelfboten vnd Ewangelisten noch Cristi gebort thausent firhundirt und in dem Newnczenden Iare.

Oryginał na pergaminie w archiwum miasta Lwowa nr. 93. Na pasku pergaminowym wyciśnięta na ciemno-zielonym wosku pieczęć ławników lwowskich, przedstawiająca wieżę nad lwem wspinającym się z napisem w otoku: †*SIGILLVM* SCABINORVM* LEMBVRGENSIVM*.

XLVII.

We Lwowie 30. Września 1419 r.

Władysław Jagiełło przenosi wsie Malechow, Żydatycze i Klekotów na prawo niemieckie.

In nomine domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Cum inter humane nature commoda nihil dignius memoria habeatur, opportunum existit, ut actus hominum litterarum apicibus et testium annotatione perhennentur, ne lapsu temporis evanescant, proinde Nos Wladislaus Dei gratia Rex Polonie necnon terrarum Cracouie, Sandomirie, Syradie, Lan-

cicie, Cuyaue Lithvanieque princeps supremus, Pomeranie Russieque dominus et heres etc. significamus tenore presencium, quibus expedit, universis, tam presentibus quam futuris, presencium noticiam habituris, quomodo ad instantes petitiones Nobilis Andree de Malechow, fidelis nostri dilecti, villas ipsius subscriptas videlicet Malechow, Zudaticz et Klekothow, in terra Russie et districtu Leopoliensi sitas, de iure polonico in ius theutonicum, quod Srzedense dicitur, transferimus perpetuo duraturum, removendo ibidem omnia iura polonica, modos et consuetudines universas, que ipsum ius theutonicum plerumque perturbare consueverunt. Eximimus insuper, absolvimus et perpetue liberamus cmethones et quosvis incolas villarum predictarum Catholicos videlicet et ritus Sancte Romane Ecclesie ab omni iurisdictione et proprietate omnium Regni nostri Castellanorum, Palatinorum, Iudicum, Subiudicum ceterorumque Officialium et Ministerialium eorum, ut coram ipsis et ipsorum aliquo pro causis tam magnis quam parvis, puta furti sanguinis, incendii, homicidii et membrorum mutilationis seu quibusvis aliis enormibus excessibus citati, minime respondebunt nec alias penas solvere tenebuntur, sed tantum cmethones et incole villarum predictarum coram suis scultetis, sculteti vero coram predicto Andrea eorum herede et ipsius successoribus legitimis vel coram quocunque domino villarum predictarum, seu coram nobis vel nostro iudicio, si idem Andreas eiusque heredes et successores legitimi vel quicunque domini villarum predictarum in reddenda ipsis iusticia fierent negligentes et remissi; dum tameu per nos aut per nostram literam, sigillo nostro sigillatam, citati fuerint, tunc non aliter quam suo iure theutonico Srzedense respondere sint astricti. In causis autem criminalibus et capitalibus superius expressatis predictarum villarum iudicandi, diffiniendi, corrigendi, puniendi et plectendi damus plenam et omnimodam potestatem, prout hoc ius theutonicum in omnibus suis punctis, sententiis, articulis, conditionibus et clausulis postulat et requirit, iuribus tamen nostris regalibus in omnibus semper salvis. Harum quibus sigillum nostrum appensum est testimonio literarum. Actum et datum in Leopoli die Sabbati ipso die sancti Ieronimi anno domini millesimo quadragesimo decimo nono. Presentibus ibidem Reverendis in Christo patribus dominis Strenuisque et Nobilibus Iohanne Dei gratia Sancte Leopoliensis Ecclesie Archiepiscopo, Iohanne dei gratia Episcopo Chelmensi, Iohanne de Szczecoczyn Lublinensi, Floriano de Korithnicza Wislicensi, Iwone de Obichow Capitaneo Russie, Srzemensi, Domaratho de Kobylany Byeczensi Castellanis, aliisque multis nostris fidelibus fide dignis. Datum per manus Venerabilis Iohannis Schaffranecz decani Cracouiensis, Regni Polonie Vicecancellarii. Ad Relationem eiusdem Venerabilis Iohannis Decani Cracoviensis, Regni Polonie Vicecancellarii. Lectum per Albertum de Zichlin R. P. Vicecancellarium ¹⁾.

Podług kopii z końca wieku XVIII w kopiariuszu arch. m. Lwowa III, A, 221 fol. 459 i 460.

¹⁾ Ostatni ten ustęp niewłaściwie wciągnięto do kopii, jest to bowiem dopisek o kilkadziesiąt lat później, i znajduje się niewątpliwie poniżej dokumentu, na zagiętej pergaminu.

XLVIII.

We Lwowie 13. Grudnia 1419 r.

Ławnicy lwowscy poświadczają, iż Jan Tolmacz, wójt i burmistrz lwowski, oddał w posiadanie Andrzejowi Clopperowi pół łanu dziedzictwa, które przedtem należało do Anny wdowy po Mikołaju Ritterze.

Wir Scheppen der Stat lamburg: Gunter Cromer, Franczko Kursner, Niclos Scheler, Merten Zinreich, Hannos Becke, Cloze Schultis, Tilman, Niclos Fredrich, Niclos Schultis, Erasmus Augustinus Gemelich, Allin vnd iczlichen, den is sich fugen mag vnd geboten, Bekenne wir offembar czewgende: daz vor vns In geheget ding, daz Iurge Gobil an foites stat zas, Steende der Erbare Iohannes Tholmacz, vnsir foit vnd burgermeister, hat uffgegeben, vorlanget vnd gerichticlich vorreichet dem vorsichtigen Andree Cloppern, burgnern czu vns In der Stat, eyne halbe hube erbis, dy do gewest ist der togentsamen vrawen Anne, Niclas ritters etwenne vnsirs mitburgers witwe, gelegen keigen des egenanten Andree Forwerk vbir, mit allin yren fruchten, wezen und wezewachs, mit alle dem rechten als lang, breit vnd weit, als dy benvmpfte halbe hube in yrem enden vnd greniczen von alders izt gelegen, durch den selbin Andream Cloppern dy vorbenvmpfte halbe hube czu habin, czu halden, czu genissen noczce, czu gebrawchin vnd in seynen besten nocz czu wenden, zo is ym und seynen nochkomelingen allirbequemste wirt behagen, noch der stat recht awswisurge; des czu eynem geczewgnisse haben wir vnsir Ingesigel an desen briff heissen hengen. Gegeben an zinte lucie tage Noch Cristi gebort Tausent virhundert vnd in dem Newnczenden Iare etc.

Oryginał na pergaminie w arch. miasta Lwowa nr. 95. Na pasku pergaminowym zawieszona pieczęć ławników, uszkodzona; opis jej p. N. XLVI.

XLIX.

W Proszowicach 14. Marca 1420 r.

Władysław Jagiełło kwituje Lwowian z odebranych od nich 235 grzywien szerokich i 39 grzywien średnich groszy, a należących się od nich s. p. Maciejowi, biskupowi przemyskiemu, świeżo zmarłemu.

Wladislaus dei gracia Rex Polonie etc. significamus tenore presencium, quibus expedit, universis: quod a civibus civitatis nostre Leopoliensis ducentas et triginta ac quinque

marcas latorum grossorum et quadraginta minus nna mediorum grossorum marcas, in quibus reverendo patri domino Mathie, olim Episcopo Premisiensi, nuper sublato de medio, obligabantur, ex integro recepimus. De quibus ipsos liberos facimus et solutos, nichil debiti eiusdem in prefatis civibus relinquentes. Harum quibus sigillum nostrum appensum est testimonio literarum. Datum in Proschouicze feria quinta proxima post dominicam Oculi anno domini etc. vigesimo.

Ad relacionem venerabilis domini Iohannis,
Decani Cracouiensis, Regni Polonie Vicecan-
cellary.

Oryginał na wązkim pasku pergaminowym nr. 96 w arch. miasta Lwowa. Pieczęć oderwana.

L.

W Miechowie 17. Marca 1420 r.

Władysław Jagiełło poddaje domy szlachty we Lwowie wszystkim ciężarom miejskim.

Wladislaus dei gracia Rex Polonie, Lythwanie Princeps Supremus et Heres Russie etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis presentibus et futuris presencium noticiam habituris: Quomodo consideratis menteque sollicita revolutis et non immerito compensatis dampnis, amfractibus et incomodis, civitati nostre Leopoliensi ad eo incumbentibus, quia nonnulli nobiles et terrigene, domos et earum areas in ipsa civitate Leopoliensi possidentes, a custodys, vectigalibus, podwodis, dacionibus, exaccionibus, contribucionibus et quibuslibet contingentibus solucionibus et iuvaminibus civilibus, solitis et consuetis exonerati volunt esse, liberi et exempti, non in modicum ipsius nostre civitatis dispendium et iacturam, cum indubie inde plurimum diminuitur, vilescit et deperit, nec respirare potest et felicia recipere incrementa; unde huiusmodi dispendiorum incomodis et iacturis digne censuimus obviandum medys salubribus oportunis, decernentes, ammodo omnes et singuias domos easdem ac areas, dumtaxat non privilegiatas neque libertatas, ad quaslibet talis modi daciones, exacciones et contribuciones solvendas ac solita subsidia civilia comprestanda fore obligatas et astrictas; consulibus in ibidem pro tempore existentibus ipsa iuvamina, exacciones et tributa plenam dantes et omnimodam concedentes facultatem exigendi et levandi irremissibiliter nostre gracie sub optentu. Harum quibus sigillum

nostrum appensum est testimonio literarum. Datum in Mechouia ipsa dominica Letare Anno domini millesimo quadringentesimo vicesimo.

Ad relationem Iohannis Decani Cracouiensis,
Regni Polonie Vicecancellarii.

Oryginał na pergaminie w archiwum miasta Lwowa nr. 97. Na pasku pergaminowym zawieszona pieczęć królewska mniejsza, jak w statucie Działyńskiego Tab. IV. N. 3.

LI.

We Lwowie 28. Czerwca 1420 r.

Ostap z Dawidowa oddaje Janowi z Zubrzy należące do Dawidowa sianożęci, których granice oznacza.

Nos Ostapho heres de Dawidowo notificamus universis et singulis, presentem literam inspecturis: quia ex bona voluntate et animi nostri deliberacione resignavimus prata nostra alias szanoszący, que prata seu szanoszący ad nostram villam Dawidowo ab antiquo spectabant, domino Ihoanni (*sic*), heredi de Szubra (*sic*), decrescencia a granicys ville Krothoszino per viam magnam alias goszczinecz ville predicte Krothoszyno ¹⁾ usque post viam magnam et publicam Haliciensem et usque ad silvam, et pro signo granicierum assignamus quandam arborem quercinam stantem in parwa ripa silve predicte et aliam arborem dictam traszna. Et in eadem resignacione limitavimus et fecimus signa dicta vulgariter Czoszni ²⁾ et de terra sypavimus Copky. Et predictam resignacionem et limitacionem neque nos neque pueri nostri et nullus amicorum nostrorum perpetuis temporibus audebit impedire. In cuius rei testimonium huic litere sigillum nostrum est apphensum (*sic*). Presentibus nobilibus viris domino Ihoanne (*sic*) herede de Winniky, domino Labąta herede de Sukowo ³⁾, domino Ioskone de Gluchowicze, domino Mikitha de Olszensky, Rincone de Szorawniky et alys fide dignis. Datum in Leopoli feria sexta in vigilia beatorum Apostolorum Petri et Pauli snb anno nativitatis domini MCCCC⁰ vicesimo (*sic*).

Pergaminowy oryginał nr. 98 w arch. miasta Lwowa. Pieczęć oderwana, pozostał tylko pasek pergaminowy.

¹⁾ Zubrza, Dawidów, Krotoszyn, wsie w powiecie lwowskim.

²⁾ Signa dicta vulgariter cioszni. Lelewela Polska wieków średnich. Tom III, 154, w dyplomacie z r. 1250: iuxta ostensionem et apparentiam signi vulgariter ciosna t.j. nacięcie, narznięcie, jako znak rozgraniczenia na drzewie.

A. Pietruszewicz.

³⁾ Ten sam świadek zwał się w dokumencie króla Władysława Jagiełły z 8. Listopada 1420 r. *Iohannes Labanthca de Zukow* (tom III, nr. LXXXIX). Ten Żuków leży w powiecie brzeżańskim.

LII.

We Lwowie 22. Lutego 1421 r.

Jan, arcybiskup lwowski, nadaje odpust czterdziestodniowy krzyżowi na moście na przedmieściu lwowskim, na drodze prowadzącej ze Lwowa do Halicza, który to most wystawił własnym kosztem mieszkańców Mikołaj Schuler.

Iohannes Dei gracia Archiepiscopus sancte Leopoliensis Metropolitane Ecclesie universis et singulis sexus utriusque (*Christi*) fidelibus nostre dyocesis salutem in omnium Salvatore. Cum itaque a peccatis mundari non possumus nisi per virtutem passionis domini nostri Ihesu Christi, qui in nos per sacramenta derivatur, ut ergo eadem passio domini nostri Ihesu Christi pro ablucione (*sic*), scelerum in iugi memoria Christifidelium habeatur, et ymago Crucifixi in medio pontis magni in suburbio civitatis Leopoliensis et in via, qua itur de Leopoli in Halicz, per providum Nicolaum Schuler ipsius proprys sumptibus et impensis constructi, ad latus dextrum transeundo de Leopoli in Halicz locata, in memoriam passionis domini nostri Ihesu Christi a Christifidelibus veneretur et devocius frequentetur, omnibus et singulis Christifidelibus contritis, confessis ac vere penitentibus prefatam ymaginem crucifixi devote visitantibus, et quinque pater noster ob reverenciam quinque vulnerum Ihesu Christi et septem Ave Maria ob septem gaudiorum beatissime Virginis Marie reverenciam decantantibus cum unica dominica oracione et unica angelica salutacione propter remedium salutis fidelium animarum, de Omnipotentis Dei misericordia et beatorum Petri et Pauli Apostolorum eius auctoritate specialiter confisi, quadraginta dies indulgenciarum de iniunctis ipsis penitencys misericorditer in domino relaxamus. In quorum omnium fidem et testimonium premissorum nostrum sigillum presentibus est subappensum. Datum in Leopoli Sabbatho in Cathedra Beati Petri Apostoli Gloriosi anno domini millesimo quadragesimo vicesimo primo.

Pergaminowy oryginał w arch. miasta Lwowa nr. 99. Na pasku pergaminowym zawieszona na czerwonym wosku wyciągnięta pieczęć arcybiskupa Jana Rzeszowskiego, już po kilkakroć opisana.

LIII.

We Lwowie 16. Kwietnia 1421 r.

Rajcy lwowscy podnoszą dotacyją ołtarza w kościele Panny Maryi, dawniej przez poprzedników swych ufundowanego, do wysokości 10 grzywien.

Nos Consules civitatis Lemburgensis Significamus tenore presencium, quibus expedit, universis, tam presentibus, quam futuris: quomodo dudum predecessores nostri Consules ad laudem et ad honorem sancte et individue Trinitatis et gloriose Marie virginis et sanctorum eius altare ad honorem decem milium martirum, Agnetis, Katherine, Dorothee, sanctarum virginum, ad sanctam Mariam, que tunc fuit ecclesia parochialis nunc vero kathedralis, exerunt et fundarunt, et tunc temporis ipsum cum quatuor sexagenis datorverunt ¹⁾, pro anno censu singulis annis altariste altaris assignantes; qui intendebant census ubiores altari et altariste decem marcarum Ruthenicalium augmentare, quos census in domibus et areis altariste dicti altaris tollendos annotarunt, ut in privilegio clarius continetur. Nos igitur cum tocius communitatis voluntate pariter et consensu volentes dictorum antecessorum nostrorum intencionem adimplere, census ad extensionem decem sexagenarum altariste dicti altaris augmentavimus et tenore presencium augmentamus per eum, quem pro tunc esse contigerit, in locis et domibus sive areis infrascriptis perpetuis temporibus sublevandos, videlicet in area sive domo situata in plathea pistorum, in acie, ex opposito coquine claustrum fratrum minorum duas sexagenas; in areis sive domibus ex opposito ecclesie Ruthenicalis intra muros civitatis septem fertones Ruthenicales; item in laneis penes agros Arnoldi ex una et relicte Smedefelt parte ab altera tres sexagenas cum media et in duobus ortis ante portam Halicziensem tres fertones Ruthenicos; in duabus quoque areis seu domibus situatis inter domum Iohannis Criche et liquefactorium cere versus platheam Iudeorum duas sexagenas, taliter quod prenarrati census singulis annis ad festum Pentecostes assignari debent, preterquam census in area seu domo ex opposito coquine fratrum minorum, de qua ad singula quatuor tempora media sexagena exsolvetur. Ista tamen adiecta condicione si aliquam domorum seu arearum locorumve pretactorum per ignis incendium aut quovis aliquo casu infortuito annullari contigerit, tunc ipse altarista, quicumque fuerit, usque ad reedificationem locorum aut domorum arearumve pretectorum compacienciam ferendo censu carere debet prenotato, postquam vero reedificate

¹⁾ Zobacz dokument ten Nr. LXV tomu III z dnia 30. Stycznia 1399 r.

fuerint et restaurate, extunc census memorati per inhabitatores earundem viceversa, ut prius, debebunt solvi et assignari. In cuius evidenciam presentes nostras literas sigillo civitatis predicte fecimus roborari. Datum in pretorio Lemburgensi feria quarta proxima post dominicam Iubilate anno domini millesimo quadringentesimo vicesimo primo.

Pergaminowy oryginał nr. 100 w arch. miasta Lwowa. Pieczęć oderwana.

LIV.

W mieście Molde 9. (?) Maja 1421 r.

Graf i przysięźnicy miasta Molde zawiadamiają wójta i radę miejską lwowską o testamencie Mikołaja Hechta.

Den Erbern vnd weyzen Foyt, Rothmanne der stat lemborg, eren liben frunden, Groff vnd gesworn burger der Stat Molde ¹⁾, vnsern fruntlichen grus mit folkomener gunst czu aller czeit. Liben herren vnd frunde. Von bescheiden der testament von des armen mannes trwegen Niclos Hecht, dem got genode, als ir vns ynant vorschreiben habet, Twe wir euch kunt vnd czu wissen, wy das dy erbern man bekant haben vor vnsirm Rothe, dy bey zeym tode zeyn gewest yn kegenwort, alzo, der erber man Iokusch weber gesworn burger vnsers Rothes, Iost vnd Merten sneider vnser mitteburger, Alz das der vorgenante Niclos hecht am seynem leczten ende sprach: Das gut, Das mir Witram mitburger der lemborg schuldig ist, das zeyn meyn armen frunde czu swach vnd czu arm ym an czu fordern vnd an czu gewynnen; Dorume gebe ich hewte das selbe nemliche gut, das mir der vorgenante Witram schuldig ist, Gancz vnd gar off czu eynem ewigen zelgerethe vnd czu eyner ewigen messen der Stat Lemborg, was der Roth der stat Lemborg am besten anwenden wil, wo ader czu welcher kirchen zy das thuen wellen

¹⁾ Mimo wszelkich starań nie udało nam się dociec, gdzieby to miasto, *Molde* nazwane, leżało. Z pieczęci, ze współczesnego napisu na odwrotnej stronie pergaminu i z dokumentu ogłoszonego pod nrem LIX w tomie II. możnaby wnosić, że jest to miasto leżące na Mołdawii. Na pieczęci bowiem czytamy: *civitas Moldaviensis*, współczesny napis nazywa testatora *Nicolaus Hecht de Moldavia*, a arcybiskup lwowski Jan w owym dokumencie z r. 1440 (w którym poświadczają, że mu rajcy miasta Lwowa wręczyli sumię 337½ grzywien) daje mu także nazwę: *Niklosch Hecht mercator de Moldavia*. Dotyczył jednak jak najzupełniej nikomu wiadome nie było, żeby na Mołdawii egzystowało miasto z ustrojem i ludnością niemieckimi, a jeżeli tak było, to któreś miasto zwać się mogło *par excellence die Molde?* Są to pytania, na które odpowiedzi dać nie umiem. Owsza czele wymieniony *Groff* mógłby nasuwać domysł, że jest to miasto siedmiogrodzkie, ale i tu nie ma żadnego z taką nazwą. Tego samego imienia znamy tylko miasto w Skandynawii, ale o tem nawet myśleć nie można. Tak więc musimy dokument ten drukować, nie umiejąc rozstrzygnąć téj zagadki. Może się to komu innemu uda.

vnd dirkenen anczuwenden; Dorumme befele ich heutistages das hernoch geschriven gut, das mir der egenante Witram schuldig ist, dem erbern Rothe der stat Lemborg Eynzelfordern vnd eynzumanen von dem vorgeschrebene Witram. Das ist nw dy schult, dy wir finden In deme Register des Erbern vorgeschreben mannes, dem got genode: X marg silbers, Item I marg goldes, Item XXIX marg silbers, Item IX marg vnd XX groschen Lemborgisch, Item I Mille werg minus XXIII balge, Item II mestnische tuch, Item II marg goldes vnd XL golden, Item III marg silber r. f., Item II marg goldes, III golden vnd IIII marg Lemborgisch vor eyn phert; vnd hot ym geben czu halden I silberin kop; dy selbe geschriven scholt ist geschriven worden bey des selben Niclos hechtis leben; vnd das gebe wir euch czu wissen vnd czu derkennen; do mete phlege ewer got czu allerczeit. Gegeben off der Molde am freitage czu phingsten ²⁾, Czu eynem worn gezeuknisse vnder vnsirs Stat gerichtes anhangende Ingessigel, Noch cristi gebort MCCCC vnd In dem XXI Iore.

Oryginał na pergaminie w arch. miasta Lwowa nr. 101. Na odwrotniej stronie pergaminu napis współczesny lub nie wiele co późniejszy: *Testamentum Nicolai Hecht de Moldavia 1400.* Na pasku pergaminowym zawieszona duża pieczęć na wosku ciemno-zielonym z wyobrażeniem biegnącego jelenia z krzyżem pomiędzy rogami i napisem w otoku: *¶ SIGILLVM ::· CIVITATIS ::· MOLDAVIENSI. I.*

LV.

We Lwowie 22. Października 1421 r.

Ławnicy lwowscy poświadczają, że Jokusz Cypser sprzedał dom swój mieszczaninowi lwowskiemu Piotrowi Czanserowi.

Nos Scabini civitatis Lamburgensis Nicolaus Scheler, Guntherus, Martinus Zynrich, Iohannes pistor, Nicolaus Fredrici, Thilmannus, Augustinus Gamlich, Petrus Fogilgezanc, Vitramus Czeyzman et Albertus Golpark ad universorum noticiam per hec scripta deducimus: quod ad nostri banniti iudicy presenciam, cui Georgius Goybel, advocatus noster, presidebat, veniens circumspectus Iocusch Czypser, domum suam, in acie versus macella et ex opposito cymetery Beate Virginis funditus sitam, libere vendidit et iuridice resi-

²⁾ Data ta nie ścisłe oznaczona, Zielone Święta w r 1421 przypadały na 11. Maja, weźmiemy więc Piątek przed niemi, to będącym mieli 9. Maja, weźmiemy Piątek po nich, to wypadnie data dokumentu tego na 16. Maja 1421 r.

gnavit honesto Petro Czanser, civi nostro, per ipsum eandem domum tenendam, habendam utifruendam perpetueque et pacifice possidendam, ac in usus suos beneplacitos convertendam, prout sibi et suis heredibus ipsiusque legittimis successoribus utilius ac melius videbitur expedire, promittens nichilo minus predictus Iocusch Czypser dicto Petro Czanser, pro omni impeditioне et arrestacione pretacte domus taliter: quod ipse Petrus Czanser eandem domum tenere et possidere plenimodam debebit habere facultatem, tam longe atque late in omnibus metis, prout ab antiquo hucusque est possessa. In cuius rei testimonium nostri scabinalis offici sigillum presentibus est appensum. Datum feria quarta post festum undecim millia virginum anno domini millesimo CCCC^o vigesimo primo.

Pergaminowy oryginał nr. 102 w arch. miasta Lwowa. Na pasku pergaminowym zawieszona pieczęć ławników lwowskich opisana przy dokumencie nr. XLVI.

LVI.

We Lwowie 31. Października 1421 r.

Rafał z Soboty czyli z Obychowa, poświadczając, że wspólnie z Janem, arcybiskupem lwowskim, Piotrem Cebrowskim i Janem Zubrskim załatwili spór pomiędzy miastem Lwowem a Stanisławem Sulimowskim, bratem jego, Wojtkiem zwanym Ślizień, i Grzymkiem z Bogusławic.

Ego Rachphal de Sobotha alias de Obychow tenore presencium recognosco, quorum interest vel quibus expedit, universis, presentibus et futuris: quia Stanislaus Sulimowski, Voytek dictus Slidzen, frater ipsius germanus, et Grzimek de Boguslauicze Castrenses Castri Leopoliensis parte ex una et consules civitatis Leopoliensis parte ab altera in Reverendissimum in Christo patrem et dominum ac dominum Iohannem dei gracia Sacro-sancte Ecclesie Leopoliensis Archiepiscopum strenuumque dominum Petrum Czebrowsky et nobilem Iohannem Zubrsky ac in personam meam ratione displicenciarum et offeusionum per modum concordie compromisserunt (*sic*) ratificantes ex utraque parte, quocunque modo fuerit factum, pollicentes tenere. Tandem idem domini supradicti praefatis Stanislawo et fratri suo germano ac Grzymkoni per modum concordie concluserunt tantum pro medicina ipsis quadraginta marcas solvere debere cum effectu. Et idem Stanislaus, Voytek, Grzimek arbitrio predictorum dominorum per modum concordie facto steterunt contenti, compromittentes in presencia predictorum dominorum et mea pro rato et grato tenere, quocunque inter ipsos et consules Leopolienses sit factum vigore arbitramenti, eviternis

temporibus tenere et nnnquam reiterare nec contraire. Datum iu Leopoli in vigilia omnium sanctorum Anno domini millesimo quadringentesimo vicesimo primo, sigillo meo consweto subappenso.

Oryginał pergaminowy nr. 103 w arch. miasta Lwowa. Na pasku pergaminowym zawieszona na czarnym wosku wycięta pieczęć, przedstawiająca herb Wieniawę z napisem w otoku: *s. ru† chval. de† sobotha †*.

LVII.

We Lwowie 12. Listopada 1421 r.

Albert, były burgrabia zamku lwowskiego, i Stanisław Ślizień, bracia rodzeni z Sulimowa, kwitują miasto Lwów z odebrania 30 grzywien, przyznanych im przez sędziów polubownych Jana, arcybiskupa lwowskiego, Piotra Czebrowskiego, Rafała z Obychowa i Jana z Zubrzy.

Nos Albertus olim Burgrabius castri Leopoliensis et Stanislaus dictus Zlidzen fratres germani, indivisi heredes de Sulimow, recognoscimus tenore presencium, quibus expedit, universis: quod cum inter nos et cives civitatis Leopoliensis pro et super non-nullis litibus, controversys, displicencys et discrasys occasione vulnerum, mutilacionum, percussionum exortæ fuisse materia iurgiorum, nos igitur et dicti cives volentes parcere fatigis et expensis, in venerabilem dominum et dominum Iohannem dei gracia sancte Leopoliensis ecclesie Archiepiscopum et strenuos ac nobiles dominos Petrum Czebrowski, Raphaelem de Obichow et Iohannem de Subr (*sic*) heredes unanimiter et concorditer compromisimus, ipsos quoque in arbitros arbitratores et amicabiles compositores communiter elegimus et nominavimus, dantes ipsis omnimodam facultatem super premissis cognoscendi, arbitrandi, laudandi et finiendi, prout ipsis ac nobis melius videretur expedire. Unde dicti domini compositores compromisso solempniter facto per ipsorum definicionem inter cetera laudaverunt, pronuncciaverunt et declaraverunt, nobis dari et assignari triginta marcas numeri polonici in moneta comuniter currenti per consules et cives dictae civitatis Leopoliensis. Quare hydem consules huiusmodi compromissum atque laudum firmiter tenentes, nobis videlicet Alberto et Stanislao fratribus pretactas triginta marcas dederunt et assignaverunt integraliter et ad plenum. Ideoque dictos consules, cives et totam communitatem predicte civitatis Leopoliensis de eisdem quitamus et per presentes absolvimus, promittentes ipsos ipsorumque communitatem occasione vulnerum, lesionum, medicinarum

et percussionum pretectarum nuncquam velle impetere per nos vel per aliquam personam submissam seu quemvis consangwineum nostrum propinquum (*sic*) vel remotum, volentes eciam ipsos ab omni inquietudine perpetuo conservare. Harum quibus sigillum nostrum presentibus est appensum testimonio literarum, presentibus honorabilibus viris et dominis Petro predicatoro, domino Petro Borman et Nicolao vicarys ecclesie cathedralis ad sanctam Mariam in Leopoli. Datum in pretorio Lemburgensi feria quarta proxima post festum Sancti Martini anno domini millesimo quadringentesimo vigesimo primo.

Pergaminowy oryginał nr. 104 w arch. miasta Lwowa. Na pasku pergaminowym zawieszona na czarnym wosku wycięta pieczęć, przedstawiająca herb Ślizień, ale niezupełnie tak jak u Niecieckiego VIII, 402, lecz koło, nad nim krzyż równoramienny, i taki sam krzyż nad tarczą. W otoku napis: s* alber(ti)* de* svlimow*.

LVIII.

We Lwowie 15. Listopada 1421 r.

Grzymko z Bogusławic kwituje Lwowian z odebranych od nich 10 grzywien średnich groszy, przysądzonych mu przez rojemców arcybiskupa Jana, Piotra Cebrowskiego, Rafała z Obychowa i Jana z Zubrzy.

Ego Grzymko de Boguslawicz recognosco tenore presencium, quibus expedit, universis: quomodo famosi consules et cives civitatis Lemburgensis michi decem marcas mediorum grossorum dederunt et assignaverunt occasione vulnerum, lesionum mihi inflictarum ac ratione medicine iuxta decretum et declaracionem reverendissimi in Christo patris et domini Iohannis dei gratia sancte Leopoliensis ecclesie archiepiscopi ac strenuorum nobiliumque dominorum Petri Czebrowsky, Raphaelis de Obichow et Iohannis de Subr heredum arbitrorum et amicabilium compositorum inter me et predictos consules atque cives dicte civitatis Leopoliensis. Ideoque dictos consules, cives et totam ipsorum comunitatem de pretactis decem marcas quito et absolvo per presentes, promittens ipsos et ipsorum quemlibet occasione vulnerum, lesionum, medicinarum et percussionum pretectarum nunquam velle impetere per me vel per aliquam personam submissam seu quemvis consangwineum meum propinquum vel remotum; volens eciam ipsos ab omni inquietudine perpetuo conservare. Harum quibus sigillum meum presentibus est appensum. Datum die Sabatho proximo post festum sancti Martini anno domini millesimo quadrin-

gentesimo vigesimo primo in civitate Leopoliensi, presentibus honorabili¹⁾ domino Petro Borman vicario ad sanctam Mariam in ecclesia kathedrali Leopoliensi et nobili domino Nicola Kunaczowsky.

Pergaminowy oryginał nr. 105 w arch. miasta Lwowa. Na pasku pergaminowym zawieszona pieczęć woskowa bardzo zatarta; dostrzędz tylko można na tarczy znamię, podobne do łba bawolego, wolego lub turzego z rogami.

LIX.

We Lwowie 4. Lutego 1422 r.

Rajcy lwowscy poświadczają układ, który stanął w sprawie spadkowej pomiędzy Mikołajem Schultis a dziećmi Jerzego Czepnera o summe
294 kóp.

Wir Rathmanne der Stad lemburg bekennen allen vnd yczlichen, den is notdorfft wirt zeyn offinbar czewginde: das vor vns in follem zitczende rate komen zynt keginwertig dy vorsichtigen vorrichtislewte Petir Korszner, Iorge Gobel, Andris becke vnd Bartholomeus Nicolai Schelers eydem vnd habin eyne fruntliche Vorrichtunge vnd redliche Vorsinunge bekant, dy zy gemacht habin czwischin dem Erbern Nicolao Schultis, vnserm mitburgir, an eyme vnd den kindirn Ieorgi czepnirs, Niclasen, Iorgen vnd abir Iorgen vnd Barbaran von vetirlichis vnd mutirlichis anfallis wegin, das zy ist anirstorbin beyde von erem vatir vnd von erer mutir in schulchir weyze, das Nicolaus Schultis zal den obengeschrebin fir kindern volkumlich richtin dreyhundirt schock minner sechs schock. Vmme welche dreyhundert schock minner sechse sal her en gebin sechs scheybin Wachs, ydy scheybe czu eylffe steynen vnd fir schock off eyn stocke vnd vmme das obirge zal her en gebin zayt czu dritte halbin schocken vnd dy gemeynen Troppesche tuch czu czween schocken. Item das Haws am rynge gelagin czuneste hannus Kazymers erbe, do dy kindir ynne zeyn, zal den kindern folgin und zullen das geruglich halden vnd bezitczen. Item newnczig schock dy Niclas schuldirbeyn bey em hat dy do steen off zeynem erbe vnd fleyschbenken zulleu den vorgenanten kindern folgen an hindernis, also doch daz Nicolaus Schultis vorgenant zal das hawsgerethe behalden vnd zal den kindern dovon geben ffumff bette vnd Niclassen czu voraus Harnischz czu eynem manne. Item dy helfte eynis sul-

¹⁾ Począwszy od *honorabili* aż do końca ta sama ręka ale zupełnie innym atramentem pisane.

berens gurtels zal habin Barbara vnd dy andir helfte wirt behalden Katherina, das kindelin Nicolai Schultis. Do zelbest vor vns der offtgeschrebinne Niclas Ieorgi czepners zoen, in zeynen mundigen tagen steende, Wolbedocht, frischz vnd gesund, in zeynem vnd in vormundischafft namen zeynir geswistire Ieorgi vnd aber Jeorgi vnd Barbare hot dy oben geschrebinne vorrichtunge gutlich vnd mit gutem Willen offgenomen vnd voriowort, glawbinde dy stete feste vnd vnvorsirlich czu halden czu ewigen tagen, losende em vnd zeynen geswisteren volkomlich doran genugen. Auch Nicolaus Schultis dy zelbe vorrichtunge gelibet hot vnd williclich offgenomen. Gegeben an der Mitwoche neste vor zante Agate tag noch der geburt Cristi firezinhundirt in dem czween vnd czwenzigisten Iare, der vorgenannten Stad Lemburg Sigil denebin angehangen.

Oryginał na pergaminie w archiwum miasta Lwowa nr. 106. Na pasku pergaminowym wiszyły miejska pieczęć na zielonym wosku, na wpół przełamana.

LX.

W Sandomierzu 19. Marca 1422 r.

Władysław Jagiełło darowywa miastu Lwowu łaźnię naprzeciw klasztoru Franciszkanów we Lwowie leżącą, z obowiązkiem opłaty rocznego czynszu zo kóp groszy i pozwala zakładać nowe łaźnie bez żadnej opłaty.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ad perpetuam rei memoriam. Cum inter humane nature comoda nichil dignius memoria habeatur, opportunum existit, ut actus hominum literarum appicibus et fidei dignorum testimonio perhennentur, ne lapsu temporis evanescant. Proinde nos Wladislaus Dei gracia Rex Polonie, necnon terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyaue, Litwaniaeque Princeps Supremus, Pomeranie, Russieque dominus et heres etc. Significamus tenore presencium quibus expedit, universis presentibus et futuris presencium noticiam habituris: Quia balneum nostrum in civitate nostra Leopoliensi, ex opposito monastery fratrum minorum Ordinis sancti Francisci situatum, in edificys, ruinis et alys defectibus nowa indigebat reparacione; quibus cupientes in tempore providere, in nostrisque provenientibus et censibus, de eodem balneo nobis provenientibus, plenam habere certitudinem, huiusmodi balneum nostrum cum area, prout ab antiquo est expositum et erectum, ac omni iure, dominio et proprietate, censibus, redditibus et preventibus universis, providis consulibus, civibus et civitati Leopoliensibus damus, inscribimus liberaliter, et donamus donacione perpetua et irrevocabili, perpetuis temporibus et in evum memoratum balneum

per dictos consules, cives et civitatem tenendum, habendum, utifruendum et temporibus perpetuis possidendum, pacifice et quiete, nec non regendum, gubernandum, edificandum, construendum et reparandum atque disponendum, prout ipsis melius et utilius videbitur expedire; ita tamen, quod ipsi consules vel civitas predicta de eodem balneo ratione census nostri viginti sexagenas monete communis, quibuslibet quatuor temporibus per quinque sexagenas nobis et nostris successoribus singulis annis solvere perpetue tenebuntur. Insuper volemente predicte civitatis nostre Leopoliensis condicionem facere meliorem, defectumque ipsius subvenire, ut sub felici nostro regimine utilia incrementa se senciat recepisse, dicte civitati pro melioracione ipsius et utilitate unum vel plura balneum et balnea per dictos consules et civitatem denovo erigendi, edificandi et collocandi in civitate predicta et extra in suburbio ipsius, ubi eis apcius videbitur, damus et concedimus plenam et omnimodam facultatem, huiusmodi balnea per dictos consules aut civitatem denuo erecta et fundata cum omnibus ipsorum censibus, proventibus, proprietatibus et iuribus perpetuis temporibus possidenda et habenda; de quibus quidem balneis, per ipsos consules et civitatem de novo fundatis et erectis, nullos census, soluciones et proventus ipsi consules vel civitas nobis et nostris successoribus perpetue dare et solvere tenebuntur neque debent, sed in prefatis viginti sexagenis nos et nostri successores dumtaxat debebimus contentari eviterne. Harum quibus sigillum nostrum appensum est testimonio literarum. Actum Sandomirie feria quinta post dominicam Oculi, anno domini millesimo quadringentesimo vigesimo secundo. Presentibus Reverendis in Christo patribus dominis Iohanne sancte Leopoliensis ecclesie Archiepiscopo, Alberto Cracoviensis, Regni Polonie Cancellario et Iohanne Chelmensis Ecclesiarum Episcopis, Strenuisque et Nobilibus Iohanne de Szekoczyn ¹⁾, Michaele de Cziszow Sandomiriensi, Domarath de Kobilani Becensi, Castellanis, et Spithkone de Tharnow Capitaneo nostro Russie generali multisque alys fidei-
gnis. Datum per manus predicti domini Alberti Episcopi et Cancellary et Venerabilis Iohannis Decani Cracoviensis eiusdem Regni Vicecancellarii, sincere nobis dilectorum. Ia. Stanczlaow ²⁾.

Ad relacionem predicti domini Iohannis de-
cani, Regni Polonie Vicecancellarii.

Oryginał na pergaminie w archiwum miasta Lwowa nr. 107. Pieczęć majestatyczna zawieszona na sznurku z jedwabiem białego, amarantowego i czarnego. Dokument ten oblatowano na dniu 28. Września 1798 r. w tabuli (hipotece) miejskiej Lwowskię.

¹⁾ Przez omyłkę opuszczono dodać, jakim był kasztelanem. W r. 1420 był lubelskim, w obecnym, jak wynika z dokumentu nr. LXI, także lubelskim.

²⁾ Zobacz co o tym podpisie powiedziano tom III, str. 176.

LXI.

W Sandomierzu 20. marca 1422 r.

Władysław Jagiełło potwierdza przywilej Kaźmierza Wielkiego z r. 1360, opuszczając jeden ustęp i zmieniając przepis w ustępie tym zawarty.

IN NOMINE DOMINI AMEN. AD PERPETUAM REI MEMORIAM. Ne error oblivionis gestis sub tempore versantibus pariat imposterum detimenta, alta regum et principum consilia decreverunt ea literarum et testium annotacione perhennari, proinde nos Wladislauſ dei gracia Rex Polonie nec non terrarum Cracowie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyaui Lithwanieque princeps supremus, Pomeranie Russieque dominus et heres etc. significamus tenore presencium, quibus expedit, universis, presentibus et futuris, presencium noticiam habituris: quomodo pro parte providorum consulum et civium tociusque comunitatis civitatis nostre Leopoliensis, fidelium nostrorum dilectorum, nobis oblata peticio continebat, quatenus ipsis privilegium domini Casimiri olim Regis Polonie etc., predecessoris nostri, et eius contenta, excepta una clausula in fine dicti privilegy posita, que sic incipit: Insuper quod domina aut mulier quelibet post mariti sui obitum etc., quam inferius per expressum volumus explicare de innate nobis celsitudiuis clemencia confirmare et ratificare dignaremur. Tenor vero huiusmodi privilegy est talis:

Tutaj następuje dokument z r. 1360 nr. X, tom III, z opuszczeniem ustępu powyżej nadmienionego a poniżej w całości podanego. Potem brzmi potwierdzenie Władysława Jagiełły dalej:

Nos itaque petitionibus ipsorum huiusmodi tamquam iustis et rationabilibus, benigniter annuentes, dictum privilegium predicti domini Kasimiri Polonie Regis etc. et ipsius contenta in omnibus suis punctis sentencys, condicionibus articulis et clausulis, prescripta clausula, ut prefertur, tautummodo excepta, confirmamus, ratificamus et approbamus decernentes ipsum robur obtinere perpetue firmitatis et quia attentis et diligenter inspectis ex predicta clausula: „Quod domina aut mulier quelibet post mariti sui obitum cum consanguineis et cognatis dicti mariti sui quibuslibet utriusque sexus omnes res mobiles et immobiles per medium dividere debet et tenetur“, multiplicibus defectibus, incomodis, controversys, erroribus et dubys dicte civitati nostre sepissime occurribus, quibus taliter occurrere cupientes prelatorum et baronum nostrorum ad hoc habito salubri consilio, eamdem clausulam infringimus, cassamus et annullamus ac taliomodo (*sic*) in alium sensum immutamus, interpretamur, declaramus et innovamus: statuentes quod huiusmodi clausule, declaracio et interpretacio in dicta civitate nostra Leopoliensi firmiter perpetuis temporibus

et inviolabiliter observetur in hunc modum: quod legittime viro et uxore matrimonium contrahentibus bonaque hereditaria, mobilia et immobilia, ex utraque parte vel ex una tantum in simul comportantibus, illa omnia bona debent indivisa esse et ad unum coadunata. Dum autem contingat uxorem decedere ab hac luce et marito ipsius superstite remanente, idem maritus heredibus aut consangwineis vel proximioribus dicte uxoris sue sexus utriusque terciam partem omnium bonorum mobilium et immobilium pro successione materna dare teneatur, duabus partibus eorundem bonorum pro se reservatis. Si vero maritus arma bellica et alias res iure Maidburgensi, Hergewethe ¹⁾ vulgariter dictas, pro utilitate sua voluerit obtinere, illa in divisione secundum taxam et valorem ad partem ipsius computentur. Item mortuo marito, uxore ipsius supervivente, ipsa uxor racione dotis et dotalicij terciam partem eorundem bonorum quorumlicet mobilium et immobilium totaliter obtinebit, duabus partibus pro heredibus aut consangwineis vel proximioribus dicti mariti sexus utriusque reservatis. Ac tamen si uxor pro utilitate sua aliquas res ornamentorum seu suppellectilium, que iure Maidburgensi Gerade vulgariter nuncupatum, voluerit optinere (*sic*), illa in divisione bonorum ad partem suam taxentur et computentur. Ceterum si post mortem matris aliquem de pueris seu heredibus, patre in humanis agente, mori contingat, ex tunc pars eiusdem pueri sive heredis morientis ad patrem devolvi debet pleno iure. Et similiter si aliquem puerorum sive heredum post obitum patris, vivente matre, mori contingat, ex tunc pars pueri defuncti seu heredis ad matrem debet pertinere. Ceterum statuimus et presentis privilegiy munimine roboramus, quod liceat marito uxori sue legitime, prole carente, omnia bona sua quelibet coram bannito iudicio, nostro statuto predicto non obstante, libere resignare, et eciam uxor, non habens prolem, marito suo legitimo, dum tamen ad resignationem bonorum ad eam pertinencium per eundem maritum metu non fuerit compulsa, per procuratorem idoneum bona huiusmodi similiter in bannito iudicio liberam resignandi habebit facultatem. Super quo volumus, quod dicte civitatis consules diligenciam faciat in huiusmodi resignationibus mulierum maritis suis factis, ut non sint compulse vel coacte. Harum quibus sigillum nostrum appensum est testimonio literarum. Actum Sandomirie feria sexta post dominicam Oculi etc. anno domini millesimo quadringentesimo vigesimo secundo, presentibus reverendis in Christo patribus dominis Iohanne sancte Leopoliensis ecclesie Archiepiscopo, Alberto Cracoviensis, Regni Polonie Cancellario et Iohanne Chelmensis Episcopis ecclesiarum, strenuis et nobilibus Michaele de Cziiszow Sandomiriensi, Iohanne de Szczecoczini Lublinensi

¹⁾ *Hergewethe*. Wyraz staroniemiecki *Heer* i *Gewette*, Gewand. Całe ubrojenie (Kriegesrustnng) które po śmierci ojca spadało na starszego syna, lub najbliższego męskiego spadkobiercę zmarłego, do czego też najprzecniejsze suknie i upiększenia należały. Ten wyraz z prawem niemieckim przeszedł do Polski i był pisany pisownią polską: *hergiewet*, *hergwert*, *herwegiet*. Słownik polski Lindego I. Lwów 1855 str. 180.

et Domarath de Cobilyani Byecensi Castellanis nec non Paulo de Bogumilonice Cracoviensi, Petro de Falkow Sandomiriensi Iudicibus et Spitkone de Tharnow Generali Capitaneo terre Russie multisque alys fide dignis fidelibus nostris dilectis. Datum per manus prefati domini Alberti Episcopi et Regni Polonie Cancellarii et venerabilis Iohannis decani Cracouiensis, eiusdem Regni vicecancellary, sincere nobis dilectorum. Stanislaw ¹⁾.

Ad relacionem predicti domini Iohannis decani
et Regni Polonie vicecancellarii.

Pergaminowy oryginał nr. 108 w arch. miasta Lwowa. Na sznurze jedwabnym kolorów białego, czerwonego i czarnego zawieszona pieczęć majestatyczna Władysława Jagiełły.

LXII.

We Lwowie 14. Kwietnia 1423 r.

Ławnicy lwowscy poświadczają, iż Paweł Szewc oddał w posiadanie Calhannosowi pół łanu przed bramą tatarską położonego.

Nos scabini civitatis Lemburgensis Nicolaus Scheler, Martinus Zinreich, Iohannes pistor, Tilmaunus, Petrus Czanser, Augustinus Gemelich, Albertus Goldberg, Mathias Czeyner, Nicolaus Breitschuch, Iohannes Schrophe, Mathias Czedlicz et Iohannes . . . ²⁾ ten, ad universorum noticiam per hec scripta deducimus: Quod ad nostri banniti iudicij veniens presenciam Paulus sutor concivis noster, medium mansum agri a(*nte valv*)am Thartarorum circa montem Sancti Georgy, cuius fines agros Georgii Gobel contingunt, eo iure ac in omnibus metis et granicys, quibus solus tenuit, provido Calhanus, civi nostro, iuridice resignavit cum ipsius fructibus, obvencionibus, utilitatibus et appendencys universis tenendum, habendum, utifruendum et in usus beneplacitos conveitendum, prout sibi eiusque successoribus legitimis utilius ac comodius videbitur expedire, promisitque predictus Paulus sutor prefato Calhano pro omni impetione pretacti medy lanei iuxta legem et consuetudinem civitatis. Datum Lamburge feria quarta proxima post conductum pasche, anno domini millesimo quadringentesimo vigesimo tercio, nostri Scabinatus offici sigillo presentibus appenso etc.

Oryginał na pergaminie w arch. m. Lwowa N. 109, znacznie od wilgoci uszkodzony. Na pasku pergaminowym zawieszona znacznie uszkodzona pieczęć ławników, opisana przy N. XLVI.

¹⁾ Zobacz co o tym podpisie powiedziano tom III, str. 176 i porównaj notę 2 dodaną do dokumentu bezpośrednio ten tu poprzedzającego.

²⁾ Kilka liter wypełnionych, pewno: *Zommers*.

LXIII.

We Lwowie 12. Lipca 1423 r.

Rajcy miasta Lwowa poświadczają, iż Miczko Tworkowicz z Rudaniec, dawny sołtys Zubrzy, pokwitował Jana dziedzica Zubrzy z odebrania pieniędzy za sprzedane sołtysostwo.

Nos consules civitatis Lemburgensis Georgius Gobil tunc prothoconsul, Iohannes Trautfreuwlin, Andreas Pistor, Witramus Czeiseman, Nicolaus Fredrici et Nicolaus Czornberg, ad universorum noticiam per hec scripta deducimus: Quod coram nobis in consulatus plenitudine constitutus personaliter Miczco Tworcowicz de Rodancze ¹⁾), condam scultetus in Subrza, non compulsus, nec coactus, quin imo sanus corpore composque rationis, bona quoque sui deliberacione, recognovit publice et expresse, quomodo Nobilis dominus Iohannes heres de Zubrza sibi plenariam satisfaccionem fecit pro scultecia in villa Subrza; et quidquid ipse dominus Iohannes Zubrsky predicto Miczconi Tworcowicz pro eadem scultecia tenebatur, integraliter et adplenum exsolvit, explevit cum effectu; cuius rei causa memoratus Miczco Tworcowicz prefatum dominum Iohannem heredem de Subrza ratione dicte scultecie liberum quitumque dimisit et solutum, promittens, ipsum nec per se, nec per quempiam alium occasione pretacte scultecie aut ratione aliquarum pecuniarum unquam velle impetere, nec aliqualiter impugnare. Datum Lamburge feria secunda in vigilia beate Margarethe anno Domini millesimo quadragesimo vigesimo tertio. Sigillo civitatis predicte Lemburgensis presentibus appenso.

Oryginał na pergaminie w arch. m. Lwowa N. 110. Na pasku pergaminowym zawieszona zwykła pieczęć miasta Lwowa.

¹⁾ Rudańce, wieś w powiecie lwowskim.

LXIV.

We Lwowie 1. Grudnia 1423 r.

Rajcy miasta Lwowa poświadczają, jako Jan Zummersteyn, kupił od Piotra Stechera dziewięć pretów gruntu, do których oni dodali synowi tegoż Janowi jeszcze 10ty z obowiązkiem utrzymywania drogi z miasta przez swój folwark.

Wir Rathmanne der Stat lemburg Niclas fredrich off dy czeit burgermeister, Iurge gobil, Andris becke, Iohannes traufrewulen, witram czeizeman vnd Niclas czornberg, mit-sampt dem alden rathe petir kursner, Iohannes tholmacz, Iurge crebil, franczeo rymer, Clemens Czedlicz, Andris clopper, Niclas gutler, Niclas schultis, Erasmus Swarcznias, Cloze schultis vnd petir fogilgesang, Czengen vor allen vnd iczlichen, den is notdorfft ist, das hannos zummersteyn zeliges gedechnis hat gekaufft bey seyme leben weder petir stechern, dem got gnade, newn rutten erbes, dy do gelegen seynt bey Gregor stachers mole, vnd noch seyme tote geerbet seynt an seyne efrawe katherinam vnd an Iohannem seynen son. Nu haben wir em dorcu gegeben eyne rutte erbis dy czechende, welche czehen rutten wir awsgemessen vnd awsgelechet haben, dy czu haben ¹⁾, czu halden vud ewichlich czu besiczen vnd in den besten nocz czu wenden, zo is den egenantem Iohannem zummersteyn vnd dy seynen allirbequemste wirt behagen noch der stat rechte vnd vnschedlich dem Stat gerichte; In sulcher weize das cyn freyer weg sal geen czu ewigen tagen vbir dy obengeschreben czehen rutten durch der stat bruch bis czu seynem forwerke ²⁾, das do gelegen ist bey holowskon ³⁾, vnd durch das selbe forwerg vbir seyne terme adir wo is der stat an dem bekwemsten wir seyn bis off dy Strosse, dy do gehet von Sbogiscze ⁴⁾. Des czu eynen geczeugnisze haben wir der stat Segil an desem lassen hengen, der gegeben ist am mitwoch neste noch sante Andris tage in dem iare gotis Tausent firhundert in dem dritten vnd czwenczigsten Iare.

Oryginał na pergaminie w archiwum miasta Lwowa N. 111. Na skrawku pergaminowym zawieszona zwykła pieczęć miejska na zwykłym wosku.

¹⁾ Tutaj pisarz przez omyłkę powtórzył dwa razy: *czu haben*.

²⁾ Dziś Zamarstynów, wieś pode Lwowem.

³⁾ Hołosko, wieś w powiecie lwowskim.

⁴⁾ Zboiska, wieś w powiecie lwowskim.

LXV.

We Lwowie 6. Lutego 1424 r.

Spytko z Tarnowa, starosta jeneralny ruski, przenosi z rozkazu króla Władysława Jagiełły łaźnię Ormianina Atabe we Lwowie na inne miejsce, z obowiązkiem opłacania z niej trzech kóp groszy rocznie.

Nos Spithco de Tarnow, terre Russie Capitaneus generalis, significamus tenore presencium quibus expedit universis ¹⁾ presentibus et futuris presencium noticiam habitur: Quod de mandato speciali et commisso ²⁾ Serenissimi principis domini domini Wladiskai dei gracia Regis Polonie etc. domini nostri ³⁾ graciosissimi balneum Armeni leopoliensis dicti Atabe, situm in fossato extra muros leopolienses, in alium locum, videlicet ubi taberna dicta Braha ab antiquo stetit, per ipsum Atabe construendum et de novo erigendum, foris eandem civitatem inter duas plateas, unam videlicet, qua itur ab ecclesia beate virginis Marie ad ecclesiam sancti Iohannis, et ⁴⁾ aliam maiorem plateam, que vadit de civitatis valva versus Podhoray, cum orto et curia dicta Sedlisko, quam advocatus Armenorum possidebat ac toto situ ⁵⁾ eiusdem taberne Braha, perpetuo transferimus modo tali: quod idem Atabe prefatum balneum infra decursum duorum annorum de edificys et roboribus ligneis edificare et construere debebit in loco predicto, ubi braha stetit a temporibus retroactis; solum faciet murum duabus ulnis sursum ad altitudinem, super quo muro edifica lignea predicti balnei novi eriget, statuet et locabit. Novum autem construendo balneum ⁶⁾ infra tempus predictorum duorum annorum, antiquum destruere vel movere non debebit, sed utifruetur ⁷⁾ de eodem, quo usque novum per ipsum infra tempus predictum erectum fuerit et constructum. Quod quidem balneum idem Atabe et pueri sui perpetuis temporibus tenebunt, habebunt, utifruentur et pacifice possidebunt, ac eciam vendent eo iure, quo soli ipsum possident, de consensu tamen Regio speciali. Familiamque Castri leopoliensis semel in qualibet ebdomada, videlicet singulis quartis ferys, in eodem balneo novo absque receptione pecuniarum beluiari ⁸⁾ (sic) ac Castro obedientiam, quam in antiquo balneo faciebat, ipse ⁹⁾ et pueri sui facere tenebuntur. Et quia idem Atabe et antecessores sui de antiquo balneo duas sexagenas mediorum grossorum

¹⁾ W transsumcie opuszczono ten wyraz. ²⁾ W transsumcie opuszczono ten wyraz. ³⁾ W transsumcie: mei. ⁴⁾ Dodano: *ad.* ⁵⁾ Dodano: *et iure.* ⁶⁾ Dodano: cum duobus hostys, intersepta pariete per medium balnei, secundum consuetudinem balneariorum pro utriusque sexu, videlicet virorum et mulierum. ⁷⁾ *utifruatur.* ⁸⁾ *balneari.* ⁹⁾ Opuszczono ten wyraz.

Castro solvere consueverant, et de Braha predicta ¹⁰⁾ eciam una sexagena mediorum grossorum singulis annis Castro similiter solvebatur, ideo predictus ¹¹⁾ Atabe prefatis duabus sexagenis eandem terciam, que dabatur a Braha, adiunxit et ita de cetero a prefato novo balneo tres sexagenas Regie maiestati ad Castrum idem Atabe et sui pueri annis singulis temporibus perpetuis dare et solvere tenebuntur. In cuius rei testimonium Sigillum nostrum ¹²⁾ presentibus est appensum. Datum in Leopoli dominico (*sic*) in die beate Dorothee virginis, Anno domini Millesimo Quadragesimo Vicesimo quarto. Presentibus ibidem nobilibus strenuisque ¹³⁾ dominis Stanislaw de Dawidow, Cunatho de Tuliglowi Woiewoda Leopoliensi, Iohanne Czarnuss, Andrea Rewuth, Nicolao Grochota de Glinka, Petro Zoltansky, Nicolao Wolcowsky, Alberto Byeletzsky Woiewoda Grodociensi, et alys multis nobilibus fidelibus fide dignis ¹⁴⁾.

Oryginał na pergaminie w archiwum miasta Lwowa, nr. 112. Na pasku pergaminowym zawieszona pieczęć, wyciągnięta na zwyczajnym wosku, przedstawiająca herb Leliwa z napisem nieczytelnym w otoku. — W następnym roku 1425 dnia 4. Listopada dokument ten potwierdzony został przez króla Władysława Jagiełłę w transsumpcie, okazującym niejakie odmiany, które tu w przypisach podano. Samo zaś potwierdzenie wydrukowano poniżej pod N. LXXIV.

LXVI.

W Krakowie 9. Marca 1424 r.

Władysław Jagiełło potwierdza Januszkowi, mieszczaninowi lwowskiemu, zwanemu tłómacz, poborcy podymnego, dokument ławników lwowskich z r. 1413.

IN NOMINE DOMINI AMEN. AD PERPETUAM REI MEMORIAM. Ne error oblivionis gestis sub tempore versantibus pariat in posterum detrimenta, alta regum et principum consilia decreverunt ea literarum apicibus et annotatione testium perhennari, proinde nos Wladislaus dei gratia Rex Polonie necnon terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lanccicie, Cuiarie Lithuanieque Princeps supremus, Pomeranie, Russieque dominus et heres significamus tenore presencium, quibus expedit, universis, presentibus et futuris, presencium noticiam habituris: quomodo pro parte famosi Ianuschkonis, interpretis dicti, exactoris pecuniarum nostrarum fumalium et civis Leopoliensis, fidelis nobis dilecti, Maiestati

¹⁰⁾ Zamiast *predicta* stoi: quam sibi pro huiusmodi balneo denuo construendo dedimus, donavimus et contulimus.
¹¹⁾ *predictio.* ¹²⁾ *meum.* ¹³⁾ Dodano: *viris.* ¹⁴⁾ *fidelibus fide dignis nobilibus.*

nostre constans et humilis oblata peticio continebat, quatinus sibi literam infrascriptam videlicet scabinorum civitatis Leopoliensis et in ea contenta ratificare, confirmare, gratificare, innovare et approbare dignaremur. Cuius quidem litere infrascripte tenor de verbo ad verbum sequitur et est talis.

Tutaj następuje dokument ławników lwowskich, odrukowany tutaj pod nrem XXXI. Potem brzmi potwierdzenie dalej:

Nos itaque huiusmodi peticionibus ipsius Ianuschkonis exactoris nostri, iustis et rationi consonis, benigniter annuentes suprascriptam literam memoratorum scabinorum et eius contenta in omnibus suis punctis, sentencys, condicionibus, articulis et clausulis de innata nostre Celsitudinis clemencia ratificamus, confirmamus, gratificamus, approbamus et innovamus, decernentes ipsam robur habere perpetue firmitatis, constituentes memoratum Ianuschkonem exactorem et civem nostrum et ipsius successores legittimos premissorum bonorum mobilium et immobilium necnon allody seu predy Holowsko cum omnibus et singulis superius descriptis verum dominum, heredem et perpetuum possessorem. Eciā attentis ipsius Ianuschkonis exactoris nostri predicti multiplicibus et fructuosis obsequiis, quibus nobis complacuit et complacere poterit, ipse et proles eius legitima aucto fidelitatis studio prestantius in futurum, horum intuitu volentes ipsum specialium graciarum nostrarum prerogativa reddere consolatum, sibi et suis successoribus legitimis quandam vastitatem nostram in rivulo dicto Brzuchowicze consistentem, dicti sui allody Holowsko contiguam et propinquam, et usque ad alium rivulum Nyessyen, qui decurrit in fluvium Rokiñna, se protendentem, et cum hoc unum pratum in Thernawa ¹⁾, quod alias Iurko Ruthenus obtinebat, cum alio prato dicto dolina, cuius erit latitudo et longitudine usque ad paludinem, damus, donamus, inscribimus et largimur perpetuis temporibus et in evum per dictum Ianuschkonem exactorem vel suos liberos et successores legittimos huiusmodi vastitatem Brzuchowicze et prata predicta, cum omni iure, dominio et proprietate, necnon omnibus et singulis superius descriptis utilitatibus, fructibus, censibus, redditibus, agris, campis, pratis, pascuis, sylvis, mericis, nemoribus, borris, mellificis, venacionibus, piscinis, piscaturis, rivis, lacubus, rivulis, fluvys, molendinis et emolumentis ipsorum ac usibus universis, qui modo sunt et in posterum in dicta vastitate Brzuchowicze rivulis et pratis per eundem Ianuschkonem et eius successores erigi poterint quoquomodo et augmentari, tenendam, habendam, utifruendam et pacifice temporibus perpetuis possidendam et vendendam, obligandam, commutandam, et prout eis melius et utilius videbitur convertendam. Harum quibus nostrum appensum est testimonio

¹⁾ W powiecie lwowskim znajduje się dzisiaj wieś Tarnawkę zwana.

literarum. Actum Cracouie feria quinta post diem Cinerum anno domini millesimo quadringentesimo vigesimo quarto, presentibus reverendis in Christo patribus dominis Alberto Gneznensi, Iohanne Leopoliensi Archiepiscopis, Zbigneo Cracoviensis, Iohanne Wladislauensis et Andrea Poznaniensis ecclesiarum Episcopis, magnificis et strenuis Cristino de Ostrow Castellano, Iohanne de Tharnow Palatino Cracoviensibus, multisque a fide dignis. Datum per manus venerabilium Iohannis Decani Cracouiensis, Regni Polonie Cancellary et Stanislai Cziolek Cantoris Cracouiensis, eiusdem Regni Polonie Vicecancellary, sincere nobis dilectorum.

Ad relationem predicti domini Iohannis Decani
Cracouiensis, Regni Polonie Cancellary.

Kopia pergaminowa z początku 16. wieku w arch. m. Lwowa N. 113.

Dokument ten potwierdził król Zygmunt I. Potwierdzenie to brzmi:

In nomine Domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Nos Sigismundus dei gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Lituaniae necnon terrarum Cracouiae, Sandomiriae, Siradiae, Lanciae, Cuiaviae, Russiae, Prussiae, Culmensis, Elbingensis, Pomeraniaeque etc. dominus et haeres manifestum facimus tenore praesentium, quibus expedit, universis et singulis, praesentibus et futuris, praesentium noticiam habituris: quomodo constitutus coram nobis personaliter famatus Martinus Hannel, civis noster Leopoliensis, fidelis dilectus, exposuit: quod etsi habuerit literas et privilegium super bona et praedium Holowsko nuncupatum per Serenissimum Principem dominum Wladislaum, divae memoriae Poloniae Regem, antecessorem nostrum, (*avum nostrum charissimum*), antecessoribus suis concessum et confirmatum, tamen casu quodam fortuito amissum, nihilominus eiusdem privilegii exemplar coram nobis exhibuit, quod nos coram legi mandavimus. Supplicavitque nobis humiliter, quatinus huiusmodi privilegium super praefata bona Holowsko concessum, in quorum possessione pacifica ipse existit et antecessores sui vigore huius privilegii fuerunt, confirmare, approbare et ratificare dignaremur. Cuius quidem privilegii tenor sequitur et est talis.

Tutaj następuje powyżej odrukowany dokument. Potem brzmi potwierdzenie:

Nos igitur Sigismundus Rex adspiciens testimonium a Reverendo in Christo patre Mathia de Drzewicza Episcopo Wladislauensi et magnificis Otta de Chodecz Palatino Russiae generali, tum Haliciensi, Sniatiniensi et Colomiensi Capitaneo et Stanislao de Chodecz Regni nostri Marschalco et Capitaneo Leopoliensi, sincere nobis dilectis, quibus de huiusmodi privilegio certo constabat ¹⁾, easdem ipsas literas praeinsertas, et omnia ac singula in eis contenta, sic ut pree-

¹⁾ Mimo ostrożności króla potwierdził on dokument podrobiony: gdyż kr. Władysław II. Jagiełło nie mógł darować Januszkowi pustkę nad Brzuchowicą, bo ta była objęta w ogonach łanowych i obszarach podarowanych przez niego miastu w 1415 r. 18. września (zob. nr. XXXIV).

J. Wagilewicz.

Nie chciałem téj uwagi s. p. Wagilewicza niszczyć, choć nie sądzę, żeby była uzasadniona. Zdaniem moim nie cały ten dokument jest podrobiony, lecz do rzeczywistego oryginału Władysława Jagiełły, zawierającego tylko potwierdzenie ławnickiego przywileju z r. 1413. dodało cały ustęp, zaczynający się od wyrazów: *Eciam attentis ipsius Januschkonis exactoris nostri predicti*, a kończący się na wyrazach: *et prout eis melius et utilius videbitur convertendam*, czyli innymi słowy właśnie darowiznę téj pustki Brzuchowicy.

mittitur, super eiusmodi bona et praedium Holowsko concessas, praesertim in quorum pacifica possessione praefatus Martinus existit, de certa scientia et speciali gratia regiis nostris, ac ad certorum consiliariorum nostrorum intercessionem, approbandas, ratificandas et confirmandas du-ximus, approbamusque, ratificamus et confirmamus praesentibus, decernentes eas robur debitae et perpetuae firmitatis obtinere, tenore praesentium mediante. In cuius rei testimonium sigillum nostrum praesentibus est subappensum. Actum Cracouiae Sabbato die festi sanctae Margarethae virginis (13. Lipca) anno domini millesimo quingentesimo vigesimo primo, regni vero nostri (anno) decimo quinto, praesentibus reverendis in Christo patribus dominis Ioanne de Conary Cracoviensis, Petro de Tomice Posnaniensis, et Regni nostri Vicecancellario ecclesiarum Episcopis, necnon magnificis, generosis et venerabilibus Christophero de Schydlowyecz Palatino et Capitaneo generali Cracouiensi ac Regni nostre Cancellario etc., Otta de Chodecz Palatino Russiae generali, Nicolao de Schydlowyecz Sandomiriensi et Regni nostri Thesaurario, Nicolao Iordan de Zakliczin Woinicensi et procuratore generali Cracouieusi et Ianussio Swierczowski Visliciensi Castellanis, Stanislao de Chodecz Regni nostri et Capitaneo Leopoliensi et Petro Kmita Solenski de Wisnicze Curiae nostrae Marschalcis et Capitaneo Premisliensi, Andrea Crziezki Posnaniensis et sancti Floriani in Cleparz et Nicolao Zamosszki Tarnouiensis ecclesiarum Prepositis et Canonicis Cracouiensibus, et Paulo de Crassow Praeposito circa omnes Sanctos Cracouiensi et Canonico Leopoliensi Secretariis nostris, et aliis quam plurimis Dignitariis, Officialibus ac Curiensibus nostris ad praemissa testibus fide dignis, sincere ac fidelibus nostris dilectis. Datum per manus prefati Magnifici Christophori de Schydlowyecz Palatini et Capitanei generalis Cracouiensis ac regni nostri Cancellarii, tum Sira-diensi, Nouae Ciuitatis Corczin, Sochaczouensi, Gostinensi etc. Capitanei, sincere nobis dilecti.

Cristoforus de S. Palatinus et Capitaneus Cracouiensis et Regni Poloniae Cancellarius
subscripsit.

Relacio eiusdem magnifici Christophori de Schydlowyecz Palatini et Capitanei generalis Cracouiensis et Regni Poloniae Cancellarii etc.

LXVII.

W Busku 4. Października 1424 r.

Władysław Jagiełło potwierdza i znacznie pomnaża prawa i przywileje miasta Kołomyji.

Wladislaus dei gracia Rex Polonie Lithuanieque princeps supremus et heres Russie etc. significamus tenore presencium universis, quibus expedit, presentibus et futuris, presencium noticiam habituris: quomodo volentes civibus nostris Colomiensibus graciam nostram facere specialem, ut nostris perpetuis presidys paupertatis sue erumnas valeant ollerare, ipsis harum tenore presencium concedimus libertatem, quod quandcumque in metis et graniciebus super accusacione et malefactorum delacione alike convenciones

exercentur speciales dicti cives et ipsius incole eidem convencionis omnino non tenentur interesse, nec cuiquam huiusmodi ibi ad obiecta respondere, sed si quis huiusmodi, ut prefetur, contra prefatos cives et ipsius incolas aliquid querimonie vel actionis habuerit, extunc non alibi solum in Colomia coram advocate et scabinis ipsorum nec aliter quam ipsorum iure Theutonico Maideburgensi de se querulanti respondere tenebuntur et debebunt, nisi hec specialissima requiret consuetudo, extunc iure ipsorum Theutonico similiter Maideburgensi et non alio in alys certis locis contra ipsos procedetur. Eques etiam Podvodorum non alteri, nisi literas nostras speciales habenti, arduo et hoc super . . .¹⁾ pecuniarum nostrarum dabunt et dare tenebuntur; decernentes insuper, quod civitas antiqua Colomia in metis et graniciebus ipsius ab antiquo tentis ac pratis, campis et silvis, necnon circa solucionem decimarum et iura omnia et consuetudines, que et quas tempore predecessoris nostri Kazimiri olim Regis Polonie obtinebant et obtinent inviolabiliter conserventur, prohibentes etiam, quod nullus mercator undecunque veniens sive terrigena extra civitatem predictam Colomiam aliquas mercancias sive fora in villis nostris et subditorum nostrorum quorumcumque sub ammissione mercium ipsius huiusmodi facere audeat omnino vel presumat. Via quoque per dictam civitatem nostram Colomiam et non per aliam pateat cuilibet transeunti. Volumus insuper et edicto nostro servari volumus, quod in omnibus mericis, silvis et gays nostris et quorumvis subditorum nostrorum terrigenarum nullus capitaneus, voievoda, terrigena et quivis subditus noster prefatos cives Colomienses circa incisionem arborum pro edificiis et ipsorum usibus impedire, arrestare, spoliare et detinere audeat vel presumat vel quoquomodo eos circa iura, literas, statuta et consuetudines antiquas olim Cazimiri Regis antecessoris nostri, de quibus dudum plenam fidem, experienciam recepimus, inviolabiliter conservetis et conservari debeatis. Quos et nos volumus tenore presencium decernimus conservare per presentes. Harum quibus sigillum nostrum appensum est testimonio literarum. Actum in Busko feria quarta ipso die beati Francisci confessoris anno domini millesimo quadringentesimo vicesimo quarto. Ad nostre tantum beneplacitum voluntatis duratura.

Ad relacionem Venerabilis Stanislai Cziolek Cantoris Cracouiensis, Scolastici Sandomiriensis, Regni Polonie Vicecancellary.

Podług kopii z XVI. wieku, znajdującej się w kopiariuszu lwowskim na str. 138 i nast., a to w transsumcie Zygmunta I. z r. 1517.

¹⁾ Jeden wyraz nieczytelny.

LXVIII.

We Lwowie 15. Listopada 1424 r.

Jan. arcybiskup lwowski, potwierdza sprzedaż domu przez Gawła, kapellana arcybiskupiego, rajcom miasta Lwowa.

Iohannes, Dei gracia sancte Leopoliensis Ecclesie Archiepiscopus, recognoscimus tenore presencium quibus expedit universis: Quod cum donus et area in plathea iudeorum in contiguo stabuli civitatis Leopoliensis situata, post mortem Petri Smoel baptisati iudei, per delegacionem testamentariam ad personam nostram devoluta fuisse et redacta, tandemque eandem domum discreto domino Gallo, capellano nostro, plebano de Swyncza, intuitu fidelium servitorum suorum nobis plerumque exhibitorum, dedimus, donavimus et contulimus pro usu suo beneplacito convertendam. Cum itaque pretacta domus ad ruinam finalem corruisset, que multis pro reedificione et constructione eguit sumptibus et impensis; propter quod predictus Gallus huiusmodi impensis et structuris non valens suppeteret, pretactam domum atque aream, cum consensu nostro et voluntate, famosis viris consulibus predicte civitatis Leopoliensis iuste vendicionis titulo rite et rationabiliter ac libere coram nobis et coram bannito iudicio Leopoliensi resignavit, per ipsos ac omnes ipsorum consules successores tenendam, habendam, utifruendam, pacifice et perpetuis temporibus possidendam, et in usus eorum, prout ipsis melius et utilius videbitur expedire, convertendam. Harum quibus sigillum nostrum presentibus est appensum. Datum in Leopoli feria quarta proxima post festum sancti Martini, anno domini millesimo quadragesimo vicesimo quarto.

Oryginał na pergaminie w archiwum miasta Lwowa nr. 115. Na pasku pergaminowym zawieszona pieczętka mała na czerwonym wosku wyciągnięta z herbem Półkozic i napisem w otoku: *s. iohannis (reszta nieczytelna)*.

LXIX.

W Rzymie 27. Listopada 1424 r.

Jordan, biskup Albański, pozwala Esterze, wdowie po Janie Czornbachu, przyjąć sobie spowiednika, i nadaje takowemu moc rozgrzeszania jej w wielu wypadkach.

IORDANUS miseratione divina Episcopus Albanensis, Dilecte in Christo Hester relicte quondam Iohannis Czornbaich (*sic*), mulieri Cracoviensis diocesis, salutem in domino. Solet annuere sedes apostolica pys votis et honestis petencium precibus, maxime ubi salus requiritur animarum favorem benivolum impartiri. Cum igitur ex parte tua nobis fuerit humiliter supplicatum, ut in vite tue solatium eligendi confessorem ydoneum tibi licentiam concedere dignaremur, Nos tuis supplicationibus favorabiliter annuentes, auctoritate domini pape, cuius primarie curam gerimus, et de eius speciali mandato super hoc vive vocis oraculo nobis facto, devotioni tue concedimus, quatenus liceat tibi ydoneum et discretum presbyterum in confessorem eligere, quem super peccatis, que sibi confiteberis, nisi talia sint, propter que merito sit sedes consulenda predicta, tibi dicta auctoritate provideat de absolutionis debite beneficio et prima salutari quoad vixeris quotiens fuerit opportunum; vota vero peregrinationis et abstinentie, si qua emisisti, que commode servare non potes, ultra martyrio beatorum Petri et Pauli atque Iacobi Apostolorum votis duntaxat exceptis, comutet tibi idem confessor in alia opera pietatis. Datum Rome apud Sanctam Mariam maiorem V kalendas Decembris Pontificatus domini Martini pape V Anno septimo.

Bertian sextus dictus Tubius.

Oryginał na pergaminie w archiwum miasta Lwowa nr. 116. Na sznurku konopnym zawieszona była pieczęć, której pozostały tylko szczątki, przedstawiające na czerwonym wosku wizerunek Matki Boskiej z dzieciątkiem. Na załamku pergaminu podpis: *P. Gaitani*, na odwrotnej stronie u góry: *H. Elchleyben*.

LXX.

W Krakowie 20. Lutego 1425 r.

Władysław Jagiełło daje Januszkowi tłumaczowi na dziedziczną własność sklep sukienny, uwalniając go od wszelkiej opłaty z niego.

I N N O M I N E D O M I N I A M E N . A D P E R P E T U A M R E I M E M O R I A M . Ne error oblivionis gestis sub tempore versantibus pariat imposterum detrimenta, alta Regum et Principum consilia decreverunt ea literarum apicibus et testium annotatione perhennari. Proinde nos Wladislaus dei gratia Rex Polonie necnon terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lan-

cicie, Cuyauie, Litwanieque princeps supremus, Pomeranie Russieque dominus et heres etc. significamus tenore presencium, quibus expedit, universis presentibus et futuris presencium noticiam habituris: quomodo attente mentis intuitu perpendentes servicy constanciam et fidelitatem, quibus nobis famosus Ianuschko Tholmacz, civis noster Leopoliensis et protunc pecuniarum nostrarum fumalium in terra Russie exactor, fidelis dilectus, complacuit et complacere potuerit prestancius in futurum, horum intuitu cupientes ipsum specialis nostre gracie prerogativa consolari et ad huiusmodi servicia nostra et fidelitatis constanciam reddere prompциorem, sibi suisque liberis et successoribus legittimis institam sive cameram pannicidialem pro vendendis, comparandis et incidentis universorum generum et maneriarum pannis in domibus sive circulo aut alys locis quibuscumque ipsius civitatis Leopoliensis, liberam tamen et absque solucione cuiusvis census anni pro nobis dari consueti, damus, donamus, inscribimus et donacione perpetua de innata nobis celsitudinis clemencia incorporamus, per ipsum Ianuschkonem, suos liberos et successores legittimos huiusmodi cameram seu institam pannicidy cum omni iure, dominio et proprietate universisque et singulis eiusdem instite utilitatibus, fructibus, censibus, preventibus, obvencionibus et usibus quibuscumque tenendum, habendum, utifruendum et pacifice perpetuis temporibus possidendum, nec non vendendum, comutandum, obligandum, donandum et in usus suos beneplacitos libere convertendum, prout ci et eius successoribus legittimis melius et utilius videbitur expedire. Harum quibus sigillum nostrum appensum est testimonio literarum. Actum Cracouie feria tercia carnisprivy in solemnitate Baptismalium incliti Wladislai filii nostri carissimi, anno domini millesimo quadragesimo vigesimo quinto, presentibus Reverendis in Christo patribus dominis Alberto Gneznensi primate, Iohanne Leopoliensi Archiepiscopis, Sbigneo Cracouiensis, Andrea Poznaniensis et Iohanne Chelmensis Ecclesiarum Episcopis, magnificis Iohanne de Tharnow Cracouiensi,

Nicolao de Michalow Sandomiriensi et Iacobo de Konieczpolie Siradiensi palatinis multisque alys fide dignis. Datum per manus venerabilium Iohannis decani Cracouiensis, Regni Polonie cancellary et Stanislai Czolek cantoris Cracouiensis, eiusdem Regni Polonie vicecancellary, sincere nobis dilectorum.

Ad relacionem predicti Domini Iohannis decani et cancellary.

Pergaminowy oryginał w arch. miasta Lwowa nr. CXIX. U dołu na sznurze jedwabnym koloru białego, czerwonego i czarnego zawieszona zwykła pieczęć większa królewska.

LXXI.

We Lwowie 13. Marca 1425 r.

Piotr z Charbinowic, starosta jeneralny ruski, poświadczca, jako Stanisław Ślidzień z Sulimowa zeznał, iż rajcy lwowscy jemu i bratu jego zadość uczynili według sądu polubownego za rany zadane.

Nos Petrus de Charbinowicze Capitaneus Russie generalis notum facimus tenore presencium universis, presentibus et futuris, presentem paginam inspecturis: quomodo in presencia nostri nec non aliorum circumsedencium in iudicio nostro Leopoliensi constitutus personaliter Nobilis Stanislaus dictus Zlidzen de Sulimow recognovit, consules civitatis Leopoliensis satisfecisse pro litibus, displicencys et vulneribus sibi videlicet Stanislao Zlidzen et fratri suo per eosdem illatis, pro et super quibus Reverendissimus in Christo pater et dominus dominus Iohannes, Sancte Leopoliensis Ecclesie Archiepiscopus, nec non Strenui et Nobiles Domini Petrus Czebrowsky, Raphael de Obichow et Iohannes de Zubr ¹⁾ heredes, unanimiter et communiter compromiserant per modum concordie arbitralis et amicabilis compositionis, temporibus prioribus, huiusmodi lites, displicencias et offensiones mittigantes, videlicet inter prefatum Zlidzen, ac eciā prenominatos consules dicte civitatis Leopoliensis. Ideoque prefatus Stanislaus Zlidzen promisit sub fide et honore, dolo, colore et fraude quibuslibet proculpulsis, dictos consules, cives et totam communitatem civitatis prenominate Leopoliensis de huiusmodi litibus, displicencys et vulneribus, ut prefertur, amplius non monere aut quovismodo inquietare per ipsum vel per aliam personam propinquam aut remotam, promittensque ratum gratum tenere per-

¹⁾ Jest to tyle razy już wspominana Zubrza.

petuis temporibus et in evum. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Datum et actum in Castro Leopoliensi feria tercia post dominicam Oculi proxima, anno domini millesimo quadringentesimo vicesimo quinto. Presentibus Strennus et Nobilibus viris Spitkone de Tharnow Capitaneo Iaroslawiensi, Petro de Czebrow, Wlodkone Capitane (*sic*) Samboriensi, Stanislao Dawidowsky, Kunato de Thuliglowy, Golambkone de Zymnawoda heredibus, alysque quam plurimis testibus fide dignis etc.

Oryginał na pergaminie w archiwum miasta Lwowa nr. 113. Na pasku pergaminowym zawieszona pieczęć, wycięta na zwyczajnym wosku, przedstawiająca herb starosty Sulimę z napisem w otoku : *S. petrasi de charbinowicz.*

LXXII.

W Przemyślu 16. Marca 1425 r.

Janusz, biskup przemyski, Benedykt proboszcz, Jan Fulmar kantor, Filip oficjał, Mikołaj Łysy, Jan Weygandów i Piotr Betka kanonicy, oświadczają, że rajcy lwowscy dług zaciągnięty u Macieja, zmarłego biskupa przemyskiego, 235 szerokich a 39 grzywien średnich groszy oddali w ręce króla Władysława Jagiełły.

Ianussius, Dei et apostolice Sedis gracia episcopus ecclesie Premisiensis, necnon Benedictus prepositus, Iohannes Fulmar cantor, Philippus officialis, Nicolaus calvus, Iohannes Weygandi et Petrus Betka prelati et canonici capitulumque ecclesie eiusdem, significamus tenore presencium omnibus et singulis, presentibus et futuris: quod licet bone memorie quondam reverendus in Christo pater dominus Mathias ecclesie prediche predecessor noster, dum egisset in humanis, circumspectis viris consulibus civitatis Leopoliensis ex causa veri, iusti et amicabilis mutui ducentarum et triginta quinque marcarum latorum grossorum et quadraginta minus una marcarum mediorum grossorum, quamlibet in quadraginta octo grossos computando, mutuasset et super mutuo huiusmodi literas inscriptionum consulum et civium predictorum, sigillo ipsorum communitas, habuisse et recepisset, que post mortem suam in nostram velut successorum potestatem sunt devolute et redacte. Tamen quia consules et cives predicti, nostra ad hec accidente libera voluntate, pariter et consensu speciali atque scitu dominorum de capitulo, prefatas ducentas et triginta quinque marcas latorum grossorum et quadraginta minus una marcas mediorum grossorum Serenissimo principi et domino domino Wladislao dei gratia Regi Polonie etc.,

domino nostro graciosissimo, in paratis et numeratis pecunys realiter tradiderunt et assignaverunt integraliter et ad plenum, ideo nos, non compulsi nec coacti, quynymmo bona nostra deliberacione, eosdem consules atque cives presentes et futuros totamque communitatem predicte civitatis Leopoliensis a solucione pretactorum ducentarum et triginta quinque marcarum latorum grossorum et quadraginta minus una marcarum mediorum grossorum absolvimus, liberamus et quietamus, nichil debiti in eisdem relinquentes, renunciantes omnibus et singulis iuris et facti excepcionibus, que contra premissa quoquo modo venire aut facere valeant atque possint, promittentesque ipsos consules atque cives predictos et successores eorum nunquam impetrare per nos aut quospiam nostros successores nec umquam perpetuis temporibus impungnare. In casu eciam si literas recognitionum seu inscripcionum, in quibus predicti consules atque cives Leopolienses predicto domino Mathie aut eius successoribus dare predictas pecunias soluturos se submiserant, inveniri et reperiri contingat, quas in pura fide pro nunc habere et invenire non possumus, huiusmodi littere inscripcionum nullius sint roboris nec vigoris, quin potius, si uncquam invenientur seu reperientur, cassari debent et debebunt, ac penitus annullari, quas exnunc et in evum cassamus et annullamus, tenore presencium mediante. Quod autem omnia et singula supradicta robur obtineant perpetue firmitatis ea per Nicolaum notarium publicum infrascriptum, scribam consistory nostri in hanc formam publicam redidgi fecimus et conscribi appensioneque sigillorum maiorum nostrorum iussimus communiri. Acta sunt hec sub anno domini millesimo quadragesimo vicesimo quinto, indiccione tercia, Pontificatus Sanctissimi in Christo patris et domini nostri domini Martini divina providencia pape quinti anno ipsius septimo, die decima sexta mensis Marcy, hora meridiei vel quasi in stuba minori domus nostre episcopalnis in Premislia, presentibus circumspectis ac providis viris dominis Iohanne doleatore, Iaschkone modernis consulibus ac Iohanne Staudener, Iohanne Wolgemut consulibus antiquis neconon Sigismundo pellifice Iacobo aurifabro et Petirlyno civibus et incolis civitatis Premisiensis, testibus ad premissa vocatis et rogatis.

S. N.
Nicolaus Michaelis
de Ladislauia

Et ego Nicolaus olym Michaelis Frawendinst de Ladislauia, presbiter Wratislauiensis dyocesis, publicus imperiali auctoritate notarius, quia significacioni, consensui, quittacioni et absolicioni predictis alysque omnibus et singulis premissis, dum sic, ut premittitur, agerentur et fierent, unacum prenotatis testibus presens interfui eaque omnia et singula sic fieri vidi et audivi et de mandato speciali prefati reverendi in Christo patris et domini domini Ianussy, episcopi Premisiensis, in hanc formam publicam reddegi, manu propria conscribens, signo et nomine meis solitis et consuetis consignando sigillorumque maiorum

dicti domini Ianussy ac dominorum de capitulo Premisliensi predictorum appensione communivi in fidem et testimonium omnium premissorum.

Pergaminowy oryginał w arch. miasta Lwowa nr. CXVIII. Na paskach pergaminowych zawieszone były dwie pieczęci, z tych druga oderwana, pierwsza biskupa Janusza przedstawia na czerwonym wosku wycisnięte dzisiaj już zatarte znamiona, pod niemi tarcz z herbem Doliwą i niewyraźnym w otoku napisem.

LXXIII.

We Lwowie 9. Października 1425 r.

Burmistrz, rajcy, ławnicy, naczelnicy cechów i całe miasto Lwów przyrzekają wierność Władysławowi Jagielle, po jego śmierci synowi jego Władysławowi, a po śmierci tegoż królewnie Jadwidze, oraz królowej Zofii i W. ks. Witoldowi, jako opiekunowi w nieletności królewicza Władysława.

Nos Ianussius Tholmacz prothoconsul, Petrus pellifex, Clemens Czedlicz, Andreas Clopper, Augustinus Gemelich, Nicolaus Scheler, Georgius Gobil, Iohannes Trautfrewlin, Andreas pistor, Georgius Crebil, Nicolaus Gutler, Erasmus Cloze Schultis, Nicolaus sculteti, Franciscus Rymer, Nicolaus Czornberg, Nicolaus Fredrici, Nicolaus Geylink, moderni et antiqui consules; Martinus Zinreich, Iohannes pistor, Petrus Czauser, Iohannes Schrophe, Nicolaus Breitschuch, Albertus Gultberg, Mathias Czedlicz, Iohannes de Snatin, Bartholomeus Hayner, Bernhardus Scheler, Nicolaus arcufex, scabini; Iohannes institor, Gregorius Augustini, institores; Vincencius, Martinus, carnifices; Marcus, Iohannes Iudentoter, pistores; Nicolaus Zmudzilatha, Iodocus, fabri; Petrus Ruthenus, Iohannes Heilesborg, sutores; Stanislaus, Iohannes, sartores; Hanusko, Nicolaus Samborar, coriatiatores et sellatores; Nicolaus Heyder, Cristel, brazeatores; Nicolaus, Adam, Petrus, Leo, cerdones; Petrus de Sambor, Nicolaus Cormer, pellifices, magistri mechanicorum, totaque communitas civitatis Leopoliensis: Recognoscimus tenore presencium quibus expedit universis, quod Serenissimo principi et domino domino Wladislao dei gracia Regi Polonie etc., domino nostro graciosissimo, quamdui vitam duxerit in humanis, post obitum vero ipsius Inclito filio suo Wladislao, tandemque si eundem dominum Wladislaum filium ab hac luce decidere contingat, tunc preclare domine Hedwigi virginis non dum nupte,

cum tota nostra pollicia semper fideles esse volumus ¹⁾, erimus et spondemus sine dolo et fraude, nec umquam aliquem vel aliquos preter ipsos dominos alios eligemus, quamdiu ipsis erit vita comes; Illustri vero domine Zophie, Regine Polonie, ac Magnifico domino Alexandro alias Witoldo, magno Duci Litwanie, tamquam tutoribus et durante tuicione filii predicti, obedientes fidelesque esse policemur, dolo, ingenio, colore, fraude et occasione quibuslibet procul motis. Harum vigore litterarum quibus sigilla nostra sunt appensa testimonio literarum. Datum iu pretorio Leopoliensi feria tercia proxima post festum Sancti Francisci ²⁾, anno domini millesimo quadragesimo vicesimo quinto; per manus Vincency Arcium Baccalaury ac notary predicte civitatis Leopoliensis.

Oryginał na pergaminie w arch. miasta Lwowa nr. 120. Na paskach pergaminowych wiszą jedenaście pieczęci, a dwie oderwane. Z tych 11 pierwsza znana pieczęć miejska bardzo pięknie zachowana; druga pieczęć ławników również piękna; trzecia rzeźników przedstawia żeb woli z wieżą pomiędzy rogami i napisem w otoku: *s. carnificu.e lemburg.*; czwarta kupców korzennych przedstawia wagę, między szalkami gwiazdę, u góry po obu stronach lilie z napisem w otoku: *ſsigillum institorum*; piąta piekarzy przedstawia tarczę, a na niej formę plecionego obwarzanka z napisem w otoku: *ſS. pistorum lemburgensium*; szósta kuśnierzy, przedstawia tarczę z ukośną balką, na której trzy runa, z napisem w otoku: *ſ S. f. pellificum ſ lemburgensium (sic) †*; siódma ze znamieniem naksztalt kotwicy w środku i napisem w otoku, którego odczytać nie umiano; ósma piwowarów przedstawia tarczę, a na niej trzy czopy końcami złączone z napisem w otoku: *ſ s. braseatorum*; dziewiąta kowali przedstawia obcęgi, podkowę z krzyżem i kowadło z napisem w otoku: *ſ Sigillvm ſ fabrorvm*; dziesiąta, zdaje się, siodlarzy, bo ma w środku znamiona podobne do rzędu na konia, napisu w otoku nie umiano odczytać; jedenastej i dwunastej brakuje, trzynasta garbarzy, przedstawia człowiecka zajętego wyciąganiem skór, z napisem w otoku: *sigillvm cerdonvm*.

Na odwrotniej stronie pergaminu tą samą ręką napisano:

Huic littere data est similis littera omagialis Serenissimo Principi domino Wladislao Regi Polonie graciosissimo cum duobus sigillis videlicet consulum et scabinorum. Presens autem littera scripta est et confecta, quod de omagio per communitatem facto plena ac certa in futurum memoria habeatur.

Dokument ten był poprzednio już drukowany z niektórymi mylkami i z opuszczeniem opisu pieczęci w *Suppl. ad mon. Rus. hist. str. 136*. W tym samym zbiorze znajduje się także dokument z r. 1406 w niniejszym tomie pod nr. XII umieszczony.

¹⁾ Hołd na nowo tą razą Lwów składał ze względu na niedawno narodzonego Władysława, którego 20. Lutego tegoż roku w Krakowie ochrzczono.

²⁾ To znaczy 9. Października, a nie 6., jak, niewiedzieć na jakiój zasadzie rozwiązuje Rasp, Beitr. zur Gesch. d. Stadt Lemberg p. 47.

LXXIV.

W Medyce 4. Listopada 1425 r.

Władysław Jagiełło potwierdza, wpisując go dosłownie, przywilej dany
Ormianinowi Atabe na łazienę we Lwowie przez Spytka z Tarnowa,
starostę ruskiego.

In nomine domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Ne error oblivionis gestis
sub tempore versantibus in posterum pariat detrimenta, alta Regum et principum consilia
decreverunt, ea literarum apicibus et testium annotatione perhennari, ne lapsu temporis
evanescant. Proinde Nos Wladislaus dei gracia Rex Polonie necnon Terrarum Cracovie,
Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyaue, Lithwanie Princeps, Pomeranie Russieque dominus
et heres etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis, presentibus et fu-
turiis presencium noticiam habituris: Quomodo nuper pro parte Athabe Armeni de Leopoli
nobis oblata peticio continebat, quatenus sibi literam Spithkonis quondam Capitanei Russie
et omnia in ipsa contenta de innata nobis Regie benignitatis clemencia ratificare, appro-
bare, innovare et confirmare dignaremur. Cuius quidem littere tenor de verbo ad verbum
sequitur et est talis:

Tu następuje dokument z r. 1424 odrukowany powyżej, Nr. LXV, a przedstawiający po-
dane tam w przypisach odmianki. Następnie brzmi potwierdzenie:

Nos itaque petitionibus huiusmodi tamquam iustis et rationi consonis benigniter
annuentes, prefatam litteram et ipsius contenta rata habentes atque grata, ratificamus,
approbamus, innovamus, roboramus, ac presentis scripti patrocinio confirmamus, decer-
nentes ipsa robur obtinere perpetue firmitatis. Harum quibus sigillum nostrum est appen-
sum testimonio litterarum. Actum in Medica die dominico die (*sic*) proximo post festum
omnium sanctorum Anno domini Millesimo quadringentesimo vigesimo quinto. Presentibus
Reverendis in Christo patribus Iohanne Archiepiscopo Leopoliensis, Iohanne Episcopo
Premisliensis Ecclesiarum, necnon Magnificis et Nobilibus viris Iacobo de Konyeczpole
Pallatino Siradiensi, Cristino de Koszeglowy Castellano Sandocensi (*sic*), Petro Wlodko-
wycz Capitaneo Russie, Spithkone de Tharnow et Scheliga Succamerario Siradiensi ac
Nicolao Iudice Sanocensi, alysque multis militibus et Baronibus nostris fidelibus dilectis.
Datum per manus venerabilium Iohannis decani Cracouiensis Cancellary et Stanislai Czo-

lek custodis Gneznensis, cantoris Cracouiensis, Scolastici Sandomiriensis, Vicecancellary Regui Polonie, nobis sincere dilectorum. Sine tamen preiudicio civitatis nostre Leopolien-sis, quod sibi volumus conservare.

Ad relacionem eiusdem venerabilis Stanislai Czolek Custodis Gneznensis, Regni Polonie Vicecancellary.

Oryginał na pergaminie w archiwum miasta Lwowa nr. 112. Na jedwabnym sznurze koloru zielonego i niebieskiego zawieszona pieczęć większa królewska, taka jak w statucie Działyńskiego Tab. IV, 2.

LXXV.

Zamech 6. Listopada 1425 r.

Władysław Jagiełło uwalnia Lwowian od opłaty ceł w obrębie całego królestwa polskiego.

Wladislaus Dei gracia Rex Polonie Litwanieque princeps supremus et heres Russie ete. significamus tenore presencium, quibus expedit, universis presentibus et futuris, presencium noticiam habituris: quomodo cupientes civitatis nostre Leopoliensis in terra Russie condicionem facere meliorem, ut tempore felicis nostri regiminis felicia recipiat incrementa ad instantes peticiones civium civitatis prediche, qui nobis multipliciter placere meruerunt, hanc eisdem civibus, mercatoribus et incolis prediche civitatis graciam concessimus et concedimus per presentes, quod a data presentis usque ad beneplacitum nostrum et tamdiu quoisque iterum eandem graciam nostram literis revocabimus nostris patentibus, nullibi in regno nostro Polonie de theoloneis (*sic*) aliquibus respondeant et respondere teneantur. Ideo vobis omnibus et singulis Capitaneis, Burgrabys, Procuratoribus, Woywodis, Theoloneatoribus, civibus et quibuslibet nostris officialibus damus firmis nostris regalibus in mandatis, omnino habere volentes, quatinus cives, mercatores et incolas dicte civitatis nostre circa hanc, quam ipsis graciam et libertatem concessimus, conservare debeatis, ab ipsis nulla theolonea in regno nostro ubicunque et terris Russie in eundo, stando, negociando et redeundo ab omnibus rebus, mercancys et bobus exigere presumatis nec exigi permittatis, gracie nostre sub optentu (*sic*). Si autem ausu temerario contra hanc libertatem nostram ad presens dictis civibus per Maiestatem nostram factam et concessam aliquid attemptaverit seu attemptare presumpserit, noverit se indignacionem nostram

incursurum; sed omnia illa, que dicti cives et mercatores predicte civitatis Leopoliensis nostre in eisdem theoloneis deberent exponere simul recolligentes in pretorio civitatis eiusdem reponent ad servandum et post pro muris et fortificacione civitatis illam summam, quam colligent, exponent et exponere tenebuntur ex integro. Harum quibus sigillum nostrum presentibus est appensum testimonio literarum. Actum in Zamech ¹⁾ feria tercia proxima ante festum sancti Martini confessoris. Anno domini M^oCCCC^oXX quinto.

Ad relacionem Wenerabilis Stanislai Custodis Gne-
znuensis etc., Vicecancellary Regni Polonie per
Reverendum in Christo patrem dominum Iohannem
Leopoliensem Archiepiscopum.

Podług kopii współczesnej w kopiarium arch. m. Lwowa III. A, 223. str. 39.

LXXVI.

Zamech 6. Listopada 1425 r.

Władysław Jagiełło uwalnia mieszkańców lwowskich od dostarczania podwód.

Wladislaus Dei gracia Rex Polonie Lythwanieque Princeps supremus et heres Russye etc. significamus tenore presencium, quibus expedit, universis: quomodo cupientes civitatis nostre Leopoliensis condicionem facere meliorem, ut sub felici nostro regimine felicia recipiat incrementa, civibus et incolis civitatis predicte hanc graciam concessimus et concedimus per presentes, quod a ministracione equorum subiugalium seu podwodorum exempti debent esse et soluti, nec ad dandum equos aliquos astringi et compelli, excepto quod in presencia nostri et tempore stacionis, coquinam nostram et Serenissime Domine Regine conducere teneantur more antiquitus observato; et ²⁾ ad hoc pro alys nostris necessitatibus, in nostra dunptaxat presencia, duodecim equos et non plures ad nostrorum peccuniarum rationem ministrare teneantur et sint astriicti: Quare vobis Capitaneis Burgrabys, Woewodis et Officialibus quibuslibet pro tempore existentibus ferimus, damus

¹⁾ Coby nazwa ta oznaczała, z zupełną pewnością nie da się oznaczyć. Początkowo sądziłem, że ma ona oznaczać po prostu zamek lwowski, że więc Władysław dokument ten we Lwowie wystawił. Zdaje się jednak, że trafny będzie domysł ks. kanonika Pietruszewicza, iż ten Zamech oznacza dzisiejszą wieś Zamiechów leżącą o półtory mili na północ od Przemyśla, a więc w pobliżu Medyki. Mógł się tam król podczas łowów udać i tak ten, jak następny dokument, z miejsca tego datować.

²⁾ W oryginale pierwotnie napisano tu *super*, co zaraz przemazano.

nostris regalibus in mandatis, habere volentes, quatenus cives et incolas civitatis predicte ad dandum equos huiusmodi minime debeat astringere, aut eos ab ipsis exigere, stacionibus nostris et equis duodecim, ut prefertur, demptis et exceptis. Harum quibus sigillum nostrum presentibus est appensum. Actum et datum in Zamech ¹⁾ feria tercia proxima ante festum Sancti Martini Anno domini Millesimo quadragesimo vigesimo quinto.

Relacio venerabilis Stanislai Czolek Cantoris Cracoviensis, Regni Polonie Vicecancellary, per Reverendum patrem dominum Iohannem Archiepiscopum Leopoliensem.

Oryginał na pergaminie w archiwum miejskim Lwowskim nr. 121. Pieczęć oderwana.

LXXVII.

We Lwowie 1. (?) Grudnia 1425 r.

Rajcy miasta Lwowa poświadczają, że dali Pawłowi Goldbergowi łany na obszarach miejskich w celu założenia osady, oznaczając bliżej stosunek téże do miasta, a rajcy tegoż miasta z r. 1486 potwierdzają to nadanie na dniu 24. Lipca.

Nos consules civitatis Lemburgensis Iohannes Tholmacz, protunc magister civium, Petrus pellifex, Clemens Czedlicz, Andreas Clopper, Augustinus Gemelich, Nicolaus Scheler nec non consules antiqui consily Georgius Gobil, Franciscus Rymer, Iohannes Trautfreulen, Andreas pistor, Georgius Crebil, Nicolaus sculteti, Nicolaus Gutler, Cloze Scultetus, Erasmus Nicolaus Geilink, Nicolaus Fredrici et Nicolaus Czornberg, significamus tenore presencium, quibus expedit, universis, presentibus et futuris: quomodo vigore et secundum tenorem privilegi super excrescences Serennissimi Principis domini Wladislai Regis Polonie, domini nostri graciosissimi, assignatis civitati predicte Lemburgensi, volentes, ut eadem civitas commodis uberioribus et proventibus habundet, quod inde in reparacione et structuris decencius decoretur et facultates eius bonumque reipublice eo quidem felicius augeatur, excrescencias et residuitates laneorum, vulgariter abschari dictas, ad ipsam civitatem Lemburgensem spectantes, decrevimus extirpandas et colonos seu agricultores

¹⁾ Porównaj notę dodaną do poprzedniego (nr. LXXV) dokumentu.

ibidem in agris collocandos, que incipiunt a granicys ville Zubrza, excepto ibidem prato, et procedendo ab inde circa fines laneorum ville Sokolniki usque ad limites ville Xnelow ¹⁾; et quia circumspectus vir Paulus Goltberg concivis noster dilectus de collocacione agrorum predictorum seu excrescenciarium se intr(omisit) de nostra ac tocius communitatatis voluntate, promittens huiusmodi excrescencias extirpare, colonos et agricultores in eisdem locare, omniaque et singula facere, que circa talem locacionem fuerint ²⁾, horum intuitu prefato Paulo Goltperk, eius heredibus et successoribus legittimis duos mansos liberos ibidem et sextum denarium de censibus laneorum damus, conferimus et donamus donacione inviolabili, cum omnibus eorumdem duorum mansorum utilitatibus, proventibus, usibus, redditibus, piscinis, molendinis, aquis, rivulis, stagnis, paludibus et obvencionibus universis tenendos, habendos, utifruendos, commutandos, obligandos et in usus beneplacitos convertendos ac vendendos cum nostra tamen et successorum nostrorum voluntate et consensu necnon perpetue per ipsum Paulum, heredes suos et legittimos successores possidendos. Item medium mansum liberum pro pellendis gregibus ibidem iugitur deputamus. Ut autem eo cicius, comodius et facilius supradicte excrescencie per iam dictos colonos et incolas valeant collocari, omnibus agricultoribus ibidem ab omnibus et singulis solucionibus atque censibus infra sedecim annorum spaciū a data presencium continue computandorum, plenam concedimus libertatem; Qua elapsa coloni sive incole de quolibet manso solubili unam marcam ponderis polonicalis et unum truncum avene pro censu in festo beati Martini singulis annis nobis et nostris successoribus pro reparacione ac munitione civitatis predicte Lemburgensis solvere tenebntur. Insuper incole, coloni et agricultores in eisdem excrescencys residentes in huiusmodi iuribus et libertatibus residere debent, sicuti ceteri incole laneos sub civitate habentes, iuribus tamen privilegi regalis necnon civitatis in omnibus semper salvis. Volumus itaque, quod iudicium in dictis excrescencys cum singulis eius proventibus necnon penis et emendis ratione excessuum tolli consuetis, ad iurisdictionem civitatis predicte debeat pertinere. Ceterumque unum fundum proprie inferius curiam predicti Pauli situatum pro piscina sibi et suis successoribus facienda perpetue appropriamus ac libere deputamus. Unde ratione huiusmodi donationis predictus Paulus Goltberk et sui successores omnes incolas ibidem ratione excessuum et aliarum causarum iudiciorum cauzione fideiussoria asstringere debent usque ad presenciam advocati et iudicij civitatis Lemburgensis, ubi tunc cause et excessus predictorum incolarum decidi debebunt ac finaliter iudicari. In casu tamen, si idem Paulus aut eius posteri non essent

¹⁾ Na tym miejscu stanęła wieś, dzisiaj Kulparkowem zwana. Sokolniki, Skniłów, wsie w powiecie lwowskim.

²⁾ Tu zdaje się, brakuje *necessaria*.

apti ad huiusmodi officium, tunc nos et successores nostri consules, alium virum ydoneum et valentem eligere poterimus, qui homines ibidem, ut prefertur, asstringet fideiussoria cauzione et hoc nostro debebit stare arbitrio ac eciam voluntate. Harum quibus sigillum civitatis predicte Lemburgensis est appensum. Datum Lemburge feria secunda in crastino sancti Andree ¹⁾ anno domini millesimo quadringentesimo vicesimo quinto.

Pergaminowy oryginał w arch. miasta Lwowa nr. CXXIII. Na pasku pergaminowym zawieszona była pieczęć, dzisiaj oderwana. Oblatowany *feria quarta in vigilia Festi Purificationis Beatae Mariae Virginis* (1. Lutego) Anno 1612 w aktach grodzkich lwowskich.

Dokument ten był potwierdzony przez rajców lwowskich w r. 1486 w dniu 24. Lipca. Potwierdzenie to brzmi jak następuje:

Nos CONSULES civitatis Leopoliensis Hilarius Proconsul, Petrus Tyczka, Petrus Linder, Nicolaus Zagorowski, Ioannes Walach et Raich Jorge residentes, ac Stanislaus Clopar, Lucas Lindne, Bartholomeus Hannel, Nicolaus Dompssler, Martinus Wassershroth et Nicolaus Arnesti antiqui significamus tenore presencium, quibus expedit, universis, presentibus et futuris: quomodo constitutus personaliter coram nobis famosus Ioannes Wayss, concivis et scabinus noster, producta coram nobis litera infrascripta super scolteciā in Goltberge iurisdictionis nostrae per praedecessores nostros olim Paulo Golteberge cum ipsius successoribus perpetue datis et concessis, quae scoltecia ad ipsum Ioannem legitimo fori titulo interveniente, ab eiusdem haeredibus iuste devenit, et ad eundem pertinet pleno iure. Petivit easdem propter earum vetustatem et ex casu in medio scripturae pargameni destructionis. salvam tamen in omnibus, et vicio carentem cum appensione sigilli civitatis, per nos sibi innovari, ratificari et approbari: eius sequitur tenor in haec verba.

Tutaj następuje powyżej oddrukowany dokument z r. 1425. Potem brzmi potwierdzenie далéj:

Nos tandem instantibus petitionibus prenominati Ioannis Wayss alias Waysshans permoti tamquam iustis praedictam antecessorum nostrorum donationem (confirmamus ac innovamus ²⁾ roboramus et confirmavimus, ac innovamus, roboramus et confirmamus tenore presencium mediantē, decernentes eas robur habere perpetue firmitatis. In cuius rei testimonium sigillum civitatis praedictae nostri officii presentibus est subappensum. Datum Leopoli feria secunda in vigilia beati Iacobi Apostoli (24. Lipca) anno domini millesimo quadringentesimo octoagesimo (sic) sexto.

Kopia pergaminowa w arch. miasta Lwowa nr. CXXIII., pisana ręką z wieku XVII.

¹⁾ Św. Andrzeja obchodzi kościół dnia 30. Listopada, in crastino przypadłoby zatem na 1. Grudnia, dzień ten jednak był w r. 1425. Sobota a nie Poniedziałkiem.

²⁾ Wyrazy w nawiasie niepotrzebnie umieszczone.

LXXVIII.

W Starym Sączu 24. Stycznia 1430 r.

Wójt i ławnicy starosądeckcy poświadczają rezygnację przed ich sądem części gruntu i ogrodu w Starym Sączu przez Elżbietę wdowę po Marcinie ze Starego Sącza na rzecz Franciszkanów w Krakowie.

Nos Mathias Bul Advocatus, unacum Thoma Nyetopirz, Stanislao Kloczek, Martino Czoskiglowa, Stanislao Zaczekacz, Alberto Serodzinsky, Nicolao Wyechtek, Petro Misleczsky, Scabinis Iuratis, recognoscimus tenore presencium, quibus expedit, universis presentibus et futuris: quia cum iudicium bannitum feria tercia post festum sancte Agnetis celebrabatur, veniens Elizabeth relicta Martini olim balneatoris de Antiqua Sandecz, de consensu et voluntate Petri fly sui, Margarethe, Dorothee ac Anne filiarum suarum, coram iudicio personaliter stancium, per Nicolaum dictum Zachnicz, procuratorem suum, cum plena et omnimoda potestate per ipsas et ipsum legittime constitutum resignavit et resignaverunt medium quartam agri agris Kuligonis ex una et Iohannis Kokorzeconis parte ex altera contigui in Antiqua Sandecz, et ortum orto Iacobi dicti Surmam contiguum Reverendo patri domino Iohanni, Ministro Bohemie et Polonie provincie, necnon Wenerabilis (*sic*) viris dominis Custodi, Gardiano et fratribus Conventus Cenoby sancti Francisci de Cracovia ita late lougeque, prout in suis limitibus sunt distincta et limitata, ad manus Petri Barthconis de Antiqua Sandecz perpetualiter tenenda, habenda, vendenda, possidenda, utyfruenda, comutanda, pro sua et ipsorum beneplacita voluntate commitenda. Ita quod eadem Elizabeth non reliquit aliquod ius pro suis pueris, filys et filiabus presentibus vel absentibus in agro et orto supradictis, sed totum ius eorundem agri et orti in prefatos dominos ministrum et fratres conventus supradicti committit. Hoc adiecto, quod eadem Elizabeth predicto orto uti debet ad tempora vite sue dumtaxat. Actum et datum in Antiqua Sandecz, feria tercia proxima post festum sancte Agnetis anno domini millesimo CCCC^o tricesimo, nostro sigillo subappenso.

Oryginał na pergaminie w posiadaniu miasta Starego Sącza. Pieczęć oderwana.

LXXIX.

W Sandomierzu 10. Marca 1430 r.

Władysław Jagiełło nadaje Arcybiskupstwu Lwowskiemu wszelkie prawa i wolności, jakie posiada kościół gnieźnieński.

IN NOMINE DOMINI AMEN. AD PERPETUAM REI MEMORIAM. Cum inter humanae nature comoda nichil dignius memoria habeatur, opportunum existit, ut actus hominum literarum appicibus ¹⁾ et annotatione testium perhennentur, ne lapsu temporis ²⁾ evanescant. Proinde Nos Wladislaus Dei gracia Rex Polonie necnon terrarum Cracovie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyavie Litwanieque princeps supremus, Pomeranie Russieque dominus et heres etc. significamus tenore presencium, quibus expedit, universis presentibus et futuris, presencium noticiam habituris: Altitudinis celestis immensa ³⁾ Maiestas sicut Nos licet immeritos ad apicem Regie dignitatis ⁴⁾, sua dignata est clemencia promovere, quamquam eidem ad invictissimas eciam graciarum vices aliqualiter rependendas, nostra non sufficit fragilitatis humanitas, gratum tamen Nos speramus eidem exhibere servicium, dum ministris ipsius diu ⁵⁾ noctuque in suis laudibus devocius excubantibus nostri favoris et gracie dexteram innata liberalitate porrigimus et de ipsorum congruo statu in hys presertim, que divinum concernunt officium providemus, ut exuti curis temperalibus (*sic*) et necessitatibus ⁶⁾ adiuti compendys, eo libencius in eisdem ⁷⁾ laudum exennys (*sic*) sollicicius peragendis se videantur exercere. Itaque speciali zelo devocationis accensi, considerantes, Ecclesiam Metropolitanam Leopoliensem Archipresulem et Ministros ipsius ⁸⁾ inter Scismaticos ⁹⁾ positos multis defectibus et penurys fore gravatam et oppressam ¹⁰⁾ volentesque eam cum eodem Archipresule ¹¹⁾ et Ministris ipsius in presenti et in futuro nostris et successorum nostrorum prosequi favoribus et libertatis gracia consolari speciali, ut nostris suffulti munificencys, pro salute status nostri Inclitorumque ¹²⁾ Filiorum nostrorum carissimorum Wladislai et Kazimiri necnon tranquillo et prospero successu Regni, Creatoris nostri clemenciam eo attencius valeant exorare, ipsam Ecclesiam Leopoliensem cum ipsis Archipresule et Ministris necnon ¹³⁾ cum omnibus et singulis ¹⁴⁾ bonis hereditarys, posses-

W drugim egzemplarzu tego nadania znajdują się następujące odmianki: ¹⁾ apicibus. ²⁾ temporum. ³⁾ immensa. ⁴⁾ maiestatis. ⁵⁾ die. ⁶⁾ necessitatisque. ⁷⁾ huiusmodi. ⁸⁾ Ecclesiam Metropolitanam ac ipsius presulem et Ministros Leopolienses. ⁹⁾ Scismaticos. ¹⁰⁾ zamiast wyrazów od et penurys do oppressam: aggravare. ¹¹⁾ suo presule. ¹²⁾ et inclitorum. ¹³⁾ Wyrazy od cum ipsius do necnon opuszczoue. ¹⁴⁾ tu dodano: ipsius.

sionibus, civitatibus, opidis atque villis, hominibusque ¹⁵⁾ censuarys, reddituaris subditis et vasallis quecumque dicta Ecclesia Leopoliensis a predecessoribus nostris ab antiquo optinet (sic) a nobisque sive successoribus nostris ac alys quibusvis personis ubilibet in regno nostro et specialiter in ¹⁶⁾ terris nostris ¹⁷⁾ Russie optinebit (sic) possidetque in presenti et in futurum successu felici temporum possidebit quoquomodo et acquiret, ab omnibus et singulis nostris et quorumcumque officialium nostrorum sive dignitariorum stacionibus ¹⁸⁾, contribucionibus pecuniarum et avenarum, exaccionibus poddimczissna ¹⁹⁾ dictis et quibuslibet solutionibus dacionibusque foralibusque consuetis ²⁰⁾ necnon laboribus ²¹⁾, vecturis, podwodis, angarys, preangaris, iniurys ²²⁾ gravaminibus, molestys et ²³⁾ offensis eximimus ²⁴⁾ perpetue et ²⁵⁾ libertamus alyisque iuribus, libertatibus, privilegys ²⁶⁾ et gracys utputa circa limitaciones bonorum, quibus Ecclesia Metropolitana Gneznensis potitur et letatur, eamdem Ecclesiam Leopoliensem, Archipresulem ²⁷⁾, et Ministros ipsius, quecumque ipsorum comodum videbuntur concernere, concedimus perpetue ²⁸⁾ utifru et gaudere, mandantes seriose omnibus officiis nostris et subditis ubilibet in Regno nostro et terris Russie ²⁹⁾ constitutis, qui presentibus fueritis requisiti, quatenus prefatam Ecclesiam Leopoliensem, Archipresulem et Ministros ipsius ³⁰⁾, circa hanc quam ipsis concessimus in omnibus punctis, sentencys, condicionibus, articulis ³¹⁾ et clausulis conservare debeat per perpetuam ³²⁾ libertatem. Harum quibus Sigillum Maiestatis nostre ³³⁾ est appensum testimonio literarum. Actum Sandomirie feria sexta proxima ante dominicam Reminiscere anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo, presentibus Reverendis in Christo patribus dominis Sbigneo Cracoviensis et ³⁴⁾ Iohanne Wladislaviensis, Regni Polonie Cancellario, Ecclesiarum Episcopis, Magnificis ³⁵⁾ et Nobilibus Iohanne de Tharnow Cracoviensi, Sandywogio de Ostrorog, Poznaniensi Palatinis, Michaele de Czyzow ³⁶⁾ Sandomiriensi, Iohanne de Ossolyn Radomiensi, Domarat ³⁷⁾ de Cobilani ³⁸⁾ Biecensi et Paschcone Zlodzei ³⁹⁾ Zavichostensi Castellanis multisque alys fidedignis. Datum per manus prenominati Reverendi domini Iohannis Episcopi Wladislaviensis ⁴⁰⁾ et Cancellary et Venerabilis Wladislai de Oporow decretorum doctoris, Prepositi Sancti Floriani ante Cracoviam ⁴¹⁾ Regni ⁴²⁾ Polonie Vicecancellary, sincere nobis dilectorum ⁴³⁾.

¹⁵⁾ necnon hominibus. ¹⁶⁾ Wyraz in opuszczony. ¹⁷⁾ Wyraz nostris opuszczony. ¹⁸⁾ Stacionum. ¹⁹⁾ poddimczisna. ²⁰⁾ zamiast: *foralibusque consuetis* jest *solitis et inconsuetis*. ²¹⁾ Theoloneys. ²²⁾ laboribus. ²³⁾ vel. ²⁴⁾ excipimus et. ²⁵⁾ et opuszczono. ²⁶⁾ privilegys, libertatibus. ²⁷⁾ presulem. ²⁸⁾ Wyraz: *perpetue* opuszczono. ²⁹⁾ Wyraz: od in do Russie opuszczono. ³⁰⁾ presulemque ipsius et Ministros. ³¹⁾ Wyraz: *articulis* opuszczono. ³²⁾ Wyraz: *perpetuam* opuszczono. ³³⁾ Zamiast: *Maiestatis nostre* stoi nostrum. ³⁴⁾ Wyraz: et opuszczony. ³⁵⁾ Magnificisque. ³⁶⁾ Czyszow. ³⁷⁾ Domarath. ³⁸⁾ Cobilani. ³⁹⁾ zlodzey. ⁴⁰⁾ Wyraz: *Wladislaviensis* opuszczono. ⁴¹⁾ extra Muros Cracovienses. ⁴²⁾ eiusdem Regni. ⁴³⁾ podpisano: Ad relacionem predicti domini Iohannis Episcopi Wladislaviensis et Regni Polonie Cancellary.

Oryginał na pergaminie w Arch. kap. metr. lwow. obrz. łac. (Loc. VI. Nr. 1). Na sznurach jedwabnych koloru amarantowego, czarnego i białego zawieszona pieczęć majestatyczna, bardzo uszkodzona (cały wierzch zdarty). Na zagiętce pergaminu po lewej ręce ręką nieco późniejszą napisano: *Regestrata*; po prawej stronie: *lectum per Albertum de Zichlin Regni Polonie Vicecancelarium in Leopoli anno domini millesimo CCCC^o sexagesimo nono.*

Na odwrotnéj stronie pergaminu najdawniejszy napis:

Privilegium libertacionis Ecclesie Leopoliensis etc.

Ten sam dokument exsytuje w drugim egzemplarzu w arch. kap. metr. lwow. obrz. łac. (Loc. VI. Nr. 4). Na sznurze jedwabnym koloru amarantowego i niebieskiego zawieszona na czerwonym wosku wycięszta pieczęć królewska większa, taka jak u Stronczyńskiego: Wzory pism dawnych Nr. 47. Na odwrotnéj stronie pergaminu następujące dawniejsze napisy:

Inductum in Acta Castrenia Leopoliensis.

Ad Capitulum Leopoliense serinio reponantur, habet ulteras similes archiepiscopus.

Super libertate Ecclesie Leopoliensis u podwodis, stacionibus et fumalibus et limitacione.

Ponieważ egzemplarz ten w głównej treści zgodny jest z poprzednio wydrukowanym, podano więc tylko z niego odnianki poniżej textu.

LXXX.

W Krakowie 21. Marca 1431 r.

Władysław Jagiełło nadaje kościołowi parafialnemu w Sanoku w zamian za pewne dochody z żup sanockich dochody z żup przemyskich.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ad perpetuam rei memoriam, cum inter humane nature comoda nichil dignius memoria habeatur, opportunum existit, ut actus hominum litterarum apicibus et testium annotacione perhennentur, ne lapsu temporis evanescant, proinde nos Wladislaus Dei gracia rex Polonie, necnon terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyaue, Lythwanieque princeps supremus, Pomeranie, Russieque dominus et heres etc. significamus tenore presencium ¹⁾ quibus expedit, universis presentibus et futuris, presencium noticiam habituris: Quod quamvis ecclesia parochialis sancti Michaelis archangeli in Sanok, civitate nostra, certis salarys in zuppis nostris sanocensibus et alys preventibus dotata existit et privilegiata, de quibus gaudere perpetuo debuisset, tamen ex certis causis animum nostrum moventibus, ymmo profectum et comodum tocius terre sa-

¹⁾ Tutaj pisarz powtórzył dwa razy wyraz: *presencium*.

nocensis tangentibus, dictas zuppas nostras sanocenses extinguere, suffocare et anichilare comisimus. Ne igitur cultus divinus in dicta ecclesia parochiali sancti Michaelis in Sanok per hoc minui et ecclesia predicta in proventibus et sallarys, alias per nos in dictis zuppis sanocensibus deputatis, decrescere videatur, ipsam ecclesiam parochialem sancti Michaelis predictam in Sanok, accensi zelo devocationis eisdem sallarys, videlicet sex grossis monete communis et uno coreto salis minuti in zuppis nostris premisliensibus premiare cupientes, ut ministri ipsius divino cultui insistentes sustentari valeant et pro nostra salute ac prospero successu regni creatoris nostri clemenciam eo attencius exorare prenominate ecclesie in Sanok, civitate nostra, et ipsius rectori, pro tempore existenti, sex grossos monete communis sallery antiqui cum uno coreto salis minuti predictis in zuppis nostris premisliensibus, transponentes de zuppis sanocensibus, per zupparios nostros premislienses de eisdem in qualibet septimana singulis annis respondendo perpetuis temporibus damus, donamus, inscribimus et deputamus per ipsam ecclesiam et ipsius rectores tenendos, habendos, utifruendos, percipiendos et pacifice perpetuo possidendos, mandantes omnibus dicti salis premisliensis zupparys, pro tempore existentibus, quatinus prefate ecclesie rectori et ipsius successoribus sex grossis monete communis de predictis et uno coreto salis minuti singulis septimanis *debeat*¹⁾ respondere sine contradictione et negligencia aliquali; harum quibus sigillum nostrum appensum est testimonio litterarum. Actum Cracouie feria quarta, proxima post dominicam Iudica, anno domini millesimo quadragesimo tricesimo primo, presentibus reverendis in Christo patribus Alberto, archiepiscopo gneznensi et primate, Sbigneo cracouiensi, Iohanne wladislauensi episcopis, magnificisque et strenuis Nicolao de Michalow castellano, Iohanne de Tharnow palatino cracouiensibus, et Petro Schaffranecz sandomiriensi palatino multisque alys fide dignis fidelibusque nostris dilectis. Datum per manus eiusdem reverendi in Christo patris Iohannis episcopi wladislauensis, regni Polonie cancellary, necnon venerabilis Wladislai de Opporow, decretorum doctoris, eiusdem regni Polonie vicecancellary, sincere nobis dilectorum.

Ad relationem eiusdem reverendi in Christo patris domini Iohannis episcopi wladislauensis.

Pergaminowy oryginał dobrze zachowany jest własnością p. Antoniego Schneidera. Pieczęć oderwana, pozostał tylko rozstrzępiony, wypełniony sznurek jedwabny, kolorów białego, czerwonego i czarnego.

¹⁾ Tutaj znów pisarz przez omyłkę powtórzył dwa razy wyraz: *debeat*.

LXXXI.

W Sieradzu 22. Sierpnia 1433 r.

Władysław Jagiełło daje Domaratowi w posiadanie wieś Szarawkę na Podolu w 50 grzywnach, aż do czasu spłacenia mu téjże summy.

Wladislaus Dei gracia Rex Poloniæ Lithuanieque princeps supremus et heres Russie etc. significamus tenore presencium quibus expedit universis, quomodo attentis et visis fidelibus servicys Nobilis Domarath, quibus nobis placere meruit et in futurum, ducta fide et constancia, prestancius poterit complacere, horum et aliorum meritorum intuitu, volentes ipsum prosequi gracia et favore, sibi quinquaginta marcas monete et numeri polonicalium quadraginta octo grossos in quamlibet marcam computando in villa nostra Szarawka, in terra Podolie et districtu Smotricensi sitta, et ipsius attinencys alias sprzisatky, si et in quantum per prius alteri non inscripsimus, damus, donamus, inscribimus et largimur tenore presencium gracie, tenendum, habendum, utifruendum, pacifice et quiete possidendum, quo usque sibi aut suis legitimis successoribus per nos aut successores nostros dicte quinquaginta marce ad plenum fuerint persolute; quibus exolutis dicte ville et ipsius attinenciarum possessio ad nos et nostros successores revertetur pleno iure; hoc tamen adiecto specialiter et expresso, quod in terris Podolie residuam faciat personalem, ipsarumque defensioni toto posse intendat; stacionibus et iuribus nostris Regalibus in omnibus semper salvis; harum, quibus sigillum nostrum appensum est, testimonio literarum. Datum in Siradia sabatho in octava Assumptionis Marie anno domini millesimo quadragesimo tricesimo tercio.

Ad relacionem venerabilis Vladislai Regni
Polonie Vicecancellary.

Przywilej ten został potwierdzony przez Zygmunta I. w Krakowie *feria sexta ante Dominicam oculi* (5. Marca) 1507 roku. Oryginał potwierdzenia, opatrzony własnoręcznym podpisem kanclerza Jana Łaskiego, na pergaminie w Zakładzie nar. im. Ossolińskich, Nr. 40; pieczęć oderwana.

LXXXII.

W Bazyleji 4. (?) Sierpnia 1441 r.

Sobór Bazylejski nadaje Arcybiskupowi Lwowskiemu Janowi przywileje duchowne.

SACROSANCTA generalis Synodus Basiliensis in spiritu sancto legitime congregata, universalem ecclesiam representans, Venerabili Iohanni Archiepiscopo Leopoliensi salutem et omnipotentis Dei benedictionem. Sincere devotionis affectus, quem ad nos et universalem gerere comprobaris ecclesiam, non indigne promeretur, ut que alys nostre sacre congregationi suppositis ad eorum salutem animarum per nos concessa noscuntur, etiam tibi favorabiliter concedamus. Dudum siquidem inter cetera omnibus et singulis, qui tunc huic sancte Synodo incorporati residebant presentialiter in eadem, et in antea per sex menses resederant, ac nobiscum per huiusmodi menses laboraverant, huiusmodi ipsorum sanctos labores et merita condignis salutarium retributionum impendys compensare cupientes, litteras nostras concessimus in hec verba:

Sacrosancta generalis Synodus Basiliensis in spiritu sancto legitime congregata universalem ecclesiam representans. Ad futuram rei memoriam. Benigna universalis ecclesie providentia thesauros spiritualium gratiarum a Christo sibi commissos laborantibus in vinea domini merito dispensare curat, quo magis labores et sollicita studia in prosecutionem salutis animarum et boni publici Christiane religionis ac exaltacionis fidei catholice conferant, ut sic fructuosis eorum operibus digna rependantur premia et ad uberiora meritorum incrementa ferventius excitentur. Virtuosum igitur et laudabilem zelum suppositorum huius sancte Synodi fidelia obsequia ipsi ecclesie Christi in suis necessitatibus et adversitatibus exhibentium, et pro inchoatis sanctis operibus communem Christianorum utilitatem concernentibus assidue laborantium attenta consideratione pensantes et laboribus eorum digna salutarium retributionum munera elargiri cupientes, ut omnes et singuli, qui huic sancte Synodo incorporati resident presentialiter in eadem et antea per sex menses resederunt ac etiam qui hinc usque ad festum Assumptionis Virginis Marie eidem sancte Synodo incorporati fuerint, postquam per totidem menses in eadem resederint, necnon et illi qui in nostris et ipsius ecclesie negotiis extra locum huius sacri Concilii per nos missi sunt, ac, ut prefertur, nobiscum per totidem menses laborarunt vel laborabunt cuiuscunque status, gradus, ordinis vel conditionis fuerint, etiam si Cardinalatus, Patriarchali, Archiepiscopali, Episcopali aut Abbatiali preemineant dignitate singulos confessores ydoneos,

seculares vel regulares presbyteros eligere, qui totiens quotiens oportunum fuerit ipsorum singulorum confessionibus diligenter auditis ipsis singulis in sinceritate fidei, unitate, obedientia et devotione sancte universalis et Romane ecclesie atque nostra et summi pontificis pro tempore legitimam administrationem papatus habentis persistentibus pro peccatis et censuris, a iure, constitutione universalis Concily vel apostolica aut alia qualibet vel ab homine generaliter promulgatis omnibus debitam absolutionem impendere atque iniungere valeant penitentiam salutarem, nisi forsitan talia fuerint, propter que sedes apostolica fuerit merito consulenda necnon etiam vota peregrinationis, abstinentie et similia per eos omissa, exceptis tamen votis peregrinationis Romane, Iherosolimitane et sancti Iacobi in Compostella, in alia pietatis opera commutare. Quodque preterea predicti et aly similes confessores per eorundem incorporatorum et incorporandorum singulos semel in vita et semel in mortis articulo ipsorum singulorum similibus confessionibus auditis eis singulis, preter quam in homicide voluntary casu, alias pro peccatis omnibus etiam, si talia forent, propter que sedes ipsa merito consulenda existeret auctoritate universalis ecclesie et nostra debite absolutionis beneficium impendere ac penitentiam salutarem iniungere plenariam remissionem omnium peccatorum suorum concedendo ipsosque et ipsorum quemlibet a quibusvis excommunicationum, suspensionum et interdicti sentencys alysque ecclesiasticis censuris et penis e iure vel ab homine generaliter etiam per legatorum vel subdelegatorum sedis prediecte aut conciliorum universalium vel apostolice sedis aut provintiales vel quaslibet synodales constitutiones sive iuxta regularia quorumlibet ordinum instituta incurrisse quomodolibet censemebuntur, etiam si propterea ad sedem ipsam, vel alium quemcunque specialis habendus foret recursus, si id humiliter petierint, iniunctis eis pro modo culpe simili penitentia nec non alys, que fuerint iniungenda auctoritate predicta, etiam absque cuiusvis alterius super hoc requisita licentia absolvere, atque etiam semel, ut premittitur, in vita quecunque vota peregrinationis, abstinentie et similia in alia pietatis opera commutare, etiam si talia sint, propter que merito foret sedes apostolica consulenda, et cum eis ac eorum quolibet super irregularitate, si qua huiusmodi sententys aut eorum aliqua ligati missas et alia divina officia non tamen in contemptum clavium celebrando vel se illis immiscendo vel alias qualitercunq; preterquam in bigamia vel homicide voluntario contraxerint abolendo, etiam omnem inhabilitatis, irregularitatis et infamie maculam sive notam per ipsorum quemlibet premissorum occasione contractam, eadem auctoritate dispensare ipsosque et ipsorum quemlibet ad quascunque dignitates etiam Cardinalatus, Patriarchales, Archiepiscopales, Episcopales et alias quascunque et personatus administraciones officia et beneficia quecunque ecclesiastica, etiam curam animalium habentia, que indebita aut minus canonice alias tamen collorato titulo, etiam si per symonie labem non tamen per violentiam aut pretextu litterarum et instrumentorum falso fabricatorum adepti sunt et possident, ipsis tamen dignitatibus officys et beneficys,

in quorum adeptione labes symonie intervenerit, prius in manibus predictorum confessorum libere resignatis, rehabilitare illaque eis post rehabilitacionem huiusmodi de novo absque alieni iuris preiudicio conferre, et de illis providere, et alias desuper ipsorum statui et indemnitatisbus consulere, etiam ad alias quascunque, ut premittitur, dignitates et beneficia illis canonice conferendas aut conferenda rehabilitando, et in omnibus et per omnia libere et licite possint et valeant, prout Romanus pontifex, pro tempore in legitima administratione papatus constitutus, quomodolibet facere posset. Ita tamen quod ipsorum singuli de fructibus per eos ex dignitatibus, personatibus, administrationibus et officiis ac benefitiis huiusmodi indebite perceptis, aliqualem portionem pro fabricis aut ornamentis ecclesiarum seu alys p[ro]p[ri]e usibus iuxta voluntatem et discretionem confessorum predictorum exponere debeant, ac etiam teneantur et quibusquidem absolutionibus, abolitionibus, dispensationibus et provisionibus etiam in iudicio, et extra, ubi opus fuerit, stari volumus personis incorporatis et incorporandis predictis auctoritate ipsius universalis ecclesie tenore presentium indulgemus. Volumus autem quod confessores ipsi de his, de quibus ratione premissorum alteri fuerit impendenda satisfactio, eam singulis incorporatis predictis pro tempore confidentibus per se, si supervixerint, vel per heredes suos, aut alios si tunc forte transierint faciendam iniungant, qua ipsi absoluti vel dicti heredes, aut aly premissi facere et adimplere teneantur, ut prefertur. Et ne, quod absit, aliqui propter huiusmodi gratiam reddantur procliviores ad illicita imposterum committenda, volumus, quod si ex confidentia remissionis huiusmodi aliquis vel aliqui incorporatorum predictorum aliqua forte committerent, quoad illa remissio nullatenus suffragetur, quam etiam ad eos, qui a nobis recesserunt, et ad dissolutionem seu derogationem auctoritatis presentis sacri Concilii improbis ausibus machinati sunt, nolumus aliquatenus extendi. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre concessionis et voluntatis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis Dei et universalis ecclesie se noverit incursum. Datum Basilee V kalendas Iuly (27. Czerwca) anno a Nativitate domini Millesimo quadragesimo tricesimo nono, Apostolica sede vacante.

Nos volentes, ut tu, qui post concessionem huiusmodi te congregacioni nostre incorporari fecisti et ut asseris pro auctoritate universalis ecclesie et Sanctissimi Domini Felicis pape V conservanda eatenus fideliter laborasti et laboras in dies concessionis et litterarum predictarum pleno gaudeas effectu ac tuis in hac parte supplicationibus inclinati, litteras et indulgentiam predictas in omnibus et per omnia ad te extendimus, ut videlicet confessor, quem elegeris, totiens quotiens opus fuerit, confessione tua audita te in sinceritate, fidei unitate, obedientia et devotione universalis et Romane ecclesie atque nostra necnon summi pontificis, pro tempore canonice intrantis, persistentem a (peccatis) omnibus et censuris, ut prefertur, absolvere necnon semel in vita et semel in mortis arti-

culo similem absolutionem tibi impendere aliaque in dictis litteris contenta, iuxta illarum continentiam, vim atque tenorem, in omnibus et per omnia per te consequi posse et debere devotioni tue de specialis dono gratie concedimus per presentes. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre extensionis et concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare presumpserit, indignationem omnipotentis Dei et universalis ecclesie se noverit incursum. Datum Basilee II¹⁾ Nonas Augusti anno a Nativitate domini millesimo quadragesimo primo.

Oryginał na pergaminie w arch. kap. metr. lwow. obrz. łac. (Loc. VI, Nr. 9). Na sznurku z jedwabiu żółtego i czerwonego zawieszona pieczęć ołowiana, taka sama jak przy dokumencie Nr. LXVIII w tomie II Aktów tych.

LXXXIII.

W Wiśniczu między 4. a 10. Czerwca 1443 r.

Mikołaj Kmita z Wiśnicza, kasztelan przemyski, uposaża plebana w Wiśniczu, nakładając przytem na niego pewne obowiązki.

IN Nomine domini Amen. Nos Nicolaus Kmita, heres de Visznicze, Castellanus Prz(emisliensis, Notum facimus, quibus) expedit: Quomodo diem mortis prevenire volentes et de datis nobis a Deo equal²⁾ facere distributionem in remedium animalium predecessorum et nostrorum Th maiori, que et plebani Thaberna nuncupatur, et aream cum agro ex opposito Visznicze maiori, quam aream quidem Voytek alias Stanczek possedit cum o(mni iure, proprietate, proventibus), pratis,

¹⁾ Powinno być Pridie Nonas; zresztą widoczne są tylko dwie kreski, może być jednak, że było ich trzy, a w takim razie byłoby to 3. Sierpnia.

²⁾ Luki, które powstały skutkiem odcięcia kawału pergaminu, a które tutaj oznaczam punktami lub uzupełniam kursywą, nieopisuję każdej specjalnie, bo wszystkie prócz dwóch ostatnich są równie wielkości, od góry do dołu odcięto kawał pergaminu, tak, że tylko trzy ostatnie wiersze pozostały nieuszkodzone, a dwa je poprzecznające pozbawione paru liter. We wszystkich innych luki są jednakie, a mianowicie mniej więcej takie, jak ta, którą uzupełniam w pierwszym wierszu. Ażeby jeszcze dokładniej poinformować czytelnika o objętości tych luk, dodaję, że w przedostatnim wiernszu na miejscu té saméj objętości, co luki poprzednich wierszy, stoją te wyrazy: *larszky Nicolaus Vilczek et Sand*, tyle więc słów a względnie liter wypadło we wszystkich poprzednich wierszach, z wyjątkiem, jak nadmieniłem, czwartego i piątego od końca, w których brakuje tylko kilkunastu liter i trzech ostatnich, które są nieuszkodzone.

fructibus, silvis, rubetis mericis et ceteris ad illa spectantibus ab an(*tiquo teutis et habitis domino Nicolao*) alias Canthorek plebano nostro in Visznicze et alys omnibus suis successori(*bus damus, donamus, appropriamus*) et incorporamus assignamusque cum omni iure tenendum, habendum, v(*endendum, commutandum, donandum*) absque omni impedimento libere, quiete, perpetue et in evum possidendum, sic . . . cum area et alys per nos Ecclesie propter deum datis per nostrum aliique(*m . . . legit*)timum et consangwineum nullatenus debent recipi nec auferri propter s mentes presentibus dictos Thabernatorem et ortulanum ab omnibus nostris seri . . . universis, quoctunque vocabulo nuncupentur, nunc consuetis aut in posterum induc(*endis . . . ortu*)lanus pro tempore existentes non alteri nisi domino plebano Ecclesie nostre in (*Visznicze*) omnibus censibus et utilitatibus prenotatis respondebunt. Ceterum ipsi videlicet alio iure tenebuntur procedere neque uti nisi iure hereditario dominorum Quodque ipse dominus Nicolaus Canthorek aut eius successores per se vel p(er vicarium pro absoluzione) peccaminum nostrorum tres missas: primam pro defunctis feria secunda, Secun(*dam*) de beata virgine Maria Sabbato vel alys diebus consimilibus singulis septi(*manis*) sit astrictus perpetue et in evum. Eciā dominus plebanus vel ipsius vicarius debent visitare Castrum missam ad legendum, quando per dominos fuerint avisa(*ti Harum*) quibus Sigillum nostrum presentibus est appensum testimonio litterarum. Datum in Visznicze fe(ria¹) *infra* octavas Corporis Christi Anno domini Millesimo Quadragesimo (sic) tercio presentibus m(agnifico) et honorabili Generosisque viris videlicet domino Petro de Curow Castellano Sandecensi, domino Nicolao alias Swanczecz Capellano magnifici domini Nicolai Kmita Curiensi, Nicolao Kaczlawszky, Nicolao Vilczek et Sandkone falconista, testibus fide dignis.

Pergaminowy oryginał bardzo starannie i czytelnie pisany, od którego znaczny kawał od-krojono, tak, że tylko trzy ostatnie wiersze zostały nieuskodzone, a czwarty i piąty od końca pozbawione paru liter, znajduje się w Zakł. Nar. Im. Ossol. (nr. 19). Pieczęć zaginęła, pozostała po niej pasek pergaminowy. Dwa dość świeże napisy na odwrotniej stronie nie zawierają nic ważnego. Luki, które powstały skutkiem odcięcia kawału pergaminu, w części uzupełnionym domyślając się brakujących słów.

¹) Brakuje jednego wyrazu, albo *sexta* coby było 4, albo *secunda* coby było 7, albo *tercia* coby było 8, albo *quarta* 9, albo wreszcie *quinta* 10. Czerwca.

LXXXIV.

W Sanoku 24. Listopada 1446 r.

Zofia królowa, wdowa po Władysławie Jagielle, rozstrzyga spór o ogród pomiędzy rajcami miasta Sanoka a jednym z mieszkańców Tomaszem Skonczowiczem.

Sophia dei gratia Regina Poloniae etc. significamus tenore praesentium, quibus expedit, universis: Quia multa litigia et diversi modi ¹⁾ controversiae ²⁾ pro quodam orto, in monte stroznica dicto, prope civitatem Sanok iacenti, inter circumspectos viros consules et communitatem totius civitatis Sanocensis ex una et quendam Thomam Skonczowicz, concivem civitatis nostrae praedictae, ex altera partibus oriebantur a tempore satis longo, nos igitur volentes ³⁾ dictos consules et totam communitatem, ut semper consuevimus, circa iustitiam conservare, ut fructum liceat illis pro eiusmodi orto componere ampliorem ⁴⁾, de nostra speciali gratia deputamus generosos ac nobiles Iohannem de Zagorzany, subdapiferum et mareschalcum curiae nostrae reginalis, et Iacobum de Morawany ⁵⁾ castellanum czechowiensem, consiliarios nostros, gratae dilectos, audiendi et decretandi causam huiusmodi interpretes iam dictos ⁶⁾, qui domini ad nostra mandata descenderent ⁷⁾ iustitiam partibus nostris iussionibus iudicialiter ministraturi; tandem ipsimet consules et tota communitas Sanocensis una cum eodem Thoma Skonczowicz in conspectu nostrorum iudicium ad hoc deputatorum iudicialiter constituti ⁸⁾, ipsorum ultronea voluntate in rem ⁹⁾ et personas, dictae civitatis seniores, videlicet Petrum Dlugosz et Hospfoff (*sic*) et alios tali modo ¹⁰⁾ compromiserunt, offerentes se ratum atque gratum in perpetuum habituros quidque per eosdem seniores fuerit recognitum pro orto antefato ¹¹⁾. Tunc seniores iam dictae civitatis stantes sub ipsorum conscientia recognoverunt: Quia ortus ille, pro quo litigia vertuntur est civitatis ¹²⁾ et spectat ad eandem et quod datus fuit patri praefati Thomae ¹³⁾ Skonczowicz ad quinquennium ¹⁴⁾ usufruendus. Nos igitur audita ¹⁵⁾ a uostris iudicibus huiusmodi recognitione, coram ipsis facta, de consensu partis utriusque, eundem ortum, in monte stroznica situm, praedictae nostrae civitati Sanocensi ¹⁶⁾ adiudicamus,

¹⁾ *modae* w oblacie. ²⁾ *controversiones* w obl. ³⁾ *volumus* w obl. ⁴⁾ Zamiast ustępu od *ut fructum do ampliorem* stoi w oblacie: *ex fructu libetibus pro cuiusmodi orto componere ampliorem*, co zupełnie nie ma sensu. ⁵⁾ *Morausione* stoi w obl., że kasztelan czechowski (którego w Niesieckim nie ma) zwał się *Iacobus de Morawany*, wynika z dok. nr. CXI, tom III. ⁶⁾ *dictas* w obl. ⁷⁾ *descendissent* w obl. ⁸⁾ *constituere* w obl. ⁹⁾ *in quas rem* w obl. ¹⁰⁾ *pleni modae* w obl. ¹¹⁾ *antefacto* w obl. ¹²⁾ *civitatensis* w obl. ¹³⁾ *Thomas* w obl. ¹⁴⁾ *quiennium* w obl. ¹⁵⁾ *audienda* w obl. ¹⁶⁾ *civitatis Sanocensis* w obl.

incorporamus perpetualiter possidendum, habendum ¹⁷⁾ et in usus civitatis iam dictae beneplacitos convertendum ¹⁸⁾, praefato Thomae Skonczowicz et eius posteritati pro eodem orto perpetuum silentium imponendo. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus duximus appendi ¹⁹⁾). Datum in Sanok feria quinta in vigilia festi Sanctae Catharinae virginis gloriosae. Anno Domini Millesimo Quadringentesimo ²⁰⁾ Quadragesimo Sexto.

Według oblaty Acta Castrens. Sanocensia r. 1776. Tom 260, pag. 1366—1370.

LXXXV.

W Haliczu 27. Lutego 1447 r.

Ihnat z Kutyszcz sędzia i Ścibor z Wasyczyna, podsędek ziemsy halicki, poświadczają, że Klemens z Siemienkowic sprzedał wieś swoją Siemienkowce Piotrowi z Dobojowa za sto grzywien zwykłej monety.

Nos Ihnathko de Cuthyscha (*sic*) ¹⁾ Iudex et Stiborius de Wasyczin ²⁾ Subiudex Terre Haliciensis generales, recognoscimus tenore presencium, quibus expedit, universis presentibus et futuris, presencium noticiam habituris: quomodo veniens Nobilis Clemens de Syemyenkowce ³⁾ non compulsus, nec coactus, neque aliquo dolo sinistro seductus, sed mera et spontanea voluntate suorumque fretus amicorum salubri consilio, recognovit publice, quia villam sui patrimony dictam Syemyenkowce, in districtu Haliciensi situatam, domino Petro de Dobyew ⁴⁾ pro centum marcis communis peccunie et numeri polonicalium, in quamlibet marcam quadraginta octo grossos computando polonicas, vendidit perpetuis temporibus et in evum ac irrevocabilibus (*sic*) temporibus vendidit et resi-

¹⁷⁾ possidendi, habendi w obl. ¹⁸⁾ convertendi w obl. ¹⁹⁾ appendendi w obl. ²⁰⁾ Quingentesimo w obl., kiedy wilia s. Catharinae nie przypadała na Czwartek, a królowa Zofia † 1461 r.

¹⁾ Kutyszce, wieś w powiecie brodzkim.

²⁾ Wasyczyna nie ma w Galicyi, jest atoli Wasiuczyn w powiecie rohatyńskim i z niego pochodziła ta familia.

³⁾ Ani w Niesieckim, ani w Paprockim nie ma Siemienkowskich ani Siemionkowskich, są tylko Siemakowcy, a ponieważ w Galicyi są aż trzy wsie nazwy Siemakowce (w czortkowskim, horodeńskim i kołomyjskim powiatach) zdawałoby się więc, że z jednej z nich pochodzi wzmiarkowana tutaj familia. Z tych trzech wsi jednak żadna nie należy do rzym. kat. kapituły lwowskiej (z której archiwum dokument ten wyjęto), a należą do niej Siemikowce w powiecie rohatyńskim, do nich więc dokument ten się odnosi.

⁴⁾ Dobiejowscy herbu Wczele (według Niesieckiego) pochodzili z Wielkopolski.

gnavit temporibus perpetuis cum omnibus et singulis dicte ville Syemyenkowcze utilitatibus, fructibus, censibus, redditibus, questibus, proventibus, agris, pratis, campis, silvis, mericis, borris, gays, sereptis, virgultis, rubetis, dumetis, quercis, pinetis, aquis, torrentibus, rivis et earum decursibus, piscinis, lacubus, paludibus, molendinis, emolumentis, montibus, collibus, vallibus ceterisque attinencys, pertinencys, siccis et medidis (*sic*) ad dictam villam Syemyenkowcze spectantibus, quocumque nomine censeantur, per eundem dominum Petrum et ipsius legittimos successores tenendum, habendum, vendendum, utili fruendum, comutandum, donandum, alienandum et ad usus suos suorumque legittimorum successorum beneplacitos convertendum perpetuis temporibusque possidendum. In cuius rei testimonium sigilla nostra presentibus sunt appensa. Acta et data in Halycz secunda feria proxima ante dominicam Reminiscere anno domini millesimo quadringentesimo quadragesimo septimo, presentibus Generosis Dominis Sororio de Comarow, Frańczkone de Mylowanye Camerarys, Stephano de Bidlowa, Iwaschkone de Nouicza, Stanislao de Zawalow, Petro Romanowsky et alys quampluribus fide dignis ad premissa.

Oryginał na pergaminie w arch. kap. metr. lwowsk. obrz. łac. (Loc 1. nr. 9). Zawieszone na paskach pergaminowych dwie gałki woskowe; pierwsza sędziego z odciskiem herbu Korczak i zatartym napisem w obwodzie, druga podsędka z odciskiem nieznanego herbu (który najpodejściem jest jeszcze do tego, którym się pieczętowała familia Lubockich (Niesiecki VI, 146), różni się tylko od niego tém, że dwa boczne listki tworzą prostą linię, a na nich znów pod prostym kątem stoi trzeci) i zatartym w obwodzie napisem. Niesiecki podał o Wasiczyńskich, że się pieczętowali herbem Korczak. Była to chyba inna tego imienia familia.

Na odwrotnéj stronie pergaminu prócz paru późniejszych napisów jeden ręką współczesną:
Szyemyonkowcze.

LXXXVI.

W Przeworsku 2. Marca 1447 r.

Piotr z Grochowic sędzia i Paweł z Zamiechowa podsędek ziemscy przemyscy poświadczają, iż Dorota, żona Nikla, wójta z Tyczyna, po kwitowała swoich braci Jakóba i Alexego, dziedziców wsi Cieszacina i Ożenska, z odbioru należącej się jej schedy.

Nos Petrus de Grochowce ¹⁾ Index et Paulus de Zamyechow ²⁾ Subiudex terre Premisiensis generales, significamus tenore presencium, quibus expedit, universis presentibus

¹⁾ Grochowce, wieś w powiecie przemyskim.

²⁾ Zamiechów, wieś w powiecie jarosławskim.

et futuris : quomodo veniens Generosa Dorothea uxor legitima nobilis Nykel advocati de Thiczn¹⁾ sponte et libere recognovit, quia nobiles Iacobus et Allexius de Czyeszaczin heredes, prefate Dorothee fratres germani, de bonis paternalibus et de bonis maternalibus videlicet de Czyeszaczin et Ozensko²⁾ sibi prediecte Dorothee solucionem fecerunt cum effectu de predictis bonis supratactis et satisfecerunt; et predicta Dorothea ipsos fratres prius dictos Iacobum et Allexum (*sic*) de Czyeszaczin et Ozensko liberos dimisit et remittit, de predictis bonis silentium perpetuum et in evum faciendo cum pleno iure. Acta et data Przeworsko feria quinta proxima post Invocavit anno Domini millesimo CCCCXL septimo, presentibus nobilibus Iohanne et Nicolao de Mzuowieze, Petro et Allexandro de Prochnik, Iohanne Lopusky, Marcissio de Morawsko et alys pluribus.

Oryginał na pergaminie w Zakładzie nar. im. Ossolińskich nr. 32; na paskach pergaminowych zawieszone były dwie pieczęci, z których tylko kawałek drugiej, na zwyczajnym wosku, pozostał.

LXXXVII.

W Haliczu 1. Maja 1447 r.

Ihnat z Kutyszcz sędzia i Ścibor z Wasyczyna podsędek ziemsy haliccy poświadczają układ o staw między Knyhyniczami a Wasyczynem, zawarty za pośrednictwem rozjemców pomiędzy Mikołajem z Knyhynicz a samym Ściborem z Wasyczyna.

Nos Ihnathko de Cuthyschcza Iudex et Stiborius de Wasyczin Subiudex Terre Haliciensis generales notum facimus universis presentibus et futuris, presencium noticiam habituris : quomodo magnifici et Generosi domini Petrus Odrowansch de Sprova Palatinus et Capitaneus Terre Russie generalis, Iohannes de Knehynicze Castellanus Halicieus, Michael Muschylo de Buczacz Snyatinensis et Colomiensis, Nicolaus Parava de Lubin Haliciensis Capitanei, Iohannes Golambek de Dobrawoda Iudex Leopoliensis, arbitri et amicabiles compositores inter Nobiles Dominos Nicolaum actorem de Knehynicze et Stiborium de Wasyczin, Subiudicem Haliciensem, partem adversam amicabiliter et arbitraliter concordaverunt, quatenus a modo discordie et lites non exorerentur (*sic*) inter ipsos, quod

¹⁾ Tyczn, miasteczko w powiecie rzeszowskim.

²⁾ Porównaj co do tych włości i ich właścicieli Tom III, nr. XCII, CI, CII i CIII.

dominus Nicolaus omnimodam habet ¹⁾ dare pacem piscine domini Stibory, consistenti inter Knehynicze et Wasyczin ²⁾, quam piscinam dominus Stiborius, prout longe et late dicta piscina fundi potest, perpetuis temporibus tenere habet seu potest, hoc autem inclusio, quod dicta piscina copiositate aque molendino domini Nicolai nocere non habet. Ceterum dominus Nicolaus iam de iure et ex invencione dictorum dominorum suprascriptorum perpetuis temporibus in dicta piscina omnimodam habet potestatem construere obstaclum circa suam curiam et ipsum obstaclum perpetue in eadem piscina tenebit. De quo obstatculo piscibus utam pro sua mensa speciali et retia eciam Gulgustra (*sic*) ponet pisces prandendos et non alibi in dicta piscina. Item homines ipsius nec eciam molendinator eius in dicta piscina domini Stibory pisces presumant prandere. Demum quum dominus Nicolaus piscinam suam knehynicensem erit emittere (*sic, sic*) vel emitte alias Spuscy, tunc eodem tempore dominus Stiborius est astrictus piscinam suam emittere et non alio tempore nisi simul cum domino Nicolao et hoc perpetuis temporibus et irrevocabilibus ex invencione dictorum dominorum facere habent (*sic, sic* ³⁾). Iusuper a presentibus temporibus dominus Stiborius triginta sexagenas communis pecunie et numeri polonicalis, sexaginta grossos polonicales in quamlibet sexagenam computando, infra tres annos solvere et exsolvere habet ⁴⁾ sub totidem dampni domino Nicolao predicto. Ceterum alias Triginta Sexagenas infra alios tres annos dominus Stiborius ex invencione et concordacione supradictorum dominorum dicto domino Nicolao est astrictus et habet dictas pecunias capitales solvere et exsolvere plenaliter et in toto sine quavis occasione introiecta sub dampni totidem. Quam concordiam per premissos dominos arbitraliter inventam dicti domini Nicolaus et Stiborius perpetuis et irrevocabilibus temporibus servare et tenere habent. Harum quibus Sigilla nostra presentibus sunt appensa. Actum et datum in Halycz secunda feria ipso die festivitatis sanctorum apostolorum Philippi et Iacobi, Anno domini millesimo quadragesimo septimo. Presentibus Nobilibus dominis Iohanne de Comarow, Franczkone de Milowanye Camerarys, Vincencio de Nyenczin, Petro Dobycowsky de Sarnek, Iohanne de Gstein (*sic*), Iwaschkone de Nouicza et alys quam pluribus fidei dignis ad premissa.

Pergaminowy oryginał znajduje się w Zakł. Nar. Im. Ossolińskich (nr. 336). Pieczęci, których było dwie, oderwane wraz z paskami, na których wisiały.

¹⁾ Tutaj opuszczono, zdaje się, *potestatem*; cały dokument jest pisany językiem tak okropnym, że go z trudnością zrozumieć można.

²⁾ Knihynieze, miasteczko, Wasuczyn, wieś w powiecie rohatyńskim.

³⁾ Mają uczynić, widoczny polonizm.

⁴⁾ Ma wypłacić.

LXXXVIII.

W Radłowie 8. Maja 1448 r.

Zbigniew Oleśnicki, biskup krakowski, potwierdza fundację szpitala w Tarnowie i oddaje prebendę przy tym szpitalu Grzegorzowi z Krauczborka czyli z Gorzowa prezentowanemu przez miasto na tę posadę.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ad perpetuam rei memoriam. Ad regimen ecclesie cracoviensis licet immeriti domino disponente evocati, divinis preceptis et salubribus monitis incitamus¹⁾, ut iuxta credite nobis dispensacionis officium, ad ea presertim, que ad salutem animarum, divini quoque cultus augmentum, laudem, decus et gloriam et miserationib[us] personarum provisionem ordinantur, mentis nostre aciem convertamus et eis, quantum ex alto conceditur, feliciter intendamus. Proinde nos Sbigneus, dei et apostolice sedis providencia episcopus cracoviensis, significamus tenore presencium, quibus expedit universis, quomodo p[ro]p[ter]e et devotis supplicationibus ac precum magna instancia providorum virorum consulum et communitatis civitatis tarnoviensis pluries excitati et rogati fuimus, quatenus hospitale ad laudem dei et honorem sancti Spiritus ac sancte Crucis, sanctorum quoque Iohannis Baptiste, decem milia martirum militum²⁾, Leonardi confessoris, Zophie electe cum filiabus suis, Apolonie et Othilie virginum in suburbio extra muros eiusdem civitatis, pro recolligendis personis miserabilibus egrotis et langoribus confectis, in quorum honorem ecclesiam ligneam prefati consules, nostro accidente consensu, suis edificarunt impensis, ad ipsorum dotacionem erigere et fundare, necnon litteram super dotacione dicti hospitalis in parchmento scriptam, ipsorumque sigillo subappenso sigillatam, quam nobis per discretum Gregorium de Kravczbork³⁾ sive de Gorzow wratislaviensis diocesis ad dictum hospitale presentatum presenterunt ac eciam dotacionem huiusmodi, videlicet octo marcas numeri consueti polonicalis, quas de pretorio eiusdem civitatis tarnoviensis in certis terminis per ipsos consules et eorum successores, unam medietatem census predicti, videlicet quatuor marcas, ad festum nativitatis sancti Iohannis Baptiste, reliquam vero medietatem, videlicet alias quatuor marcas, ad festum Nativitatis Domini, singulis annis solvendas cum effectu. Item domum circa hospitale seu capellam

¹⁾ incitati wydrukował hr. M. Dzieduszycki: Zbigniew Oleśnicki II, LXII.

²⁾ militum opuścił M. hr. Dzieduszycki.

³⁾ Krayczbork wydrukował M. hr. Dzieduszycki.

predictam sitam ¹⁾ eidem domui hospitalis et eiusdem prebendario sive ministro in vim datis perpetue dicti ²⁾ consules et communitas civitatis predicte ³⁾ tarnoviensis de iustis laboribus conquisita, assignarunt prefati hospitalis sancti Spiritus, sancte Crucis, sanctorum quoque Iohannis Baptiste, decem milium martirum militum, Leonardi confessoris, Zophie electe cum filiabus suis, Apolonie et Othilie virginum extra muros tarnoviensis civitatis predicte domui et eius prebendario sive rectori inscribere, appropriare et perpetuo incorporare ac dictum Gregorium eorum presentatum ⁴⁾ et ⁵⁾ ipsius successores dicte domus hospitalis, prebendarios et rectores ad peragendum in dicto hospitali singulis diebus dominicis vigilias defunctorum novem lectionum, ferys vero secundis missas pro defunctis, ferys autem quartis pro peccatis et diebus sabbati de beata Maria virgine, dummodo dies solennes aut alia causa legittima impedierint, in quibus tunc diebus solennibus sic expressis in predictis ferys occurrentibus de tempore aut pro beneplacito suo missas leget aut cantabit, ratione huiusmodi dotis astringere dignaremur. Nos itaque Sbigneus, episcopus cracoviensis memoratus ⁶⁾, votis salubribus et piarum supplicacionum affectibus prefatorum consulum et communitatis civitatis tarnoviensis, benigno inclinati favore, volentes paterna pietate personis infirmis, egenis, miserabilibus et debilibus, quorum ad dictam civitatem confluit multitudo, statui et condicioni providere, ad honorem omnipotentis Dei, Spiritus sancti, sancte Crucis, sanctorum quoque Iohannis Baptiste, decem milium martirum militum, Leonardi confessoris, Zophie electe cum filiabus suis, Apolonie et Othilie virginum extra muros civitatis predicte hospitale et capellam ereximus, fundavimus et creavimus presentibusque erigimus, creamus et fundamus et illud ad predictorum consulum et communitatis civitatis tarnoviensis magis devotam quam sufficientem dotacionem iam factam et quocunque alias imposterum pingwius et largius fiendum, confirmamus, dictas quoque ⁷⁾ octo marcas et domum domui hospitalis predicti et prebendario sive ministro domus eiusdem, quem perpetualiter decrevimus largitos inscribimus, appropriamus et incorporamus et ea sorti et proprietati dicti hospitalis et prebendarii applicamus, decernentes dictum censum octo marcarum et domum, et si que ex post ipsi hospitali et eius prebendario sive ministro propter sustentacionem miserabilium personarum, devocione fidelium fuerint largiti ⁸⁾,

¹⁾ sitam opnścił M. hr. Dzieduszycki.

²⁾ praedicti wydrnkował M. hr. Dz.

³⁾ praedictae civitatis wydr. M. hr. Dz.

⁴⁾ praeresentatione wydr. M. Dz.

⁵⁾ ac wydr. M. Dz.

⁶⁾ memoratus opuścił M. Dz.

⁷⁾ dictasqae (sic) wydr. M. Dz.

⁸⁾ largiti wydr. M. hr. Dz.

ecclesiastice subiacere libertati, preenarratum quoque Gregorium, diaconum, de vita et moribus comendatum ad presentacionem dictorum consulum et communitatis civitatis prediche tarnoviensis de dicta prebenda hospitalis sive capella eiusdem erida cum comenda rite premissis, per manus nostre capiti suo impositionem investivimus et instituimus, investimusque et instituimus in dei nomine per presentes curam omnium et singulorum cecorum, claudorum, egenorum, aridorum, infirmorum, debilium et quorumcunque miserabilium personarum culuscunque sexus aut condicionis existent in dicto hospitali ad presens collectorum vel imposterum recolligendorum, administracionem spiritualium regimenque temporalium dicte domus presentibus sibi comitentes, quocirca vobis honorabilibus et discretis preposito, cantori et custodi ceterisque prelatis et canonicis ac eorum vicariis ecclesie collegiate sancte Marie tarnoviensis et illis, qui presentibus fuerint requisiti, in debito obediencie et sub excomunicacionis pena precipimus et mandamus, quatenus cum eodem Gregorio prebendario ad dictam ecclesiam hospitalis ¹⁾ sancti Spiritus predicti personaliter descendentes ipsum in et ad realem, actualem et corporalem possessionem omnium iurium et pertinenciarum predicti hospitalis inducati, facientes sibi de omnibus eiusdem capelle et hospitalis introitibus plene et integre responderi, quodque infirmi, egeni et alie miserales persone in eodem hospitali quoquomodo degentes ipsi Gregorio in omnibus licitis et honestis obedient et intendant tanquam ipsorum vero legittimoque rectori sive ministro. Ipse vero Gregorius rector sive minister dicti hospitalis et sui successores preposito ecclesie collegiate in Tarnow pro tempore existenti reverenciam congruam et obedienciam debitam in licitis et honestis exhibeat. Ipsum quoque Gregorium in nostre diocesis subditum recipimus per presentes et eundem ad omnia et singula, ad que per consules predictos in eorum privilegio extat obligatus, astringimus per presentes. In quorum omnium et singulorum fidem et testimonium premissorum sigillum nostrum presentibus est appensum. Datum in Radlow ²⁾, die Mercury octava mensis May, anno domini millesimo quadringentesimo quadragesimo octavo, presentibus venerabilibus et provido magistris Marco Bonifily ³⁾ Altarista sancte Margarethe in ecclesia maiori cracoviensi, Iohanne de Dam-browka decano sandeczensi et Wenczeslao cubiculario testibus circa premissa.

Pergaminowy oryginał starannie pisany i dobrze zachowany w Zakł. Nar. Im. Ossol. nr. 22. Pieczęć oderwana, pozostała tylko po niej sznurek jedwabny koloru czarnego i amarantowego. Na odwrotniej stronie pergaminu ta samą ręką co dokument napis współczesny:

¹⁾ hospitalem wydr. M. hr. Dz.

²⁾ Radłów, miasteczko w powiecie brzeskim.

³⁾ Tomiszki drukuje M. hr. Dz. mimo to, że jak najwyraźniej stoi tu Bonifily.

*Augustinus Cantor et Thomas Viceprepositi, Stanislaus Custodis vicarius requisiti
executi sumus presens mandatum decima die mensis May hora terciarum.*

Drukował ten dokument już poprzednio z kilku myłkami, bez napisu znajdującego się na odwrotnéj stronie pergaminu, i ze zmodernizowaną pisownią M. hr. Dzieduszycki: Zbigniew Oleśnicki tom II, str. LXII—LXV, nr. XXXI.

LXXXIX.

W Krakowie 15. Lipca 1451 r.

Kazimierz Jagiellończyk rozstrzyga spór o sprzedaż soli między miastami Krakowem a Kazimierzem na korzyść ostatniego.

Kazimirus dei gracia Rex Polonie, magnus Dux Lythwanie et heres Russie etc. significamus tenore presencium quibus expedit universis: Quod dum cum Prelatis et Baronibus Regni, Consiliarys nostris, in consilio in Castro Cracoviensi in Curzanoga ageremus, supervenerunt ad conspectum Maiestatis nostre consules civitatum nostrarum: Cracouiensis ab una et Kazimiriensis ab altera partibus et inter se coram nobis et eisdem consiliarys nostris occasione vendicionis salis, vulgariter Czebrowka nuncupati, in Kazimiria differencias disceptarunt, Nos vero tandem cum predictis Prelatis et Baronibus in consilio protunc existentibus huiusmodi differenciam sic inter ipsas civitates nostras et earum inhabitatores et incolas occasione vendicionis eiusdem salis subortam tali modo sedavimus, sopivimus et adinvenimus: quod dicte civitatis Kazimiriensis inhabitatores et incole in cameris ipsorum sal predictum, Czebrowka nuncupatum, libere poterint dumtaxat in diebus forensibus vendere et sine impédimento temporibus perpetuis et in evum. Harum quibus Sigillum nostrum presentibus est appensum testimonio litterarum. Actum et datum Cracouie feria quinta ipso die divisionis Beatorum apostolorum anno domini millesimo quadragesimo quinquagesimo primo.

Relacio Magnifici Iohannis de Coneczpole
Regni Polonie Cancellary etc.

Pergaminowy oryginał, z oderwaną pieczęcią i paskiem, na którym wisiała, na okół poobciany, znajduje się w bibl. Włodz. hr. Dzieduszyckiego. Napisy na odwrotnéj stronie nic ważnego nie zawierają.

XC.

W Kąkolnikach 16. Listopada 1452 r.

Grzegorz, arcybiskup lwowski, potwierdza Mikołaja z Nowego w posiadaniu prebendy św. Katarzyny na niższym zamku lwowskim, a notariusz Kasper syn Jakóba z Kołomyi na żądanie tegoż wyrok ten spisuje.

IN NOMINE DOMINI AMEN. A nativitate eiusdem millesimo CCCC^o quinquagesimo secundo, indiccione tredecima, pontificatus sanctissimi in Christo patris, domini et domini Nicolai, divina providencia pape quinti, anno ipsius quinto, die vero Martis, XVI mensis Novembris, hora terciarum citra vel ultra in stuba lignea in medio curie ville Kąkolnyky ¹⁾ sita, in mei notary publici subscripti, testiumque infrascriptorum ad hoc vocatorum specialiter et rogatorum presencia, constituti personaliter honorabilis et discretus vir dominus Nicolaus de Nowe ex una et Mathias vicarius de Halicz, procurator domini Mathie Blondowszky cantoris premisliensis partibus ab altera in termino peremptorio sibi domino Nicolao cum prefato domino Mathia Blondowszky pro et super prebenda capelle sancte Catherine castri minoris leopoliensis per reverendissimum in Christo patrem et dominum dominum Gregorium, archiepiscopum leopoliensem, ipsis assignato et produccione iurum et testium induccione de simoniaca pravitate in eadem beneficiorum comutacione, interveniente inter eundem dominum Nicolaum et dominum Martin(um), prebendarium sancte Katherine, facta et eius occasione, ad quam se utraque parcium iura sufficiencia habere allegabat; tandem ipse procurator domini Blondowszky per eundem dominum archiepiscopum interrogatus et requisitus, utrum iura et munimenta ex parte eiusdem Blondowszky ad predictam prebendam sancte Katherine haberet aliqua et allegaret causam rationabilem, cur et quare ipse dominus Nicolaus ad prefatam prebendam sancte Kath(er)ine per modum comutacionis cum domino Martino de Lublin prebendario ultimo facta non debeat investiri et institui. Qni itaque procurator Mathias non alia se dicebat iura habere preterque graciam expectativam serenissimi domini regis ad magnificum olim dominum Petrum Odrow(ą)sch, palatinum, scriptam, qui nomine et vigore domini regis eundem dominum Blondowszky ad eandem prebendam sancte Katherine post mortem domini Martini prependarie (sic) vaccaturam (sic) defuncti

¹⁾ Kąkolniki, w powiecie rohatyńskim.

domino Iohanni archiepiscopo leopoliensi aut eius legitimo successori debuit presentare. Qua itaque gracia expectativa ipse dominus Gregorius archiepiscopus visa et conspecta ipsam decr(e)vit nullum habere firmitatis, sibique silencium imposuit eviternum, de quo ipse dominus Nicolaus solempniter est protestatus, ipse quoque dominus Nicolaus iura sua sufficienciora et pociora produxit et monstravit, quibus dominus archiepiscopus auxultatis prefatum dominum Nicolaum ad eandem prebendam capelle sancte Katherine castri minoris leopoliensis instituit et confirmavit iure pleno. Super quibus omnibus et singulis premissis prefatus dominus Nicolaus pectyt sibi a me notario publico subscripto, presens publicum confici instrumentum. Acta sunt hec et data anno, indiccione, pontificatus, die, hora et loco, quibus supra, presentibus nobilibus, honorabilibus et discretis viris Iaroslao Cola, Nicolao Beleczky, Michaele plebano de Cąkolnyky, Iacobo capellano domini archiepiscopi supra denotati, Petro filiastro plebani de Halicz clero.

S. N.

Et Ego Caspar Iacobi de Colomia, clericus leopoliensis diocesis, quia dictis iurum produccioni, protestacioni et confirmacioni unacum pre-nominatis testibus presens fui eaque sic fieri vidi et audivi, ideo hoc presens publicum instrumentum confeci et manu propria scripsi signoque et nomine meis solitis (reszta odcięta).

Pergaminowy dokument, który niegdyś służył za okładkę książki, znajduje się w Zakł. Nar. Im. Ossol. (nr. 194). Ostatnie wiersze podpisu notaryusza wraz z częścią jego znaku odcięte.

XCI.

W polu Bybelkiém 22. Października 1455 r.

Stanisław z Chodcza, Starosta, i Jan z Dalejowa, Podkomorzy, haliccy oświadczają, iż sporu o granicę między wsiami Bybłem i Bokowem rozstrzygnąć nie mogli.

Nos Stanislaus de Chotecz Capitaneus et Iohannes de Dalegow, (*sic*) Succamerarius Halicienses notum facimus per presentes, quod nos ad petitionem Reverendissimi in Christo patris domini Gregory Archiepiscopi leopoliensis, ex una, et Nobilis Andree, filii nobilis Petri Swystelniczsky, nomine eiusdem patris sui partem (*sic*) ex altera, descendimus inter villas eorum Bibel et Bokow ') ad granicies faciendas, et ibi nobis constitutis prefatus

¹⁾ Bybło, wieś w powiecie rohatyńskim, Boków, wieś w powiecie podhajeckim.

dominus Gregorius Archiepiscopus comparens cum ydoneis senioribus antiquis hominibus, et eciam cum nobilibus, monstravit nobis certa signa granicialia vulgariter Naczossy¹⁾ in quercubus directe se protendencia, que idem seniores se sub conscientys suis dixerant esse vera signa granicialia, sicut eciam nobis apparebat ex directo situ eorundem signorum, et totali similitudine eorum. Insuper pro maiori et clariori iusticia sua monstravit quandam (*sic*) literam olim domini Iohannis, Archiepiscopi antecessoris sui, que continebat, quod pratum Glamboka dolina dictum dedit ipse dominus Archiepiscopus cum consensu capituli nobili domino Derslao servitori suo, quod pratum idem Derslaus tenuit in pacifica posessione per multos annos, ut quod eciam ipse dominus Archiepiscopus per eosdem seniores probavit; similiter probavit, quod idem dominus Archiepiscopus Iohannes semper et aly antecessores sui continue idem pratum nullo impediente tenuerunt et habuerunt in posessione pacifica. Ex adverso dominus Swystelniczsky obtulit literam quandam (*sic*) Ruthenicalem, que continebat quod dominus Kmyta Capitaneus Russie fecisset granicies, sed non nominat villas, nisi dicit, quod a Mogylicza circa Okno ad aliam Mogyliczam per montem essent granicie, et dominus Archiepiscopus dixit: adhuc non detrahendo tue littere quero a te domine Petre, quare ita diu cum ista litera siluisti et tui antecessores siluerunt per triginta aut quadraginta et plus annos, et protestatus est coram nobis, et dum mandaremus domino Sphistelniczsky signa eciam aliqua monstrare transeundo per montem, dominus Andreas Swi-stelniczsky dixit cum patre suo equitando: hic fuerunt pali incussi, sed iam putrefacti sunt; et dominus Archiepiscopus iterum statim protestatus est coram nobis dicens: domini ecce suam literam facit invalidam et insufficientem, quia ipse dicit de palis, et litera eius nichil de ipsis memoratur; et dum venimus ad Okno, invenimus non unam sed plures mogylas, tandem alloquebamur dominum Archiepiscopum, quod mitteret in manus nostras cum plena potestate, quod fecit; sed dominus Sphistelniczsky facere noluit dicens: volo quod adiudicetis litteram meam esse veram, quod nos facere non potuimus quia non fuit nostrum tunc literas iudicare et declarare, et sic discessimus domino Archiepiscopo denuo quoque protestante, quod vellet se defendere sue violencie, et ideo inter ipsos distincionem seu limitacionem granicierum facere non potuimus. In cuius rei testimonium sigilla nostra presentibus sunt appensa. Actum et datum in campo Bibel supra Okno feria quarta proxima post festum undecim milia virginum anno domini millesimo quadringentesimo quinquagesimo quinto, presentibus Zauissio de Hnilcze, Spicznik de Bol-szow, Sandiwogio de Chomaczicze, Derslao de Vodniky Skorczowsky et alys quam pluribus fide dignis ad premissa.

Oryginał na pergaminie w arch. kap. metr. lwow. obrz. łac. (Loc. 1, Nr. 6). Zawieszone były na paskach pergaminowych dwie pieczęci, z tych pierwsza Stanisława z Chodcza przedstawia odcisk herbu Odrowąż, druga oderwana.

¹⁾ Porównaj objaśnienie dodane do dokumentu z r. 1420, powyżej pod nrem LI umieszczonego.
21*

XCII.

W Kamieńcu Podolskim 18. Września 1456 r.

Zygmunt z Nowosielec sędzia i Jan z Boroskowic podsędek ziemscy podolscy poświadczają, że Bartosz z Buczacz, starosta podolski sprzedał wieś swą Chmielowę, na Podolu w obwodzie czerwonogrodzkim położoną, Alexandrowi czyli Goworkowi za 60 kóp zwykłej monety.

IN Nomine Domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Nos Sigismundus de Nowosyelce Iudex et Iohannes de Boroscowce Subiudex Terre Podolie generales significamus tenore presencium, quibus expedit, generaliter universis, presentibus et futuris, presencium noticiam habituris: quia in nostra et dominorum infrascriptorum presencia constitutus personaliter Magnificus Dominus Barthossius de Buczacz, Capitaneus Terre Podolie generalis, totalem villam Chmyelowa, in Terra Podolie et districtu Czyrwonogrodensi, ipsius perpetuam Nobili Alexandro alias Goworconi pro sexaginta sexagenis numeri communiter currentis, sexaginta grossos in quamlibet sexagenam computando, cum omni iure, agris, campis, pratis, pascuis, silvis, gagys, rubetis, sereptis, mellificys, mericis, quercetis, dumetis, censibus, redditibus, fructibus, proventibus, penis, piscinis, piscaturis, fluvys, fluminibus, aquis, aquarum decursibus, rivis, molendinis, emolumentis, pertinencys, appendys, coherencys et obvencionibus universis, nullis penitus exclusis, quomodolibet ad predictam spectantibus et adiacentibus longe, late, progressive et transversaliter, uti ab alys est limitata, divisa et distincta in suis metis et granicys, titulo vendicionis perpetue temporibus resignavit perpetuis, per ipsum Goworconem et suos successores legittimos habendam, tenendam, vendendam, comutandam, donandam, alienandam, utifruendam, pacifice et quiete possidendam et in usus beneplacitos convertendam, prout sibi et suis successoribus legittimis melius et utilius videbitur expedire, et cum munimentis et privilegys perpetuis; qui dominus Barthossius predictus munimenta et privilegia perpetua super eadem villa Chmyelova dum et quando necessitas ingruerit sibi Goworconi aut suis successoribus legittimis contra fratres suos germanos et quaslibet personas dare tenebitur et debebit, quociens fuerit opportunum, quo non facto, extunc damna inde sequencia non debebunt esse Goworconis, sed ipsius domini Barthossy ad simplicem verborum prolationem siue iuramento ipsius Goworconis. Quem Goworconem ipse dominus Barthossius a fratribus germanis suis et personis quibusvis sexus utriusque pro eadem villa intercedere, protegere et defendere ipsum Goworconem fide iussit, quem si intercedere, protegere et evincere

noluerit, extunc damna inde sequencia ipsius domini Barthossy debebunt esse ad simpli-
cem verborum prolationem Goworconis sine iuramento. Harum nostra quibus sigilla sunt
appensa testimonio litterarum. Acta et data in Camenecz Sabatho post sancti Lamperti
anno domini MCCCC quinquagesimo sexto, presentibus Generosis et Nobilibus Nicolao de
Nowosyelce Succamerario, Paulo Szczucowsky Venatore Cameniciensi, Michaele de Hu-
myencze, Georgio de Moxa, Riczcone de Orinino, Stanislao de Lyvlkow et Nicolao Fur-
man, testibus.

Oryginał na pergaminie nieco uszkodzony w bibliotece wszechnicy lwowskię. Na paskach
pergaminowych zawieszone były dwie pieczęci, z tych pierwsza, sędziego, przedstawia odcisk
herbu Ślepowron, druga zaginęła.

XCIII.

Bez oznaczenia miejsca 26. Marca 1458 r.

Jan z Wysokiego, podsędek Rusi generalny, i Stanisław Stachira ze
Srok poświadczają, jako pustkę między wsiami Skniłowem, Obroszynem
i Stawczanami a wsiami Hodowice i Sokolniki oddali w posiadanie
kanonikom lwowskim.

Nos Iohannes de Vyssoky (*sic*), Subiudex terre Russie generalis, et Stanislaus
Stachira de Sroky, significamus tenore presencium, quibus expedit, universis: quia ex
commissione speciali Magnifici domini Andree Odrowasz de Sprowa, Pallatini et Capitanei
terre Russie generalis, vigore mandati Serenissimi Principis domini et domini nostri Kazymiri
Dei gracia Regis Polonie et Magniducis Littwanie etc. ad ipsum facti, et specialiter
Stachyra de commissione et pro parte Magnifici domini Petri Petri de Schamatuli (*sic*)
Castellani Poznaniensis, tenutary ville Obroschin, descendimus ad desertum inter villas
Regie Maiestatis Krznylow, Obroschyn et Stawczany Reverendissimi in Christo patris
domini Archiepiscopi Leopoliensis ab una parte situm, et inter Hodowycze Venerabilis
domini Decani Leopoliensis ac Sokolnyky ¹⁾ etiam Regie Maiestatis ad partem alteram,
vocatisque hominibus villarum predictarum, et ab ipsis finibus et metis diligenter indi-
gatis, dedimus realem et actualem intromissionem et possessionem in prefatum desertum
Venerabilibus dominis Canonicis Leopoliensibus, Ministeriali adhibito et proclamatione

¹⁾ Wszystkie tutaj wymienione majątkości już po kilka razy w dyplomataryuszku tym zachodzili.

more consweto per ipsum facta, incipiendo ab ultima palude domini decani circa Hodowicza usque ad viam Sczyrylicensem iuxta tenorem privilegy ipsorum ex ista parte luti, ad aliam vero partem eiusdem luti versus Obroschyn et Stawczany in viginti laneos, quos bone memorie Magnificus dominus Vincentius de Schamatuli (*sic*), protunc Capitanus terre Russie existens, prefatis dominis Canonicis mensuraverat ad locandum et perpetue tenendum ac fruendum, iuxta privilegium et iura ipsorum desuper. In cuius rei testimonium sigilla nostra presentibus sunt subappensa. Actum et datum in crastino annunciationis Beate Marie virginis anno domini millesimo quadragesimo quinquagesimo octavo, presentibus Venerabili Michaele Decano Leopoliensi, Nobilibus Iohanne de Maleczkowycze, Iohanne et Petro Golanbek de Szympnawoda, Barthossio de Coszycze, Iohanne Sculteto de Szokolnyky, testibus ad premissa.

Oryginał na pergaminie w arch. kap. metr. lwow. obrz. łac. (Loc. XII, Nr. 4). Na paskach pergaminowych zawieszone były dwie pieczęci, z tych pierwsza oderwana, druga, Stanisława Stachiry, przedstawia odcisk herbu: Gryf. Na odwrotnej stronie pergaminu napis najstarszy:

A. D. 1458 possessio super desertum.

XCIV.

We Lwowie w drugiej połowie Czerwca 1458 r.

Ścibor z Wiszni, sędzia i Jan z Wysokiego, podsędek, ziemscy lwowscy, poświadczają, iż Janusz z Maleczkowic zastawił Michałowi Bielikowi, mieszczaninowi lwowskiemu, sadzawkę za 17 grzywien, i że dochodem z téj sadzawki obydwaj dzielić się mają.

Nos Stiborius de Wyszna Iudex et Iohannes de Wysoke Subiudex Terre Leopoliensis generales, significamus tenore presencium omnibus tam presentibus (*quam*) futuris presencium noticiam habituris, quibus expedit generaliter universis: quomodo ad nostram et aliorum dominorum nobiscum tunc existentium presenciam veniens personaliter N(*obilis*) Ianussius de Maleczkouicze ¹⁾ sponte et libere recognovit, quia famoso Michaeli Byelik, civi Leopoliensi, piscinam novam inferiorem nunc desertam in de(cem et) septem marcis pecunie communis monete et numeri polonici consueti, marcam in quamlibet quadraginta et octo grossos computando, obligavit, tali cum condicione, quod i(pse Mi)chael Byelik

¹⁾ Maliczkowice, wieś w powiecie lwowskim.

eandem piscinam nunc desertam debet stabilire alias Zastawicz suis expensis et impensis. Que piscina debet stare ad tres annos demissionis²⁾ et si, quod absit, ante decursum trium annorum dicta piscina per violentiam inundacionem (*sic*) aque rumperetur vel rupta foret, extunc ipsam piscinam tum ipse Mich(ael) Byelik, quam eciā is Ianussius per medium debent episcare alias willowicz. Qua piscina episcata, ipse Ianussius suis expensis et impensis debe(*t eam*) stabilire alias zastawicz. Que pisciuā si ad decursum trium annorum Dei iuvamine non rumperetur, extunc post decursum trium annorum ipsam pis(*cinam*) ambo videlicet Michael Byelik et ipse Ianussius debent demittere alias spus-czicz et ipsam piscinam per medium depiscare vel ipsam vendere. Qui Mic(hael) Byelik si de medietate demissionis dicte piscine suas decem et septem marcas non posset vice-versa rehahere, extunc id, quod sibi defuerit, is I(anussi)us debet sibi de sua medietate demissionis dicte piscine adimplere. Sin autem ambo tum Michael Byelik, quam eciā is Ianussius, quil(ibet) de sua medietate demissionis piscine predicte non plus nisi quilibet per decem et septem marcas receperit, hoc quilibet ipsorum pro se tenere et ha(bere) debet. Sin autem aliquid superfuerit, hoc ambo inter se dividere debent per medium. Qui Michael Byelik receptis receptis (*sic*) a ipso Ianussio dece(m et) septem marcis de demissione prefate piscine ipsam piscinam sibi viceversa debet resignare. Sin autem, quod absit, ipse Michael Byelik circa sca³⁾ predicte piscine in rippis a domino Rege vel a domino Pallatino aliquod impedimentum haberet, extunc ipse Ianussius et sui successores legittimi (*ipsum*) Michaelem Byelik et suos successores legittimos a dictis impedimentis tum domini Regis quam eciā domini Pallatini debet protegere et tue(rī). Sin autem, quod absit, ipse Michael Byelik vel sui successores legittimi ratione non tuicionis dicti impedimenti aliquod dampnum percepere, hoc dampnum (*non erit*) ipsius Michaelis Byelik vel suorum successorum, sed ipsius Ianussy et successorum suorum legittimorum, super simplicem ipsius Michaelis Byelik (*assercionem*) omni iuramento corporali excluso. Sin autem dicto Michaeli Byelik vel suis successoribus dicta obligacio non placeret, extunc ipse Mi(chael) Byelik vel sui successores legittimi ipsam obligacionem alteri, cui voluerit, obligare poterit cum eodem iure absque consensu et voluntate ipsius Ianuss(y vel suorum successorum legittimorum. Sin autem) prefatus Ianussius ipsi Michaeli Byelik vel suis successoribus legittimis hec in litera presenti contenta non compleret et se (*per ipsum Michaelem Byelik vel suos successores legittimos*) citare admiserit, extunc in primo termino parere debet et suam totam propriam causam perdere luendo iudicio per tres marcas⁴⁾ adimplere, non evadendo ipsum nullo

²⁾ Tu brakuje kilku liter, może wyrazu: *expers.* ³⁾ Brakuje kilku liter. ⁴⁾ Brakuje 6 lub 7 wyrazów.

iure nec literis Regalibus, nec bello, nec expedizione, legacione, prescripcione . . . ⁵⁾ pro maiori recipiendo nec aliqua re excogitata sibi in facto subsidiaria. Sed quocunque modo vellet (. ⁶⁾ Super quo ipse) Michael Byelik posuit memoriale. In cuius rei testimonium sigilla nostro presentibus (sunt subappensa. Actum et datum Leopolis festum ⁷⁾ Iohannis Baptiste, anno domini millesimo quadringentesimo quinquagesimo octavo (Presentibus Generosis et Nobilibus . . . Iohanne de Knyhyne)cze ⁸⁾ Castellano Haliciensi, Paulo de Sprowa Dapifero, Nicolao de Gol(ogory Subdapifero Leopoliensibus ⁹⁾ de Rzepnewo et alys quam plurimis fidedignis.

Oryginał na pergaminie w Zakładzie nar. im. Ossolińskich we Lwowie, Nr. 26. Pieczęci brakuje. Cały brzeg prawy dyplomatu spalony i obcięty tak, iż w każdym wierszu paru liter na końcu brakuje, co jednak prawie wszędzie uzupełnić się dało; oprócz tego cały dolny prawy róg oderwany, tak iż w kilku ostatnich wierszach brakuje po kilka a nawet po kilkanaście wyrazów, z których tylko niektóre uzupełnić było można. Jak zwykle drukowano uzupełnienia kursywą.

XCV.

W Przemyślu 29. Stycznia 1460 r.

Waszko z Rybotycz sędzia i Mikołaj Gołambek z Natkowicz podsekretarz
ziemscy przemyscy poświadczają, że Katarzyna wdowa po Janie z Ozeń-
skiego z dwiema córkami Anną i Małgorzatą odebrała dział majątkowy
przypadający na nią po ojcu i matce.

Nos Waszko de Rybothicze iudex et Nicolaus Golambe de Nathkowicze subiudex terre premisiensis generales, significamus tenore presencium, quibus expedit universis, tam presentibus quam futuris, quomodo ad nostram ac aliorum dominorum, nobiscum iudicio terrestri presidencium, presenciam venientes personaliter nobiles Katherina, olim Iohannis de Osszensko ¹⁰⁾ cum duabus filiabus suis, videlicet Anna et Margaretha, sponte et libere recognoverunt, quia ipsis plena, totalis et realis solucio et satisfaccio est facta pro ipsarum porcione hereditaria paterna et materna, quam habuerunt in Osszensko per honorablem dominum Iacobum et nobilem Iacobum, filiastrum ipsius domini Iacobi, filium olim nobilis Allexy, heredis de Czessaczyn et eadem domine Katherina, Anna et Margaretha

⁵⁾ Brakuje kilku wyrazów. ⁶⁾ Brakuje kilku wyrazów. ⁷⁾ Znaczną tą lukę można było uzupełnić z wyjątkiem feryi. ⁸⁾ między nobilibus a Iohanne brakuje jeszcze kilku wyrazów. ⁹⁾ Prócz uzupełnionych a kursywą drukowanych wyrazów brakuje jeszcze kilku. ¹⁰⁾ Porównaj tomu tego nr. LXXXVI i tomu III, nr. XCII, CI—CIII.

mortificaverunt omnes proximitates et litteras, si quas habent vel habuerunt super eandem porcionem in Oszensko et pro isto silencium perpetuum habere debent, perpetuis temporibus et in evum. Harum quibus sigilla nostra presentibus (sigilla nostra presentibus ¹⁾) sunt subappensa testimonio litterarum. Acta sunt hec in Premislia feria tercia proxima ante festum purificacionis sancte Marie anno domini millesimo quadringentesimo sexagesimo, presentibus generosis et nobilibus Iaczkone de Bubel Dapifero, Allexandro de Prochnik Subdapifero, Iaczkone de Roszborz Subpincerna premisliensisbus, Iohanne de Hermanovicze, Paulo de Burzynsky, Nicolao de Cl(o)couicze ²⁾ et alys quam pluribus fide dignis.

Oryginał pergaminowy dobrze zachowany w bibliotece zakł. nar. im. Ossolińskich nr. 27. Z dwóch pieczęci zawieszonych u dołu zostały tylko paski pergaminowe.

XCVI.

W Krakowie 4. Lutego 1460 r.

Kazimierz Jagiellończyk potwierdza miastu Tarnowu wolność od ceł krakowskich.

In nomine domini Ameu. Quia rerum omnium sub tempore versancium iniuria oblivio facile eorum memoriam mutabilitatis mergeret in profundum, nisi sagax hominum condicio ea scripture officio et testium annotatione firmius roboraret, proinde nos Kazimirus Dei gracia Rex Polonie necnon terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyaue, Magnusdux Lythwanie, Pomeranie, Russie, Prussieque dominus et heres etc. significamus tenore presencium, quibus expedit, universis presentibus et futuris: quia Generosus Iohannes Amor de Tharnow, fidelis noster dilectus, nobis sua narracione monstravit, qualiter certas litteras et privilegia super libertacione thelonei nostri Cracouiensis et eiusdem non solutione opido suo Tharnow memorato a predecessoribus nostris concessa obtinet et largita, que certis et legitimis causis obstantibus coram nobis ad presens exhibere et monstrare se non posse asseruit, itaque nostre instantissime supplicavit Maiestati, quatenus huiusmodi litteras absolucionis et libertacionis a theloneo prenominato de nostre benigitatis Regie clemencia confirmare, ratificare, gratificare et approbare gracie

¹⁾ Wyrazy w klamrach bez potrzeby przez omyłkę dwa razy powtórzył pisarz.

²⁾ Litera po Cl wydarta, uzupełniono ją przez o.

dignaremur. Cuiusquidem peticionibus tanquam iustis et rationabilibus benigniter annuentes, pretactas libertacionis a theloneo prememorato litteras ac privilegia tenore presencium ratificamus, approbamus, gratificamus et presentis scripti patrocinio confirmamus, decernentes eas et ea robur sue obtinere firmitatis. Harum quibus sigillum nostrum appensum est testimonio litterarum. Actum Cracouie feria secunda proxima post festum Purificationis Marie anno domini millesimo quadragesimo sexagesimo, presentibus Magnificis Iohanne de Thanczin Cracouiensi, Stanislao de Ostrerog Palatino Calischieni, Petro de Curow Lublinensi, Dobeslao Kmitha de Wysznyce Woynicziensi, Nicolao de Zakrzow Wisliciensi Castellanis, Nicolao de Brzesze Regni Polonie Marschalco, Nicolao Pyenya-szek de Withowicze Succamerario et Capitaneo Cracouiensi, alysque quam pluribus testibus ad premissa. Datum per manus Venerabilis et Egggregy (*sic*) Iohannis Luthkonis de Brzeze utriusque iuris doctoris, Sedis Apostolice Prothonotary et eiusdem Sacri palacy causarum auditoris, Archidiaconi Gneznensis et Regni Polonie Vicecancellary, nobis sincere dilecti.

Ad relationem eiusdem Venerabilis Iohannis
de Brzesze doctoris iuris utriusque, Archidiaconi
Gneznensis, Regni Polonie Vicecancellary.

Oryginał na pergaminie w posiadaniu miasta Tarnowa; pieczęć oderwana, pozostały tylko szczątki sznura od niej jedwabnego koloru białego i czarnego. Na odwrotnej stronie pergaminu współczesny napis odmiennej ręki:

liberacio Thānow a Theloneo Cracouiensi perpetua per Kazimirum confirmata.

XCVII.

We Lwowie 31. Marca 1460 r.

Kazimierz Jagiellończyk potwierdza nadanie prawa niemieckiego udzielone miastu Drohobyczowi przez Władysława Jagiełłę.

Ne error oblivionis gestis sub tempore versantibus pariat detrimenta, alta regum et principum decreverunt consilia, ea literarum apicibus et testium annotatione perennare. Ad perpetuam igitur memoriam. In Nomine Domini Amen. Nos Casimirus Dei gratia Rex Poloniae, necnon terrarum Cracoviae, Sandomiriae, Syradiae, Lanciae, Cuiaviae, Magnus Dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae necnon Culmensis, Elbingensis, Konigsbergensis et Pomeraniae terrarum haeres et dominus significamus tenore praesentium, quibus expedit universis praesentibus et futuris harum notitiam habituris: quomodo oblatam Maiestati

Nostrae instantem petitionem per providos consules et cives drohobicenses, fideles nostros dilectos, in se continentem accepimus, quatenus nonnullas praerogativas, donationes et iura eisdem civibus et advocato drohobicensi simultane, in solidum et in una littera privilegiali per Serenissimum genitorem nostrum carissimum dominum Vladislaum Regem Poloniae etc. fidelis recordationis donatas et donata, concessas et concessa specialibus litterarum nostrarum apicibus de benignitate Regia transferre, praebere et concedere dignaremur, affirmantes propter absentiam et difficultatem eiusdem advocati drohobicensis privilegiale litteram sic eis in solidum donatam eorum necessitati et utilitati minime inservire. Ideo inhaerentes et innitentes litteris privilegialibus praelibati genitoris nostri domini Regis Vladislai, cupientes dictae civitati drohobicensi in terris Russiae sitae conditionem facere meliorem, ipsam, prout in suis metis et limitibus longe, late et circumferentialiter est distincta et ab antiquo limitata, de iure polonico, ruthenico et quovis alio in ius theutonicum, quod magdeburgense dicitur, transferimus perpetuo duraturum, removentes ibidem omnia iura polonica, ruthenica, modos et consuetudines universas, quae ipsum ius theutonicum magdeburgense praedictum consueverunt perturbare; eximus insuper, absolvimus et perpetuo liberamus omnes et singulos cives et incolas ipsius civitatis ab omni iurisdicione et potestate omnium regni nostri palatinorum, castellanorum, capitaneorum, iudicum, subiudicium et quorumvis officialium et ministerialium eorundem, ut coram ipsis aut ipsorum aliquo pro causis tam magnis quam parvis, puta furti, incendii, sanguinis effusione, homicidii, membrorum mutilacionis et quibusvis aliis enormibus excessibus citati minime respondebunt nec aliquas paenas tenebuntur solvere, sed tantum dictae civitatis cives et incolae eiusdem coram advocate eorum, qui pro tempore fuerit, respondere teneantur. In causis autem capitalibus et criminalibus superius expressis cives et incolae memoratae civitatis in metis et graniciebus iudicandi, sentenciandi, puniendi, corrigendi, decollandi, plectandi et condemnandi plenam et omnimodam habebunt facultatem, prout hoc ipsum ius theutonicum magdeburgense praedictum in omnibus suis punctis, sententiis, conditionibus, articulis et clausulis postulat et requirit. Insper quoiescunque opus fuerit et necesse ligna excidere et putare ad instauranda domicilia et aedificia quibuslibet civibus et incolis ipsius civitatis drohobicensis, unicuique pro suis opportunitatibus de silvis, boris, nemoribus, gays nostris succidendi, ducendi et deducendi plenam et liberam concedimus praesentibusque damus facultatem, ut civitas praedicta nostris suffulta munificenciis tanto praestantius et uberioris specialis praerogativa favoris locari valeat atque possit. Harum quibus sigillum nostrum praesentibus est subappensum testimonio litterarum. Actum in Leopoli feria secunda post dominicam Iudica anno domini millesimo quadringentesimo sexagesimo, praesentibus Reverendissimis et Reverendis in Christo patribus dominis Gregorio Archiepiscopo Leopoliensi et Nicolao Episcopo Came-

necensi necnon Magnificis et Generosis Stanislao de Ostrorog Calissensi, Derslao de Rytwiany Siradiensi, Andrea Odrowanz de Sprowa Leopoliensi Palatinis, Petro de Szamotuly Poznaniensi, Nicolao de Zakrzow Vislicensi, Michaele Muzylo Camenecensi Castellanis, Nicolao Gologorski Succamerario, Georgio Strumilo Vexillifero Leopoliensibus, Petro Dunin de Prawkowice Curiae Regni Altissimo Marschalco, Nicolao Chrzanstowski Tribuno Cracoviensi, Ioanne Strzalkowski Supremo Cubiculario et aliis quam plurimis ad praemissa fide dignis. Datum per manus Venerabilis et Egregii Ioannis de Brzezie Doctoris utriusque iuris, Sedis Apostolicae Protonotarii et eiusdem sancti Palatii Causarum Auditoris, Archidiaconi Gnesnensis et Regni Poloniae Vicecancellarii, nobis sincere dilecti.

Relacio eiusdem Venerabilis et Egregii Ioannis de Brzezie Doctoris utriusque iuris, Apostolici Protonotarii et eiusdem Causarum Auditoris, Archidiaconi Gnesnensis, Regni Poloniae Vicecancellarii.

Wydrukowano podług odpisu przesłanego wydawnictwu i zrobionego przez p. Promińskiego z Drohobycza według potwierdzeń króla Stefana z r. 1578 i Jana Kazimierza z r. 1650, znajdujących się w archiwum miasta Drohobycza (nr. 32 i 47).

XCVIII.

W Krakowic 22. Czerwca 1461 r.

Kazimierz Jagiellończyk potwierdza przywileje miasta Starego Sącza objaśniając je i modyfikując.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ne gesta hominum sub tempore versancia oblivio rapiat, sagax Regum et Principum providencia constituit, ea literarum apicibus annotationeque testium perhennare. Ad perpetuam igitur rei memoriam. Nos Kazimirus dei gracia Rex Polonie, necnon Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyaue, Magnus Dux Lithwanie, Russie Prussieque necnon Culmensis, Elbingensis, Konigsbergensis et Pomeranie terrarum heres et dominus, significamus tenore presencium, quibus expedit, universis presentibus et futuris, harum noticiam habituris: quomodo oblata Maiestati nostre peticio pro parte circumspectorum opidanorum de Antiqua Sandecz fidelium nostrorum dilectorum continebat, quatenus de innata benignitatis nostre clemencia eisdem literas privilegiales, per predecessores nostros largitas et demum confirmatas et approbatas favorose confirmare,

approbare, renovare et ratificare dignaremur. Cuiusquidem privilegy tenor sequitur in hunc modum:

Tu następuje przywilej Kazimierza W. z r. 1358 z konfirmacyją Władysława Jagiełły z r. 1415, oddrukowane powyżej nr. II i XXXV, poczem idzie dalej potwierdzenie:

Nos igitur prefatus Kazimirus Rex annuentes huiusmodi petitioni iuste et honeste, literas privilegiales presentibus introscriptas in omnibus suis punctis, articulis, condicionebus et clausulis generose approbamus, innovamus, gratificamus, ratificamus et confirmamus tenore presencium mediante perpetue et in evum. Articulum vero in littera originali presentibus inserta contentum de salis centenariorum empacione in zuppis nostris Wyeliciensi aut Bochnensi per prefatos opidianos de Antiqua Sandecz fienda ita moderamus, declaramus et presentibus decernimus perpetue observandum: quod Zuppari nostri Bochnenses et Wyelicienses moderni et qui pro tempore fuerint, prelibatis opidianis de Antiqua Sandecz quatuor centenarios salis, quod in terram Cipsensem ducere et vehere voluerint, pro uno floreno hungaricali, tociens quo ciens opus fuerit, dabunt, extradent et consignabunt; eo modo, ordine et posizione, quemadmodum et incolis seu vectoribus de terra prefata Cipsensi dicti centenary salis in zuppis nostris prefatis vendendum et dandum sunt soliti et consueti. In quorum fidem et testimonium sigillum nostrum presentibus est subappensum. Actum Cracouie feria secunda ante festum Sancti Iohannis Baptiste proxima anno domini millesimo quadringentesimo sexagesimo primo, presentibus Reverendis patribus et dominis necnon Magnificis et Generosis Iohanne Episcopo Wladislauensi Cancellario, Iohanne de Brzesze Utriusque Iuris doctore Electo Ecclesie Cracoviensis Vicecancellario Regni Polonie, Andrea Odrowanz de Sprowa Palatino Leopoliensi et Capitaneo Russie, Stanislae de Chotecz Castellano Leopoliensi et Capitaneo Haliciensi, Nicolao de Brzesze Marschalco Regni Polonie, Iacobo de Dambno Vicethezaurario Regni Polonie, Nicolao Pyenaszek de Wyttouicze Succamerario et Capitaneo Cracoviensi, Nicolao Beszath Curie nostre Marschalco ac alys quam pluribus testibus circa premissa. Datum per manus eorumdem patrum dominorum Iohannis Episcopi Wladislauensis Cancellary, Iohanne (sic) de Brzesze Utriusque Iuris doctoris Electi Ecclesie Cracoviensis Vicecancellary Regni Polonie, nobis sincere dilectorum.

Relacio eiusdem Reverendi patris domini Iohannis de Brzesze utriusque Iuris doctoris, Electi Ecclesie Cracoviensis, Regni Polonie
Vicecancellary.

Oryginał na pergaminie w posiadaniu miasta Starego Sącza w jednym tylko miejscu trochę uszkodzony; pieczęć oderwana, pozostała sznur jedwabny koloru białego, ciemno-czerwonego i niebieskiego. W dacie wpisanego w ten dyplomat przywileju Kazimierza W. z r. 1358 przerobione

zostały litery *tr* w wyrazie *tricentesimo* na *d*, tak iż powstało dicentesimo: przerobienie to można dostrzecz przy uważnem wpatrzeniu się, jednak *d* jest jakby tym samym atramentem wpisane, i to uwiodło następnych pisarzy kancelaryjnych, że we wszystkich późniejszych potwierdzeniach dają temu przywilejowi datę 1258 r. Potwierdzenia takowe w posiadaniu miasta Starego Sącza, zawsze z tym błędem, są następujące: Stefana z r. 1583, 17. Stycznia w Krakowie, oblatowane w grodzie Sandeckim 1602 r.; Zygmunta III z 30. Sierpnia 1621 r. w Warszawie; Michała z 17. Czerwca 1671 r. w Warszawie; Jana III z 5. maja 1690 r. w Warszawie, oblatowane w grodzie Sandeckim 1722 r.; Augusta z 1. Grudnia 1722 w Warszawie, oblatowane w grodzie Sandeckim 1731 r.; Augusta III z 30. Stycznia 1749 r. oblatowane w grodzie Sandeckim tegoż samego r. 1749.

XCIX.

(W Zimniewodzie) 16. Listopada 1461 r.

Jan Gołambek, dziedzic Zimniewody, sprzedaje sołtysostwo w Zimniewodzie Stanisławowi z Kraśnika za 30 grzywien.

(I)N Nomine domini Amen. Decet Munificenciam dominorum suorum subditorum comodis et utilitatibus intendere, ut dum eorum profectibus invigilent, ipsos in honoris sui promocione et servicys sencent priores, proinde Ego Iohannes Golambek heres in Zymnawoda ¹⁾ ad perpetuam rei memoriam tenore presencium volo devenire: quomodo inspecta probitate Nobilis Stanislai de Crassnyk, fidelibus ac commendabilibus mihi obsequys exhibitis auctoque studio eiusdem fidelitatis in posterum exhibendis, existens sanus mente et compos racionis, prehabito eciam meorum amicorum consilio maturo, de mee munificencie gracia speciali, eidem Stanislao in bonis meis hereditarys ville Zymnawoda scholteciam vendidi pro triginta marcis communis pecunie numeri polonicalis, in quamlibet marcam quadraginta octo grossos computando; ad quam scholteciam eidem Stanislao et suis legitimis successoribus super novaradice infra decursum aque prefate ville Zymnawoda versus piscinam dictam Rudnystaw addidi et donavi tres laneos extirpandum, in quibus laneis debet et debent habere plenitudinem et perfectionem alias delne lany; et inter iam predictos laneos piscinam paratam eciam donavi; et si in dictis tribus laneis sunt aut fieri contingat loca inabilia ad colendum sive seminardum, eadem loca predictus scholetus ad alios usus sibi placitos sine kmethonum et incolarum preiudicio convertere poterit et convertet, scilicet piscinas locare, prata fundare, stagna et palides (*sic*) aquis adimplere,

¹⁾ Zymnawoda, wieś w powiecie lwowskim.

pisces multiplicare, rubeta reservare; eidem eciam scholtecie ac prefato Stanislao cum ipsius legitimis successoribus addidi et donavi pratum bonum, incipiendo a silva dluge et prato meo usque ad vallem dolyna penes viam, que dicit in Malczycze ¹⁾ et quercu insecto; et causa fidelitatis ipsius Stanislai, quia promisit mihi homines vocare et agros extirpare in dicta mea hereditate villa Zymnawoda concessi et donavi ortos facere et edificare et hoc quantumcunque poterit, et in dictis ortis homines, cuiuscunque conditionis sive sexus fuerint, colloçare; qui sic locati ortulani sibi Stanislao et ipsius legitimis successoribus quolibet per unum grossum magnum communis pecunie solvere astringentur, michi tamen et meis successoribus predicti ortulani eciam quolibet anno quatuor dies in una persona laborare compellentur. Item predictus Stanislaus et eius legitimis successores de censu capitali kmethonum, demptis thabernarum censibus, sextum denarium et de penis iudicialibus tertium habebit et habebunt, quem censem scholtetus a kmethonibus colliget et domino, michi aut meis posteris presentabit, ibique suam sextam partem recipere debet. Item pro mensa speciali tantum in piscina dicta Rudnystaw ferys sextis et vigilys sanctorum sive quatuor temporum cum parvo rethi alias wlokem pisces piscari dono et concedo, meis successores legitimos hoc non infringere obligando. Item de speciali gracia donavi et concessi, quod ipse Stanislaus et eius successores a qua-cunque expeditione generali sunt et erunt exempti, nec aliquo iure pro quacunque causa mihi et meis posteris debet iustificari, solummodo coram scholtetis iure scholtetorum; insuper isto apposito, quod dictus Stanislaus in predicta mea villa Zymnawoda ex utraque parte fluvy versus piscinam Rudnystaw habebit et habet laneos perfectos, quotquot poterit extirpare, et homines locare super radice nova; quibus hominibus propter agros extirpandos a data presentium decem et octo annos concedo inclusive, infra quos annos libertatis michi et meis successoribus ad ullum laborem et neque exaccionem sive dacionem non debent compelli nec asstringi; sed libertate sive annis octo decem finitis, secundum ritum et consuetudinem aliorum kmethonum censem dabunt, de uno quoque videlicet laneo viginti grossos magnos communis pecunie, et de medio laneo decem grossos, unum truncum avene, duos gallos, duos caseos, duodecem ova et in labore de laneo novemdecem dies et de medio laneo decem dies laborabunt; predicti vero incole prefate ville Zymnawoda in silvis habent et habebunt ad omnes usus de lignis libertatem, similiter venaciones et aucupaciones. Ipse eciam Stanislaus et ipsius successores ad edificandum, vendendum, fruendum libertatem habent, similiter in venacionibus omnium ferarum, aucupacionibus omnium avium perpetue habebunt. In cuius rei testimonium sigillum meum

¹⁾ Malczyce wielkie i małe, wsie w powiecie grodeckim.

presentibus subappendi. Presentibus, honorabili, nobili, providis viris Laurentio de Zyrawicze, Petro Golabek (*sic*), Stanislao Mlotho viceadvo(*ca*)to, Andrea Passchenko, Stanislao Schuchorz, Iohanne Skorznya, Paulo Kochan, Iohanne Dersch iuratis in Zymnawoda. Actum et datum feria secunda post sancti Martini Anno domini M^oCCCC^oLX primo, presentibus ut supra ac alys multis fidedignis.

Oryginał na pergaminie w arch. kap. metr. Iwów. obrz. Łac. (Loc. IX. Nr. 6). Na jedwabnym sznurze koloru czerwonego, zielonego i niebieskiego zawieszona pieczęć wycięta na zielonym wosku a przedstawiająca herb Gryf, napis nieczytelny.

C.

W Nowém Mieście Korczynie 12. Grudnia 1461 r.

Kazimierz Jagiellończyk pozwala mieszkańom krośnieńskim zakładać podziemne wodociągi i sprowadzać skądkolwiek wodę do miasta, atoli bez uszczerbku dla młynów królewskich.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ad perpetuam rei mémoriam. Quia gestis sub tempore versantibus, ne a memoria decidunt, sagax homini condicio stili artificio et testium annotatione assolet subvenire, proinde Nos Kazimirus dei gracia Rex Polonie necnon terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyavie, Magnus dux Lithwanie, Russie Prusieque dominus et heres etc. significamus tenore presencium, quibus expedit, universis tam presentibus quam futuris, harum noticiam habituris: quomodo volentes opidi nostri Croszno condicionem facere meliorem illudque amplificare et in uberiora comoda conducere cupientes, providis ac circumspectis Magistrocivium, Consulibus ac Civibus opidi nostri memorati modernis seu alys in futurum pro tempore existentibus, cannalia (*sic*) aque ibidem per concavitates subterraneas ducende in ipso opido nostro Croszno pro eiusdem usu, necessitate amplificationeque et uberiori comoditate parandi, faciendi, construendi et erigendi, necnon aquas quascunque pro ipsis canalibus iuxta necessitatis exigenciam undecunque locorum sine tamen preiudicio et gravamine nostrorum ibidem molendinorum, quacumque arte ducendi et trahendi. Eadem quoque postquam in aliqua sui parte forent erupta vel destructa reparandi et instaurandi more civitatum et opidorum aliorum Regni nostri dedimus, conc(es)simus, damusque concedimus, conferimus et largimur plenam et omnimodam tenore presencium facultatem et irrevocabilem liberta(*tem perpetu*)is temporibus duraturam. Harum quibus sigillum nostrum presentibus est subappensum testimonio

literarum. Actum in Noueciuitatis Convencione Sabbatho post festum Concepcionis Marie virginis gloriosissime anno domini millesimo quadringentesimo sexagesimo primo, presentibus ibidem Reverendis in Christo patribus dominis Iohanne Wladislauensi et Regni Polonie Cancellario, Andrea Poznaniensi, Iohanne Chelmensi Episcopis, neconon Magnificis et Generosis Iohanne de Thanczin Castellano Cracouiensi, Luca de Gorka Poznaniensi, Iohanne de Pyleza Cracouiensi, Stanislao de Ostrorog Calischiens, Derslao de Rithwyani Sandomiriensi, Sandiuogio de Laszenycze Siradiensi, Petro de Opporow Lanciciensi, Andrea Odrowansz de Sprowa Leopoliensi et Capitaneo Russie, Hriczkone de Pomorzany Podolie Palatinis, Petro de Gay Calischiens, Hyncza de Rogow Sandomiriensi, Iohanne de Calynowa Siradiensi, Thoma de Sobotha Lanciciensi, Petro de Curow Lublinensi, Dobeslao Kmytha de Vysznyce Voynycensi Castellanis et alys quam pluribus testibus circa premissa. Datum per manus Reverendi patris domini Iohannis de Brzesze utriusque iuris doctoris, Electi Ecclesie Cracouiensis et Regni Polonie Vicecancellary, nobis sincere dilecti.

Relacio eiusdem Reverendi patris domini Iohannis de Brzesze iuris utriusque doctoris,
Electi Ecclesie Cracouiensis, Regni Polonie
Vicecancellary.

Oryginał na pergaminie starannie pisany, w jednym miejscu nieco uszkodzony, znajduje się w archiwum miasta Krosna, pieczęć wraz ze sznurem, na którym wisiała, oderwana. Na odwrotnej stronie kilka napisów, z tych najdawniejszy, współczesny:

Super Canalia aque in Crosna;
dwa późniejsze z wieku XVI.

- 1) Coram Revisoribus exhibatae et lectae per eosdem.
- 2) 1566
18 die July
oblata et revisa in Conventu
Generali Regni Lublinensi.

Ten sam dokument według tego samego oryginału, lecz z kilku niedokładnościami i oznaczeniami drukował Wolański Franciszek w Dod. tyg. do Gaz. Lwowskiej 1853 r. 33 nr.

CI.

We Lwowie 19. Czerwca 1462 r.

Mikołaj, Przeor zakonu OO. Dominikanów lwowskich, za zgodą innych członków konwentu tego sprzedaje pracowitemu Dawidowi młyn w Zaszkowie za 14 grzywien monety polskięj.

AD PERPETUAM REI MEMORIAM. Notum sit universis et singulis tam presentibus quam futuris quibus expedit, quod nos fratres videlicet Nicolaus Cingulatoris, Prior Leopoliensis et Contratarum Russie, Podolie et Littvanie Vicarius Generalis Ordinis predicatorum, frater Nicolaus Carpentry supprior, frater Nicolaus Szenienszky Sacre theologie Lector et Predicator Polonorum, frater Nicolaus Leonis, frater Nicolaus Cingulatoris Cantor, frater Thomas Cantor, frater David, frater Iohannes, frater Petrus Iogelnig, frater Bartholomeus ceterique fratres dicti Conventus, vendimus molendinum nostrum in Zaszkow¹⁾ laborioso David sibi suisque successoribus hereditarie pro XIII marcis monete et numero polonicali (*sic*). In quo molendino ipse David habebit terciam partem de omni grano. Ad molendinum spectabunt hec, videlicet campum (*sic*), quod iacet inter molendinum et aggerem vel piscinam dicti molendini Zascoviensis in longitudine, in latitudine autem a fossato vel transitu aque, que fluit super molendinum usque ad rippam, que vadit de piscina usque ad certum flumen Rokietnicza, dictus David libere potest nemus et rubeta extirpare et ad usus suos, prout sibi David melius videbitur expedire, et cum hoc in Paczow medietatem pratus, videlicet a fossato incipiendo posteriorem partem usque ad silvam. In silva autem prenominatus David potest iam dictum pratum extirpare et dilatare, prout melius potest et vult. Attinencia vero ferrea minora, videlicet oskardi, ipse David comparare et reformare debet, ferramenta vero maiora alias wrzeczew, paprzyczza, czopi de communitate. Similiter in omni edificio molaria et omnia alia conventus tenetur dare duos grossos et ipse David vel posteri ipsius tercium grossum vel duos homines et molendinator tercium. Eciā ortus iacens ex opposito molendino versus villam Zascow, eciā pratum inter piscinam et stagnum Czyrnyawa ad supranominatum molendinum pertinebit, et iam de facto pertinet. Actum et datum Leopoli Sabbato infra octavas Corporis Christi anno domini millesimo quadringentesimo sexagesimo secundo, presentibus famosis viris et dominis Martino aurifabro, Petro pellifici et Circumspecto Andrea Sculteto de Zarudze necnon laboriosis Nicolao de Zarudcze, Zan de Zascow et alys quam pluribus fide

¹⁾ Zaszkow, wieś w powiecie lwowskim.

dignis. In robur et testimonium premissorum sigillum conventus nostri Leopoliensis presentibus est appensum.

Dokument ten został poświadczony i odnowiony z częściową zmianą w niektórych punktach 20. Listopada 1544 r.; poświadczenie brzmi jak następuje:

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ad perpetuam rei memoriam. Nos Frater Iohannes a Cracovia Cursor Sacre Theologie Conventus Corporis Christi in Leopolim (*sic*) Prior Ordinis Predicatorum, frater Stanislaus Radwan eiusdem Facultatis Magister, frater Matthias Supprior, frater Marianus Cursor et Predicator, frater Iacobus Noviciorum Magister et Sacrista, frater Stephanus Organista, et ceteri fratres omnes et singuli notum facimus universis et singulis, quibus interest vel intererit, quomodo anno domini millesimo quingentesimo quadragesimo quarto, die vero vigesima Novembbris, exposite sunt coram nobis bine litere et privilegia per Thomam subditum nostrum molendinatorem ville nostre in Zaczkow, quarum utraque continebant in se vendicionem molendini a Prioribus diversis et toto Conventu factam in dicta villa nostra Zaczkow certis sub limitacionibus, suis legittimis antecessoribus. Et posteriores quidem litere per Patrem Michaelem Burza, Sacre Theologie Lectorem, Priorem Conventus prefati, Anno domini Millesimo quadragesimo nonagesimo quarto date, plurimis in articulis et punctis viciate, extraneoque sigillo a vero Conventus sigillo premunite sunt, sui hinc suspicionem non mediocrem attulerunt. Ob eam itaque rem tanquam suspecte a nobis sunt cassate. Piores vero litere, per fratrem Nicolaum Cingulatoris Priorem supra Conventus nominati date, anno et die inferius expressis, quoniam proprio Conventus nostri sigillo sunt munite et obsignatae, ad instantes Thome prefati subditi nostri preces eas approbavimus et confirmavimus, et paucis emendatis exnunc approbamus et confirmamus ac confirmatas esse volumus; a qua confirmatione a dicto Thoma quatuor marcas polonicales accepimus, duximus eciam ob meliorem firmitatem eas hys nostris inscribere de verbo ad verbum in hunc modum, qui sequitur et est talis:

Tu następuje powyżej oddrukowany dokument; potem potwierdzenie brzmi dalęj:

ET QUILA IN PREMISSIS LITERIS nonnulla manca sunt vel non mediocrem defectum habent, ideo hys hec subsequencia firmiter tenenda adiecius. In primis quidem medium laneum agri Czepkowszki nuncupati eidem molendino addimus et appropriamus. Ipse vero molendinator et successores sui prefatum molendinum (si quo casu) videlicet putredine seu igne vel impetu violento destructum fuerit vel corruptum, deinceps cum omnibus alys necessarys et pertinencys ad molendinum proprio sumptu et impensis reedificare et construere tenebitur et est astrictus, tociens quociens opus fuerit. Ne tamen in hac parte molendinator pro tempore existens nimium in edificys sit gravatus, lapidem molarem et robora seu ligna pro edificio dicti molendini neccessaria, in silvis nostris vel alibi per eundem molendinatorem parata et disposita, conventus ad locum destinatum vehere et

adducere tenebitur. Et in quantum in aliquo dictus molendinator aut sui successores essent rebelles aut protervi et inutiles Conventui, ex tunc Prior et Conventus habebit facultatem, summa in literis vendicionis expressa sibi reposita, ius suum reppetere, et in proprios usus convertere, nullis in contrarium obstantibus. In cuius rei firmitatem et robur ac testimonium presentibus sigillum Conventus nostri appendimus. Actum et datum Leopoli nostris in edibus anno et die supra expressis.

Oryginał na pergaminie w bibl. OO. Dominikanów lwowskich niedbale pisany i w kilku miejscach przez wilgoć uszkodzony. Pieczęć oderwana.

CII.

W Piotrkowie na sejmie 25. Listopada 1462 r.

Kazimierz Jagiellończyk potwierdza na prośbę Jana Korytki z Ryhcic
darowiznę wsi: Poczajowice i Gaje niższe i wyższe przez Władysława
Jagiełły Stanisławowi Korytce uczynioną.

In Nomine Domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Humanorum factum facta facili pereunt memoria, nisi literarum apicibus testiumque fide dignorum sufficienti testimonio fuerint perennata, proinde nos Casimirus Dei gratia Rex Poloniae, necnon terrarum Cracoviae, Sandomiriae, Siradiae, Lanciae, Cujaviae, Pomeraniae, Magnus Dux Lituaniae, Russiae Prussiaeque dominus et haeres significamus tenore praesentium, quibus expedit, universis praesentibus et futuris, praesentium notitiam habituris: quomodo in nostrae Majestatis et consiliariorum nostrorum huic conventioni lateri nostro assidentium pro parte Nobilis Joannis Korytko de Ryhcice fideliter nostri dilecti Nobis est debita cum instantia supplicatum, quatenus privilegium ipsius Serenissimi Principis Domini olim Wladislai Regis Poloniae ac genitoris nostri carissimi super bona haereditaria, videlicet villas Poczajowice et binos Gaje ¹⁾), in terra Russiae et districtu Drohobycensi sitas, per eum nunc tentas, approbare, confirmare et ratificare dignaremur. Cujus quidem privilegii tenor de verbo ad verbum sequitur in haec verba:

Tu następuje przywilej Władysława Jagiełły z r. 1409 wydrukowany powyżej pod nr. XXII, poczem potwierdzenie brzmi dalej:

Nos itaque supplicationibus et petitionibus praefati Joannis Korytko, tanquam justis et consonis annuentes, praefataque litera privilegii visa, intellecta et bene auscultata,

¹⁾ Porównaj tom u tego nr. XXII.

omniue suspicione et cancellatura prorsus carenti, de consilio praefatorum consiliariorum nostrorum et eorum unani voluntate accedentes, eandem ratificavimus, approbavimus et confirmavimus, ratificamusque, approbamus et confirmamus, decernentes, ipsam in omnibus et singulis punctis, articulis, clausulis et conditionibus robur perpetuae firmitatis obtinere praesentibus; harum quibus sigillum nostrum est appensum testimonio literarum. Actum in Piotrkow in Conventione generali feria quinta ipso die Sanctae Catherinae anuo domini millesimo quadringentesimo sexagesimo secundo, praesentibus ibidem Reverendissimo et Reverendis, Joanne Dei gratia Sanctae Ecclesiae Gnesnensis Archiepiscopo et Primate, Andrea Episcopo Posnaniensi, ac Magnificis et Generosis Joanne de Tanczin Castellano Cracoviensi, Joanne de Pilcza Cracoviensi, Luca de Gorka Posnaniensi, Derslao de Ritwiany Sandomiriensi, Stanislao de Ostrorog Calissiensi, Sandivogio de Lazennicze Siradiensi, Petro de Oporow Lanciciensi, Nicolao de Koscielec Brzestensi, Joanne de Koscielec Juniwladislaviensi, Andrea de Sprowa Leopoliensi et Capitaneo Russiae, Stanislao de Chotecz Podoliae Palatinis; Hinca de Rogow Sandomiriensi, Petro de Gay Calissiensi, Joanne Zaremba de Kalinowa Siradiensi, Thoma de Sobota Lanciciensi, Andrea de Kretkow Brzestensi, Petro de Mosczana Dobrzinensi, Cristino de Smolsko Juniwladislaviensi Castellanis. Datum per manus Reverendi patris domini Joannis Episcopi Wladislaviensis et Regni Poloniae Cancellarii, sincere Nobis dilecti.

Ad relationem ejusdem Reverendi patris domini Joannis Episcopi Wladislaviensis et Regni Poloniae Cancellarii.

Dokument ten potwierdzony został przez Zygmunta III, 31. Stycznia 1605 r., i w tym potwierdzeniu oblatowany w ziemstwie przemyskiem 20. Października 1616 r. Drukowano według wypisu z oblaty porównanego z samą oblatą w Acta Terrestr. Premisl. Ks. 84. fol. 757—764.

CIII.

W Krakowie 11. Czerwca 1464 r.

Kazimierz Jagiellończyk potwierdza zapis Jana Podgrodskiego z Dembicy trzeciej części jego majątku, uczyniony na korzyść braci Mikołaja, Piotra i Jana z Latoszyna.

Kazimirus dei gracia rex Polonie, magnus dux Lithuanie, Russie Prussieque dominus et heres etc. significamus tenore presencium, quibus expedit universis, quomodo veniens ad conspectum Magestatis nostre, generosus Iohannes Podgrodsky de Demby-

cza ¹⁾), terrigena noster fidelis, dilectus, non compulsus, non coactus, nec aliquo errore devio seductus, sed sanus mente et corpore existens, animique plena fruens racione, recognovit et per expressum fassus est, quia terciam partem omnium bonorum suorum hereditariorum, mobilium et immobilium, que nunc habet vel in posterum quocunque in regno nostro habiturus est, nobilibus Nicolao, Petro et magistro Iohanni fratribus germanis, patruelibus vero suis de Lathoschyn ²⁾ heredibus, donacione perpetua et irrevocabili dedit, donavit, reformavit et inscripsit (*sic*), datque donat, reformat et inscrit tenore presencium mediante per ipsos Nicolaum, Petrum et Iohannem fratres ac ipsorum successores legittimos cum omni iure, proprietate et dominio necnon fructibus, censibus, preventibus, agris, pratis, ortis, campis, silvis, nemoribus, indaginibus, quercetis, pinetis, dumetis, rubetis, aucupacionibus, venacionibus, mellificys, fluviis, fluminibus, lacubus, stangnis, traconibus, aquis et earum decursibus, molendinis et eorum emolumentis et generaliter cum omnibus et singulis attinencys, pertinencys ac obvencionibus eorumdem bonorum tercie partis, ut prefertur, universis, tenendum, habendum et possidendum ea condicione apposita et interiecta, quod si prefatus Iohannes Podgrodsky absque prole sua propria et legittima masculina aut feminina ab hac luce decesserit, prolem ipsam quamcumque ipse Iohannes Podgrodsky in posterum habiturus erit aut habebit et eandem prolem ipsam decidere vel mori contingerit, tunc ipsa donacio sorcietur robur perpetue firmitatis. In quamquidem donacionem et reformacionem tercie partis omnium bonorum suorum hereditariorum, sic per predictum Iohannem Podgrodsky factam, donatam, reformatam, inscriptamque et per nos presentibus litteris approbatam, ipsi prefati Nicolaus, Petrus et magister Iohannes de Lathoschyn et eorum legitimi successores, nulla obstante prescripcione terrestri, immediate sic post mortem aut decessum ipsius Iohannis Podgrodsky aut prolis ipsius inequitabunt autoritate nostra regia et inequitantes tenebunt, habebunt et possidebunt iure predicte et irrevocabilis donacionis, coram nobis facte, perpetuo et in evum, cui quidem donacioni et reformacioni, sic coram nobis factis, annuentes, volumus, eas robur obtinere perpetue firmitatis. Harum quibus sigillum nostrum presentibus est subappensum testimonio litterarum. Datum Cracouie feria secunda ante festum sancti Viti anno domini millesimo quadringentesimo sexagesimo quarto.

Relacio venerabilis Vincency Kyelbassza cancellary poznaniensis.

Pergaminowy oryginał z pismem wypełnieniem w Zakł. Nar. Im. Ossol. Pieczęć wraz z pańskim, na którym wisiała, oderwana.

¹⁾ Dembica, miasteczko w powiecie pilznieńskim.

²⁾ Latoszyn, wieś w powiecie pilznieńskim.

CIV.

W Jarosławiu 21. Stycznia 1467 r.

Spytek z Jarosławia, podkomorzy przemyski, wraz z Mikołajem z Nowego Miasta Korczyna, plebanem w Jarosławiu, fundują i uposażają altaryą SS. Katarzyny, Barbary i Agnieszki przy kościele parafialnym Wszystkich Świętych w Jarosławiu.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ex quo ab humana facilius labuntur memoria, que nec vivaci litterarum presidio nec testium perhenbantur, cognoscant itaque sane presentes et posteri, ad quos presencium dirigetur intellectus, quod nos Spitko de Jaroslaw, Succamerarius Terre Premisliensis generalis, unacum honorabili domino Nicolao de Nova Civitate alias de Corczin, arcium baccalaureo, nostro plebano de Jaroslaw, considerantes, quia hic civitatem non habemus manentem, instanterque pro celesti insudare cupientes, ad quam non alia devenitur via, nisi per opera pya, nostro nostrorumque amicorum sano freti consilio, pro remedio nostre nostrorumque predecessorum ac posteriorum anime, in honorem Dei omnipotentis sueque genitricis gloriose ac eius visitacionis et suarum sanctarum, videlicet Katherine, Barbare et Agnetis, altare supra in choro in eclesia parochiali omnium sanctorum in Jaroslaw duximus errigendum, fundandum, ac presentibus erigimus et fundamus, debitisque ac congruis ipsum et eius altaristam, ratione eius laborum fructibus et utilitatibus obmuneramus, tali sub tenore: Quod nos Spitko predicto altari et eius altariste pro tempore existenti temporibus perpetuis in eternum irrevocabiliter duraturis in nostro Jaroslaviensi teloneo octo marcas communis peccunie in regno Polonie currentis, quadraginta octo grossos in quamlibet marcam computando, donavimus, dedimus et vigore presencium donamus et assignamus, ad quodlibet ipsius anni quartale singulis annis altariste prescripti altaris per duas marcas largituras. Si autem dictum nostrum thelonium, quod absit, per aliquem hominum aliquo modo impediretur, sic quod propter huiusmodi impedimentum ex eo prefate octo marce predicto altari et eius altariste non possent exire, extunc eas abs omni negligencia in omnibus nostris censibus, tam civilibus quam etiam villanis vel quibuscumque alys ad Jaroslaw spectantibus, dicto altari et eius altariste pro tempore existenti ad largiendum assignamus, et vigore presencium appropriamus. Prenominatus vero honorabilis dominus Nicolaus medium laneum, in quo eclesia beate virginis cum capella est constructa, ipso duntaxat loco, in quo est cimiterium, excepto, contiguum laneo Sideronis ex una, et laneo medio altariste sanctorum Stanislai

et Nicolai confessorum altaris, partibus ex altera, per ipsum prefatum dominum Nicolaum proprys peccunys emptum, ac per nos ab omnibus nostris nostrorumque successorum censibus, laboribus et quibusvis alys proventibus liberatum et exemptum, ortum cum allodio ante civitatem versus eclesiam beate virginis, inter ortos Pauli Noszovicz et Martini Generi magistri ex una et Iordanonis situm partibus ex altera, similiter per ipsum dominum Nicolaum emptum, ac per nos ab omnibus nostris dacionibus et proventibus liberatum, domum inter cimiterium ex una, et domum Alberti Mygacz iacentem partibus ex altera, eodem modo per ipsum emptam et funditus constructam ac per nos ab omni iure civili, ex accione liberatam, ex consensu nostro dedit, donavit, appropriavit et vigore presencium dat, assignat et apropiat, tali tamen condicione adiecta, quod dictam domum duo altariste, videlicet altarista huius prescripti altaris et altarista altaris sanctorum Stanislai et Nicolai per medium debent habere et possidere ac de ea ambo in ea habitando et manendo equaliter participare tam diu, quo usque alia domus specialis pro aliquo eorum erigetur et construetur. Racione cuius donacionis et dotacionis prefato altari et eius altariste pro tempore existenti, ut premittitur, per nos ac predictum honorabilem dominum Nicolaum facte, ipse dominus altarista antedicti altaris pro tempore existens primo et principaliter pro nostra nostrorumque predecessorum, videlicet Magnifici domini Spitkonis de Iaroslaw, pallatini Sandomiriensis, avi nostri, Sandochne consortis eius, Magnifici domini Raphaelis Castellani Voynicyensis progenitoris nostri et Anne consortis eius matris nostre, Iohannis et Spitkonis patruorum nostrorum, Iohannis et Raphaelis fratrum nostrorum et omnium nostrorum successorum, ac prefati honorabilis domini Nicolai plebani, Iohannis patris eius et Dorothee matris, ne cum suorum benefactorum, videlicet nobilis domini Nicolai Pthaczek, Smichne consortis eius, salute, annis perpetuis hebdomadis singulis quibusunque diebus poterit tres missas, tali sub ordine: in prima septimana primam missam de sancta Katherina, secundam pro defunctis, terciam vero, quam diu in humanis perstiterimus, pro peccatis, nobis autem ex hac luce migrantibus, eam mutando in missam pro defunctis; in secunda septimana primam de sancta Barbara, secundam pro defunctis, terciam vero eodem modo, quam diu vixerimus, pro peccatis, sed nobis ab hac vita sublatis, eam mutando in missam pro defunctis; in tercia septimana primam de sancta Agneta, secundam autem et terciam sicut et in precedentibus septimanis; et sic in alys consequenter in eternum septimanis sicut et in primo expressis, eundem ordinem servando, et unas quibuslibet hebdomadis pro defunctis vigiliis; et in quolibet quartali ipsius anni (*sic*) unum psalterium quacumque die legere et explore tenebitur et erit astrictus. Hoc etiam adiungendo, quod predicti altaris altarista, quicumque pro tempore existat, in festis summis, videlicet Nativitatis, Resurreccionis Christi, Pentecostes, Corporis Christi, Assumptionis virginis Marie et in die omnium Sanctorum, propter viciorum circa alios labores occupacionem, plebano vel

cuicumque alteri summam missam celebranti indutus dalmatica ministrare circa altare sit astrictus. Insuper non omitendo, quod dictus altarista altaris prescripti, nulla gaudens beneficiorum pluralitate, sed semper presens ad altare prefatum existens, singulis diebus dominicis et festivis superpilicio inditus ob honorem Dei primas et secundas vesperas et quaslibet processiones tenebitur et vigore presencium annis perpetuis obligabitur visitare. Ut autem hec nostra dotacio et predicti altaris fundacio, de matura deliberacione et consilio habita, robur obtineat perpetue firmitatis, literam presentem nostri sigilli munimine iussimus roborari. Actum et datum in castro nostro Jaroslaviensi, feria quarta ipso die Sancte Agnetis anno Domini millesimo quadringentesimo sexagesimo septimo, presentibus ibidem honorabilibus et nobilibus dominis, Iacobo de minori Czeszacin altarista de Jaroslaw, Nicolao de Szadek castri Jaroslawiensis prebendario, Iohanne Bobola de Tywna, Nicolao de Voczechovicze castri Jaroslaviensis procuratore, Andrea de Methel, Andrea de Chodivanicze et alys quam pluribus fidedignis.

Oryginał na pergaminie w Zakładzie nar. im. Ossolińskich, Nr. 31; pieczęć oderwana, pozostała tylko sznur skręcony z jedwabiu koloru niebieskiego, brunatnego i wiśniowego. Na odwrotnej stronie pergaminu znajduje się kilka napisów; z tych ważniejsze: *Inscriptum per oblatam in acta Civilia Consularia 1621 d. 18 Aprilis*; a drugi: *Anno Domini 1743 mense Novembri in visitatione nostra generali ecclesiae Collegiatae Jaroslaviensis expedita praesens privilegium productum a pod tém własnoręczny podpis X. Sierakowskiego, podówczas biskupa przemyskiego a następnie arcybiskupa lwowskiego, obrz. łac. Venceslaus Episcopus.*

CV.

We Lwowie 8. Marca 1469 r.

Kazimierz Jagiellończyk pozwala mieszkańcom miasta Drohobyczka korzystać z lasów królewskich, należących do ekonomii samborskiej.

Casimirus Dei gratia Rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae Prussiaeque etc. dominus et haeres significamus tenore praesentium quibus expedit universis: quomodo pensatis et in animo nostro revolutis servitorum praestantiis et probitatum assiduis mentis providorum consulum et oppidanorum totiusque communitatis oppidi nostri Drohobycz, nostrorum fidelium dilectorum, quibus se nostrae gratos exhibuerunt et acceptos exhibuerunt Maiestati, quorum praetextu volentes eosdem gratiae nostrae prosequi favoribus eorundemque conditionem facere meliorem, ipsis et eorum cuiilibet de nostrae munificen-

tiae liberalitate usum lignorum et arborum cuiuslibet generis de borris, silvis et nemoribus ad oppidum nostrum dictum Sambor diu pertinentibus, pro aedificatione domorum ac structura emendaque¹⁾ ac restauratione eorundem necnon pro igne et foco ipsorum domorum necessariorum sive opportunorum excidendorum et conducendorum dedimus, donavimus contulimusque ac damus, donamus, conferimus et largimur praesentium tenore mediante. Pro tanto tibi Generoso Ioanni Odrowanz de Sprowa Dapifero Sandomiriensi et Capitaneo Samboriensi, nostro fideli dilecto, committimus eidem mandantes et omnino habere volentes, quatenus sc huiusmodi nostrae donationi conformando eosdem nostros cives et oppidanos ac eorum communitatem et suburbanos drohobicenses ad liberam et benevolam excisionem et conductionem arborum et lignorum, sicut praemittitur, pro aedificatione et restauratione domorum ipsorum ac necessitate ignis et foci de praenominatis silvis et borris universis ad praetactum oppidum nostrum Sambor spectantibus iuxta modum, formam et continentiam aliarum nostrarum litterarum ipsis desuper superiori tempore concessarum admittas et admittere debeas ac eosdem in excisione et conductione ipsorum arborum et lignorum nulla turbare, inquietare et molestare ausurus sis ratione, gratiae nostrae sub obtentu aliter facturus. In cuius rei testimonium sigillum nostrum praesentibus est appensum. Datum in Leopoli feria quarta ante dominicam Laetare anno domini millesimo quadragesimo sexagesimo nono.

Relatio Venerabilis Alberti de Zychlin Regni
Poloniae Vicecancellarii.

Wydrukowano podług odpisu przesłanego wydawnictwu i sporządzonego przez p. Józefa Promińskiego według potwierdzenia Jana Kazimierza z 10. Stycznia 1650 r.; znajdującego się w archiwum miasta Drohobycza nr. XLVII.

¹⁾ W kopii przesłanej wydawnictwu stoi tutaj *emondaque* co poprawiłem na *emendaque*. *Emenda* według Du Cange'a znaczy: *pecuniaria mulcta, compensatio damni, emendatio, quae arbitrio judicis irrogatur; emendare zaś mulctam inferre, perperam actum resarcire, restaurare, reparare*. Zdaje się zatem, że wyrazu *emenda* użyto tutaj w znaczeniu *reparatio*.

CVI.

We Lwowie 29. Marca 1469 r.

Kazimierz Jagiellończyk odnawia i potwierdza uposażenie kościoła dolińskiego.

In nomine domini Amen. Solet humana condicio acciones sub tempore versantes stili artificio et testium annotacione roborare, ne lapsu temporis evanescant, proinde Nos Kazimirus Dei gracia Rex Polonie necnon terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lan- cicie, Cuyawie, Magnus Dux Lythwanie, Russie, Prussie necnon Culmensis, Elbingensis et Pomeranie dominus et heres ad perpetuam rei memoriam significamus tenore presen- cium, quibus expedit, universis, presentibus et futuris, harum noticiam habituris, quomodo pro parte discreti Laurency, plebani in Dolyna ¹⁾), devote nobis dilecti, Maiestati nostre oblata peticio continebat, quatenus privilegium fundacionis ecclesie sue antedicte, iurispa- tronatus nostry, quod olim oppido ipso Dolyna, per nonnullos invasores succenso ac pre- dato ammissum erat, de innata celsitudini nostre clemencia innoware, denuove concedere gracie dignaremur, Nos vero peticionibus huiusmodi, tanquam iustis et rationi consonis benigniter acclinati, recepto desuper testimonio sufficienti, tam literali, quam verbali cer- torum nobilium nostrorum ac fidelegorum subditorum, quod videlicet villa Spasz ²⁾, supra fluvium Czew ³⁾ sita, necnon salisfodina alias wyczka, cum duabus patellis dictis Trzany in Dolina, cum theloneo ipsarum patellarum ac decima mensura cuiuslibet grani de molendino ville nostre Nyadzeow ⁴⁾ ex primeva fundacione ad ecclesiam ipsam parochiale in Dolyna pertinebant et spectabant, prescriptum privilegium in ea forma innovandum censuimus et innovamus per presentes, ut videlicet dictus Laurencius plebanus et sui successores pro tempore plebani necnon ecclesia parochialis in Dolyna, prescripta villa Spasz cum salisfodina ac duabus patellis cum theloneo ipsarum patellarum necnon decima mensura cuiuslibet grani de molendino predicte ville Nyadzeow, ut prefertur, et alias, ea que antiquitus spectabant et pertinebant ad eandem, et in quorum est ipse Laurencius plebanus pacifica possessione, debeant eviterne pertinere, per eosdem cum omni iure, dominio et proprietate necnon censibus, fructibus, proventibus, agris, pratis, campis, silvis,

¹⁾ Dolina w Stryjskim.

²⁾ Spas, wieś o półtorę mili od Doliny, po dziś dzień do probostwa Łac. w Dolinie należąca.

³⁾ Czeczawa wpadająca pod Tużyłowem do Łomnicy, która znów wpada do Dniestru.

⁴⁾ Nadziejów w pobliżu Doliny.

pascuis, borris, nemoribus, gays, rubetis, mellificys, aucupacionibus, molendinis, aquis, fluvys, fluminibus, rivis, torrentibus et aqarum decursibus et generaliter cum omnibus et singulis utilitatibus, introitibus, redditibus, emolimentis et usibus generaliter universis, quoquomodo nuncupatis, que ibidem hactenus sunt vel fieri possunt, in futurum tenenda, habenda, utifruenda pacificeque et quiete possidenda, perpetuo et in evum duraturum. Harum quibus sigillum nostrum est subappensum testimonio literarum. Actum in Leopoli feria quarta ante festa solennis Pasce anno domini millesimo quadringentesimo sexagesimo nono, presentibus Reverendo in Christo patre domino Gregorio Archiepiscopo Leopoliensi, necnon Magnificis ac Generosis Stanislao de Ostrorog Calissiensi, Stanislao de Chotecz Russie Palatinis Capitaneoque Camenecensi et Haliciensi, Dobeslao Kmytha de Wysznyce Castellano Lublinensi, Iohanne de Rythwyany Marschalco Regni Polonie multisque alys compluribus testibus ad premissa fide dignis. Datum per manus venerabilis Alberti de Zychlin Custodis Sandomiriensis Gneznensisque Cracoviensis, Vladislauiensis et Poznaniensis Ecclesiarum Canonici Regnique Polonie Vicecancellary, sincere nobis dilecti.

Relacio eiusdem venerabilis Alberti de Zychlin Regni Polonie vicecancellary.

Oblata Act. Castr. Premisiensia (vol. 654, pag. 197—200). Dokument ten oblatowany już po rozbiorze w grodzie przemyskim na dniu 2. Marca 1782 było można poprawnie wydrukować przy pomocy oddruku uskutecznionego przez Fr. Wolańskiego według oryginału umieszczonego w Dod. do Gaz. Lwowsk. r. 1853, nr. 16, str. 64.

CVII.

W Haliczu 30. Stycznia 1470 r.

Ihnat z Kutyszcz sędzia i Mikołaj Sieniawski podsędek ziemsy halicki poświadczają, że Elżbieta ze Źmigroda córka Teodoryka z Jazłowca starosty kamienieckiego, zamężna Masłowska sprzedała Janowi Kole z Dalejowa, podkomorzemu halickiemu, dwie części działu swego na Martynowie i przynależtościach a trzecią część mu darowała.

Ihnat de Cuthiszcza ¹⁾ Iudex et Nicolaus Syenyewsky Subiudex Halicienses significamus tenore presencium universis, quibus expedit: quomodo veniens in presenciam nostri

¹⁾ Kutyszce wieś w powiecie brodzkim.

iudicy et dominorum pro tempore residencium Generosa domina Elizabeth de Smigrod, olim bone memorie domini Theodrici de Iaszlowyecz Capitanei Camenecensis filia et uxor Nobilis Iohannis Maszlowsky, non compulsa, nec coacta, nec aliquo errore devio seducta, sed existens compos mente et corpore ac freta salubri consilio amicorum desuper, sue partem sortis alias dzyalu in bonis Martinow ¹⁾, Rocztwo, Clyczkow, Moskowcze, Szopothow ²⁾ cum equirea partem sortem suam concernentem, in districtu Haliciensi sitam, post manum mortuam pye memorie Domine Heduigis de Martinow, amite ipsius Elizabeth germane, ad ipsam devolutam publice recognovit, quia vendidit et resignavit literaque presenti vendit et resignat Generoso Domino Iohanni Colo de Daleyow ³⁾, Succamerario Haliciensi, et suis legittimis successoribus duas partes pro ducentis marcis et tercia parte ipsum et suos legittimos successores donavit cum omni iure et dominio proprietate que ita longe et late, prout in suis graniciebus et metis ex antiquo spectantibus est distincta et limitata, nichil iuris et dominy proprietatisque sibi et suis successoribus legittimis in eadem sorte penitus reservando, sed cum omni iure, dominio et proprietate, prout sola tenuit, habuit et possedit iure perpetuo et in evum per ipsum dominum Iohannem Colo et suos legittimos successores tenendas, habendas, donandas, comuttandas et in usus suos proprios, prout sibi et suis legittimis successoribus melius videbitur, convertendas iure perpetuo et in evum. Et iam fatus dominus Iohannes Colo fate domine Elizabeth pro parte sortis ipsius in eisdem bonis contentis plenariam solutionem et debitam satisfaccionem fecit et ministerialem sibi Iohanni Colo fata domina Elizabeth in partem sortis sue in eisdem bonis superius expressis ad intromittendum dedit. Et super hoc memoriale posuit, quod iudicium recepit. In cuius rei testimonium sigilla nostra presentibus sunt subappensa. Actum et datum in Halycz feria tercia proxima ante festum Purificationis Sancte Marie anno domini millesimo quadringentesimo septuagesimo, presentibus Generosis et Nobilibus Dominis Zauissio de Hnylecze ⁴⁾, Nicolao Carnkowsky de Meducha ⁵⁾, Phedkone Podwyrzbyeczky, Clemente de Nyeszwiescz, Cunrado de Cunaszow ⁶⁾, Derslao de Vodnyky ⁷⁾ et alys quam pluribus fide dignis ad premissa.

Według kopii sprawdzonéj podług oddruku umieszczonego w Dod. tyg. do Gaz. Lwowskiej r. 1852, nr. 40.

¹⁾ Martynów, w powiecie rohatyńskim blisko Dniestru.

²⁾ Moszkowce w powiecie kałuskim i Sobotów w powiecie staniławowskim naprzeciwko Martynowa na prawym brzegu Dniestru.

³⁾ Dalejów koło Maryampola w powiecie staniławowskim.

⁴⁾ Hnilecze, wieś koło Zawałowa w pow. podhajeckim.

⁵⁾ Meducha, wieś w kluczu kąkolnickim, w pow. rohatyńskim.

⁶⁾ Kunaszów w pow. rohatyńskim.

⁷⁾ Wodniki, wieś w powiecie staniławowskim.

CVIII.

W Przemyślu 7. Stycznia 1472 r.

Marcyan z Morawska, sędzia i Mikołaj Hleb z Siennowa podsędek, ziemscy przemyscy, poświadczają, że Sienko, dziedzic z Zamościa, sprzedał swoją część tej posiadłości wraz z lasem i łąkami pod Dunkowicami i Radymnem Piotrowi, dziedzicowi z tegoż Zamościa, za 40 grzywien zwykłej monety i że sumkę tę w zupełności odebrał.

Nos Marcissius de Morawsko iudex et Nicolaus Hleb de Sennow ¹⁾ subiudex terrestres, premislienses, generales, significamus tenore presencium, quibus expedit generaliter universis tam presentibus quam futuris, presencium noticiam habituris, quomodo ad nostram et aliorum dominorum, nobiscum protunc iudicio terrestri residencium, presenciam veniens personaliter nobilis Syemko, heres de Zamoscze, non compulsus, nec coactus, nec aliquo errore devio seductus, menteque corpore existens sanus, ac amicorum suorum maturo fretus consilio, coram iudicio libere recognovit, quia totam suam partem perpetuam et hereditariam suorum bonorum, quam habuit in villa in districtu premisliensi sita, Zamoscze, vulgariter sic nuncupata, unacum silva et pratis post opidum Radymna et fluvium Saan iacentibus penes granicies Donkovicze ²⁾ ad dictam partem ex antiquo spectantibus cum omnibus iuribus, litteris et munimentis, dominis et proprietatibus, utilitatibus, censibus, fructibus, proventibus, redditibus, agris, pratis, campis, silvis, mericis, gays, virgultis, aucupacionibus, venacionibus, rivis, torrentibus, fluvys, stagnis, paludibus, aquis, piscinis, pescatorys et eorum demissionibus, molendinis et eorum emolumentibus (*sic*), tabernis ac obvencionibus generaliter universis quoquaque nomine et vocabulo vocarentur, nichil ictidem pro se et suis posteris penitus reservando, sed cum totali ac plenario iure prout solus tenuit et hereditarie possedit a suis antecessoribus, nobili Petro heredi in Zamoscze et eius legitimis successoribus pro quadraginta marcis pecunie communis monete et numeri polonici consueti, marcam in quamlibet quadraginta octo grossos computando perpetue et in evum ac irrevocabiliter vendidit et veadens rite ac rationabiliter iusto vendicionis titulo eviterne pro dictis quadraginta marcis resignavit et intromissionem per ministerialem de iure additum sibi Petro dedit per ipsum Petrum et eius legitimos

¹⁾ Morawsko i Siennów, zobacz objaśnienia dodane do nr. CVII.

²⁾ Duńkowice i Zamoście w powiecie jarosławskim, w pobliżu Radymna.

successores tenendum, habendum, commutandum, obligandum, vendendum, dandum, donandum, utifruendum et temporibus perpetuis pacifice et quiete possidendum ac in usus suos suorumque heredum et successorum legittimorum beneplacitos et voluntarios, prout ipsi et eius successoribus melius, utilius et conveniens videbitur expedire convertendum. In quaquidem vendicione perpetua fatus Syemko cum sua posteritate fatum Petrum et eius successores ab omni persona sexus utriusque iuxta consuetudinem terrestrem, prout ad aliquam personam prescripcio terrestris spectat, protegere et tueri est obligatus. Et recognovit idem Syemko, quod ei prefatus Petrus solvit realiter et cum effectu prefatas quadraginta marcas, super que omnia prefatus dominus Petrus memoriale posuit, quod nos receperimus, in cuius rei testimonium sigilla nostra presentibus sunt appensa. Actum et datum Premislie feria tercia in crastino Epiphanie, anno domini millesimo quadringentesimo septuagesimo secundo, presentibus ibidem magnifico, generosis et nobilibus dominis Paulo Odrowąż de Sprowa, castellano leopoliensi, Petro de Radochoncze tribuno, Petro de Grochowcze gladifero premisiensibus, Iohanne Czmalo de Stoyanycke, Hyndrich Fredro de Pleschovicze, Paulo Burzynsky, Thoma Lopaczensky et alys fide dignis testibus circa premissa.

Oryginał pergaminowy, dobrze zachowany, w bibliotece Ossolińskich (nr. 33). U dołu pieczęć zawieszona na pasku pergaminowym z wytartym odciskiem, zdaje się herbu Dąbrowy; z drugiej pozostała tylko pasek.

CIX.

W Przeworsku 14. Stycznia 1472 r.

Marcyan z Morawska sędzia i Mikołaj Hleb z Siennowa podsędek ziemscy przemyscy poświadczają, jako w księgach ich poprzedników Waszka z Rybotycz i Mikołaja Gołębka z Natkowic zapisany jest pod dniem 9. sierpnia 1464 r. podział wsi Kisielowa między braćmi Raniszem i Henrykiem z Cieszacina.

Nos Marcissius de Morawsko ¹⁾ Iudej et Nicolaus Hleb de Sennow ²⁾ Subiudex terrestres premisienses generales, significamus tenore presencium, quibus expedit, generaliter universis tam presentibus quam futuris, presencium noticiam habituris hecque scripta

¹⁾ Morawsko, wieś w powiecie jarosławskim.

²⁾ Siennów, wieś w powiecie żaniczkim.

inspecturis, que in libro terrestri przeworscensi antecessorum nostrorum invenimus: quomodo feria quinta in vigilia Beati Laurenty (9. *Sierpnia*) anno domini millesimo quadringentesimo sexagesimo quarto olim Generosis dominis Vaszkone de Rybothycze ¹⁾ Iudice et Nicolao Golambek de Nathcovicze Subiudice terrestribus premisiensibus adhuc in humanis agentibus, tandem ad ipsorum presenciam venientes personaliter nobiles fratres germani de maiori Czyeschaczyn Ranisch et Henricus recognoverunt, quia fecerunt totalem divisionem perpetualiter in Kyssyelow ²⁾, quod fratri seniori dicto Ranisch cessit pars preedium totum cum omnibus attinencys, cum Kmethonibus videlicet Oleschco Skalka, Iwan et Olechno, cum censibus, iuribus perpetualibus, et isti gay, qui iacent a parva Czyeschaczyn usque ad granicies in luto, incipiendo a granicies, videlicet a parva Czyeschaczyn. Et isti gay cesserunt domino Ranisch iuxta signa signata. Eciam idem dominus Ranisch habet ante gayos suos et ante kmethones suos et ante agros suos potestatem meliorandi iuxta voluntatem suam in lutis suis. Et eciam dominus Ranisch habet potestatem edificandi videlicet piscinulam vulgariter Sadzawkam iuxta signa signata. Et iam ibi dominus Henricus nichil habet in ista parte et sui posteri. Et domino Henrico cessit pars in dicta villa Kyssyelow ex divisione perpetua, piscina ab antiquo iacens cum kmethonibus videlicet Andreico, Martino Zawrzykrajowicz cum Martino Radlicza, et taberna sub antiqua piscina; incipiendo a taberna preter lutum habet ambas rippas liberas. Et idem dominus Henricus habet potestatem meliorandi, edificandi ante agros in luto videlicet kmethones suos. Et eciam non habet dominus Ranisch denegare viam, que est ab antiquo ad gayos domino Henrico et kmethonibus eius. Et eciam non habet Henricus denegare viam in Zarzecze. Et domino Henrico cesserunt gay iuxta signa signata in predicta villa videlicet Kyssyelow. Dominus Ranisch non habet potestatem tabernam ibidem edificandi. Et iam ista pars cessit domino Henrico cum omni iure, dominio, censibus et proventibus. Et iam dominus Ranisch nichil habet in predicta parte. Et eciam kmethones omnes habent potestatem ad aquandi equos et alia animalia et peccora et etiam ablueri, etiam exceptis canapis et alys que . . . ³⁾ super easdem res, hoc est linum. Et etiam domino Henrico cesserunt parwi gay usque ad silvam ad signa, incipiendo a signis cesserunt sibi parvi gay usque ad dictam villam Kyssyelow. Presentibus ibidem Generosis Iohanne Jaroslawsky de Zglobyen, Spithcone de Jaroslaw, Petro Phal de Pelnatyczce tribuno leopoliensi, Iacobo Byereczsky, Sigismundo Ptaczek de Czasthovicze, Mączeslaw de

¹⁾ Rybotycze, miasto w powiecie bireckim (Bireza).

²⁾ Kisielów, Cieszacin wielki i mały, wsie w powiecie jarosławskim.

³⁾ Jeden wyraz nieczytelny.

Zurovicze, et alys circa premissa. In cuius rei testimonium sigilla nostra presentibus sunt appensa. Datum in Przeworsko feria tercia proxima post octavas Epiphaniarum domini anno eiusdem millesimo quadringentesimo septuagesimo secundo.

Oryginał na pergaminie w Zakładzie nar. im. Ossolińskich, Nr. 34; pieczęci oderwane.

CX.

W Nowem Mieście Korczynie 12. Marca 1474 r.

Kazimierz Jagiellończyk sprzedaje czynsz roczny 16 grzywien z żup solnych w Wieliczce i Bochni dla klasztoru żeńskiego św. Agnieszki w Krakowie za 870 zł. węg. przez kasztelana sandomierskiego Hińczę z Rogowa na ten cel zapisanych.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ad perpetuam rei memoriam. Nos Kazimirus Dei gracia Rex Polonie necnon terrarum Cracovie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyavie, Magnus Dux Lithwanie, Russie Prussieque ac Culmensis, Elbingensis et Pomeranie dominus et heres significamus tenore presencium tam presentibus quam futuris, presencium noticiam habituris, quibus expedit universis: quomodo necessitate Reipublice et nostra pro expedicione stipendariorum, qui Regnum nostrum incursione hostili in casu non solucionis propediem timebantur invadere, attendendo, cure nobis fuit et solicitudini pro eorum exolucione certas peccuniarum summas conquirere. Cum autem Magnificus Hyncza de Rogow, Castellanus Sandomiriensis, sincere nobis dilectus, noviter diem extremum obiendo certas peccuniarum summas, aduc dum viveret, in manus Venerabilium et Egregiorum Virorum Iacobi de Lyssow, Stanislai de Zawady, Stanislai de Schadek, Stanislai de Brzezyni, professorum sacre theologie, Magistri Iohannis de Oszwyaczyn, baccalaury formati eiusdem sacre theologie et canonicorum sancti Floriani ante Cracoviam ac honorabilis Alberti de Brzesnycza, altariszte in ecclesia Cracoviensi, pro comparando annuo censu post mortem suam pro monasterio Sancte Agnetis sororum sancti Bernardini, in sustentacionem illarum largiendo, pro anime sue salute deposuerit, volentes necessitati nostre et Reipublice consulere, nec minus eiusdem defuncti, a quo eciam nos plura beneficia fatemur suscepisse, pye intencionis morem gerere, prefatis depositarys suis in vita ac post mortem executoribus, censem annum certum et liberum sedecim marcarum, quadraginta et octo grossos marcam in quamlibet computando, cum omni eiusdem census dominio et proprietate, in zuppis nostris Vyelicensi et Bochnensi earumque sale tam bancato quam minato

centeniorum et tenarum, in totalique fundo sive hereditate, iuribus, pertinencys et obvencionibus universis Zupparum predictarum pro octingentis et septuaginta florenis hungaricalibus auri veri et iusti ponderis, nobis per eosdem doctores et magistros plene, integre et cum effectu in peccunia numerata datis et solutis, de quibus ipsos quittamus et absolvimus per presentes, perpetuis temporibus sub spe tamen redencionis vendidimus, ac reali iustoque titulo vendicionis tenore presencium vendimus, per provisores seu factores eiusdem monasterij sancte Agnetis pro tempore existentes, in quos executores prefati onus suum transfundunt et dispositionem census predicti committunt, possidendum, percipiendum, utifruendum et in usus sororum huiusmodi in prefato monasterio degencium convertendum, per nos et successores nostros singulis quatuortemporibus dandum per quatuor marcas et solvendum. Cuius quidem census prima rata sive solucio incipi debet pro quatuortemporibus post festum Penthecosten proximis, sicque continuare annis singulis et quatuortemporibus usque ad eius reemcionem. Quam reemcionem prefati census nobis et nostris successoribus, sub quounque tempore nobis placuerit, pro summa similium florinorum superius expressa in eadem qualitate et quantitate reservamus iuxta ipsius contractus naturam sive dispositionem. Et ut de huiusmodi maior ymo omnimoda certitudo apud ipsos factores et provisores prefatos habeatur, submittimus omnes zupparios nostros pro tempore futuros, sive arendatarios sive officiales in eisdem Zuppis, de manibus nostris instituendos, sentencys et censuris ecclesiasticis in eos per dominum lociordinarium aut eius vicarium vel officiale generalem pro tempore existentes sive capitulum ecclesie Cracoviensis ferendis et promulgandis tocis, quoziens in solucione dicti census in prefatis terminis essent remissi aut negligentes; hoc specialiter expresso, quod ipsi factores provisores eiusdem monasterij ac etiam sorores prefate in ipso monasterio degentes, quibus census prefatus debetur, ad omnia pericula Zupparum predictarum una nobiscum tenebuntur tolleranda et sustinenda, iuxta ipsius contractus naturam et huius provincie constitucionies et consuetudines, preter tamen pericula, que ex culpa nostra aut Zuppariorum nostrorum sive factorum, quod absit, evenerint. Insuper promittimus ac presentis scripti vigore nos et nostros successores obligamus et submittimus sub censuris et penis supradictis, prefatos factores seu provisores monasterij iam dicti presentes et pro tempore futuros, sive sorores monasterij predicti, quibus census debetur, eorumque successores reddere indemnes occasione dicti census in iudicio et extra ab omnibus et quibuscunque impedimentis et damnis et vexacionibus quarumcunque personarum spiritualium et secularium, dum et quoziens opus fuerit, renunciantes per expressum omnibus appellacionibus et excepcionibus quibuscunque, necnon tuicionibus remedy et auxili iuris canonici sive civilis aut imperialis, que contra huiusmodi emcionis et reemcionis contractum possent et pretenderent obyci sive opponi quomodolibet in futurum per nos et successores nostros. In quorum omnium

fidem et testimonium premissorum sigillum nostrum presentibus est appensum testimonio literarum. Actum et datum in Nowaciuitate Corczyn sabbato ante dominicam Oculi anno domini millesimo quadragesimo septuagesimo quarto presentibus Reverendo patre domino Sbigneo de Olesznyca electo confirmato Wladislaviensi et Regni Polonie Vicecancelario, Iohanne de Rithwyani Sandomiriensi et Regni Polonie Marschalco, Dobeslao Kmitha de Vysnycze Lublinensi, Iohanne Felix de Tharnow ¹⁾, Stanislai (*sic*) Vantropka de Strzelcze Sandecensi, Henrico de Camenecz Sanocensi Castellanis et alys pluribus fide dignis testibus ad premissa.

Sbigneus Electus et Vicecancelarius manu propria suscripsit.

Kopia współczesna na pergaminie, porównana, jak drugostronny napis świadczy z oryginałem, w Zakł. nar. im. Ossolińskich, Nr. 268.

CXI.

W Kijowie 1474 r.

Ludwik, Patriarcha Antiocheński, nuncius papieski, nadaje odpust kościołowi Bożego Ciała OO. Dominikanów we Lwowie.

Ludovicus Dei et apostolice sedis gracia Patriarcha Antiochenus ac sanctissimi domini nostri pape eiusdem sancte sedis nuncius et orator cum potestate speciali et generali nobis a sanctissimo domino nostro papa data et concessa, universis et singulis presentes nostras literas inspecturis, salutem in domino sempiternam et divini cultus in animarum salutem desiderare sancta mater ecclesia katholica omnes fideles christianos in visceribus domini nostri Ihesu Christi salvos fieri desiderat, et viam talem per nuncios et legatos apostolicos libenter exquirit et sitit animarum salutem. Cupientes igitur, ut ecclesia Corporis Cristi conventus ordinis fratrum predicatorum in Leopoli dignis honoribus frequentetur, fidelesque ipsi eo libencius devotionis causa confluent ad eandem, quo divini munieris neverint se refectos, auctoritate sanctissimi domini nostri pape et nostra concedimus et damus facere processionem cum certis indulgencys eidem ecclesie, certis tamen temporibus deputatis, per literas nostras presentes concedimus prout plenius continetur.

¹⁾ Tu opuszczono niewątpliwie: *Visliciensi*.

Et quia manus domini nunquam fuit abbreviata et eiusdem misericordie non est numerus, de omnipotentis dei misericordia omnibus Christifidelibus utriusque sexus rite penitentibus et confessis, qui cuiuslibet mensis una quinta feria, dum processio cum sacratissimo corpore Cristi sancte celebratur, dictam processionem candelam illuminatam portantes sequantur, et ob reverenciam et memoriam passionis Cristi quinques pater noster et totidem Ave Maria, et beate Marie virginis species pater noster et totidem Ave Maria, et pro conservacione cristiane fidei et status sancte Romane Ecclesie ter pater noster et totidem Ave Maria devote dixerint; et quicunque manus porrexerit adiutrices pro singulis quintis ferys huiusmodi mensuatim, septem annos et totidem quadragenas de iniunctis eis penitencys in forma ecclesie consueta auctoritate sanctissimi domini nostri pape, cuius specialis auctoritatis officium gerimus tam scriptis quam vive vocis oraculo, misericorditer in domino relaxamus his nostris presentibus perpetuis temporibus duraturis. In quorum omnium et singulorum fidem has nostras literas per notarium nostrum infrascriptum fieri, nostrique pontificalis sigilli inappensione muniri fecimus et mandavimus. Datum Kiouie in Conventu fratrum predicatorum titulatu Sancti Nicolai, ubi tunc nostram fecimus residenciam, anno domini millesimo quadragesimo septuagesimo quarto, pontificatus sanctissimi domini nostri domini Sixti divina providencia pape quarti anno eius quarto.

Oryginał na pergaminie w Zakł. nar. im. Ossolińskich Nr. 352. Na zagięciu pergaminu podpis pisarza: *N. Crucze*. Na jedwabnym sznurze koloru czerwonego zawieszona owalna pieczęć, zupełnie dobrze zachowana, na wosku czerwonym wycięnięta, a przedstawiająca starca z brodą w stroju patriarchy z potrójnym krzyżem w prawym ręku; po prawej stronie tarcza z orłem dartym, po lewej takaż tarcza z ręką trzymającą krzyż potrójny; w otoku napis: *sigillum ludouici patriarche antiocheni*.

CXII.

Na granicy między Żurowicami i Ozeńskiem 26. Kwietnia 1482 r.

Stanisław z Pilczy, podkomorzy przemyski, zatwierdza rozgraniczenie wsi Żurowic i Ozeńska przez jego komornika Jana Łysakowskiego dokonane.

Stanislaus de Pylcza, Succamerarius terre Premysliensis, universis et singulis tenore presencium, quibus expedit, tam presentibus quam futuris, noticiam presencium habituris significamus: quomodo in campo et loco granicierum inter villam Zvrowyczę hereditatem

Nobilium Katherine et Anne ab una, et Ossensko villam Generosi Iacobi Czeschaczski partibus ab altera, ad quas granicies limitandas peticionibus ambarum parcium aclinati iamscriptarum, Generosum Iohannem Lyssakowski, Camerarium nostrum, misimus, qui Iohannes Lyssakowski ad locum prefatarum veniens granicierum primo et principaliter limitavit, fecit, erexit ac sipavit ex consensu ambarum parcium a graniciebus ville Zarzecze primum scupulum (*sic*), quem ministerialis prima, secunda, tercia insuperhabundanter et quarta vicibus proclamavit, ut si quis ad ea loqui deberet, loquatur. Et nullo contrario facto ipseque Iohannes Lyssakowski Camerarius noster scopulos sipavit inter ipsas hereditates Zvrowycze et Ossensko ex utraque parte vie ibi currentis. Et finivit ultimum scupulum circa parietem Dassko hereditatis ville minoris Zvrowycze. Et ex consensu ambarum parcium predictarum Ministerialis more solito et consueto ipsas granicies proclamavit. Quibus quidem graniciebus adiudicamus et indicimus robur perpetue firmitatis in evum et irrevocabiliter tenere et servare partibus iamprescriptis pacifice et quiete. Acta sunt hec in loco et campo supradictarum granicierum feria sexta post festum sancti Georgy proxima anno domini millesimo quadringentesimo octuagesimo secundo, presentibus Generosis dominis Iohanne Lyssakowski de Vysna advocate, Michaele Krzeczowski, Gotardo Kwyenyczski, Iacobo Thvmygrala, Iohanne Moravski et alys quam pluribus fidedignis ad premissa testibus. Nostro sub sigillo presentibus appeno.

Oryginał na pergaminie w Zakł. nar. im. Ossolińskich Nr. 37; pieczęć oderwana.

CXIII.

W Międzyborzu 27. Czerwca 1484 r.

Dawid z Buczacz, wojewoda podolski i starosta kołomyjski, uposaża kościół w miasteczku swem Biale.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ad perpetuam rei memoriam dignum ratione consonum, quod pie largita pro subsidio sancte matris ecclesie solennibus ordinacione et roboracione scripti testiumque notacione solidentur, ea propter ne error oblivionis pariat detrimenta future recordacionis, proinde Nos David de Buczacz, Palatinus Podolie et Colomiensis Capitaneus, significamus tenore presencium, quibus expedit, universis horum noticiam habituris: quia videntes iustum et consonam fieri condicionem huius rei meliorem, quam cum auxilio et promocione omnipotentis Dei facere proposuimus, quomodo ecclesia parochialis tituli gloriose virginis Marie et Nativitatis eius in Byełe, opido nostre colla-

cionis et iurispatronatus de novo per nos erecta et constructa provisa et dotata insigneataque fuerat nullis fere proventibus et relevacionibus, unde tunc pociori affectu et sincero mentis desiderio eandem ecclesiam potioribus beneficys relevare cupientes, ut ex inde divini (*sic*) laudis misteria uberiori et crebriori frequencia continuarentur, ex tunc in laudem et honorem omnipotentis Dei et eius gloriose virginis matris Marie et Nativitatis eiusdem Annunciationis que fate ecclesie villam nostram Wyrbowcze ¹⁾ dictam in rivulo Byelypethok sitam cum omnibus et singulis utilitatibus, redditibus, censibus, agris, pratis, campis, pascuis, silvis, nemoribus, sareptis, piscinis, molendinis et eorum emolumentis et generaliter cum omnibus et singulis proventibus et obvencionibus quibusvis, que pro nunc in eadem villa sunt et in futuro per humanam industriam esse poterint, damus, donamus, appropriamus et incorporamus inscribimusque tenore presencium mediante pure propter Deum, donacione perpetua et irrevocabili, et assignamus in manus honorabilis domini Stanislai de Crosznyczyn, eiusdem ecclesie primi plebani, et suis successoribus in futuro penes eandem ecclesiam degentibus. Insuper eidem plebano et in futuro existentibus quatuor tempora de omnibus Polonis et Rutenis in domibus Polonorum residentibus, in iam fato opido Byeleye degentibus, pro singulis quatuortemporibus per duos grossos polonicales ab hospitibus domorum, ab inquilinis autem per unum grossum dandum; eciā eidem rectori et suis sequacibus damus decimam mensuram cuiuslibet emolumenti de molendino in Byeleye exceptis braseis; item decimam cuiuslibet grani post premium nostrum in Byeleye; insuper poledrum de equirea Holhocensi singulis annis, quamdiu de voluntate Dei durabit; item de emissione piscinarum, si que fuerint in Byeleye, beczkam unam piscium, quorum fuerit maior copia. Actum et datum in Myedzyborze dominica proxima post festum Iohannis Baptiste anno domini millesimo quadringentesimo octuagesimo quarto, presentibus honorabili et Nobilibus dominis Georgio plebano in Myedzyboze, Casparo de Byczkowcze, Iacobo Boldin, Petro Bassalik et alys quam pluribus fide dignis circa premissa.

Oryginał na pergaminie w Arch. konsyst. metrop. Lwow. obrz. Łac. Pieczęć oderwana, pozostała sznurek jedwabny koloru niebieskiego i zielonego. Na odwrotnej stronie pergaminu napis:

Feria secunda post festum omnium Sanctorum proxima (3. Listopada) A. D. 1645 R. Pater Sebastianus Mulawski Plebanus Bielensis Comendarius Czartkoviensis obtulit ad officium literas fundacionis Ecclesie praefatae Bielensis, quas officium praesens suscepit.

¹⁾ Wierzbilowce, tej nazwy wieś leży dzisiaj w powiecie rohatyńskim.

CXIV.

W polu między wsiami: Biskupice, Domasłowice i Faliszowice
25. Września 1486 r.

Zbigniew, podkomorzy krakowski, rozgranicza wieś Biskupice dziedziczną Jakóba z Dębna, kasztelana krakowskiego, od wsi Domasłowic i Faliszowic dziedzicznych Spytkę z Melsztyna, kasztelana zawichostskiego.

Anno domini millesimo CCCCLXXX sexto feria secunda proxima post festum divi Mathei Apostoli facte sunt granicies et limites inter Magnificos dominos Iacobum de Dambno, Castellatum et Capitaneum Cracoviensem, neconon Spythko de Melsthyn, Castellanum Zawychostiensem, videlicet in campo inter villas Byszkwycze predicti domini Castellani Cracoviensis ex una, et Domaszlowycze ac Faliszowycze ¹⁾ domini Melstynszky ab altera partibus, talibus signis et scopulis limitate et distinete per Magnificum dominum Sbigneum Succamerarium terre Cracoviensis generalis (*sic*) et Capitaneum Maremburgensem. Primo incipiendo a pariete ubi convenerunt parietes villarum Zlotha ²⁾, Byszkwycze et Domaszlawycze insimul factus est scopulus Narosznyk a fluvio alias pothok dicto Hinrowlyszką, a quo tunc scopulo alias narosznyk ceteri scopuli ordinarie currunt per mericam usque ad virgultum dictum Wynnycza; deinde tres a vinea scopuli vadunt usque ad fossatam, que vadit ex hereditate Byszkwycze; que demum fossata dicit limites usque ad rippam stagni antiqui alias Yeszerzyszko; quod stagnum eciā limitat hereditatem Byszkwycze et Domaszlawycze; quo stagno non arato utraque pars frui et uti debet benivole piscari et pascuare in eodem in tanta longitudine usque ad scopulum, qui in rippa eiusdem stat constitutus. Ultra quem scopulum dominus Castellanus Cracoviensis seu hereditas ipsa Byszkwycze stagno ipso frui debet usque ad fluvium Dwnayecz; a quo tunc scopulo in rippa stante vadunt scopuli ordinarie usque ad scopulum dictum Narosznyk ex hac parte fluvy Dwnayecz, ubi convenerunt parietes villarum Byszkwycze, Domaszlawycze et Falisowycze. Tandem ab ipso narosznyk vadunt scopuli usque ad flumen alias strwga dicta gwnyuszka; a quo fluvio vadunt insignia granicieum per rippam insule usque ad silvam alias lang dictam przerycze eiusdem przerycza, a quo vadunt limites per flumen Dwnayecz sursum; et in alia parte eiusdem flumen Dwnayecz factus est

¹⁾ Biskupice, Domasłowice i Faliszowice, wsie w powiecie brzeskim.

²⁾ Złota wieś, w powiecie brzeskim.

scopulus alias narosznyk penes rippam stagni alias Yeszyerzyszka, ubi convenerunt parietes villarum Byszkwpyce et Grodzyszka. Presentibus ibidem generosis et nobilibus dominis Nicolao et Zegotha de Vyleglowy, Iohanne de Gnoynyk, Clemente et Stanislao de Twrza et alys quampluribus fidedignis ad premissa existentibus. In cuius rei testimonium sigillum aut sigilla sunt subimpensa.

Oryginał na pergaminie w Zakładzie nar. im. Ossolińskich, Nr. 199; pieczęć oderwana.

CXV.

W Krakowie 8. Czerwca 1487 r.

Kazimierz Jagiellończyk potwierdza już przedtem zrobiony podział wszystkich dóbr między braćmi Piotrem, starostą spiskim, Stanisławem i Andrzejem, podczaszym krakowskim, Kmitami z Wiśnicza.

KAZIMIRUS Dei gracia Rex Polonie, Magnus Dux Lythwanie, Russie, Prussieque dominus et heres etc. ad perpetuam rei memoriam significamus tenore presencium, quibus expedit, universis presentibus et futuris, harum noticiam habituris: quomodo constituti personaliter coram nobis consiliarysque nostris, nobis hic assidentibus, Generosi Petrus, Capitaneus Sczepusiensis, Stanislaus et Andreas, Subpincerna Cracoviensis, Kmythe de Wyssnycze, germani, non compulsi, non coacti nec aliquo errore seducti, sed matura per eorum quemlibet deliberacione prehabita, fassi sunt unanimiter, quia divisionem eorum perpetuam super omnibus et singulis eorum bonis mobilibus et immobilibus, tam nostris Regalibus tenute eorum quam hereditarys, videlicet paternis, maternis necnon alys ad eos tam post Magnificum olim Dobeslaum Kmytha de Wyssnycze, Pallatinum Sandomiriensem, devolutis, quam post Nobilem Barbaram de Dubyeczko, Nobilis Stanislai Derssnyak de Rokythnycza consortem, ad eos pertinentibus, dudum antehac inter se fecerunt, prout eorum quilibet partem bonorum, ex divisione eorum ipsum concernentem pacifice possidet, et in ea a tempore divisionis sic, ut fatentur, dudum facte usque in presens residet; sic videlicet, quod recedendo ab omnibus cittacionibus, quibus omnes simul coram nobis renunciaverunt, et easdem per expressionem cassaverunt et destruxerunt ac pro cassatis et destructis habere voluerunt, eam ipsam divisionem dudum factam, sive alias quemadmodum eorum quilibet divisim bona sua tam paterna, materna, quam post Dobeslaum predictum devoluta et eciam alia ad ipsos post predictam Barbaram pertinencia, ad presens tenent, habent et possident, sic eciam in posterum sive in perpetuum tenere, habere

et possidere debebunt, ac successores eorum legitti tenebunt, habebunt et possidebunt
 ubiqunque hec ipsa eorum bona sive partes divisionum, in terris videlicet et districtibus
 quibuscumque consistant ac . . .¹⁾ cum eisdem censibus, usibus, fructibus, obven-
 cionibus et pertinencys, prout ad cuiuslibet divisionis partem ex antiquo pertinent et prout
 eorum quilibet sue divisionis parte usus est usque eo pacifice. Id solum ad presens inter-
 se innovaverunt, quod ipsi Petrus et Andreas simul ambo facientes eidem Stanislao addi-
 tamentum ad ea bona, que hactenus possidet de hys omnibus bonis, que pro presenti
 tenent, ipsi Stanislao, morte vero eius secuta, ipsius successoribus, septingentos florenos
 hungaricales dare debebunt et tenebuntur; quorum quidem septingentorum florenorum
 iuxta inscriptionem, per ipsos Petrum et Andream in actis castri nostri Cracoviensis di-
 visim factam, solucionem impendent. Eandemque divisionem eorum perpetuam premissam-
 que recognitionem, omnes germani predicti, Petrus, Stanislaus et Andreas successoresque
 eorum sub vadio decem millium florenorum hungaricalium, per nos in eos de ipsorum
 consensu imposito, cuius medietas nobis una et parti citanti altera, per partem premissis
 in toto vel in parte contravenientem est solvenda, irrevocabiliter tenere, habere et ob-
 servare promiserunt, et quilibet eorum promisit in perpetuum. Harum quibus sigillum
 nostrum est subappensum testimonio literarum. Actum Cracovie feria sexta ante festum
 Sancte Trinitatis anno domini millesimo quadragesimo octogesimo septimo, presentibus
 ibidem Reverendo in Christo patre, Magnificis, Venerabili et Generosis, domino Iohanne
 Episcopo, Iacobo de Dambno Castellano et Capitaneo Cracoviensibus, Iohanne de Pylcza
 Pallatino Russie generali, Nicolao de Curozwancy Siradiensi, Andrea de Thanczyn Woyny-
 censi Castellanis, Creslao Cancellario, Petro Thesaurario Regni nostri de eodem Curo-
 zwancy germanis, Ambrosio Pampowsky Castellano Rosperiensi et Stanislao de Brzezye
 Marszalko Curie nostre et alys quam pluribus fidelibus consiliarys nostris, sincere et
 fidelibus dilectis. Datum per manus eiusdem Venerabilis Creslai de Curozwancy, Cantoris
 et Canonici Cracoviensis, Cancellary Regni nostri, sincere nobis dilecti.

Creslaus Cancellarius suscripsit.

Relatio eiusdem Venerabilis Creslai de Curo-
 rozwancy, Regni Polonie Cancellary.

Oryginał na pergaminie w Zakładzie nar. im. Ossolińskich we Lwowie, Nr. 344 z pismem
 wypełnieniem, pieczęć oderwana.

¹⁾ Jeden wyraz nieczytelny.

CXVI.

W Tarnowie 9. Sierpnia 1492 r.

Jan Amor Tarnowski, kasztelan krakowski, sprzedaje za 90 grzywien cztery jatki rzeźnicze w Tarnowie, z obowiązkiem jednak opłacania czynszu.

In nomine domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Iohannes Amor de Tharnow, Castellanus Cracoviensis, significamus tenore presencium, quibus expedit, universis, quomodo famoso viro Stanislao Zalaszowsky, civi et consuli nostro Tharnoviensi, quatuor macellas carnificum pro nonaginta marcis communis pecunie in regno currentis, quadraginta octo grossos in quamlibet marcam computando, perpetualiter et in evum vendidimus, cum omni iure, proprietate et dominio tenendum, habendum, possidendum, commutandum, donandum, alienandum et ad usus suos beneplacitos convertendum, prout sibi aut suis successoribus legitimis melius et utilius videbitur, ac cum eodem iure vendendum. Nichilominus tamen ipse Stanislaus Zalaszowsky aut sui successores de predictis macellis censem simili modo prout de alys macellis solvunt anno quolibet nobis aut nostris successoribus legitimis debet et tenetur solvere perpetualiter et in evum. Quam vero quidem vendicionem ratam, gratam atque firmam nos et nostri successores tenere et inviolabiliter observare volumus et compromittimus. In cuius rei testimonium sigillum nostrum est subappensum. Datum in Tharnow feria quinta in vigilia sancti Laurencji anno domini millesimo quadragesimo nonagesimo secundo, presentibus ibidem Generosis et Nobilibus Iohanne Balinsky, Petro Stavisky, Paulo Balinsky, Nicodemo Kischinsky et Nicodemo Spiczinsky ac alys quampluribus fide dignis ad premissa.

Oryginał na pergaminie w posiadaniu miasta Tarnowa. Na sznurze jedwabnym koloru czerwonego i czarnego zawieszona pieczęć uszkodzona, przedstawiająca odcisk na czerwonym wosku herbu: Leliwa i napis w otoku nieczytelny.

CXVII.

W Piotrkowie 22. Lutego 1493 r.

Jan Olbracht potwierdza wszelkie prawa i nadania miasta Sanoka, udzielone temuż miastu przez poprzedników jego królów polskich.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ad perpetuam rei memoriam. Culminis regy proprium fit universorum subiectionem sibi virtute hereditateque attributam munificencia Regia rependere, quodque ob eorum decreverit intuitum litteris perhennibus perpetuatum efficere, proinde Nos Iohannesalbertus Dei gracia Rex Polonie necnon terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuiawye, Supremusdux Lithwanie, Russie, Prussie ac Culmensis et Elbingensis, Pomeranieque dominus et heres etc. significamus tenore presencium, quibus expedit, universis presentibus et futuris, harum noticiam habituris: quomodo attentes singularem egregiamque virtutem et animi constanciam famosorum proconsulis, consulum et universorum civitatis Sanoczensis incolarum hac tempestate Regni nostri per mortem diwi olim parentis nostri vaccantis, cuius soly felices ac immediati sumus successores, in nos exhibitam, qui sicut Maiestati olim paterne fideles esse consueverant, sic eo morte absumpto Sacre proli ipsius Regie non minus fideles ac subiecti esse cupientes neminem alium, quam nosmet omni desiderio et affectu usque ad nostri electionem coronacionemque prosperatam visi sunt postulasse, propterquod nos tante eorumdem virtutis et fidei meritum memorabile ac perpetuum efficere perpetuaque munificencia regia ipsos ac civitatem predictam compleri cupientes, de certa sciencia et innata nobis benignitate regia ipsis omnes et singulas libertates, prerogativas, privilegia, indulta, donaciones, litteras et munimenta civitati predicte per Serenissimos Illustrissimosque predecessores nostros reges et principes Regni Polonie sub quibuscumque modis, condicionibus et tenoribus, quosquidem hic habere volumus pro insertis, iuste tamen rationabiliter et legittime concessas et concessa in omnibus punctis et articulis roborandas, confirmandas, ratificandas et gratificandas ac roboranda, confirmando, ratificando et gratificando duximus et decrevimus, roboramusque ratificamus, gratificamus et confirmamus tenore presencium mediante, decernentes illas et illa vere, perpetue, indubie et inviolabilis firmitatis robur obtainere in evum. In cuius rei testimonium Sigillum nostrum presentibus est appensum. Actum in convencione pyotrkouiensi generali feria sexta proxima ante dominicam Invocavit Anno domini millesimo quadringentesimo nonagesimo tercio, presentibus ibidem Illustrissimo principe, Reverendissimis et Reverendis in Christo patribus dominis ac Magnificis, Vene-

rabilibus, Generosis, Strenuis et Nobilibus Frederico Electo confirmato Cracouiensi, Andrea Roza Archiepiscopo Theomoniensi et Coadiutore Leopoliensi, Petro Wladislawiensi, Uriele Poznaniensi, Mathia Chelmensi Episcopis, Nicolao Primus¹⁾ Premisliensis, Petro Camenecensis postulatis²⁾ Ecclesiarum, Iohanne Amor de Tharnow Castellano, Spithkone de Iaroslaw Palatino Cracouiensibus, Iohanne Swidwa Calisiensi, Nicolao de Cuthno Lanciciensi³⁾ et Capitaneo Maioris Polonie generali, Iohanne de Opporow Brestensi, Mathia de Sluzow Iuniwladislawiensi, Iohanne de Pylcza Russie generali, Dobeslao de Curozwanki Lublinensi, Andrea de Coszlow Rawensi Palatinis, Iohanne de Ostrorog Castellano Poznaniensi, Creslao Decano et Canonico Cathedralis et sancti Michaelis Preposito in Castro Cracouiensi, Cancellario, Petro Thezaurario et Capitaneo Cracouiensi generali de Curozwanki, Gregorio de Ludbrancz Scarbimiriensis et Sancti Floriani Preposito Ecclesiarum, vice(*cancellario*) Regni nostri, Andrea de Schamotuli Calissiensi, Sandwogio de Czarkow Gnezenzi, Nicolao de Curozwanki Siradiensi, Andrea de Wroczynyn Lanciciensi, Andrea de Oleschnycza Sandecensi, Andrea de Thanczyn Woynycensi⁴⁾, Nicolao de Ostrow Byecensi, Stanislao de Schyd(*lowiecz Ra*)domiensi, Ambrosio Pampowszky Rosperiensi, Dobrogostio de Ostrorog Myedzerzecensi, Stanislao Kmytha de Wysnicze Premisliensi, Sławyecz de Niemyglow Castellano et Capitaneo Sochaczouensi, Iohanne de Przythyk Zarnouiensi, Petro Myszkowszky Wyelunensi, Alberto Gorszky Landensi, Ma(*thia*) de Wroczymouicze Polanaczensi Castellanis, Petro de Wysnycze Sandecensi et Scepusiensi Capitaneo, Iaroslao de Lassko Tribuno minori Siradiensi, Raphaele de Leszno Curie nostre Marsalco, Mathia Skothnyczky Sandomiriensi, Petro de Bachcicze Siradiensi Iudicibus, ceterisque Prelatis, Baronibus, Curiensibus, Proceribus et subditis nostris ad premissa testibus, sincere, devote et fidelibus nostris dilectis. Datum per manus eiusdem venerabilis Creslai de Curozanki (*sic*), Regni nostri Cancellary, sincere nobis dilecti.

Creslaus Cancellarius subscrispit.

Relacio prefati venerabilis Creslai de Curozwanki, Regni Polonie Cancellary.

Oryginał na wielkim arkuszu pergaminowym w paru miejscach uszkodzony, z pismem po części wypełniętem, znajduje się w archiwum miasta Sanoka. Pieczęć wraz z sznurem oderwana.

¹⁾ *Nicolaus Primus*, jest to *Nicolaus de Krajow* herbu Łabędź z przydomkiem *Primus* biskup przemyski do r. 1498, nastąpił po Jauie z Targowiska herbu Tarnawa.

²⁾ O znaczeniu tego wyrazu „*postulatus*” zobacz Pawłowski *Premislia sacra* str. 153, *adnot.* 3.

³⁾ O tym Mikołaju z Kutna niewłaściwie podaje Niesiecki (I, 157) „postąpił na Poznańskie Województwo 1489.”

⁴⁾ Tutaj dodaje jeszcze dok. dla Lelowa opisany poniżej: *Nicolao de Cuthno Gostinensi*. Jako kasztelana gostyńskiego pod r. 1496 podaje Niesiecki (I, 324) Jędrzeja z Kutna.

Dokument ten był oblatowany *Sabbatho in Crastino Festi Sancti Bartholomei Apostoli* (25. Sierpnia) 1781 r. w aktach grodu Sanockiego. Taki sam dokument wystawił Jan Olbracht w Piotrkowie 1493 r. *feria quinta post dominicam Invocavit* (28. Lutego) dla miasta Lelowa, który się od powyżej wydrukowanego różni tylko tém, że pomiędzy kasztelanami wymieniony jest jeszcze *Nicolaus de Cuthno Gostinensis (Castellanus)*, tegoż samego imienia i nazwiska wymieniony zaś jest już tak w jednym jak drugim dokumencie *Palatinus Lanciciensis et Capitaneus Maioris Polonie generalis*; далей lelowski dokument nie ma tych świadków, którzy w wydrukowanym powyżej wymienieni są po ukończonym szeregu kasztelanów, zresztą zgadzają się obydwa co do słowa, dla tego nie wydrukowałem tutaj lelowskiego dokumentu, który znajduje się w oryginale pergaminowym w Zakł. Nar. Imien. Ossol. (nr. 257).

CXVIII.

Miedzy wsiami: Rychcice i Wacowice 12. Kwietnia 1494 r.

Stanisław Derszniak z Rokitnicy, podkomorzy przemyski, rozgranicza wsie Rychcice i Wacowice.

Acta sunt hec sabbatho proximo ante festum Sanctorum Tiburcy et Valentini ¹⁾ anno domini millesimo quadringentesimo nonagesimo quarto, presentibus Generosis et Nobilibus, Venerabili Bernardo Decano Wyleczek, Myklassio Iohanne Fredro de Plyessowycze, Derslao Wyleczek de Lubynye, Iacobo de Czyessaczyn Subiudice Premisliensi, Iohanne Lyssakowsky, Dominico Przepyorowsky, Iacobo Tarowsky, Georgio et Floriano fratribus de Waczowycze et alys quam pluribus fide dignis: quomodo Nos Generosus Stanislaus Derssnyak de Rokytnycza, Succamerarius Premisliensis Generalis, quomodo ad instantes et consonas petitiones Nobilium Iohannis Rychczky (*sic*) et Georgy, Pauli et Floriani fratribus germanis heredibus (*sic*) de Vaczouycze misimus, destinamus Generosum Alexandrum heredem de Orzechowcze ²⁾, Camerarium nostrum deputatum, ad locum granicierum inter hereditates ville Rychczycze hereditarie Nobilis Iohannis Rychczyczky parte ex una, et villam hereditariain Vaczovycze ³⁾ Nobilium Georgy, Pauli et Floriani parte ex altera, inter quas partes hereditarias predictas scopulos ex antiquo erectos et sipatos ex communi bona voluntate renovavimus et sursum erreximus incipiendo a parte laneorum

¹⁾ Św. Tyburcyusa i Walentego nie ma wcale w kalendarzu, lecz 14. Kwietnia przypada Św. Tyburejusza, Waleryana i Maxyma; zapewne więc tu omyłka.

²⁾ Pleszowice i Orzechowce, wsie w powiecie przemyskim, Lubienie w jaworowskim, Rokietnica i Cieszacin w jarosławskim.

³⁾ Rychcice i Wacowice, wsie w powiecie drohobyskim.

pariete civitati (*sic*) Drohobycz, tendendo et equitando recte per rivulum dictum Nathkow Pothok; et a predicto rivulo eosdem scopulos antiquos renovavimus et snrsum erreximus recte eundo usque ad fontem magnum, et a fonte recte eundo usque ad fluvium Lesznya, qui fluvius fluit de Waczowycze in Rychczycze; et a fluvio predicto recte per prata sipavimus scopulos tres usque ad littus, in quo littore fecimus scopulum; a quo scopulo recte sipavimus eundo penes curie Nobilis Georgy Waczowsky; a qua curia recte eundo meta alias myedzą sipavimus et sursum erreximus scopulos usque ad rivulum dictum Rudawy Pothok; et in littore predicti rivuli ex utraque parte sipavimus scopulos, et ulterius eundo usque ad viam magnam stratam alias Gosczychyecz sippavimus scopulos usque ad acialem scopulum ex antiquo limitatum inter hereditates ville Dubrowlany¹⁾ et Rychczycze. Quas granicies predictas renovatas antiquas et ubi deficiebant de novo erectas et sipatas sursum debent tenere perpetue et in evum; quas nos promulgamus et pronuntiamus perpetue robur firmitatis obtinendas; super que memoriale partes predicte posuerunt quod iudicium recepit.

Drukowano według późnego wypisu z aktów podkomorskich ziemi przemyskiej powiatu przeworskiego porównanego z samimi aktami, znajdującymi się między aktami ziemskimi przemyskimi, jako ks. 254; księga ta zawiera akta podkomorskie przeworskiego powiatu z lat 1472 do 1599, a obecny akt znajduje się w niej fol. 57.

CXIX.

We Lwowie 28. Maja 1494 r.

Stanisław z Trzebuchowa, kanonik i oficyał lwowski, rozstrzyga na kozystę plebana podhajeckiego spór o dziesięciny z Wierzbowa.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Nos Stanislaus de Trzebochow, Canonicus Reverendissimique in Christo patris et domini domini Andree Rosza dei gracia Archiepiscopi Leopoliensis Officialis Leopoliensis generalis, ad perpetuam rei geste memoriam ac universorum tam presencium quam futurorum noticiam deducimus: quomodo orta dudum coram nobis inter honorabilem dominum Leonardum in Podhaycze diocesis Leopoliensis plebanum actorem ex una, et Nobilem dominum Petrum alias Kussypyetrzyk, tenutarium de Wyrbow, partibus ex altera pro, de et super decima manipulare post podium et araturas

¹⁾ Dobrowlany, wieś w powiecie drohobyskim.

bonorum sive ville dicto Wyrzbów¹⁾ et ipsius occasione vertente materia questionis, Nos vero via ordinaria inter ipsas partes procedentes terminis necessarys ac debito iuris ordine et quibusvis servatis de iure servandis, testium inductione et deposicione et usque ad nostram sentenciam diffinitivam taxacionemque, expensarum causa in eadem coram nobis factarum processimus dictamque decimam manipularem post araturas ville Wyrzbów Ecclesie in Podhaycze et suo Rectori iudicialiter adiudicavimus et in duabus marcis pro expensis previa moderacione ipsum dominum Pyetrzyk tenutarium ville Vyrzbów ipsi plebanio adiudicavimus. Cuius quidem sentencie diffinitive tenor de verbo ad verbum sequitur et est talis. CRISTI nomine invocato ipsum solum pre oculis habentes pro tribunali sedendo, per ea que in causa decime manipularis in Wyrzbów inter honorabilem Leonardum in Podhaycze plebanum ab una et Nobilem Petrum alias Pyetrzyk tenutarium de Wyrzbów parte ab altera mota, prout ex deposicionibus testium vidimus et cognovimus et per hanc nostram sentenciam diffinitivam, quam ferimus in his scriptis, pronunciamus, decernimus et declaramus, prefatam decimam manipularem de Wyrzbów ab annis legittime prescriptis in possessione habitam et tentam per plebanos in Podhaycze usque ad modernum plebanum perceptam fuisse et esse, quam et tenutary in eadem Wyrzbów existentes ad Ecclesiam in Podhaycze dabant et decimabant et ipsi plebani eandem possidebant et percipiebant. Et ob hoc prefatum Petrum ad solvendum et dandum dictam decimam per eum retentam et sequentes decimas ipsi Leonardo plebano decimandum cogimus et compellimus ac in expensis litis legittime coram nobis factis condempnamus, quarum taxacionem nobis imposterum reservamus. In QUORUM omnium fidem et testimonium premissorum presentes nostras literas sive presens publicum instrumentum huiusmodi nostram pronunciacionem sive diffinitivam sentenciam in se continentem ex inde fieri et per nostrum publicum imperiali auctoritate notarium infrascriptum scribi, subscribi et publicari nostrique sigilli officialatus appensione iussimus et fecimus communiri. Lecta, lata et in scriptis pronunciata fuit et est hec nostra sentencia diffinitiva per nos Stanislaum iudicem memoratum. Actum et datum Leopoli in domo habitacionis nostre anno domini millesimo quadringentesimo nonagesimo quarto, inductione duodecima, Pontificatus Sanctissimi in Christo patris et domini nostri domini Allexandri divina providencia pape sexti anno ipsius secundo, die vero Mercury, XXVIII^a mensis May, presentibus ibidem honorabilibus et discretis dominis Kiliano, Gregorio, Barnabe Canonicis, Paulo Deruch, Iacobo viccarys, Mathia mansionario ad sanctam Katherinam, Nicolao Brodawka presbytero generali Leopoliensi et alys quam pluribus circa premissa testibus fidedignis.

¹⁾ Podhajce, miasto powiatowe, Wierzbów wieś w powiecie podhajeckim.

S. N.

Et ego Petruś Petri de Ossyek Clericus Wladislaviensis diocesis, publicus sacra Imperiali Auctoritate Notarius et coram memorato Venerabili viro domino Stanislawo de Trzebochow Canonico et Officiali Leopoliensi generali causarum et facti huiusmodi scriba, quia predictis terminorum conservacioni, testium inductioni, examinacioni sentencieque diffinitive prolacioni alysque omnibus et singulis premissis, dum sic, ut premittitur, agerentur et fierent una cum prenominatis testibus presens interfui eaque omnia et singula premissa sic fieri vidi, audivi et intellexi, ideo hoc presens sentencie diffinitive prolacionis instrumentum manu propria scriptum ex inde confeci et publicavi signoque et nomine meis in talibus solitis et fieri consuetis consignavi et communivi in fidem et testimonium omnium et singulorum premissorum rogatus et requisitus.

Oryginał na pergaminie w arch. kons. metr. lwowsk. obrz. łac. Pieczęć wraz z paskiem, na którym była zawieszona, oderwana. Na odwrotnej stronie napis ręką współczesną: Podhayce.

CXX.

W Tarnowie 17. Lipca 1494 r.

Jan Amor Tarnowski, kasztelan krakowski, daje miastu swemu Tarnowu po świeżym pożarze wolność od wszelkich czynszów i opłat na lat dziesięć z niektórymi jednak ograniczeniami.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Nos Iohannes Amor de Tharnow, Castellanus Cracoviensis, significamus tenore presencium quibus universis expedit, presentibus et futuris presencium noticiam habituris: quomodo divine voluntatis castigacione et superveniente infausto omni civitas nostra in depolucionem, in mercibus anichilacionem in domibusque exustionem et aliorum edificiorum funditus eradificacionem, omniumque possessionum et rerum destructionemque dampnificacionem consecuta est et perpessa, attendentes zelo, amore favoreque in illam consurgentes, volentes igitur, ut prefata civitas nostra Tharnow et eius cives universi in suis ruinis et exustionibus, anichilacionibus et destructionibus, rerum et mercanciarum recuperacionibus, domorum et aliorum edificiorum reedificacionibus relevetur et restauraretur, nonnullis modis condicionibusque nostri favore dignum illam censuimus prosequendam libertatem illi aut illis conferendo. Primoque cives nostri dicte

civitatis nostre Tharnow, isti qui anno presenti per ignem sunt exausti et anichilati ab omnibus censibus, reditibus, exactionibus, tributis, dacionibus ad nos et ad nostros spectantibus et a singulis omnibus, si que sunt aut fuerint, que huc memoria non possunt inscribi, contribucionibusque et totis solucionibus debent esse tuti et liberi, nobisque necnon nostre posteritati non tributary, sed nec solventes a data presencium per decursum decem annorum duntaxat valitum, demptis vero panicidis quibus solum per tres annos a solucione Szragovego ¹⁾ libertatem conferimus et damus, exclusis vero carnificibus, qui nobis et nostris successoribus de suis macellis omnes proventus anno quo-libet nostros solvere tenentur. Quam vero libertatem ad annos decem integros et plenarios de nostra gracia damus, largimur effectualiter et inviolabiliter tribuimus. Promittimusque verbo nostro dacionis libertatem ad plenarios decem annos per nos et nostram problem ac posteritatem firmiter et infringibiliter tenere et observare, ad nullas soluciones dicte civitatis homines, quantum ex ipsa consistunt inducere, astringere et compellere, sed ut in omnibus actionibus et solucionibus sint exempti, tuni et liberi. Quibus vero decem annis expiratis et plenarie consumptis, dicti cives ad priores consuetudines omnes et soluciones singulas nobis uti prius redibunt faciendas. Datum in castro nostro Tharnow feria quinta proxima post festum sancte Margarethe anno domini millesimo quadrigenitesimo nonagesimo quarto, presentibus ibidem Honorabilibus et Generosis dominis Paulo Lucowsky, Canonico Tharnoviensi, Iohanni (sic) Prebendario Castri nostri Tharnoviensis, Mathie Scolastico Voynicziensi, Iohanni (sic) Baliusky, protunc Capitaneo Tharnoviensis castri nostri, Paulo Beglowsky, Nicodemo Spiczinsky et alys quampluribus fide dignis ad premissa, sigilloque in vim roboris nostro presentibus subappenso in fidem et testimonium.

Oryginał na pergaminie w posiadaniu miasta Tarnowa; na kawałku pergaminu zawieszona pieczęć na czerwonym wosku wyciągnięta, lecz tak mocno uszkodzona, że nie można rozpoznać co przedstawia.

¹⁾ Szragi licz. mnoga socha, wiesaczka, drążek do wieszania czego, z niemieckiego der *Schragen*. W dawnych czasach kto przed domem albo na rynku przedawał towar na szragach płacił grosz jeden. Czytaj Baliński Starożytna Polska II, str. 161.

CXXI.

W Krakowie 29. Sierpnia 1494 r.

Jan Olbracht potwierdza wszelkie prawa i nadania mieszkańców dobczyckich.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ad perpetuam rei memoriam. Nos Ioannes Albertus dei gratia Rex Polonie nec non terrarum Craconie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuiarie supremus Dux Lituaniae, Russie Prussieque dominus et heres Significamus tenore presentium quibus expedit universis presentibus et futuris harum noticiam habituris. Quomodo revolentes in animo fidem et constanciam famosorum civium nostrorum de Dopschicze, quia nobis et predecessoribus nostris in assecuracione Regni Polonie semper adheserunt, attentes etiam eorundem iustum petitionem, qua nobis humiliter supplicarunt, quatinus iura eorum, libertates et immunitates, literas et privilegia eorum ecclesiastica et secularia quarum semper in pacifica possessione et usu confirmare et roborare dignaremur, Nos itaque eorum petitioni, tanquam iuste et rationi consone annuentes, presertim cum in se eorum argumenti preferat condicionem, ipsis de certa scientia et deliberacione sufficien- tissima prehabita (*animo benivolo*) et voluntate nostra ultronea eadem ipsa iura, libertates et immunitates, literas et privilegia ecclesiastica et secularia, que a Serenissimo genitore nostro felicis memorie et a ceteris Regibus, Principibus et dominis predecessoribus nostris Regni Polonie veris et legittimis heredibus, super quibus(*cunque b*)onis et libertatibus habere dinoscuntur et habent sub quibusunque datis (*in vita sua aut eorum iuste*) et legittime emanatas libertates et immunitates (*spiritua*les et seculares in se continentes, et quas (*hic habere volumus pro insertis in omnibus earum punctis, positioni*)bus, condicionibus, (*articulis et clausulis universis*) rat(ificamus), innovamus, approbamus et presentis scripti patrocinio confirmamus; (*decernentes ipsa robur obtinere firmitatis iuxta prefatarum libertatum et immunitatum continentiam et tenorem*. Promittimus insuper verbo nostro *Regio et presentibus spondemus, eadem ipsorum iura, libertates, immunitates, literas, privilegia per omnia (rata atque grata) habere et inconcusse inviolabiliterque obser- vare et satisfacere (in effectu)*). Harum quibus sigillum (*nostrum est*) appensum (*testimonio*) literarum. Actum Cracouie feria sexta proxima post festum sancti (*Bartholomei*) apostoli. Anno domini millesimo quadringentesimo nonagesimo quarto, (*Regni nostri anno secundo; presentibus*) Reverendo in Christo patre domino Andrea Rosa Archiepiscopo Leopoliensi, nec non Magnificis et Generosis (*Petro*) de Curosuanki Thesaurario Regni et Cracouiensi, Petro de Vissnicze (*Regni nostri Marschalco et Scepusiensi*) Capitaneis, Petro Mischkowski

Castellano Vielunensi, Ianussio de Borzischouicze Succamerario (*Chelmensi*), Ioanne de Tharnow Dapifero Curie nostre, et alys Dignitarys, Consiliarys (*et Curiensibus nostris, testibus*) circa premissa. Datum per manus Venerabilis Gregory de Lubrancz Scarbimiriensis et sancti (*Floriani*) Ecclesiarum Prepositi, Regni nostri Vicecancellary sincere nobis dilecti.

Dokument ten był potwierdzony w r. 1530 przez króla Zygmunta. Potwierdzenie to brzmi:

IN NOMINE DOMINI AMEN. Quoniam omnia facta humana facile obruit memoria, nisi literarum suffragio fuerint posterorum memorie inserta, proinde nos Sigismundus dei gratia Rex Polonie, magnus Dux Lituanie, necnon terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuianie, Russie, Prussia, Masouie, Elbingensis, Pomeranieque etc. dominus et heres significamus tenore presentium quibus expedit universis. Quia nomine oppidanorum nostrorum de Dopschicze exhibite sunt coram nobis originaliter bine litere infrascripte per Serenissimos dominos olim antecessores nostros Polonie Reges, eisdem oppidanis concesse, altere videlicet de data vetustiori libertacionem a theloniis nostris, altere vide-licet, que erant de data recentiori, confirmationem omnium iurium ac libertatum ipsis concessarum in se continentis, sigillis prefatorum dominorum regum in cordulis servicis appensis communite supplicatumque deinde fuit nobis, ut eas ipsas literas propter illarum vetustatem innovari facere auctoritateque nostra regia approbare, ratificare et confirmare dignaremur. Quarum quidem literarum tenores sunt tales.

Tutaj następuje najprzód nadanie Kazimierza W. z r. 1340, w tym zbiorze odrukowane pod nr. II, tomu III, potém powyżej umieszczone nadanie Jana Olbrachta z r. 1494, далéj brzmi potwierdzenie:

Nos itaque (*Sigismundus Rex*) supplicacioni nomine prefatorum oppidanorum Dopschicensium veluti iuste benigne annuentes literas (*utrasque preinsertas*) salvas, integras (*et omni prorsus vitio*) ac suspicione carentes in omnibus earum punctis, clausulis et articulis approbandas, ratificandas et confirmandas censuimus, approbamusque, ratificamus et confirmamus, decernentes eas ipsas literas ac omnia et singula in illis contenta robur debite ac perpetue firmitatis obtinere, tenore presentium mediante. Quibus in testimonium sigillum nostrum est appensum. Datum Cracouie die sancti (*Galli*) (16. Października) Anno domini millesimo quingentesimo tricesimo, Regni vero nostri anno vigesimo quarto. Presentibus Reverendis in Christo patribus dominis Petro de Thomicze Cracouiensi et Regni nostri vicecancellario, Ioanne Carnkowski Premisliensi Episcopis, nec non Magnificis, venerabilibus et generosis Nicolao de Schidlowiecz Sandomiriensi et Regni nostri Thezaurario, Ioanne comite de Thanczin Lublinensi et Curie nostre Marschalco, Petro Opa-

Ieniczky (*Laudensi et Serenissimi filii nostri domini Sigismundi secundi Polonie Regis Curie Magistro*), Nicolao Volski Sochaczoviensi et Serenissime coniugis nostre domine Regine curie (*magistro*) Castellanis, (*Nicolao Zamosczki Preposito Tharnouiensi, Stanislao Tharlo Archidiacono Lublinensi, Bernardo Vapowski Cantore Cracouensi Secretarys nostris*), Sylvestro Ozarowski Succamerario (*Curie nostre et Zauichostensi Capitaneo, Martino Sborowski Pincerna, Ioanne Tharlo Incisore nostris et alys quamplurimis Dignitarys Officialibus*) et alys aulicis nostris, testibus circa premissa. Datum per manus prefati Reverendi in Christo patris domini Petri Episcopi Cracouensis et Regni nostri Vicecancellary, sincere nobis dilecti.

Petrus Episcopus et Vicecancellarius sscr.

Relacio eiusdem Reverendi in Christo patris domini Petri Episcopi Cracouensis et Regni Polonie vicecancellary.

Pergaminowy oryginał potwierdzenia tego znajduje się w posiadaniu miasta Dobczyc, na sznurku jedwabnym koloru zielonego i żółtego zawieszona uszkodzona zwyczajna mniejsza pieczęć królewska. Dokument sam w stanie najokropniejszym, jak wszystkie bez wyjątku dokumenta uobczyckie, po-szarpany na szmaty, z zupełnie wypełznietym pismem, tak że tylko z największą trudnością choć częściowo go było można odczytać, a przy pomocy potwierdzenia króla Stefana, danego w Krakowie 15. Grudnia 1578 r. (a oddrukowanego w Dodatku do Gaz. Lwowskiej rok 1853, nr 57—59) uzupełnić. Uzupełnienia jak zwykle drukowano kursywą.

CXXII.

W Czchowie 20. Czerwca 1496 r.

Mikołaj Strasz z Białaczowa sędzia i Jan z Większéj Modlnicy podsędek ziemsy krakowscy poświadczają, że Hieronim Kobylejski z Kobylan potwierdził zapis przodka swego kanclerza Janusza, potwierdzony w r. 1366 przez króla Kazimierza Wielkiego, i przekazał na zasadzie zapisu tego, nie mając potomstwa męskiego, wymienione tamże dobra dwom braciom swym Janowi i Jakóbowi, pozostawiając dla córek swych tylko dobra, które w zastawie trzymał od króla.

Nos Nicolaus Strasz de Byalaczow ¹⁾ Iudex et Iohannes de Maiori Modlnycza Subiudex terre Cracoviensis generales Significamus tenore presencium, quibus expedit,

¹⁾ *Bylaczow* wydr. w Dodatku do Gazety Lwowskiej.

universis presentibus et futuris, presencium noticiam habituris: Quod coram certis Camerarys nostris constitutus personaliter Generosus Ieronimus Kobyleyszky de Kobylany heres publice apud acta presencia et coram sede iudicaria terrestri ¹⁾ Czchoviensi receivingendo a districtu suo qnovis, recognovit: quia ordinacionem cuiusdam venerabilis viri olim domini Ianussy, decretorum doctoris et Cancellary, antecessoris sui legittimi, in toto approbat et approbavit volens eam robur perpetue firmitatis habituram. Quamquidem ordinacionem prefatus Ianussius in presencia Serenissimi Principis et Domini Domini Kazimiri magni, dei gracia olim regis Polonie, in certis suis bonis hereditarys fecerat et ordinaverat. Quequidem bona, videlicet Kobyle nunc Kobylany nuncupata, Draganova, Sullystrova, Makowiszka et Glosscze sibi Ieronimo divisione perpetua cesserunt. Quorum bonorum prefatorum ipse prefatus Ieronimus Kobyleyszky actu est nunc possessor legittimus, prout huiusmodi littere divisionis sub Sigillo Magestatis dive memorie olim Kazimiri dei gracia Regis Polonie laciis in se canunt et disponnnt; quam divisionem inter ipsum et fratres ipsius germanos factam in toto approbat et approbavit et prout eciam supra nominate ordinacionis bonorum certorum supra expressorum littere laciis in se verificantur et sonant. Quarum litterarum predicte ordinacionis tenor de verbo ad verbum sequitur et est talis:

Tutaj następuje przywilej Kazimierza W. z r. 1366 z licznemi omyłkami (tak n. p. sam rok wpisano tutaj *millesimo trecentesimo octuagesimo octavo*), których tutaj nie podajemy, ponieważ dokument ten wydrukowaliśmy podług oryginału pod Nr. XVI tomu III. Potém brzmi dalej niniejszy dokument:

Sed quia prefatus Ieronimus Kobyleyszky de prefata stirpe seu genelogia (*sic*) dicti Ianussy processit, eandem ipsam preinsertam ordinacionem bonis suis in prefatis litteris eiusdem ordinacionis expressis, scilicet Kobylany, Łąky, Draganowa, Sulystrawa, Makovyszka et Glosscze ²⁾, quorum bonorum prefatorum ipse Ieronimus Kobyleyszky nunc actu est possessor, incorporat, confirmat, approbat et approbavit, recognitione presenti ratam, gratam, firmam perpetue eandem ordinacionem habendo et approbando et signanter in hoc passu, ubi in prefata ordinacione descriptum expressumque est, quia ad prolem femineam nulla pars hereditatum predictarum devolvi debet, sed tantum nt sint heredes proles masculina in pretactis villis. Itaque prefatus Ieronimus Kobyleysszky volens adimplere prefati Ianussy antecessoris sui legittimi voluntatem preinserte ordinacionis suetam in toto, quam in parte et ut proles masculina de stirpe prefati Ianussy processisset

¹⁾ *terrestrensi* wydr. w Dod.

²⁾ O wszystkich w dokumencie tym wymienionych majątkościach zobacz noty dodane do dok. nr. XVI i XXIV tomu III.

linealiter procreata perpetue hereditaret et successione legittima succederet in villis prefatis, prout et ipse Ieronimus Kobyleyszky legittima successione in villis prefatis hereditat et easdem possidet, nolens itaque prefatus Ieronimus per huiusmodi divisionem suam coram regia magestate factam Generosos Iacobum et Iohannem Kobyleyskye fratres suos germanos et eorundem successores masculos alienatos esse ab hereditate et successione prefatorum bonorum, in quantum prefatus Ieronimus Kobyleyszky prole masculina caruerit, masculusque ei superstes non esset, ad quem eciam spectaret preinserta ordinacio, extunc fratres prefati et eorundem proles masculina sunt ac esse debent propinquiores his bonis prefatis et non proles feminea ex eodem Ieronimo procreata. Propterea idem Ieronimus Kobyleyszky intencionem et voluntatem preinserte ordinacionis prefati Ianussy suanque eciam intencionem cum ipsius concordando et approbando, sanus mente et corpore existens, non compulsus nec coactus, sed salubri usus consilio suorum amicorum ac de ipsius spontanea voluntate libere recognovit: Quia bona predicta Kobylany, Leki, Draganova, Sulistrova, Makoviszka et Glosscze ipsius hereditaria cum omnibus rebus mobilibus in eis bonis contentis Generosis Ioanni et Iacobo Kobyleyskym fratribus germanis et eorum masculini sexus legittimis successoribus pure, sincere perpetueque dat, donat, resignat et inscribit iudicialiterque assignat et cedit in toto libera, nil ibidem sibi et femineo proli (sic) reservando nec penitus excipiendo, duntaxat ipse Ieronimus Kobyleyszky usum, fructum et dominium totum eorundem bonorum, quoad vixerit, in toto sibi reservavit, per ipsos fratres germanos et eorundem masculine proli successores legittimos prefata bona hereditarie ac proprie tenenda, habenda, possidenda, utifruenda ac in usus proprios convertenda cum omni iure et dominio toto mero et mixto nil penitus excipiendo. Et nichilominus prefatus Ieronimus Kobyleyszky se et suos successores legittimos obligat et inscribit super bona sua omnia hereditaria et obligatoria et summas peccuniarias nunc habita et ex post habenda ubique eosdem germanos et eorundem masculini sexus successores tueri et intercedere atque indamnes reddere a qualibet persona sexus et status utriusque iuxta formam iuris sub damnis terrestribus absque corporali iuramento per ipsos fratres germanos in ipsa posteritate prefati Ieronimi Kobyleyszky sexus et proli femineo repetendis et exigendis, omnia bona sua hereditaria et obligatoria presenti tuicioni onerando et tuicionem presentem eisdem bonis incorporando, a quibus bonis prefatis Kobylany, Leky, Sylistrova, Makoviska, Draganova et Glosscze et rebus omnibus mobilibus in eis bonis contentis ac eorundem bonorum et villarum proprietate successioneque ac quavis possessione et iuridice actionis temptacione prolem femineam suam legittimam presenti inscripcione perpetue removet tantummodo ipsa proles feminei sexus legittima debet esse contenta in bonis obligatorys regalibus videlicet Zauleze, Markuska, Lezyny, Gorzycza Cracouiensi et Bye-censi, Rogki, Myescze, Lyvbyathowka, Szamoczek, Grussowka, Stroze male et Stroze

Vyelkye Sanocensi terris et districtibus consistencia, que bona prefata eedem ordinacioni non sunt subiecta; alias vero si absque prole decesserit proles feminea ad eosdem germanos eadem bona prefata regalia aut summe pecuniarie in eisdem bonis contente pleno iure devolventur. Causu (*sic*) vero si aliqua proles feminei sexus vel masculina ex ea prole feminea genita ipsis Ioanni et Iacobo fratribus germanis aut eorundem successoribus legitimis sexus masculini pro eisdem bonis mobilibus et immobilibus et eorundem bonorum proprietate vel possessione iuxta preinsertam ordinacionem seu aliquam actionem iuridicam intentaverit et intentare voluerit, extunc causam suam ammittet et ammittere debebit proles feminei sexus et prefati Ioannes et Iacobus ac eorundem successores prolis masculine ad nullam responsionem et iurisdictionem de iure pro eisdem bonis hereditarys habere debebunt et si quod damnum ex littibus ipsis germanis aut eorum successoribus prolis masculine legitimis a prole feminei sexus in sumptibus vel bonis predictis evenerint, hoc totum eiusdem prolis feminee damnum esse debebit, quibus quidem damnis ac omnibus supra expressis eandem prolem femineam ipse Ieronimus Kobyleyszky onerat et omnia bona per eandem prolem femineam protunc in regno habenda. Que bona non sunt supradicte ordinacioni subiecta tam hereditaria quam obligatoria regalia supradicta mobilia et immobilia et nihilominus solvendo damna utique silencium perpetuum ipse proles feminei sexus pro bonis hereditarys ordinacioni superius descripte subiectis habere debebit, duntaxat ipsi Ioannes et Iacobus fratres germani et eorundem successores proles masculina legitimi veri heredes et possessores temporibus perpetuis esse debent, prout iam sunt, pro quibus quidem damnis proles feminei sexus cittata vel cittate tocens quociens ad quodcumque ius Regni Polonie tam terrestre quam regale seu Castrense Capitaneale in eodem iure stare, respondere debet seu debent, non evadendo prefatos Ioannem et Iacobum et eorundem successores legitimos prolis masculine occasione tuicionis et solvendorum damnorum prescriptionibus quibusvis litteris Regalibus, terris, districtibus, territorys sedis iudicarie, ad quos ratione domicily pertinet, convencione, colloquio, expedicionibus bellicis generalibus vel particularibus nec pro maiori allegando se habere actionem intra et extra regnum non allegando, servicio reipublice vel maiestatis regie se non excipiendo, iura et constituciones vel consuetudines regni novas vel veteres constitutas et constituendas in contrarium non allegando et nil penitus quamcumque via, modo, forma, controversia, excepcione, cautella sibi in auxilium ipsa proles feminea receperit hoc eisdem fratribus et eorundem prolis masculine successoribus legitimis in iure non debet abesse, sed ad locum prodesse et damna ad simplicem assertionem solvere tenebitur tocens quociens opus fuerit. Preterea nullos deffectus, nullitates ipsa proles feminei sexus obicere debet presenti inscripcioni et si quem deffectum obicerit, statim eundem deffectum iuxta beneplacitum prefatorum germanorum et eorundem prolis

masculine successorum sua recognicione et alia inscripcione supplere debet renuntiando eciā eandem prolem femineam omnibus appellacionibus intra regnum fieri solitis et motionibus iudicum vel capitaneorum vigore presentis inscripcionis iudicancium; et stans personaliter coram actis presentibus Generosa Catherina cōsors generosi Ieronimi Kobyleyszky de Kobylany cum consensu generosi Stanislai Vatrobka filii sui legitti recognovit: quod in toto huic inscriptioni super suam reformacionem dotis et dotalicy per ipsam in prefatis bonis habitam consensit. Addidit tandem iudiciaria sedes auctoritatem suam ministeriali quemcumque duxerint sibi eligendum ad intromittendum et ad possessio- nandum dictos fratres germanos Ioannem et Iacobum in hereditatem, proprietatem et corporalem usum bonorum hereditariorum supra expressorum prefato Ieronimo personaliter stante possessionem dictarum villarum prefatis germanis dante et eisdem hereditatibus ipsis cedente ac iudicialiter assignante; et hic stans personaliter Petrus Nossal de Lubomyerz ministerialis recognovit: Quia intromissio realis et possessio actualis in prefata bona superius expressa ipsis Ioanni et Iacobo fratribus germanis per prefatum Ieronimum Kobyleyszky est libere data et admissa nemine ad hoc contradicente. Actum et datum in Czchow feria secunda ante festum sancti Iohannis Baptiste Anno Domini Millesimo Quadringentesimo Nonagesimo sexto presentibus ibidem Magnifico et generosis Spytkone de Melstin Castalano (*sic!*) Zavychostensi, Martino de Wolnarowa, Ioanne de ibidem, Iacobo de Rupnyow, Ioanne Gabanyszki de Gabanyan, Benedicto de Wroblowice et alys quam pluribus fide dignis.

Oryginał na wielkim arkuszu pergaminowym dobrze zachowany (nr. 144) w Zakł. nar. Imienia Ossolińskich. Pieczęci, których było dwie, oderwane, po jednej pozostał jeszcze pasek pergaminowy. Na odwrotnej stronie pergaminu parę bardzo świeżych nic nie znaczących napisów; uwagi godnym jedynie ten:

Duklia pars bonorum Kobylensium.

Dokument ten poprzednio już był drukowany z niektórymi dość nieznacznie myłkami w Dod. tyg. do Gaz. Lwowskiej 1851 nr. 38 i 44; 1852 nr. 13 i 14.

I N D E X.

INDEX

**personarum, pagorum, urbium, oppidorum, castrorum, villarum,
silvarum, fluminum, rivorum etc. in tabulis hisce occurrentium.**

A.

- Adam vide Leopolis, civis.
 Stanislaide Suchawola v. d. Suchawola
 Alba: Episcopus Jordanus 1424 . . 128
 Albertides v. de Proszowice Jacobus.
 Albertus vide Polonia, Primas
 et Gnezno Archiepiscopus.
 vide Polonia, Cancellarius
 et Cracovia, Episcopus.
 vide Poznan, Episcopus.
 Bieleczski vide Bieleczski.
 de Brzesnicza v. de Brzesnicza.
 Gorski vide Gorski.
 Jaszonis de Plechow vide de
 Plechow.
 Smedtaws v. Leopolis Scabinus.
 de Sulimow vide de Sulimow.
 de Zichlin vide de Zichlin.
 Alexander VI. papa 207
 alias Witoldus vide Lituania,
 Magnus Dux.

Pág.

- alias Goworco vide Goworco
 alias Alexander.
 de Orzechowcze vide de Orze-
 chowcze.
 de Prochnik vide de Prochnik.
 Alexius de Cieszacin v. de Cieszacin.
 Ambrosius Pampowski v. Pampowski.
 Amor Johannes de Tarnow vide de
 Tarnow Amor Johannes.
 Andreas vide Poznan, Episcopus.
 de Chodwanicze vide de Cho-
 diwanicze.
 vide Cracovia, Vicarius eccl-
 siae Omnia Sanctorum.
 Kmita de Wisnicze vide de Wi-
 snicze Kmita.
 de Kozlow vide de Kozlow.
 de Kretkow vide de Kretkow.
 Krzycki vide Krzycki.
 de Malechow v. de Malechow.
 de Metel vide de Metel.

Pág.

Pag.		Pag.
Andreas Odrowąż de Sprowa vide Odrowąż Andreas de Sprowa.		Arnesti Nicolaus v. Leopolis, Consul.
de Olesznica vide de Olesznica.		Arnoldus vide Leopolis, Civis.
pistor vide Leopolis, Consul et Scabinus.		Atabe Armenus vide Leopolis, Civis.
Rewut vide Rewut.		Augustini Gregorius v. Leopolis, Civis.
Rosa vide Rosa.		Augustinus Cantor et Vicepraepositus
de Szamotuly v. de Szamotuly.		1448 160
scultetus de Zarudze vide de Zarudze Andreas scultetus.		Auswiczen, civitas 30
Swistelniczski v. Swistelniczski.		
vide Szczerzec, Advocatus.		B.
de Tanczin vide de Tanczin.		Babycza, plebanus Felix 1559 . . . 2
de Wroczynin vide de Wroczynin.		de Bachcice Petrus v. Siradia Judex.
Andreico, kmeto, 1464 192		Balinski Johannes test. 1492 . . . 202
Angelus, presbyter Cardinalis Laudensis, Romanae ecclesiae judex et commissarius, 1407 30. 39—41. 51		vide Tarnow, Capitaneus castri.
Anna 1482 197		Paulus test. 1492 202
filia Johannis de Oszensko et Katerinae 1460 168		Basilea oppidum 149. 150
consors Raphaelis Woynicensis Castellani, mater Spitkonis de Jaroslaw Premisiensis Succamerarii, ante 1467 184		Basilea sinodus 147. 148
filia Martini balneatoris et Elizabethis vide Sandecz Antiqua Civis.		Bassalik Petrus test. 1484 198
Anne wittwe Niclas Ritters burgers der Stat Lamburg, 1419 103		Barbara de Dubiecko v. de Dubiecko.
Armeni 8. 86		Bartholomeus vide Leopolis, Ordinis
Armenus 121		predicorum frater.
Atabe vide Atabe Armenus.		Nicola: Schelers eydem vide Leopolis, scabinus.
Gregorius test. 1418 94		vide Leopolis, civis.
		Bartossius de Buczacz v. de Buczacz.
		de Charbinowicz vide de Charbinowicz.
		Barnabas vide Leopolis, Canonicus.
		Bartko sartor vide Leopolis, scabinus.
		Bechner Nicolaus vide Cracovia, civis.
		Becke Andris vide Leopolis, consul et scabinus.
		Hanos vide Leopolis, scabinus.
		Beglowski Paulus test. 1494 . . . 209
		Bele 20. 21
		Belezki Johannes test. 1409 76

	P. ag.		P. ag.
Beleczki Nicolaus test. 1452 . . .	162	Biskupice villa Jacobi de Dambno Cra-	
de Belka Johannes 1405 20. 21		viensis Castellani et Capitanei	
Benedictus Nicolai de Malicze vide Cra-		1486 199. 200	
covia, presbyter.		Blisborius, Magister vide Gnezno et	
vide Premislia, praepositus.		Calissia, Canonicus.	
de Wroblowice vide de Wro-		Bloch Petrus de Buczkow vide de Bu-	
blowice.		czkow Petrus Bloch.	
Benco de Zabokruk v. de Zabokruk.		Blondowszki Mathias vide Premislia,	
Bernardus Sarisinus vide Sarisinus.		Cantor.	
Wapowski vide Wapowski.		Bobola Johannes de Tywna vide de	
Wilczek vide Wilczek.		Tywna.	
Berneczy Johannes de Winniky vide		Bobolactanc Jacobus frater, lector in	
de Winniky Johannes Berneczy.		Korczyn test. 1357 2	
Bertian sextus, dictus Tubius 1424 . 128		Bochnia civitas 6	
Beszath Nicolaus vide Polonia Mar-		zuppae regis Poloniae 173. 193. 194	
schalcus Curiae regiae.		zupparii regis Poloniae 173	
Betka Petrus vide Premislia, praelatus.		Bogdanowicz Waszko de Wojtycze	
de Bialaczow Nicolaus Strasz vide Cra-		vide de Wojtycze.	
covia, Judex.		de Bogumilowice Michael vide San-	
Bibel vide Bybel.		domiria Castellanus.	
de Bidlowa Stephanus test. 1447 . . 154		Paschco vide Cracovia Judex.	
Biecz, terra 214		Paschco Cracoviensis dioeceseos	
Domarath de Cobylany test.		laicus test. 1405 18	
Castel- Nicolaus de Ostrow t. 1493 204 lanus. 1415, t. 1419, 1422, 1430 . 89 102. 115. 118. 143		Paulus vide Cracovia, Judex.	
Bieleczski Albertus v. Grodek Vojevoda.		de Boguslawice Grzymko 1421 . . 112	
Biele oppidum 197. 198		vide Leopolis, castrensis.	
molendinum 198		Bokow, villa 162	
ecclesia parochialis tituli glo-		Bolcz Nicolaus vide Cracovia, civis.	
riosae Mariae et Nativitatis		Boldin Jacobus test. 1484 198	
ejus, 1484. 197. 198		Bolochowcze villa 74	
Plebanus. Stanislaus de Crosznyczyn 1484. 198 Sebastianus Mulański 1645 . 198		de Bolszow Spicznik test. 1455 . . 163	
		Bonifacius VIII papa 44. 52	
		IX papa 23. 33. 35	
		Martini, generalis commissarius	
		et visitator apost. in Polonia 1579. 5	

Pag.		Pag.
de Bononia Ia: 1418		
Borman Petrus vide Leopolis, Vicarius ad sanctam Mariam in ecclesia cathedrali.		
de Boroszkowce Johannes vide Podolia, Subjudex.		95 de Brzezie Stanislaus vide Polonia, Marschalcus Curiae regiae.
de Borziszowicze Janussius v. Chelm, Succamerarius.		Zbigneus vide Polonia, Marschalcus Regni.
Braha vide Leopolis, taberna.		de Brzezno Uneslaus test. 1357 . . . 2
Breest Johannes, procurator Jacobi Archiepiscopi Haliciensis 1407 .	61	de Brzezyni Stanislaus v. Cracovia, Canonicus sancti Floriani ante Cracoviam.
Brega, civitas	30	Brzuchowicze, rivulus. 123
Breitschuh Nicolaus vide Leopolis, scabinus.		de Bubel Iaczko vide Premislia, Dapifer.
Brenner Johannes v. Leopolis, civis.		Buchholc Albertus vide Leopolis, scabinus.
Brodawka Nicolaus vide Leopolis, presbyter.		vide Turon laicus.
Bronner Johannes v. Leopolis, consul et scabinus.		de Buczacz Michael t. 1411. t. 1412 79. 82
de Brumoow Marcissius dictus Korczak test. 1411	79	Michael Muzylo vide Sniatyn, Capitaneus, et Colomia, Capit.
Brzesc.		Bartossius vide Podolia, Capit.
Palatinus. { Nicolaus de Koscielec test.		David vide Podolia, Palatinus et Colomia Capitaneus.
1462	181	de Buczkow Petrus Bloch vide Dobrzyn Judex.
Johannes de Opporow test.		Budko de Czernowicze vide de Czernowicze.
1493	204	Bul Mathias vide Sandecz Antiqua, Advocatus.
Castelanus. { Andreas de Kretkow test.		Burnak Johannes vide Sandecz Antiqua, Consul.
1462	181	Burza Michael Sacrae Theologiae lector vide Leopolis, Prior Conventus Ordinis Praedicatorum.
de Brzesnycza Albertus v. Cracovia, altarista.		Burzynski Paulus test. 1460 t. 1472 169. 191
de Brzezie Nicolaus vide Polonia, Marschalcus Regni.		Busko oppidum 126
Johannes Lutkonis vide Polonia, Vicecancellarius et Gnezzo Archidiaconus.		

	Pag.		Pag.
de Byczkowce Casparus t. 1484 . . . 198		Caliszcza, fluvius	74
de Byczki Paulus Andree vide Gnezno clericus.		Calhannos vide Leopolis, civis.	
Bybel, campum supra Okno 163		Calvus Nicolaus v. Premislia, praelatus.	
villa	162	Camieniec (Podoliae)	165
de Bybel Hriczko t. 1411 . . . 77. 78		Episco- pus. { Nicolaus test. 1460 . . . 171	
vide etiam de Bubel.		Ecclesiae postulatus { Petrus test. 1493 . . . 204	
de Byelca (Bilka) Johannes t. 1411 . 79		Castel- lanus. { Michael Muzylo test. 1460 172	
Byelik Michael vide Leopolis, civis.		Succame- rarius. { Nicolaus de Nowosyelcze test.	
Byenko de Szabokruk vide de Zabo- kruk Benko.		1456	165
de Byerawa Johannes 1407 59		Capita- neus. { Stanislaus de Chodecz, Rus- siae Palatinus et Hali- ciensis Capitaneus test.	
Byereczski Jacobus test. 1464 . . . 192		1469	188
Bytom civitas	30	Theodoricus de Jaslowyecz ~	
		ante 1470	189
C *).		Venator. { Paulus Szczukowski t. 1456 165	
de Calinowa Iohannes Zaremba vide Siradia, Castellanus.		de Camieniec Henricus vide Sanok, Castellanus	
Calissia (Kalisz.)		Camillus de Verona theolog. doctor, minist. provincialis et general. commis. in Polonia 1581 . . . 4	
Palati- tius. { Stanislaus de Ostrorog test.		Canthorek alias Nicolaus vide Wi- snicz plebanus.	
1460 test. 1461 t. 1462		Casparus de Byczkowce vide de By- czkowce Casparus.	
t. 1469 . . . 169. 172. 177		Catholici.	102
		de Charbinowice Bartossius vide Sandomiria, Succamerarius.	
Castel- lanns. { Johannes Swidwa t. 1493 . 204		Petrus 1409	75
Johannes de Toluskow test.		Petrus vide Russia, Capitaneus.	
1409.	75	Petrus Wlodkowicz test. 1418 .	94
Petrus de Gay test. 1461			
t. 1462	177 181		
Andreas de Szamotuly t. 1493 204			
Canoni- cus. { Blisborius magister canonicus			
gnezensis test. 1405 18			

*) Nazw w tekscie łacińskim od tej litery się za-
czynających a tutaj nie pomieszczonych, należy szukać
pod literą *K*.

Petrus Wlodkowicz vide Sandomiria Subdapifer et Trebowla Capitaneus.		theae uxoris legitimae nobilis Nykel advocati de Thicbyn 1447 . 155
Chelm.		Alexius ante 1460 168
Episcopus.	Johannes test. 1419. t. 1422 t. 1425. t. 1461 . . . 102 115. 117. 129. 177	Jacobus filius olim Alexii haereditatis de Cieszacin 1460 . . . 168
Succamerarius.	Mathias test. 1493 . . . 204	Jacobus v. Premislia, Subjudex.
Chmielowa villa	Janussius de Borziszowice	de Cieszacin majori Ranisch et Henricus fratres germani 1464 . . . 192
de Chodecz Otta vide Russia Palatinus, Halicz Capitaneus, Sniatyn Capitaneus, Kolomia Capitaneus.	test. 1494 211	minori Jacobus v. Jaroslaw, altar.
Stanislaus vide Polonia Marschalekus, Russia Palatinus, Podolia Palatinus, Leopolis Castellanus et Capitaneus, Camieniec Capitaneus, Halicz Capitaneus.		Cieszacschi Jacobus 1482 197
de Chodwanice Andreas test. 1467 . 185		Ciolek Stanislaus vide Polonia Vicecancellarius regni, Cracovia Cantor, Gnezno Custos, Sandomiria Scolasticus.
de Chomacice Sandivogius t. 1455 . 163		Cipsiensis terra 6. 173
de Chotecz vide de Chodecz.		Clemens Corowa vide Korowa.
Chramota, mons 74	de Nyeszwyscz v. de Nyeszwyscz.
Christianus vide Cracovia, rector ad S. Stephanum.		de Syemyenkowcze v. de Syemyenkowcze.
Christopherus de Szydlowiec vide de Szydlowiec.		de Turza vide de Turza.
de Chroberz Nicolaus Drogossy t. 1392	8	de Clocowicze Nicolaus test. 1460 . 169
Chrzanowski Nicolaus vide Cracovia, Tribunus.		Cloper Stanislaus v. Leopolis Consul.
Cieszacin villa 192. 205	Andreas vide Leopolis Consul et civis.
taberna et antiqua piscina	. . 192	Cloze Scultetus v. Leopolis Consul.
de Cieszacin et Ozensko Jacobus et Alexius, fratres germani Doro-		Clug Andris vide Leopolis, Consul, Scabinus et Civis.
		Clus (Clusso, Clusz) Johannes t. 1418 94
		de Wyznany v. de Wyznany.
		Clyczkow villa 189
		Cola Jaroslaws test. 1452 162
		Johannes de Dalejow v. de Dalejow.
		Conradus Rypin v. Leopolis proconsul.
		de Kunaszow vide de Kunaszow Conradus.

	Pag.		Pag.
Constancia oppidum	95	Episcopus	
Constancia ducissa Glogoviensis 1357 1. 2. 3. 6		electus	
de Cornelewiecze Iwanus test. 1418 . .	94	confirmata-	
Cracovia 3. 22. 30. 42. 45. 46		tus.	
54. 55. 57. 58. 61. 62. 65. 66. 68			Fredericus test. 1493 . . 204
72. 73. 124. 125. 129. 145. 160			Johannes de Tarnow t. 1405 18
170. 173. 182. 201. 210—212			Donin praepositus sancti Flo-
terra	214		riani et Canonicus, Prothono-
ecclesia	157		notarius apostolicus, Gnezn.
capitulum ecclesiae	194		et Cruszwic. Canonicus, Re-
theloneum	169. 170		gui Poloniae Vicecancella-
Platea. { fratum	65		rius 1409. 1415 . . 75. 87.
{ fratum minorum	68		89. 91
Eccle-			Johannes Szafranec Regni
sia. { Cathedralis	55		Poloniae Vicecancellarius t.
{ Monasterium Ste Agnetis,			1419 102
sororum sancti Bernardini 193. 194			Johannes Vicecancellarius
Castrum	201		Curiae Regiae t. 1419 . . 100
Castrum in Curzanoga	160		Johannes Reg. Poloniae, Vi-
Petrus 1407 . . 42. 43. 45—47			cecancelarius 1420 t. 1422 104
54. 55. 57. 58. 60 — 62			105. 115. 118
66. 67			Johannes Poloniae Cancella-
Albertus Regni Poloniae			rius Regni t. 1424. t 1425. 124
Cancellarius 1409. 1415.			129. 135
test. 1419. test. 1422 . . 75			Creslaus de (Curozwanki)
87. 89. 91. 100. 115. 117.			Canonicus Cathedralis et Sti
118			Michaelis in Castro praepo-
Episco-			situs, Reg. Poloniae Can-
pus. { Zbigneus t. 1424. t. 1425.			cellarius test. 1493 . . . 204
test. 1430. test. 1431. t.			Swantopelko test. 1407 . . 54
1448 . . 124. 129. 143. 145			Stanislaus Ciolek Vicecan-
157. 158			cellarius, Custos gneznensis,
Johannes test. 1487 . . 201			Scolasticus sandomiriensis t.
Johannes de Konary t. 1521 . . 125			1424. 1425 . . 124. 126. 129
Petrus de Tomice Reg. Po-			136. 138
loniae Vicecancellarius test.			Creslaus de Curozwanky,
1530	211. 212		Cancellarius Reg. t. 1487 . 201
		Decanus.	
		Cantor.	

Cantor.	Bernardus Wapowski Secretarius Regius 1530 . . . 212	Canonicus et Praepositus S. Floriani in Kieparz.	Andreas Crzicki Poznanien. ecclesiae Praepositus Secretarius regius t. 1521 . . . 125
Officialis.	Nicolaus doctor decretorum, Custos sandomiriensis 1406. 15 19. 20	Canonicus S. Egidii.	Nicolaus Wigandi doctor decretorum, Decanns Premisiensis 1407 . . . 60—69
	Nicolaus 1407 . . . 45		Albertus de Zychlin Vicecanc. Reg. Custos Sandom. et Gnezn.
	Nicolaus, Vicecancellarius Reg. test. 1405. 1407. 1408. 1409 . . . 18. 60. 71. 73		Canonicus Poznan. et Wladislawiensis 1469 . . . 188
Praepositus S. Floriani	Wladislaus de Oporow Vicecancellarius Regn. t. 1430 . 143	Custos.	Johannes Soldra t. 1557 . . . 4
	Gregorius de Ludbrance, Vicecancellarius Reg., Praepositus scarbimiriensis t. 1493 1494 . . . 204. 211	Rector Ecclesiae.	Sebastianus frater 1579 . . . 4
Praepositus circa omnes Sanctos.	Paulus de Crassow Secretarius Regius, Leopoliensis	Rector Ecclesiae parrochialis.	Hewiltus de Igolomia test. 1407 65. 68
	Canonicus test. 1521 . . . 125		Tasz de Sedlisko t. 1407 . . . 69
Canonicius.	Johannes de Falcow t. 1407 54	Rector Ecclesiae ad S. Stephanum.	Johannes Frassonis de Siedliszece test. 1407 . . . 65
	Nemerza test. 1407 . . . 45		Christianus test. 1407 . . . 63
	Nicolaus Penansconis 1407 45		Stephanus Hopper t. 1407 63. 69
	Nicolaus Zamosszki, Praepositus Tarnoviensis, Secretarius Regius, t. 1521 . . . 125	Rector scholarum S. Mariae.	Magister Stephanus altarista St. Barbarae capellae test. 1407 65
	Stanislaus de Brzezyni Theologiae doctor 1474 . . . 193		Stanislaus de Gora t. 1406 28
	Jacobus de Lyssow Theologiae professor 1474 . . . 193	Presbyter.	Adam Stanislai de Suchawola Leopoliensis Vicarius Ecclesiae S. Spiritus 1407 . . . 57
Canonicius S. Floriani ante Cracoviam.	Johannes de Oszwyaczyn baccalaureus formatus theolog. 1474 . . . 193	Presbyter et Notarius.	Benedictus Nicolai de Malicze 1405 16. 18
	Stanislaus de Szadek Theologiae doctor 1474 . . . 193		Mathias filius Pauli de Tarnow 1405 16. 18

	Pag.		Pag.
Presbyter et Notarius. { Jacobus Alberti de Prosszo- wycze 1407 . . . 56. 57		Petrus Kmita de Wisnicze t. 1408. t. 1409. . . . 71. 73	
Vicarius. { Stanislaus Jolda test. 1407 54		Johannes de Tarnow t. 1415. t. 1419. t. 1424. t. 1425.	
Vicarius Ecclesiae S. Mariae. { Petrus de Lubaczow 1407 . 58		t. 1430. t. 1431. . . 91. 97. 99. 100. 124. 129. 143. 145	
Vicarius Ecclesiae Omnium SS. { Andreas test. 1406 . . . 19		Palati- nus. Johannès de Pilcza t. 1461. t. 1462 177. 181	
Altarista S. Margare- thae. { Marcus Bonifilij test. 1448 159		Spitko de Jaroslaw t. 1493. 204	
Altarista. { Albertus de Brzesnycza 1474 193		Christopherus de Szydlowiec, Cracoviensis Capitaneus, Can- cellarius Reg., Capitaneus	
Clericus et Notarius. { Gregorius Stephani de Le- lovia 1407 . . . 63. 66. 69		Gostyn., Korczyn., Siradie., So- chaczow., test. 1521 . . . 125	
		Conventus Cenobii S. Francisci 141	
		Sorores St. Bernardini mona- sterii sanctae Agnetis . . . 194	
Gardianus conventus fratrum mi- norum. { Kwiatkowski Stanislaus t. 1557 4		Procu- rator. Nicolaus Jordan de Zakli- czyn, Castellanus Wojnicien- sis test. 1521 125	
		Johannes de Tarnow t. 1409 73	
		Cristinus de Ostrow, Craco- viensis Capitaneus t. 1415. t. 1424 91. 124	
		Nicolaus de Michalow test. 1431 145	
Castel- lanus. { Johannes de Tanczin test. 1460. t. 1461. t. 1462 . 170 177. 181		Succame- rarius. Nicolaus Pyenjaszek de Wi- towice, Cracoviensis Capita- neus test. 1460. t. 1461. 170. 173	
		Zbigneus Marienburgensis Capitanens 1486 189	
		Cristinus de Ostrow Castell. Cracovien. test. 1415. test. 1424 91. 124	
		Nicolaus Pyenjaszek de Wi- towice, Succamerarius Cra- cov. t. 1460. t. 1461. 170. 173	
		Jacobus de Dambno Cracov. Castell. 1486. t. 1487. 199. 201	
		Petrus de Curozwanki Reg. Poloniae Thesaurarius test. 1493. t. 1494 . . . 204. 210	
Palatinus. { Johannes de Tarnow 1404— 1407 . . . 16. 17. 32. 35			

	Pag.		Pag.
Capita-		Civis.	
neus.			
Christopherus de Szydlowiec, Cracoviensis Palatinus, Reg. Poloniae Cancellarius et Ca- pitaneus Korczynen, Gostyn.,		Johannes Czornbach ante 1424 128	
Sirad. et Sochaczow t. 1521. 125		Hester reicta mulier Jo- hannis Czornbach 1424 . . 128	
Pascheo de Bogumilowice t. 1415.		Craczmar Nicolaus v. Cracovia Civis.	
Paulus de Bogumilowice t. 1422	118	de Crassnyk Stanislaus 1461 . 174. 175.	
Nicolaus Strasz de Byala- czow 1496	212	91 de Crassow Paulus vide Cracovia Prae- positus circa omnes Sanctos, Le- opolis Canonicus, Polonia Secretarius regius.	
Nicolaus Taszycki de Luez- lawice Exactor generalis, Procurator Supremus San- decz Antiquae 1535 . . .		Crawiss Johannes, familiaris Stani- slai de Opoczno test. 1557 . . 4	
Andreas Kmita de Wisnicze, frater germanus Petri Capi- tanei Scepusiensis et Stani- slai 1487	200. 201	Crawsphanuschkynn Anna 1419 . . 99	
Subpin-		Crebil Georgius vide Leopolis Consul.	
ceerna.		5 Creslaus de Curozwanki v. de Curo- zwanki Creslaus.	
Subjudex.		Criche Johannes vide Leopolis Civis.	
Tribunus		Cristel vide Leopolis Civis.	
(Wojski).		Cristinus de Koszeglowy vide de Ko- szeglowy.	
Notarius		de Martynow vide de Martynow	
publicus.		de Ostrow vide de Ostrow.	
		de Smolsko vide de Smolsko.	
Civis.		Cromer Gunter vide Leopolis, Scabinus.	
Gaspar Crugiel t. 1407 .	63	Crosno oppidum 176. 177	
Johannes Folkemberg test. 1407	63. 66. 69	de Crosno Johannes vide Premislia Presbyter, Leopolis Praedicator ad Eccles. parroch. S. Mariae.	
Petrus Menihard t. 1407 .	63	de Crosznyczyn Stanislaus v. Biele, Plebanus Ecclesiae parroch.	

Pag.		Pag.
Cruszwicia.		Czartkow.
Canoni- cus.	{ Donin protonotarius aposto- licus, Decanus et Praepositus S. Floriani, Gnesn. et Cra- cov. Canonicus 1415 . . .	Comenda- rius. { Sebastianus Mulawski, Bie- lensis Plebanus 1645 . . . 198
Crzicki Andreas vide Cracovia Cano- nicus et Praepositus S. Floriani in Kleparz, Polonia Secretarius Regius, Poznan Praepositus Ecclesiae.		Czarnusz Johannes alias Iwan test. 87 1418. t. 1424 . . . 94. 122
de Curow Petrus vide Lublin Castel- lanus, Sandecz Castellanus.		de Czastkowice Sigismundus Ptaczek test. 1464 192
de Curozwanki Creslaus v. Polonia Cancellarius Regni, Cracovia Canonicus, Cantor, Praepositus et Decanus.		Czchow oppidum 216
Dobeslaus vide Lublin Palatin. Nicolaus v. Siradia Castellanus. Petrus v. Polonia Thesaurarius Regni, Cracovia Capitaneus.		sedes judicaria terrestris . . . 213
Curzanoga v. Cracovia Castrum.		Castellanu s. { Jacobus de Morawany 1446. 152
de Cutno Nicolaus vide Lancicia Pa- latinus, Polonia Major Capita- neus, Gostyn Capitaneus.		Czebrowski alias de Czebrow Petrus 1421. t. 1425. 110 — 112. 130. 131
de Cuthiscza Ihnat v. Halicz Judex.		Czedlicz Clemens vide Leopolis Consul et Scabinus.
Cyzenhuttil Petrus v. Petrus Eizen- huttil.		Mathias v. Leopolis Scabinus.
Czadconicz Heleb test. 1418 . . .		Czeiseman Witramus vide Leopolis Consul et Civis.
Czanser Petrus vide Leopolis Scabi- nus et Civis.		Czepkowski ager 1444 179
de Czarnkow Sandwogius v. Gnezno Castellanus.		Czepner Georgius vide Leopolis Civis.
Czarnissewicz Iwanus t. 1412 . . .		Czepnirs Jeorgi kinder 1422 . 113. 114
de Czarnowice Budko t. 1409 . . .		Niclas 1422 . 113. 114
		Jorge 1422 . 113. 114
		Jorge 1422 . 113. 114
		Barbara 1422 . 113. 114
		Czepnerynne Nicze 1419 . . . 98. 101
		Jurge vide Leopolis, Civis.
		Czerkisz Johannes vide Leopolis, Ma- gister civium.
94 Czerler Hanuschko vide Leopolis, Scabinus.		94 Czerler Hanuschko vide Leopolis, Scabinus.
		Anna, filia Petri Güssel, consors
		Johannis Czerler 1419 . . . 101
		Czew fluvius 187
82 Czeyner Mathias v. Leopolis, Scabin.		
76 Cziganowice villa 3. 5		

Pag.	Pag.
Czimerman Nicolaus vide Leopolis, Civis.	Dawidowo, villa 105
Czmal Johannes de Stojanice vide de Stojanice Johannes Czmal.	de Dawidowo Ostaph 1420 . . . 105
Czornbach Johannes vide Cracovia, Civis.	Stanislaus t. 1424. t. 1425. 122. 131
Czornberg Nicolaus v. Leopolis, Cons.	de Dembycza Johannes Podgrodski
Czoskiglowa Martinus vide Sandecz antiqua Scabinus juratus.	1464 181. 182
Cztan Nicolaus v. Sandomiria Judex.	Dersch Johannes vide Zymnawoda,
Czurworsal Petrus vide Leopolis Con- sul et Scabiuus.	juratus.
Czwan (?Iwan) de Kleczko vide de Kleczko Czwan.	Derslaus 1455 163
Czypser Jocusch v. Leopolis, Civis.	de Rytwiany v. de Rytwiany.
Czyrnyawa, stagnum. 178	Skorczowski de Wodniki vide de Wodniki.
Czyrwonogrod. districtus	Wylczek de Lubyenye vide Wylczek.
de Czyzow Michael vide Sandomiria, Castellanus.	Derssnyk Stanislaus de Rokitnicza v. de Rokitnicza.
D.	Deruch Paulus v. Leopolis, Vicarius.
de Dalejow Johannes Cola vide Ha- licz, Succamerarius.	164 Dimitrius Weczarsza v. Weczarsza.
Daloszyce 100	Dlugi Potok, fluvius 74
de Dambno Jacobus vide Polonia Vicethezaurarius Regni, Craco- via Castellanus et Capitaneus.	Dlugosz Petrus vide Sanok senior civitatis.
de Dambrowka Johannes vide San- decz Decanus.	Dobczyce oppidum 212 cives vel oppidani . . . 210—212
David 1462 178	Dobeslaus de Curozwanki v. de Cu- rozwanki.
vide Leopolis, Ordinis Praedi- catorum frater.	Kmita de Wisnicze v. Kmita.
de Buczacz vide de Buczacz.	Dobko de Sprowa vide de Sprowa. Sprowski de Szyrawice vide Sprowski Dobko de Szyrawice.
	de Dobrawoda Johannes Golambek v. Leopolis Judex.
	Dobrestany, villa 89
	Dobrogostius de Ostrorog vide de Ostrorog.

Pag.	Pag.
Dobrzyn.	Dorothea uxor legitima nobilis Nykel
Castellanus. { Petrus de Mosczana t. 1462. 181	advocati de Thiczyn 1447 . . . 155
Succamerarius. { Nicolaus de Tluchow t. 1415. 89	mater Nicolai de Korczyn alias
Judex. { Bloch de Buczkow t. 1415. 89	de Nova Civitate Jaroslaviensis
Pincerna. { Johannes de Kretkow t. 1415. 89	plebani 1467 184
Venator. { Nicolaus de Radomino t. 1415. 89	filia Martini balneatoris et Eli-
de Dobyeow Petrus 1447 . . 153. 154	zabeth vide Sandecz Antiqua
Dobyejowski Petrus de Sarnek vide	Civis.
de Sarnek.	Stronzka vide Sandecz Antiq.
Doleator Johannes vide Premislia,	Abbatissa.
Consul.	
Dolina oppidum 187	Draganova villa 213. 214
patellae dicti Trzany 187	Drogossii Nicolaus de Chrobrz vide de
ecclesia parochialis 187	Chrobrz.
Plebanus. { Laurentius 1469 187	Drohobycz oppidum . 7. 8. 73. 74. 171.
Domarath 1433 146	186. 206
de Kobylany v. de Kobylany.	districtus 180
Domaszlowycze villa domini Melsztyn-	ecclesia S. Mariae 7
ski 1486 199	consules et cives vel oppidani
Dominicus Przepyorowski vide Prze-	171. 185
pyorowski.	advocatus 171
Dompssler Nicolaus vide Leopolis	suburbani 186
Consul.	
Donin protonotarius apostolicus vide	190 de Drzewicza Nicolaus vide Wladi-
Cracovia Canonicus, Decanus	slavia Episcopus.
et Praepositus S. Floriani, Gne-	de Dubieczko Barbara, consors Stani-
zno et Cruszwicia Canonicus,	slai de Rokytnycza ante 1487. 200
Polonia Vicecancelarius.	Dubrowlany villa 206
vide etiam Dunin.	Dunajec fluvius 1. 2. 199
Donkovicze villa 190	Duklia pars bonorum Kobylensium . 216
Dopszyce vide Dobczyce.	Dunin Petrus de Prawkowice vide de
Doroshonis piscina 7	Prawkowice.
	E.
	190 Elchleyben H. 1424 128
	Elizabeth relictta Martini olim balneat.
	7 de Sandecz Ant. v. Sandecz Ant. civ.

Elizabeth de Smigrod v. de Smigrod.
Erazmus Augustinus Gemelich vide
Leopolis Scabinus.

Eyzenhutel Petrus vide Leopolis Con-
sul et Scabinus.

F.

Faber Michael vide Leopolis Advoca-
tus et Scabinus.

Jacobus vel Jacussius vide Leo-
polis civis.

Faliszowycze villa domini Melstynski
1499

Falkenberg
Johannes vide Cracovia Civis.

de Falkow Johannes vide Cracovia
Canonicus.

Petrus vide Sandomiria Judex.

Felix V. papa
Johannes de Tarnow vide de
Tarnow.

Mathiae v. Sandecz Antiq. pleb.,
Siedlcze pleban., Babyczka pleb.

Florianus de Korytnica vide de Ko-
rytnica.

de Waczowice vide de Wa-
czowice.

filius Floriani de Znancz vide
Plock presbyter.

Fogilgesang Petir vide Leopolis, Con-
sul et Civis.

Folmar Johannes vide Premisilia Ca-
nonicus.

Petrus vide Leopolis Consul et
Scabinus.

Folmar de Myclaszw vide de My-
claszw.

Fortuna Jaschco 1411 78

Johannes filius Jasskonis For-
tunae 1411 80

Forwerk Andreas v. Leopolis Civis.

Franczko pellifex v. Leopolis Scab.

Rymer vid. Leopolis Consul.
de Mylowanye Camerarius vide
de Mylowanye.

Fredrich Niclas vid. Leopolis Procon-
sul et Scabinus.

199 Fredrici Nicolaus v. Leopolis Consul.

30 Fredro Hyndrzich de Pleschovicze vid.
de Pleschovicze Hyndrzich Fredro.
Myklassius Johannes de Pleszo-
wice vid. de Pleszowice.

Fulmar Johannes vid. Premislia Can-
tor ecclesiae.

Furman Nicolaus test. 1456 . . . 165

G.

Gabriel vid. Sandecz antiq. Prior.

de Gabanyan Johannes Gabanzszki
test. 1496 216

Gaitanus P. 1424 128
de Gaj Petrus vide Calissia Castellan.

Gaje villa 73. 74. 180

Gallus, capellanus Archiepiscopi Johan-
nis, de Swyncza pleban. 1424 . 127

Gamlich vide Gemelich.

Gebel vide Gobel.

Geilink Nicolaus vide Leopolis Consul.

Erazmus Nicolaus vide Leo-
polis Consul, Scabin. et Civis.

	Pag.		Pag.
Gemelich Augustinus v. Leopolis Cons., Scabinus et Civis.		Magister Blisborius, Calis- siensis Canonicus t. 1405 .	18
Georgii curia alias Jurconis dicta cre- blowo dworzischeze	76	Donin Protonotarius aposto- licus, Decanus et Praeposi- tus S. Floriani et ecclesia- rum Cracoviensis et Cruszwi- censis Canonicus 1415 . .	87
Georgius vide Myedzyborze, Pleban. Crebel vide Leopolis Consul et Civis.		Stanislaus Ciolek, Cracovien- sis Cantor, Sandomir. Scola- sticus, Poloniae Reg. Vice- cancellarius 1425 . . 136. 137	
de Moxa v. de Moxa. Strumilo vide Strumilo. de Waczowycze (Waczowsky) v. de Waczowycze.		Albertus de Zychlin Polo- niae Reg. Vicecancellarius, Sandomir., Cracov. Custos, Wladislaw. et Poznan. Ca- nonicus 1469	188
Gerdeewicz Hriczko v. Kierdejowicz.		Thomas de Grabow t. 1406. 28	
Gladisch Johannes vide Polonia Vi- ceprocurat. Reg., Sandecz Ant. Viceprocurator.		Janussius Nicolai de Mloda- vin test. 1406	19
de Glinka Nicolaus Grochota t. 1424 . 122		Strzeslaus Floriani de Co- siski 1406	22. 28
Glogoviensis ducissa v. Constancia.		Laurencius de Rosprza Zu- konis 1406	19
Glosszche villa	213. 214	Paulus Andreeae de Byczki 1407	45. 54
Glowacz Johannes de Nova curia vid. de Nova Curia.		Sandwogius de Czarnkow t. 1493	204
Glusz Johannes test. 1417	93	de Gnojnyk Johannes test. 1486 . .	200
Gnezno.	66	Gobel (Göbil, Goybel) Georgius vide Leopolis Advocatus, Proconsul, Consul, Scabinus et Civis.	
Ecclesia Metropolitana . . 143		Nicolaus vide Leopolis, Consul, Scabinus et Civis.	
Archiepis- copus.		Golabek (sic) Petrus test. 1461 . .	176
Archidiacon.			
Castellanus.			
			30 a

Pag.	Pag.
Golambek de Zimnawoda Petrus vide de Zimnawoda.	de Grabow Thomas v. Gnezno Presb.
Johannes de Zimnawoda vid. de Zimnawoda.	Gregorius XII. papa . . . 39. 43. 45. 47 54. 56. 58. 61. 65. 67. 68
Johannes de Dobrawoda vid. de Dobrawoda.	Armenus vid. Armenus Gregorius.
Nicolaus de Natcowice vide de Natcowice.	Comes v. Polonia Procurat. reg. vide Leopolis Archiepiscopus. vide Leopolis, Canonicus.
Goldberg Albertus vide Leopolis, Scabinus et Civis.	de Ludbrancz v. de Lubrancz.
Paulus vid. Leopolis Civis.	de Hownowo v. de Hownowo.
de Gologory (Gologorski) Nicolaus v. Leopolis, Succamerarius et Subdapifer.	de Kravczbork sive de Gorzow v. de Gorzow et de Kravczbork.
Golpark vide Goldberg.	Grodek suburbium 1405 16
de Goluchowice Josko test. 1420 . . 105	Vojewoda. { Albertus Byeletzki t. 1424. 122
Goluchowski Johannes t. 1417 . . 92. 93	Grochota Nicolaus de Glinka vide de Glinka.
de Gora Stanislaus v. Cracovia Presb.	de Grochowcze Petrus vide Halicia Judex, vide Premislia Gladifer.
Gorczyca, villa 214	Grodzyszką, villa 200
de Gorka Lucas vide Poznan Palatin.	Grussowka, villa Sanocensis terrae . 214
Gorski Albertus vide Ląd Castellanus.	Grzymko de Boguslawice vid. de Boguslawice.
de Gorzow sive de Kravczbork Grgorius vide Tarnow Praebendarius, Rector sive minister Ecclesiae hospitalis S. Spiritus.	de Gstein Johannes t. 1447 156
Gostyn.	Gultberg vide Goldberg.
Castellanus. { Nicolaus de Cuthno t. 1493. 204. 205	Gunathus de Tuliglowy vid. de Tuliglowy.
Capitaneus. { Christophorus de Szydlowiec, Palatinus et Capitaneus generalis Cracoviensis, ac Poloniae Cancellarius, Siradiensis, Korczynen. et Socha-czow. Capitaneus t. 1521 . 125	Gunterus vide Leopolis Scabinus et Civis.
	Halberstadia.
Goworco alias Alexander 1456. 164. 165	Gutler Nicolaus vide Leopolis Consul et Scabinus.
	Güssel Peter vide Leopolis, Civis.
	H.
	Clericus. { Johannes Stalberch notar. 1407. 41

	Pag.	ag.
Halicia	46. 66. 106. 154. 156. 189	
districtus	153. 189	
Metropolitana ecclesia	55	
Archiepiscopus.		
Jacobus 1402—1404. 1406		
1407 9. 11. 13. 14. 16.		
21. 29. 32. 34. 35. 38. 42—44.		
46. 47. 49. 51. 55 — 57. 60.		
64. 67		
Jacobus 1406. 1407 32.		
36—38. 43. 47. 49. 50. 55. 57		
Officialis.		
Jacobus presbyter gerens se		
pro officiali haliciensi, ante 6		
Novemb. 1406 32		
Vicarius.		
Mathias, procurator Mathiae		
Blondowski, Cantoris premi-		
sliensis 1452 161		
Castellanus.		
Johannes de Knehynicze 1447		
t. 1458 155. 168		
Wolczko alias Przeczsluzzicz		
test. 1411 77. 78		
Capitaneus.		
Nicolaus Parawa de Lubin		
1447 155		
Stanislaus de Chotecz Russiae		
Palatinus, Leopol. Ca-		
stellanus et Camenecensis		
Capitaneus 1455. t. 1461.		
t. 1469 . 162. 163. 173. 188		
Otta de Chodecz, Russiae		
Palatinus generalis, Sniatyn.		
et Kolomyjen. Capit. 1521. 124		
Succame-		
rarius.		
Johannes de Dalejow 1455. 162		
Johannes Colo de Dalejow		
1470 189		
Judex.		
Ihnathko de Cuthyszcza 1447.		
1470 153. 155. 188		
Subjudex.		
Stiborius de Wasyczin 1447.		
153. 155. 156		
Nicolaus Syenyewski 1470. 188		
Hanko vide Lubomla advocatus.		
Hannel Bartholomeus vide Leopolis		
Consul.		
Martinus vid. Leopolis Civis.		
Hanusko corrigiator et sellator vide		
Leopolis Civis.		
Hayner Bartholomeus vide Leopo-		
lis Scabinus.		
Hecht Nicolaus de Moldavia vid. de		
Moldavia Nicolaus Hecht.		
vide Molde, Civis.		
Hedwigis, filia Wladislai II. regis, v.		
Polonia, Regis Wladislai II. filia.		
Trzecieska vide Sandecz Antiq.		
Abbatissa.		
Heilsberg Johannes sutor vid. Leopo-		
lis Civis.		
Henricus de Camieniec vide de Ca-		
mieniec.		
de Cieszaczyn maiori vid. de		
Cieszaczyn maiori.		
de Hermanowice Johannes t. 1460. 169		
Hester mulier quondam Johannis		
Czornbach vid. Cracovia Civis.		
Hewiltus de Igolomia v. de Igolomia.		
Heyder Nicolaus brazeator vid. Leo-		
polis Civis.		
Heisinitel vide Eisenhutel.		
Hilarius vide Leopolis Proconsul.		
Hinca de Rogow vide Hyncza de		
Rogow.		
Hinrowlyszka fluvius 199		

Pag.	Pag.
Hleb Czadcowicz vide Czadcowicz. de Romanow v. de Romanow.	Jacobus familiaris Nicolai Craezmar t. 1407 58
Nicolaus de Sennow vide de Sennow.	Capellanus Archiepiscopi Leopoliensis Gregorii t. 1452 . . . 162
de Hnilcze Zawissius t. 1455. t. 1470 163. 189	filiaster Jacobi filii Allexii haeredis de Cieszacin 1460 . . . 168
Hodowice villa Leopoliensis Decani 165. 169	vide Halicz, Archiepiscopus.
Hohlcz, equirea 198	vide Plock, Episcopus.
Holosko villa 120	vide Premislia, Canonicus.
allodium seu praedium . . 84. 85	vide Leopolis, Presbyter.
allodium Januschkonis dicti interpres 123	vide Halicia, Officialis.
bonum et praedium Martini Hannel 124	vide Leopolis, Ordinis Predicatorum frater, Magister Noviciorum et Sacrista.
Hopper Stephanus vide Cracovia Rector scolarum S. Mariae.	vide Leopolis, Vicarius.
Hospoff vide Sanok Senior civitatis.	Aurifaber vid. Premislia, Civis.
de Hownowo Gregorius t. 1405 . . 21	Byereczski vide Byereczski.
Hriczko de Bybel v. de Bybel. de Pomorzany vide de Pomorzany.	Bobolactanc vide Bobolactanc.
Hrudcowicz Olesco t. 1407 . . . 70	Boldin vide Boldin.
Hulewicz Michael t. 1407 . . . 70	de Czeszaczin (Cieschaczki) vid.
de Humyencze Michael t. 1456 . . 165	de Czeszaczin.
Hyndrzich Fredro de Pleschowice vide Fredro Hyndrzich de Pleschowice.	filius Alexii de Cieszacin vide de Cieszacin.
Hyncza de Rogow v. de Rogow.	de Dambno v. de Dambno.
I. J.	Kobylejski vide Kobylejski.
Jacobus, Episcopus Aquilanu, auditor causarum sacri Pallacy ante 6 Novemb. 1406. 1407. 38. 39. 50. 52. 67. 68	de Koniecpole vide de Koniecpole.
	de Lublin vide Sandecz Antiq. concionator.
	de Lyssow vide de Lyssow.
	de Morawany vide de Morawany.
	Alberti de Proszowice vide de Proszowice.
	de Rupnyow v. de Rupnyow.

	Pag.		Pag.
Jacobus de Submago v. de Submago.		Nicolaus de Nova Civitate	
Tarowsky v. Tarowsky.		alias de Korczyn, arcium	
Tumigrala v. Tumigrala.		baccalaureus 1467 . 183. 184	
Vurugx Mercator v. Vurugx.			
Jaczko de Bubel v. de Bubel.		Praebenda-	
de Roszborz v. de Roszborz.		rius Castri. { Nicolaus de Szadek t. 1467. 185	
Jałowecz, mons	74	Altarista. { Jacobus de Cieszacin minori,	
Janussius v. Premislia, Episcopus.		test. 1467 185	
vide Polonia, Cancellarius.		Altarista SS. Stanislai et Nicolai	
de Borzischowice v. de Borzis-		confessorum altaris 184	
schowice.		Civis. { Martinus Gerner Magister	
de Maleczkowice vide de Ma-		1467 184	
leczkowice.		Jordanko 1467 184	
Nicolai de Mlodavin v. Gnezzo,		Paulus Noszovicz 1467 . . 184	
Vicarius.		Albertus Mygacz 1467 . . 184	
Swierczowski v. Swierczowski.		de Jaroslaw Spitko t. 1464 . . . 192	
Januszko v. Leopolis, Notarius.		vide Cracovia Palatinus, San-	
dictus interpres vide Leopolis		domiria Palatinus, Premislia	
Civis, vide Polonia Exactor pe-		Succamerarius.	
cuniarum fumalium regis Po-		Jaroslawski Johannes de Zglobyen v.	
loniae.		de Zglobyen.	
Czerler v. Leopolis Scabinus.		Jaroslaus Cola vide Cola.	
Jaroslaw	97. 183	de Lassko vide de Lassko.	
ecclesia parrochialis	183	de Jaryczow Jesko Masovita t. 1392. 8	
ecclesia collegiata	185	Johannes dictus Mazoszany t.	
ecclesia beatae Virginis . 183. 184		1411 77. 80. 82	
in ecclesia parrochiali altaria SS.		Jaschko Fortuna vide Fortuna.	
Katherinae, Barbarae et Agnetis 183		vide Premislia Consul.	
Castrum	185	de Rudowo v. de Rudowo.	
Cimeterium	183	Mazowita de Malowicze vide	
teloneum	183	de Malowicze Jaschko Ma-	
Capitaneus. { Spitko de Tarnow t. 1425 . 131		zowita.	
Procurator Castri. { Nicolaus de Voczechovicze		de Jazlowiec Theodricus v. Camieniec	
test. 1467 185		Capitaneus.	
		Jeronimus Kobylejski de Kobylany v.	
		Kobylejski.	

Pag.	Pag.
Jessko Mazowita v. Mazowita. de Jaryczow v. de Jaryczow.	Johannes v. Leopolis praedicator ecclesiae parrochialis.
de Igolomia Henricus t. 1407 . . . 68 Hewiltns vide Cracovia Rector ecclesiae.	vide Tarnow Praebend. Castri. vide Leopolis Ordinis praedicatorum frater.
Ihnat de Cuthiszcza v. de Cuthiszcza.	Balinski vide Balinski.
Innocentius VII. papa . . 16. 22. 25. 26. 31. 39. 47	Beleczki vide Beleczki.
Jodocus faber v. Leopolis Civis.	Berneczy vide Berneczy.
Jogelnig Petrus vide Leopolis Ordinis praedicatorum frater.	Bobola de Tywna v. Bobola. de Boroscowce v. de Boroscowce.
Johannes Rutheni 1407 . . 48—52. 55. 60 — 65. 67	de Byelca v. de Byelca. de Byerawa v. de Byerawa.
Minister Boheniae et Poloniae provinciae 1430 141	Cola de Dalejow v. Cola Johannes de Dalejow.
patruus Spitkonis de Jaroslaw, Premisliensis Succamerarii, ante 1467 184	a Cracovia v. Leopolis Conventus Corporis Christi Cursor Sacrae Theologiae et Ordinis Praedicatorum Prior.
frater Spitkonis de Jaroslaw	Craviss v. Craviss.
Premisliensis Succamerarii 1467. 184	Czarnuss v. Czarnuss.
pater Nicolai de Korczyn alias de Nova Civitate, Jaroslaviensis	Czmal de Stojanycke v. Czmal.
Plebani, 1467 184	de Dalejow v. de Dalejow.
vide Gnezno Archiepiscopus et Polonia Primas.	de Dambrowka vide de Dambrowka.
vide Leopolis Archiepiscopus.	Drohiczin v. Leopolis Scabinus.
vide Cracovia Episcopus.	de Falcow v. de Falcow.
vide Chelm Episcopus.	Fortuna v. Fortuna.
vide Premislia Episcopus.	Frassonis de Siedliszcze vide de Siedliszcze.
vide Wladislawia Episcopus et Polonia Cancellarius.	Myklassius Fredro de Pleszowice v. Fredro.
vide Cracovia Decanis Ecclesiae Cathedralis et Polonia Vi- ce cancellarius Curiae regiae.	Gabanyszki de Gabanyan vide Gabanyszki.

Johannes Gladisch vide Polonia Viceprocurator Regius.
 Glowacz de Nova Curia vide de Nova Curia.
 Glusz v. Glusz.
 de Gnojnyk v. de Gnojnyk.
 Golambek de Dobrawoda vide Golambek.
 — de Zymnawoda v. Golambek.
 Goluchowski v. Goluchowski.
 Nicolai de Grothko Antiq. vide Wratislawia Notarius publ.
 de Gstein v. de Gstein.
 Haze vide Leopolis Conventus fratrum minorum frater.
 de Hermanowice vide de Hermanowice.
 Jaroslawski de Zglobyen vide Jaroslawski.
 Institor v. Leopolis Civis.
 Karnkowski v. Karnkowski.
 Klus vide Klus.
 — de Wyznany v. Klus.
 de Kuyhynecze vide de Knyhynecze.
 Kobylejski v. Kobylejski.
 de Komarow v. de Komarow.
 de Konary v. de Konary.
 de Koniecpole vide de Koniecpole.
 Korytko de Rychcice vide Korytko.
 de Koscielec v. de Koscielec.
 de Kretkow v. de Kretkow.
 Laski v. Laski.

Johannes de Lathoszyn Magister v. de Lathoszyn.
 Ligazza de Niemirow vide Liganza.
 Lindetoldi v. Liski.
 Lopuski vide Lopuski.
 de Lubyen v. de Lubyen.
 Luthkonis de Brzezie v. Luthkonis Johannes de Brzezie.
 Lyssakowski v. Lyssakowski.
 de Maleczkowice vide de Maleczkowice.
 Maslowski v. Maslowski.
 dictus Mazoszany de Jaryczow vide Mazoszany.
 Mazowita v. Mazowita.
 — de Milocice v. Mazowita Johannes de Milocice.
 de Modlnycza majori vide de Modlnycza majori.
 Morawski v. Morawski.
 Muszurowski v. Muszurowski.
 de Mzurow v. de Mzurow.
 Nemna vide Wratislawia Clericus et Notarius public.
 Nos v. Leopolis Vojevoda.
 de Opporow v. de Opporow.
 de Ossolyn v. de Ossolyn.
 de Ostrorog v. de Ostrorog.
 de Oszensko v. de Oszensko.
 de Oszwyaczyn v. de Oszwyaczyn.
 de Petrecz v. de Petrecz.
 de Pilcza v. de Pilcza.
 Pistor v. Leopolis Scabinus.

Johannes Podgrodski de Dembica vide Podgrodski.
 de Przythyk v. de Przythyk.
 Rews v. Leopolis Plebanus.
 Johannis Rutheni vide Leopolis Plebanus.
 Rutheni vide Leopolis Rector parochialis eccles. S. Mariae.
 Rycheicki v. Rychcicki.
 de Rytwiany v. de Rytwiany.
 de Rzeszow v. de Rzeszow.
 Sartor v. Leopolis Civis.
 de Sator Martini v. Cracovia Notarius publ.
 de Scerwany v. de Scerwany.
 Szafraniec v. Szafraniec.
 Soldra v. Cracovia Custos.
 Strzalkowski v. Strzalkowski.
 Styra v. Leopolis Consul.
 Swidwa v. Swidwa.
 Swidnicz v. Swidnicz.
 de Szczekocin vide de Szczekocin.
 Szzychowski v. Szzychowski.
 Tarlo v. Tarlo.
 de Tanczin v. de Tanczin.
 de Tarnow v. Cracovia Palatinus et Sandomiria Palatinus.
 Amor de Tarnow v. de Tarnow.
 Felix de Tarnow v. de Tarnow.
 Mathiae de Tersthy vide de Tersthy.
 Thassz de Sedliska v. Tassz.
 de Toluskow v. de Toluskow.
 de Winniki v. de Winniki.

Johannes de Wolnarowa vid. de Wolnarowa.
 Worst v. Leopolis Consul.
 de Wyssoke v. de Wyssoke.
 de Zagorzany v. de Zagorzany.
 Zaremba de Kalinowa vide Zaremba.
 de Zubrza v. de Zubrza.
 Zubrski v. de Zubrza.
 Jolda Stanislaus v. Cracovia Vicarius.
 Jordan Nicolaus de Zakliczin vide de Zakliczin.
 Jordanko v. Jaroslaw Civis.
 Jordanus v. Alba Episcopus.
 Jordansmole Martinus Notarius test. 1406 26
 Josko de Goluchowice vide de Goluchowice.
 Jost Schneider v. Molde Civis.
 Judentoter Johannes pistor v. Leopolis Civis.
 Julius Marezius v. Marezius.
 Juniwladislawia (Inowrocław.)
 Palatitus. { Johannes de Koscielec test.
 1462 181
 Mathias de Sluzow t. 1493. 204
 Castellan. { Cristinus de Smolsko test.
 1462 181
 Jurko Ruthenus v. Ruthenus Jurko.
 Jus armenicum 86
 Jus castrense vel capitaneale 215
 Jus polonicum 71. 72. 102. 171
 Jus regale 215
 Jus ruthenicum 86. 171
 Jus terrestre 215

Pag.		Pag.		
Jus theutonicum 1.	48. 71. 72. 90.	102	Kazimiria	160
Iwan kmetho	1464	192	consules	160
Iwanus Czarnusz v.	Czarnusz.		inhabitatores et incolae	160
Czarnissewicz v.	Czarnissewicz.		Kazymer Hanus v. Leopolis Civis.	
de Cornelewiecze	vide de Cor-		Kąkolniki, villa	161
nelewiecze.	nelewiecze.		plebanus Michael test. 1452 .	162
in Obychow v.	de Obychow.		Kielbassa Vincencius vide Poznan	
Iwaschko de Nowicza	vide de No-		Cancellarius.	
wicza.	wicza.		Kierdejowicz Hriczko 1411 . . .	80
Iwo alias Iwan	de Obychow vide de		Kijovia	196
Obychow.	Obychow.		Conventus frat. praedicator. tit.	
K *).			S. Nicolai 1474	196
Kaczlawski Nicolaus	test. 1443 . . .	151	Kilianus v. Leopolis Canonicus.	
Kamienica, silva	74	Kischinsky Nicodemus t. 1492 . . .	202
Karnkowski Johannes	vide Premislia		Kissielow, villa	192
Episcopus.			de Kleczko Czaw (?Iwan), t. 1392 .	8
Nicolaus de Meducha	vide de		Klekotow, villa	102
Meducha.	Meducha.		Kloczek Stanislaus v. Sandecz Antiq.	
Katherina 1482		197	Scabinus juratus.	
filia legittima Nicolai Czimer-			Kmita v. Russia Capitaneus.	
man, legittima consors Janusz-			Andreas do Wisnicze vide de	
konis interpretis 1413 . . .	84. 85		Wisnicze.	
Kindlein Nicolai Schultis 1422.	114		Dobeslaus de Wisnicze vide de	
efrawe (Ehefrau) des seligen Pe-			Wisnicze.	
tir Stecher 1423	120		Petrus de Wisnicze v. de Wi-	
uxor olim Johannis de Oszen-			snicze.	
sko 1460	168		Petrus Solenski de Wisnicze v.	
consors Jeronimi Kobylejszky			de Wisnicze.	
de Kobylany 1496	216		Stanislaus de Wisnicze vide de	
			Wisnicze.	
			Knehynicze, villa	156
			de Knehynicze Nicolaus 1447 .	155. 156
			Johannes vid. Halicz Castellan.	
			Kobylany alias Kobyle, villa .	213. 214

*) Wszystkich nazw zaczynających się od tej litery, których czytelnik tutaj nie znajdzie, należy szukać pod literą C.

Pag.		Pag.
de Kobylany Domarath vide Biecz Castellanus.		de Konuchy Ywanko t. 1405 . . . 21
Kobylejski Jeronimus frater germanus Jacobi et Johannis Kobylejski 1496 213—216		Korczak Marcissius de Brumoow vide de Brumow.
Jacobus et Johannes fratres germani Jeronimi Kobylejski 1496 214. 215. 216		Korczyn Nova Civitas . . . 74. 91. 195
Kochan Paulus v. Zimnawoda jurat.		Christopherns de Szydlowiec
Kokorzec Johannes vide Sandecz Antiq. Civis.		Palatinus et Capitaneus gen.
Kolomyja 126	Capitaneus.	Cracoviensis ac Regni Po-
cives 125		loniae Cancellarius, tum Si-
advocatus et scabini 126		radiensis, Sochaczowiensis,
		Gostyniensis etc Capit. 1521. 125
		Magister Stephanus licencia-
		tus in decretis et jure ca-
	Rector Ecclesiae paroch.	nonico ante 6 Nov. 1406
		32 — 35
		Michael Muschylo de Bu-
		czacz, Sniatynensis Capita-
		neus 1447 155
		David de Buczacz, Podoliae
		Palatinus 1484 197
		Otta de Chodecz, Russiae
		Palatinus generalis, Hali-
		cien. et Sniatynien. Capi-
		taneus 1521 124
de Kolomyja Caspar Jacobi, Nota-		Kormer Nicolaus v. Leopolis Civis.
rius Archiep. Leopoliens. Gre-		Korowa Clemens test. 1412 . . . 82
gorii v. Leopolis Clericus.		Korsner (Korsnar) Petrus v. Leopolis
de Komarow Johannes, Camerarius		Consul et Scabinus.
test. 1447 156		Korytko Stanislaus 1409 . . . 73. 74
Sororius, Camerarius t. 1447 . 154		Johannes de Rychcice vide de
de Konary Johannes vide Cracovia		Rychcice.
Episcopus.		de Koryto Petrus Stanislai v. Wsze-
de Koniecpolie Jacobus vide Siradia		swanthe Rector eccles. parroch.
Palatinus.		de Korytnica Florianus vide Wislicia
Johannes v. Polonia Cancellar.		Castellanus, Russia et Leopolis
		Capitaneus, Sandomiria Sub-
		pincerna.
		de Koscielec Paulus Slodzey test. 1408 71
		Johannes vid. Juniwladislawia
		Palatinus.
		Nicolaus vide Brzesc, Palatinus
		de Kostelevc vide de Koscielec.
		de Koziski Strzeslaus filius Floriani
		vide Gnezno Cler. et Not. pub.

Pag.		Pag.
de Koszeglowy Cristinus vide Sanok Castellanus.		de Ladislawia Michaelis Frauendinst (Wrawendinst) v. Wratislawia Presbyter et Premisla Scriba consistorii.
de Koszlow Andreas v. Rawa Palat.		Lamburgiensis civitas v. Leopolis.
de Krauczbork sive de Gorzow Grego- rius vide Tarnow Praebendarius ecclesiae hospitalis S. Spiritus.		Lambyerthowicz Stanislaus de Oschwi- cza v. de Oschwicza.
de Kretkow Audreas vide Brzesc Cas- tellanus.		Lancicia.
Johannes v. Dobrzyn Pincerna		Johannes Liganza de Niemi-
Kropilnik, fluvius	74	row test. 1407. t. 1409. 60. 74
Krotoszyn, villa	105	Petrus de Oporow t. 1461
Krypendorf Johannes 1413	83	t. 1462 177. 181
Krzeczowski Michael test. 1482 . . .	197	Nicolaus de Cuthno, Majoris
Krzepice	100	Poloniae Capitaneus genera-
Krzyñlow v. Skniłow.		lis 1493 204. 205
Kukienicki Gotardus test. 1482 . . .	187	Thomas de Sobota t. 1461.
Kuligo (Kulik) v. Sandecz Antiq. Civ.		t. 1462 177. 181
Kulikowski Nicolaus test. 1407 . . .	70	Andreas de Wroczynyn t.
de Kunaszow Conradus t. 1470 . . .	189	1493 204
Kunaszowski Nicolaus test. 1421 . . .	113	de Lanczberg Martinus Laurentii v.
Kunat de Tuliglowy v. de Tuliglowy.		Wratislawia Clericus et No-
Kunosze Thomas Nicolai de Glogovia superiori v. Leopolis praeben- darius capellae S. Katherinae		tarius publ.
Kurner Franczko v. Leopolis Scabin.		Nicolaus v. Wratislawia Presb.
Kursner Peter v. Leopolis Consul. Fredrich v. Leopolis Civis.		Lange Nicolaus v. Leopolis Civis.
Kusypietrzyk alias Petrus vide Petrus alias Kusypietrzyk.		Laski Johannes v. Polonia Cancellar.
Kwiatkowski Stanislaus v. Cracovia Gardianus.		de Lassko Jaroslaus vide Siradia Tri-
L.		bunus minor.
Labata de Sukow v. de Zukow.		de Laszenyczce Sandiwogius v. Siradia
de Ladislawia Nicolaus Michaelis, No- tarius publicus test. 1407 . . .	57	Palatinus.
		de Latorzewo Stephanus Petri v. Po-
		znan Clericus et Notarius pu-
		blicus.
		de Latoschyn Nicolaus, Petrus et Jo-
		hannes magister, fratres ger-
		mani 1464 182

Pag.	Pag.
Laurentius vide Polonia Confessor regius.	
vide Dolina plebanus.	
Zukonis de Roszprza, Notarius publ. v. Gnezno Clericus.	
de Zyrawicze vide de Zyrawicze.	
de Lazennicze Sandiwogius vide de Laszenycze.	
Ląd.	
Castel- lanus. { Albertus Gorski test. 1493. 204 Petrus Opaleniczki, Magister Curiae regiae test. 1530 . 212	
Ląky, villa 213. 214	
Lelow 100. 204. 205	
de Lelowia Gregorius Stephani vide Cracovia Clericus et Notarius publicus.	
Leo cerdo vide Leopolis Civis.	
Leonardus Plebanus in Podhaycze dioecesis Leopoliensis 1494 . 206. 207	
vide Leopolis Civis.	
Leopolis . . 8 — 17. 21 — 24. 27. 28 30 — 32. 39. 40. 45. 47. 48. 55. 57. 58. 60. 61. 65. 67. 70. 76—80 82 — 84. 86. 88. 89. 92 — 98. 101 — 116. 118 — 120. 122. 127. 129. 132. 133. 136 — 140. 143. 144. 171. 178. 180. 186. 188. 207. suburbium 106 terra 59. 60 districtus 75 dioecesis 206	
Platea. { qua itur ab ecclesia beatae Virginis Mariae ad ecclesiam S. Johannis 121 Judeorum 107. 127 major, quae vadit de civitatis valva versus Podhoraj 107 pistorum 107	
Via qua itur de Leopoli in Halicz 105. 106	
porta Haliciensis 107	
valva Tartarorum 118	
valva civitatis versus Podhoraj. 121	
praetorium 108. 112. 134	
judicium 130	
castrum . . 110. 121. 122. 131	
castrum majus 83	
castrum minus sive parvum . 57. 70	
S. Georgii mons 118	
hospitale pauperum S. Elizabeth. 95	
balneum regium ex opposito monasterii fratrum minorum Ordinis S. Francisci situatum . . 114	
balneum Armeni dicti Atabe, situm in fossato extra muros Leopolienses 121	
balneum novum 121	
macella 109	
stabulum civitatis 127	
ortus et curia dicta Sedlisko, quam advocatus Armenorum possidebat 121	
taberna dicta Braha . . 121. 122	
forwerke Johannis Zummersteyn das do gelegen ist bey holowskon (hodie Zamarstynow) 120	

	Pag.		Pag.
Eccle- sia.	Metropolitana 91. 97. 142. 143 Cathedralis ad S. Mariam . 112 Beatae Virg. Mariae . 67. 121 St. Johannis 121 Corporis Christi, conventus ordinis fratrum praedicator. 195 Ruthenicalis 107 Capella S. Catherinae Castri minoris 161. 162 St. Johannis extra muros civitatis 86 Conventus Ordinis praedicatorum 179. 180 Claustrum fratrum minorum Ordinis S. Francisci . 107. 114 Cimiterium Beat. Virginis . 109 Archipresul et Ministri ipsius 142. 143. Canonicus. Capitulum 144 Canonici 165. 166 Proconsul 108 Consules . . . 108—110. 130 Consules et Cives . . . 112 Decanus. Advocatus et judicium . . 139 Presbyter. Advocatus Armenorum . . 121 Scabini 123 Cives 132 Rector eccl. parroch. — Armeni 121 Braseatores 134 Carnifices 134 Cerdones 134 Fabri 134 Institores 134 Pellifices 134 Pistores 134	Archiepiscopus. Coadjutor. Scholasticus. Officialis. Decanus. Presbyter. Rector eccl. parroch. Rector scolarum. Praeb. S. Katherinae Castri min.	Johannes t. 1415. 1417. t. 1419. 1421. t. 1422. test. 1424. t. 1425 . 86. 91. 102. 106. 110—112. 115. 117. 124. 127. 129. 130. 135. 137. 138 — 1441. a. 1452. 147. 161—163 Gregorius 1452. test. 1460. t. 1469 . . 161—163. 171. 188 Andreas Roza t. 1494 . 206. 210 Andreas Roza, Theomonensis Archiepiscopus t. 1493. 204 Sigismundus test. 1419 . . 97 Stanislaus de Trzebochow 1494 206 — 208 Sigismundus Praebend. S. Jo- hannis extra muros civ. 1415. 86 Barnabas test. 1494 . . . 207 Gregorius test. 1494 . . 207 Kilianus test. 1494 . . . 207 Paulus de Crassow, Praepo- situs Cracoviensis ecclesiae circa omnes Sanctos, Secre- tarius reg. Poloniae t. 1521. 125 Michael 1458 166 Jacobus test. 1419 . . . 97 Nicolaus Brodawka t. 1494. 207 Johannes Rutheni 1404. 1405. ante 6. Novemb. 1406. 1407 . 16 — 18. 30. 31. 36. 38—40. 43. 45. 47. 57. 58 Nicolaus test. 1402 . . . 11 Thomas Nicolai Kunosza de superiori Glogovia, t. 1407. 57 Nicolaus de Nowe 1452. 161. 162 Martinus de Lublin ante 1452 161 31 b

	Pag.		Pag.
Praeb. S. Johannis extra muros civit.	{ Sigismundus Canonicus Leopoliensis test. 1415 . . . 86		Nicolaus Cingulatoris, Contratarum Russiae, Podoliae et Lithuaniae Vicarius generalis 1462 . . . 178. 179
	Johannes filius Johannis Rutheni 1402 9	Prior Ordinis Praedicatorum.	Michael Burza Sacr. Theol. Lector 1494 179
Plebanus.	Johannes 1407 64		Johannes a Cracovia, Cursor Sacr. Theolog. Conventus Corp. Christ. 1544 . . . 179
	sine nomine 1417 91		
	Johannes Rews alias Rutheni, pseudoplebanus 1406 . 22—27		
	Johannes test. 1402 11	Supprior Ord. Praedicatorum.	Nicolaus Carpenterii 1462. 178
Praedicator ad Ecclesiam parroch.	Johannes Nicolai de Crosno, Presbyter Premisliensis diocesis 1407 57		Mathias 1544 179
Praedicator.	Petrus 1421 112		Nicolaus Cingulatoris, Cantor 1462 178
Mansionarius ad S. Katherinam.	Mathias test. 1494 207		Nicolaus Szenienszky Sacrae theolog. Lector et Praedicator Polonorum 1462 . . 177
Altarista S. Mariae.	Petrus Fabiani de Wolfram, notarius ante 6. Novembr. 1406. 1407. 22. 34. 35. 37. 38 44. 45. 53. 54. 68	Fratres Ordinis Praedicatorum.	Thomas Cantor 1462 . . 178 Bartholomeus 1462 . . 178 David 1462 178
Vicarius Eccl. Cathe.	Nicolaus test. 1421 112		Johannes 1462 178
	Petrus Borman t. 1421. 112. 113		Nicolaus Leonis 1462 . . 178 Petrus Jogelnig 1462 . . 178
Vicarius Eccl. parochialis.	Mathias test. 1402 11		Stanislaus Radwan, Magister Sacr. Theologiae 1544 . . 179 Jacobus, Sacrista et Magister Noviciorum 1544 179
Vicarius Eccl. S. Spiritus.	Adam Stanislai de Suchawola, Presbyter Cracoviensis 1407 57		Marianus Cursor et Praedicator 1544 179 Stephanus, Organista 1544. 179
Vicarius.	Jacobus test. 1494 207		
	Paulus Deruch test. 1494 . 207		
Clericus et Notarius Archiep.	Caspar Jacobi de Kolomia, 1452 162	Frater Ordinis Minorum.	Johannes Hase et Nicolaus t. 1402. t. 1403 . 11. 14. 15
Campanator parochialis. Ecclesiae.	Nicolaus Boefel ac Michael test. 1402 11		Fratres Praedicatores ante 6. Novembr. 1406. 1407. 32. 43. 47 49. 55

	Pag.		Pag.
Fratres Minores ante 6. Novemb. 1406. 1407 . 32. 43. 47. 49. 55	Tribunus (Wojski).	Petrus Phal de Pelnatycze test. 1464	192
Fratres Mendicantes ante 6. No- vembr. 1406	Burgravius Castri.	Sbrosko t. 1405	21
Palati- nus. { Andreas Odrowanz de Sprowa Russiae Capitaneus t. 1460. t. 1461. t. 1462 . 172. 173. 177. 181	Vojevoda.	Albertus frater germanus Stanislai dicti Zlidzen de Su- limow ante 1421	111
Castellanus. { Stanislaus de Chotecz, Hali- ciensis Capitaneus t. 1461. t. 1472 173. 191	Castrenses.	Johannes Nos 1405	20
Capita- neus. { Paulus Odrowąż de Sprowa t. 1472 191	Magister Civium.	Zawisza test. 1409	76
Succame- rarius. { Florianus de Korytnica, Sub- pincerna Sandomiriensis t. 1407 60	Proconsul.	Wlodko test. 1413 83	84
Judex. { Florianus de Korytnica 1407. 1408 69. 71	Consul.	Kunat de Tuliglowy t. 1424. 122 Grzimek de Boguslawice 1421. 110 Stanislaus Sulimowski 1421. 110	122
Vexillifer. { Florianus de Korytnica, Ca- stellanus Wislicien. 1411. 76—78		Voytek dictus Slidzen, frater ipsius germanus 1421 110	110
Dapifer. { Iwanus in Obychow, Castel- lanus Szremensis 1411 . 80		Nicolaus Berner 1406. 21. 22. 28 Rotherus 1407 50	28
Subdapifer. { Iwo 1413 83		Weynko 1407 59	50
		Johannes Cerkisz t. 1413 85	59
		Conradus Rippen 1419 96	85
		Johannes Tholmacz t. 1419. 98. 103	96
		Georgius Gobil 1423 119	119
		Niclas Fredrich 1423 120	120
		Janussius Tholmacz 1425. 133. 138	120
		Hilarius 1486 140	138
		Petrus Folmar 1402. t. 1403 9. 12—15	140
		Petrus Stecher 1402. t. 1403. 1406. 1407 . . . 9. 12—15. 40.	140
		61. 64	140
		Johannes Worst 1402. t. 1403. t. 1406 . . . 9. 12. 13. 21	140
		Franczko Rymer 1402. t. 1403. ante 1423. 1425. 9. 12.	140
		13. 120. 133. 138	138

Pag.		Pag.
	Michael de Briga 1402. t. 1403 9. 12—15	Albertus Buchholz t. 1413. 84. 85
	Georgius Crebel 1402. test. 1403 9. 12. 13	Johannes Serkys t. 1413. 84. 85
	Nicolaus Smedfelt 1406. • 1407 . . 15. 40. 43. 47. 55	Michael Faber t. 1413. 84. 85
	Neco Rewsze (Nicolaus Rus- sze) t. 1406. 1407. 15. 21. 43. 47. 55	Michael Smed 1419 . . . 98
	Petrus Eyzenhutyl t. 1406. 1407 . . 21. 40. 43. 47. 55	Johannes Tholmacz ante 1423 120
	Petrus pellifex t. 1406. t. 1413. 1425. . . 21. 84. 85. 133. 138.	Clemens Czedlicz ant. 1423. 1425 . . . 120. 133. 138
	Weinko Beidenbrusz 1407. 61. 64.	Andris Clopper ante 1423. 1425 120. 138
	Johannes Sommerstein 1407. 39. 40	Nielas Gutler a. 1423. 1425. 120. 138
Consul.	Georgius Scheler 1407. . . 43. 47. 61. 64	Niclas Schultis ante 1423 . 120
	Nicolaus Berner 1407 . . . 43. 47. 55	Jurge Crebil ante 1423. 1425 120. 138
	Petrus Korsner 1407. ante 1423 . . . 43. 47. 55. 120	Erasmus Schwarcnclas ante 1423 120
	Clug Andris 1407 . . 43. 47. 55	Cloze Schultis ante 1423 . 120
	Bartko Stacher 1407 . . . 55	Petir Fogilgesang ant. 1423. 120
	Bartko Sartor ante 6. Nov. 1406. 1407 . . 37. 43. 47	Johannes Trautfrewlin 1423. 1425 . . 119. 120. 133. 138
	Nicolaus Gobel ante 6. Nov. 1406. 1407 . . 37. 43. 47. 55	Andreas Pistor 1423. 1425. 119. 138
	Conradus Rypin ante 6. Nov. 1406. 1407. t. 1413. . . 37. 43. 47. 55. 84. 85	Andris Becke 1423 . . . 120.
	Johannnes de Styna t. 1413. 84. 85	Witramus Czeiseman 1423. 119. 120
		Nicolaus Fredrici 1423. 1425. 119. 133. 138
		Nicolaus Czornberg 1423. 1425 . . 119. 120. 133. 138
		Nicolaus Geylink 1425. 133. 138
		Augustinus Gemelich 1425. 133. 138
		Nicolaus Scheler 1425. 133. 138
		Georgius Gobel 1423. 1425. 120. 133. 138

	Pag.		Pag.	
Consul.		Erasmus Cloze Schultis, 1425. 138 Nicolaus Sculteti, 1425 . . 138 Stanislaus Clopar, 1486 . 140 Lucas Lindne, 1486 . . 140 Bartholomeus Hannel, 1486. 140 Nicolaus Domsler, 1486 . 140 Martinus Wasserroth, 1486. 140 Nicolaus Arnesti, 1486 . . 140 Petrus Tydzka, 1486 . . 140 Petrus Linder, 1486 . . 140 Nicolaus Zagorowski, 1486. 140 Johannes Walach, 1486 . . 140 Raich Jorge, 1486 . . . 140 Johannes Worst, 1407 . . 57 Neco Russe, 1407 . . . 57 Clug Andris, 1407 . . . 57 Johannes de Stinavia, 1407. 57 Petrus Korsner, 1407 . . 57	Scabinus.	Parvus Peterlinus, 1402 . . 9 Petrus Rosenlechcher, 1402. . 9 Clug Anders, 1402 . . . 9 Neco Reuse, 1402 . . . 9 Johannes Drohiczin, 1402 . . 9 Longus Nicolaus, 1402 . . 9 Michael Faber, 1402. 1412. 9. 81 Bartko Sartor, 1402 . . . 9 Tempel, 1402 9 Tyczewirt, 1412. 1413. 81. 83. 84 Clemens Czedlicz, 1412. 1413. 81. 83. 84 Aberko Smedthaws, 1412. 1413 81. 83 Gunterus institutor, 1412. 1413. 1421 . . . 81. 83. 84. 109 Franczko pellifex, 1412. 1413. 81. 83 Nicolaus Steyner, 1412. 1413. 81. 83. 84 Martinus Synnenreich, 1412. 1413. 1419. 1421. 1423. 1425 . . . 81. 83. 84. 96. 101. 103. 109. 118. 133 Albertus Buchholz, 1412 . . 81 Georgius Stober, 1412. 1413. 81. 83. 84 Hanuszko Czerler, 1412. 1413. 81. 83. 84 Johannes Trawtfraweleyn, 1413. 83. 84 Andreas pistor, 1413 . . 83. 84 Johannes Krypendorf, 1413. 83. 84 Johannes Tolmacz, 1413 . . 83
Consul et Scabinus.		Petrus Eyzenhutel, 1407 . 57 Petrus Stecher, 1407 . . 57 Nicolaus Gobel, 1407 . . 57 Johannes Smetfeld, 1407 . 57 Petrus Folmar, 1407 . . 57 Johannes Somerstein, 1407. 57 Petrus Czurworsal, 1407 . 57 Johannes Bronner, 1407 . . 57 Alberke Schwarz, 1407 . . 57 Georgius Göbel, 1412. 1421. 81. 109 Michael Faber, 1413 . . 83 Petrus Wolfram, 1402. test. 1403. 1405 . . 11. 13—16 Januszko interpres, 1413. 84. 85 Vincencius, Arcium Bacca- laureus 1425 134		
Advocatus.				
Notarius.				

Pag.	Pag.
Gunter Cromer, 1419. 96. 101. 103	Johannes Zomersteyn, 1423. 118
Franczko Kursner, 1419. 96. 101. 103	Johannes de Sniatyn, 1425. 133
Niclos Scheler, 1419. 1421. 1423. . . 96. 101. 103. 109	Bernardus Scheler, 1425 . 133
Hannos Becke, 1419 . . 96. 101. 103	Nicolaus arcufex, 1425 . . 133
Cloze Schultis, 1419 . . 96. 101. 103	Johannes Wayss alias Wayss- hans, 1486 140
Tilman, 1419. 1423 . 96. 101 - . . 103. 118	Georgius Crebel, 1403. t. 1406 12. 21
Niklas Fredrich, 1419 . . 96. 101. 103	Petrus Eyzenhuttil, Marga- retha sua legittima consors 1403. an. 6. Nov. 1406. t. 1406. 1407. 11
Niklos Schultis, 1419. 101. 103	12. 15. 22. 23. 27. 31. 43. 44 50. 51. 52. 60. 66. 68
Erazmus Augustinus Geme- lich 1419. 1423. 101. 103. 118	Clug Andris, 1403 . . . 11
Niklos Gutler 1419 . . . 96	Petrus Stecher, 1403. t. 1406. 1407 . . . 11. 14. 21—23. 27. 50 — 52. 60. 66. 68
Johannes pistor, 1421. 1423. 1425 109. 118. 133	Bartholomeus Stecher, 1403. 13. 14.
Albertus Golpark, 1421. 1423. 1425 109. 118. 133	Conradus Ryppin, 1405 . . 16
Petir Korszner, 1422 . . 113	Nicolaus Smedefeld, 1405. t. 1406 . . . 16. 21—23. 27
Jorge Gobel, 1422 . . . 113	Nicolaus Göbil, 1405. t. 1406. 16. 21
Andris Becke, 1422 . . . 113	Gregorius Scheler, 1405. t. 1406 16. 21
Bartholomeus, Nicolai Schel- lers eydem 1422 . . . 113	Nicolaus Lange, 1405 . . 16
Petrus Czanser, 1423. 1425. 118. 133	Petrus Schecer, ante 6. Nov. 1406. 1407 . . 31. 43. 44. 50—52. 60. 66. 68.
Mathias Czeyner, 1423 . . 118	Johannes Smedefeld, ante 6. Nov. 1406. 1407 . 31. 43. 44
Johannes Schroppe, 1423. 1425 118. 133	Johannes Zomerstein, ante 6. Nov. 1406. t. 1406. t. 1407. 21—23. 27. 43. 44. 50—52. 60. 66. 68
Nicolaus Breitschuh, 1423. 1425 118. 133	
Mathias Czedlicz, 1423. 1425. 118. 133	

	Pag.		Pag.
Stecher Petrus, 1407. ante 1423 63. 120		Hannus Kazymer, ante 1422. 113	
Folmarus de Myclaszow, t. 1409 75		Zommerstein Hannos, ante 1423 120	
Jacobus vel Jacussius Faber, 1412 81		Georgius Gobel, 1423 . . 118	
Brenner Johannes, 1412 . . 81		Calhannos, 1423 118	
Nicolaus Zimerman, ante 1413. 84		Johannes Stecher, filius olim	
Ritter Niclas, ante 1419 . 103		Petri Stecher, 1423 . . . 120	
Czepner Georgius, ant. 1419. 98		Johannes Zummersteyn, 1423. 120	
Czepner Nicolaus, Barbara et Georgius, liberi Georgii Czepner 1419 98		Paulus sutor, 1423 . . . 118	
Jurge Czepnerynne, 1419 . 96		Gregor Stecher, 1423 . . 120	
Leonardus, ante 1419 . . 97		Atabe Armenus, 1424. 1425. 121. 135	
Niclas Schulderbeyn, 1419. 1422 98. 113		Januschko, dictus interpres (Tholmacz), exactor pecunia- rum fumalium regis Poloniae	
Niclas Schultis, 1419. 1422. 98. 113. 114	Civis.	1424. 1425 . . 122. 123. 129	
Fredrich Kursner, 1419 . . 99		Petrus Smoel, baptisatus Ju- deus, 1424 127	
Andris Clopper, 1419 . . 99		Petrus Ruthenus, sutor, 1425. 133	
Peter Güssel, 1419 . . . 101		Johannes Heilesborg, sutor, 1425 133	
Göbel Jurge, 1419 . . . 103		Stanislaus, sartor, 1425 . . 133	
Andreas Forwerk, 1419 . . 103		Johannes, sartor, 1425 . . 133	
Zummerstein Petrus, 1419 . 96 — Nicolaus, 1419 . . 96		Hanusko corrigiator et sel- lator, 1425 133	
Morgenstern, 1419 . . . 96		Nicolaus Samborar, corrigia- tor et sellator, 1425 . . 133	
Niclas Schultis, 1419 . . . 96		Nicolaus Heyder, brazeator, 1425 133	
Nicolaus Schuler, 1421 . . 106		Cristel brazeator, 1425 . . 133	
Arnoldus, 1421 107		Nicolaus cerdo, 1425 . . . 133	
Smedefelt, 1421 107		Adam cerdo, 1425 . . . 133	
Johannes Criche, 1421 . . 107		Petrus cerdo, 1425 . . . 133	
Witram, 1421 . . . 108. 109		Leo cerdo, 1425 133	
Jocusch Czypser, 1421. 109. 110			
Petrus Czanser, 1421 . . 110			

	Pag.		Pag.		
Petrus de Sambor, pellifex, 1425	133	Vicarius gener. Ordini- nis praedi- catorum.	Nicolaus Cingulatoris, Prior Leopoliensis et Contratarum Russiae, Podoliae Vicarius gener. Ordinis praedicatorum 1462	178. 179	
Nicolaus Corsner, pellifex 1425	133		Longus Nicolaus v. Leopolis Scab.		
Nicolaus Zmudzilatha faber, 1425	133		Lopaczenski Thomas t. 1472 . . .	191	
Jodocus faber, 1425 . . .	133		Lopuski Johannes t. 1447	155	
Marcus, pistor, 1425 . . .	133		de Lubaczow Petrus vid. Cracovia		
Johannes Judentoter, 1425. 133			Vicarius Stae Mariae.		
Vincencius carnifex, 1425 . 133			de Luben Johannes doctor decreto- torum, 1405. ante 6. Novemb.		
Martinus carnifex, 1425 . 133			1406. 1407	17. 32. 33. 34. 35. 64	
Johannes institor, 1425 . 133			Lubienie, villa	205	
Gregorius Augustini, institor, 1425	133		de Lubin Nicolaus Parava v. Halicz		
Paulus Goldberg, 1425 . . 133			Capitaneus.		
Michael Byelik, 1458. 166—168			de Lubinie Derslaus Wylczek, test.		
Petrus pellifex, t. 1462 . . 178			1494	205	
Martinus aurifaber, t. 1462. 178			Lublin.		
Martinus Hannel, 1521 . . 124			Conventus generalis Regni 1566. 177		
de Leszno Raphael vide Polonia,			Archidiaco- nus.	Stanislaus Tarlo, Secretarius	
Marschalcus Curiae regiae.				Regius, test. 1530	212
Lesznya, fluvius	206		Palati- tinus.	Dobeslaus de Curozwanki t.	
Lethnia, fluvius	74			1493	204
Lezyny, villa	214			Johannes de Szczecocin t.	
Liganza Johannes de Niemirow vid. de Niemirow.				1419. t. 1422. 102. 115. 117	
Lindne Lucas v. Leopolis, Consul.				Petrus de Curow t. 1460.	
Linder Petrus v. Leopolis, Consul.				1461	169. 177.
Liski.				Dobeslaus Kmita de Wiszni- cze t. 1469. t. 1474. 188. 195	
Rector { Johannes Lindetoldi t. 1407. ecclesiae. { 63. 65. 68		Castel- lanus.		Johannes Comes de Tan- czin, Marschalcus Curiae	
Lithuania.				regiae test. 1530	211
Magnus Dux. { Alexander alias Witoldus tutor Wladislai III, filii Wladislai II 1425 . . . 134					

Pag.		Pag.
de Lublin Martinus vide Leopolis		
Praebendarius S. Katherinae		
Castri minoris.		
de Lubomierz Petrus Nossal ministerialis 1496	216	M.
Lubomla	83	Magdeburgensia statua vide Jus theutonicum.
Advocatus. { Hanko 1413	83	Makowiska, villa 213. 214
de Lubrancz Gregorius vide Polonia Vicecancellarius Regni, Scarbimiria Praepositus, Cracovia Praepositus Ecclesiae S. Floriani.		Malechow, villa 102
Lubyatowka, villa Sanocensis terrac .	214	de Malechow Andreas 1419 . . . 102
Lucas de Gorka v. de Gorka.		de Maleczkowice Johannes t. 1458. 166. 167
de Luclawice Nicolaus Taszycki vide Taszycki.		de Malicze Benedictus filius Nicolai vide Cracovia Presbyter.
Lucowski Paulus vide Tarnow Canonicus.		Malman Aberhardus vide Turon Laicus.
Luczha civitas	30	de Maloschow Virzbianta t. 1358. 6
de Luczna Stephanus vide Wratislavia Vicarius et Notarius publ.		de Malowice Jascho Mazowitz 1405. 1407 17. 32
de Ludbrancz v. de Lubrancz.		Marcissius Corczak de Brumoow v. de Brumow.
Ludovicus, Patriarcha Antiochenus ac Papae Nuntius 1474 . . 195. 196		de Morawsko v. de Morawsko.
Lutkonis Johannes de Brzezie vide de Brzezie.		Marcus pistor vide Leopolis Civis. Bonifilii vide Cracovia Alta-rista S. Margarethae in Ecclesia majori.
Lyssakowski Johannes t. 1494 . . 205		Maresius Julius magister Belunensis Notarius t. 1557 4
— vide Wysna Advocatus.		Margaretha filia Johannis de Oszensko et Katherinae, 1460 168
de Lyssky vide de Liski.		filia Martini balneatoris et Elizabethis vide Sandecz Antiqua Civis.
de Lyssow Jacobus, Theolog. profes-sor vide Cracovia Canonicus S. Floriani.		v. Leopolis Civis.
de Lyulkow Stanislaus test. 1456 . . 165		Marianus Cursor et Praedicator v. Leopolis Ordinis praedicato-rum frater.

	Pag.	Pag.
Marienburg.		
Capitaneus.		
{ Sbigneus Cracoviensis terrae		Mathias vide Wojnicz Scolasticus.
Succamerarius gen. 1486 . 199		procurator Mathiae Blondowski,
Marinus Electus Aprutinensis et Pro-		Cantoris premisliensis v. Halicz
curator in Romana curia , test.		Vicarius.
1407 41		Blondowski v. Blondowski.
Markuska villa 214		Clementis de Gnewcow v. Wla-
Martinus V papa 94. 128		dislawia Notarius public.
Laurentii de Lanczberg, Cleri-		de Olawia vide Wratislawia
cus Wratislawiensis dioecesis et		Clericus et Notar. public.
Notarius t. 1406 15. 29		Skotnicki v. Skotnicki.
carnifex v. Leopolis Civis.		de Sluzow v. de Sluzow.
vide Sandecz Antiq. Civis et		Pauli de Tarnow vide Cracovia
balneator.		Presbyter.
Jordansmole v. Jordansmole.		Maxencius familiaris Nicolai Craczmar
de Lublin v. de Lublin.		test. 1407 58
Sborowski v. Zborowski.		Mazoszanin Johannes de Mi-
de Wolnarowa vide de Wolna-		locice v. de Milocice.
rowa.		— de Jaryczow vide
aurifaber v. Leopolis Civis.		de Jaryczow.
Gener magister vide Jaroslaw		Mazowita Johannes (Jessko) ante 6.
Civis.		Novembr. 1406. t. 1407. . 32. 70
Martynow, villa 189		— (Jascho) de Malowi-
de Martynow Cristinus t. 1411. . 77. 78		cze vide de Malowicze.
Maslowski Johannes 1470 189		— de Milocice vide
Mathias familiaris Archiepiscopi Hali-		de Milocice.
ciensis Jacobi t. 1403 . . 13. 14		Mączeslaus de Zurowicze v. de Zu-
vide Chelm Episcopus.		rowicze.
vide Premislia Episcopus.		Mechovia (Miechow) 105
vide Leopolis Supprior Ordini-		Medica 60. 135
nis Praedicatorum.		de Meducha Nicolaus Karnkowski
vide Leopolis Mansionarius ad		test. 1470 189
S. Katherinam.		de Melstin Spytko vide Zawychost
vide Leopolis Vicarius Eccle-		Castellanus.
siae parroch.		Menihard Petrus vide Cracovia Civ.
		Merten Sneider v. Molde Civis.

Pag.		Pag.
de Methel Andreas test. 1467 . . .	185	de Mlodawin Janussius Nicolai vide Gnezno Vicarius.
Michael de Bogumilowice vide de Bo-		Mloth Stanislaus vide Zimnawoda Viceadvocatus.
gumilowice.		de Modlnycza Majori Johannes vide Cracovia Subjudex.
de Briga v. Leopolis Consul.		de Moldavia Nicolaus Hecht . . . 109
de Buczacz v. de Buczacz.		Molde civitas 108. 109
Burza v. Burza.		Proconsul et Jurati civitatis Molde 108
de Czyzow v. de Czyzow.		Juratus. { Jokusch Weber 1421 . . 108
Hulewicz v. Hulewicz.		Civis. { Niklos Hecht ante 1421. 108. 109
de Humyencze v. de Humyencze.		Jost et Merten Sneider 1421. 108
vide Kąkolniki, Plebanus.		de Morawany Jacobus vide Czchow Castellanus.
Krzeczowski v. Krzeczowski.		Morawski Johannes test. 1482 . . 197
Muzylo v. Muzylo.		de Morawsko Marcissius t. 1447 . 155 vide etiam Premislia Judex.
— de Buczacz vide de Buczacz.		Morgenstern vide Leopolis Civis.
Rezenkirch vide Wratislawia		Moskowce, villa 189
Procurator consistorii.		Mossenczicz Waszko t. 1407. 1418. 70. 94
vide Leopolis Decanus.		Mosticius de Stanszow vide de Stan-
vide Leopolis Campanator parr.		szow.
Ecclesiae.		de Moszczana Petrus vide Dobrzyn, Castellanus.
faber vide Leopolis Scabin.		de Moxa Georgius test. 1456 . . . 165
de Michalow Nicolaus vide Wojnicz		Mroczko de Sandzischowice vide de Sandzischowice.
Castellanus, Sandomiria Pala-		Mulawski Sebastianus vide Czartkow
tinus, Cracovia Castellanus.		Comendarius et Biele Plebanus.
Michno Nicolaus vide Sandecz Antiq.		Muzylo Michael vide Camieniec Castellanus.
Consul.		— de Buczacz vide de Buczacz.
Miczko Tworcowicz de Rodancze vide		
de Rodancze.		
Miczslaus vide Tyniec abbas.		
Mikitha de Olszenski v. de Olszenski.		
de Milocice Johannes Mazoszanic test.		
1407 60		
Misleczski Petrus v. Sandecz Antiq.		
Scabinus juratus.		
Miszkowski Petrus vide Wielun Ca-		
stellanus.		

	Pag.		Pag.
Muszorowski Johannes test. 1417	93	Nicolaus Beszath vide Beszath.	
Myedzerzecz.		Brodawka v. Brodawka.	
Castellanus. { Dobrogostius de Ostrorog		de Brzezie v. de Brzezie.	
test. 1493	204	alias Canthorek vide Canthorek alias Nicolaus.	
Myedzyborze	198	de Clocowicze vide de Clocowicze.	
Plebanus. { Georgius test. 1484	198	Chrzanstowski vide Chrzanstowski.	
Myescze, villa	214	de Curozwanki vide de Curozwanki.	
Mygacz Albertus vide Jaroslaw Civis.		de Cuthno v. de Cuthno.	
Myklassius Johannes Fredro de Pleszowice vide Fredro Myklassius de Pleszowice.		Cztan v. Cztan.	
de Myklaszow Folmarus vide Leopoldus Civis.		Drogossy de Chroberz vide de Chroberz.	
de Mylocice Johannes Mazowita 1405. 20		de Drzewicza vide de Drzewicza.	
de Mylowanye Franczko Camerarius		Dulna vide Wratislawia Clericus et Notar. publ.	
test. 1447	154. 156	Furman v. Furman.	
de Mzurow Johannes test. 1419	97	Golambek de Natkowice vide Golambek.	
de Mzurowice Johannes test. 1447	155	— de Rybothycze vide Golambek.	
Nicolaus test. 1447	155	de Gologory v. de Gologory.	
		Gologorski v. Gologorski.	
N.		Grochota de Glinka vide Grochota.	
Natkow Pothok, rivulus	206	Hleb de Sennow v. Hleb.	
de Natkowice Nicolaus Golambek v.		Jordan de Zakliczin vide de Zakliczin.	
Premislia Subjudek.		Kaczlowski v. Kaczlowski.	
Neco Reusze v. Leopolis Consul et		Karnkowski de Meducha vide Karnkowski.	
Scabinus.			
Nemerza v. Cracovia Canonicus.			
Nicolaus episcopus Ferentinus, Auditor			
causarum palacii apostolici ante			
6. Novembr. 1406. 1407. 38. 39. 49			
Rector ecclesiae de Trebowla			
test. 1403	14. 15		
Beleczki v. Beleczki.			
Berner vide Leopolis magister			
civium.			

Nicolaus Kmita de Wisznice v. Kmita.
 de Knehynicze vide de Knehynicze.
 de Koscielec v. de Koscielec.
 Kulikowski vide Kulikowski.
 Kunaczowski v. Kunaczowski.
 de Lathoszyn v. de Latoszyn.
 de Michalow v. de Michalow.
 de Mzurowice vide de Mzurowice.
 de Nowe v. de Nowe.
 de Nowosyelcze vide de Nowosyelcze.
 de Ostrow v. de Ostrow.
 Parava de Lubin v. de Lubin.
 Primus v. Primus.
 Pthaczek v. Pthaczek.
 Pyenyszek v. Pyenyszek.
 de Radomino vide de Radomino.
 Strasz de Byalaczow v. Strasz.
 Swanczecz v. Swanczecz.
 Swidnicz v. Wratislawia Advocatus consistorii, procurator et judex.
 de Szadek vide de Szadek.
 Szenienski v. Szenienski.
 de Szydlowiec v. de Szydlowiec.
 Taszycki v. Taszycki.
 de Tluchow v. de Tluchow.
 Wilczek v. Wilczek.
 de Voczechowicze vide de Voczechowicze.
 Wolcowski v. Wolcowski.
 Wolski v. Wolski.

Nicolaus V papa 161
 de Zakrzow v. de Zakrzow.
 Zamosczki v. Zamosczki.
 de Wyeloglowy v. de Wyeloglowy.
 vide Gnezno Archiepiscopus.
 vide Camieniec, Episcopus.
 vide Polonia, Vicecancellarius et Cracovia Praepositus S. Floriani.
 vide Leopolis, Prior Ordinis Praedicator., Vicarius Generalis Podoliae et Lithuaniae.
 vide Cracovia Canonicus et officialis et Sandomiria Custos.
 vide Premislia Decanus.
 vide Leopolis, Rector scolarum, Vicarius ecclesiae Cathedralis ad S. Mariam et frater Fratrum Minorum.
 vide Sanok Judex.
 Arcufex vide Leopolis Civis.
 Boefel vide Leopolis Campanator paroch. eccles.
 Carpentarii v. Leopolis Superior Ordin. Praed.
 Cердо vide Leopolis Civis.
 Cingulatoris cantor v. Leopolis, Ord. Praed. frater.
 Frater vide Polonia Capellanus reg.
 de Corcin alias de Nova Civitate vide Jaroslaw Plebanus.
 Leonis vide Leopolis frater Ordinis Praed.

Pag.	Pag.
Nicolaus Sculteti vide Leopolis Cons.	
Wigandi v. Premislia Decanus	
et Cracovia Canonicus S. Egidii.	
olim Michaelis Wrawendinst de	
Ladislawia v. Wratislawia Presb.	
Nicodemus Kischinski v. Kischinski.	
Spiczinski v. Spiczinski.	
de Niemirow Liganza Johannes vide	
Lancia Palatinus.	
de Niemyglow Slawyecz v. Sochaczow	
Castell. et Capit.	
de Nigro rivulo Gregorius v. Polonia	
Procurat. Regius.	
Nos Johannes v. Leopolis Vojevoda.	
Nossal Petrus de Lubomierz vide de	
Lubomierz.	
Noszovicz Paulus v. Jaroslaw Civis.	
de Nova curia Glowacz Johannes t.	
1392	
de Nowe Nicolaus v. Leopolis Prae-	
bendarius capellae S. Katheri-	
nae Castri minoris.	
de Nowicza Iwaschko test. 1447. 154. 156	
de Nowosyelcze Nicolaus v. Camie-	
niec Succamerarius.	
Sigismundus v. Podolia Judex.	
Nyadzeow, villa	187
molendinum	187
de Nyenczin Vincencius t. 1447 . .	156
Nyessyen, rivulus	123
de Nyeszwyeszcz Clemens t. 1470 .	189
Nyetopirz Thomas v. Sandecz Antiq.	
Scabinus juratus.	
Nykel v. Thicbyn Advocatus.	
Nysa, civitas	30
	O.
Obroschin, villa Archiepiscopi Leopol.	
	165. 166
Tenutarius. { Petrus Petri de Schamotuli	
	Poznaniensis Castell., 1458. 165
de Obychow alias de Sobotha Ra-	
phael 1421. 1425 . 110. 112. 130	
Iwan vide Szrem Castellanus,	
Leopolis Capitaneus, Russia	
Capitaneus.	
Oddo Diaconus Cardinalis S. Georgii	
ad Vallum aureum 1407 . .	44.
	51. 52. 55
Odrowanz Andreas de Sprowa vide	
de Sprowa.	
Paulus de Sprowa v. de Sprowa.	
8 Petrus de Sprowa v. de Sprowa.	
— v. Russia Palatinus,	
de Ogrodzenecz Starislaus test. 1408. 71	
Olech kmeto	192
de Oleschnycza Andreas v. Sandecz	
Castellanus.	
Olesko v. Leopolis Judex.	
Hrudcowicz vide Hrudcowicz	
Oleszko Szczeski v. Soczski.	
156 Olomucia	30
de Olszenski Mikitha test. 1420 . .	105
de Oltarzowo Przeczslaus, Clericus	
Plocensis dioecesis, t. 1405 . .	18
Opalenicki Petrus vide Polonia Ma-	
gister Curiae, Łąd Castellanus.	

Pag.		Pag.
Opatowiec, oppidum	100 de Ostrow Cristinus v. Cracovia Ca-	
de Opoczno Stanislaus theolog. profes.,	stellanus et Capitaneus.	
provinciar. Poloniae, Bohemiae	— vide Sandomiria	
Minister provincialis et commis-	Palatinus.	
sarius generalis Ordin. frat.	Nicolaus v. Biecz Castellanus.	
minor. S. Francisci et Monia-	de Oszwyaczyn Johannes v. Cracovia	
lum S. Clarae 1559 . . . 2 — 4	Canonicus S. Floriani.	
de Oporow Johannes vide Brzesc	Otmachaw, civitas	30
Palatinus.	Otta de Chodecz v. de Chodecz.	
Petrus v. Lancicia Palatin.	Ozarowski Sylwester v. Polonia Suc-	
Wladislaus vide Cracovia Prae-	camerarius Curiae regiae, Zawi-	
positus S. Floriani, Polonia Vi-	chost Capitaneus.	
cecancelarius.	Ozensko, villa 168. 169. 197	
Oppul, civitas	30 de Ozensko et Czyeszaczin Jacobus et	
Oraczowicz Clemens vide Sandecz	Alexius fratres germani Doro-	
Antiq. Proconsul.	theae uxor legittimae nobilis	
de Orinino Riezco test. 1456 . . . 165	Nykel, Advocati de Thiczym 1447. 155	
Orzechowce, villa 205	Johannes ante 1460 168	
de Orzechowcze Alexander vid. Pre-		
mislia Camerarius.		
Osanna Katharina, uxor legittima Jo-		
hannis Szychowski 1409 . . .	Pampowski Ambrosius vide Ros-	
Oschwicza, villa	75 pierz Castellanus.	
de Oschwitz Stanislaus Lamberto-		
wicz 1411	76 Parava Nicolaus de Lubin vide de	
de Ossolin Johannes v. Radom Castell.	Lubin.	
de Ossyek Petri Petrus notarius vide	79 Parionensis Regio 41	
Wladislavia clericus.	Parvus Peterlinus v. Leopolis Scab.	
Ostaph de Dawidowo v. de Dawidowo.	Paschco de Bogumilowice vide de Bo-	
de Ostrorog Dobrogostius vide Mye-	gumilowice.	
dzerzecz Castellanus.	Zlodzei vide Zlodzei.	
Johannes v. Poznan Castell.	Passchenko Andreas vide Zimnawoda	
Sandywogius v. Poznan Palat.	Juratus.	
Stanislaus v. Calissia Palatinus.	Paulus Balinski v. Balinski.	
	Beglowski v. Beglowski.	
	de Bogumilowice vide de Bogu-	
	milowice.	

P.

Paulus de Burzynski v. de Burzynski.	Petrus Stanislai de Coritho vide de Coritho.
Andreae de Byczki vide de Byczki.	de Curozwanki vide de Curozwanki.
de Crassow v. de Crassow.	de Curow v. de Curow.
Deruch v. Deruch.	de Czebrow vide de Czebrow (Czebrowski).
Hoczenplocz vide Wratislawia	de Dobyeow v. de Dobyeow.
Clericus et notar. publ.	Dobyejowski de Sarnek vide Dobyejowski.
Lucowski v. Lucowski.	Dunin de Prawkowice vide Dunin.
Odrowanz de Sprowa vide de Sprowa.	Eyzenhutel v. Leopolis Consul et Civis.
de Sprowa v. de Sprowa.	Fabiani de Wolfram vide de Wolfram.
Slodzey de Kostelecz vide de Koscielec.	Falkenberg vide Wratislawia Clericus et notar. publ.
Sutor v. Leopolis Civis.	de Falkow v. de Falkow.
Szczucowski v. Szczucowski.	Folmar v. Leopolis Consul.
de Vaczovycze vide de Vaczovycze.	de Gay v. de Gay.
de Zamyechow v. de Zamyechow.	Golambek v. Golambek.
Peisar Nicolaus vide Sandomiria Archidiaconus.	— de Zimnawoda vide de Zimnawoda.
de Pelnatycze Petrus Phal v. Leopolis Tribunus.	de Grochowcze vide de Grochowcze.
Penansco (Pieniążek) Nicolaus vide Cracovia Canonicus.	Kmita de Wisznice v. Cracovia Palatinus.
Peterlinus vide Premislia Civis.	— Solenski de Wisnicze v. Solenski.
de Petrecz Johannes 1405 20	alias Kussypyetrzyk v. Wyrzb bow Tenutarius.
Petrus clericus, filiaster plebani de Halicz, test. 1452 162	de Lathoszyn vide de LaLatoszyn.
de Bachcice v. de Bachcice.	Mischkowski v. Mischkowski.
Bassalik v. Bassalik.	
Bloch de Buczkow v. Bloch.	
Cerdo v. Leopolis Civis.	
de Charbinowice v. de Charbinowice.	

Pag.	Pag.
Petrus de Moszczana vide de Moszczana.	Petrus v. Wladislavia Episcopus. vide Camieniec Postulatus ecclesiae.
Nossal de Lubomierz v. Nossal.	vide Polonia Marschalcus Curiae regiae.
Odrowansz v. Odrowansz.	vide Cracovia Tribunus.
— de Sprowa vide de Sprowa.	vide Leopolis Notarius.
Opaleniczki v. Opaleniczki.	vide Leopolis Praedicator.
de Opporow v. de Oporow.	Bartkonis v. Sandecz Antiq. Civis.
Petri de Ossyek vide de Ossyek.	Filius Martini balneatoris et Elizabethis vide Sandecz Antiq. Civis.
Phal de Pelnatycze v. Phal.	Phal Petrus de Pelnatycze v. de Pelnatycze.
Pellifex vide Leopolis Consul et Civis.	Phedko Podwyrzbyeczki test. 1470 . 189
de Prochnik v. de Prochnik.	Philippus vide Premislia, Officialis.
de Radochoncze vide de Radochoncze.	de Pilcza Johannes vide Cracovia Palatinus et Russia Palat.
Romanowski v. Romanowski.	Stanislaus vide Premislia Sucamerarius.
Petri de Schamotuli v. de Schamotuli.	Piotrkow, oppidum 181. 204 Conventus generalis 1462. 1493. 181. 203
Staviski v. Staviski.	Pistor Andreas v. Leopolis Consul. Johannes v. Leopolis Civis.
Stecher vide Leopolis Consul et Civis.	de Plechow Albertus Jaschonis test. 1406 19
Swystelniczske vide Swystelniczske.	Pleszowice, villa 205
Szaffranecz v. Szaffranecz.	de Pleszowice Hyndrich Fredro 1472. 191 Miklassius Johannes Fredro testis 1494 205
de Tomice v. de Tomice.	Plock.
de Wisnicze v. de Wisnicze.	Episcopus. { Jacobus testis 1419 . . . 100 33 b
Wlodkowicz v. Wlodkowicz.	
Wlodkowicz (Wlodenonis) de Charbinowicze vide Wlodkowicz.	
Wolbrami v. Wolfram.	
de Zamoscze v. de Zamoscze.	
Zoltanski v. Zoltanski.	
Zomerstein v. Zomerstein.	
vide Cracovia Episcopus.	

	Pag.		Pag.
Presbyter		Florianus filius Floriani de	
et			
Notarius.		Znancz 1405 16. 18	
Pobuk, fluvius	7		
Poczajowice, villa	73. 74. 180		
Podgrodski Johannes de Dembycza v. de Dembycza.			
Podhajcze, oppidum.	206 — 208		
Ecclesia et ejus Rector	. . . 207		
Podhoraj, villa 121		
Podolia 146. 164		
Vicarius		Nicolaus Cingulatoris, Prior	Rex.
gener. Ordin.		Leopoliensis et Contratarum	
niss Praed.		Russiae et Lithuaniae, Vicari-	
		rius gen. Ordin. Praedicat.	
		1462 178. 179	
		Hriczko de Pomorzany test.	
		1461 177	
Palati-		Stanislaus de Chotecz test.	
nus.		1462 181	
		David de Buczacz Colomien-	
		sis Capitaneus 1484 . . . 197	
Capitaneus.		Bartossius de Buczacz 1456.	
		164. 165	
Judex.		Sigismundus de Nowosyelcze	Regina
		test. 1456 164	
Subjudex.		Johannes de Boroscowce t.	
		1456 164	
Podwyrzbyeczky Phedko test. 1470. 189			
Polaniec.			
Castellanus.		Mathias de Wroczymowice	
		t. 1493 204	
Polonia	. 24. 71. 136. 183. 203. 210		
Reges 211		
Regina sine nomine 137		
Kazimirus Magnus.	1—3. 5. 90.		
	116. 126. 173. 211. 213		
Wladislaus Jagiello	. 7. 8. 16.		
	17. 31. 34. 42. 47. 59. 67. 70.		
	72. 73. 83. 85. 87. 88. 90. 92.		
	99. 101. 103. 104. 114.		
	116. 121. 122. 124. 125.		
	129. 131. 133—138. 142. 144.		
	146. 171. 173. 180		
Wladislaus de Warna	. 129. 142		
Kazimirus Jagiellonides.	140. 160		
	165. 169. 170. 172. 176. 180.		
	181. 185. 187. 193. 200		
Johannes Albertus	. 203. 205.		
	210. 211		
Sigismundus I.	. 124. 146. 211		
Stephanus	. 172. 174. 212		
Sigismundus III.	. . 174. 181		
Johannes Kazimirus	. 172. 186		
Michael 174		
Johannes III. 174		
Augustus II. 174		
Augustus III. 174		
Sophia uxor Wladislai II et			
tutor Wladislai III. 1425.			
relicta 1446 . . . 134. 152			
Hedwigis filia regis Wladislai II.			
1425 133			
Albertus, Gneznensis Archi-			
episcopus t. 1425. t. 1431.			
	129. 145		
Johannes, Gneznensis Archi-			
episcopus test. 1462 . . . 181			

	Pag.		Pag.
Marschalcus Regni.		Sbigneus de Brzezie t. 1409. t. 1419 75. 100 Nicolaus de Brzezie t. 1460. t. 1461 169. 173 Johannes de Rythwiany, Sandomiriensis Castellanus t. 1469. t. 1474 . . . 188. 195 Petrus de Wisnicze, Scepuniensis Capitaneus t. 1494. 210 Stanislaus de Chodecz, Leopoliensis Capitaneus t. 1521. 124. 125	{ Janussius, decretorum doctor ante 1496 213. 214 Johannes Laski 1507 . . 146 Christopherus de Szydlowyecz, Cracoviensis Palatinus et Capitaneus generalis, Sieradiensis, Novae Civitatis Korczin, Sochaczoviensis et Gostinensis Capitaneus test. 1521. 125
Cancellarius.		Johannes 1358 6 Albertus, Episcopus Cracoviensis 1409. 1415. 1419. 1422 75. 87. 89. 91. 100. 115. 117. 118 Johannes, Cracovien. Decanus test. 1424. t. 1425 . 124. 129. 135 Johannes, Wladislawien. Episcopus t. 1430. t. 1431. 143. 145	Nicolaus, Praepositus S. Floriani t. 1405. 1407. 1408. 1409 18. 60. 71. 73 Donin, Decanus et Praepositus Cracoviensis, 1409. 1415. 75. 89. 91 Johannes Szafraniec, Cracoviensis Decanus test. 1419. 1420. t. 1422. . . 102. 104 105. 115. 118
Vicecancellarius.		Johannes de Koneczpole 1451 160 Johannes, Wladislawiensis Episcopus t. 1461. 1462 . 173. 177. 181 Creslaus de Curozwanki, Cantor, Decanus et Canonicus Cracoviensis Cathedralis et S. Michaelis in Castro Cracoviensi Praepositus, t. 1487. t. 1493 . . . 201. 204	Stanislaus Ciolek, Cracoviensis Cantor, Scolasticus Sandomiriensis et Custos Gneznensis t. 1424. 1425. 124. 126. 129. 136—138 Wladislaus de Opporow, doctor decretorum, Praepositus S. Floriani t. 1430. 1431. 1433 . 143. 145. 146 Johannes Lutkonis de Brzezie doctor utriusque juris, Sedis Apostolicae Protontarius et ejusdem Sacri palacii causarum auditor, Archi-

	Pag.		Pag.
Vicecancel- larius.		Marschal- cus Cu- riiae re- giae.	Petrus test. 1419 . . . 100 Petrus Dunin de Prawko- wice test. 1460 . . . 172 Nicolaus Beszath test. 1461. 173 Stanislaus de Brzezie; test. 1487 201 Raphael de Leszno t. 1493. 204 Petrus Kmita Solenski de Wisnicze, Premisliensis Ca- pitaneus test. 1521 . . . 125 Johannes Comes de Tan- czin, Lublinensis Castellanus test. 1530 211 Petrus Opaleniczki, Landen- sis Castellanus. test. 1530. 212 Johannes Tarlo t. 1530 . 212
Thezaura- rius.		Magister Curiæ re- giae.	Sylvester Ozarowski, Zawi- chostensis Capitaneus, test. 1530 212
Vicethe- zaurarius.		Incisor Cu- riiae reg.	Pincerna Curiæ reg.
Vicecancel- larius Cu- riiae regiae.		Dapifer Curiæ reg.	Secretarius Regius.

	Pag.		Pag.
Secretarius Regius.		Poznania.	
Stanislaus Tarlo, archidiaco-nus Lublinensis 1530 . . .	212	Albertus test. 1409 . . .	73
Bernardus Wapowski, Can-tor Cracoviensis test. 1530. 212		Andreas test. 1419. t. 1424.	
Nicolaus Zamoscki, Praepo-situs Tarnoviensis t. 1530. 212		t. 1425 . . . 100. 124. 129	
Procurator regius.		Andreas test. 1461. t. 1462.	
Comes Gregorius de Nigro rivulo test. 1357	2	177. 181	
Viceprocu-rator regius in Nova Sandecz.		Uriel test. 1493	204
Johannes dictus Gladisch t. 1357	2	Petrus de Tomice, Regni Po-loniae Vicecancellarius test.	
Exactor regi. pecu-niarum fu-malium in terra Russiae.		1521	125
Januschko Tholmacz Leopo-liensis Civis 1424. 1425. 122. 123. 129		Vincencius Kielbassa 1464 . 182	
Capellanus regius.		Albertus de Zychlin, Regni Poloniae Vicecancellarius, Sandomiriensis, Gneznensis et Cracoviensis Custos, Wla-dislawiensis et Poznaniensis	
frater Nicolaus test. 1357. 2		Canonicus 1469	188
Confessor regius.		Andreas Crzicki, Cracovien-sis Canonicus et S. Floriani	
frater Laurentius t. 1357 . 2		Praepositus, Secretarius Re-gius test. 1521	125
Marschalcus Curiae regi-nalis.		Stephanus Petri de Latho-rzewo notar. publ. 1407 . 58	
Johannes de Zagorzany 1446. 152		Sandiwogius de Ostrorog t. 1430	143
Subdapifer Curiae regi-nalis.		Lucas de Gorka t. 1461. test. 1462	177. 181
Johannes de Zagorzany 1446. 152		Mosticius de Stanschow t. 1415	86. 89
Magister Curiae re-ginalis.		Petrus Petri de Szamotuli,	
Nicolaus Wolski, Sochaczowiensis Castellanus, test. 1530	212	Tenutarius villa Obroschin, 1458. t. 1460 . . . 165. 172	
Polonia Major.		Johannes de Ostrorog test. 1493	204
Capita-neus.		34 a	
Nicolaus de Cutno, Lanci-ciensis Palatinus test. 1493. 204. 205			
Polonus	198		
de Pomorzany Hriczko vide Podolia			
Palatinus.			
Poprod, fluvius	1. 2		
Episco-pus.			
Cancella-rius.			
Canonici-us.			
Praeposi-tus eccl-e-siae.			
Clericus.			
Palati-tinus.			
Castel-lanus.			

Prandoczin.		Praeposi- tus eccles.	Benedictus 1425 131
Rector eccl. parroch.	Petrus Wolfram 1407 . . . 42. 46. 57. 58		Nicolaus Michaelis Frawen- dinst de Ladislavia, public. notar., Wratislawiensis pres- byter 1425 132
de Prawkowice	Petrus Dunin vide Polonia Marschalcus Curiae reg.	Scriba Consistorii	Nicolaus Kmita de Wisni- cze 1443 150
Premislia	30. 66. 71. 132. 169. 181. 188. 191. 204		Stanislaus Kmita de Wisni- cze t. 1493 204
	districtus 190	Castellanus.	Petrus Kmita Solenski de Wisnicze, Marschalcus Cu- riae regiae test. 1521 . . 125
	capitulum 133		Spitko de Jaroslaw 1467 . 183
	zuppae 145		Stanislaus de Pilcza 1482 . 196
	zupparii 145		Stanislaus Derssnyk de Ro- kitnicza test. 1494 . . . 205
	Mathias 1406. 1407. test. 1415. ante 1420. ante 1425. 29. 53. 56. 86. 104. 131. 132	Capitaneus.	Petrus de Grochowce test. 1447 154
Episco- pus.	Janussius 1425. 131—133. 135	Succame- rius.	Waszko de Rybothicze 1460. 1464 168. 192
	Johannes Karnkowski test. 1530 211		Marcissius de Morawsko 1472 190. 191
	Venceslaus Sierakowski 1743. 185		Jacobus test. 1407 . . . 56
Postulatus.	Nicolaus Primus test. 1493. 204		Johannes Folmar t. 1407 . 56
	Petrus Betka 1425 . . . 131		Johannes Wolczko t. 1407. 56
Praelatus et Canoni- cus.	Nicolaus Calvus 1425 . . . 131		Nicolaus Wigandi, doctor de- cretorum, canonicus Sti Egi- pii 1407 . 46. 47. 54. 56—58
	Johannes Weygandi 1425 . 131		60 — 69
Canonicus.	Jacobus test. 1407 . . . 56		Philippus 1425 131
	Johannes Folmar t. 1407 . 56		Cantor ecclesia.
	Johannes Wolczko t. 1407. 56		Mathias Blondowski 1452 . 161
Decanus.	Nicolaus Wigandi, doctor de- cretorum, canonicus Sti Egi- pii 1407 . 46. 47. 54. 56—58		Johannes Nicolai de Crosno, Praedica. ad Eccl. parr. S. Ma- riae in Lamburga 1407 . 57
	60 — 69		
Officialis.	Paulus de Zamyechow t. 1447. 154		
	Nicolaus Golambek de Nat- kowice 1460. 1464 . 168. 192		
Cantor ecclesia.	Nicolaus Hleb de Sennow 1472 190. 191		
Presbyter.	Jacobus de Cieszacin t. 1494. 205	Subjudex.	

	Pag.		Pag.
Camerarius.		Alexander de Orzechowce 1494 205	Ptaczek Nicolaus 1467 184 Sigismundus de Czastkowice v. de Czastkowice.
Subdapifer.		Alexander de Prochnik test. 1460 169	Pyenyaszek Nicolaus de Witowice vide de Witowice.
Tribunus.		Petrus de Radochoncze t. 1472 191	
		Johannes Doleator t. 1425. 132	R.
		Jaschko test. 1425 . . . 132	Radko de Soroki v. de Soroki.
Consul.		Staudener Johannes test. 1425 132	Radlicza Martinus 1464 192
		Johannes Wolgemut t. 1425. 132	Radlow 159
		Jacobus Aurifaber t. 1425. 132	de Radochoncze Petrus v. Premisla Tribunus.
Civis.		Sigismundus Pellifex test. 1425 132	Radom.
		Peterlinus test. 1425 . . . 132	Castellanus. Johannes de Ossolyn t. 1430. 143 Stanislaus de Szydlowiec t. 1493 204
Primus Nicolaus v. Premisla Postu- latus Ecclesiae.			de Radomino Nicolaus vid. Dobrzin Venator.
de Prochnik Alexander v. Premisla		Subdapifer.	Radwan Stanislaus v. Leopolis Or- dinis Praedicat. frater.
		Petrus test. 1447 155	Radymna 190
		Alexander test. 1447 155	Raich Jorge v. Leopolis Consul.
Proszowice, oppidum		104	Raniewicze, villa 74
de Proszowice Jacobus Alberti vid. Cracovia Presbyter.			Ranisch de Cieszacin majori vide de Cieszacin.
Przeczslaus de Oltarzowo vide de Oltarzowo.			Raphael frater Spitkonis de Jaroslaw
Przepyorowski Dominicus t. 1494 . . 205			Premisliensis Succamerarii, ante 1467 184
Przeszliczicz (Przesluzzicz) Wolczko t. 1407 70			vide Wojnicz Castellanus.
alias Wolczko vide Halicia Ca- pitaneus.			de Leszno v. de Leszno.
Przeworsko 155. 193			de Obychow vide de Oby- chow.
de Przythyk Johannes vide Zarnow Castellanus.			de Sobotha alias de Obychow vide de Sobotha et de Oby- chow.

	Pag.		Pag.
Rawa.		Rosa Andreas vide Leopolis Episcopus Coadjutor, Theomonensis Archiepiscopus, Leopolis Archiepiscopus.	
Palati- { Andreas de Kozlow test. nus. 1493 204			
Rewtho Tywnus de Sczirzecz vide Sczirzecz Tywnus.		Rosenlecher Petrus vide Leopolis Scabinus.	
Rewuth Andreas test. 1424 . . . 122		Rospierz.	
Riczco de Orinino vide de Orinino Riczco.		Castellanus. { Ambrosius Pampowski test. 1487. t. 1493 . . . 201. 204	
Rinco de Szorawniki vide de Szo- rawnniki.		de Roszborz Jaczko vide Premislia Subpincerna.	
Ritter Niclas v. Leopolis Civis.		de Roszprza Laurencius Zukonis vid. Gnezno Clericus.	
Roczstwo , villa 189		Rotherus v. Leopolis magister.	
de Rodancze Miczco Tworcowicz, Scul- tetus in Zubrza ante 1423 . . 119		Rudawy Pothok 206	
Rogki , villa Sanocensis terrae . . . 214		de Rudowo Jaschko test. 1358 . . 6	
de Rogow Hincza vide Sandomiria Castellanus.		de Rupnyow Jacobus test. 1496 . . 216	
Rokethnicza , fluvius 178		Russe Neco vide Leopolis Consul et Scabinus.	
Rokietnica , villa 205		Russia . . . 8. 29. 31. 48. 59. 70. 73. 87. 129. 136. 143. 171. 180	
Rokitna , fluvius 123		{ Nicolaus Cingulatoris Prior Leopoliensis, Podoliae et Lithuaniae Vicarius gener. Ordinis Praedicator. 1462. 178. 179	
de Rokytnycza Stanislaus Derssnyak, consors Barbarae de Dubyeczko ante 1487 200			
— vide Premislia Succamerarius.			
Roma 41. 44. 53. 128			
Ecclesia. { St. Mariae majoris . . . 128		Petrus Odrowansch de Spro- wa, Capitaneus Russiac ge- neralis 1447. ante 1452. 155. 161	
pontifex 149			
ecclesia 148. 149. 196			
Curia . . . 24. 27. 28. 37. 38 40—42. 47. 49—51. 60. 62. 67		Andreas Odrowansch de Sprowa, Capitaneus Russiae generalis 1458 165	
de Romanow Hleb test. 1411 . . 77. 78			
Romanowski Petrus test. 1447 . . 154			
	Vicarius gener. Ordini- nis Praed.		
		Palatinus.	

	Pag.		Pag.
Palatinus.	Stanislaus de Chotecz, Capitaneus Camenecensis et Haliciensis test. 1469 . . . 188	Rutheni	29. 198
	Johannes de Pilcza t. 1487. test. 1493 201. 204	Ruthenicae pecuniae . . .	77 — 79
	Otta de Chodecz, Haliciensis, Sniatiniensis et Colomiensis Capitaneus 1521.	Ruthenici Fertones	107
		Ruthenus Jurko	123
		Petrus Sutor vide Leopolis Civis.	
	Kmita sine anno 163	de Ryboticze Waszko v. Premislia Judex.	
	Johannes de Tarnow sine anno 94	Rychcice, villa 205. 206	
	Florianus de Coritnicza 1409 75	de Rychcice Johannes Korytko 1462. 180	
	Iwan alias Iwo de Obychow, Szremensis Castellanus 1412. 1417. 1418. test. 1419. 82. 92. 93. 102	Rychcicki Johannes 1494 205	
	Spithko de Tarnow t. 1422. 1424. ante 1425 115. 118. 121. 135	Rymer Franciscus vide Leopolis Consul.	
Capitaneus.	Petrus (Wlodkowicz) de Charbinowice test. 1425. 130. 135	Rypin Conradus v. Leopolis Consul et Civis.	
	Petrus Odrowansch de Sprowa, Russiae Palatinus 1447. ante 1452 155. 161	de Rytwiany Derslaus vide Sandomiria Palatinus, Siradia Castellanus.	
	Vincentius de Schamotuli ante 1458 166	Johannes vide Sandomiria Castellanus, Polonia Marschalcus.	
	Andreas Odrowansch de Sprowa, Leopoliensis Palatinus 1458. t. 1461. t. 1462. 165. 166. 173. 177. 181	de Rzepnewo sine cognomine testis 1458 168	
	Johannes de Wyssoke 1458. 165. 166	de Rzeschow Johannes test. 1415 87	
		S.	
		Sabla Johannes v. Sandecz Antiq. Consul.	
		Sambor 185	
		Capita-neus.	Wlodko test. 1425 131
			Johannes Odrowansz de Sprowa, Sandomiriensis Da-
			pifer 1469 186
Subjudex.	de Sambor Petrus vide Leopolis civis.		
			34 b

Samborar Nicolaus v. Leopolis civis.			
San, fluvius	190		
Sandecz Nova	1	Consul.	
Antiqua 1—6. 90. 141. 172. 174			
Cenobium Stae Clarae . . . 1. 3			
Oppidani 172. 173			
Decanus. { Johannes de Dambrowka t.			
1448 159			
Plebanus. { Felix Mathiae de Sandecz			
Antiq. Notarius et vicecomes palatinus t. 1557. 1559. 2. 4			
Prior. { Gabriel Calissiensis Confessor t. 1579. t. 1581 . . 4. 5			
Abbatissa et Conventus Monasterii Sororum Sanctimonialium			
1415 90			
Abbatissa. { Hedwigis Trzecieska 1533 . 5			
Stronzka Dorothea t. 1581. 4			
Petrus de Curow t. 1443 . 151			
Castellanus. { Stanislaus Vantropka de			
Strzelcze test. 1474 . . . 195			
Andreas de Oleschnycza t.			
1493 204			
Capitaneus. { Petrus de Wisznicze, Scepusiensis Capitaneus, test.		Civis.	
1493 204			
Procurator. { Nicolaus Taszycki de Luczlawice, Cracoviensis Judex			
et exactor gener. 1533 . . 5			
Viceprocurator. { Johannes Gladisch t. 1358. 6			
Concionator. { Jacobus de Lublin t. 1581. 4			
Proconsul. { Oraczowicz Clemens 1559 . 2			
Thomas Schur test. 1533 . . 5			
Nicolaus Michno t. 1533 . . 5			
Burnak Johannes 1559 . . 2			
Sabla Johannes 1559 . . 2			
Zwonik Johannes 1559 . . 2			
Mathias Bul 1430 . . . 141		Advocatus.	
Thomas Nyetopirz 1430 . . 141			
Stanislaus Kloczek 1430 . . 141			
Martinus Czoskiglowa 1430. 141			
Stanislaus Zaczekacz 1430. 141			
Albertus Serodzinski 1430. 141			
Nicolaus Weychtek 1430 . . 141			
Petrus Misleczski 1430 . . 141			
Martinus balneator ante 1430. 141			
Elizabeth reicta Martini olim balneatoris de Antiqua			
Sandecz 1430 141			
Petrus filius Martini et Elizabethis 1430 141			
Margaretha filia Martini et Elizabethis 1430 141			
Dorothea filia Martini et Elizabethis 1430 141			
Anna filia Martini et Elizabethis 1430 141			
Petrus Bartkonis 1430 . . 141			
Johannes Kokorzeco 1430 . . 141			
Kuligo 1430 141			
Jacobus dictus Surma 1430. 141			
Nicolaus Zachnicz, procurator Elizabethis relictæ Martini olim balneatoris de Sandecz Antiqu. 1430 141			

Sandiwigius de Chomaczice vide de Chomaczice.		Derslaus de Rytwiany test.
de Czarnkow v. de Czarnkow.		1461. t. 1462 . . . 177. 181
de Laszenycze vide de Laszenycze.		Spitko de Jaroslaw, avns
de Ostrorog v. de Ostrorog.		Spitkonis de Jaroslaw, Pre- misiensis Succamerarii, ante
Sandko falconista test. 1443 . . . 151		1467 184
Sandochna consors Spitkonis de Jaroslaw, Sandomiriensis Palatini ante 1467 184		Dobeslaus Kmita de Wisznice ante 1487 200
Sandomiria 72. 115. 117. 143		Michael de Bogumilowice t.
Archidiaco- nus. { Nicolaus Peizar, magister theologiae professor 1407. 60 — 67		1409. t. 1415 75. 91
Custos. { Nicolaus Doctor decretorum, Canonicus et Officialis Cracoviensis, 1406 . 15. 19. 20		Michael de Cziszow t. 1422. t. 1430 115. 117. 143
Scolasticus. { Albertus de Zychlin, Regni Poloniae Vicecancellarius, Gneznensis et Cracoviensis Custos, Wladislaviensis et Poznaniensis Canonicus 1469. 188		Hyncza de Rogow t. 1461. test. 1462. ante 1474 . . . 177 181. 193
Palatinus. { Stanislaus Ciolek, Cracoviensis Cantor, Gneznensis Custos et Regni Poloniae Vicecancellarius 1424. 1425. 126. 136		Johannes de Rytwiany, Regni Poloniae Marschalcus test. 1474 195
		Nicolaus de Szydlowiec, Regni Poloniae Thesaurarius test. 1521. t. 1530 . 125. 211
		Succamerarius. { Bartossius de Charbinowice test. 1409 75
		Capitaneus. { Vidzga test. 1358 6
		Judex. { Nicolaus Czstan test. 1415. 91 Petrus de Falkow t. 1422 . 118 Mathias Skotnicki t. 1493 . 204
		Dapifer. { Johannes Odrowanz de Sproxwa, Samboriensis Capitaneus 1469 186
		Subpincerna. { Florianus de Korytnica, Capitaneus Leopolien. t. 1407. 60

	Pag.		Pag.
Subdapifer.		Petrus Wlodcowicz (Wlodconis) de Charbinowicze, capit. trembowliensis 1411. 1412. 1417 . . . 76. 79. 82. 92 de Sandzischowice Mroczko t. 1358. 6 Sanok . . . 88. 144. 145. 152. 153. 203 — 205 Sanocensis terra 215 Zuppae 144. 145 Ecclesia parroch. S. Michaelis 144. 145 Rector ecclesiae parroch. S. Michaelis 145 Consules et tota communitas . 152 Cristinus de Koszeglowy t. 1425 135 Henricus de Camenect. 1474. 195	Sbrosko v. Leopolis Burgrabiūs. Scarbimiria.
Castellanns.		Judex.	Gregorius de Lubrancz, Polonae Regni Vicecancellarius et Praepositus Cracoviensis ecclesiae S. Floriani test. 1493. 1494 . 204. 211
Senior Civitatis.		Senior Civitatis.	de Scarbinowicze Petrus vide de Charbinowicze.
Civis.		Civis.	Scepusia (Spiż).
Sarisinus Bernardus Bononiensis, theolog. doct., minister provincial. et general. commis. in Polonia 1587 4 de Sarnek Petrus Dobyejowski test. 1447 156 Sbigneus vide Cracovia Episcopus. vide Polonia Marschalcus. vide Cracovia Succamerarius et Mariemburg Capitaneus. de Brzezie v. de Brzezie. Sbogiscze v. Zboiska. Sborowski v. Zborowski.		Capitaneus.	Petrus Kmita de Wisznice, Sandecensis Capitaneus, Regni Polon. Marschalcus, frater germanus Stanislai et Andreae Subpincernae Cracoviensis 1487. t. 1493. t. 1494 . 200. 201. 204. 210 de Scerwany Johannes magister et procurator in Romana Curia t. 1407 41 de Schadek Stanislaus v. Cracovia Canonicus S. Floriani.
			de Schamotuly Andreas v. Calissia Castellanus.
			Petrus Petri vide Poznan Castellanus et Obroschyn Tenuitarius.
			Vincencius vide Russia Capitaneus.
			Scheler Bernhardus vide Leopolis Scabinus.
			Gregorius v. Leopolis Civis.
			Nicolaus vide Leopolis Consul et Scabinus.

Pag.		Pag.
Scheliga v. Siradia Succamerarius.		de Siemienkowce Clemens 1447 . 153
Schrope Johannes vide Leopolis		Sieniewski Nicolaus vide Halicz Sub-
Scabinus.		judex.
Schuchorz Stanislaus v. Zimnawoda		Sigismundus vide Leopolis Scholasti-
Juratus.		cus, Canonicus et Praebendarius
Schulderbeyn Niclas vide Leopolis		S. Johannis.
Civis.		de Nowosielcze vide de No-
Schultis Erasmus Close vide Leopo-		wosielcze.
lis Consul.		Ptaczek de Czastkowice vide
Cloze vide Leopolis Consul et		Ptaczek.
Scabinus.		Pellifex v. Premislia Civis. ~
Nicolaus v. Leopolis Civis.		Siradia 146
Schur Thomas vide Sandecz Antiq.		Jacobus de Koniecpole t. 1425.
Consul.		130. 135
Scismatici 29. 142		Derslaus de Rytwiany test.
Scober Georgius v. Leopolis Scabin.		1460 172
Sebastianus frater vide Cracovia		Sandiwigius de Laszenycze
Custos.		test. 1461. t. 1462 . 177. 181
Mulawski v. Mulawski.		Johannes Zaremba de Ka-
de Sedlisko Johannes Thassz vide		linowa test. 1461. t. 1462.
Cracovia eccles. parr. Rector.		177. 181
de Sennow Nicolaus Hleb vide Pre-		Nicolaus de Curozwanki t.
mislia Subjudex.		1487. t. 1493 . . . 201. 204
Serkys Johannes v. Leopolis Consul.		Christopherus de Szydlowiec,
Serodzinski Albertus vide Sandecz		Palatinus et Capitaneus ge-
Antiq. Scabinus juratus.		ner. Cracoviensis ac Regn.
Sideronis laneus 183		Poloniae Cancellarius, No-
Sichow, villa 77. 80. 82		vae Civitatis Korczin, So-
Siedlcze.		chaczowiensis, Gostinensis
Plebanus. { Felix 1559 2		etc. Capitaneus t. 1521 . . 125
de Siedliszcze Johannes Frassonis v.		Scheliga test. 1425 . . . 135
Cracovia Rector eccl. parroch.		Judex. { Petrus de Bachcice test.
Siemko de Zamoscze vide de Za-		1493 204
moscze.		Tribunus. { Jaroslaw de Lassko t. 1493. 204
Siemienkowce, villa 153. 154		35 a

Pag.		Pag.
Sixtus IV. papa	196	de Smolsko Cristinus vide Juniwla-
Skalka Olescho 1464	192	dislawia Castellanus.
Sknilow, villa	139, 165	Smotrycz districtus
Skonczowicz Thomas v. Sanok Civis.		146
Skorczowski Derslaus de Vodniki v. de Wodniki.		Sniatyn.
Skorznya Johannes vide Zimnawoda Juratus.		Michael Muzylo de Buczacz, Colomiensis Capitaneus 1447. 155
Skotnicki Mathias vide Sandomiria, Judex.		Otta de Chodecz, Russiae Palatinus general, Halicien- sis et Colomiensis Capita- neus, 1521
Slawyecz de Niemyglow vide de Nie- myglow.		124
Slidzen Voytek, frater germanus Sta- nislai Sulimowski vide Leopo- lis Castrensis.		de Sniatyn Johannes vide Leopolis Scabinus.
Stanislaus de Sulimow vide de Sulimow.		Sobeslaus plebanus test. 1357 . . . 2
Slodzey v. Zlodzey.		de Sobotha alias de Obychow Ra- phael 1421
Slonna, fluvius	74	110
de Sluzow Mathias vide Juniwladi- slawia Palatinus.		Thomas v. Lancicia Castellanus.
Smed Michael v. Leopolis Consul.		Sochaczow.
Smedfeld Johannes vide Leopolis Consul et Scabinus.		Slawyecz de Niemyglow, So- chaczoviensis Capitaneus t.
Nicolaus vide Leopolis Consul et Civis.		1493
Smedthaws Aberko vide Leopolis Scabinus.		204
Smichna consors Nicolai Ptaczek 1467. 184		Nicolaus Wolski, Magister Curiae Reginalis t. 1530 .
de Smigrod Elizabeth, filia Theodrici de Jazlowiec, Capitanei Came- necensis, et uxor Johannis Ma- slowski 1470	189	212
Smoel Petrus, baptisatus Judeus vide Leopolis Civis.		Slawyecz de Niemyglow, So- chaczowiensis Castellanus t.
		1493
		204
		Christopherus de Szydlo- wic, Palatinus et Capita- neus gener. Cracoviensis ac Regni Poloniae Cancellarius,
		Siradiensis, Novae Civitatis Korczin, Gostinensis Capi- taneus test. 1521.
		125
		Soczski Oleschcho t. 1411. t. 1412.
		80. 82
		Sokolniki, villa
		93. 132. 165

Pag.		Pag.
Soldra Johannes v. Cracovia Custos.		de Sprowa Petrus Odrowanz v. Russia
Solenski Petrus Kmita de Wisnicze v.		Palatinus et Capitaneus.
de Wisnicze.		Sprowski Dobko de Szyrawice vide de Szyrawice.
Sommerstein Johannes (Hannos) vide		de Sroki Stanislaus Stachira 1458.
Leopolis Consul, Scabinus et		165. 166
Civis.		Stacher Petrus v. Stecher.
Sophia uxor Regis Poloniae Wladislai II		Stachira Stanislaus de Sroki vide de
vide Polonia Regina.		Sroki.
de Soroki Radko t. 1405	21	Stalberch Johannes vide Halbersta-
Sororius de Komarow vide de Ko-		dia Clericus et Publi. Notar.
marow.		Stanczek alias Voytek 1443 . . . 150
Spas, villa	187	Stanczlaow Ja. 1422 115
Salisfodina cum duabus patellis		Stanislaus familiaris Archiepiscopi Ha-
et cum theloneo	187	liciensis Jacobi t. 1403 . 13. 14
Spiczinski Nicodemus test. 1492. t.		sine nomine 1422 118
1494	202. 209	Custodis Vicarius 1448 160
Spicznik de Bolszow v. de Bolszow.		a Olesko minister provinciona-
Spitko patruus Spitkonis de Jaroslaw,		lis Polon., Lituan. et Russ. Or-
Premisliensis Succamerarii, ante		dinis S. Francisci et Commis-
1467	184	sarius 1533 5
vide Russia Capitaneus.		vide Polonia Vicecancellarius
de Jaroslaw v. de Jaroslaw.		et Gnezno Custos.
de Melstin v. de Melstin.		de Brzezie v. de Brzezie.
de Tarnow dominus in Jaroslaw		de Brzezyni v. de Brzezyni.
v. de Tarnow.		de Chodecz v. de Chodecz.
de Sprowa Dobko test. 1411 . . .	79	de Crassnyk v. de Crassnyk.
Andreas Odrowanz vide Russia		de Crosznyczyn vide de Crosz-
Palatinus et Capitaneus, Leopo-		nyczyn.
lis Palatinus.		Cziolek v. Ciolek.
Johannes Odrowanz v. Sando-		de Dawidow v. de Dawidow.
miria Dapifer, Sambor Capi-		Derssnyk de Rokithnycza vide
taneus.		Derssnyk.
Paulus Odrowanz v. Leopolis		de Gora vide Cracovia Presb.
Castellanus.		Jolda v. Jolda.
Paulus v. Leopolis Dapifer.		

Stanislaus Kmita de Wisnicze v. de
 Wisnicze.
 Korytko v. Korytko.
 Kwiatkowski v. Cracovia Gar-
 dianus.
 Lambyerthowicz de Oschwieca
 v. de Oschwieca.
 de Lyulkow v. de Lyulkow.
 Mloth v. Mloth.
 de Ogrodzenecz vide de Ogro-
 dzenecz.
 de Opoczno v. de Opoczno.
 de Ostrorog v. de Ostrorog.
 de Pilcza v. de Pilcza.
 Radwan v. Radwan.
 de Rokitnica v. de Rokitnica.
 Sartor v. Leopolis Civis.
 de Schadek v. de Schadek.
 de Szydlowiec v. de Szydlowiec.
 Stachira de Sroki vide Sta-
 chira.
 Sulimowski v. Sulimowski.
 Tarlo v. Tarlo.
 de Trzebuchow vide de Trze-
 buchow.
 de Turza v. de Turza.
 Vatropka v. Vantropka.
 Vantropka de Strzelcze vide de
 Strzelcze.
 Zalaszowski v. Zalaszowski.
 de Zawady v. de Zawady.
 de Zawalow v. de Zawalow.
 dictus Zlidzen de Sulimow vide
 de Sulimow.
 de Zubrza v. de Zubrza.

de Stanschow Mosticius	vide Poznan
	Castellanus.
Staudener Johannes	vide Premislia
	Consul.
Stawczany, villa	165. 166
Stawiski Petrus, test. 1492 . . .	202
Stecher Gregorius v. Leopolis Civis.	
Petrus vide Leopolis Consul,	
Scabinus et Civis.	
Johannes filius olim Petri Ste- cher v. Leopolis Civis.	
Stephanus Episcopus Czeretensis test.	
1407	45
Magister et licenciatus in de- cretis 1404. 1405. 1407 . .	16.
	17. 64
vide Leopolis Ordinis praedi- cator. frater.	
de Bidlowa v. de Bidlowa.	
Ewys v. Wratislawia Laicus.	
Petri de Lathorzewo v. de La- thorzewo.	
vide Cracovia Rector scholae	
S. Mariae et altarista S. Bar- bara capellae.	
vide Korczin Rector parochia- lis ecclesiae, licenciatus in de- cretis et jure canonico.	
Steyner Nicolaus vide Leopolis Sca- binus.	
Stiborius de Wasyczyn vide de Wa- syczyn.	
de Wisznia v. de Wisznia.	
Stiger Petrus v. Petrus Stecher.	

Pag.		Pag
de Stinawia Johannes vide Leopolis Consul et Scabinus.		de Sulimow Albertus frater germanus Stanislai dicti Zlidzen vide Leopolis Burgrabiis Castri.
Stober Georgius v. Leopolis Scabin.		Sulimowski Stanislaus v. Leopolis Castrensis.
de Stojanycke Johannes Czmal test. 1472	191	Sulistrowa, villa 213. 214
Strasz Nicolaus de Bialaczow vide de Bialaczow.		Surma Jacobus vide Sandecz An- tiq. Civis.
Stronzka Dorothea v. Sandecz Antiq. abbatissa.		Swanczecz Nicolaus, Capellanus et Curiensis Nicolai Kmitae, test. 1443 151
Stroze Male, villa	214	Swanthopelko v. Cracovia Cantor.
Stroze Wielkie, villa	215	Swarcz Alberke v. Leopolis Consul et Scabinus.
Strumilo Georgius vide Leopolis Ve- xillifer.		Swidnicz Johannes magister, nota- rius et procurator Johannis Rutheni 1406 27
Strzalkowski Johannes vide Polonia Cubicularius Supremus.		Swidwa Johannes vide Calissia Pa- latinus.
de Strzelcze Stanislaus Vantropka v. Sandecz Castellanus.		Swierczowski Janussius v. Vislicia Castellanus.
Strzeslaus Floriani de Kosiski vide Gnezno Clericus.		Swistelnicki Andreas, filius Petri Swistelnicki 1455 . . . 162. 163
Stupnicza, fluvius	74	Petrus 1455 162. 163
de Submago Jacobus magister in Ro- mana Curia 1407	40	de Swyncza Plebanus Gallus, Ca- pellanus Archiepiscopi Leopo- liensis Johannis 1424 127
de Suchawola Adam Stanislai vide Cracovia presbyter et Leopo- lis Vicarius ecclesiae S. Spirit.		Sylvester Ozarowski v. Ozarowski.
de Subr Johannes v. de Zubrza.		Synnenreich Martinus v. Leopolis Scabinus.
Subrza v. Zubrza.		de Szabokruk Byenko vide de Za- bokruk.
de Sukowo Labata vide de Zukow Labata.		de Szadek Nicolaus v. Jaroslawia Praebendarius castrensis.
de Sulimow Stanislaus dictus Zlidzen, frater germanus Alberti Bur- grabiis Castri Leopoliensis 1421. 1425	130	35 b

	Pag.		Pag.
Szafraniec Johannes v. Cracovia De-		de Szydlowiec Nicolaus vide Polo-	
canus et Polonia Vicecancellarius.		nia Thesaurarius Regni, San-	
Petrus v. Sandomiria Palatin.		domiria Castellanus.	
Szamoczek, villa	214	Stanislaus vide Radom Ca-	
Szarawka, villa in terra Podoliae et		stellanus.	
districtu Smotricensi sita . . .	146	de Szympnawoda vide de Zimna-	
de Szczekociny Johannes v. Lublin		woda.	
Castellanus.		de Szyrawicze Dobko Sprowski test.	
Szczerzec.		1409	76
via	166		
Advocatus. { Andreas testis 1411 . . .	80		
Tywnus. { Rewtus test. 1405 . . .	21	T.	
Szczukowski Paulus vide Camenec		de Tanczyn Andreas vide Wojnicz	
Venator.		Castellanus.	
Szczeski Oleschko v. Soczski.		Johannes vide Cracovia Ca-	
Szenienski Nicolaus v. Leopolis Or-		stellanus.	
dinis Praedicator. Frater.		— Comes vid. Polonia	
Szopotow, villa	189	Marshalicus Curiae Regiae, Lu-	
de Szorawniki Rinco test. 1420 . .	105	blin Castellanus.	
Szrem.		Tarlo Johannes v. Polonia Incisor	
		Curiae Regiae.	
Castellanus. { Iwan alias Iwo de Obyczbow,		Stanislaus v. Lublin Archidiacon.	
Russiae (Leopolis) Capita-		Polonia Seqr. Reg.	
neus 1411. 1412. t. 1415.		Tarnawka (Thernawa) villa . . .	123
1417. 1418. t. 1419 . .	80.	Tarnow . . . 99. 159. 169. 170. 202.	
82. 87. 92. 93. 102		208. 209	
de Szubra Johannes v. de Zubrza.		Castrum	209
Szubraza v. Zubrza.			
Szwarcznclas Erasmus vide Leopo-		{ Collegiata S. Mariae . . .	159
lis Consul.		hospitalis S. Spiritus . . .	159
Szychowski Johannes 1409 . . .	75	Capella sive domus circa	
de Szydlowiec Christopherus v. Cra-		hospitale sita . . . 157 — 159	
covia Palatinus et Capitaneus,			
Polonia Cancellarius, Siradia,		Hospitale S. Spiritus ac S.	
Korczin, Gostyn et Socha-		Crucis etc. in Suburbio extra	
czow Capitaneus.		muros civitatis . . . 157 — 159	

	Pag.		Pag.
Praetorium	157	Tarowski Jacobus test. 1494 . . .	205
Consules et communitas civitatis.		Tartaria	8
	157 — 159	Taszycki Nicolaus de Luczlawice v.	
Canonicus. { Paulus Lukowski t. 1494 . 209		Cracovia judex et exactor,	
{ Nicolaus Zamosczeksi, Cra-		Sandecz procurator.	
Praepositus Ecclesiae. { Canonicus et Se-		Tempel v. Leopolis Scabinus.	
cretarius Regius t. 1521. t.		Teptukowicz Weszko t. 1409 . . .	76
1530	125. 212	de Ternow Johannes v. de Tarnow.	
Praebendarius Ecclesiae hosp. S. Spiritus. { Gregorius de Krauczbork		de Testhy Johannes Mathiae Nota-	
sive de Gorzow, Wratisla-		rius Archiepiscopi Haliciensis Ja-	
wiensis dioecesis diaconus		cobi test. 1406	28
1448	157 — 159	Theodricus de Jaslowyecz vide de	
Praebendarius Castri. { Johannes test. 1494 . . . 209		Jazlowiec.	
Capitaneus Castri. { Johannes Balinski t. 1494 . 209		Theomoniensis Archiepiscopus An-	
Consul. { Stanislaus Zalaszowski 1492. 202		dreas Rosa, Leopoliensis Coad-	
de Tarnow Spitko, Laicus Cracovien-		jutor test. 1493	204
sis dioecesis test. 1406 . . . 18		Thiczyn	155
Spitko test. 1415. test. 1417.		Advocatus. { Nykel, nobilis 1447 . . . 155	
1419. test. 1425	87.	de Thluchow Nicolaus v. Dobrzyn	
92. 93. 97. 135.		Succamerarius.	
Johannes Amor 1460 . . . 169		Tholmacz Janussius vide Leopolis	
— Felix t. 1474 . . . 195		Proconsul.	
Johannes v. Cracovia Decanus.		Januschko v. Leopolis Civis,	
Mathias Pauli vide Cracovia		Polonia Exactor pecuniarum	
Presbyter.		fumalium Regis in terra Russiae.	
Johannes Amor vide Cracovia		Johannes vide Leopolis Pro-	
Castellanus.		consul, Consul et Scabinus.	
Johannes vide Cracovia Castel-		Thomas Vicepraepositus, 1448 . . . 160	
lanus et Palatinus, Sandomiria		molendinator, 1544	179
Palatinus, Polonia Dapifer Cu-		Cantor vide Leopolis Ordinis	
riae Regiae, Russia Capitaneus,		Praedicatorum frater.	
Spitko vide Russia Capitaneus,		de Sobotha vide de Sobota.	
Jaroslawia Capitaneus.		de Grabow vide Gnezno Pres-	
		byter.	
		Lopaczewski v. Lopaczewski.	

Pag.	Pag.
de Thornow Johannes v. de Tarnow.	Tyczka Petrus v. Leopolis Consul.
Thumygrała Jacobus test. 1482 . . .	197 Tyniec.
Thuszenica, fluvius	74 Abbas. { Msczslaus test. 1407 . . . 45
Tilmannus vide Leopolis Scabinus et Civis.	Tysmienica 74
de Toluskow (Tuliszkow) Johannes v. Calissia Castellanus.	de Tywna Johannes Bobola t. 1467. 185
de Tomice Petrus vide Poznan Epis- copus et Polonia Vicecancel- larius Regni.	
Trautfreulein (Trawtfraweleyn) Jo- hannes vide Leopolis Consul et Scabinus.	
Trembowla	14
Capita- neus. { Petrus Wlodeconis de Char- hinowicze Subdapifer San- domiriensis 1411 . . . 76 — 80	
de Trzebuchow Stanislaus v. Leopo- lis Canonicus et Officialis.	
Trzecieska Hedwigis v. Sandecz An- tiq. Abbatissa.	
Tubius alias Bertian sextus vide Bertian.	
de Tuliglowy (Gunathus) Cunathus test. 1418. t. 1419. t. 1425. 94. 97. 131	
vide etiam Leopolis Vojevoda.	
de Turon Abrehardus Malman t. 1406.	28.
Albertus Buchholz test. 1406 . . .	28
de Turza Clemens test. 1486 . . . 200	
Stanislaus test. 1486 . . . 200	
Tworcowicz Miczko de Rodancze vid. de Rodancze.	
Tyczewirt v. Leopolis Scabinus.	
	U.
	Uneslaus de Brzezno v. de Brzezno.
	Uriel v. Poznan Episcopus.
	V. W.
	Waczowice, villa 205. 206
	de Waczowice fratres Georgius et Florianus test. 1494 205
	Paulus germanus frater Georgii et Floriani 1494 205
	Waczowski Georgius 1494 206
	Walach Johannes v. Leopolis Cons.
	Vantropka Stanislaus de Strzelcze v. de Strzelcze.
	Stanislaus filius Katharinae con- sortis Jeronimi Kobylejski de Kobylany 1496 216
	Wapowski Bernardus vide Cracovia Cantor, Polonia Secretarius regius.
	Warsowia 89. 174
	Wassershroth Martinus v. Leopolis Consul.
	Wasiczyn, villa 156
	de Wasiczyn Stiborius vide Halicz Subjudex.
	Waszko Bogdanowicz de Wojtycze v. de Wojtycze.
	Mosenczicz v. Mosenczicz.

Pag.	Pag.
Waszko de Rybothicze vide de Rybothicze.	Vincencius Kielbassza v. Kielbassa.
Wayss Johannes alias Wayshanns v. Leopolis Scabinus.	de Nyenczin v. de Nyenczin.
Weber Jokusch vide Molde Civis juratus.	de Schamotuly vide de Schamotuly.
Weczersza (Weczarsza) Dimitrius test. 1412. test. 1418 . . . 82. 94	Carnifex v. Leopolis Civis.
Wenczeslaus cubicularius t. 1448 . . 159	Arcium baccalaureus v. Leopolis Notarius.
Sierakowski vide Premislia Episcopus.	Winniki, villa 94
Weszko Teptukowicz vide Teptukowicz.	de Winniki Johannes Berneczy 1418. 94
Weygandus Petrus vide Premislia Praelatus et Canonicus..	— testis 1420 . . 105
Weynko v. Leopolis Magister Civium.	Wislicia 72. 100
Widzga v. Sandomiria Capitaneus.	Florianus de Coritnicza, Capitaneus Leopoliensis 1411.
de Wielglowy Nicolaus test. 1486 . 200	test. 1419 . . 76—78. 102.
Zegotha test. 1486 200	Nicolaus de Zakrzow t. 1460.
Wieliczka 6	169. 172
zuppae Regis Poloniae 173. 193. 194	Janussius Swierczowski test.
zupparii Regis Poloniae . . . 173	1521 123
Wielun.	Wisnicz 150. 151
Castel- { Petrus Miszkowski t. 1493.	Ecclesia 151
Ianus. test. 1494 204. 211	Vicarius 151
Wierzbianta de Maloschow vide de Maloschow.	Taberna plebani 150
Wierzbow, villa 206. 207	Tabernator et ortulanus 151
Tenutarius. { Petrus alias Kussypietrzyk 1494. 206. 207	Plebanus. { Nicolaus alias Canthorek 1443 151
Wilczek Nicolaus t. 1443 . . 150. 151	de Wisnicze Stanislaus Kmita, frater germanus Petri, Capitanei Scepusiensis et Andreae Subpincernae Cracoviensis 1486. 1487. 200. 201
Bernardus decanus t. 1494 . . 205	Andreas Kmita vide Cracovia Subpincerna.
Derslaus de Lubynye vide de Lubynye.	Dobeslaus Kmita vide Sandomiria Palatinus, Lublin et Wojnicz Castellanus.

	Pag.	Pag.
de Wisnicze Nicolaus Kmita v. Premislia Castellanus.		
Petrus Kmita Solenski v. Polonia Marschalcus curiae regiae et Premislia Capitaneus.		
Petrus vide Polonia Marschalcus Regni, Scepusia Capitaneus et Cracovia Palatinus.		
Stanislaus Kmita v. Premislia Castellanus.		
Wisznia.		
Advocatus { Johannes Lyssakowski camerarius Stanislai de Pilcza Premisl. Succamer. t. 1482. 197		
de Wisznia Stiborius vide Leopolis Judex.		
Witoldus alias Alexander v. Lituania Magnus Dux.		
de Witowice Nicolaus Pyenyszek v. Cracovia Succamerarius et Capitaneus.		
Witram v. Leopolis Civis.		
Wladimiria 30	30	
Wladislaus de Oporow vide de Oporow.		
Wladislavia.		
Episco-pus. { Johannes t. 1424 . . . 124 Johannes R. P. Cancellar. t. 1430. t. 1431 . . 143. 145 Johannes Regni Poloniae Cancellarius t. 1461. 1462. 173. 177. 181 Petrus test. 1493 . . . 204 Nicolaus de Drzewica 1521. 124		
Episcopus electus. { Sbigneus de Olesnica, Regni Poloniae Vicecancellarius test. 1474 . . . 195 Albertus de Zychlin, Regni Poloniae Vicecancellarius, Sandomiriensis, Gnesnensis et Cracoviensis Custos, Poznaniensis Canonicus 1469 . 188		
Canonicus. { Petrus Petri de Ossyek Public. Notarius 1494 . . . 208		
Notarius publicus. { Mathias Clementis de Gnewkow test. 1406 . . . 28 Wlodko v. Leopolis Vojevoda. vide Sambor Capitaneus.		
Wlodkowicz Petrus test. 1417 . . 93 — vide Russia Capitaneus. — de Charbinowicze v. de Charbinowicze.		
de Voczechowice Nicolaus v. Jaroslavia Procurator Castri.		
de Wodniki Derslaus Skorcowski t. 1455 163 Derslaus test. 1470 . . . 189		
Wojnicia (Wojnicz).		
Scolasticus. { Mathias test. 1494 . . . 209 Nicolaus de Michalow test. 1409 73 Dobeslaus Kmita de Wisnicze test. 1460. t. 1461. 169. 177		
Castellanus. { Raphael, progenitor Spitkonis de Jaroslaw, Premisliensis Succamerarii, ante 1467. 184 Andreas de Tanczyn test. 1487. 1493 . . . 201. 204		

	Pag.		Pag.
Castellanus.		Presbyter et Notarius public.	Nicolaus Michaelis Frawen-dinst (Wrawendinst) de La-dislawia, Scriba Premislien-sis consistorii 1405. 1425. 16. 18. 132
	Nicolaus Jordan de Zakli-czin, Cracoviensis procura-tor gener. test. 1521 . . . 125	Advocatus consistorii.	Nicolaus Swidniez t. 1406. 22. 23. 25 — 27
Wojtek dictus Slidzen, frater germanus Stanislai Sulimowski vide Slidzen.		Procurat. consistorii.	Michael Resenkirch t. 1406. 26
	alias Stanczek v. Stanczek.	Vicarius et Notarius public.	Stefanus de Luczna t. 1406. 26
de Wojtycze Waszko Bogdanowicz t. 1417 92. 93			Nicolaus Dulna t. 1406 . 28
Wolczco Przeczsluzzicz vide Przecz-sluzzicz.			Petrus Falkenberg t. 1406. 28
	Johannes vide Premislia Ca-nonicus.		Paulus Hoczenplocz t. 1406. 26
Wolfram Petrus Fabiani vide Leopo-lis Notarius Civitatis et Alta-rista in Ecclesia St. Mariae, vide Prandoczin Rector Eccles.		Clericus et Notarius public.	Johannes Nemna t. 1406 . 26
Wolgemut Johannes vide Premislia Consul.			Mathias Olavia t. 1406 . . 28
Wolkowski Nicolaus test. 1424 . . 122			Simeon Johannis de Wer-tinberg 1406 . . 22. 26. 28
de Wolnarowa Johannes t. 1496 . . 216			Martinus Laurency de Lancz-berg test. 1407 57
	Martinus test. 1496 216	Notarius publicus.	Johannes Nicolai de Antiquo Grothko test. 1406 28
Wolski Nicolaus vide Polonia Ma-gister Curiae Reginalis, Socha-czow Castellanus.		Laicus.	{ Stephanus Ewys t. 1406 . 26
Worst Johannes vide Leopolis Consul et Scabinus.			de Wroblowice Benedictus t. 1496 . 216
Wratislawia 22. 24. 27. 30.			de Wroczymowice Mathias v. Pola-niec Castellanus.
	66. 100		de Wroczynin Andreas v. Lancicia Castellanus.
			Wszeswanthe, villa 54
Presbyter.		Rector Ecclesiae.	{ Petrus Stanislai de Coritho test. 1407 54
	Nicolaus de Lanczberg test. 1406 28		Vurugx Jacobus Mercator t. 1407 . 58
			Weychtek Nicolaus vide Sandecz Antiq. Scabinus juratus.

Pag.		Pag.
Wyrbolowce, villa sita iu rivulo Biely potok	198	de Zakrzow Nicolaus vide Wislicia Castellanus.
de Wyssokie Johannes vide Russia Subjudex.		Zalaszowski Stanislaus vide Tarnow Consul et Civis.
de Wyttowice Nicolaus Pyenaszek v. de Witowice.		Zamarstynow v. Leopolis forwerke.
de Wyznany Clusso t. 1407. t. 1408. 70. 71 Johannes Klus t. 1407. t. 1411. 1417 60. 77 — 80. 92		Zamech, villa 137. 138
X.		de Zamiechow Paulus v. Premislia Subjudex.
Xnelow , villa vide Sknilow.		Zamoszcze, villa 190
Y.		de Zamoszcze Petrus 1472 . 190. 191 Siemko 1472 190. 191
Ywanko de Conuchy vide de Co- nuchy.		Zamosszki Nicolaus vide Cracovia Canonicus, Tarnow Praepositi- tus Ecclesiae, Polonia Secre- tarius regius.
Z.		Zaremba Johannes de Kalinowa v. de Kalinowa.
de Zabokruki Benko t. 1392. 1405. ante 6. Nov. 1406. test. 1407. 8. 17. 32. 60		Zarnow.
Zachnicz Nicolaus vide Sandecz An- tiqua Civis.		Castellanus. { Johannes de Przythik test. 1493 204
Zaczekacz Stanislaus vide Sandecz Antiq. Scabinus juratus.		de Zarudce Nicolaus test. 1462 . 179
Zaczkow, villa 178. 179		de Zarudze Andreas Scultetus, t. 1462. 178
de Zaczkow Zan test. 1462 . . . 179		Zarzecze, villa 197 via 192
Zagorowski Nicolaus vide Leopolis Consul.		Zascow vide Zaczkow.
de Zagorzany Johannes vide Polonia Subdapifer et Marschalcus Cu- riae reginalis.		Zauleze, villa 214
de Zakliczin Jordan vide Cracovia Procurator Gener., Wojnicia Castellanu.		de Zawady Stanislaus v. Cracovia Canonicus S. Floriani.
		de Zawalow Stanislaus test. 1447 . 154
		Zawichost.
		Castellanus. { Paschco Zlodzej t. 1430 . 143 Spitko de Melstyn 1486. test. 1496 199. 216
		Capitaneus. { Sylwester Ozarowski, Succa- merar. Curiae Regiae t. 1530. 212

	Pag.	Pag.
Zawissius de Hnilcze v. de Hnilcze.		Zlota, villa 199
Zawisza v. Leopolis Vojevoda.		de Zmigrod v. de Smigrod.
Zawrykrajowicz Martinus, kmeto 1464.	192	Zmudzilata Nicolaus faber v. Leopo-
Zboiska, villa	120	lis Civis.
Zborowski Martinus v. Polonia Pin-		de Znancz Florianus filius Floriani v.
cerna Curiae Regiae.		Plock Presbyter.
Zegota de Wielglowy vide de Wiel-		Zoltanski Petrus test. 1424 . . . 122
glowy.		de Zubraza Johannes vide de Zubrza.
de Zglobien Johannes Jaroslawski t.		Zubrski Johannes 1421 . 110. 111. 112
1464	192	Zubrza, villa . 59. 69. 92. 93. 119. 139
Zimnawoda, villa	174. 175	de Zubrza Johannes 1407. 1411.
Viceadvoca-	tus.	1412. 1420. 1423. 1425 . . 69.
		70. 77. 78. 82. 105. 119. 130
Juratus.		Stanislaus, privignus Lamberti
		1407 69
		Stanislaus Schuchorzh test. Zudaticz v. Zydatycze.
		1461 176 de Zukow Labata test. 1420 . . . 105
		Johannes Skorznia t. 1461 . 176 Zumerstein v. Sommerstein.
de Zimnawoda Golambek t.	1425 . 131	Zurowice, villae 196. 197
Johannes Golambek test. 1458.		de Zurowice Mączeslaus t. 1464 . . 193
1461	166. 174	Zwonik Jacobus v. Sandecz Ant. Cons.
Petrus Golambek t. 1458 . . 166		de Zychlin Albertus v. Polonia Vice-
Zinnenreich v. Synnenreich.		cancellarius Regni, Sandomiria,
Zlidzen v. Slidzen.		Gnezno, Cracovia Custos, Wla-
Zlodzej Paschco v. Zawichost Castell.		dislawia et Poznan Canonicus.
Paulus de Kosteletz vide de		Zydatycze, villa 102
Koscielec.		de Zyrawicze Laurentius test. 1461 . 176

Spis wyrazów niełacińskich

znajdujących się w dokumentach łacińskich w tomie tym oddrukowanych *).

	strona		strona
abschari sive sbytky	89. 138	mestnische tuch 109
beczka	198	mogyle 163
Byelypothok	198	mogylicza 163
chosdz, <i>insignia dicta</i>	74	monasterza 74
copky	105	myedza alias meta 206
creblowo dworzischcze	76. 79	naczossy 163
czebrowska	160	narosznyk	199. 200
czopi	178	na wzorze 5
czosni	105	niedzwiedziowe dworzyszcze 7
Czynolin bród	74	obschari 88
dassko	197	obyci sive opponi 194
delne lany	174	okno 163
dluge	175	oskardi 178
dolina	123	paczow 178
dzyal	189	paprzyca 178
gay	192	poddimczissna 143
gerade	117	podwodi	126. 137. 143. 144
glamboka dolina	163	polany 74
goszczynyecz (goszczinecz)	105. 206	potok 74. 199
gwnyuszka, <i>dicta strwga</i>	199	przerycza 199
hergewethe	117	Rudnystaw 174. 175
kopcze	92. 93	sadzawka 192
Krzywilyasz	89	sbytky sive abschari 89

*) W spisie tym umieszczam jedynie niełacińskie, a więc czysto polskie, ruskie lub niemieckie wyrazy zachodzące w tekście łacińskich dokumentów. Wyrazów takich, które wprawdzie wzięto z innego języka, ale dodano im końcówkę a nawet kształt łaciński, jak n. p. *coretum*, *cramus*, *stuba*, *granicies* i t. d. w spisie tym nie umieszczam, bo są to już wyrazy barbarzyńskiej łaciny średniowiecznej. Dodaję wyjaśnienie to, żeby się nie narazić na zarzuty pominięcia wyrazów, których w spisie tym nigdy umieszczać nie zamierzałem.

	strona		strona
slonny brod	.	.	113
sprzisatky	.	.	187
spuscy	.	.	74
spuszczicz	.	.	167
stroznica	.	.	175
strwga	.	.	178
szanoszączy	.	.	187
szragove	.	.	199
thatowy czertezy	.	.	199. 200
traszna	.	.	167
	74	Troppesche tuch	.
	146	trzany	.
	156	Tynoszy	.
	167	wilowicz	.
	152	wlokem	.
	199	wrzeczew	.
	105	wycza	.
	209	wynnycza	.
	74	yerzerzyską (yeszeryszko)	.
	105	zastawicz	.

SPIS RZECZY.

	<i>strona</i>
I. W Starym Sączu 28. Kwietnia 1357 r. Konstancya, była księżniczka głogowska, obecnie przełożona klasztoru Klarysek w Starym Sączu, nadaje mieszkańom starosądeckim różne przywileje, a przytym określa ciężary, jakie mieszkańcy ponosić winni dla klasztoru	1
II. W Sączu 7. Czerwca 1358 r. Kazimierz potwierdza nadanie prawa niemieckiego miastu Staremu Sączowi przez siostrzenicę swą Konstancyą, niegdyś ks. głogowską, obecnie ksienię Klarysek w Starym Sączu, i nadaje mieszkańcom pewne przywileje co do soli	5
III. W Drohobyczu 16. Grudnia 1392 r. Władysław Jagiełło uposaża kościół Najśw. Panny Maryi w Drohobyczku	7
IV. We Lwowie 3. Października 1402 r. Władysław Jagiełło pozwala Ormianom lwowskim kupczyć w całej Rusi, Litwie i Koronie	8
V. We Lwowie 20. Listopada 1402 r. Jakób, arcybiskup halicki, nadaje odpusty kościółowi parafialnemu we Lwowie	9
VI. We Lwowie 15. Lutego 1403 r. Jakób, arcybiskup halicki, potwierdza testament Piotra Eisenhuttel i żony jego Małgorzaty, w którym małżonkowie zapisali jeden i trzy czwierci łanów szpitalowi lwowskiemu, a zarazem waruje, że executorowie i opiekunowie testamentu z łanów tych i nadal winni jemu opłacać dziesięciny .	11
VII. We Lwowie 15. Lutego 1403 r. Jakób, arcybiskup halicki, zamienia dom w rynku miasta Lwowa leżący na inny przy cmentarzu kościoła św. Krzyża	13
VIII. We Lwowie 15. Lutego 1403 r. Jakób, arcybiskup halicki, zamienia dom w rynku we Lwowie położony za dom obok cmentarza franciszkańskiego	14
IX. W Gródku 18. Października 1405 r. Czterej publiczni notaryusze poświadczają, iż wybrani przez Jana Rusina proboszcza u N. Maryi P. we Lwowie i przez rajców lwowskich dla załatwienia sporów między nimi sądziole polubowni wyrok swój wydany 7. Października 1404 r. przed królem Władysławem Jagiełłą zeznali, oraz iż rzeczony proboszcz przed tymże królem wyrok ten uznał, a Mikołaj, kustosz sandomierski, kanonik i oficjał krakowski, wydaje transsumpt tegoż poświadczenia, w Krakowie 6. Maja 1406 r.	15

X. We Lwowie 21. Listopada 1405 r. Jan Nos, wojewoda lwowski, poświadczaja, że Jan z Petrecz, syn Jana Mazowity z Miłocic, zastawił wieś swoją Białę za 13 kóp Janowi z Biłki	20
XI. W Wrocławiu 23. Lutego 1406 r. Mikołaj Świdnicki, adwokat konsystorza wrocławskiego, wnosi imieniem gminy lwowskiej appellację w sprawie o dziesięciny przeciw Janowi Rusinowi, plebanowi lwowskiemu, a arcybiskup halicki Jakób przystępuje we Lwowie na dniu 9. Kwietnia 1406 r. do téj appellacyi	21
XII. W Przemyślu 7. Maja 1406 r. Maciej, biskup przemyski, poświadczaja, w jaki sposób mieszkańców Rusi zwykli duchowieństwu opłacać daniny	29
XIII. W Rzymie 4. Marca 1407 r. Angelus kardynał wydaje inhibicję w sprawie zleconej mu przez Grzegorza XII papieża między Janem Rusinem, rektorem kościoła Najśw. P. Maryi we Lwowie, a miastem Lwowem i oficalem halickim	30
XIV. W Krakowie 6. Września 1407 r. Piotr, biskup krakowski, w moc komisyi apostolskiej z 24. Maja 1407 r. zapozywa Jana Rusina, rektora kościoła N. Maryi P. we Lwowie	42
XV. W Przemyślu 26. Września 1407 r. Mikołaj, dziekan przemyski, pozywa przed siebie Jana Rusina, proboszcza przy kościele N. Maryi P. we Lwowie i rajców miasta Lwowa, dla osądzenia sprawy między nimi, na podstawie komisyi papieskiej z 24. Maja 1407 r. Piotrowi biskupowi krakowskiemu danej i subdelegacjii przez tegoż biskupa 10. Września 1407 r. jemu, dziekanowi, udzielonéj	46
XVI. W Medyce 27. Października 1407 r. Władysław Jagiełło darowysza wieś Zubrzę Janowi z Bierawy	59
XVII. W Krakowie 8. Listopada 1407 r. Mikołaj, syn Wiganda, dziekan przemyski, i Mikołaj Peisar, archidyakon sandomierski, jako sędziowie polubowni wydają wyrok w sprawie między Janem Rusinem, plebanem lwowskim, a miastem Lwowem	60
XVIII. W Krakowie 10. Listopada 1407 r. Mikołaj, syn Wiganda, dziekan przemyski i kanonik krakowski, jako subdelegowany Piotra, biskupa krakowskiego, zwalnia mieszkańców lwowskich z opłaty wyznaczonéj na nich kary 500 dukatów	66
XIX. We Lwowie między 14. a 20. Grudnia 1407 r. Florian z Korytnicy, starosta lwowski, poświadczaja, że Stanisław z Zubrzy sprzedał część swą téj wsi Janowi z Zubrzy za 80 kóp groszy	69
XX. W Przemyślu 29. Października 1408 r. Władysław Jagiełło nadaje wsi Zubrzy prawo niemieckie	70
XXI. W Krakowie 12. Marca 1409 r. Władysław Jagiełło nadaje Wiślicy prawo magdeburskie	72
XXII. W Nowym Mieście Korczynie 20. Sierpnia 1409 r. Władysław Jagiełło darowysza Stanisławowi Korytce wsie Poczajowice i Gaje niższe i wyższe na własność z prawem dziedziczném	73
XXIII. We Lwowie 2. Września 1409 r. Florian z Korytnicy, starosta ruski, poświadczaja, że Jan Sichowski sprzedał wieś swą Szchow Piotrowi z Charbinowic za 50 kóp groszy.	75

XXIV. We Lwowie 3. Stycznia 1411 r. Florian z Korytnicy, kasztelan wiślicki i starosta lwowski, poświadczają, że Piotr Włodkowicz z Charbinowic, podstoli sandomirski i starosta trembowelski, sprzedał wieś swą Oświecę wraz z Kreblowem dworzy- szczem za 120 kóp ruskich Janowi z Zubrzy	76
XXV. We Lwowie 3. Stycznia 1411 r. Florian z Korytnicy, kasztelan wiślicki i starosta lwowski, poświadczają, że Piotr Włodkowicz z Charbinowic, starosta trembowelski, sprzedał wieś swą Sichów Janowi z Zubrzy za 60 kóp groszy i konia wartości czterech kóp groszy	77
XXVI. We Lwowie 14. Marca 1411 r. Florian z Korytnicy, kasztelan i starosta lwowski, poświadczają, że Stanisław Lambertowicz, dziedzic Oświcy, sprzedał wieś tę za 120 kóp Piotrowi Wołodkowiczowi z Charbinowic, podstolemu sandomirskiemu i sta- roście trembowelskiemu	78
XXVII. We Lwowie 23. Października 1411 r. Iwan z Obychowa, kasztelan szremski i sta- rosta lwowski, poświadczają, iż Jaszek Fortuna z synem Janem sprzedali swe dzie- dzictwo Szychów, Piotrowi synowi Włodka, staroście trembowelskiemu za 120 kóp szerokich groszy	80
XXVIII. We Lwowie 13. Stycznia 1412 r. Ławnicy lwowscy poświadczają, że Jakób Faber, mieszczanin lwowski, sprzedał część placu do niego należącego Janowi Brennerowi za 14 kóp groszy	81
XXIX. We Lwowie 14. Września 1412 r. Iwan z Obychowa, kasztelan szremski, jeneralny starosta ruski, poświadczają, jako Piotr z Charbinowic, podstoli sandomirski, sprze- dał wieś swą Sichów Janowi z Zubrzy za 130 kóp groszy	82
XXX. We Lwowie 24. Maja 1413 r. Ławnicy lwowscy poświadczają, że Hanko, wójt z Lubomli, na podstawie upoważnienia królewskiego rozgraniczył większy zamek lwowski od winnicy ławnika Jana Trautfrauelen	83
XXXI. We Lwowie 30. Sierpnia 1413 r. Ławnicy lwowscy poświadczają, że przed sądem ich cedowała Katarzyna z Zimmermanów, żona Januszka tłumacza, mężowi swemu folwark Hołowsko, dziedziczną swą własność	84
XXXII. We Lwowie 3. Kwietnia 1415 r. Władysław Jagiełło przenosi mieszkańców nale- żących do kościoła św. Jana na przedmieście lwowskie na prawo ormiańskie	85
XXXIII. W Sanoku 18. Kwietnia 1415 r. Władysław Jagiełło pozwala Lwowianom założyć w mieście swą wagę.	87
XXXIV. W Dobrostanach 18. Września 1415 r. Władysław Jagiełło nadaje Lwowianom grunta	88
XXXV. W Nowym Mieście Korczynie 26. Listopada 1415 r. Władysław Jagiełło potwier- dza miastu Staremu Sączowi przywilej na prawo niemieckie	90
XXXVI. We Lwowie 18. Sierpnia 1417 r. Jan, arcybiskup lwowski, porigesimali, że od trzech lat pobierał daniny należące właściwie do plebana lwowskiego, że zatem bronić będzie mieszkańców lwowskich, gdyby ztąd dla nich wyniknąć miały jakieś niedogodności	91

XXXVII. We Lwowie 25. Sierpnia 1417 r. Iwan z Obychowa, kasztelan szremski, starosta jeneralny ruski, Spytek z Tarnowa, Piotr Włodkowicz z Charbinowic, podstoli sandomirski, i Jan Klus z Wyżnian, rozgraniczają z polecenia królewskiego posiadłości miasta Lwowa od wsi Zubrzy	92
XXXVIII. We Lwowie 27. Sierpnia 1417 r. Iwan z Obychowa, kasztelan szremski, starosta jeneralny ruski, poświęca rozgraniczenie Zubrzy od Sokolnik	93
XXXIX. We Lwowie 2. Stycznia 1418 r. Iwan z Obychowa, kasztelan szremski, starosta jeneralny ruski, rozstrzyga spór o Winniki między Waśkiem Mosenczyczem i Janem Berneczym na korzyść ostatniego	93
XL. W Konstancji 4. Kwietnia 1418 r. Papież Marcin V poleca biskupowi przemyskiemu potwierdzić mocą apostolską fundację szpitala S. Elżbiety we Lwowie	94
XLI. We Lwowie 25. Stycznia 1419 r. Ławnicy lwowscy poświadczają, iż Mikołaj Zomersteyn, jako opiekun Pawła Zomersteina, oddał dom we Lwowie w posiadanie Mikołaja Schultesa	96
XLII. We Lwowie 2. Maja 1419 r. Spytek, dziedzic Tarnowa, pan na Jarosławiu, przekazuje dziesięć kóp groszy rocznie na utrzymanie ołtarza w kościele metropolitalnym lwowskim, odebrawszy poprzednio od radnych miasta Lwowa 140 kóp groszy pragskich, zapisanych na rzecz tegoż kościoła przez zmarłego Leonarda, mieszkańców lwowskiego	96
XLIII. We Lwowie 9. Sierpnia 1419 r. Ławnicy lwowscy poświadczają, iż Mikołaj Schulerbeyn zeznał jeden dług 50 kóp dzieciom Jerzego Czepnera, a drugi 50 kóp Mikołajowi Schultesowi, i takowe na swych własnościach ubezpieczył	98
XLIV. We Lwowie 6. Września 1419 r. Ławnicy lwowscy poświadczają, iż Michał Smed, jako opiekun Czepnerówny, oddał Andrzejowi Clopperowi $6\frac{3}{4}$ łanów w posiadanie	98
XLV. W Wiślicy 15. Września 1419 r. Władysław Jagiełło nadaje mieszkańcom Tarnowa wolność od wszelkich ceł w Koronie i przepisuje im pewną drogę, którą się do Wrocławia z towarami udawać mają	99
XLVI. We Lwowie 27. Września 1419 r. Ławnicy lwowscy poświadczają, iż Piotr Güssel jako opiekun córki swej Anny, wdowy po Janie Czerlerze, oddał w posiadanie Andrzeja Cloppera jeden łan dziedzictwa	101
XLVII. We Lwowie 30. Września 1419 r. Władysław Jagiełło przenosi wsie Malechów, Żydatyce i Klekotów na prawo niemieckie	101
XLVIII. We Lwowie 13. Grudnia 1419 r. Ławnicy lwowscy poświadczają, iż Jan Tolmacz, wójt i burmistrz lwowski, oddał w posiadanie Andrzejowi Clopperowi pół łanu dziedzictwa, które przedtem należało do Anny wdowy po Mikołaju Ritterze	103
XLIX. W Proszowicach 14. Marca 1420 r. Władysław Jagiełło kwituje Lwowian z odebranych od nich 235 grzywien szerokich i 39 grzywien średnich groszy, a należących się od nich ś. p. Maciejowi, biskupowi przemyskiemu, świeżo zmarłemu	103
L. W Miechowie 17. Marca 1420 r. Władysław Jagiełło poddaje domy szlachty we Lwowie wszystkim ciężarom miejskim	104

LI. We Lwowie 28. Czerwca 1420 r. Ostap z Dawidowa oddaje Janowi z Zubrzy należące do Dawidowa sianożęci, których granice oznacza	105
LII. We Lwowie 22. Lutego 1421 r. Jan, arcybiskup lwowski, nadaje odpust czterdziestodniowy krzyżowi na moście na przedmieściu lwowskiem, na drodze prowadzącej ze Lwowa do Halicza, który to most wystawił własnym kosztem mieszkańców Mikolaj Schuler	106
LIII. We Lwowie 16. Kwietnia 1421 r. Rajcy lwowscy podnoszą dotację ołtarza w kościele Panny Maryi, dawniej przez poprzedników swych ufundowanego, do wysokości 10 grzywien	107
LIV. W mieście Molde 9. (?) Maja 1421 r. Graf i przysięńcy miasta Molde zawiadamiają wójta i radę miejską lwowską o testamencie Mikołaja Hechta	108
LV. We Lwowie 22. Października 1421 r. Lawnicy lwowscy poświadczają, że Jokusz Cypser sprzedał dom swój mieszkańcowi lwowskiemu Piotrowi Czanserowi	109
LVI. We Lwowie 31. Października 1421 r. Rafał z Soboty czyli z Obuchowa poświadczają, że wspólnie z Janem, arcybiskupem lwowskim, Piotrem Cebrowskim i Janem Zubrskim założyli spór pomiędzy miastem Lwowem a Stanisławem Sulimowskim, bratem jego, Wojtkiem zwanym Ślizień i Grzymkiem z Bogusławic	110
LVII. We Lwowie 12. Listopada 1421 r. Albert, były burgrabią zamku lwowskiego, i Stanisław Ślizień, bracia rodzeni z Sulimowa, kwitują miasto Lwów z odebrania 30 grzywien, przyznanych im przez sędziów polubownych Jana, arcybiskupa lwowskiego, Piotra Cebrowskiego, Rafała z Obuchowa i Jana z Zubrzy	111
LVIII. We Lwowie 15. Listopada 1421 r. Grzymko z Bogusławic kwituje Lwowian z odebranych od nich 10 grzywien średnich groszy przysądzonej mu przez rozjemców arcybiskupa Jana, Piotra Cebrowskiego, Rafała z Obuchowa i Jana z Zubrzy	112
LIX. We Lwowie 4. Lutego 1422 r. Rajcy lwowscy poświadczają układ, który stanął w sprawie spadkowej pomiędzy Mikołajem Schultis a dziećmi Jerzego Czepnera o sumkę 294 kóp	113
LX. W Sandomierzu 19. Marca 1422 r. Władysław Jagiełło darowywa miastu Lwowu łaźnię naprzeciw klasztoru Franciszkanów we Lwowie leżącą, z obowiązkiem opłaty rocznego czynszu 20 kóp groszy, i pozwala zakładać nowe łaźnie bez żadnej opłaty	114
LXI. W Sandomierzu 20. Marca 1422 r. Władysław Jagiełło potwierdza przywilej Kazimierza Wielkiego z r. 1360, opuszczając jeden ustęp i zmieniając przepis w usterpie tym zawarty	116
LXII. We Lwowie 14. Kwietnia 1423 r. Lawnicy lwowscy poświadczają, iż Paweł szewc oddał w posiadanie Calhannosowi pół łanu przed bramą tatarską położonego	118
LXIII. We Lwowie 12. Lipca 1423 r. Rajcy miasta Lwowa poświadczają, iż Miczko Tworzkowicz z Rudanic, dawny sołtys Zubrzy, pokwitował Jana dziedzica z Zubrzy z odebrania pieniędzy za sprzedane sołtysostwo	119
LXIV. We Lwowie 1. Grudnia 1423 r. Rajcy miasta Lwowa poświadczają, jako Jan Zummersteyn kupił od Piotra Stechera dziewięć pretów gruntu, do których oni dodali	

synowi tegoż Janowi jeszcze 10ty z obowiązkiem utrzymywania drogi z miasta przez swój folwark	120
LXV. We Lwowie 6. Lutego 1424 r. Spytko z Tarnowa, starosta jeneralny ruski, przekazuje z rozkazu króla Władysława Jagiełły łazienę Ormianinu Atabe we Lwowie na inne miejsce, z obowiązkiem opłacania z niej trzech kóp groszy rocznie	121
LXVI. W Krakowie 9. Marca 1424 r. Władysław Jagiełło potwierdza Januszkowi, mieszczaninowi lwowskemu, zwanemu tłumacz, poborce podymnego, dokument ławników lwowskich z r. 1413	122
LXVII. W Busku 4. Października 1424 r. Władysław Jagiełło potwierdza i znacznie pomaga prawa i przywileje miasta Kołomyji	125
LXVIII. We Lwowie 15. Listopada 1424 r. Jan, arcybiskup lwowski, potwierdza sprzedaż domu przez Gawła, kapelana arcybiskupiego, rajcom miasta Lwowa	127
LXIX. W Rzymie 27. Listopada 1424 r. Jordan, biskup albański, pozwala Esterze, wdowie po Janie Czornbachu, przyjąć sobie spowiednika, i nadaje takowemu moc rozgrzeszania jej w wielu wypadkach	128
LXX. W Krakowie 20. Lutego 1425 r. Władysław Jagiełło daje Januszkowi tłumaczowi na dziedziczną własność sklep sukienny, uwalniając go od wszelkiej opłaty z niego	129
LXXI. We Lwowie 13. Marca 1425 r. Piotr z Charbinowic, starosta jeneralny ruski, poświadczają, jako Stanisław Ślidzień z Sulimowa zeznał, iż rajcy lwowscy jemu i bratu jego zadość uczynili według sądu polubownego za rany zadane	130
LXXII. W Przemyślu 16. Marca 1425 r. Janusz, biskup przemyski, Benedykt proboszcz, Jan Fulmar kantor, Filip oficjał, Mikołaj Łysy, Jan Weygandów i Piotr Betka kanonicy, oświadczają, że rajcy lwowscy dług zaciągnięty u Macieja, zmarłego biskupa przemyskiego, 235 szerokich a 39 grzywien średnich groszy oddali w ręce króla Władysława Jagiełły	131
LXXIII. We Lwowie 9. Października 1425 r. Burmistrz, rajcy, ławnicy, naczelnicy cechów i całe miasto Lwów przyrzekają wierność Władysławowi Jagielle, po jego śmierci synowi jego Władysławowi, a po śmierci tegoż królewnie Jadwidze, oraz królowej Zofii i W. ks. Witoldowi, jako opiekunowi w nieletności królewicza Władysława	133
LXXIV. W Medyce 4. Listopada 1425 r. Władysław Jagiełło potwierdza, wpisując go dosłownie, przywilej dany Ormianinowi Atabe na łazienę we Lwowie przez Spytkę z Tarnowa, starostę ruskiego	135
LXXV. Zamech 6. Listopada 1425 r. Władysław Jagiełło uwalnia Lworian od opłaty ceł w obrębie całego Królestwa polskiego	136
LXXVI. Zamech 6. Listopada 1425 r. Władysław Jagiełło uwalnia mieszkańców lwowskich od dostarczania podwód	137
LXXVII. We Lwowie 1. (?) Grudnia 1425 r. Rajcy miasta Lwowa poświadczają, że dali Pawłowi Goldbergowi łany na obszarach miejskich w celu założenia osady, oznaczając	

bliżej stosunek téże do miasta a rajcy tegoż miasta z r. 1486 potwierdzają to nadanie na dniu 24. Lipca	138
LXXVIII. W Starym Sączu 24. Stycznia 1430 r. Wójt i ławnicy starosądeccy poświadczają rezygnację przed ich sądem części gruntu i ogrodu w Starym Sączu przez Elżbietę wdowę po Marcinie ze Starego Sącza na rzecz Franciszkanów w Krakowie	141
LXXIX. W Sandomierzu 10. Marca 1430 r. Władysław Jagiełło nadaje Arcybiskupstwu Lwowskemu wszelkie prawa i wolności, jakie posiada kościół gnieźnieński	142
LXXX. W Krakowie 21. Marca 1431 r. Władysław Jagiełło nadaje kościółowi parafialnemu w Sanoku w zamian za pewne dochody z żup sanockich dochody z żup przemyskich	144
LXXXI. W Sieradzu 22. Sierpnia 1433 r. Władysław Jagiełło daje Domaradowi w posiadanie wieś Szarawkę na Podolu w 50 grzywnach, aż do czasu spłacenia mu téże summy	146
LXXXII. W Bazyleji 4. (?) Sierpnia 1441 r. Sobór Bazylejski nadaje Arcybiskupowi Lwowskiemu Janowi przywileje duchowne	147
LXXXIII. W Wiśniczu między 4. a 10. Czerwca 1443 r. Mikołaj Kmita z Wiśnicza, kasztelan przemyski, uposaża plebana w Wiśniczu, nakładając przytém na niego pewne obowiązki	150
LXXXIV. W Sanoku 24. Listopada 1446 r. Zofia królowa, wdowa po Władysławie Jagielle, rozstrzyga spór o ogród pomiędzy rajcami miasta Sanoka a jednym z mieszkańców Tomaszem Skoneczowiczem	152
LXXXV. W Haliczu 27. Lutego 1447 r. Ihnat z Kutyszcz sędzia i Ścibor z Wasyczyna, podsekretarz ziemscy halicki, poświadczają, że Klemens z Siemienkowic sprzedał wieś swoją Siemienkowce Piotrowi z Dobojowa za sto grzywien zwykłej monety	153
LXXXVI. W Przeworsku 2. Marca 1447 r. Piotr z Grochowic sędzia i Paweł z Zamiechowa, podsekretarz ziemscy przemyski, poświadczają, iż Dorota, żona Nikla, wójta z Tyczyna, pokwitowała swoich braci Jakuba i Alexego, dziedziców wsi Cieszaczina i Ozeńska, z odbioru należącej się jedynej schedy	154
LXXXVII. W Haliczu 1. Maja 1447 r. Ihnat z Kutyszcz sędzia i Ścibor z Wasyczyna podsekretarz, ziemscy halicki, poświadczają układ o staw między Knyhyniczą a Wasyczinem, zawarty za pośrednictwem rozmów pomiędzy Mikołajem z Knyhyniczą a samym Ściborem z Wasyczyna	155
LXXXVIII. W Radłowie 8. Maja 1448 r. Zbigniew Oleśnicki, biskup krakowski, potwierdza fundację szpitala w Tarnowie i oddaje prebendę przy tym szpitalu Grzegorzowi z Krauczborka czyli z Gorzowa, prezentowanemu przez miasto na tę posadę	157
LXXXIX. W Krakowie 15. Lipca 1451 r. Kazimierz Jagiellończyk rozstrzyga spór o sprzedaż soli między miastami Krakowem a Kazimierzem na korzyść ostatniego	160
XC. W Kąkolnikach 16. Listopada 1452 r. Grzegorz, arcybiskup lwowski, potwierdza Mikołaja z Nowego w posiadaniu prebendy św. Katarzyny na niższym zamku lwowskim, a notariusz Kasper, syn Jakuba z Kołomyi, na żądanie tegoż wyrok ten spisuje	161

XCI. W polu Bybelskiém 22. Października 1455 r. Stanisław z Chodcza, starosta, i Jan z Dalejowa, podkomorzy, haliccy, oświadczają, iż sporu o granicę między wsiami Bybłem i Bokowem rozstrzygnąć nie mogli	162
XCII. W Kamieńcu Podolskim 18. Września 1456 r. Zygmunt z Nowosielec sędzia i Jan z Boroskowic podsędek ziemsy podolscy poświadczają, że Bartosz z Buczacz, starosta podolski, sprzedał wieś swą Chmielowę, na Podolu w obwodzie czerwonogrodzkim położoną, Alexandrowi czyli Goworkowi za 60 kóp zwykłej monety	164
XCIII. Bez oznaczenia miejsca 26. Marca 1458 r. Jan z Wysokiego, podsędek ruski generalny, i Stanisław Stachira ze Srok poświadczają, jako pustkę między wsiami Skniłowem, Obroszynem i Stawczanami a wsiami Hodowice i Sokolniki oddali w posiadanie kanonikom lwowskim	165
XCIV. We Lwowie w drugiej połowie Czerwca 1458 r. Ścibor z Wiszni sędzia i Jan z Wysokiego, podsędek, ziemsy lwowscy, poświadczają, iż Janusz z Maleczkowic zastawił Michałowi Bielikowi, mieszkańcowi lwowskiemu, sadzawkę za 17 grzywien, i że dochodem z tej sadzawki obydwaj dzielić się mają	166
XCV. W Przemyślu 29. Stycznia 1460 r. Waszko z Rybotycz sędzia i Mikołaj Gołąmbek z Natkowic podsędek, ziemsy przemyscy, poświadczają, że Katarzyna wdowa po Janie z Ożeńska z dumią córkami Anną i Małgorzatą odebrała dział majątkowy przypadający na nią po ojcu i matce	168
XCVI. W Krakowie 4. Lutego 1460 r. Kazimierz Jagiellończyk potwierdza miastu Tarnowu wolność od ceł krakowskich	169
XCVII. We Lwowie 31. Marca 1460 r. Kazimierz Jagiellończyk potwierdza nadanie prawa niemieckiego udzielone miastu Drohobyczowi przez Władysława Jagiełłę	170
XCVIII. W Krakowie 22. Czerwca 1461 r. Kazimierz Jagiellończyk potwierdza przywileje miasta Starego Sącza objaśniając je i modyfikując	172
XCIX. (W Zimniewodzie) 16. Listopada 1461 r. Jan Gołąmbek, dziedzic Zimniewody, sprzedaje sołtysostwo w Zimniewodzie Stanisławowi z Kraśnika za 30 grzywien	174
C. W Nowém Mieście Korczynie 12. Grudnia 1461 r. Kazimierz Jagiellończyk pozwala mieszkańcom krośnieńskim zakładać podziemne wodociągi i sprowadzać skądkolwiek wodę do miasta, atoli bez uszczerbku dla młynów królewskich	176
CI. We Lwowie 19. Czerwca 1462 r. Mikołaj, przeor zakonu OO. Dominikanów lwowskich, za zgodę innych członków konwentu tego sprzedaje pracowitemu Dawidowi młyn w Zaszkowie za 14 grzywien monety polskiej	178
CII. W Piotrkowie na sejmie 25. Listopada 1462 r. Kazimierz Jagiellończyk potwierdza na prośbę Jana Korytki z Rychcic darowiznę wsi: Poczajowice i Gaje niższe i wyższe przez Władysława Jagiełłę Stanisławowi Korytce uczynioną	180
CIII. W Krakowie 11. Czerwca 1464 r. Kazimierz Jagiellończyk potwierdza zapis Jana Podgrodskiego z Dembicy trzeciej części jego majątku, uczyniony na korzyść braci Mikołaja, Piotra i Jana z Latoszyna	181

CIV. W Jarosławiu 21. Stycznia 1467 r. Spytek z Jarosławia , podkomorzy przemyski, wraz z Mikołajem z Nowego Miasta Korczyna, plebanem w Jarosławiu, fundując i uposażając altaryą SS. Katarzyny, Barbary i Agnieszki przy kościele parafialnym Wszystkich Świętych w Jarosławiu	183
CV. We Lwowie 8. Marca 1469 r. Kazimierz Jagiellończyk pozwala mieszkańcom miasta Drohobycza korzystać z lasów królewskich należących do ekonomii samborskiej.	185
CVI. We Lwowie 29. Marca 1469 r. Kazimierz Jagiellończyk odnawia i potwierdza uposażenie kościoła dolińskiego	187
CVII. W Haliczu 30. Stycznia 1470 r. Ihnat z Kutyszcz sędzia i Mikołaj Sieniawski podsekretarz, ziemscy haliccy, poświadczają, że Elżbieta ze Źmigrodu, córka Teodoryka z Jazłowca starosty kamienieckiego, zamężna Masłowska, sprzedała Janowi Kole z Dalejowa, podkomorzemu halickiemu, dwie części działu swego na Martynowie i przynależtościach a trzecią część mu darowała	188
CVIII. W Przemyślu 7. Stycznia 1472 r. Marcjan z Morawska , sędzia i Mikołaj Hleb z Siennowa podsekretarz, ziemscy przemyscy, poświadczają, że Sienko, dziedzic z Zamościa, sprzedał swoją część tej posiadłości wraz z lasem i łąkami pod Dunkowicami i Radymnem Piotrowi, dziedzicowi z tegoż Zamościa, za 40 grzywien zwykłej monety i że sumnę tę w zupełności odebrał	190
CIX. W Przeworsku 14. Stycznia 1472 r. Marcjan z Morawska sędzia i Mikołaj Hleb z Siennowa podsekretarz, ziemscy przemyscy, poświadczają, jako w księgach ich poprzedników Waszka z Rybotycz i Mikołaja Gołąmbka z Natkowic zapisany jest pod dniem 9. Sierpnia 1464 r. podział wsi Kisielowa między braćmi Raniezem i Henrykiem z Cieszacina	191
CX. W Nowém Mieście Korczynie 12. Marca 1474 r. Kazimierz Jagiellończyk sprzedaje czynsz roczny 16 grzywien z żup solnych w Wieliczce i Bochni dla klasztoru żeńskiego św. Agnieszki w Krakowie za 870 złr. węg. przez kasztelana sandomierskiego Hińczę z Rogowa na ten cel zapisanych	193
CXI. W Kijowie 1474 r. Ludwik, patriarcha antiocheński, nuncius papieski, nadaje odpust kościółowi Bożego Ciała OO. Dominikanów we Lwowie	195
CXII. Na granicy między Żurowicami i Ozeńskiem 26. Kwietnia 1482 r. Stanisław z Pilczy, podkomorzy przemyski, zatwierdza rozgraniczenie wsi Żurowic i Ozeńska przez komornika Jana Łysakowskiego dokonane	196
CXIII. W Międzyborzu 27. Czerwca 1484 r. Dawid z Buczacz, wojewoda podolski i starosta kołomyjski, uposaża kościół w miasteczku swem Biale	197
CXIV. W polu między wsiami: Biskupice, Domasłowice i Faliszowice 25. Września 1486 r. Zbigniew, podkomorzy krakowski, rozgranicza wieś Biskupice dziedziczną Jakóba z Dębna, kasztelana krakowskiego, od wsi Domasłowice i Faliszowice dziedzicznych Spytkę z Melsztyna, kasztelana zawichostskiego	199
CXV. W Krakowie 8. Czerwca 1487 r. Kazimierz Jagiellończyk potwierdza już przedtem zrobiony podział wszystkich dóbr między braćmi Piotrem, starostą spiskim, Stanisławem i Andrzejem, podczaszym krakowskim, Kmitami z Wiśnicza	200

CXVI. W Tarnowie 9. Sierpnia 1492 r. Jan Amor Tarnowski, kasztelan krakowski, sprzedaje za 90 grzywien cztery jatki rzeźnicze w Tarnowie, z obowiązkiem jednak opłacania czynszu	202
CXVII. W Piotrkowie 22. Lutego 1493 r. Jan Olbracht potwierdza wszelkie prawa i nadania miasta Sanoka, udzielone temuż miastu przez poprzedników jego królów polskich	203
CXVIII. Między wsiami: Rychcice i Wacowice 12. Kwietnia 1494 r. Stanisław Derszniak z Rokitnicy, podkomorzy przemyski, rozgranicza wsie Rychcice i Wacowice	205
CXIX. We Lwowie 28. Maja 1494 r. Stanisław z Trzebuchowa, kanonik i oficjał lwowski, rozstrzyga na korzyść plebana podhajeckiego spór o dziesięciny Wierzbowa	206
CXX. W Tarnowie 17. Lipca 1494 r. Jan Amor Tarnowski, kasztelan krakowski, daje miastu swemu Tarnowu po świeżym pożarze wolność od wszelkich czynszów i opłat na lat dziesięć z niektórymi jednak ograniczeniami	208
CXXI. W Krakowie 29. Sierpnia 1494 r. Jan Olbracht potwierdza wszelkie prawa i nadania mieszkańców dobczyckich	210
CXXII. W Czchowie 20. Czerwca 1496 r. Mikołaj Strasz z Białaczowa sędzia i Jan z Większéj Modlnicy podsędek ziemsy krakowszczy poświadczają, że Hieronim Koptylski z Kobylan potwierdził zapis przodka swego kanclerza Janusza, potwierdzony w r. 1366 przez króla Kazimierza Wielkiego, i przekazał na zasadzie zapisu tego, nie mając potomstwa męskiego, wymienione tamże dobra dwom braciom swym Janowi i Jakóbowi, pozostawiając dla córek swych tylko dobra, które w zastawie trzymał od króla	212
Index	217
Spis słów nieacińskich	287

Sprostowania, dodatki i błędy drukarskie tomu niniejszego.

Str. 16 wiersz 4 od góry	zamiast: <i>apperabant</i> (?)	czytaj: <i>apparebant</i> .
" 96 " 7 w texcie	" <i>Nicolaa</i>	" <i>Nicolao.</i>
" 118 " 4 od góry	" <i>venerabilis</i>	" <i>venerabilis.</i>
" 212 " 1 "	" <i>Laudensi</i>	" <i>Landensi.</i>
" 241 w indexie	" <i>de Kleczko Czaw</i>	" <i>de Kleczko Czwan.</i>
" 242 "	" <i>de Koziski</i>	" <i>de Kosiski.</i>

Do dokumentu nr. LIV, str. 108 i 109.

Drukując dokument nr. LIV, nie umieliśmy oznaczyć, gdzieby leżało miasto *Molde*, w którym dokument ten wystawiono. Skrzetnym poszukiwaniem p. Romana Mierzwiańskiego, słuch. wydz. filozof. i członka seminaryum historycznego przy wszechnicy lwowskiej, udało się odszukać tę miejscowościę. Jest nią niewątpliwie węgierskie miasteczko, zwane po niemiecku *Moldau*, po węgiersku *Sepsi*, a położone w komitacie koszyckim (*Abaujvár*), na południe od miasta *Josz*, niedaleko Koszyc i granicy galicyjskiej. Miasto to było więc także kolonią saską, choć go jako takię nie wymienia w swem dziele *Czoernig* (*Ethnographie der österreichischen Monarchie, tom II*, str. 218, 279, 295, 296 i 307).

Do dokumentów nr. LXXV i LXXVI str. 136 — 138.

Dwa dokumenty nr. LXXV i LXXVI są datowane w miejscu Zamech nazwanem. Idąc za zdaniem ks. kanonika Pietruszewicza sądziłem, że miejscowością ta jest to dzisiejszy Zamiechów. Po dłuższym badaniu atoli przyszedłem do przekonania, że zdanie to jest mylne. Oż Zamech bowiem jest to — sądę — niewątpliwie wieś Zamech w byłem województwie lubelskim, obwodzie zamojskim, powiecie tarnogrodzkim, parafii Łukowskiej, tuż nad granicą galicyjską nad rzeką Tanew o 9 — 10 mil od Medyki. Było to miejsce, w którym często polowali królowie polscy. Na powitanie króla Stefana w tym Zamchu dnia 8. Maja 1578 r. napisał *Jan Kochanowski* swoją *Dryas Zamechską*. (Zobacz J. Przyborowski, wiadomości o życiu i pismach Jana Kochanowskiego str. 105 — 107).

Sprostowania, dodatki i błędy drukarskie tomu trzeciego¹⁾.

Str.	12 wiersz	9 od dołu	zamiast: <i>ut</i> ²⁾	czytaj: <i>vel</i> .
"	24	" 9 "	do <i>furtu</i>	dodaj (<i>sic</i>).
"	24	" 4 "	zamiast: <i>pactam</i>	czytaj: <i>pretactam</i> .
"	24	" 1 w nocy	" <i>prawdopobnie</i>	" <i>prawdopodobnie</i> .
"	27	" 8 od dołu	" <i>debetur</i>	" <i>debet</i> .
"	31	" 14 "	do <i>premundicacius</i> ³⁾	dodaj (<i>sic</i>).
"	31	" 8 "	" <i>mete</i> ³⁾	" (<i>sic</i>).
"	31	" 2 "	zamiast: <i>adveni</i>	czytaj: <i>advene</i> .
"	32	" 1 od góry	do <i>coloris</i> ³⁾	dodaj (<i>sic</i>).
"	35	" 14 "	zamiast: <i>sinandi</i>	czytaj: <i>sentenciandi</i> .
"	38	" 15 "	" <i>in pensis</i>	" <i>in penis</i> .
"	65	" 13 "	" <i>ipsos</i>	" <i>ipsas</i> .
"	72	" 11 od dołu	" <i>Onya</i> ⁴⁾	" <i>Cuya</i> .

¹⁾ Przeważnie większą część tych sprostowań zawdzięczamy sumiennemu i gruntownie z rzeczą obeznanemu recenzentowi Biblioteki Warszawskiej (rok 1872, tom III, str. 148 i nast.) panu A. P. Nie wszystkie jednak wytknięte przez niego omyłki są rzeczywiście takimi, jedne bowiem były już sprostowane w tomie III Aktów, drugie zaś znajdują się w samych oryginalach. Wydawca więc zgrzeszył o tyle, że za skąpo szafował owem (*sic*), co starał się w powyższym spisie wynagrodzić.

²⁾ Dokument nr. IV drukowałem (jak podano str. 13) z bardzo późnej oblaty, w której wyraźnie stoi tutaj *ut*. Tak samo wydrukował także Wolański w Dod. do Gaz. Lwowskiej mimo to, że miał oryginał przed sobą. Przyznaję jednak słuszność panu A. P., że tu stać powinno *vel*. Wina fałszywego odczytania jednak na muie nie spada, bo mi bardzo dobrze wiadomo, że spójnik *vel* pisze się regularnie przez *u* i przekreślone *l*.

³⁾ Z powodu dokumentu nr. XIII spotkał wydawcę od pana A. P. zarzut, że się tym razem zaniedbał w swej krytyce. Może zarzut ten nie zupełnie słuszny, bo wszystkie bez wzajętu zaczepione przez pana A. P. wyrazy, stoją rzeczywiście w pergaminowym dokumencie, według którego dokument ten wydrukowano. Stoi tam wyraźnie *premundicacius*, *mete* i *coloris*, wypadało więc wydawcy i tu znów dodać (*sic*) i w tem zblądził, że tego nie uczynił. Są to zatem błędy popełnione przez pisarza dyplomu. Pan A. P. domyśla się, że zamiast *iure maxime premundicacius* stać powinno *preiudicativo*, i domysł ten jest niewątpliwie zupełnie trafny. Zamiast *et laudibili mete dicte civitatis observande* proponuje czytać *et laudabili more dicte civitatis observando*, co niewątpliwie jest także trafnym domysłem. Za to nie zgadzam się z panem A. P., żeby zamiast *coloris* stać koniecznie miało *valoris*, bo od koloru sukna także i wartość jego zależy, a zresztą o parę wyrazów po tem *coloris* stoi *valorem* zgłosił inaczej przez pisarza napisane, tak że wy tłumaczyć bym sobie nie umiał, dlaczego by tu w pierwszym miejscu miał być napisać *coloris* zamiast *valoris*.

⁴⁾ Dok. nr. XXXIX znajdował się niegdyś w archiwum miasta Lwowa, dziś znajduje się w nim tylko odpis zrobiony w Wiedniu, według którego go wydrukowano. W tym odpisie stoi między tytułami Władysława Opolskiego wyraźnie *czur Onya*, tak jak wydrukowaliśmy, nie mając innego tekstu. W Stronczyńskiego *Wzorach Pisma* atoli znajduje się facsimilowany dokument Władysława Opolskiego, także w języku niemieckim napisany, z którego widzimy, że tutaj czytać należy *czur Cuya* a nie *czur Onya*.

Str.	76	wiersz	4	od góry	zamiast: <i>principium</i>	czytaj: <i>principum.</i>
"	76	"	7	"	" <i>nulla</i>	" <i>ulla.</i>
"	81	"	9	"	" <i>arrastacione</i>	" <i>arrestacione.</i>
"	82	"	6	od dołu	" <i>delecti</i>	" <i>dilecti.</i>
"	94	"	8	"	" <i>momitos</i>	" <i>monitos.</i>
"	95	"	5	od góry	" <i>surdis</i>	" <i>surdi.</i>
"	95	"	17	"	" <i>ecclesiasticum</i>	" <i>ecclesiasticum.</i>
"	96	"	14	"	do <i>detunarys</i>	dodaj (sic).
"	96	"	2	od dołu	zamiast: <i>alter</i>	czytaj: <i>aliter.</i>
"	97	"	12	"	" <i>eorom</i>	" <i>eorum.</i>
"	103	w nagłówku			" <i>27. Lutego</i>	" <i>28. Lutego.</i>
"	105	wiersz	5	od góry	" <i>heresim</i>	" <i>heresium.</i>
"	109	"	10	"	" <i>premissus</i>	" <i>premissus.</i>
"	112	"	4	"	po <i>volgariter</i>	dodaj (sic).
"	123	"	6	"	po <i>contingerit</i>	" (sic).
"	175	w nagłówku			zamiast: <i>8. Listopada</i>	czytaj <i>18. Listopada.</i>
"	187	wiersz	9	od dołu	" <i>collocare</i>	" <i>collocari.</i>
"	189	"	8	od góry	" <i>eiusdem</i>	" <i>eisdem.</i>
"	191	w nagłówku			" <i>26. Lutego</i>	" <i>20. Lutego.</i>
"	192	wiersz	11	odgórny	przed <i>quolibet</i>	dodaj <i>de.</i>
"	237	"	5	od dołu	zamiast: <i>perhennentur</i>	czytaj: <i>perhennentur.</i>
"	245	"	19	od góry	po <i>polendrum</i>	dodaj (sic).
"	246	"	3	od dołu	zamiast: <i>humeri</i>	czytaj: <i>humero.</i>

Do spisu wyrazów niełacińskich na str. 303 dodaj:

slotnic	str. 49.
obedne	" 65.

Do dokumentu nr. 100 tomu III.

Dokument nr. 100 tomu III nosi datę 20. Lutego 1426 r., drukowany on jest nie z oryginału, lecz z potwierdzenia Zygmunta I. Że data ta podana w transsumcie jest mylną i jaką właściwie być powinna, wykazuje krytyczny rozbiór napisany przez p. Romana Maurera, słuchacza wydziału filozoficznego i członka seminaryum historycznego przy wszechnicy lwowskiej, który tu w całej rozciągłości podaje:

W „aktach grodzkich i ziemskich etc.” wydrukowano w tomie III str. 191 pod Nrem 100 dokument następującej treści:

Władysław II Jagiełło rozstrzyga spór między arcybiskupem lwowskim Janem Rzeszowskim a mieszkańcami Rusi wynikły z powodu zdzierstw, jakich się tenże na nich dopuszczał. Król wyrokuję, pomimo tego, że arcybiskup powołuje się na swych poprzedników na halickim

arcybiskupstwie, którzy po jednym fertonie od łana pobierali, na korzyść poddanych, ustanawiając, aby rok rocznie na św. Marcin do kassy arcybiskupiej tylko po sześć groszy z łanu płacili.

Dokument ten datowany jest: „*Sandomirie feria quarta ante dominicam Reminiscere Anno domini Millesimo quadringentesimo vicesimo sexto*“.

Data ta jednak żadną miarą utrzymać się nie może, choćby tylko z tego powodu, że, jak Długosz (wyd. Lipskie 1711 księga XI str. 489) powiada, król Władysław ostatki zapust, post i Wielkanoc a więc od 10. Lutego do (przynajmniej) 1. Kwietnia tego roku (1426) w Lubowli i Krasnymstawie słaby na nogę przeleżała. Nie mógł więc wówczas być na sejmiku (tak bowiem tłumaczymy wyrażenia tegoż dokumentu: „*in hac congregacione*“ „*in hac conventione*“) w Sandomierzu. Więcej powodów w tym miejscu nie przytaczamy, gdyż w dalszym ciągu musieliśmy się powtarzać.

Dokument ten nie nosi żadnych wewnętrznych śladów podrobienia, spróbujmy więc, czy się go nie da szczerliwie posunąć do innego roku.

Na rok 1427 już z tego powodu posuniętym być nie może, że Jan Szafrańiec z Luczyce, kanclerz, jest już podpisany tutaj jako biskup Włocławski, na którą to godność dopiero z końcem tegoż roku, a w każdym razie dopiero po śmierci swego poprzednika Jana Pelli z Nieszawy—który umarł 24. Kwietnia — postąpił. (Długosz ks. XI str. 500).

Na rok 1428 przenieść go nie można, gdyż podpisany tutaj jest już jako podkanclerzy Władysław z Oporowa, który podkanclerzym zostać mógł dopiero po postąpieniu Stanisława Ciołka z tejże godności na stolicę biskupstwa poznańskiego a więc dopiero po 29. Sierpnia tegoż roku. (Długosz XI str. 507 i Dr. J. Caro: *Liber cancellariae Stanislai Ciołek. Ein Formelbuch der polnischen Königscanzlei etc.* Wien 1871. Einleitung str. 10).

W r. 1429 wystawionym być nie mógł, gdyż właśnie w owym czasie był Władysław Jagiełło zatrudniony zjazdem w Łucku. (Długosz XI str. 513).

A więc w roku 1430.

Długosz pod tym rokiem powiada: „*Ex Jedlna (gdzie dnia 4. Marca potwierdził był stanom przywileje) Wladislaus rex Poloniae per Sandomiriam et alia loca transitum agens, Cracoviam devenit*“ (XI str. 543).

Pozostały nam z tej bytności w Sandomierzu dwa dokumenta wydane 8. Marca, znajdujące się w „Aktach grodzkich etc.“ Tom II. str. 25 i 86 i jeden dokument wydany na dniu 10. Marca tamże w „Aktach“ T. IV. str. 142, Nr. 79.

W pierwszym potwierdza Władysław Jagiełło nadanie Władysława księcia Opolskiego z 25. Lipca 1386 na żądanie Jana Rzeszowskiego arcybiskupa lwowskiego. Drugim nadaje Władysław miastom arcybiskupstwa lwowskiego w uznaniu zasług znowu Jana Rzeszowskiego prawo magdeburskie.

Skoro więc i w dokumencie z 10. Marca (IV str. 142) omawiane bywają sprawy arcybiskupstwa lwowskiego, a i nasz dokument też sprawy traktuje, to komużby nie przyszło na myśl, że wszystkie te cztery dokumenta z jednego czasu pochodzą?

Przechodzi jednak przypuszczenie nasze w pewność niezbitą, skoro zważymy, że daty pierwszych dwóch tu przywiedzionych dokumentów (Akta T. II. str. 25 i 85) jakotóż data naszego dokumentu (T. III. str. 191) brzmią jednakowo *Actum Sandomirie feria quarta ante domi-*

nicam Reminiscere", a data trzeciego dokumentu tylko o dwa dni („feria sexta") jest późniejsza.

Dołączają tutaj i ta okoliczność, że świadkowie w tych dokumentach są prawie jednakowi.

Oryginału dokumentu tego nie odszukano do dzisiaj, znamy go tylko z potwierdzenia Zygmunta I. wydanego w r. 1512, sądzimy więc, że pisarz transsumtu zygumntowego mylił się czytając i pisząc: „vicesimo sexto" zamiast: „tricesimo".

Zachodziłyby tutaj tylko jedna trudność, której tu pominąć nie możemy, a jest nią ta okoliczność, że na dokumencie naszym podpisany jest jako świadek „Jan" z Czyżowa kasztelan sandomierski. Wprawdzie powtarza on się w drugim dokumencie któryśmy tu przywiedli (Akta Tom II. str. 25) ale w trzecim (Tom II. str. 86) i w czwartym (T. IV. str. 142) nazywa on się „Michałem", a i Długosz przytaczając dokument potwierdzenia przywilejów w Jedlinie na dniu 4. Marca 1430 a więc w cztery dni przed naszymi dokumentami wystawiony, wymienia także jako kasztelana sandomierskiego „Michała" z Czyżowa (XI. 541¹).

Zważywszy więc, że w dokumentach naszych i w dokumencie wydanym w Jedlinie zachodzi naprzemian „Jan" lub „Michał", i że dwie osobistości i do tego z jednej miejscowości równocześnie téj saméj godności piastować nie mogły, przyjdziemy do wniosku, że „Jan" i „Michał" to identyczne postaci, to jedna osoba nazywająca się „Janem Michałem" z Czyżowa.

Z tego wszystkiego zatem wynika:

1. Dokument podany w „Aktach" Tom III. str. 191 nie należy kłaść na dzień 20. Lutego 1426, jak to uczyniono w potwierdzeniu Zygmunta I., a za niem w „Aktach", ale na dzień 8. Marca 1430; jest on więc wraz z dokumentami w „Aktach" Tom II. str. 25 i 85 równocześnie wydany.

2. Zachodzący często przed r. 1431 jako świadkowie „Jan" lub „Michał" z Czyżowa kasztelanowie sandomierscy, są jedną i tą samą osobą nazywającą się: „Janem Michałem z Czyżowa", będącym już od r. 1416 kasztelanem sandomierskim (jak wynika z Cod. dipl. Univ. Cracoviens. I, 115).

R. Maurer.

¹) To bowiem, że w dokumencie z r. 1425 (Akta II str. 13) zachodzi dwóch Michałów z Czyżowa, jeden jako wojewoda, drugi jako kasztelan sandomierski, uważam za oczywistą myłkę pisarza, gdyż do r. 1431 był wojewodą sandomierskim Mikołaj z Michałowa, jak to Długosz na wielu miejscach powiada i jak z wielu dokumentów wynika.

